

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

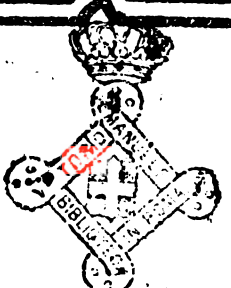
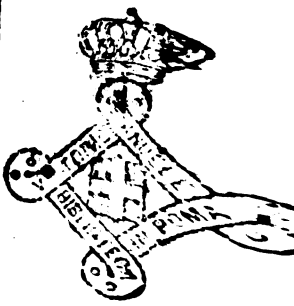
*Psalterium, Hebræum, Græcū,
Arabīcū, & Chaldæū, cū tribus
Latinis Interpretatōibus & glossis.*

תהלים עברי יוואגי ערבי עם
תרגום ושלשה תרגומים
מלשון עם פרושן

*Χαλτικίου ἑβραϊκοῦ ἐλληνικοῦ, ἀρα
βικόν, καὶ χαλδαϊκόν μετὰ τριῶν ἑρ
μηνῶν λατινικῶν καὶ γλωσσῶν.*

مزامير عبراني يوناني
عرابي وقصداني
ترجمت لطين وتفسيرهم

*ספר דודלאי יודאי יונאי
ערבאי ובשלושה עם תלמי
פיתרומא מן לשון ובחרהון*

Venerando in Christo, R. AUGUSTINO ILLUMINATO, JACOBUS Antiquarius Salutem. **L**iterarum studia humano generi diuinitus concessa, mirum est qua censurae uarietate quo ue aestimatu, nunquam eodem aguntur, alia aliis subinde probantibus. Potiora tamen illa merentur haberi: quae nec tanquam lucripeta se in uulgus demittunt: neque ualde ambitiosa euolant in sublimem, ut caput inter nubila condant. Equidem solebam tuae uitae institutum prius laudare, quod religionem sanctissime complexus meditationibus assidue indulgens: & tamen a docendi scribendiq; labore nunquam cessans, tuum id atq; proprium arbitraris esse quod ocium cum negotio, & cum utroq; parem laudem coniungere soleat. Nunc uero admirari non desino quo pacto succisui temporis ratio, eo abs te fuerit producta, ut occupationibus maximis implicitus, Graecam, Hebraeam, Chaldaeam, Arabicamq; linguam repente adeptus uideare: & ne sine testibus res acta credatur, nuper eas ad nouum, quod adiunt instrumentum contulisti. Ut quod latinis positum literis habebatur, nunc adiunctis ipsarum quoq; gentium linguis appareat euangelium in omnem creaturam, iuxta domini mandatum, olim exiisse. Nam uno uolumine multifariam loquente palam inuitas discendi cupidos. Teq; ducem & authorem facis ad ea. comertia, quae ornamentum afferant & utilitatem. Sed quid erit inde tibi praemii? Porro quantum pre moderatione tua qui de fluxis & caducis rebus tibi nihil usurpas, non concupisceres, aut potius quale inter caelestes animos aeternitatis plenum merito semper desiderasti. Mihi uero is ex tua beniuolentia, quam singulari uirtute semper augere uisus, fructus euenit qui sit iucundissimus, quando tuae laudis ad me quoq; pertinet possessio. Non arrego quicquam. Sed quod tribuisti meum iudico sine ullius controuersiae suspicionem, quoniam herciscundae familiae, aut comunis diuidendi actionem christiana non nouit charitas. **Vale.**

Mediolani. viii. Kalen. Aprilis. M. D. VI.

AVG. IVSTINIANI GENVENSIS PRAEDICATORII ORDINIS
 EPISCOPI NEBIENSIS IN OCTAPLVM PSALTERII AD
 LEONEM. X. PONTIFICEM MAXIMVM PRAEFATIO.

Cio pater beatissime perlatum ad aures tuas iam diu laborasse nos, quo vtriusq; sacrae legis instrumentū quinq; praecipuis linguis, hebraea, chaldaea, graeca, latina, & arabica, in vñ redactum corpus, conspicua verborum sibi inuicem respondentium structura ederemus. Opus nimirum vt meis viribus impar, ita nostre professioni, vel maxime cōgruens. Nihil enim aequae sacerdoti conuenit, quā sacrarum literarum expositio & interpretatio. Huiusmodi autem sacrae interpretamenta scripturae, olim tentata sunt & a graecis, & a latinis,

quinetiā hebraei, chaldaei, & arabes, eius conatus indicia posteris reliquere, quorum venerandae vetustatis & fidei apud me adhuc extant monimenta. Graeci quidē vna interpretatione, minime contenti, sex edidere, quas post modum diligentissimus Origenes in vnum collegit, appellauitq; ex re hexapla, quod sex editiones vna tamen dūtaxat lingua in eodem folio continerentur. Nos vero non solum hexapla, verum octapla, perficere contendimus, nec vna solum lingua, verum omnibus illis, quibus perdiscendis, haud sine magna causa, impendi operam, sacri canōnes iubēt. Accesserūt (qui fuit praecipuus labor) nouae ex hebraeo & chaldaeo interpretationes. Sed & scholia quaedam, in maxime necessariis locis addidimus, quibus omnibus si lepor & elegantia verborū desiderabitur, cogitet quilibet aequus re arbiter cōtendisse nos, nō tam vt eleganter, q̄ vt ex fide, verba responderent verbis, sensaq; sensibus. Ipsae enim barbarae figurae, incisaeq; & circuitus, quae omnia nostri huius latil candor respuit, sacra sunt mysteriis & sacramentis. An vero noster hic labor fructum aliquē sit pariturus, in catholica matre cui ipse digne praesides, libuit periculum facere hoc Dauidico psalterio, q̄ ex toto opere nunc quasi delibamus tuo dicatum nomini. Quod si tu cuius autoritate nihil inter humana sublimius, rem ipsam prebaue ris, & dignam editione duxeris, in promptu erit nobis vniuerso operi manum extremā imponere, & tam nouum q̄ vetus instrumentum, iisdem distinctū linguis, eademq; serie & structura, tradere impressoribus formā dum. Sit ergo tibi hoc quasi primitiae quaedam totius operis, & meae erga apostolicā sedem obseruantiae monumentum, tuq; id suscipe qua soles fronte laborantium in vinea domini decubrationes. Et si hebetudo nostri ingenii, q̄ in votis erat assequi non potuit, benignitate tua, qua semper praestitisti apud omnes, accipe ac si vnde cōspicuum perfectum esset. Agnoscere enim certum & verum beneficium etiam vulgaris hominis est. At voluntatem pro opere aestimare, diuinum potius censendum.

Genuae calendis Augusti. M.D.XVI.

Ἀυγουστίνου, τοῦ Ἰουστινιανῶν, τοῦ γρηγορίου, τῆς καὶ τῆς πρακτικῆς ζωτικῆς, τοῦ νικητοῦ
 ἐπισκόπου, εἰς τὴν τε ἑλλητικὴν ὀκταπλῆν βίβλον, πρὸς τοῦ λέοντα, τοῦ μεγιστοῦ
 ἀρχιερέα, τούτου ὀνόματος δέκατον, προμίσσημα.

Δα σαφῆ πατέρων μακαριότητα ἑσῶμα ἢ αγιωτατε, ἡδη πρὸς ὑναταλον ἀφιξομαι, ἠκριβοκείων
 ἡμᾶς, ὅπως αὐτῶν τῶν νόμων τῶν ἁγίων τῶν καλῶν, θανάτερον σκεῦος ἐκδοσάμεθα, διὰ τῶν πέντε
 μάλισ, ἢ πρώτισα ἐκλεκτῶν ἑσῶμα ἢ ἑξαρέτων διαλέκτων, ἡγουῦν τῆς ἑβραϊδος, χaldaϊδος, ἑλλη
 δος, λατινιδος, ἀραβιδος, ὥστε εἰς τὴν ἐνοσηματικῶν τῶν, ἢ μονοσρκίαν ἐνμειπόμενον ἑσῶμα
 ἢ μεθρημοσμένον, ἐνωσόμενον, τῆς κολλησιως ἑσῶμα ἢ ἀρμοσιως ἐπισημοτατικῆς, ἢ ἐπισημα
 τικῆς οὐσης, τῶν ῥημάτων τε ἢ τῶν λόγων, τῆς σφισιν ἐαυτοῖς παραλλήλως ἀποκρινομένων, ἢ
 ἀπομνησμένων. ἔργον δὲ ὡς χαλιπώτατον, ἢ δυσχερέστατον, ἢ τῆς δυναμῆος μισομῶς ἰσαζόμενον, οὕτως ἡμῶν τῆ

προσηύκει ἀγωνισμῶσι καθ' ἑκοστή, καὶ μεθαρμόζον. Ἰὶ ξ' ἀνδρῶν κρεί οὐτὸ πρέπει, ὡς τῶν γραμμάτων τῶν ἀπῶν ἠσαφηνῆσαι καὶ
 ἠ ἐρμηνῆ, ἀλλ' οὐτε τοῦ τῶν τολμημάτων ἀσφρα γινόμενοι διακοῦσιν ἀνδρες εὐσεβέσασιν οἱ παλαιοί, οὐ μὲν οἱ ἑβραῖοι, οὐδ' οἱ χαλδαῖοι,
 οὐδ' οἱ Ἕλληες οὐδ' οἱ λατῖνοι, οὐδ' οἱ ἄραβες, τὰ πλεῖστα τοῦ τῶν τῶν ἐπιτηδεύματων δι' ἑσθλάς τοῖς ἑσόμενοι ἀκρίτως ληλατώτες.
 Ὡς οὖν ἐκείνην ἀφ' ἑσθλάς τῶν τε παλαιότητων τῶν τε πίσι μνημόσυνατι, καὶ λέξιμα ἑπιτηδεύματα πορῆμι μείητε, καὶ
 φυλάσσετε. Καὶ μὲν δὴ αἱ ἐξηκτες τῆς μίση λαμῶς ἀρκούμην, ὡς ἄλλα τὰ πορῶν ἀγωνισμῶν κτήσασθε τῶν ἐξ ἑρμηνῆ
 σις πρῶτον ἐξέλιπον, οὐτὴ μὲν αὐτῶν, ἀλλὰ οὐδ' ἑτέρα, ἀσάσας δὲ τῶ ὑπερσφῆτι καλλίστη καὶ πάντων ἀκριβεστάτῳ τῶ
 ὀριγῆσι εἰς ἐν καὶ τῶ αὐτῶ συλλεχθεῖσας ἐκτε τοῦ ἀριθμοῦ τῶ πρακτέμων τῶ ἐξασφῆ τῶ αὐτῶ ὀνομαδῆσας, διὰ τοῦ τῶ ἐκ
 δῶσει τῶ ἐξ τῆς μίση διαλέκτῳ μόνου, ὁμοσφῆ τῶ ἐν καὶ τῶ αὐτῶ τῶ φύλλῳ πάσας σμῆχῶσαι. Ἡμεῖς δ' οὖν τῶν τῶ ἐξ
 πλεῖστον μόνου, ἀλλ' ἐτι δὲ καταρτίσασιν καὶ τῶν ἡμῶν καλυμμένας τῶν οὐκαταπῆς διακριβῶμην, ὡς τῆς μίση διαλέκτῳ μόνου, ἀσά καὶ
 τῶν ξωπαῖσας ἐκείνας, ἀσῆσας φιλοπῶνσας, καὶ περιέρως μῆθῶ κασαι, οὐ μὲν ἀσῆσας, οὐδ' ἀλλῶσας, οὐδ' ἀτόπας, κελύουσιν οἱ
 καυῆς οἱ ἅσιοι, καλούμην, παρητῶ δ' ὡσπερ ἐν πρῶταις ὑπερσφῆσι ἰδρωσῶσας, μῆθῶ μῆθῶ ἐκείνος μέτριος, τῶ ἑρμηνῆσας
 καυῶ, ἐκτε τοῦ ἑβραίου, ἐκτε τῶ χαλδαίου, τῶν ἰδρωμάτων. Ἐτι δὲ τῶν τῶν πρῶταις οὐκ ἀρκούμην, τὰ καλούμην
 σχῶσι τῶν ἐν τῶν τῶν μάλιστα διακοῦσιν ἡμῶν ἀσῆσας, ὡς τῶν κορῶσας τῶν πρῶταις κῆμην. Ἀφ' ὧν τῶν τῶ
 ξωπαῖσας, εἰ τῶν ῥημάτων, τῶν τε λόγων ἠ ἐκλογῆ, ἠτε ὀρῶμην, ἀκοσμίατε, καὶ ὡς ἀσῆσας εἰπῆν ἑσθ, ἠκαλυμμένη χάρις
 ἀσῆσας, κατὰ τῶν ὀφελῆσι, ὡσῆσας ἑσθ, καὶ ἀγῶμην, καὶ ἐπιφῆσι δικασῆσι, ἡμῶν τῶν ἐκείνου μάλιστα ἐπιμῆσας, οὐτῶσας
 ὡς αὐ ἐκλεκτῶς, ὀρῶμην, καὶ ἀκοσμῶς, καὶ ἀσῆσας κῆμην πάντα καταπῆσας, ὡσῆσας τῶν ῥημάτων, τὰ ῥήματα, τῶν
 δὲ λέξις, οἱ λόγοι, αὐτε γῶμην τῶν γῶμην, ὡς αὐ ἀσῆσας πρῶταις, καὶ μεθαρμόσασιν, αὐτὰ γὰρ τὰ σχῆματα τὰ
 βαρβαρικά τὰ ἐγκόμματα, καὶ τὰ ἐγκολάμματα, καὶ τὰ περισῶμματα ἐκείνην ξυμῆσας τῆ τῶν ῥωμαϊκῶν ἀπλήτητι,
 καθαρότητι, καὶ ἀκρῶσι λόγων ἀσῆσας, παρ' αὐτῶ τῶν βαρβαρῶν, τῶν μεγάλων, καὶ ἐκρῶσι, καὶ ἀσῆσας ἐπιπῆσας
 σῆσας καὶ ἐκῶμην γῆσι. Ἐτι δὲ μὴ τοῦ νῦν παρόντος ἡμῶν τῶ πονήματος κορῶσας, ὡσῆσας τῶν ἡμῶν ἡμῶν
 λικῆ ἐκκλησίῳ, ἐκείνην ἀσῆσας ὑπῶσας πρῶταις ἡμῶν, κατὰ τῶν βαρβαρῶν παρῶσας ἡμῶν ἑσθ, ἠσῆσας, διὰ μὲν μάλιστα
 τοῦ λαμῶν τοῦ λατῆρου τῶν, ὡς νῦν ἐξ ὀλοκλήσι τῆς ἡμῶν ἐργασίας ἐξασῆσας μόνου, αὐτε οἱ τῶν τῶν, καὶ
 σοῖ ὡ λέον ἐκῶμην, καὶ ἐξομῶμην δὲ ὀλοκλήσι, καὶ ἐμῆσας αὐτῶσας ὡσῆσας, ὡσῆσας τῶ ἀξίωματος διὰ τὰ ἀσῆσας ὑπῶσας
 ρου οὐδὲν οὐδ' εὐρίσῆσας, ὡσῆσας γῆσας, τῶ τοῦ τολμημάτων ἡμῶν ἐμῆσας ἀσῆσας, τῶν ἐκῶμην αὐτῶν,
 ἀξίωμασας αὐ, ἀσῆσας, πρῶταις, καὶ ἡμῶσας ἡμῶν ὑπῶσας, τῶ ὅλα τῶ ἔργῳ τῶ χῆσας τῶ ἑσῶσας τῶ κα
 λυμῶσας ἐν τῶν τῶ ὀλοκλήσι, καὶ τῶ τῶσας, τῶ τῶσας οὐκ ὀλοκλήσι, διὰ τῶν αὐτῶν διακριμῶσας γῶσας, ὑπῶ, τε τῆς αὐτῆς
 σῶσας, καὶ σῶσας, τῶ ἐν τῶσας, τῶν χαρακτηρισῶσας, καὶ τῶν ἐκῶσας παρῶσας. Ἐπῶσας οὐσῶσας ὡ λέον
 αὐτῆ ἠκαλυμμένη τῶν τῶν λατῆρου λατῆρου, ἠσῆσας αὐ ἐσῶσας, ὡσῆσας ἀσῆσας τῶ ὀλοκλήσι ἡμῶν ἐργασίας, τῶσας πρῶταις
 πρῶταις αὐτῶ ἀσῆσας ἡμῶσας τῶσας διαδῆσας, καὶ ἀσῆσας, ὡσῆσας μνημόσυνατι ἀσῆσας μῆσας, αὐτῶ δὲ τῶν τῶ
 ὅλου, ὡσῆσας αὐ ὑπῶσας τῶ ἀσῆσας ὑπῶσας τῶ μετῶσας, τῶ ἐκείνου, ὡσῆσας τῶ τῶ ἐν τῶ ἀμπελῶν τῶ κυριακῶ κατῶ
 πῶσας αὐτῶ ἀσῆσας ὑπῶσας εἰσῶσας, ὡσῆσας ἐκῶσας οὐκ ὀλοκλήσι ἢ τῶ ἐν τῶ ἐν τῶ ἡμῶν ἢ ὀλοκλήσι, καὶ πρῶ
 ἀσῆσας τε καὶ ἡμῶν ἐκείνου ἐπιμῶσας, αὐτῶσας ὑπῶσας τῶ φιλοφροσῶσας, τῶσας ἀσῆσας τῶ ἑαυτῶ, τῶ ἐκείνου, ἠσῆσας
 πρῶ πάντων, ἐν τῶσας, καὶ παρῶσας εἰσῶσας μετῶσας αὐ, ὡσῆσας διόλου, καὶ πῶσας ἀσῆσας ἀσῆσας τῶ αὐτῶ τῶ
 ἡμῶν αὐ εἰπῆσας τῶ ἀσῆσας, τῶσας νημερῆσας ἀσῆσας εἰσῶσας, καὶ ὀλοκλήσι ἀσῆσας ὡσῆσας αὐ. Τῶ δὲ τῶ
 θελήματινος ἀντῶ τῶ ἐργασίας ἀσῆσας καὶ ἀσῆσας, εἰσῶσας τῶν τῶ μῶσας, ἢ ἀσῆσας ὀλοκλήσι τῶ ἀσῆσας
 μῶσας γῶσας τῶ τῶ ἀσῆσας πρῶταις τῶ νομῶσας. Ἐπῶσας πῶσας ἀσῆσας δὲ κατῶ ἐκῶσας.

דעתי אב מאשר הית טובא לאונדך אנהו היתט מתעסקים לחבר שני החרות יחד מהדת
 המקודשת בחמשה לשונות נבחרות עברית ארמית יונית לתעזת וערבית הכל נקבץ בנוכח
 אחד עם ציור בחד אשר הם נענים זולו מלכה מיטרת כפי השגת יכולתי וכו דברים נאותים
 למלכתנו זרבה כילכהן אין דבר יאות כל כך כמו זה הביאור והפירוט מהאותיות הקדושות
 אשר כבר בזמן עבר אנשי החכמה מהלשונות אשר זכרנו למעלה נתנו פעולה בכמו אלו
 העינים כמה שהניחו זכרון לשארים אחרים ועד היום נמצאים אצלי ספרים שהם עושים
 זכרון מאתם השיבות מעולות וקדמונות והינים אשר לא נתרצו מביאור אחד עשו שש בארים
 אשר אודעיניש אנט משתדל קבצם יחד וקראם שיטת ההמשל לפי שבדף אחד בלבד היו
 השיטה ביארים אבל בלשון אחד בלבד ואנהו לא בלבד שיטת אבל נתעסקנו לעשות
 שמינית ולאבלשון אחד בלבד אבל בכל אתם אשר הדמות הקדושות מצוות שיתלמדו ועשינו ביארים חדשים מעברית
 וארמית אשר היתה עיקר עסקנו והביאנו במקושות העריקים הרבה פחדים כל האפשר ואם יתחפש עריכות והלצת
 דיבור יח טוב כל שופט ישר כי היתט מתעסקים אנהו לא כל כך בחברנו הלצתי במובנהאמתה המילות יענו את
 לזאת והתבנה תענה זו לו כי הערות וההמשלים וההקשרות זדים אשר הוא דוחה ניקות וזכות לשונינו הלצין הם
 מעובדות מפלאות וחוקים אבל אם עסקנו זה תהיה ללדת טום פרי בגוללות התקבצות התמכסים לאשר אתה ביושר
 עלונם נתרצנו לנסות בתלים זה של ווד אשר מכל הפעולה ברורה הוציאנולחוץ ואנהו מיטרים אותה לשפך
 היותך אתה דראה ממי אשר לא בלבד נתאמתת אבל בעורך תתאמת זה היכר ותשפוט שהיא תתחבר ותבנא
 ולנו מוטל לשלם כל המלכת וכך התורה החושה כמו הישנה באלו הלשונות הנזכרים וסיוורם ובנינם לתת לבעלי
 המחיק להיות מחקק יהי האם נזוה התהלים לך קצת מתנבט כל המלכה ולזכרון השתחווית מול כסא האפושטוליקה
 ואתה תקבלהו עם מצדך הנאה כמו שהותלתה לקבל פשמרי אותם אשר הם עמלים בגן אליס ואותו אשר לאנוכל
 לצרף גם קנעם רצון כח עובי שכלנו למען טובך אשר אתה הוא מעולה אצל הכל קבלהו כמו שאם היה שלם מכל
 צדדו בתכלית כי הכרת אמיתות ויושר ההטבת היא דבר נצרך לאיש המוני ומפדה שפלה אבל קבל הרצון במקום
 הפעולה מן הראוי לדין אותו דבר אהי נכתבת בגינעבא לכנישת אנושטו וזנת אלף תקי יו

من اغوستينوس بوسنديانوش جنود من جمعت الخوات

موا عكين اسقو في من نابيوا بالثما نديه المزمار

ليبابا العلي ليون العاشر مو قدما

ב קובייו ערפה כיפ אנדאל לאדנכ נחנ כדאמסתמליני
 לנאליי אנדיין מן החכמה מואחדה מן הדיין המדסר בגחסה
 לטאנן נעיימן עברייה בגדאטיה יונאדיא וערדיביא ולאדינה קלחא
 משתמע פי גסר ואחדא מע דיארא ספיא מן קאמה בלפזו הדיא
 להדיא שפולן באחפיא כד דראגה פואתי ופייה חאגה נעיימן
 כזיר לטענתא אנ ללפייר מפייה דאגא ינפעו קד הדיא
 אלא התפסיר והמני מן חרופין המדסר דדי פיזומני מאצי אנסאנה
 הפסידיין מן אלסדיין המדקורין פוקטפו פול בכמזל הדיא המזלעין
 מן אדיי דלאו דקר ללפידיין בעדמ ודיא ליאמלכדיין ענד קאביה אדיה הוורמא מליין
 ד מר מן דאול המדסרה עאלין וקדיימן וליונאדייין אדי לארזו מן תפסיר ואחדא
 עמלו סנאן אוריגידייס ראגלון חדיית אשדמערמ ואחדו סמיעמ סאדס
 אלא מזל לאשן פיורקא ואחדא קאנוסטא התפסירת אלא פי וחד אלא לטאן פאר ד
 A iii

ونحن لا سدستون فارخ الا استعمالنا بعين ثمونيه ولا في لسان واحد فريدا
 الافكل هدا في الشريعة المقدسين وكايدهم ان يتعلموا و ولا بلا سباب
 كبيرا و عملنا تفسيرت . جديده من العبريه والبعدا اذ في كان عنصور
 فعلنا و واجبنا في الموضع الواجبين تفسيره كثيرون و وان يفتسر حلوات
 واستلاحة اللغز يحسب كل الشريفي الحقتي جديده كونا نحن مستعملين لا كدال
 في كلنا مستلح قد باستقامتنا الكلمة بلفظ هذا الهدا والمعقولة
 هذا الهدا و ان الجوهرية والتمثلة والمداورت الخارجين التديده هو مووقح صفاية
 وداحية لسانا اللكين هو ان دابليين من عجائبتن وقتونه و وان استعمالنا
 هذا يتولد شارب فاكيا بكوليه اشتماعه الصدقون لمن انه بالا صقامة
 علاهم و ارضينا لحارب هذا المزامير من داود لمن كل الفعل بالحالنا اخرجنا
 برا و نحن مستاكمين لها لا سمك و جديده هو الراجد من من اذيه له
 فاريدون مصدا لا كين بالا احتياج يصدق هذا الفعل ويحكم ان هيا يتا لن
 وينتبي و ولنا يكون واجب لحصر كول الفعل وكدال الدين الجديد مثل
 للعطيقا بالا لسان المذكورين و ادراجتهم و بناهم نعتهم للمعلم الطاير
 يصيرهم و يكون كدال هذا المر امير واحد كسير من كل الفعل ولدكر سجادتي
 قبل الكرسي الا فوسكولعا و وانه قبيلو مع وجهه النعيما مثل ما استهو دت لا قابلا
 سميرت هو ان دهم مستعملين في جنان الالهيا و وديك الي ما بقدار استرافتني مع
 زبانه قعوات جهل عقلنا لطيب احسانك جدي كول وقد ان هو عالي قبل كول
 المشتمعة قبيلو مثل ما كن سليم بالا صطل من كل كرافتني و انا معرفة الحفيقة
 ولا استقامة الا حسن هيا حاجا واحبا لاراجيلون صعبتي ومن دراجة سفليا لا كن
 قابل الارادة تبديل الفعل من الواحيد يودونها حجات الالهيا و مكتوبة في دحلة
 اغوسة في جنوا سنة الف وخمسوميا وستعشر لالا دت يسوع المسيح

מן אנושטינוס יוטוניאנוס סאתר גיטוי מן חלקה דאתה
 סתסניא הנפונה די גיביא בתסנתא די תהילאי
 לליון עטריא פיפורה רמאה שיראה

ודעלנאמא סאוטה די דוא סעל לאונד נחנאותנה סתעסקן ללפה תר קיאמיה
 כחוא סיתה קדישא בחפס לישניא מוכתריא יהואה ארמאיה יונגאי לעואיה וערבאיה
 קולה נגישת בגישמה חוא עם דוקינה פרישא ספיתגמיה דהן עניאן דאלוא עובדא
 תרישא בעוטינת יולתא דילי וביה פיתגמיה נתפסין סגי לעיסקנא ארי לכהנה לית
 פיתגמא נתפס קולה כחוא הנכא דן בריחותא ופחטה מן כיתבת קדישא די מלקדימין
 גבריה חכמתה מן לישניא דידברנא לעיל הבו עוביא בכמה דא השכליא מן מה דחתו
 דכנהנה לגשתירא בעדיהון ועד דנא יומא אטבחן קדמאי ספראה דהן עבדין חכמן מין
 אותבתא איטן עילאת וקדמאה יונגאי דוא תעויאו מבריחותה חוא עביח שיתג
 די אורגיש גברא מתערא נגישן כחוא וקרא יתהון שית דתמלוא די באפא חוא בלחוד

הוּ שֵׁמָּה בְּרִיחָהּ בְּרֵם בְּלִשְׁנָה חָדָה בְּלִחֻד וְנִחְנָה לֹא שֵׁמָּה בְּלִחֻד בְּרֵם עֵסִיקָה לְמַעַבְדֵי הַסְּנִינָה וְלֹא
 בְּלִשְׁנָה חָדָה בְּלִחֻד בְּרֵם בְּנִלְאִינֻן דִּינוֹמְסִיא קְדִישָׁה מִפְּקֻדֵי לְאֻלְפָּה יִתְרוֹן וְעִבְדָּהּ פִּירִישָׁה חֲדָתָה מִן
 יְהוּדָיָה וְאַרְמִיָּה דִּיחֻת דְּאִשָּׁה עֵסִיקָה וְאִיִּתִינָה בְּאֵת דִּי צִרְדָּה פִּירִישָׁה סִינָה כִּי אִיִּשָׁי וְאַדּוּם יִבְלִשְׁנָה
 בְּסִמּוֹת וּפְלִחָת מִלִּיא יִהִי חֲטִיב כֹּל דִּין תְּרִץ הוּינָה עֵסִיקָה נִחְנָה לֹא כִּיָּה בְּמִלּוֹנָה אִפְלִיגָה כְּמִדָּה
 בְּאִפִּיקָה קִשְׁטָה מִלִּיא דִּי יִתְרוֹן עֵנְיָן דְּהִלְדָּה וְכִלְתִּירָה דְּהִלְדָּה אִרִי צוּרְתָה וּמִלְּאִיָּה וּקִטְוִרִינָה חֲלוּנִירָה
 דִּי הוּא פִּלִי דְכִיָּה וּזְכָתָה לִשְׁנָה לְעוֹמֵי סְהִרָהּ מִפְּרִישוֹחֵן וְנִמְסִיא בְּרֵם אִם עֵסִיקָה דֵּה תוּהָה לְאִתְּלִירָה
 שׁוּם אִיבָה בְּמַעַע כְּנִישָׁה דִּישְׁלִימָה דִּי אֵת בְּתִרְעוּתָה עִיָּהָה לְהֵן רְעוּיָנָה לְנִסְאָה בְּתִהִלְאִיָּה דִּין דְּחֻד דִּי
 מְכַל עוֹבְדָה כְּעָן אִפִּיקָה בְּרָה וְנִחְנָה מִתְּרִצֵּן יִתָּה לְשִׁמְךָ דִּי אֵת הוּא סִימָן דִּלָּה בְּלִחֻד תְּרוֹן יִצְבָּה בְּרֵם
 דְּצִרְכָּה לְהוּיָה יִצְבָּה פִּיחְגִּמָּה דֵּה דִּין לְאֻלְפָּה יִתָּה וְתִרְכָּנָה וְלֵנָה יִתָּה חֲיוּבָה לְאֻלְמָה יִתְכַל עוֹבְדָה וּכְדִין
 קִימָה חֲדָתָה כְּמָה עֵתִיקָה בְּלִשְׁנָה אִלִּין דִּי דְכִרְנָה וְתִרְעוּתָהּן וּבְנִיָּאֲתוֹן לְמִיָּהן לְאֻמָּן צִיר לְצִירָה יִתְרוֹן
 וּכְדִין יִתָּה תִּהִלְאִיָּה דִּין לְךָ חֲלֻקָה עֵלִיתָה מִן כָּל עוֹבְדֵי וְלִחְזִרְנָה סְגִידֵי קוֹבֵל כִּוְסִיָּה דִּי אִפּוּשְׁטוּלִיקָה
 וְאֵת תְּסִיב יִתָּה עִם מַצָּחָה בְּסִימּוֹתָה דִּילְךָ כְּמָה דְּאֵת סִיב תִּדִיר עוֹלִלְתָה דִּיבְרִישָׁה דִּין פִּלְחֵינִן בְּכִרְמָה
 דִּי אִלְדָּה וּמָה דִּלָּה נְכוּל לְסִנְנָה יִתָּה עִם רְעוּת עוֹאֲגָה חִסְרוּתָה שְׁכִלְנָה בְּדִלְכֵךְ דִּי תִדִיר אֵת הוּא
 עִלְאָה קוֹבֵל מַעַע כוֹלָה תְּסִיב יִתָּה כְּמָה דְּאִם הוּא קִשִּׁישׁ מִן כִּי סוֹתְרָדָה אִרִי אִשְׁתְּמוּדְעָה קִשִּׁישׁוֹתָה
 וְתִרְעוּתָה טִבָּה הִיא פִּתְגָמָה דִּי צִרְדָּה לְגַבִּי שְׁחִיָּיָה וּפְלִחֵן בְּרֵם לְקַבְּלָהּ רְעוּתָה חִלּוּפֵי עוֹבְדָה
 מִן חִיבָה לְמִדּוֹן יִתָּה פִּתְגָם קְדִישׁ עוֹבְדֵי כִּתְבָּהָה זָה בְּאֵתֵר נִיבְוִיָּאֵי לְחִלְתָה וְדִישָׁה
 אֲנוּשְׁטֵן שְׁנֵתָה אֲלֵתָה תִּקֵּץ

In obseruationem constitutionis nuper edite
 in lateranensi concilio.

Bernardus Granellus, delegatus a Reuerendodomino Laurentio de Filisco Episcopo mon-
 tis regalis, vicario Reuerendissimi patris don. Ini Ioannis Marie Sfortie vicecomitis Archi-
 episcopi Genuensis, & Gaspar de Varagine inquisitor heretice prauitatis, ambo ordinis
 predicatorum sacreque theologie doctores. Lectoribus, Salutem.

Vidimus opus in Dauidicos hymnos. R. D. Augustini Iustiniani Episcopi Nebiensis, in
 quinq; linguarum ordine compositum, cum nonnullis pulcherrimis glossematibus, quod
 non solum probauimus sed & laudauimus & admirati sumus, nostramque authoritatem quo
 in plurima exempla transfundatur interposuimus. Actum Genue die. xxix. Januarii.

M.D.XVI.

Vincentius de Malphino notarius.
 A iiii

Octavus psalterii, Augustini Iustiniani Genuefns, predicatorii ordinis, Episcopi Nebdenfis, dentem hebreæ de verbo ad verbum, tertia latinam communem, quarta grecam, quinta pram, septima latinam respondentem chaldeæ, vltima vero hoc est octava, con-

Hebraea. Latina respondens hebrae. Latina communis. Graeca

פסלמ דהתלים

Liber hymnorum .I.

David prophetae carmen, & regis Deo.

Incipit Psalterium A. sive Liber hymnorum sive psalms ram sive soliloquorum. Psalmus David .I.

Δαβιδ ἡ Προφητῶν καὶ βασιλέως μέλος. Ψαλμὸς τοῦ Δαβιδ ὁ ἀπὸ τῆς Γραφῆς ποιεῖται. αἶμα

שׁוֹרֵט אֶת
אֶרֶץ
לֹא יִהְיֶה
בְּעֵצֵי

Eatus vir, B. qui ambulavit non abiit, in consilium

Eatus vir qui non abiit in consilio

Ἀκόριος ἀνὴρ οὗ οὐκ ἐπιουθήσει ἐν βουλήν

וב שׁוֹרֵט אֶת אֶרֶץ לֹא יִהְיֶה בְּעֵצֵי יְהוָה וּבַתּוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵיל כַּעֲצֵי שָׂרְיָל עֵרֶב פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פֶּרַח יִימָן פֶּעִיל וְעֵלְיוֹ לֹא יִבְרָךְ וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִעֲלֶה לֹא יִבְרָךְ הַשֵּׁעִי כִּי אֵם כְּמוֹץ אֲשֶׁר הוֹדַפְנוּ חֶמֶד לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵדוּת צְדִיקִים וְכִי יִוָּעַ יִהְיֶה דָד צְדִיקִים וְדָד רָשָׁעִים הֵאָבִדוּ

Impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in sede derisorum, non sedit. Sed in lege DEI voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̄ arbor plantata super riuulos aquarum, quæ fructū suū dabit in tpe suo, & folium eius non defluet, & omne, quod faciet, prosperabitur. Non sic impij, sed tanq̄ festuca quam proficit ventus. Propterea non surgent impij in iudicio, neq; peccatores in congregatōe iustorum. Quoniam nouit DEVS viam iustorum, & via impiorum peribit.

Impiorum & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentie non sedit. Sed in lege domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̄ lignū qd̄ plātatū est secus decursus aquarum, quod fructū suū dabit in tēpore suo. Et folium eius non defluet, & omnia quæcūq; faciet prosperabuntur. Non sic impij non sic, sed tanq̄ puluis quæ proficit v̄etus a facie terre. Ideo non resurgunt impij in iudicio, neq; peccatores in consilio iustorum. Quoniam nouit dominus viam iustorum, & iter impiorum peribit.

ἀσυνδωγ, καὶ ἐν ὁδοῖς, ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔτι, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἕκαθισεν. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔτι αἵ τὸ ξύλον τὸ πεφυτμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δάσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται, καὶ πάντα ὅσα αὐτὸ ποιῆ κατεσθλήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσυνδῶγ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς χυτὸν ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου Δία τοῦτο ἐκ ἀγαθῶν (τῆς γῆς. ἀσυνδῶγ ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλήν δικαίων. Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸν ἀσυνδῶγ ἀπολείπει.

psalteriū & Citharā hoc interesse, qđ cithara deorsum percutitur psalteriū sursum hoc pluribus cōstare chordis. i. decē illā tñ sex, hoc superius habere concavitatem illā uero inferius Augustinus uero psalteriū sic d̄scripsit. Psalteriū est organū qđ qđ de manibus percutatur p̄cutietis, & chordas distinctas h̄z. sed illū locū unde tonū accipiat corde, illā concuū lignū qđ p̄ndet & tactū rēsonat, qđ teci

... cuius prima cōtinnētia habet hebream editionem, secunda latinā interpretationem, respon-
 arabicā, sexta paraphrasim, sermone quidem chaldeo, sed literis hebraicis conscri-
 t'nt scholia id est annotationes sparsas & intercessas.

Arabica,

Paraphrasis chaldaea.

Latina respondens chaldaea.

Scholia.

A.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّوۡفِ الرَّحِيۡمِ
 نَبِيۡدِيۡدِ يَعۡوَنُ اللّٰهَ وَحَسَنُ
 تَوَفِيۡقُهُ بِحَسَبِ مَا مِيرَخَاوۡحُ
 الْمَلَطُ وَالنَّبِيُّ مَلَطُ بَدِيۡ اِسْرَآءِيۡلَ
 السَّفَرُ الْاَوَّلُ الْمَزۡوَرُ الْاَوَّلُ

Interpretatio. I.

Vemadmo-
 duz prefari-
 sumus i pri-
 cipio Ma-
 thei nolumus nunc iu-
 stos condere cōmenta-
 rios in psalteriū sicut
 nec in reliquos sacre
 scripture libros. Cas-
 sus siquidem & uanus
 existimari posset labor
 noster si post Didymū
 Origenē Eusebiūmqz
 grecos, aut post nros
 Hilarium Augustinū:
 Hieronymūz Ambro-
 sium Cassiodorūz, aut
 etiam post Salomonēz
 Abrahā Dauidem &
 multos alios hebreos,
 magnamqz iuniorum
 turbaz, psalmos expla-
 nare aggredemur.
 At qui pauca quedā
 adducemus qbus neo-
 terici hebrei redargui
 possint, nostri uero &
 delectari & in dogma-
 te christiano cōfirma-
 ri. quāquam que mar-
 tyrū sāguine & roma-
 norū potificum autho-
 ritate roborata sunt
 confirmatione non idē
 gent. Itaqz psalteriū,
 ut a libri nomie ordia-
 mur, grecum uerbum
 est, quod latine lauda-
 torium organum dici
 potest. Est autem ut
 Hieronymus ad Dar-
 danum scripsit, uas in
 modum quadrati cly-
 pei cum decem cordis,
 secundum quod scriptū
 est in psalterio decem
 chordarum psallite il-
 li. In cōmentariis uero
 psalmorum idem Hie-
 ronymus quid sit psal-
 terium magis expli-
 mit, dicens illud esse
 genus organi musici
 melius sonantis quā ci-
 thara, similitudinēqz
 habere citharę sed nō
 esse Citharam, in terqz

الرجل

وَبِي
 اللّٰه
 لِمَ يَتَّبِع
 رَابِع

וְיָ
 לְדַבֵּר
 אֱלֹהִים
 בְּמִלֵּת

Estitudo
 viro, qui non
 ambulauit
 in consiliū

المنا فقنين
 ولم يقف في كريف الخاكين
 ولم يجالس
 المستهزين لكن في ناموس
 الرب مشيته
 وفي سنة يستلو
 ليلاً ونهاراً فيكون
 كمثل الشجرة المفروسة
 على مجاري المياه التي
 تعطي ثمرتها في حينه
 وورقها لا يبتر
 وكل ما يعمل
 يتم ليس كذلك
 المنا فقون ليس كذلك
 بل كالهباء الذي تدرجه
 الرياح عن وجه الارض
 فلهذا لا تقوم
 المنا فقون في القضا
 ولا الخطاه في مجمع
 الصديقين لان الرب
 حارف بطريق الاجرار
 وكريف الاثمة تدينه

شعير
 ورجل
 لا يقف
 في كريف
 الخاكين
 ولم
 يجالس
 المستهزين
 لكن في
 ناموس
 الرب
 مشيته
 وفي
 سنة
 يستلو
 ليلاً
 ونهاراً
 فيكون
 كمثل
 الشجرة
 المفروسة
 على
 مجاري
 المياه
 التي
 تعطي
 ثمرتها
 في حينه
 وورقها
 لا يبتر
 وكل ما
 يعمل
 يتم
 ليس
 كذلك
 المنا
 فقون
 ليس
 كذلك
 بل
 كالهباء
 الذي
 تدرجه
 الرياح
 عن
 وجه
 الارض
 فلهذا
 لا
 تقوم
 المنا
 فقون
 في
 القضا
 ولا
 الخطاه
 في
 مجمع
 الصديقين
 لان
 الرب
 حارف
 بطريق
 الاجرار
 وكريف
 الاثمة
 تدينه

impiorum,
 & in via
 peccatorum non stetit,
 & cum societate derisorum non
 circumiuit. Sed in institutione
 DEI voluntas eius,
 & in lege eius, meditatur
 die ac nocte. Et erit
 tanq̄ arbor vite, que plantata est sup
 fonticulos aquarum, cufus fructus
 maturefcit in tempore suo,
 & folia eius non defluunt,
 & omne germen quod germinat,
 granescit & proficit. Non sic
 impij, sed sicut quisquilię
 quas prolicet ventus.
 Propterea non surgent
 impij, in die iudicii magni,
 neqz peccatores in societates
 iustorum. Quoniam manifesta est
 ante DEVM, via iustorum,
 & via impiorum perdetur.

Psalterium.

pit aerē psalteriū in superiore pte h3. Cithara uero hoc genus ligni caui & resonās, in inferiore pte h3. Itaqz in psalterio chorde defup
 sonū accipiūt. In cithara chorde ex inferiore pte sonū accipiūt Hieronymo ex authoribus hebreorū cōsentiūt plures, & in primis Si-
 meon q ut refert cōmentator Salomon psalterium ā cithara distinguit, quod psalterium plures q̄ cithara cōtineat chordas. Appellans

A y

uero hebrei hoc instrumenti genus נבל neuel tam & si aliquibus eorum neuel significet tympanū utricularium; fistulam uti E manuclī & auctori dictionarij φ ρϳϳ aruc uocant. Chaldei autē tum nauha tum pſanter in nomināt, & inde fortassis sumptū est uerbum grecū ψαλτήριον iam pridem receptum a cunctis latinis ecclesiasticis scriptoribus, quibus etiam pſalterium significat librum diuini hymnorum quos pſalmos appellant quibus continenter Deū laudant religiosi uiri. Hunc autē librum hebrei uocant ספר תהלים cephher tehilim. Sed plura de re hac in nostra aurea catena, in qua habentur omnium ferme antiquorum opinioniones & sententiae.

B. Vir iste est Christus Iesus uerbum Dei, uerus Deus, uerus homo, quem descēdisse de celis, pro salute humani generis, sumpsisse quoque hominis corpus, de femina cuius sanctitas cōparationem non admittit, non solum predixere prophete quis aliquantulum suboicere, quod moris fuit omnium qui uaticinati sunt, apud omnes gentes, sed etiā manifestissime scriptum reliquere auctores hebrei, quod maxime liquet ex hisque hoc loco inferere, operepretium putauimus. Ex commentariis libri geneſeos ierololyma secretiore lingua conscriptis, cuius author creditur. R. Simeon ben Ischaj super illud. Faciamus hominē ad imaginē & similitudinē nostrā.

ותאמנו בענינותא דספרא כיון דאיתבספו לעילא כדלא דאדם נופא קדישא וקרא איתגברו ויפא תליתא ונפס איתבסותא דכרא ואיתבספו עופין עילאין ותאמין ופיקאן איתכרל עופא דלעילא וזלתא פסתרא דנופא קדישא ופתבקאן עופין ופתאודן דא גזא ואיתעבדו נופאוד ונגין דהוה תר גזא שכנתא לעילא שכנתא לתא קבא לעילא קבא לתא ופסלפא רוחא ועייל ביד גזא וכדלו דא איתווה אל תר קודש קודש קודש קודש עבאות פלא כל ויתר פבדו דכראות תר נופא אמא כיון דאיתבספו זא גזא וכתבי תודי זתב נעשה לך עם נקודות דכספ איתקשרת דגא דחפא ואיתבספת ביד דא ונגין דא סלקא דא בלא דא ועל האי תנגין פא דאפיך נופא ספא עופא בכדלא דאדם לגתו כדנפקין ספא עופא לא עופא בכדלא דאדם דאזר נופא קדישא אל בלא דא רוא אקרו אדם ונפקין סכדלא דנופא תגא תודי זתב נקודות ככף דאיתבספו דני ורופא דתא דגא הוה בית וחפא דגל דא כתבי נאור רחיק בתורים עוארך בתורים גתוים בתורים כדא תודי זתב נקודות דכספ עוארך

II. Quare congregate st gētes & populi meditabunt inania. Astabunt reges terre, & principes tractabunt vna adūsus DEVM & adūsus Messiam eius. Dirumpamus vincula eorū & proiciamus a nobis laqueos eorum. Habitans in cellis iridebit, dominus subsannabit eos. Tūc loquetur ad eos in ira sua, & ī furore suo cōturbabit eos. Ego aut vni regem meum, sup cion montē sanctū meū. Narrabo p̄receptum. DEVS dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula a me & dabo gentes hereditatem tuam, & possessionē tuā āgulos terre. Cōstringes eos ī virga ferrea, vt vas figuli conteres eos. Et nunc reges intelligite, castigamini iudices terre. Seruite DEO in timore, & gaudere ī trēore. (rāscat, C. C. sculamī fillū ne forte ī irā, dñs, & p̄cat de via. Cum	II. ps. Dauid. Quae fremu. gē. & populi meditati sunt inania. Astiterunt reges terre, & principes conuenerunt in vnū aduersus dñm, & adūsus christum eius. Dirumpamus vincula eorum, & proiciamus a nobis iugum ipsorum. Qui habitat ī celis iridebit eos, & dominus subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo cōturbabit eos. Ego autē cōstitutus sum rex ab eo sup sion montem sanctum eius, predicans p̄ceptum eius. Dominus dixit ad me filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula a me & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionē tuā terminos t̄re. Regescos in virga ferrea, & tāq̄ vas figuli cōstringes eos. Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram. Seruite domino in timore, & exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinā, ne quī iras, dñs, & p̄cat de via iusta. Cū	β. Ὑαλμοῖς τῷ Δαβὶδ ἐῖπεν ἰερὸς ἐξ ὀφθαλμοῦ καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά. (ἐθελ, Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συναχθῆσασιν εἰπότε αὐτὸ, κατὰ τὰς κურῖον κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμὸν αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανόσιν ἐκγελάσει αὐτοὺς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτοὺς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτοὺς. Ἐγὼ δὲ κατασθλῶ βασιλεῖς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐπισηύω ὄργην τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Διατίξω τὸ πρόσωπον κυρίου. Κύριος ἔπει πρὸς με ἱσμον ἃ σὺ, ἔγω σήμερον γειγήμεκαίσε. Αἰτήσασα παρ᾽ ἐμοῦ καὶ δώσω σοι. Ἔσονται τῷ κληρονομήμασόν, καὶ τῷ κατασχεσίνοσ τὰ πέρατα τῆς Γεωμῆτις αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρῆ, ὡς σκῆπη κεραιμῶσ σωτηρίας αὐτοῦσ. Καὶ νῦν βασιλεῖσ σῦντε, παιδευθητε ὅσαστε πάντες οἱ κρίνοντες τῷ γῆ. Δουλεύετε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρέμει. Ὅταν Δράξασθε παιδείας μήπωστε (καίας, ὀργισθῆναι κύριον, καὶ ἀπολεθῆσ ἐξ ὀφθαλμοῦ)

דכנולא דנוקמא דאפטרותא אסתפח בי פקוטא ולעילא ירוסלן ומזוטא וכל זא פראנכיפת בדבורא דאמצניד כלא אדם כלא פייפנות
 סא פייפנותא תבגיה אסורה כל פייפנותא semota deciptra. i. pudoris & occultationis כלא פייפנותא אסורה כל פייפנותא
 quatum infra. Postq̄ in supernis determinatum est, in uniuersum de hominis formatione, sanctū corpus & femina incorporata sunt. In
 tempore autē tertio, q̄ uidelicet consequitur primū sanctorū patrum tempus, & sm tempus pphetarū, cōpleta est hec maxima copula,
 & conuncti sunt & incorporati, mundi superiores & mundi inferiores. Ab hinc uero incorporatus est mūdus superior, mūdus inferior,
 mediante corpore sancto, quodammodo uero ridebant mūdi & congratulabantur simul, efficiebāturq; unū corpus, qm̄ corpus cuod erat
 superior erat etiā inferior, Deus. s. & b. superius, Deus sanctus & bñdictus inferior. Et proficiens spiritus de uagina uenit in corpus,
 & in his omnibus unus tantū uidebatur, ille nimirū cui dicitur, sanctus, sanctus, sanctus, Deus exercitū, implet terram totam gloria
 sua. Et hoc totum unū est corpus. Traditū item est. Postmodū coniunxerunt se ueluti duo corpora qm̄ unum penetrat aliud, hoc & il
 lud, sicut scriptum est. Torquem aureā faciemus tibi cum notis argenteis, colligate sunt iustitia & misericordia, & unite sunt uerbo in
 amore nec altera sine altera ascendit. Quapropter sic nobis traditū est. Quādo diuiditur corpus a mundo hoc. i. qm̄ in uniuersum mori
 untur homines, totum quod est hominis nequaquā superius ascendit, quā admodū ascendit hoc qd̄ sanctum uocamus corpus, tante certe
 dignitatis q̄ nō uocat אדם Adam. i. terrestris. Sz אש IS. i. uir, & hoc utiq; differt a cūctis aliis corporibus. Legimus quoq;. Torque
 auream & cellaturam argenteam, qm̄ unum sunt iustitia & misericordia, nō. n. est in illo iustitia siue misericordia. Et p̄pterea sequitur
 pulchra facta est gena tua p̄pter torquem, & collum tuū pulchrū factū est p̄pter margaritas, qm̄ inter cūctas feminas in matrona hac
 reperitur sanctitas imo diuinitas, que consueuerat descendere sup̄ Ierusalem sup̄q; sanctuarium. Et oīa hec postq̄ uerbum in ea cor
 pus assumpsit factūq; est de hominum uniuersitate. i. homo, plenus fide. Et quid est plenus fide, quoniam, i. in illo inuenitur tota fides.

מאמר עשירי
 מלפני הכתוב

المزمور الثاني • ما ذا ارى
 الشعوب وهدد الامر بالطل
 قامد ملوك الارض
 وروسا وها وابتمروا
 جميعا على الرب وعجل
 مسيحه
 اغلا لهم
 السلكن
 يهو ودهم
 ديتيد
 بفضه
 يد لهم
 انا اقامني الرب ملكا منه
 على ضهيون جبل قدسه
 لاخبر امر الرب
 قال لي
 انبت • ابني وانا
 اليوم ولدتك
 سالني فاعنيك
 شعوب • مجرا تك
 وسلطانك على افكار الارض
 تر اهلهم بفضيد من حديد
 ومثل انه العتار تسعهم
 من الان تفهموا ايها
 الملوك • وذا دبو يا جميع
 قوا ح الارض لعبدوله
 الرب
 سجده
 برعسة
 الزموا الاخد ليلا يسك
 الرب عليكم فذلوا عن سبل

למה פחדו שין עממיא
 ואמיה פרוץ סרקיה
 קימן מלכי ארצה
 ושלטוניהון אמתתה
 כחה למרדא קדם יי
 ולמיני עים משיחיה
 אמרו בטרע תאסרתה
 ונרסק מיניה
 טשו לוותהון • דייג
 בשמיא יחד מרדא דלי
 יחד להון • חידן מליל
 ליהון פרנקיה
 ובדנהיה יברגיון
 אמר רביית מלכי ומיניה
 על ציון טור • מקדשי
 אשמע דאלהא קיימא
 יא אמר לי חביב דבר
 לאמא לילי אנת זנאה
 כאלו ימא דון בריתך
 בעי מני ואמן נכסי
 עממיא אדסנדא ואחות
 שלטוני סיפי ארצה
 תתרגנון תד כדוטרע
 דפרולא תד מאן דפוד
 תתרגנון וידון כלביא
 אשקיל קפילו מרותא
 יגדו ארצה • פליו
 קדם יי פדחלמיא
 זכאו בריתיה
 קפילו אילפנא דילמיא
 יתרון ותהו ציון אודיא

II. Quare fremunt populi,
 & nationes loquuntur vana
 Confurgunt reges terre,
 & potestates conueniunt
 in vnum, vt deficiant a DEO
 & certent cum Messia eius.
 Dicunt, dissoluamus vincula eorum,
 & proiciamus a nobis
 funes eorum. Qui sedet
 in celis ridebit, verbum DEI
 subfannabit illos. Tunc loquetur
 ad eos in fortitudine sua,
 & in ira sua inturbabit eos.
 Et ego vni regē meū, & cōstitui ipsū
 super cion montem sanctum meum.
 Recitabo DEI pactum,
 DEVS dixit mihi dilecto, sicut filius
 est patri, tu purus
 ac si die ista creauissem te.
 Postula a me, & dabo diuitias
 pp̄lox hēditatē tuā, & possionē tuam,
 potestates extremorum terre.
 Confringes ipsos velut in virga
 ferrea, tanquam vas fictile
 conteres eos. Et nunc reges
 intelligite, recipite eruditionem
 duces terre. Seruite
 coram DEO in timore,
 orate in tremore.
 Recipite doctrinam, ne forte
 itascatur, & amittatis viam.

A. Patres hebrei sine
 contouersa hunc psal
 mum de Christo dño
 dictum intellexerunt.
 Quod primo attestat
 etiam R. Salomon, cu
 ius uerba i cōmētariis
 huius psalmi sunt hec
 רבו אפ דרשו על פס
 וכו' doctores nos
 stri exposuerunt de re
 ge Messia. In libro quo
 q; qui inscribitur mi
 dras tehilim (est uero
 hic liber cōmentarius
 psalmorū constans ex
 dictis auctorū hebreo
 rū ex quo multa addu
 cemus in sequētibus)
 super illud. Narrabo
 p̄ceptū, sic habetur
 מסופרים הם בחוקה של
 תורה ובחוקה של נביאים
 וכתובי בחוק של תורה
 בני בכורי ישראל בחוקה
 של נביאים הנה ישכיל
 ע בני ירושתשה בכתובי
 גים יחזק לאדוני. i. N.
 rata sūt mysteria eius
 in scriptura legis, pro
 phetarū, & agiogra
 phorū. In scriptura le
 gis. Exod. iiii. Filius
 meus primogenitus is
 rael. In scriptura pro
 phetarū. Isaie. li. Ecce
 itelliget seruus meus,
 exaltabit & eleuabit.
 In agiographis. ps. cx
 Dixit Deus dño meo.
 Vbi aduertendū q̄ in
 p̄cedentibus doctores
 locuti sunt de Christo
 & narrationē seu expo
 sitionem continuantes
 adducūt q̄ p̄missus
 sententiam.
 B. A nobis siue ab il
 lo, utriq; enim expris
 meret potest daghes in
 tentius punctus in
 clusus in lra a mem.
 C. נאסעו נאסעו בר
 bar, interpretati su
 mus osculamini filiū,

Midras tehilim
 חזקוניו פסלמ

יָעַר בְּמַעַט אִפְסֵי
אַתֵּר כָּל רִשְׁמֵי בּוֹ

exarferit post paululū furor
beati oēs sperātes ī eo. (cius,

ἔκκαυθῆν ἐν τόχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ
μακάριοι πάντες οἱ πιστευούσες ἐπ' αὐτῷ.

ita dicentis. Ecce seruite Deo in timore contra id quod supra dixit. Aduersus deum. Et osculamini filium contra id quod supra dixit. Et aduei sum Messiam eius interpretatio uero huius dictionis בְּרִי בְּרִי. i. qualis filius meus בְּרִי בְּרִי .i. & qualis filius uteri mei. Ad idem quoque habetur autoritas Kabbi libro midras tehilm. נְשֵׁוֹת בְּרִי שֶׁשׁ וּפְרָר אֶל שֶׁבַע עֵבֶר בְּנֵי הַיָּרֵדִים וְיִסְּוּ אֶת בֶּן הַיָּרֵדִים שֶׁעָם אֵת הַמַּלְאָךְ הַלֵּךְ חֵבְרוֹנִים אֶת אֲבוֹתָנוּם מִיְּמֵי אָדָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כָּמוֹן לָנוּ לִבְנֵי הַיָּרֵדִים וְהוּא נִשְׁקָו בְּרִי. Osculamini filium. i. Simile est hoc regi. qui ira percitus est in ciues. Iuerunt itaque ciues & regauerunt filium regis. ut sedaret regis in eum. Iuit filius & placauit patrem. Cum uero placatus fuisset a filio. conuenerunt ciues ut gratias agerent regi. Dixit autem eis rex. Mihi agitis gratias? Ite & agite gratias filio meo. Nam si ille non me rogasset iam euertissem ciuitatem. & hoc est osculamini filium. Sed uidere est quaz

ג מִיּוֹר לַדָּוָד
בְּכִרְוֹן מַפְנֵי
בְּבְשֵׁלוֹם בְּנוֹ
יֵהוּה מִתְרַבּוֹ עֵר
רְפִים קָמִים עָלָי
רַבִּים אֲמָרָה לְנַפְשִׁי
אִן יִשְׁעֲתָה לִּי
בְּאַרְבַּע סֹלֶת וְאַתָּה
יֵהוּה מַנֵּן פַּעֲדַי
כְּבוֹדִי וּקְרִים רִאשִׁית
קוֹלִי אֶל יְיָ אֱקוּרָא
וַעֲנֵנִי מִרָוַח
קִדְשׁוֹ סֹלֶת: אַנִּי
שִׁכְבְּתִי וְאִשְׁנִי
הִקְיַעְתָּ לִּי יֵהוּה
סַמְכֵנִי: לֹא אֵירָא
מִרִבּוֹת עִם אֲשֶׁר
סַמְכֵב שְׁתוֹ עָלַי
קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהֵי בְנֵי הַבֵּית אֲתָל
כָּל אֲבוֹתֵי לֵהִי שְׁנֵי
רִשְׁעִים שִׁבְּרִיתִי
לֵהוּה הוֹשִׁיעַ עָלַי
עִמָּךְ בְּרַכְתָּךְ סֹלֶת

III. Psalmus, Daudis
dum fugeret a facie
Absalom, filii sui. (tores mī, A
DEVS q̄ multiplicati sūt iſta
multi cōfurgūt aduērſū me.
Multi dicunt anime mee,
non est ſalus huic
in Deo in ſempitnū B. Et tu
DEVS clypeus circa me C.
glia mea & exaltās caput mū
Voce m̄a ad DEVM clama
& r̄idebit mihi de mōte (bo
fācto ſuo, i ſempitnū. Ego
accubui & dormiam,
euigilaui quia DEVS
ſuſtentaui me. Non timebo
myriades populū, qui
circundātes ſtatuērūt de me.
Surge DEVS, ſaluū me fac
DEVS meus, quia percuſiſti
oīum inimicōꝝ meoꝝ maxil
impioꝝ cōfregiſti. (lā, dētes
DEI eſt ſalus, ſuper
pp̄l̄m tuū bñdīctio tua ſemp.

III. Psalmus Daud
cum fugeret a facie
Absalon filii sui. (lāt me,
Dñe qd m̄ultiplici sūt q̄ tribu
multi infurgunt aduersum me.
Multi dicunt anime mee,
non est ſalus ipſi
in Deo eius. Tu autem
domine ſuſceptor meus es,
glia mea & exaltās caput meū.
Voce mea ad dominū clamaui,
& exaudiuit me de monte
ſancto ſuo. Ego
dormiui & ſoporatus ſum,
& exurrexi quia dominus
ſuſcepit me. Non timebo
milia populū
circundantis me,
exurge domine, ſaluū me fac
Deus meus. Qm̄ tu percuſiſti
oēs adūſātes mihi ſine cā, dētes
peccatorum contriuiſti.
Domini eſt ſalus, & ſuper
populum tuum benedictio tua:

γ. Υαλμός τῷ Δαυὶδ,
ὅσῳτε ἀπελιθόρασκεν ἀπὸ προσώπου
ἀβιθαλὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
Κύριε τί ἐπιληθύνωσάν οὐδὲ βουχέτημα,
πολλοὶ ἐσφάσαντο ἑπ' ἐμῶ,
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῆ μου
ὄυκ ἔστι σωτήρια αὐτῷ
ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Διάβαλα. Σὺ δὲ
κύριε ἀντιλήπταρμον εἶ
δοξα μου ἢ ὑψὸν τὴν κεφαλή μου
Φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα,
ἢ ἐσηκουσέμενον ἐξ ὀρους
ἀγίου αὐτοῦ. Διάβαλα. Ἐγὼ δὲ
ἐκοιμήθην ἢ ὑπνώσα,
ἐξηγέρθην ὅτι κύριος
ἀντιλήψεταιί μου, ὄυ φοβηθῆσομαι
ἀπὸ μυριάδων λαῶν,
τῶν κύκλω σωμαπιθιμέγαλα,
ἀνάτα κύριε σῶσόν με
ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ πᾶσα τάς
πάντας τῆς ἐχθραίνοντῶν ματαίως
ἁμαρτωλῶν σὸς κριτίας. (ὄσῳτος
τὸν κυρίου ἢ σωτήρια, ἢ ἐπὶ
τοῦ λόγου σου ἢ ἀλατῶσου. Διάβαλα.

תשובה בת משה ומוחללת עליו ומוחלת עליו ומוחלת עליו ומוחלת עליו
נשיב דוחא לועיד אפי' וקרועת כריחה נחת דוח דדוחא דנפיק סרמא פאנון נוקסין תר ד דחא נפיק לועיד ימין דאתער בגנתא דעון חוד דחא
דקיי דגמ' ופניו נזכר דגמ' דוד לנסדע דנכמלא ומהוא נוקסא אתער ונפיק דוחא כמפאה חפין לשואה על כלכא פשיחא דכתיב ונחה עליו
דוח דחוד דחוד הכמה ובינה דחוד ונכוח ווח זעת דוחא דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד דחוד
פשיחא דחוד
דחוד
.i. Vult super faciem tuam ut respiciat te. Quid nam interest inter antiquum & iu
tius de uultu, sine imago de imagine manducit in cognitionem facierum. Aduerte tu. Quid nam interest inter antiquum & iu
norem facierum? Hic est dominus qui posuit faciem uiuentem in femina que uidem facies est uita procedens a uita.

Hec insuper facies est paradus in quo habitat spiritus iunioris facierum. At uero femina genuerit peritoꝝ ueniam q̄ spiritu qui
inmittitur in illam, qui spiritus processit ab altissimo throno diuinitatis, ad feminam unam. Et spiritus qui egrediens est siue qui pro
cessit, est spiritus iunioris dierum qui quiescens in delictis paradisi. Hic autem uitarum spiritus, preparatus fuit oim̄ etiam ante tempus
filio Daudis, ad percipiendum sapientiam. Ab illa autem femina magna uirtute quai expectatus spiritus egressus est de uulua si
gallata siue clausa, paratus & aptus esse princeps altissimus. Is uero est rex MESSIAS. De illo sic uidem scriptum est. Et quiesc
super eum spiritus Dei, spiritus scientie & intellectus, spiritus consili & fortitudinis, spiritus sapientie & timoris Dei. Hi sunt quaz

filius dauidis
in uulua siue
gallata siue
clausa

ד למנצח הנגינות
מוקדו יודו
בקרבת ענג
אלהי צהוק בצר
הרחבת לי הנגי
ושמח הפדתי
בני איש עד מה
נבוח לכלמתי
איהיו יק
יבקשו כיג סלה
ודעו כי הפול
יזהר יוסד לו
ישמע בקרא
אלו : רגו מאל
התנח אמן
בלבבכם ער
משבבכם
ודמו ס
סלה : זבתי זבתי
צחק בט
ובטחו אל יהוה :
רבים אמרו מי
יהאנו טוב נסה
עלנו אור פנה
יהוה נתנה שמחת
בלבי מעת תנס
ותרוצצ רבו :
בשלוס יתו
אשכבה ואישן ק
אמת יהוה לבדר
לכטח תושיבני :

III. Ad victoriá. Laudatori
Psalmus Davidis.
Cum inuocarem rúdisti mihi
DEVS iustitie mee, i águſtia
dilataſti mihi, miſereí mei &
exaudi orationem meam.
Filií viri, vsquequo
honor meus ad ignominíam,
diligetis vanitatem,
inquiretis mendaciú semp.
Et ſcítote quoniá ſegregauit
DEVS miſericordem ſibi,
DEVS exaudiet, cū clama.
adeú. Córtemiſcite & nolite
peccare, dicite
in cordibus veſtris, ſuper
cubilia veſtra
& tacete
ſemper. Sacrificate ſacrificia
iuſtitie, &
fidite in DEO.
Multi dicentes quis
oſtédit nobis bonú, erige A.
vexillú ſup nos, lumis faciei
DEVS. Dediſti letitiá (tue
i corde meo, a fructu frumétu
& B. vini eorú, multiplicati
In pace, v nice (ta ſunt.
cubabo & dormiam, quia
tu DEVS ſpecialiter
ſecurum habitare ſeciſti me.

III. In finē in carminibus
Psalmus David.
Cum inuocarem exaudiuit me
Deus iustitie mee i tribulatione
dilatasti mihi. Misere mei, &
exaudi orationem meam.
Fili hominum vsquequo
gravi corde,
vt quid diligitis vanitatem
& queritis mendacium.
Et ſcítote quoniam miſificauit
dominus ſanctum ſuum,
dñs exaudiet me cū clamauero
adeum. Irascimini & nolite
peccare, que dicitis
in cordibus veſtris & in
cubilibus veſtris
compungimini.
Sacrificate ſacrificium
iuſtitie &
ſperate in domino,
multi dicunt quis
oſtédit nobis bona. Signatú eſt
ſuper nos lumen vultus tui
domine, dediſti letitiam
in corde meo. A fructu frumétu
vini & olei ſui, multiplicati ſút.
In pace in idípſum,
dormiam & requeſcá. Quoniá
tu domine ſingulariter
in ſpe, conſtituiſti me

δ'. Εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμῶν
Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ.
Ἐν τῷ ἐπακαλῶσαι εἰσηκουσάμου
ὁ ὁσος τῆς δικαιοσύνη μου, ἐν θλίψι
ἐπλατῶσαί με, οἰκτεیرهσονί με, ἢ
ἐλακουσοῦ τῆς πρῶτης μου
Υἱοὶ ἀνθρώπων ἵως ποτε
βορκαρδία,
ἵνα τι ἀγοσατέ ματαότητά,
ἢ ζητήτε μεδους. ΔιαΨαλμα
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθερμόσωσι
κύριος τοῦ ὄσιου αὐτοῦ, ἔριμα
κύριος εἰσακουσέται με ἐν τῷ κερταίς
πρὸς αὐτοῦ. Ὅργιζοῦ ἢ μὴ
ὁμαρτάρητε, ὃ λέπει
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἔπει τῶν
καίτοις ἡμῶν
κατμήγητε.
ΔιαΨαλμα. Θύσατε θυσιῶν
δικαιοσύνης ἢ
ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον,
πολλοὶ λέγουσι, τίς
διέξ ἡμῶν τὰ ἀγαθὰ. Ἐσημῶσθι,
ἐφημαὶ τὸ φως τῆ πρῶτου μου
κύρι, ἔλακος ὁρροσύνη
εἰς τῶν καρδίαις. Ἀπο καρποῦ ὄσι,
ὄσιου, ἢ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνησον.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
καμῶσμοι, ἢ ὑπάτω. Ὅτι
σύ κύριε κατὰ μόρον
ἐπλητὶ δικαιοσύνη μου.

is patribus signa uti uidere est tota fere ueteris instrumenti ferie. Verum id quod legitur apud interpretem Chaldeum libri sancti
simi lob quicūq; is fuerit, non est inter postrema ligna interq; postremas figuras computandum. Est autem huiusmodi
מלתא דבני אבית כל בישא חזא אלת עלויה בר חסון אלו פרוסחון דיבשו ורחם סעוהיון זי איהופיד רביכוא ויא וית חפר משתהון
די עתתה ודמ ותו נגר פן מנהו וביקא וכתא איהפציו פן אתרא דמפן דהון בגיגנם איהו דפן חיסן ובלדר זפן שחא ותופר זפן נעמל
זי. Et perceperunt tres socii lob omnia mala que euenerunt ei, ubi scilicet uide

ה למנצח אל
הנחלות מוקד לח
אמר האור
יהוה פניה תגני :

V. Ad victoriá Hanechilot
i. musices istim. ps. Davidis.
Verba mea audi
DEVS iſtellige cogita meá.

V. In finē p ea q hēditatē
cōsequitur. Psalmus David.
Verba mea auribus percipe
dñe, iſtellige clamorem meí.

ε. Ὑπὲρ τῆς κληρονομίας
Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ.
Τὰ ῥήματα μου ἐπίσω
κύρι, σὺνδὲ τῆς κραυγῆ μου

المزمور الرابع
 تسجد لربنا
 والشدة
 على
 صلاتنا
 حتى متى
 الباطل
 الكذب
 الرب
 غضبوا
 ولا تأثموا
 ما تهمون
 اندموا
 عليه
 انجدو الله
 البر وتوكلوا على الرب
 كذبيرون يقولون
 من يربنا الخيرات قد
 علينا نور وحب
 يارد اعطيت قلبي
 فرحاً من كثرة شماتت
 اللوح والخمر والزيت
 وبالسلامة
 لا يعصمنا ككف وانام
 لخطائنا وحدك يارب
 اسكنتنا على الرجا مكننا

III. In laudē, beneghinoi. i. laudatori instrumentis. Laudatoria Davidis.
 In tempore orationis mee, recipe a me
 Deus iustitie mee, in tempore
 angustie dilatasti mihi, miserere
 mei & accipe orationem meam.
 Filii hominis, vsque quo
 honor meus ad vituperium,
 amabitis inania,
 queretis mendacia in eternum.
 Et scitote quoniam separauit
 DEVS misericordem sibi,
 DEVS accipiet orationem eius
 cū iuocauerit eū. Cōtremiscite ab illo,
 & nō peccetis, dicite orationē vestrā,
 i ore v̄ro & petitionē v̄ram i corde v̄ro,
 & orate super cubile vestrum,
 & mementote diei mortis
 semper. Domate cōcupiscentiā vestrā,
 & reputabitur vobis sicut sacrificia
 iustitie, & sperate in DEO.
 Plures sunt qui dicunt, quis
 ostendet nobis bonum, leua
 sup nos lumen locunditatis faciei tue
 DEVS. Dedisti leticiam
 in corde meo, a tpe qd frumentū corū
 & vinum eorum multiplicata sunt.
 In pace vniē,
 accubabo & dormiam, quoniam
 tu DEVS singulariter
 secure sedere facies me.

A. Libromidras tehilim רבים אופרים אוי
 אמות העולם שאפנים
 לישראל פיתן לנו לספית
 עם ישראל בטובה של
 עולם הבא ישראל אפי
 לחן בכמה ערות בכמה
 טעבודין בכמה הרעות
 פסונות צפונות קדושת
 השם והתם באים לשוב
 אותה מן העקב נסת
 עולמו ורפדו פניו יי רחוקה
 בשם ר אפא אפי ראותו
 הקולע אנו מצפונות הנה
 אפא אל גוים יי הלי
 עמים ארים נפי Mul.
ti dicentes. Isti populi
 sunt seculi qui dixe
 runt israeli, quis det
 nobis ut addamur isra
 eli in bonis futuri secu
 li. Israel autem dicent
 eis, per quot tribula
 tiones, per quot serui
 tutes, per quot etiam
 mortes dedimus nos
 ipsos ad sanctitatem
 nominis. s. Dei, & uos
 uentis accipere ipsam
 ex abrupto. Signa, uel
 leua super nos lumen
 uultus tui Deus. s. di
 cturę sunt gentes. R.
 Huna in nomine. R.
 Aha dixit. Ad illam
 coniunctionē nos spe
 culantes sicut scriptū
 est, Ecce leua boad gē
 tes manum meam &
 ad populos exaltabo fi
 gnum meum.

B. Hoc unum hocqz
 frumentum, quod cre
 detes auget atqz mul
 tiplicat, illud est quod
 indefinenter tractatur
 in sacris ecclesie altari
 bus, solā speciē uini at
 que frumenti retinens
 est enim iam in uerum
 corpus uerumqz fan
 guinem Christi con
 uersum. Huius uero
 tam mirifici, ineffa
 bilis sacramenti, mula
 tradita sunt hebre

runt arbōres que erant in hortis eorum aruisse, uideruntqz panem quo sustentabantur conuersum in carnem uiuentem & unum
 quod bibebant conuersum in sanguinem. Et recesserunt in terra quę dicitur **Beldad** de provincia iuha, quam credunt esse partem egypti superioris. Zophar de regione naama ea est terra iudee quam promissionis
 appellant. Et ipsi quidem conuenerunt in unum, ut accederent ad Job consolaturi & confortaturi eum.

المزمور الخامس
 اسجد لربنا
 والشدة
 على
 صلاتنا
 حتى متى
 الباطل
 الكذب
 الرب
 غضبوا
 ولا تأثموا
 ما تهمون
 اندموا
 عليه
 انجدو الله
 البر وتوكلوا على الرب
 كذبيرون يقولون
 من يربنا الخيرات قد
 علينا نور وحب
 يارد اعطيت قلبي
 فرحاً من كثرة شماتت
 اللوح والخمر والزيت
 وبالسلامة
 لا يعصمنا ككف وانام
 لخطائنا وحدك يارب
 اسكنتنا على الرجا مكننا

V. In laudem. Choris. Laudatoria. Davidis.
 Verbum meum auscultra
 DEVS, intellige cantum meum.

הקשיבה לקול שבע
מלכי ואלהי בני
אלהי אתפלל יהוה
בקר תשמע קולי
בקר אענה לך
ואצפת בני לא אל
חפץ רשע אתה לא
נרדב רע לא יתעבני
הוללים לנגד
עיניך שנתת כל
פעולתך יאמר
דבר כוב אש ידעם
וטרפה יתעב יי
ואני ברב חסדך
אבוא בית דאשתדל
אל היכל קדשך
ביראתך יהוה נחמי
בצדקתך למען
שורד חייך לפני
דרכך בני ימי
בפאתי נבחרתי
קרבים יהוה
קר פתוח גרונם
לשונם יחלקון
ואישם אלהים
יפלו במועצתיהם
ברב פשעיהם
תרחשו בני מח
בך וישמחו כל
חיים בך לעולם
ירגו ותסד עלימו
ועלם בך אהבי
שמך בך אתה תברך
צדיק ילח בצינה
רצון תעשה נוי
ולמען בנגינות
על השמינית
מקור לדוד
יהוה אל באפך
תוכיחני וא
בחתך תיסרני

Intende voci clamoris mei,
rex meo & DEVS meus, qm̄
ad te orabo. DEVS
mane audies vocem meam,
mane ordinabo ad te,
& orē labor. Qm̄ n̄ DEVS
volens impietatem tu, non
hūtabit iuxta te malignus. (C
stulti ī ospectu (Nō manebūt
oculoram tuorum odisti oēs
operātes iniquitatē. Perdes
loq̄ntes mēdaciū, vix sāguil.
& dolosū, aboiabif DEVS.
Et ego ī m̄ritu. mificō. tue
Introibo domū tuā, adorabo
in templo sancto tuo
ī timore tuo. DEVS deduc me
in iustitia tua, pp̄ (ciē meā
ī fidiatores m̄os, dirige afi fa
viam tuam. Non est enim
in ore eius rectum,
interiora eorum infidie,
sepulchrū patēs guttur eorū,
linguam suam leuigabunt.
Condemna eos DEVS,
decidant a consillis suis,
iuxta m̄ltitudinē scelex eorū
expelle eos, qm̄ puocauerūt
te. Et letentur omnes
qui sperant in te, in seculum
laudabunt & proteges eos,
& letabitur in te, amatores
nois tui. Quia tu benedices
iusto A., DEVS vt scuto,
placabilitate coronabis eū.
VI. Ad victoriā laudatoriis
octorario. Iac̄thara octo
cordarum. Psalmus Daudis.
DEVS ne in furore tuo
arguas me, neq̄
in ira tua corripas me.

Intende voci orationis mee,
rex meus & Deus meus. Qm̄
ad te orabo domine
mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi
& videbo, quoniam non Deus
volens iniquitatem tuas. Neq̄
habitrabit iuxta te malignus, (C
iniusti ante (neq̄ p̄manebunt
oculos tuos. Odisti omnes
qui operantur iniquitatē p̄des
oēs q̄ loquūt mēd. Vix sāguinū
& dolosum abominabitur dñs,
ego at̄ ī m̄ltitudie mificō. tue.
Introibo in domū tuā, adorabo
ad templum sanctum tuum
in timore tuo. Dñe deduc me
in iustitia tua propter (ctu tuo
inimicos meos, dirige in cōspe
viam meam. Quoniam non est
in ore eorum veritas,
cor eorum vanum est.
Sepulchrū patēs ē guttur eorū,
linguis suis dolose agebant,
iudica illos Deus.
Decidant a cogitationibus suis,
fm̄ multitudinē impietati eorū
expelle eos, qm̄ irritauerunt
te domine. Et letentur omnes
qui sperant in te, in eternum
exultabunt & habitabis in eis.
Et gloriabunt ī te oēs q̄ diligūt
nomen tuum, qm̄ tu benedices
iusto. Domine vt scuto
bōe volūtat̄ tue coronasti nos.
VI. In finem in
carminibus pro
octaua. Psalmus Daud.
Domine ne in furore tuo
arguas me, neq̄
in ira tua corripas me.

προσχει τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου,
ὁ βασιλεύς μου ἢ ὁ θεός μου. Ὅτι
πρὸς σε πρὸς εὐξομαι κύριε,
τὸ πρῶτον εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.
Τὸ πρῶτον παραστήσομαι
ἢ ἐπιθήσομαι, ὅτι οὐχὶ θεός
θέλων ἀνομίαν σου εἶ. Οὐ (μῆροῦσι
παρὰ κίβητος πονηροῦ μοῦ, οὐ δὲ δια
παράνομοι κατέχευται
τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας
τῆς ἐργαζομένους τῶν ἀνομίαν, ἀποδοίς
πάντας τῆς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Αὐτ
ἢ δὲ ἄλλοι βασιλεύς καὶ ἄλλα ἄμαρτων
ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει ἐξέλιουσόν.
Ἐισελύττωμαι εἰς τὸν οἶκόν σου, πρὸς
πρὸς τοὺς ἁγίους σου, (σκιώσῃ
ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὀλιψοῦμαι
ἐν τῇ δικαιοσύνη σου, ἵνα
τῶν ἐχθρῶν μου κατεπίθωμαι ἐνώπιόν σου
τῶν ὀλοῦμαι. Ὅτι οὐκ ἔστι
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια,
ἢ καρδία αὐτῶν ματαιά.
Τάφος ἀγαθῶν ὀλιψοῦμαι αὐτῶν,
ταῖς γλώσσῃς αὐτῶν ἐδολέον,
κρίνον αὐτοὺς ὁ θεός. (ὦν αὐτῶν,
Ἀποπιστάτωσαν ἀπὸ τῶν διὰ βουλή
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν
ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι περιπίκραναν
σε κύριε. Καὶ ἀρραβύνησαν πάντες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σε, εἰς ἀδύνα
ἀπομίσωσόν, κατὰ σκηνῶσιν ἐν αὐτοῖς.
Καὶ καυχῶνται ἐν σοὶ οἱ ἀγαθῶν
τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐ ὀλοῦμαι
δικαῶν κύριε. Ὡς ὄπλο
ἀδικίας ἐπεφάνωσιν ἡμαῖς
εἰς τὸ τέλος
ἐν ὕμνοις ὑπὲρ
τῆς ὀυδῆς ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.
Κύριε μὴ τῶ θυμῶν σου
ἐλέγξῃς με μὴ δὲ
τῆ ὀργῆς σου παλεῖσθῃς με.

אנדו אליו כוונת תרעמי
 פלאט מלכי והלוי ודני
 אליאטלי עי גדותני
 אسمع יארב קאלבתי
 אפא אמתו באעדה
 ודראני לא נא אל
 לא תרצי האתר ולא יחל
 עי מסא כדק שרי ו לא
 יחבת מאלפו ודא יא
 דני ידק אפצת גמיע
 עמלי האתר ואיחבת
 כל הא קפין באכד
 הרגל אסא פא אדמא האשר
 הרב ירדה ואנא בכרחה
 רחמא אדכל בידק ואסגד
 עי היכל מסנשער
 חשיתק
 אהדני יארב בעדל ומס
 אכל אעדה سهل אמא
 קרימי פאנא ליס
 עי אפואהמי כדק
 בל האתר עי קלו דהמי
 חנא גרמי קבור מפתח
 אלסנתהמ פאשה
 דנהמי יא אל
 וליספקוא מן אפקרמי
 ומדל כרחה נפא קהמי
 ארפנהמי לא נהמי אסדק
 יארב וליפרח בק גמיע
 אמתו קלין עליא ולו האתר
 יסרון ודיהמי תכל ברקת
 ויעתרדיק כל
 מידי אסק לא נא יארב
 תארק הד יק וקמל
 סלאח המרה קאלתא
 המור
 אלא חס
 לא יפנדק
 יארב תוכנתי ולא
 תודבני

בית לקרא בעצמי
 מלכי ואלהי צדק
 קדמך יעלה יא
 בצפרתי טמע קרא
 צפרתי אסדר קדמך
 ואסתבי : מטול דלא אל
 ראני רשעא אמת ולא
 ימותב עימד פיטא לא
 יחבתון מרילעדין קבל
 עינד סדריה קרא
 עדי טיקדיה : תוד
 ממללי כידמא אנט טדי
 אדם זכא ונריל ירחק יא
 ומי גסוני טודק
 איעול לכיך אסגוד
 להיכלה דקודש
 בידחלתך : יא דבר יתי
 בעדקתך מן פולא
 תושפחתי תיקון קדמי
 אורחתי : מטול דלית
 פומתון דרשעי כרנות
 גופתון מלין אתר ושת
 היך טאול פתיח קודש
 לישתון מטעעין
 חייב ליתון אלתה
 יתבטלון מילכדותון
 בסעעיה מרדון
 אתקיל דתון אחס מרד
 מימד : ויחזון כל
 דסברון בממד לעלם
 יספחון ומטיל עלחזון
 ויבדחון בממד דתמי
 טמך מטול דאנת מבר
 לעדיקא יא הי בתרסא
 רעיא טנא תכללינה
 לישתון כנגדינה
 על כרנה תמנינה
 נמיא תושפחתי
 לדודי לישתון קדמך
 תמכסני ואל
 ברקתך תודי יתי

Ausculta vocem petitionis mee,
 rex meus & Deus meus, quoniam
 coram te orabo DEVS
 mane audi vocem meam,
 mane ordinabor coram te
 & respiciam. Quoniam non DEVS
 volens impletatem tu es, & non
 comorabit tecu iniquitas. Non pmabunt
 stulti coram
 oculis tuis, odisti omnes
 operarios falsitatis. Perdes
 oes q loquitur medaciū, hoīem effusorē
 sāguis mū. & dolosū, lōge ppel. DEVS
 Et ego in multitudine bonitatis tue,
 ingrediar in domum tuam, adorabo
 ad templam sanctum tuum
 in timore tuo. DEVS deduc me
 in iustitia tua, propter
 laudem meam, dirige
 coram me viam tuam. Quoniam non
 sunt in ore impiorum recta,
 corpora eorum plena iniquitate,
 sicut infernus apertū guttur eorum,
 linguam suam leugant.
 Condēna illos Deus,
 destruantur consilia eorum,
 in multitudine rebellionum eorum,
 fac impingerē eos, qm rebelles fuerunt
 verbo tuo. Et letabuntur omnes
 qui sperant in verbo tuo, in eternum
 laudabunt, obumbrabis eos,
 & letabuntur in verbo tuo amatores
 nominis tui. Quoniam tu benedicis
 iusto, DEVS veluti clypeo,
 voluntate bona coronabis eum.
 VI. In laudem. Laudatorio,
 citharāq octo
 fidium. Laudatoria.
 Davidis. DEVS non in furore tuo
 corripas me, neq
 in ira tua percutias me.

A. Deus pater benedixit iusto filio suo, do
 nauitq3 eti corona mā
 fuetudinis, qua ueluti
 fortissimo clypeo, tue
 retur se a iaculis ini
 micorū. Ipse uero do
 nat sanctos milites su
 es corona fortitudinis
 ad resistendum impiis
 tyrānis qui extrinse
 cus oppugnat, adq3 re
 sistendum congentis
 passionib, intrinsecus
 acrius bellum inferen
 tibus. S3 & sancti mi
 lites Christi iusti. s. &
 qui meruerunt integri
 tate uite, celestem pa
 triā, suis optimis ope
 ribus imponunt coro
 nam Christo filio Dei,
 & his cōiungit q legit
 libro zophra d s p r a .
 befenota de ciphra. i.
 cellati pudoris his uer
 bis זכא אמתו עדיקא
 דמטלפין נשתתחון פרא
 גופי קדישא דאוקני אדם
 דכילד נלא אמתו דעטרין
 וכתרין קדישין פתחברין
 תמן בערווא דאנכלא
 זכא אמתו עדיקא דכל
 חני פני קדישין דאמאפרא
 ברוח קדישא עילאת
 רוח דכל רותין קדישין
 איתכלילן בית רוח
 דעילאין ותתאן עימין
 לית זכא אמתו פאדיחון
 דמין פחזר וקורא
 דפלין הילין הנדעון
 ותסתרון בית ותנדעון
 לפאדיחון אפין באפין
 עינא בעינא זכא פלי
 תוכן רעופת דאמי הילד
 דרעת היום ומשבת
 אורבגך כי " הארמים
 בשמים כפעל ועל יארץ
 פתחתיאן עוד Puri .
 siue qui meruerūt pre
 mium, sunt iusti illi q
 recuperauerūt animas
 suas mediāte corpore
 illo sanctissimo, q uo
 catur homo, q3 implet
 totam terram & donat
 corona ab illis. Accipi
 unt uero coronā sancti
 atq3 cōiunguntur ibi,
 i illa. s. carera i quā
 conueniunt puri siue
 merētes. Iusti isti quos
 appellat sanctos sunt
 comorantes cū spiritu
 sancto altissimo. Spūs
 hic est i quo claudunt
 omnes sancti spiritus.
 Spiritus superiorū &
 inferiorū. Exceperunt
 uero ipsum puri illi &
 benemeriti, dominum
 eorum dominumq3 do
 minorum, in agro illo

יְהוָה כִּי אֲמַלֵּךְ אֱנִי רַחֲמֵי
יְהוָה כִּי בִבְהַרְוֵי
עַצְמִי וְנַפְשִׁי
בְּהַרְוֵי כֹחַ וְאֵת
יְהוָה עַד מָוֶת
שׁוּבָה יְהוָה חַלְצֵת
נַפְשִׁי וְלֹא יִשְׁעֵנִי
לְמַעַן חֲסֹדְךָ כִּי אֲנִי
בְּכַחַת וְכִרְךָ בְּשֹׁאֵל
מִיְהוָה לִךְ יִצְעָתִי
בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֵב כֹּחַ
לֵילָה מִשְׁתָּה בְּדַמְעָת
עֵינַי אֲמַסְה עַל שֹׁשֶׁן
מִבְּעַם עֵינַי עֲתָקָה
בְּכֹחַ צוּרֶיךָ יְהוָה
מִמֶּנִּי כֹחַ לִפְעֹלֵי אֲנִי
כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל
בְּקוֹלִי שָׁמַע יְהוָה
תְּהַלְלֵתִי יְהוָה תְּהַלְלֵתִי
יִקַּח יְהוָה רִבְהוֹל
מִכָּד בְּלֹא אֵיבִי שָׁמַע
יִגְשֵׁן יְהוָה גֵּעַ
שִׁירֵי דָוִד
לְיְהוָה עַל דְּבָרֵי
לִישׁ בְּנֵי מִצְרָיִם
יְהוָה יִגְדֹלֵתִי בְּךָ
חֲסִיתִי וְגוֹשִׁיעֵנִי
מִכָּל רִדְפֵי יְהוָה צִלְּתִי
פֶן יִטְרֹף בְּאַרְצִי
נַפְשִׁי פֶן יִקַּח וְאֵת
מִצְרָיִם יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲמַעֲשִׂיתִי וְאֵת
יְהוָה יִשְׁעֵנִי
בְּכַפְּי אֲסַגְמֹלֵתִי
שׁוּבָה רַחֲמֵי וְאַחְלָצֵת
צוּרֵי רִקְסִים יְהוָה
אֵיבִי נַפְשִׁי חֲסֵת
וְרִמְסִים לְאַרְצֵךָ חֲסֵת
וְכִבְיֹדִי לְעַפְרֵךָ יִשְׁבֵן

Miserere mei DEVS qm̄
afflictus sum ego, sana me
DEVS qm̄ consumpra sunt
ossa mea. Et anima mea
turbata est valde, & tu
DEVS vsquequo.
Reuertere DEVS erue
animam meam, salua me
pp misericordiā tuā. Qm̄ non
ē ī mōte sc̄odatō tui, ī īferno
aūt, qs̄ confitebī tibi. Laboraui
ī gemitu meo flueī faciā tota
nocte lectū m̄ū lachrym̄ m̄is
stratū m̄ū. A. liq̄faciā. Tinea
B. corro. ē p̄ amarī. oc. m. īu.
īter oēs īfesta. m̄os. Recedite
a me oēs q̄ opamini iniquitatē
quoniā audiuit DEVS vocē
fletus mei. Audiuit DEVS
depcationē meā, dñs ofonē meā
suscipiet. Cōfūdāt, & turbēt
vehemēt oēs inimici m̄i fuer
cōfundant subito. (tantur,
VII. Sigalon. i. istrumētū
musices. Davidis quē cecinit
DEO p̄p̄ter verba Cusi.
ethopis filii Iemini.
DEVS Deus meus in te
speraui, salua me (bera me.
ab oībus p̄sequētibus me & lic
Ne forte rapiat vt leo
aīam meā, dñs non est q̄ redimat
neq̄ q̄ saluū faciat. Dñe Deo m̄o
si feci istud,
si est iniquitas
in manibus meis. Si reddidi
retribuē. mihi malū & dimisi
īfestado. m̄os vacuos. Perseq̄t
inimico aīā m̄ā, & ap̄hēdat,
& cōculcet ī terra vitā meā,
& gl̄iā meā ī puluere sepeliat

Miserere mei domine quoniam
infirmus sum sana me
domine, quoniā cōturbata ſunt
ossa mea. Et anima mea
turbata est valde, sed tu
domine vsquequo.
Conuertere domine & eripe
animam meam, saluum me fac
pp misericordiā tuā. Qm̄ nō est
ī morte q̄ m̄or sit tui in īferno
aūt qs̄ confitebī tibi. Laboraui
ī gemitu meo, lauabo p̄ singulas
noctes lectū m̄ū, lachrymis m̄is
stratū meū rigabo. Turbatus ē
a furore oculus meus, īueteraui
īnt oēs inimicos m̄os. Discedite
a me oēs q̄ opamini iniquitatē
quoniā exaudiuit dñs vocem
fletus mei. Exaudiuit dñs
depcationē meā, dñs ofonē meā
suscepit. Erubescāt & turbent
vehemēt oēs inimici m̄i, ouertāt
& erubescant valde velociter.
VII. In finem psalmus
Dauid quem cantauit
domino pro verbis
Chusi filii gemini.
Domine Deus meus in te
speraui saluū me fac, (bera me.
ex oībus p̄sequētibus me & lic
Nequando rapiat vt leo
aīam meā, dñs non est q̄ redimat
neq̄ q̄ saluū faciat. Dñe Deo m̄o
si feci istud,
si est iniquitas
in manibus meis, Si reddidi
retribuētibus mihi mala, decidā
merito ab inimici. m̄is īanis. Per
inimico aīā m̄ā & ap̄hēdat (seq̄t
& conculet in terra vitā meā,
& gl̄iā meā in puluere deducat.

Ελεησόν με κύριε ὅτι
ἀσθενής εἰμι, ἴασαί με
κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ
ὀστέα μου. Καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα, ἢ σὺ
κύριε ἕως πότε,
ἐπιτρέψου κύριε ῥύσαι
τὴν ψυχὴν μου. Σώσόν με
ἐνικεν τὸ ἐλεησέ με, ὅτι ἐκ ἔστιν (τὰς
ἐν τῷ θανάτῳ ὀνημακένων σου, ἐν δὲ
τὸ ἐξομολογήσει ταῖς. Ἐκοπίσασθαι
ἐν τῷ πένθῳ μου, λούσω καὶ ἐκρίσω
νύκτα τὴν κλύνημα, ἐν δάκρυσι μου
τὴν τρανήμα βρέξω. Ἐταράχθη
ἀπὸ θυμοῦ ὀφθαλμοῦ μου, ἐπαλακώθη
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστη
ἀπὸ μένος πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῆς ἀνομίας,
ὅτι εἰσῆκουσε κύριος τῆς φωνῆς
τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἰκούσε κύριος
τῆς δεήσεώς μου, καὶ τὴν πρῶτην ψυχὴν μου
πρῶτην δεῖξαι. Ἀισχυθῆναι ἢ ταραχῆ
πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποσφραγίσθαι (καὶ πῶ
ἢ κατασχυθῆναι σφόδρα διὰ τὰ χεῖρα
ξ'. Ὑαλμός τῷ Δαβὶδ
ὅν ἦν τῶ
κύριε ὑπὲρ τῶν λόγων
χοῦσι ὑπὸ ἱερῶν.
Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ ὅσα
ἠλπίσα σῶσόν με (σῶσόν με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με ἢ ῥυξ
Μηποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων
τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντας λυτρομένους
μὴ δὲ σῶσῃς. Κύριε ὁ θεός μου
εἰ ἐποίησα τοῦτο,
εἰ ἔστιν ἀδικία,
ἐν χειρὶ μου. Εἰ ἀνταπέδωκα, (σῶσόν με
τοῖς ἀνταποδοῦσόν μου καὶ ἀποπῆ
ἀρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου καὶ καταδικάσαι
ἀπὸ ἐχθρῶν τὴν ψυχὴν μου ἢ καταλαβῆ
ἢ καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωή μου,
ἢ τὴν δόξα μου εἰς χυθὸν καὶ σκηνάσαι.

اردمني يا رب فاني
 ضعيف اشغني
 يا رب فان عظامي
 وهستت وفسني
 جزمت جدا وادنت
 يا رب حنتي مني
 تعطف علي يا رب ونج
 نفسي وحلصني
 من اجل رحمتك فليس في
 الموتى من يدكر ولا في
 الحيم من يشكر فعبت
 في تهنت جدا حتى في كل
 ليلة سريرت وبدمو عني
 ابل فراشي تذبلت
 من السخك عيدي وتعتقت
 في جميع اعداي ابعدا
 عني يا جميع عاملي الاثم
 فان الرب سمع صوت
 بكاء الرب سمع
 نزع عني الرد قبل دلاتي
 بخزي وبهنت
 جميع اعداي وينزعوا
 ويسفكوا جدا عا جلا
 المرمور السابع

توكلت غليل يا رب
 والهي
 ومن جميع الكاردين
 لي نجدي لئلا يذتكفوا مثل
 الاسخسني حيث لا منج
 ولا مخلص اللهم ربني
 ان كنت فعلت هذا
 او لمست
 يداي كلما اوحا زينة
 الديني دعواي شرا اسفك
 اذن من اعداي خاونا
 ويكذب العدو نفسي
 فيدركها ويكذب في الارض
 حياتي ويجعل في التراب مجدي

חסדך יי סטול
 דחלש אני אפסית
 יי סטול דאית דהיל
 נרמי : ונפסי
 אחר הילת לחוא ומני
 יי עד אית רוחלי
 יי פני נפסי
 נפסי פני ק
 בגלל דכותך סטול חלית
 נפסי דחךך דסטול
 פן יוד לך : אפסית
 פת נחת אמל בעעורי כל
 לילא על שיחי דדמעי
 דרטי אפסי : חטבת
 סודנו עיני דלתי
 דכל עיקתי : חטבת
 מיני כל עובדי שקר
 ארום קפיל יי ק
 דכותי : שפיע קודם יי
 בעעורי יי על רבי
 קפיל יי דתון ודחיל
 לחוא כל בעל דכתי
 יתון ודחיל דשעא
 מידנא דדחיל לחוא
 דשבת קי סטול דחסר
 שירא על מברא וסטול
 ברקיש דמן שיכט דני
 יי אליה דן דסטול
 ספרת פרוק יי
 סכל דרמי ופסי יי
 דלסא יתבר דיד ארום
 נפסי יפסי ולי יי
 יי יי יי
 אין עבותת שירא דחוא
 דכונניא ביטא אין אית
 טולמא ביד יי אין פרעית
 לבעיל שלמי ביש ודחיל
 סעיק סנו : חטבת
 בעיל דכתי נפסי ודכק
 דכפוש לארעית ח
 יי יי יי

Misere mei DEVS quoniam
 debilis ego sum, sana me
 DEVS quoniam obstupuerunt
 ossa mea. Et anima mea
 stupefacta est nimis, & tu
 DEVS, vsquequo das dilatione mihi.
 Reuertere DEVS libera
 animam meam, redime me
 propter mundicia tuam. Quonia non
 est in morte memoria tui, in inferno
 autem quis laudabit te. Lassatus sum
 suspirio meo, loquar i dolore meo, tota
 nocte sup lectum meum, lachrymis meis
 cubile meum dissipabo. Caligabat
 pre dolore oculus meus, consumebatur
 i oibus molestatiõibus meis. Recedite
 a me omnes operarii falsitatis,
 quonia accepit DEVS vocem (DEI
 ploratus mei. Exaudita est i conspectu
 petitio mea, DEV S orationem meam
 accepit. Interruabunt & confundent
 nimis omnes patroni odii mei,
 reuertentur & confundent in puncto.
 VII. Interpretatio confessionis Davidis,
 qua laudem cecinit cora DEO, dixitq
 canticum pro interitu Saul,
 filii Chis de tribu Benjamin.
 DEVS Deus meus, in verbo tuo
 speravi, redime me
 ab oibus psequẽtibus me, & libera me.
 Ne forte diripiat sicut leo
 animã meã, discindat & non sit qui
 eruat. DEVS Deus meus,
 si feci canticum istud
 in concupiscentia mala, si est
 obliqui in mambus meis. Si reddidi
 patrono pacis mee malum, & strinxi
 etiq me angebat frustra. Persequatur
 pfonus odii, aiam meã & apprehendat
 & premat ad terram vitam meam,
 & gloriam meam in pulvere ponat

qui arboribus plenus
 est, fecerunt sui noti-
 tiam, & acceperunt in-
 tellectum ab eo, & ui-
 cissim cum eorum do-
 mino se cognouerunt,
 facies cum facie, & o-
 culus cum oculo, & hu-
 ius rei gratia merue-
 runt premi in futuro
 mudo, & hoc est quod
 scriptum est, & cogno-
 fces hodie reuersus
 a i cortum, quod qui
 dat esse ipse est Deus
 in celis desuper, & qd
 in terra deorsum non
 sit preter eum.

A. Sumpta metapho-
 ra a folis calore quo li-
 quefiunt & dissoluuntur
 concreta.

B. Carie auritus aut
 tinea corrosus uoy
 enim tinea significat
 a qua uoce deducitur
 uerbum uoy quod
 fonat tinea uir, pro quo
 auribus consules uer-
 timus tinea corrosus
 est.

פלה : קומה יהוה
באפד הנש בעבר
צדק ועורה אל
משפט צדק ועדת
לאפים הסובב
ועלה לפרוס
שובה : יהוה יצן
עם משפט יהוה
בצדק ונתת עליו
יגדל נא רע
השעים והנכונ
צדק ובהן לבות
וכלות אלהים צדקו
מגני על אלהים
משפט ישיר לב
אלהים שופט צדק
האל והעם בכל יום
אם לא ישוב חרבו
ילטש קשתו ויהוה
ויבנתת : וזו הכנ
כל צדקת והצדק
ל לקים פעל חסות
יחל און והתק
עמל וילך שקד :
פזר כרה והפרדה
רפל בשחת פעל
ישוב עמלו בראשו
ועל קחח חסו
יעד : אדת יהוה
בצדקו ומחנה
שם יהוה עליון :
ח למצח על הנח
מקור יהוה
יהוה אדונינו בת
אמר שמך בכל
הארץ אשר תנה
הודך על השמים
מפי עולל מותקם
פנתה על מען
צדקה להשפט
אוב ומתקם :

i sempiternū. Surge DEVS
i furoi tuo eleuat i ira (mih
molestatiū me & euigila fac
iudiciū q̄ mādisti. Et cōgre
populoꝝ circūdet te, (gatio
& pro ea in altum
reuertere. DEVS iudicabit
populos, iudica me DEVS
fm iustiti. meā & fm p̄f. m̄ā
Cōpleat obsecromalū (si me
impiorum & confirmetur
iustus, probator cordium
& renum, Deus iustus.
Clypeus meus in Deo,
qui saluat rectos corde.
Deus iudicans iustū (bus.
& Deus irascēs in oibus die
Profecto n̄ autet, gladiū suū
pollet, arcum suum tetendit,
& parauit illū. Et illi parauit
vasa mortis, sagittas suas
p̄secutoribus opatus ē. Ecce
parturit iniquitatē, concepto
dolore & peperit mēdaciū.
Lacum aperuit & effodit eū,
& incidit in foueā q̄ opatus ē.
Reuertet prauitas. e. i. ca. eio
& sup verticē eio inigras eio
descēdet. Confitebor DEO
fm iustitiam eius, & cantabo
nomini DEI altissimi.
VIII. Ad victoriā cithara
hagitina. Psalmus Dauidis.
DEVS dominator noster, q̄
magnificū est nomē tuū i v̄
terra, qui das (niuersa
decorem tuum super celos.
Ex ore infantiū & lactentiū
perfecisti laudem, propter
molestatores tuos, vt tollat
inimicus & vltor.

Exurge domine
in ira tua, & exaltate in finibus
inimi. meoꝝ. Et exurge dñe deo
meus i p̄cepto q̄ mādisti, & sy
pploꝝ circūdabit te. (nagoga
Et propter hanc in altum
regredere, dominus iudicat
populos. Iudica me domine
fm iustitiā m̄ā, & fm inocētiā
Cōsumet neqtia (meā sup me.
peccatorum, & diriges
iustum, scrutans corda
& renes Deus. Iustum
adiutorium meum a domino,
qui saluos facit rectos corde.
Deo iudex iustus (singulos dies.
fortis & patiens, nūqd irascet p̄
Nisi cōuertū fueritis gladiū suū
vibrauit, arcum suum t̄tendit
& parauit illū. Et in eo parauit
vasa mortis, sagittas suas
ardentibus effecit. Ecce
parturit iniustitiam, concepit
dolorem & peperit iniquitatē.
Lacum aperuit & effodit eum,
& incidit in foueam quā fecit.
Cōuertet dolor eius i caput eius,
& in verticē ipsius inigras eius
descendet. Confitebor domino
fm iustitiam eius, & psallam
nomini domini altissimi.
VIII. In finē pro torcularibus.
Psalmus Dauid.
Domine dominus noster, q̄
admirabile est nomen tuū i v̄
terra. Qm̄ eleuata est (niuersa
magnificentia tua, super celos.
Ex ore infantiū & lactentium
perfecisti laudem propter
inimicos tuos, vt destruas
inimicum & vltorem.

Ανάστηθι κύριε
ἐν ὀργῆ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν
τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἐξίγερθητι καὶ ὁ θεὸς
μὴ ἐν προσηγορίᾳ ὡς ἐπὶ τὴν λαοὺς, ὅπως
λαοὺν κυκλώσῃ. (γωγή
καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ἕψος
ἐπίστρεψον, κύριος κρίνει
λαοὺς. Κρίνοντο κύριε (κίαντες ἐπίμοι.
κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ κατὰ τὴν ἀρετήν σου
Σωτήριον ἡμῶν ὁ θεὸς ποιηθῆναι,
ὁμοιωθῆναι, κατὰ ἀρετήν σου
δικαίαν, ἐπιπέσει καρδίας
καὶ κερύει ὁ θεὸς δικαίως.
Ἡ βοήθειά μου παρά τοῦ θεοῦ
τῆς σωτηρίας τῆς ἀρετῆς καρδίας. (ἡμέραν
Ὅθι κριτῆς δικαίος (ἐπάγ) καθέκαστος
καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργισθῆναι
Εάν μὴ ἐπιστραφήτε, τὴν βροχίαν αὐτῶν
εἰσβάσει τὸ τόξον αὐτοῦ ἐν τῇ
καὶ ἵπτοι μαστι αὐτῶν: καὶ ἐν αὐτῶν ἵπτοι μαστι
σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ
τῶν κατακείμενων ἐξέφυγασάν το. Ἰδοὺ
ὠλήθησιν ἀδικίαν, σωθήσονται
πίστοι καὶ ἐτεκνίωσονται.
Λακκος ὤρυξε καὶ ἀνέκαθεν αὐτοῦ,
καὶ ἐμπροσθεν εἰς βόθρον οὗ εἰργάσατο.
Ἐπιστρέψατο ὁ ὀνόματός αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν.
καὶ ἐπὶ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ
καταβήσεται. Ἐξομολογήσονται κύριον
κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρῶς
τῶ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου
καὶ. Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν λιγῶν,
ἰσχυροὶ τῶ Δαβὶδ.
Κύριε ὁ κύριος ἰσχυρῶς ὡς
θωμάσου τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ
τῇ γῆ. Ὅτι ἐπὶ ἡμῶν,
ἡμεῖς ἀποστρέψασθαι ὑπὲρ ἡμῶν ἔρασαν.
Ἐκ στόματος νεπαίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον. Ἐπὶ καὶ
τῶν ἐχθρῶν σου τὸν καταβύθρον
ἐχθρῶν καὶ ἐκδικητήν.

כִּי אֲרָא שָׁמַיִם בְּעֵינַי	Videbo enī celos tuos, opa	Qm̄ videbo celos tuos opera	Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργου
אֶצְבָּעֵיךָ יָדַיִת	digitorum tuorum lunam	digitorum tuorum, lunam	τῶν δακτύλων σου, σιλήλων
וְכִבְיִים אֲשֶׁר	& stellas que	& stellas que	ἢ ἀστέρας ὅτι
כִּוְנַנְתָּ מִהָאָנוֹשׁ	cōposuisti. Quid est homo,	tu fundasti. Quid est homo	ὃν ἐθεμελίωσας. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος
כִּי תִזְכָּרְנוּ וְגֵן	qm̄ recordaberis ei, v' filio	q̄ memor es eius, aut filius	ὅτι μιμησθήσεται αὐτοῦ, ἢ ἴσος
אָדָם כִּי תִסְמְדֵנוּ	hoīs quoniā visitabis eum,	hominis quoniam visitase eum.	ἀνὴρ ὅτι ἐπισκέπτεται αὐτόν.
וַתִּסְחָדוּ קָעֵט	Minuisti eum parum	Minuisti eum paulo minus	ἢ λῆπτῶσας αὐτὸν βραχύτι
מֵאֱלֹהִים קִבְיִת	a DEO, gloria	ab angelis, gloria	.A. παρ' ἀγγέλων, δόξῃ
תִּדְרֹךְ תַּעֲדִדְנוּ	& decore coronabis eum.	& honore coronasti eum	ἢ τιμῇ ἐσφράγισσας αὐτόν,
תִּמְסִילֶנּוּ בְּמַעֲשֵׂי	Dabis ei potestatem, ī opere	& constituisti eum super opera	ἢ κατέτισσας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα
יָדְךָ כָּל שִׁמְתָה תַתַּת	manū tuā, cūcta posuisti s̄b	manuū tuā. Oīa subiecisti sub	τῶν χερῶν σου, Πᾶντα ὑπέταξας ὑπὸ
רַגְלָיו לְפִתְחֵי הָאָרְצִים	pedibꝫ eius. Oues & ar̄m̄ta	pedibus eius oves & boues	κάτω τῆ ποδῶν αὐτῶν, πρόβατα ἢ βόους
כָּלֵם וְכָל בְּהֵמָת	omnia, insuper & animalia	vniversas, insuper & pecora	ἀπάσας, ἔτι δὲ τὰ κτήνη
שָׂדֵי אֶפְרוֹד שָׁמַיִם	agri. Avis celorum,	campi. Volucres celi	τῶ πεδίου. Τὰ πτενῶν τῶ οὐρανοῦ
וְדַגֵּי הַיָּם עִבְרִי	& pisces maris, qui trāseunt	& pisces maris, qui perambulāt	ἢ τοὺς ἰχθύας τῆ θαλάσσης, τὰ διαποσ
אֲרָחוֹת יַם יְהוָה	femitas ponti. DEVS	femitas maris. Domine	τρίπους θαλάσσης. Κε ὅκς (ράσμετα
צִדְנֵנוּ מִפְּתֵי אֲדָר	dn̄ator noster, q̄ magnificū	dominus noster, q̄ admirabile	ἡμῶν ὡς θαυμαστῶν
שִׁפְךָ בְּכָל רְאֵי	ē nom̄ tuū ī vniversa terra.	est nomē tuū in vniversa terra.	ὀνομασίῃ σου ἐν πάσαι τῆ γῆ.

Pauli ad Hebreos hebraico sermone scriptam, uertit in grecum. utebatur enim uocabulo Paulus quo & Dauid, & a DEO dicebat. Quomodo enim ab angelis diceret cum hunc locum ubiq; intelligat de Christo, & de eo ad Hebreos dicat: sedet ad dexteram maiestatis eius in excelsis, tanto melior angelis effectus, quanto pre illis dicitur entius nomen hereditauit. & cum introducit primogenitum in orbem terre dicit & adorant eum omnes angeli DEI. quomodo igitur legendum est minuisti eum paulominus ab angelis? Sed quia cum in forma DEI esset, non rapinam arbitratus est se esse equalem DEO, exinaniuit semetipsum formam serui accipiens, idcirco recte dicitur minoratus paulominus a DEO. Preterea ad ephesios de patre & eo locutus, constituens inquit ad dexteram suam in celestibus super omnem principatum & potestatem & uirtutem & dominationem, quomodo igitur minoratus iure scribetur ab angelis, qui constitutus est super omnem principatum & potestatem & uirtutem & dominationem, sunt enim principatus, potestates & uirtutes angelis superiores. Adde quod adiungit & super omne nomen quod nominatur non solum in hoc seculo, sed etiam in futuro. ne credas eum minore thronis, cherubim aut seraphim, Ceterum Ioannes de Christo loquens, qui de sursum uenit, super omnes est & pater diligit filium, & omnia dedit in manus eius, qua igitur ratione qui super omnes est, & cui pater dedit omnia, minor asseretur angelis. Ad hec, Si Paulus in epistola ad hebreos scripsit, minuisti eum paulominus ab angelis, qui fit ut dicat omnia subiecisti sub pedibus eius, in eo enim q̄ omnia ei subiecit, nihil dimisit non subiectum ei. Et ad Corinthios, omnia ei subiecit sub pedibus eius, cum autem dicit omnia subiecta sunt ei, proculdubio preter eum qui subiecit ei omnia. Vides igitur non uelle eum minoratum paululum ab angelis (alioqui ruit eius argumentatio) sed ubiq; legendum esse a DEO, quid enim absolum, ei qui paulominus a DEO minoratus est, subiecta esse omnia, preter eum qui subiecit ei omnia, id est patrem & diuinitatem ipsam, & qui paulominus minoratus est ab eo qui subiecit ei omnia, illi subiectum esse, uides etiam quomodo non passibiliter, non carnaliter diuinus Paulus intelligit oves & boues, & quod sequitur, sed uiuifice & intellectualiter, ut par rationabileq; est, pro celestibus, terrestribus & infernis, alioqui non colligat ex hac propheta, omnia ei subiecta esse, preter eum qui subiecit ei omnia. At dicit forsitan quispiam contentiosus, minoratus est paulominus ab angelis secundum humanitatem. Verum illum nosse oportuit, filium hominis hypostasios & persone nomen esse, non nature. sic apud Mattheum dominus de se, dominus enim est filius hominis etiam sabbati. Et in Marco, ut autem sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata ait paralytico, tibi dico surge, tolle grabatum tuum, & uade in domum tuam, & statim surrexit ille, & sublato grabato abiit inde coram oibus. Et in Luca, Et tunc uidebunt filium hominis uenientem in nube cum potestate magna & maiestate. Et in Ioanne de se dicit ad Nicodemum, nemo ascendit in celum, nisi qui descendit de celo filius hominis qui est in celo, si ergo puram naturam dicit non hypostasim, quomodo dicit filius hominis qui est in celo, cum secundum humanitatem & in terra esset, & lo-

ט לְמַנְצַח עֲלֵיכֶם	IX. Ad victoriā. almut. i.	IX. In finem	θ. Ἐἰς τὸ τέλος ὑπὲρ
לְבָן מִוִּיךָ	instrumēto musices, filio.	pro occultis filiī.	τῶν κρυβίων τῶ ἵψου,
לְדָר:	Psalmus, Dauidis.	Psalmus Dauid.	ἰαλμὸς τῶ Δαβὶδ.
אוֹדֶה יְהוָה כָּל־	Cōfitebor DEO in toto .B.	Confitebor tibi domine in toto	Ἐξομολογήσομαι σοὶ κύριε ἐν ὅλῃ
לִבִּי אֲסַפְּרֶה כָּל־	corde meo narrabo omnia	corde meo, narrabo omnia	καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα,
גִּמְלֹת אֱלֹהֵיךָ אֲשִׁמְחָה	mirabilia tua. Letabor	mirabilia tua. Letabor	τὰ θαυμάσια σου. Ἐυφρανθήσομαι
וְאֶעֱלֶצֶ בְּדֹ אֲזִמְחָה	& gaudebo in te, canam	& exultabo in te psallam	καὶ ἀγαυιάσομαι ἐν σοὶ, ἰαλμὸς
שִׁפְךָ עֲלֵינוּ: בְּשׁוֹב	noī tuo altissime. Cū cōuerf̄i	noī tuo altissime. In cōuertēdo	τῶ ὀνοματίου ὑψίστου. Ἐν τῶ ἀποστρέφῃναι

لا تني رأيت السموات صنع
 يدك القمر
 والنجوم اند
 من هو الانسان
 الخيد ذكرته وابن
 الانسان الخيد اضعفته
 قدسك يسرا
 من الملائكة بالمجد
 والوقار توجهت
 وعلى اعمال يديك
 اقمته كالاخضع تحت
 قدميه جميع القمر
 والبقر والشمل وكبر السما
 وسمك البحر الساكنة
 فيصمف البحار ايها الرب
 ربنا ما اعجب
 اسمك في الارض كلها

כטול דא חמי שמך
 עובדך אעבדך סידך
 וכוונתך דאת קונתך
 מא בראש
 ארום תידבר עובדך ובר
 אנטש ארום תסער עורי
 תסרתה יתה קרול
 מן מלאכתך וקרא
 ושבחך תיכלל לנא
 אשליטתה בעובדך
 אידך תנא שויתא תחות
 רגלי עמא ותור
 כדיון ולחוד בעורי
 חיקלא ציפור שמיא
 ודוני שמיא ורגלי ארבי
 אסרטי ימיא יי
 אדני דבונתך כמא הליל
 ומשכך שמך כדקלא ארבי

Quoniam suspicio celos tuos,
 opera digitorum tuorum, lunam
 & stellas que tu concinnasti.
 Quid est filius hominis
 quoniam recordaris opationū eius, & filius
 hominis quoniam visitas eum.
 Minuisti autem eum minimo
 ab angelis, gloria
 & splendore coronasti eum.
 Dedisti ei potestatem in operibus
 manuum tuarum, omnia posuisti sub
 pedibus eius, Oues & tauros
 omnes, & insuper bestias
 agri. Aues celi
 & pisces maris, & leuiatam transiens
 vias maris DEVS
 deus preceptor noster, quam forte
 & laudabile ē nom tuū ī vniūsa terra.

.A. Minuisti eū pau-
 lominus ab āgelis. I a
 plus est hoc loco quan-
 tū ego sentio chalde-
 us interpres sup uer-
 bo אלהים ELOHIM
 Quod uertendū fuerit
 DEO uti Hierony-
 mus uertit & ipse in-
 super. Quod perperā
 an recte factum sit ma-
 nifestum fiet legenti
 quā subiicimus Fabri
 nostri de re hac dispu-
 tationē. Hieronymus
 ex hebreo minus eū
 paulominus a DEO,
 i ceteris translationibus
 habetur ab angelis, in
 hebraica autē quē ad-
 modū & David scri-
 psit a deo, hic recte il-
 lic perperā. sed septua-
 ginta duo interpretes
 dicētes ab angelis, ue-
 riti sunt dicere a deo
 ne plus homini q̄ par
 est tribuerēt, nō intel-
 ligentes hunc locū nō
 intelligi debere de sim-
 plici hoīe, s̄ de DEO
 hoīe. simili errore la-
 plus est qui epistolam

queretur in terra, & nondum conscendisset in celum. Et cum se nominat filium hominis, nos illuminat ad intelligendas scripturas & prophetias, filium hominis continentēs nō de puro homine, sed de se intelligi debere. Certum est igitur filium hominis de persona intel-
 ligi debere: & nullo pacto quadrare posse quod dicitur, minuisti eum paulominus ab angelis. Sed & de natura uide, ne etiam id, paulo-
 minus ab angelis non congruat. legimus enim in Apocalypsi. dignus est qui occisus est accipere uirtutem, & diuinitatem, & sapien-
 tiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. & omnem creaturam que in celo est, & super terrā, & sub terra, & que
 sunt in mari, & que in eo, omnes audiui dicentes. sedenti in throno & agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorū.
 quid enim per sedentem in throno nisi diuinitas, & per agnum nisi humanitas designatur, cui nihilominus omnis creatura in celo, in
 terra, & mari dat benedictionem, honorem, gloriam & potestatem. qui fit igitur, ut aliter q̄ spiritus sanctus per prophetam locutus est,
 dicamus minuisti eum paulominus ab angelis, qui adoratur ab omnibus angelis, & non potius dicamus ut ueritas habet, minuisti eum
 paulominus a DEO. At forte rursus insurges: ubi habemus angelis hebraice ELOHIM habetur, quod nomen DEI plurale est.
 quare diis potius q̄ deo erit dicendum. Nosse etiam oportet consuetudinem esse translatorum siue unice siue pluraliue nomen dei ponatur
 per singularem numerum transferre. ut psalmi. xliiii. uersu. ix. propterea unxit te deus ubi deus ELOHIM. psalmi. l. uersu. xi.
 cor mundum crea in me deus. psalmi. lxxvi. uersu. yi. post benedictat nos continuo duobus in locis subiungitur ELOHIM. & psalmus
 lxxvi. deus iudicium tuum regna, ab illo uocabulo incipit. uides igitur quomodo ELOHIM singulariter transferunt non pluraliter.
 Et mysterium continet ea uocis pluralitas, non diuinitatis sed diuinarum hypostascon pluralitatem insinuans. Quo quidem sacramen-
 to nihil fuerit ab orthodoxe fidei integritate alienum, si hoc in loco exinanitus paulominus a pluribus, patre scilicet & spiritu sancto
 filius designetur. quorum neuter carnem assumpsit: sed solus filius. unde insani heretici Noetiani & Sabelliani & qui patrem filium &
 spiritum sanctum in unam hypostascon confundunt & eque patrem & spiritum sanctum ut filium natū & passum uolunt, re darguuntur
 & eorū retunditur insania. Na alioqui & pater & spiritus immuniti essent forma serui accipientes, aut filius nō esset parūper immuni-
 tus ab eis. quid igitur uetabit quo minus legere audeamus minuisti eum paulominus a deo, ut & ueritas habet & spiritus sanctus per
 prophetā intonuit. Quare uos per IHESVM & hoc dulce & benedictū nomen oro, ut a modo in ecclesiis & cōgregationibus sanctorū
 psallatis sapienter, minuisti eū paulominus a deo gloria & honore coronasti eū & constituisti eū super opera manuum tuarum. mendas
 codicū eluite, & ad incudē locū beatissimi Pauli ad hebreos reuocate legentes minuisti eū paulominus a deo. & paulopost. & eū autem
 qui modico a Deo minoratus est uidemus IHESVM propter passionem mortis gloria & honore coronatum. audeate nihil uereamini,
 facessat uetus error. ei uero qui largitus est intelligentiam, omnis honor & gloria per immensa secula. amen.

التاسع
 يا الله من كل
 واقصر جميع
 اقصر
 وارث اسمك
 حيز يواوز
 لمز مور
 اشكر
 قلبي
 عجا يدك
 واشربك
 العالم

לש על מי תבוא
 דפק כול מירבא
 משך יתא ושפדא לדון
 אשבחך יי בכל
 לדבך אשמעי פרוחין
 פרי שמך יאחר
 ואכילך כד אשבח
 שמך על ארבע יתוב

IX. In laudem, pro morte viri,
 qui egressus est princeps de medio
 exercituum. Laudatoria, Dauldis.
 Laudabo coram DEO in toto
 corde meo, narrabo omnia
 mirabilia tua. Gaudebo
 & letabor in te laudabo
 nomē tuū altissimū, Quādo reuertet

.B. Confitebor Deū
 in toto corde meo. L
 bromidras teblim. i.
 בעור השט ב ובעור הרע
 שלמה ירא לבב נקף צנץ
 concupiscentia bona,
 & cum concupiscentia
 mala, adeo quod nō sit
 in corde meo diuisio.

אֵיכָּה אֲחֹרַי שָׁלוֹן
(אֲבָדוּ מִפְּנֵי אֵי
כִּי עָשִׂיתָ לִּי יְהוָה
וְדִינִי שֶׁנֶּכְחָ לְכֹסֵא
שׁוֹפֵט צְדִיקוֹת עֲרֵב
גַּם אֲבָדָה
רַחֵם אֲבָהִם
רַחֵם לְעַלְמֵי עֹלָם
רַחֵם
מִכּוֹן חַרְבוֹת
לְנֶצַח וְעַד לְנֶצֶם
אֲבָדוּ וְזָכְרוּ מִיְהוָה
וְיָהִי לְעַלְמֵי
עֹלָם
כִּנּוֹן לְמִשְׁפַּט כֹּסֵא
יְהוָה יִשְׁפֹּט מִבֵּן
בְּצִדְקָה יִדְוֵן לְאֲבָהִים
בְּמִשְׁפָּדִים יִהְיֶה
יְהוָה מִשְׁפַּט לְעַמּוֹת בְּצִדְקָה
וְכִבְדוֹ בְּכָל יוֹמֵי
שָׁמַר כִּי לֹא עָבַדְתָּ
דְּרִשְׁתָּ יְהוָה וְיִמְרוּ
לִיהוָה יִשְׁבַּח צִיּוֹן
תִּגְדֹּל בְּעַמִּים
עַל לִוְיָתָן וְכִי דִוְרֵשׁ
דְּמִישׁ אֲוָתָם
וְכִי לֹא שָׁכַח צַעֲקָתָם
עַמִּים חֲנֻנֵי
יְהוָה רַחֵם עֲנֵי
מִשְׁפָּחַ מְרוֹמְכֵי
מִשְׁעַר צִדְקָתְךָ לְמַעַן
אֲסַפְּנָה כְּלִמְדֵי לְתַב
כִּשְׁעֵר כְּתִיב צִיּוֹן
אֲנִי לֹהֵב בְּשׁוֹעֲתֶיךָ
כִּבְעוּ גַם כִּשְׁחָת
עֲשׂוּ וְרַחֵם וְיִשְׁפֹּט
כִּלְכֹּדֵי רִגְלֵם כִּי עֹז
יְהוָה מִשְׁפַּט עֲשֵׂה
כִּפְעֵל כִּפְיוֹן וְקִשַׁר
רַחֵם הַיְיָ וְיִשְׁפֹּט

fuerit inimici mei trorsu, & pierit a facie tua. (corrue Fecisti. n. iudiciu meum, & cana mea, sedisti sup soliu iudex iustitie. Increpisti gentes perdidisti impium, nomen eorum delesti i scim & i sempitnu. Inimice, coplete sut destructioes tue isepitnu, & ciuitates subitipiit meoria eorx cu ipis. (sti, DEVS autē in sempiternū fedebit, (suum. stabiliuit ad iudicadu soliu Et ipse iudicabit orbem in iustitia iudicabit populos inequitatibus. Et erit DEVS robur pauperis, robur opportunū i āgustia. Et cofidēt i te cognoscētes nomē tuū, qm nō dereliquisti querētes te DEVS. Cārate DEO habitatoricion, annunciate in populis opationes eius. Qm ingres sanguinem eorum (moris recordatus ē, n ē oblitoclā pauperum. Misere mei DEVS uide afflictionē meā ex osoribus meis, exaltator de portis mortis. ppea narrabo omēs laudes tuas, in portis filie cion, exultrabo in salutarī tuo. Demerse sūt gētes, i iteritu quē fecerūt, in rete istud q abscōdeit, capto ē pes eorx. Agnito ē Deo iudiciū faciēs i ope palmarū suarx corruiit impius sonitu sempiterno.

inimicu meū trorsu ifirmabuf & peribunt a facie tua. Quonia fecisti iudiciu meum & cam meā, sedisti sup thronu qui iudicas iustitiā. Increpasti gentes & periit impius, nomen eorum delesti in eternū: & in scim scfi. Inimici defecerunt framee in fine, & ciuitates eorx destrui Perit memoria eorx cū sonitu, & dominus in eternum permanet. Parauit in iudicio thronu suū, & ipse iudicabit orbem terre in equitate, iudicabit populos in iustitia. Et factus est dominus refugium pauperi, adiutor i oportunitatibz i tribulatōe. Et spēt i te q nouēit nomē tuū, quonia nō dereliquisti querentes te domine. Pfallite domino qui habitat in sion, annunciate inter gentes studia eius. Quonia requirens sanguine eorx recordatus ē, nō ē oblitoclāorē paupx. Misere mei domine, uide humilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas de portis mortis, vt annunciē oēs laudationes tuas in portis filie sion. Exultabo in salutarī tuo, infixe sunt gentes in interitu quē fecerūt. In laqo isto quē abscōphēsus ē pes eorx. Cognosceft dominus iudicia faciens, in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Τὸν ἐχθρόν μου ἐν τῷ ὄσσει τῷ, ἀδύνητος οὖσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου Ὅτι ἐποίησας τῷ κρίσιμον ἢ τῷ δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνον ὁ κρίνων τὴν δικαιοσύνην. Ἐπιτίμισας ἔθνη καὶ ἀσώλητο ὁ ἀσβής, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήληφας ἐν τῷ αἰῶνα, καὶ ἐν τῷ αἰῶνα τὸ ἐχθρῶν ἐξέλεγον αἱ ῥομφαλαὶ ἐν τέλει, καὶ πόλεις κελῶν. Ἀπόλητο τὸ μνημόσυλον αὐτοῦ μετὰ τῆς αἰῶνος καὶ ὁ κύριος ἐν τῷ αἰῶνα μένη. Ἡτοιμάσας ἐγκρίσας τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν ἐυθύτητι, καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοήθης ἐν ἐνκαρτίαις ἐν θλίψεσι. καὶ ἐλεῖσάτωσαν ἐπίσοι οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομα σου, ὅτι οὐκ ἐκατέλιπας τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε. ἴλασθε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν σιών, ἀγαθέιλαι ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτίμματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶ τὰ αἵματα αὐτῶ ἐμπαθή, οὐκ ἐπιλάσθη τῶν πινύτων. Ἐλεῖσάτωσαν (τῆς κραυγῆς κύριε ἴδὲ τῷ ταπεινώσει μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. Ὁ ὑψώμενος ἐκ τῶν πυλῶν τῶ θανάτου, ὅπως αὐ ἐξαγέλω παλασ τὰς αἰμασφύσων, ἐν τοῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών, Ἄγαθισώμεθα ἔτι τῷ ὀρίῳ σου, ἐν κλησῶν ἐν ἡμετέροισιν (ἐκρυψάσθην ἐποίησας. Ἐν παγίσει σου τῆς σωτηρίας σου ὅπου αὐτῶν. Ἰμώσκειται κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνήχηθη ὁ ἁμαρτωλός. Διάφαλα

اعداء على اذارهم يذوقون
ويبيدون جميعا من بين
يديك لانك قاضيت وانتقدت
لي باذيان الحق استويد
على العرش
الشعوب وابعدت
المناقص ومحوت اسمه
الى الابد والى الابد
لانك اعدت
سلاح العدو
الى الابد وافضيت مدينته
وازلت ذكره كما بصراح
والرب خايم الى
الابد
اعيد كرسيه للقضا
ليقضى بالعدل
للمسكون ويدين الشعوب
بال استقامة
الرب كان ملجا للفقير
وعونه في زمان اخرائه
فادبو كل عليك جميع العار
فمن باسمك لانك لم تنزع
من يبتغيك يارب وثكوا
للبه الساكن في صهيون
واخبر وافه الامر
عجايبه فانك تكسر الكالب
لذما يهزم
ولم ينس دعوة
المسكين
يارب وانظر الي ذلي
من اعداي يارافعي
من ابواب الموت لكي
اقصر جميع تسابيحك
في ابواب بنة صهيون
انقل بدلا
انفس الامم في الفساد
الذي صنعوا والفخ الذي
اخفوه خلف ارجلهم يعرف
الرب انه
الاحكام يجازي
الخالق بما صنعت يده

بعل ذبني لا اذون
يتكلمون في الحروب من قدام
بصوت العذبة المسكونين
ويدينونك على ذنوبك
دنيا وكما تدينونهم
لعمري وفلسفيا الحروب
نلت رشيعة سوكرهون
ميتا لعالم لعالم
وبعد فل بعل ذبني
اشتمت فيون وكبرهون اذون
للعلماء وكبرهون صديقا
الحروب وكبرهون متهون
في العالمين
موتيه بسبي موكما
مكون لربنا كوكسين
وهو نون املا
بصوتهم اذون لعلميا
بتهوتها يهيه ميمرا
في مكنو لمسيكنا
مكون بعل ذنوب عوكما
وتكلمون في صوتهم اذون
سبحك مسول دنا سبوك
تبعيني في سبوتك
يا انا رب سبوتيه
بصوت ميمرا بعل ذنوب
عوكما مسول وتبع
يما توكما يبعوك
ذنبك وانا سول ميمرا
عندوتك في سول
يا انا رب سبوتيه ميمرا
مدمعك
موتاه مدمعك
واشمعي لكونك سبوك
بمعلت تربي كدينت
ايون في موكنا
بصوتهم ميمرا بسبوتهم
وعوكما بعل ذنوب
ايامهم ريدون
يا انا رب
بعل ذنوب ايتكل رشيعة
يدون في سول لعالمين

pronus odii mei retrorsum, cespitabunt
& peribunt a conspectu tuo.
Quoniam fecisti iudicium meum
& causam meam. Sedisti super sedem
iudex iustus, increpuisti
populum palestinorum, perdidisti
Gollam impium, nomen eorum
delesti in secula seculorum.
Dum caderet patronus inimicitie,
destructi sunt, & ciuitates eorum delete st
in sempiternum, cessauit habitatio eorum,
deleuisti memoriam eorum ab illis.
DEVS autem in secula seculorum,
habitatio eius in caelis altissimi,
dirigit adiudicium sedem suam.
Et ipse iudicabit terram
in iustitia iudicabit populos
in equitate. Et erit verbum
DEI fortitudo misero,
fortitudo in temporibus molestis.
Et confident in sermone tuo scientes
nomen tuum, quoniam non dereliquisti
querentes te DEVM. Laudate coram
DEO, qui posuit diuinitatem suam
in cion, annunciate in populis
opera eius. Quoniam requirens
sanguinem eorum qui mundi & iusti sunt,
recordatur nec obliuiscitur clamoris
humillium. Misere mei.
DEVS uide afflictionem meam
ex osoribus meis, exalta
me ab ingressu mortis. Huius gratia,
narrabo omnibus miracula tua,
in ingressibus portarum ecclesie
cion, letabor in redemptione tua.
Demersi sunt populi in foueam
quod fecerunt, in rete hoc quod insidiabant,
captus est pes eorum. Manifestum
est DEO iudicium quod fecit,
in operibus suis corruius impius,
gaudebunt iusti in eternum.

ישׁוּבוּ הַשָּׂעִים
לְשׂאֹנֵה כָּל-גֹּיִם
שִׁכַּח אֱלֹהִים
כִּי לֹא לְנֹצֵחַ יִשְׁתַּח
אֲבִיזוֹן הַקֶּמֶת
עַנְיִים תִּאֲכַד לְעַד
קוֹמֵה יְהוָה אֲלֵעֵז
אֲנוֹשׁ יִשְׁפֹּט
גֹּיִם עַל-כַּנְיָד
שִׁיתָה יְהוָה מוֹת
לְהַב יַדְעוּ גֹיִם
אֲנוֹשׁ דַּבְּרָה כְּלֵה
לְכַתֵּב הַהַר הַעֲמִיד
בְּדוֹקוֹת עֵלִים
לְעִתּוֹת בְּצוֹה
בְּנֹצוֹת רִשְׁעֵי יִדְלֶק
עַנְיִים יִפְסְטוּ בְּמִזְבֵּי
זוֹ חֲשִׁבוּ בִי
הַלֵּל רִשְׁעֵי עַל הָאֵת
בְּפִסְטוֹ וּבְצַע בְּרִד
בָּאֵץ יְהוָה רִשְׁעֵי
כִּי כִהֵאֶפֶסוּ בְּלִדְרֵשׁ
אִין אֱלֹהִים כִּי
מִיִּפְתּוֹת
יְהִי לִי דוֹב וּבְכֵל
עַת מְרוֹם מִשְׁפָּט
כִּי גִבּוֹר וּבְלִדְרֵשׁ
יִפְתּוֹת הַיָּם יִצְבֹּר
בְּלִבּוֹ נִל אֲבִלְדוֹר
יְדוֹר צִיָּר לֹא יִנְעוּ
אֱלֹהֵי פִדּוֹ מֵלֵא
וּכְרִמֹת וְיָדוֹר חַת
לְשׂוֹנוֹ עַל כָּל אֲמוֹת
יִשְׁבּוּ בְּמִצְרַיִם לְעַד
בְּכַסְתֵּי רֵיב יִדְרֹג
בְּקֵץ עֵינֵי יְדוֹר חַת
יִצְבְּנוּ יָאֵד בְּכַסְתֵּי
כִּי אֲרִיִּים בְּכַסְתֵּי אֲרִיִּים
לְחִטּוֹ עַנְיִים יִחַשֵׁה
עַנְיִים בְּמִצְרַיִם בְּרִשְׁעֵי
יִכְתֹּב יִשְׁתַּח וּבְכֵל

Conuertantur impij
in infernum omnes gentes
que oblite sunt DEVM.
Qm̄ nō ī eternū obliuioni
erit pauper, expectatio
paup̄ nō pibit ī ppetuū. A
Surge DEVS nō cōfortet
homo, iudicentur
gentes ante faciem tuam.
Pone DEVS terrorem
eis sciant gentes,
eos hoīes in sempiternum.
X. B. Quare DEVS ma
a lōge, absōderis. C. (nebis
in temporibus angustie.
In superbia impij ardebit
pauper capiatur ī sceleribus
que cogitauerunt. Quia
iactat se īpius sup desiderij
aīe sue, & raptorē bñdicens
blasphemauit DEū. Impius
fin altitudinē furoris sui n̄
nec DEVS ī oībus regret,
cogitationibus eius.
Parruri it vie eius in omni
tempore, distant iudicia tua
a cōspectu eius, oēs ī festato
despicit. Dixit (res suos
ī corde suo, n̄ mouebor ī ge.
& gnationem, ero sine malo
Maledictōe os eius plenū ē,
& dolis & auaricia, sub
lingua eius labor & vanitas.
Sedet in insidiis atriorum,
in absconditis interficiet
innocētes oculi eius ī paup̄e tuū
circūspiciūt. Insidia ē ī abs
q̄n leo ī cubi. suo īsi. (cōdito
vt rapiat pauperem rapiet
paup̄. cū attra. cū ad re. su.
Humi. & deprimef & cadere

Conuertantur peccatores
in infernum, omnes gentes
qui obliuiscuntur DEVM.
Quoniam non in finē obliuio
erit pauperis, patientia
pauperum nō peribit in finem.
Exurge dñe non confortetur
homo, iudicentur
gentes in conspectu tuo.
Constituē domine leḡslatorem
super eos, vt sciant gentes
quoniam homines sunt.
Vt quid domine recessisti
longe, despicias
ī opportunitatibus ī tribulatōe.
Dam superbit impius incēditur
pauper, cōprehēdunt in cōsiliis
quibus cogitant. Quoniam
laudatur peccator in desiderijs
aīe sue, & iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominū peccator,
fin multitudinē ire sue n̄ q̄ret.
Non est DEVS in
conspectu eius,
inquinatē sunt vie illius ī omni
tē pore. Auferuntur iudicia tua
a facie eius, oīum inimicorū suorū
dñabitur. Dixit (generatione
enī ī corde suo nō mouebor a
in generationem sine malo.
Cuius maledictiōe os plenū est
& amaritudine & dolo, sub
lingua eius labor & dolor.
Sedet in insidiis cum diuitibus
in occultis, vt interficiat
innocētē. Oculi eius ī paup̄e
respiciunt, insidia ē ī abscondito
quasi leo in spelūca sua. Insidia ē
vt rapiat paup̄e, rapere (suo
paup̄e dū attrahit eū. In laq̄o
hūiliabit eū, iclīabit se & cadet

Αποσραφίτωση οι ἁμαρτωλοὶ
eis τοῦ ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη
τὰ ἐπιλήθη μοῖρα τοῦ θεοῦ.
Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλήθηται
ὀπτωχός, ἢ ὑπομονή
τῶν ταπεινῶν οὐκ ἀπολείπεται εἰς τέλος.
Ἀνάστη κύριε μὴ κραταυρώσῃ
ἄνθρωπος, κριθῆτωσαν
ἔθνη ἐνώπιον σου.
Κατάσπον κύριε νομοθέτη
ἐπάντους, γνάτωσα ἔθνη,
ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. Διαφάλας
Ἰνατι κύριε ἀφίστηκας
μακρόθεν, ὑπεροπῆς.
ἐν εὐκαρίαις ἐνθλίψαισιν. (κυριζέται
ἐν τῇ ὑπερηφάνειᾳ τοῦ ἀσεβῆ ἐμ
ὀπτωχός, συγκοιμῶνται ἐν διαβεβῆσι
οἷς διαλογίζονται. Ὅτι
ἐπακί τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ ὁ ἄδικος εὐλοπεῖται
Παρώξω τοῦ κυρίου ὁ ἁμαρτωλὸς
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκ
οὐκ ἔστιν ὁ θεός. (ἠτήσῃ
ἐνώπιον αὐτοῦ,
βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν πᾶσι
καρῶ. Ἀντὶμαρεῖται τὰ κήματα σου
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθ
κραταυριεύσῃ. Ἐἴπαθ (θεῶν αὐτοῦ
γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐμὴ σαλεύσῃ,
εἰς γῆρας ἀνά κροκὸν (ἀπὸ γῆρας
Ὅφρα εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ γέμη
ἢ πακρίας ἢ δόλου, ὑπὸ
τῶν γλαυῶν αὐτοῦ κῆπος καὶ πόντος.
Ἐκκαθήται ἐν ἔσρα μετὰ πλουσίων,
ἐν ἀποκρύφῃ τοῦ ἀποκρύφου
ἀθῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἀποβλέψαι, ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῃ
ὡς λέων ἐν τῇ μάσπρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει
τὸ ἄρπασαι πτωχόν, ἄρπασαι (αὐτοῦ
πῖλ) ἐν τῷ ἐλκυσμαὶ αὐτοῦ. Ἐν τῇ παρίσθ
ταπηνώσει αὐτόν, ἢ ἢ ἢ πεισῆται

יודי החפז אל
 החיים וכל האמר
 הדין נשו אל
 העפר לאינשה הרב
 אל הזר צר דוד
 אל סנה לאינשה אל
 פמ דרבי לילא יתפוד
 האנסן ולחרא
 האמר אמת
 ולתער
 השעוד
 אנשר בשר
 מאד יארד בעדת ענדא בעידא
 תעאלת פזרמז השדיב
 ענדא תכר המדנף יחטרף
 המסדיז בוכחון באלמשור
 אל תשאורא
 יפטר אמת בשחואת
 תפסה ואלקאר יבארקה
 האישר אסחק הרב
 מל כתר אסחק לא יפטר
 לשר אל
 אמת
 ידסר קרע
 חזן ריע אכאמא
 עז וזה ויתסלק עיל
 גרע אעדאיה אל
 פלבה לאחול גיל
 בעגיל בעפר סו
 פמה ממו
 ומרה וגחא חדת
 לשה נע
 גאלסא מתקמא מעלא גחיא
 ליעתלי הזקי
 חפה עבדא תטרין
 אל העפר וקמן פחפה
 כאלא סדפה מקמה ליחטין
 השפיק ויחטין העפר
 אדאמא גחיה ופי
 פכה ידלה ויתקא
 וישק

יתובד רשיע
 לשיאול כולחון עממיה
 דאישלאו דבלתא דאיהא
 מטיול דלא עלמי ישתנה
 משוק סברא דעגוונמנו
 לא תהנד לעומא
 קומה י לא תעסו
 בר נשא רשיעא יבדנו
 עממיה קדמך
 שני י דחומא
 לחון מרדעון עממיה
 דבר נשא אנו לעומין
 למה י מקם
 ברחיק העמד במדור
 קודש לעדות עקמא
 פנסות רשיעא ידלק
 עני יתא חרון בגדיה
 דגן דחשיבו למעבדימא
 דאשתבח רשיעא על רגלו
 נפשו ודבדר נבדא
 טלמא פרחקו י רשיעא
 פנסות רחיה לא יתבע
 איהא ים בלגיה לאגלי
 קודש מולחון פחשנתיה
 מלחמה ארמיה בגל
 עין רחוק דגיד
 מן קובליה גל מעקו
 יעוף פחון ימר
 בלי גיה לא צונע מדר
 לדר מלמעבד גישו
 לחטין פומיה מלי
 גילי ורמימתא תחות
 לישגיה לעיות דשקר
 יתיב בגמרי דודמיה
 בטוריא יקטול
 וכא יעני למסגרי
 ישתוין יבון בטוריא
 היד אריא כמטול יבמו
 למתפס ענייא יתפס
 עניי כמנה המצודת
 דגיד רשיעא חפול

Conuertentur impij
 in infernum, omnes populi
 qui oblitj sunt timoris DEI.
 Quoniã non semp obliuioni tradetur
 pauper, spes humilium
 non peribit in eternum.
 Surge DEVS non confortetur
 homo impius, iudicentur
 populi coram te.
 Incute DEVS timorem
 eis, sciant populi
 esse homines eos, in eternum.
 X. Quare DEVS stabis
 a longe, absconderis in habitaculo
 sanctitatis tue, i temporibus molestie.
 Arrogantia impij persequetur
 afflicti, capiantur in cogitationibus
 istis quas cogitant facere. Quare
 iactatur impius super concupiscentia
 anime sue, & qui benedicit hominem
 raptozem reicit DEVM. Impius
 in arrogancia spiritus sui, nõ requirer
 Deũ, dicit i corde suo, nõ sunt nãifesti
 ante DEVM omnes cogitatus mei.
 Prosperatur cuncte vie eius, in omni
 tempore, longe sunt iudicia tua,
 a facie eius, omnes molestatores eius,
 irasceturq; in illos. Dixit
 in corde suo nõ mouebor de gfiatione
 in generationem ab opere malo.
 Blasphemia os eius plenum est,
 doloq; & fraude, sub
 lingua eius iniquitas & falsitas.
 Sedet in insidiis villarum
 in occultis, occidit
 innocentem, oculi eius miseros
 obferuant. Insidiabitur in occulto
 quasi leo in spelunca sua, insidiabitur
 vt rapiat pauperem, rapiet
 paupereẽ cũ traxerit rete suã, (ditos)
 Simulat egritudinẽ & debilitatẽ ca(

A. Addita hec negati
 tio, quod prima apud
 hebreos, tam primum
 quam secundum neget
 uerbum.
 B. Numerus psal
 morum non est idem
 apud oēs. Nã & patres
 hebrei uti constat ex
 antiquis eorum codi
 cibus diuersimode psal
 mis numerant. Chal
 dei quoq; huic diuersi
 tati cōcinnunt & ple
 riq; aliar; linguarum
 homines q; psalterium
 propria lingua legūt.
 Diuersitas ueroque e
 inter nos & hebreos
 hoc loco incipit. Quare
 hinc usq; ad calcem
 quasi psalterii nume
 rus psalmodũ cōmum
 unitate inuinitur a nu
 mero hebreorum.
 C. Libromidras te
 hilim אר יחנן של
 שנים ופחעה היתה
 שכנה עופות בהר
 הותם וכרות דרשו
 בהפנא ולא היו פסגתין
 טא נדרשתי ולא טאלו
 נב נאמי ולא בקשוני
 פטול שירה שאתה פולך
 בדרך כיון שחזיקו בא
 הבורגאם לוהבנסעפך
 לבורגאם פני היתה רעה
 וליסטם אפ לו אין דרכו
 של שיר יבנם לבורגן
 גילה כיון שחולך בא
 עליו אישון רעה והפנה
 חור ובא לו אצל הבורגן
 והיה מקטפספסות
 לו אפלו הבורגן אין דרכו
 של בורגן לפחות בגילה
 לפי שאין רכולקבואם
 גילה בשעה חו
 כשנקטתי להניסק לא
 רעה עכשו שרעה אני
 רעה והניסק כך
 אפנה דרשו בהפנא
 שובגנים שובגים ולא
 היו פבקשים לשוב אפ
 להם הנה ארבי ואשנת
 אל פקמי הראשון כיון
 שנפסרו למכירת
 שנפסרו כחיות התחילו
 צועקים לפני השפוד
 ברחוק אפ הנה
 כשנקטתי ראבקשתם
 עכשו אתם פבקסטם פני
 וני שופעכם פרה
 כגנרפוח שגאוויאס
 קראשפוחם ושלום עד
 עולם עד עידן עידן
 ופלג עין R. Dixit. R.
 lochanan. Tribus an
 nis cum dimidio stetit
 diuinitas in monte oli
 uarum, & clamauit.
 Querite Deum dum
 inueniri potest, & non
 fuit eis cure. Sicut di
 B iiii

בְּעֵצוֹמֵי חֲלָכָיִם :
אָמַר בְּלִבּוֹ שִׁכְחָא
הַסְתִּיר פָּנָיו בְּלִבּוֹ
רָאָה לִנְפֹשׁ : קוֹמַת
יְהוָה אֵל נִשְׁמָא
אֵלֵינוּ שִׁכְחָ עֵינָיו :
עַל מַה נִּשְׁכַּח נְשִׁיעַ
אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ
לֹא תִדְרֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אִמָּה עָמַל
וְנִעְסוֹת בְּיָדָיו
לִמַּת בְּיָדָיו
עַל דְּעֵצוֹ חֲלָכָה
יְתוֹם אִמָּה הֵימָּה
עוֹרֵר שִׁכְחָ יְרוּעַ
בְּשַׁע יְרוּעַ תִּדְרֹשׁ
רָשָׁעוֹ בְּלִבּוֹ מִצָּא :
יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם
וְעוֹד אֲבָדוֹ נֵיִם
כִּי אֲרָצוֹת אֲרָצוֹת עֲנָנוּ
שִׁכְחָ עַם יִשְׂרָאֵל חֲבִיבֵינוּ
לְבָבָם הִקְשִׁיעַ אֲנֵינוּ :
לְשַׁפֵּט יְתוֹם מִן הַבַּיִת
וְיִסֵּף עוֹד לְעָרֵינוּ
אֲנֹשׁ מִן דְּאָרֵינוּ :
יֵא אֵל לְכַנְעֵת לְהוֹדוֹ
בְּיְהוָה חֲסִיתֵנוּ אֵלֵינוּ
חֲאֲמִינוּ לְנִפְשֵׁנוּ לְהוֹדוֹ
הַרְבֵּה צִפּוֹרֵי הַיָּמָה
הַרְשָׁעִים יִדְרֹכוּ
קָשַׁת כּוֹנְנֵנוּ חֲצֵם
עַל יְתֵר לִירֵת בָּמוֹ
אֲפֹל לִישְׁרָאֵל חֲבִיבֵינוּ
הַשְׁתוֹת יְהוָה
צִדִּיק מִהַרְפֵּץ יְהוָה
הַיָּדוֹן בְּלִבּוֹ קִדְשׁוֹ יְהוָה
בְּשַׁמַּיִם סִבְכָאוּ
עַל יְהוָה עֲפַעְפִּינוּ
יִבְנֵנוּ בְּגַבֵּי אֲרָם :
יְהוָה צִדִּיק יִבְנֵנוּ
וְרָשָׁע וְאֲרָם תִּכְרֵם

faciet i fortitu. sua paupes.
Dixit i corde suo oblitus e
abscondit facie sua n̄ (DEVS
respiciet i perpetuū. Surge
DEVS deus leua manu tuā
ne obliuiscaris pauperum,
Sup quo blasphemat ipius,
DEVM dixit in corde suo,
non vestigabis. Vides quia
tu iniquitatem
& furorem respicis
vt detur in manu tua,
tibi relinquunt paupes tui,
pupillo tu eris
adiutor. Contere brachium
impii & maligni queres
impietate eius nec iuenies.
DEVS rex in seculum
& in eternū, perierūt gētes
de terra. Desideriū paup̄
audiisti DEVS preparasti
cor eorū, audiat auris tua.
Vt iudices pupillū & opp̄s
apponat vltra sup̄bire (sum,
homo de terra. (nequaquā
XI. Ad victoriā. Daudis.
In deo speraui, quomodo
dicitis aie mee vt migreo
i motē vestrū sicut passer, (C
ipii tetenderūt (Quia ecce
arcū parauerūt sagittā suā
super neruā, vt sagittent in
abscondito rectorde. Qd
fundamenta destruantur,
iustus qd opatus est. DEVS
in tēplo sancto suo, DEVS
in celo thronus eius,
oculi eius uidēt, palpebre eius
probant filios hominum.
DEVS iustum probat
& ipiū, diligētē aut̄ iniquitatē

cū dominatus fuerit pauperū.
Dixit. n. i corde suo oblitus e deo
auertit faciem suam ne
videat in finem, Exurge
dñe deus & exaltef manus tua,
ne obliuiscaris pauperum.
Propter quid irritauit impius
deum, dixit enim in corde suo
non requiret. Vides quoniam
tu laborem
& dolorem consideras,
vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper,
orphano tu eris
adiutor. Contere brachium
peccatoris & maligni, queres
peccatum illius & nō inuenies.
Dominus regnabit in eternū &
in seculā seculi, peribitis gētes
de terra illio. Desideriū paup̄
exaudiuit dñs, preparationem
cordis eorū audiuit auris tua.
Iudicare pupillo & humili, vt n̄
apponat vltra magnificare se
homo super terram.
X, In finē psalmus Daud,
In domino confido, quomodo
dicitis anime mee transmigra
A. i motē sic passer. Qm̄ ecce
peccatores intenderunt
arcū, parauerunt sagittas suas
in pharetra, vt sagittent in
obscurō rectorde. Quoniā
que perfecisti destruxerunt,
iustus autem quid fecit. Dñs
in templo sancto suo, dominus
i celo sedes eius. (palpebre eius
Oculi eius i pauperē respiciūt, (C
interrogant filios hominum.
Dominus interrogat iustum
& ipiū, q autē diligit iniquitatē

ἐν τῷ αὐτοῦ κατακυριεύσας ἄνυ πένιτω.
Ἐἶπα γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται
ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ μὴ ὄψθαι,
βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι
κύριε ὁ θεὸς με ὑψώθητω ἡ χεῖρ σου
μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πένιτων σου εἰς τέλος.
Ἐκκεν τίνας παρώτρυνεν ὁ αὐτοῦ
τὸν θῦν, ἔπα γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
οὐκ ἐκζητήσεται. Βλέπεις ὅτι
οὐ πόγον
ἢ θυμὸν καταφροῖς,
τοῦ παραλύου αὐτοῦ εἰς χεῖρας σου.
Σοὶ ἔκαταλέληπται ὀπτωχός,
ὀρφμῶν οὐκ ἴδασθαι
Ἰβὼν θῦν. Σύντριψον τὸν βραχίονα
τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἢ πονηροῦ, ζητήσῃ σου
ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἄρειθῃ
κύριε βασιλεύς εἰς τὸν αἰῶνα,
ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη
ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πηνῆς
ἐσιήκωντας κύριε, τῆς ἐπιθυμίας (τῶν
τῆς καρδίας αὐτῶν προσέχει τοὺς οὐς σου.
Κρίνον ὀρφμῶν καὶ ταπεινῶν, ἵνα μὴ
προδῆ ἔτι τὸ μεγαλαυχῆν
ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.
I. Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.
Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα ὡς
ἔρατε τῇ ψυχῇ μου μετὰ σέως
ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς εἶπες ἱερεῖς. Ὅτι ἰδοὺ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐμετέθανον
τύξον, ἠτιμάσαντες βίβη
εἰς φρετέραν, τοῦ κατατοξεύου
ἐν σκοτομνητήρις ὄψεως τῆς καρδίας. Ὅτι
ὁ οὐ καταηρτίσω αὐτοὺς καθέλω
ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε. Κύριε
ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, κύριε ἐν οὐρανοῦ ὁ
θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τοῦ
πένιτα ἐπιβλέπεται, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ
ἐξέταλξεν τὸν ἥνους τῶν ἀνθρώπων.
Κύριε ἐξέταλξεν τὸν δίκαιον
ἢ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαθῶν τιμῶν ἀδικίας,

اخاما تسلك على الفقير
 لان قال فقله ان الله
 قد سجد وجهه فلا
 ينكر اليك الا بعد
 ياربى والهي وترتفع يداك
 ولا تنسى الفقير الى الابد
 حتى متى يسجدك امنا فق
 الله قال في قلبه
 انك لا تتفق وانك يارب
 ترى اثمك
 وسو عمله
 ليسر في يدك
 بط يعتر الفقير
 انت عون
 البتم احكم ذراع
 الحاطى والشربى ستكذب
 حطيه فلا يوخذ من
 واخلفا اورد يملك الى الابد
 والى ابد الابد يبيد الشعوب
 من ارضه شمع الرب
 سهوه الفقرا واهى اخيبه
 لذهية قلوبهم
 ليحكم لليتيم والبايس حتى
 لا يعود الانسان
 يعثر على الارض بالعظيم
 المزمو العاش
 توكلت على الرب فكيف
 تقولون لنفسي انتقل
 على اجمل مثل العصور لان
 الحكاه اوتروا
 فسيهموا عخوا سها ما
 في جفاهم ليرموا
 خفيا مستقيمي القلوب هم
 هدوا ما اصلحت
 البار ماذا صنع ان الرب
 في هيكلك قدسه الرب
 في السما كرسيد
 عيناه الى الفقير تنظران
 لحظاته تنحصر بين البشر
 الرب يداو الصدق
 والمخالف والخذل يهوى

بتمكوه بدمي عني
 يفر بلدي ايديك اليه
 سمر افرى لا
 همى لعلكم: كرمه
 يا انا كرمى شديدا يدر
 لا تنسى عني
 مصولمها ريمك ربيعا
 انا امم بلديه
 لا تتركه: بل يترك
 وانك لا يات يدنو على
 ربيعا مسعر اسفلا
 لمشلح انرا ليدرك
 نيدر على اسكون عني
 انا امم ندم
 سعيه ودمى ادرعيون
 ديشيغ وديسي يتركون
 ربيعا ريمك ولا يتركون:
 يا ملى لعلكم
 عليم انك عليم
 طارعيه ريمك عني
 شمعك ريمك يتركوك
 ملى اوترون لعلكم
 لمين انا عني لا
 يوسفون ريمك عني
 لا تتركه: بل يترك
 موصلا ليد
 بتمكوه بدمي عني
 انا امم بلديه
 ملى اوترون لعلكم
 لمين انا عني لا
 يوسفون ريمك عني
 لا تتركه: بل يترك
 موصلا ليد
 بتمكوه بدمي عني
 انا امم بلديه
 ملى اوترون لعلكم
 لمين انا عني لا
 يوسفون ريمك عني
 لا تتركه: بل يترك
 موصلا ليد

in fortitudine insidiarū eius pauper.
 Dixit i corde suo obliuiscitur DEVS,
 abscondit faciem suam, & non
 respiciet in perpetuum. Surge
 DEVS deus, confirma iusiurādū ma
 non obliuiscaris humilium. (nus tue
 Quare propellit impius
 DEVM, dixit in corde suo
 non requiret. Notum est apud te,
 quod ipse tribulationes & impetū sup
 impium immittes, respicies
 vt reddas premium iusto
 manu tua, in te sperant pauperes tui,
 orphano tu eris
 adiutor. Contere brachia
 impiorum & iniquorum, querentur
 impietates eorum & nō inuenientur.
 DEVS regnabit in secula
 seculorum, peribunt populi
 de terra eius. Clamor pauperū (Illoz,
 auditus ē corā te DEVS, a prabis cor
 arriget q̄ aurē tuam ad oratōes eoz.
 Vt iudices orphano & pauperi, nec
 apponent filii hominum
 vt reuertāt, & cōterant ab ip̄is terre.
 XI. Laudatoria, Dauidis
 In verbum DEI speraui, quomodo
 vos dicitis anime mee, migra
 ad montem sicut auis. Quoniam
 ecce impii tendunt
 arcum, dirigunt sagittas suas
 super neruum, vt sagittent in obscuro
 rectos corde. Quoniam
 si fundamenta destruuntur
 iustus cur operatus est bonum. Verbū
 DEI in templo sanctuarii sui, DEVS
 in celis altissimis sedes eius,
 oculi eius respiciunt, & palpebre eius
 considerant filios hominis.
 DEVS deus iustos probat
 & impios, diligentes autē iniquitatem

etum est. Iſaie. lxxvi.
 Feci ut igrerer ab his
 q̄ nō interrogauerut.
 Inuētus sum a nō que
 rentibus. Simile hoc est
 comitatu uiatorū que
 ambulabat per uiam,
 cum autē adueſpera
 ſceret, acceſſit ad eos
 hoſpes dicēs, recipite
 uos in hoſpitiū pro
 pter feras & propter
 latrones, at illi dixe
 runt ei non eſt nobis
 conſuetudo nocte in
 hoſpitiū commorari.
 Poſtquam autē receſ
 ſiſſent irruit ſuper eos
 intempeſta nox & te
 nebre, & reuertentes
 petebāt aperiri ſibi ab
 hoſpitiū hoſtium. Ille
 autem dixit ſibi non
 conſueuit hoſpes ape
 riri hoſtium nocte quo
 niam nō admittit ho
 minem nocturno tem
 pore, quo tempore q̄
 ſui recipere uos hoſ
 pitio non uoluisti, nūc
 autem uos q̄ritis, ipſe
 autem nolo admittere
 uos. Sic dixit DEVS
 .i. & benedictus. Que
 rite Deum dum inue
 niri poteſt, reuertimini
 filii preuaricatores, &
 non ſuit q̄ quereret &
 reuerteret. Dixit eis
 Deus ſanctus & bene
 dictus. Vadam & re
 uertar ad locū meum
 primū. Poſtquam uero
 traditi ſunt regnis aſ
 ſimilati ſunt animali
 bus & ceperunt cla
 mare, Quare deus itas
 a longe. Dixit eis De
 us ſanctus & benedi
 ctus quando ego que
 ſiui, uos non queſiſtiſ
 ſiui, nunc autem uos que
 ritis me, & ego nō au
 diam uos, uicilitudo
 p̄ uicilitudine. ſicut
 dictū eſt. Factum eſt
 ſicut uocauit & nō au
 dierunt. Nunquid hoc
 erit perpetuo miſe
 ricordia & pax .i. ab
 ſit. Vſq̄ ad tempus &
 t̄pora & ulq̄ ad dimi
 dium temporis.
 .A. Particule in, &
 ſicut, in hebreo mini
 me legunt. Quod ipſe
 rationem metri i cau
 ſa eſſe arbitror. He
 brei tamen iſterpotes
 ſubintelligendas pre
 cipiunt. Poſſet q̄ eque
 uerti de monte licet in
 montem.

De getu uolunt
 et iudeos Regibus
 Analogia singularis

פְּתָחַת נְפִישׁ יְהוָה מִיְדָן
 וּפְתִיחָתָא עַל שְׁמַיָּהּ
 אֲשֶׁתָּה וְנִבְרִיתָהּ וְעַמָּהּ
 וְעֵלְעוֹלָהּ יִבְדֹּן בְּלִידָתָן
 כְּטוֹל דְּצִדִּיק יִי
 צֹדִיקָה רַחֵם יִתְקַנֶּה
 רַחֲמֵיךָ כְּבָרָא פִּי
 הַקֶּלֶט פִּלְטֵסֵהּ יִשָּׂא
 עַל הַחֶקֶה
 בָּרָא וְקִבְרָתָהּ וּרְיָחָהּ
 עַד פֶּה זֶה אֲנִיבְדֵּהּ כַּסְּמֵהּ
 לָאֵן רִבֵּה עֲדָל
 וְעֲדָל אֲחֵהּ וְדוּבֵהּ
 אֲלֵסְתָּמֵהּ מִבְּנֵי עוֹלָם וְרִיחָהּ

odiuit aia eius. Desce dei faclet plunias
 con denationis super impios, spirantes
 ignem, sulphur autem, & ventus
 & repestas, ministrabunt calices eoru.
 Quoniam iustus DEVS,
 iustitiam dilexit, recti
 videbunt iocunditatem facieru eius.

A. Libro midras ec
 bilim דָּא יְהוָה עֲשִׂי לְיְהוָה
 שְׁבַע כִּתוּבֵי שֵׁל עֲדִיקֵי
 טְכֵן נָאֵר וְרִמְסֵי לֵי
 עֲתִידֵן בְּוִיחֵר הָרִיקֵעַ שְׁמֵן
 פְּנֵיהֶם כִּרְמֵת וְרִבְנָה
 כְּרִיקֵעַ וְכִבְכֵי בְּרִיקֵעַ
 כְּשׁוֹטֵי וְכִלְפֵי
 כִּרְמֵת שְׁמֵן בְּצִמְתֵּי הַשֶּׁמֶשׁ
 בְּנִבְרִיתוֹ כִּלְבֵּי שְׁמֵן
 כִּרְמֵת יִכֹּן עוֹרֵם כְּרִיקֵעַ
 טְכֵן בְּוִיחֵר הָרִיקֵעַ
 כְּכִבְכֵי שְׁמֵן וּפְעוֹרֵי

Danielis. xii. Et iusti splendent sicut stelle. Vt fulgura sicut dictum est. Naun. ii. Tanq̄ fulgura discurrēt. Sicut filia sicut dictū est. In ps. Ad victoriam super Iliis. Tanq̄ lampades sicut dictū est. Naun. ii. Visio eorum sicut lampadarū primi ante faciem regis habitant & intuentur regem & faciem eius sicut dictum est. Habitabunt recti coram facie tua, & dictū est recti videbunt faciem eius. Secundi, dicunt, Beati qui habitant in domo tua. Tertii, quis a se ēder in monte Dei. Quarti, beatus quē elegisti & appropinquasti. Quinti, Deus quis hospitabitur in tabernaculo tuo. Sexti, quis habitabit in monte sancto eius. Septimi, & q̄s surget in loco sancto eius. Quilibet autē harum diuersitatū habet mansionē p se in orto deliciarū, & ecōtra septem quocq̄ habentur mansiones in gehēna pro impiis. Et sunt iste scilicet. i. infernus, abaddon. i. perditio, ghe. i. uallis uel pfundū, duma. i. raciturnitas, zalmauet. i. umbra mortis, ezez tautit. i. terra inferior, & ezez cia. i. terra sitiens. Ite sunt septē mansiones iustorum & septem impiorū. Cuilibet autē, mansio deputatur, iuxta opera eius.

Raui doctor
 7
 7

אֲמָרוֹר הַחֶדֶד עֵשֶׂן
 חֶדְדִי יֵרָב פִּעַד
 פְּתִיחָתָהּ וּפְתִיחָתָהּ
 אֲלֵמָה עֲמֵר בְּחַיִּי הַיִּשְׂרָאֵלִי
 וְדִכְלַרְתָּ כָּל אֲחֵהּ
 בְּלִבָּא כָּל בְּרִיחֵהּ
 בְּשִׁפְהֵהּ עֲשֵׂה
 וּפְתִיחָתָהּ מַחְתַּף
 רִבֵּה בִּיבִיד כָּל
 הַשְּׂפָה הַעֲשֵׂה וְאֶל לִשְׁנֵי
 אֲמַנְעִמְהֶם בְּאֵלְעוֹלָם
 אֲלֵמָה יֵרָב עֲדָמֵהּ
 וְשָׂאָהּ
 מַעֲנָה מִן הוּוּ רִבְנָה
 מִן אַגְל בּוֹסַר אֲעִירָהּ
 וְתִשְׂמַח אֲמָרֵהּ
 קָל רִבֵּה אֲלֵז אֲעִירָהּ
 אֲלֵמָה אֲרִיב אֲקִיב
 לֵעֵד מַחְמִיֵה מִסְבוּכָהּ
 בְּאֶרֶץ מִדְּבָרָהּ
 לְלוֹאֲחֵהּ שִׁבְעָה אֲצַפֵּה
 וְאֵת בָּרֵד תְּחַפְּטָהּ
 וְתִחְיֶינָה מִזֶּהָ הַחֵלֶל
 וְאֵל אֲבָד לָאֵן אֲמַדְפִּיקוֹן
 חוֹלָה יִמְשׁוֹן
 וְכִמְתֵּל אֲרִתְּעָהּ
 בָּרֵד אוֹסְעָה עִמָּהּ בְּחַיִּי הַיִּשְׂרָאֵלִי

XII. In laudē. Cithara octo
 cordarum. Laudatoria Davidis,
 Redime me DEVS quoniam
 defecerunt boni, imminuti
 sunt fideles a filiis hominum.
 Mendacia loquuntur homines
 cum proximo suo, labia
 blandientia in corde eorū, cogitat malū
 & corde mendaci loquuntur.
 Disperdat DEVS de mundo
 labia blandientia, linguam
 loquentem magna.
 Qui dicūt linguā nrām roborabimus,
 labia nostra nobiscum, ex negantibus
 radicem, quis dominus noster est.
 Propter violentiam pauperum &
 ppter clamorē miserorū nūc exurgā
 ī iudiciū dīc Deo, statuāq̄ redēptionē
 populo meo, impiis vero testificabitur
 malitia. Eloquia
 DEI eloquia munda, argentum
 repurgatum in fusorio a terra,
 repurgatum septies.
 Tu conseruabis iustos,
 custodies eos, a generatione praua
 hac in eternum. Circumeuntes
 impii ambulant tanq̄ sanguis fuga
 que fugit sanguinem filioꝝ hominum.

לשׁוֹב עַל גְּבוּרָתָהּ וְדִמְיוֹנָהּ
 דִּמְיוֹנָהּ וְדִמְיוֹנָהּ לְדָן
 פְּרִיק יִי מְטוֹל
 דִּמְיוֹנָהּ טְבִיָּה סְפוֹ
 מַחְמִיֵה מִן גְּבוּרָתָהּ
 שִׁיקְרָהּ מְמַלְלִין אֲדִישׁ
 עֵסֶת בְּרִיתָהּ סִפְפוּתָהּ
 שְׁעִיעֵן בְּלִידָתָהּ מְגַדֵּלִין
 וּבְלִידָתָהּ מְשַׁקְרָהּ מְמַלְלִין
 יִשְׁעֵי יִי מִן עֵלָם
 סִפְפוּת שְׁעִיעֵן לְשִׁפְהָ
 דִּמְמַלְלָהּ וְדִמְמַלְלָהּ
 דִּמְמַלְלָהּ עֲמֵר מִן דְּבָרָהּ
 דְּעִיקְרָהּ סֵאן רִבְנָה וְרִבְנָה
 מִן אֲיִנְסָה וְרִבְנָה מִן
 צוֹרֵת חֲשִׁידֵי הַשֶּׁמֶשׁ אֲקִיב
 בְּרִית אֲמֵל יֵאֵר שׁוֹן בְּוִיחֵר
 לְעֵדֵי וְלִרְשִׁיעֵי אֲסַחֵד
 לְרִבֵּה בִּישׁוּתָהּ מִלָּה
 וְיִי מִלָּה אֲבִיק סִמָּה
 סִמָּה בְּנִבְרִיתָהּ אֲרִיעַ
 וְרִיקֵעַ שְׁבַע פְּעוֹרֵי
 אֲמֵ עֲשִׂרֵי הֵן לְצִדִּיקָה
 אֲעִירָתָן מִן דְּרָא בִּישָׁהּ
 הוֹן לְעֵלָם הוֹן הוֹן
 רְשִׁיעֵהּ מְמַלְלִין לְעֵלְקָהּ
 רְשִׁיעֵהּ דִּמְיוֹנָהּ וְדִמְיוֹנָהּ

יג למנצח מן הרוח
עד אנה יהי שבת
נצח עד אנה מסתיר
את פניו ממני עד
אנה אשיח עצות
בנפשי יגון בלבבי
ימסע עד אנה יהיו
אני על ההימנו
ענגי ידתי אנה
האידה עלי פן
איש
המת פן אמר
אני יבולתי צד
אלו בני אמוני
אני נחמד בנפתי
יגל לפני בישועתי
אשר יהיה לי יקה
בני אמוני עלי

XIII. Ad victoriā. ps. dd.
Vsq̄quo Deus obliuisceris
p̄petuo, vsq̄q̄ abscondes
faciē tuam a me, vsquequo
ponam consilia
ī aīa mea dolorē ī corde m̄o
p̄ diem, vsquequo exaltabit
inimico meo s̄t me. Cōuer
r̄s̄de mihi Deo deo m̄o, (tef
illumīa ocl̄os meos ne vnq̄
obdormiam (res mei
ī morte. Ne q̄n dicat (stato
inimi. meo p̄ua. adū. eū, i se
exultabūt cū motus fuero.
Ego at̄ ī mifericordia tua cōfi
exltabit cor meū ī) (sus sū,
cātabo DEO)salutari tuo,
quoniam retribuit mihi.

XII. In finē. ps. David.
Vsq̄quo dñe obliuisceris me
in finem, vsquequo auer̄tis
faciem tuam a me. Quādiu
ponam consilia
in aīa mea, dolorē ī corde meo
p̄ diem. Vsq̄quo exaltabitur
inimicus meus sup me, respice
& exaudi me dñe deus meus,
Illumina oculos meos ne vnq̄
obdormiam
ī morte, neq̄n dicat (tribu. me
inimico meo p̄ua. adū. eū. Qui
exultabunt si motus fuero,
ego aut̄ ī mifericordia tua sp̄ati.
Exultabit cor meū in salutari
(tuo,
qui bona tribuit mihi,
& p̄fallam nomini dñi altissimi.

116. Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ.
Ἔως ὅτε κύριε ἐπιλήσῃ μου
εἰς τέλος, ἕως ὅτε ἀποστρέψῃ
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἔως
τίπου ἤπιστομαι βουλάς
ἐν θυγῆ, μου ἀλύγας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας ἢ νυκτός. Ἔως ὅτε ὑψώσῃται
ἢ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ ἐπιβλεψῶν,
εἰσακουσόν μου κύριε ὁ θεὸς μου.
Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε
ὑπνώσω
εἰς θάλατον, μήποτε εἴπω
ὁ ἐχθρὸς μου ἰσχυρὰ πρὸς αὐτόν. Ὁ θεὸς
ἀγαλλισσεται ἐὰν σαλεύσῃ, (βοήσῃ
ἐγὼ δὲ ἐπ' αὐτὸ τῷ ἐλέη σου ἠλλήλοισα.
Ἀγαπήσεται ἡ καρδία μου ἐπ' αὐτὸ τῷ σῶσιν
ἵσω τῷ κυρίῳ (ῥῆσος,
τῷ ἐυεργετήσῃ τιμῇ,
ἢ ἁλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ἁγίου

xi motus est pes meus, misericordia tua deus sustentabit me. Sermo alius. Et ego ī mifericordia tua cōfissus sum, ī lege. s. sicut dictū ē ī & lex pietatis ī lingua eius, Exultauit cor meū ī saluatiōe tua. Hec ē una de scripturis durissimis. q̄. s. saluatio dei sc̄i & b̄n̄dicti sit saluatio israelis, saluatio n̄ra, nō est scriptū sic, s̄ saluatio tua, Dixit itaq̄ David saluatio n̄ra ipsa ē saluatio tua. Hinc ex n̄ris multi eligeret n̄is

יג למנצח מן הרוח
אמר נבל בלבואי
אלהם
השתחו דתענג
עליה אין
עשה טוב יקה
בשמי שם קדש
בגיהא ותוהו
בשגיל הדש את
אלהם תבולסר יקה
נארו אין עשה
טובא ואינס ארו

XIII.. Ad victoriā. dd.
Dixit īgratoꝝ corde suo, nō
est DEVS, (les facti sunt
corrupti sunt abhominabi
studiose, non est
qui faciat bonum. DEVS
de celo prospexit super
filios hoīum, vt videret si ē
intelligens inquirens
Deū. Oēs declinauerūt s̄t
icōmodi fuerūt, si ē q̄ faciat
bonum vel etiam vnus.

XIII. In finē. ps. David.
Dixit insipiens in corde suo, nō
est DEVS. (les facti sunt
Corrupti sunt & abhominabi
in studiis suis, nō est (vnū. Dñs
qui faciat bonū non est vsq̄ ad
de celo prospexit super
filios hominum, vt videat si est
intelligens aut requirens
deū. Oēs declinauerunt simul
inutiles facti sunt nō est q̄ faciat
bonum, non est vsq̄ ad vnum.
Sepulchrū patēs ē guttur eor̄,
linguis suis dolose agebant,
venenū aspidū sub lablis eorū.
Quorum os maledictione &
amaritudine plenū est, veloces
pedes eorum
ad effundendum sanguinem.
Contritio & infelicitas in

117. Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ.
Εἶπα ἄφρων ἐν καρδίᾳ ἀνταῶν οὐκ
ἔστι θεός.
Διφθάρησαν ἢ ἐβδελύχθησαν
ἐν ἐπιτηδύμασιν, οὐκ ἔστι
ποιῶν χρηστότητα. Κύριος
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκύμαεν ἐπ' αὐ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ εἰλεῖν εἴστι
σωτῆρα, ἢ ἐκζητῶν
τοὺς θεοῦ. Πάντες ἐξέκλιον ὁμοῦ
ἢ χερσῶσιν, οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα, οὐκ ἔστι ἕως ἐγὼς.

A. Ego aſit i miſericordia tua cōfiſus ſū, & aſi-
tauit cor meū i ſaluati-
ri tuo ſiue i ſaluatiōne
tua. Libromidras te-
hilim באיורו וזו
באיוויוטו פסיאמתה אפי
זברים הורו אפלו טאני
בטח עור הסד יד טנאני
בחסדך בטהטני באותו
החסד שני בך חסדך
פלאה הארץ ו אולאם
אסותי כטח רגלי תסדך
היסעוני דאומני בחסדך
בטהתי בתורה כוא
ותורת חסדך על רשונת
יגד רבי בישוע זה אדוד
פנ הפקדאות הקשין
שישועתו שר תבת הוא
ישועתן שר ישראל
ישועתנו אמן כתוב אן אלא
ישועתאם זון ישועתנו
Dixit i. ישועתך. i. o.
Deus ſcis & bñdicitus
Dauidi. Dauid qđo p
sumis tu dicere uerba
huiuscemoi. Dixit ei.
Qm̄ ego cōfiſus sum i
miſericordia tua ſicut di-
ctū est. Ego at̄ i miſi-
cordia tua cōfiſus ſi
i illa. i. miſericordia de-
i dictū est, miſericordia
Dei plena est terra de
qua et dictū est. Si di-

XIII. In laudē. Laudatoria Dauidis.
Vſquequo DEVS obliuifceris mei
ſemper, vſquequo abſcondes
ſplendorem faciei tue a me. Vſque
quo ponam cōſilia
in anima mea, dolorem in corde meo
per diem, uſquequo exaltabitur
p̄ ſonō inimicitie mee ſi me. Reſpice &
accipe orationē meam. DEVS deus
meus, illumia oculos meos i lege tua, (ne forte
peccem & dormiā cum hīs q̄ merueit mōrē. Et ſi dicat fomes
prauo, dñiat cō ſū i eo, moleſtatores mei
exltabūt cū decliauerō a ſemitis tuiſ.
Et ego in bonitate tua cōfiſus ſum
exultabit cor meū in redēptione tua,
laudes dicam coram DEO, quoniam
meum benigne egit.

לשבתחא הושבח לחייו
עד זמן יהיה רשע
לעלמן עור יתספור
ויראוך מני עיני
אן אשתי מלכא ע
דנפשי דננא בלבני
ייכס עור ית רגם
הער רגני עלי אספיל
וקבל עלותי יואלי
יוגדר עני באוד דלמא
אחוב ואדמדך עים
חגי כות דלא מפר ערא
בישא אשרט ביה מעיק
ידנו מט אסתי מארחך
אנא במוך דתרחע ת
לגן לבני בפורקך
אשרת מדי מטול
עלי טבאמת

المزمور الثاني عشر
حتى متى تشاغي باربالي
التمتم حتى متى تحرف
وجذب عني حتى متى
تشرط هذا الافطار بعسي
والهجوم والواجاع فقلني
النهار اجمع حتى متى يعلو
عدوى علي
واستجد لي باربي والهني
انر عيني ليدلا
انام ميذا وليلا يقول
عدوى اندي عليه
تقدرت والمذكهدون لي
يفرحون اذا انزلت
وانا علي رحمتك توكلت
قلبي بدلا
ارثل للرب الخد
صنع لي حسنا
وسبح اسم الرب العلي

tunt diuinitatē Messie itelligitq; saluationē Dei eē saluationē Israelis & ecōtra, qm̄ saluato Messia uero Deo, q est caput & princeps
Israel saluat & Israel & Deus iſt. Et hūc itellectū habuerūt anriq̄ hebreoy. uti magis declarauimus in scholiis libri Ieremici & i scholiis
Maie. Nec mirū si uidebat arduū eis & difficillimū mysteriū istud. Qm̄ filii Dei incarnatio ſupat nō ſolū oēm ſenſum ſed oēm itellectū.

B. i. אמר נבלי. dixit
igratus & נדיב
nabal & nadib, apud
hebreos uoces opposi-
te, in quarum interpre-
tatione uariant inter-
pretes. Nam Ionatas
chaldeus interpreta-
tur, nadib iustus, na-
bal uero impius. Aue-
nezra uero super il-
lud Deuteronomii
quod cum נבר ולא חכם
nos legimus popule
stulte & infipies dicit
& significare qui
libere & uoluntarie &
gratis bona tribuit quē
nos beneficium dicere
possumus uero
eum qui bonorū que
accepit obliuifcitur &
in hunc ſenſum inter-
pretatur uerba predi-
cta deuteronomii. Po-
pulus enim hebreorū
ut ipse ait recte Nabal
i. igratus appellatur
quod innumerabilibus
bonis a Deo acceptis
nequaquam (ut dece-
bat) gratus egit, quin
potius blasphemus &
imurius in Deum ſem-
per fuit. Et pari modo

XIII. In laudem spiritu prophético.
Per manum Dauidis.
Dixit ingratus in corde suo, non est
potestas DEI in terra,
corruperunt opera sua, reiecerunt
bona, ad inueniunt excusationes non
est qui operetur bonum. DEVS
de celo aspicit super
filios hominum ut uideat si est
intelligens, querensq; eruditionem a
oſpectu DEI. Oēs cōuerſi ſunt retro,
ſimul torpuerunt, nō est qui operetur
bonum, non est uel unus.

לשבתחא פרות דנבואה
על ידי דוד
אמר טשא בלבניה לית
שוטטנא דאהא נאדעא
חפלי עובדיון רחמן
טבתא אטכחו עלא לית
דעביד טביל
פן שמה אורק על
דני גש למ חמי אידית
מטכיל מדע אולפן מן
קדי כוליון ירו לאתורא
כתר אתרשל לית דעביד
טבילית אפילו חדו

المزمور لثالث عشر
قال الجاهل في قلبه ليس
الاه فسدوا
باجمالهم وليس
يعمل = الحيا ولا واحد الرب
اطلع من السماء على
بنى البشر لينظر
هل فهمم فلم اوكالجب
لله احد جميعهم ورد لولا
يعمل = الحيا
ولا واحدا
مكروا
سم
في شفاهم
اتوا هدم
وه رارح
سفا الحما
والجوسر

viis eorum, & viam pacis non cognouerunt, non est timor dei ante oculos eorum.

הלא ידעו כי פועלי
אין אכלו עמי
אכלו לחם יהוה
לא קראו שם פחדו
פחדו כי אלהים
בדור צדיק
צעת עני תבטיח
כי יהיה
מתקדש
מייתן מצותיו שועת
ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגור
עקב שמח ישראל

Nōne cognoscēt oēs q̄ opāt
iniqtatē, comedētes pplm̄
comedeit panē, DEū (meū
nō iuocauerūt. Ibi formida
formidie, qm̄ DEVS(uerūt
in generatione iusti.
Cōsiliū inopis confudistis
quoniam DEVS
spes eius est.
Quis dabit de cion saluta
israel, qm̄ reduxerit DEVS
captiuitatē ppl̄isui, exl̄tabit
laacob letabitur israel.

Nōne cognoscēt oēs q̄ operant̄
iniqtatē q̄ deuorant plebē meā
sicut escam panis. Dominum
nō iuocauerūt, illic trepidaueit
tiore vbi n̄ erat tior. Qm̄ dñs
in generatione iusta est,
consiliū inopis confudistis
quoniam dominus
spes eius est.
Quis dabit ex sion salutare
israel, cum auertit dominus
captiuitatē plebis sue exultabit
iacob & letabitur israel. .C.

Ουχι γνωσκονται παντες οι εργαζομενοι
την ανομιαν, ει εδιοντες τον λαον μου
ενβρωσει αρτου. Τον κυριον
ουκ επικαλεσθητο, εκει εσθλιασαν
φοβον, ου ουκ ην φοβος. Οτι κυριος
εν γενεα δικαιων,
βουλην παταχοσ κατασχυνοτι, ο
δε κυριος
ελπις αυτου εστι.
Τις δωσει εκ σιων το σωτηριον
του ισραηλ, εν τω επιστραφει κυ (σιται
τη βασιλευσσιον τε λαου αυτου, αγαθιας
ιακωβ η σαρραθησισαι ισραηλ.

C. Tres huius psalmi uersus, qm̄ uideb; sextū & septimū nō habēt hebreus nec chaldeus cōtextus. Græcus et n̄c illis nō hz, oī tū

סו מומד ליהוד
יהוה מי יגור
באתלג מי שטבו
בחר קדשך יהודך
תמים ופעל צדק
ודבר אמת בלבנו
לא נגדל על דשנו
לא עשית לרעה ונע
ולרפה לא נשט על
קדו נבנה בעני
נמאס ואת רא
יהוה יבנה גשבע
לרעה לא ימרכסנו
לא נתן בנגדך ושיח
על נקל את קדשך
אלה לא ימוט לעול
וט מכם ליהוד
שמרני אל כי חסיתי
בך אמרת ליהוה
אדני אתה טבת
בלעול ליקדושים
אשר בארץ
המה אדני

XV. Psalmus Davidis.
DEVS quis peregrinabit
ī tētorio tuo, & qs̄ habitabit
ī mōte sancto tuo. Ambulās
integre, & faciens iustitiā,
dicēs q̄ veritatē ī corde suo.
Nec insimulauit lingua sua,
nec fecit proximo suo malū,
& opprobriū n̄ sustinuit sup
pp̄i quo suo. Despecto ī oeu
& abie ctus timētēs q̄ (lis suis
DEū glorificat, iurat (cuniā
vt se affligat nec uariat. Pe
suā n̄ dedit, ad vsu, & mūera
adūfū īnoxū n̄ accipit faci
hec nō mouebit ī etnū. (ens
Xvi. Micā. i. mufices vas. (C
Custodime Deus) (David.
ī te. Dixi Deo. A.) qm̄ sp̄au
deus meus es tu, bonū meū
non est ad te. Sanctis
qui in terra sunt,
& magnificis

XIII. In fine. ps. David.
Domine quis habitabit
ī tabnaculo tuo aut qs̄ reuescet
ī mōte sancto tuo. Qui īgredit̄
sine macula: & operat̄ iustitiā.
Qui loq̄t veritatē ī corde suo,
qui nō egit dolū in lingua sua.
Nec fecit proximo suo malum:
& opprobriū nō accepit adūsus
p̄ios suos. Ad nihil. dedu. ē ī eō
maligno, timētes at̄ (spe ctu ei
dominum glorificat. Qui iurat
p̄xio suo & nō decipit, q̄ pecūiā
suā nō dedit ad vsurā, & mūera
sū īnocētē n̄ accepit. Qui facit
hec, nō cōmouebitur ī eternū.
XV. Tituli ī scriptō ipsi dauid.
Conserua me dñe qm̄ speraui
in te, dixi domino (meor̄
deus meus es tu, qm̄ bonorum
non eges. Sanctis
qui sunt in terra eius
mirificauit

Ιλ. Εις το τέλος ψαλμος τω Δαβιδ.
Κυρη, τις παρεγκλισθη
εν τω σκηνωματισε κη τις κατασκηνωσεν
εν ορει αγιασε. Γορσμενος
αμωμος. η εραρμενος δικαιοσυνη.
Αλλαν αληθην εγκαρδια αυτου.
οι ουκ εβλωσεν εν γλωσση αυτου.
Και ουκ εποιουε τω πλησι αυτου κακο.
η ανηλιθμον ουκ ελαβεν επι
τ' εγιστου αυτου. Εξελενω δ' ενωπι αυτου
πονηρα μωμοι. τους δε φοβουμενους τον κυ
δοξαση. Ο ομνων (κυριον
τω πλησιον αυτου η ουκ αθετηε, το αρ
αυτου ουκ εβλωσεν επι τοκα, η δωρο
επαδωσει ουκ ελαβεν. Οπωδεν
ταυτα, ου σαγγεληται εις τον αιωνα.
Ιε. Στιλογραφια τω Δαβιδ.
Φυλαξομε κυρη οτι επιουι πλησια,
ει πα τω κυριω
κυριος μου ει συ, οτι τω αλα φωνωμο
ουχραιον εχες. Τοις ογιασι
τοις εν τηγη αυτου
εδαμασωσεν ο κυριος,

شفاهم و طريف السلا
 مة ما عرفوا وليس خوف
 الله امام اعيانهم
 الم يعلم جميع عاملي
 الاثم الخبز ياكلون سعي
 اكل الخبز والرذ
 لم يدعوا انهم خافوا
 هتاف خوفا حين لا خوف
 لان الرذ في جبل الابران
 سفهوا راي المسكين
 وان الرذ
 لرجاء من يعطي
 من كهيون خلاصا
 لا سرايل اذ ارد
 سعي شعيب
 يعقوب ويفرح اسرايل

תלך ידעו כל עבדך
 שיהיה סעוד עמי
 סעודו לחמא טמא דיל
 לא ברכו תפין ילתי
 דליתא דסעוד דלא חמי
 למולח מטול
 דם מרא דא גוד וצדיק
 מלכת עניא דמכוננ
 לכו בבריתון מטול
 דשני בלי סברה
 מאן דחש מציון פורקנא
 דישך אברית ביינלות
 ציון ירגז עקב יחדי ישר

Nunquid sciunt omnes operadores
 mendacii. comedētes populum meum
 comedunt panem, nomen DEI
 non benedixerunt. Ibi timore
 timuerunt mendacium quem
 non decebat timere, quoniam
 verbum DEI in generatione iustorum.
 Consilium pauperum quod cogitant
 in vos vituperastis, quoniam
 posuerunt in DEO spem suam.
 Quis iussit moueri a cion redēptionē
 israelis. Quis iduxerit Deo captiuitatē
 cion exultabit Iacob, letabit israel.

Nabalile de quo legit
 in libris regum multis
 a Dauide bonis dona-
 tus nullam gratitudi-
 nem ostēdit. Vnde me-
 rito נבל i. ingratus di-
 ctus est. Libuit pinde
 autoritatē Auenezra
 secutus que etiā rōne
 fulcitur magis inter-
 pretari quod hic legit
 Dixit ingratu-
 tus, quā dixit stultus.
 Verbum etiam arabi-
 cū huic correspondēs
 immanem, potius &
 impium ac immitem
 quā stultum significat
 Verba autē Auenezra
 studiosis hebrece lingue
 hoc loco subiicimus
 דא אמר נבל בפעמי חלא
 חכם בלבו ולפי דעתי
 העושה טובה אמר יקרא
 נדיב ומשולם דעת
 לפי שהשיב עמו יקרא
 נבל והוא שאמר לא יקרא
 עוד לנבל נדיב כי הוא
 הפגו וכך אמר על נבל

for tā habuit eos gratus q̄ suspicari l̄, tū ex utraq; arabica itēptatiōe syra uidelz & egyptia q̄s e græco desumptas nō dubito i qua ēt
 nūc uifunt, tū ex tertio capite eptē Pauli ad romāos ubi graccā l̄ fam q̄ ut arbitrat̄ nōnulli. lxx. duos fuit itēptū cū his iiserit uerfibus.

المزمور
 يارب من يسكن
 في مسكك
 في طور قدسك الا الخيد
 يمشي بلا عيب ويعمل البر
 ويتكلم في قلبه بالحق
 ولا يغش يلسانه احد
 ولا يصنع بقربيه سوء
 ولا يلتمس لجيرانه
 عارا فاعل الشرمخول
 امامه عينا تشا الاثم
 يمجدا تقيا الرذ يحلف
 لقربيه ولا يكذب ولا يعط
 فنته بالو با ولا يقبل
 الرشوة على الا زكيا الخدي
 يفعل هذا يدوم الى الابد
 المزمورا لخامس عشر
 احفظني يارب فاني عليه
 توكلت قلنت للرب
 اذ تهوري وانك غيب
 محتاج الي حسداتي اظفر
 بقدم يسيد عبيدك ارض
 وجعل

תושב הארץ
 יזמן יחם למיוד פמטל
 ימן יחם למשן בטו בית
 מקדשך דמלך
 בשלמות ועבד צדקתא
 ומליל קושטא בלגביה
 לא אכל קורעין בלשניה
 לא עבד לחברה בישות
 וכיסוף לא סכר על
 קרניה ישט באנפו
 ודכסר ות דחליא
 ויל מוקר דימי
 לא אפש ולא יסרן סימיה
 לא אהב בתי כול וטוחו
 על זכאה לא קביל ועבד
 אלין לא יועל לעלמא
 גליפא תרצא לזוז
 גטרית יחמטול דסברת
 במימד מלל אנת נפש
 קר יא אה ברם טבת לא
 מתידל בר מנד ולקדיש
 די בארעא אנון הודעו דת
 גבורת מן שמיא אונותין

XV. Laudatoria Davidis.
 Deus qs digno vt hūret ī tabnaclo tuo
 & qs meretur hospitari ī mōte domus
 sanctitatis tue. Qui ambulat
 in perfectione & operatur iusta,
 & loquitur veritatem in corde suo.
 Non facile detrahit lingua sua,
 nec facit proximo suo malum
 & opprobrium non sustinet super
 propinquo suo. Despecto coram eo
 & contempto, atqui timentes
 DEVM glorificat, iurat (cum iā
 vt affligat se ipm, & nō peierabit. Pe-
 suam non dat ad vsuram, & munus
 super innocentē nō accipit. Qui facit
 hec non mouebitur in eternum.

XVI. Sculptura recta, Davidis.
 Custodi me DEVS qm̄ confisus sum
 in verbo tuo. Locuta es tu anima mea
 corā DEO deo meo, nēpe bonū meū fi
 procedit nisi a te. Sanctis
 qui sunt ī terra, manifestate virtutem
 fortitudinis eius de celis, valētibus at

A. Dixi Deo Deus
 meus. Libro midras
 אדוד לפני הבה צלה
 רבנו שע אעפ שהיית
 מלך הפוכ תיך עלי
 אפ לו תבת אני מחוק
 לך טובה טובת גל עלוך
 ולפי אני מחוק טובה
 וקדושי אשר בארץ אמת
 שאנהבת קוואל עד ימים
 קדושים עד שנתנו

כָּל־הַפַּעַם
בָּם
יַרְבֵּן עַצְבָתָם
אֲתֵר־מִתְרוּבֵּל אַפְּךָ
נִסְתַּרְם כִּדָם
וּבַל־אַשְׂא אֵת
שְׁמֹתָם עַל־שְׂפָתַי
יְהוָה כְּנֵת־
חַלֶּק וְכֹסֶם אֲמֶת
תֹּמֵד־וְיָרֵד חֶכְמַיִם
בַּפֶּה לִי בִנְעֻמָּם
אֲף־חַיֵּי הַיְּשׁוּפֹהֶעֱלֵי
אַבְרָךְ אֵת־יְהוָה אֲשֶׁר־
יַעֲזָר אֶף לִלְלוֹת
יִסְרוּנִי כָּל־יָמַי
שׁוֹתֵי־יְהוָה
לִנְגִדִי תַמְדֵּד־כִּי־
מִיָּמַי כִּל אֶמוּנָה
לְכֹן שִׁמְתָה לְבִי וְיָרֵל־
כְּבוֹד־אֶף־בְּיָמַי
יִשְׁכֵּן לְבַטַח כִּי לֹא־
תַעֲזֹב־נַפְשִׁי לַשָּׂאוֹל
לֹא־תַתֵּן מִסֵּדֶךָ
לְרֵאוֹת שְׂטָנוֹת
תּוֹדְעֵנִי אֲרוּחַ
חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמַחוֹת
אֲתִפְגֵּד גַּעֲיֵמוֹת
בְּיַמֵּיךָ נַעַם

omnis voluntas mea
in eis.
Multiplicabūf agustie eorū,
q post aliēū ppāt fī miscebo
mixtiones eorū de sangnine,
necq affūniam
nomina eorū in labiis meis.
DEVS fors
portōis mē ,& calicī mei, tu
sustinēs fortē meam. Linec
cecidef t mihi ī p̄kherimis
sed& h̄ditas mea speciosiffi
B̄ndicā Deū q (ma sup me.
dedit mihi ofiliū īsf̄ & nocti
erudieft me renes mei. (co
Posui DEVM
in cōspectu meo semp, quia
a dextris meis ē ne omouear.
Ppealeratū ē cor meū, &
glia mea, & caro mea. (exul.
habituat cōfidēter. Nō enī
dereliq̄s aīam meā ī īferno,
nec dabis mi fīcōrdē tuum
uidere corruptionem.
Ostendis mihi semitam
uite, plenitudinē leticiarū
ante uultum tuum, decores
in dextera tua eternoṡ.

omnes voluntates meas
in eis.
Multiplicate s̄t īfirmitatēs eorū
postea accelerauēf. Nō agre(
ouētīcula eorū de sāguīb(gabō
nec memor ero
nominum eorū per labia mea.
Dominus pars
h̄ditatis mee, & calicis meī tu
es q īstītu. h̄di. meā mihi. Fūēs
ceciderunt mihi in preclaris,
eteḡ h̄ditas mea p̄clara ē mihi
B̄ndicā dñm q (vsq ad noctē
tribuit mihi intellectu: ī sup &
increpauerunt me renes mei.
Prouidebam dominum
in conspectu meo semp, quonīā
a dextris est mihi ne cōmouear.
Prop̄ hoc letatū ē cor meū &
līgua mea, īsf̄ & caro mea (exul.
requiescet in spe. Quonīā non
derelinques aīam meā ī īferno,
nec dabis sanctum tuum
uidere corruptionem.
Notas mihi fecistī vias
uite, adimplebis me letitia
cum uultu tuo delectationes
in dextera tua vsq in finem.

πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ
ἐν αὐτοῖς.
Ἐπιληθῆθησαν αἱ ἀδέναι αὐτῶν,
μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μνησθησάσ
τας σωαγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, (τῶ
οὐδ' οὐ μὴ μεμνησάσ
τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χυλίων μου.
Κύριος μέρος
τῆς κληρονομίας μου ἡ τοσπόληρις μου, σὺ
εἶ οὐ ἀποκάθισται κληρονομία μου ἐμοί. (
ἐπέτωσί μοι ἐν τῇ κλιτίζοισ μου, (σχολία
ἡ ᾗ ἡ κληρονομίᾳ μου κρατίζεται εἶναι.
Ἐυλογησὼ τὸν κύριον
τὸν σκεπτήσαντά μοι, ᾗ τί δ' ἐκτός, ὡς γυμνάσι
ἔπαλθον σφῆμαι οἱ νεφροί μου.
Ἐρωράμην τὸν κύριον
ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι
ἐκλεξάμην με εἶναι ἵνα, μὴ σαλεύθῃς.
Διῶδοτο ἐνφραθῆν ἡ καρδίᾳ μου, ἡ ἴα
ἡ γλώσσᾳ μου ᾗ τί δ' ἐκτός, ἡ σαλευθῆμαι (κατὰ τὸ
κατὰ σκεπτήσαντά μοι ἐπέλωσί μοι. Ὅτι οὐκ
εἶκαταλίθῃς τὴν ψυχήν μου εἰς ἄδην,
οὐδέ εὐωσῆς τὸν ὄσιόν σου
ἰσῆμ διασφύρασθαι.
Ἐγνωρίσθαι μοι ὁδὸν
ζῶης, πληρώσθαι με εὐφροσύνης
μετὰ τοῦ προσώπου σου, ἡρπυγότης
ἐν τῇ σκηνῇ σου εἰς πέλοσ.

formatur in homine in mundo isto, & nō est securus de ipso usqz ad diem mortis sue. Propterea dixit Salomon. Quoniam nō est homo
iustus super terram. Nam & patriarche non sunt uocati sancti donec traditi sunt terre. Sicut dictum est. Ecce in sanctis eius non con-
fidit. Quando igitur confidit in eis. In tali hora qualis fuit illa qua dixit Mosse. Vade & descende ad seniores israel, respondit Mosse
& dixit, memento Abraham Isaac & israel ser uorum tuorum. Dixit. r. Pinchas. Si quesiuisset patres dari eis habitationem super nam
utiqz impetrassent, & nihilominus non sunt uocati sancti usquequo traditi sunt terre & cooperta est uello facies eorum. Dixit. r. Abs

יַתְּפִלֵּה לְדָךְ
שְׁמַעֵת יְהוָה צֶדֶק
הַקְטִיבֵת רִגְתִּי
הָאֲזִינָה תְּפִלָּתִי
כִּי לֹא שָׁפַתִּי מַרְחָה
מִלִּפְנֵי מַשְׁפַּט
יַצָּא עֵינֶיךָ תְּחִינָה
מִשָּׂרֵם כְּתַנְתָּ רִבִּי
פְקַדְיֵי לֵילָה

XVII. Oratio Dauidis.
Audi DEVS iustitiam,
intende deprecationē meā,
auribus p̄cipe orationē meā
absqz labiis dolī.
De uultu tuo iudiciū meum
prodeat, oculi tui uideant
egritates. Probasti cor meū,
uisitasti nocte,

XVI. Oratio Dauid.
Exaudi domine iustitiā meam,
intēde deprecationem meam.
Auribus p̄cipe orationē meā,
non in labiis dolosis.
De uultu tuo iudicium meum
prodeat, oculi tui uideant
equitatem. Probasti cor meum
& uisitasti nocte,

15 Ἐρωράμην τὸν κύριον
ἰσῆμ διασφύρασθαι. Ἐγνωρίσθαι μοι ὁδὸν
ζῶης, πληρώσθαι με εὐφροσύνης
μετὰ τοῦ προσώπου σου, ἡρπυγότης
ἐν τῇ σκηνῇ σου εἰς πέλοσ.

قديم جمع
 مسرتة
 عند ذلك سريرا كثره
 اوجا عظم
 مع الجموع
 ولا اذكر
 بشفتي
 الرد نصيب
 مبراتي
 الخي ترد الي مبراتي خيال
 المساحة وفه
 لاغرا ومبراتي دايم
 لبالابد ابارك الرب الخي
 امهمدي وفي الليا لي
 وعظمتي كليتي
 تكرد الرب
 اما معي في كل حين لانه
 عن يميني لكي لازل
 لك فرح قلبي وتطل
 لساني وحل جسدي
 مكمينا على الرجا لانك
 لم تفر نفسي في الجحيم
 ولم تدع
 يري العساد
 عرفتي
 الحياة
 يوحد من
 يمينك الي الابد

in operibus bonis, omnis
 mea bona voluntas in ipsis.
 Multiplicant idola sua, &
 postmodum festinant vt sacrificent
 sacrificia, si recipiã spōtaneo
 mixtōes eoꝝ nec sāguinē sacrificioꝝ
 memorabunt noĩa eorū in labiis meis.
DEVS preparatio
 fortis mee, & calix meus tu
 conferuabis fortem meam. **Sortes**
 contigerunt mihi in dulcedine,
 sed & hereditas complacuit super me.
Benedicā DEVM qui consuluit mihi,
 in super in nocte castigabo
 mihi renes meos.
Posui verbum DEI in conspectu meo
 semper, quoniam autē diuinitas eius
 quiescit in dextera mea nō mouebor.
Propterea letabaf cō meū & exltabat
 gloria mea, quin & caro mea
 habitabit quiete. **Quoniam** non
 derelinques animā meam in inferno,
 non permittes iustum
 videre domum fouee.
Doce me viam
 vite, plenitudo letitiarum
 ante faciem tuam, dulcedo
 in dextera tua in eternum

באדף עד יוםמות לפת
 שיצר הרע פיצו באדם
 בעולם הזה ואינו מאמין
 בהם עד יוכיחם ונאם
 שלמה כי אדם אין עדיק
 בארץ ולפיכך אינו נקרא
 קדוש עד שימת בארץ
 ואפילו האבות לא נקראו
 קדושים עד שניתנו
 באדף שנתן להם בקדושו
 ולא יאמין ואימת האמין
 בהן בשעת טאם ומשה
 לך אסתאמקני ישראל
 ספק משתאמקני אורח
 לאברהם ליעקב וליש
 עברין או פנתם אפילו
 בקטן האבות שנתה
 דיתן למערה יכוין לה
 האפסך וא נקראו קדושים
 עד שניתנו טאם ונסת
 הנחול בפנים או איה
 בו פפא מא קראי פסך
 אנדים בכרו זה יצר
 ודע שפסך אנדי בקרו
 בקת דרו טלמאט ורוי
 ומכור וודי הפנת
 וסדמי ידו עעבותם כמו
 שכתו בעצבת האבות
 ואם ירטה אדבה עעבות
 ויהיה ודבת עעבות
 לאמות העולם וטמא
 הפסדו מן גר אכיר
 נכסיהם מן ד. **Dixit**
Dauid corā Deo factō
 & bñdictō. Dñe orbis
 quis ego eẽz rex tũ cō
 stitui te regē sup me.
Dixit ei Deus scĩs &
 bñdictus, nequāq̄ ego
 cōfirmotibi bonū. seq̄
 bōitas mea ñ ẽ sũ te. i.
 ã bōitate manihil ad
 te. i. ñ curas de ipsa, &
 cui nã ego cōfirmo bo
 nū, scĩs q̄ i tra st Deus
 sigdē scĩs & bñdictus
 nō uocat iustos factos
 donec tradantur terre
 usqz mirirũ ad diem
 mortis eorũ. **Quare?**
Quia fomes prauus

bar papa, quid sibi uult quod scriptum est, traxit robustos in fortitudine sua, hic est fomes prauus, robustos in fortitudine sua, hoc est
 generationem Enoch, generationem diluui, generationem diuisionis. i. turris babilonie, & generationem sodomorũ multiplicabuntur la
 bores eorũ sicut scriptũ est & dixit multiplicans multiplicabo labores tuos. B. או אברו שטר לבי בדבר תודוהונו כבודי גבורי רפשי
 שטר וטאת מפני ער כבודי וטאת B. Libo mdras tehilm. Dixit rabbi Abahu. Letatũ est cor meũ. i. in uerbis legis. & exultauit gloria
 mea i rege. i. MESSIA. Qui erat egresurus de ipso. Quoniã de ipso dictũ est, Isaie. iiii. Quia super omnem gloriam cooperimentum.

المزمور السادس عشر
 استمع يا الله برى
 وانكر الي تضرعي
 الي دلاتي
 بشفتين
 من قدامك
 فدا عياني
 الاستقامة
 نلوت قلبي
 وتعلمتني ليدلا
 علوات لرد
 كليلي فربيتي بجديك
 اصيت شبيحتي
 تليلي انجد لعلواتي
 جدلا شفتي بجديك
 من قدامك دلي
 يلقني عند ترحلي
 فريعتي كحلم ليدلي
 اسعدتني فليلي

XVII. Oratio, Dauidis.
Suscipe DEVS oronē meã in iustitia,
 intende laudationi mee,
 inclina aurem tuam ad orationē meã
 absq̄ labiis doli.
A conspectu tuo iudicium meum
 prodibit, oculi tui videbunt
 equitates. **Probasti** cor meum,
 uisitasti in nocte,

Quia fomes prauus
 Digitized by Google

צַרְפַּתִּי בְּלֹא מַחְצָא
וּמִתִּי בְּלֹא עֶבֶר פִּי
לְפַעֲלוֹת אָדָם
בְּדַבַּר שְׂפָתַי אֲנִי
שְׂמֹת אֲדַחֵת פִּרְיָי
יָמֶיךָ אֲשׁוּר
בְּמַעֲשֵׂיךָ בְּלֹא נֶכְסֵי
פַעֲמֵי אֲנִי קִרְאתִיךָ
כִּי תַעֲנֵנִי אֵל
חַטֵּא אֲנִיךָ לִי שִׁמְעֵ
אֲמִתִּי: הַפְּרֵה
חֶסֶדךָ מִשְׁעֵ
חוֹסִים כְּמִתְקַנְמֵי
בְּיָמֶיךָ:
שְׂכַרְנִי כְּאִשּׁוֹן
בְּתַעֲוֵן בָּעַל
כְּנַפֵּיךָ בְּסִתְרֵיךָ
כַּפְּנֵי רִשְׁעִים
וְיִשְׁדּוּגֵי אֲבִי:
בְּנֶפֶשׁ יִקְפוּ עָלַי:
וְלִבִּי
סָגַר פִּי
דַּבְּרוּ בְּנִאוֹתַי:
אֲשׁוּרֵנִי עַתָּה כְּבָבוֹךָ
עַיִנַיִם שִׁיתֵךְ
לְנִטְוֹת בְּאָרֶץ:
דְּמִינֵנוּ כְּאֶרֶץ
יִכְרֹךְ לִטְוֵךְ וְנִכְפִּיר
יִשָּׁב בְּכַבְדֵּיךָ:
קִוְיָה וְהֵיךָ מִכָּתֵךְ
פָּנֶיךָ וְהִבְרַעְהוּ פִלְטֵ
לְבָבִי מִרִשְׁעֵי חֶרֶבְךָ
כְּבַתִּים יוֹדֵי יְהוָה
כְּבַתִּים מִחֲלוֹךְ הַלֵּךְ
בְּחַיִּים וְעַפְרָן
הַמֵּלֵא בְּטֵל יִשְׁבַע
בְּנֵים הַתְּהִיחוּ
יָתֵרִם לְעַלְלֵיךָ:
אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחִיחֵ
פָּנֶיךָ אֲשׁוּרֵנִי
בְּחֶקֶץ יָמֵיךָ:

repurgasti me si fueristi. A
cogitationes meas transire os
In opibus hominis (meu.
in uerbo labiorum tuorum ego
obseruaui uias duras.
Sustenta gressus meos
in callibus tuis non moueant
vestigia mea. Ego iuocaui te
quia respondebis mihi DEVS
inclina aurem tuam mihi, audi
eloquium meum. Segrega
misericordias tuas saluator
sperantium a resistentibus
dextere tue.
Custodi me ut pupillam
filiam oculi in umbra
alarum tuarum abscondes me.
A facie impiorum horum
predantium me, inimici mei
in anima mea circumdederunt me.
Adipe suo
clauserunt, ore suo
locuti sunt in superbia.
Incedentes ad usum me, ne cir
culos suos cō) (cūdede fit me
declinare in terrā.)stituerit
Similitudo eorum, quasi leonis
desideratis p̄dā, & q̄si catula
sedētis in absconditis. (li leōis
Surge DEVS preueni
faciē eius incurua eum et ue
aīā meā ab impio q̄ ē gladius
Auribus māus tue deo) (tu o. b
a uiris de seculo. Pars quorū
in uita eorum, & de absconditis tuis
implebis vētrē eorum, q̄ satura
filiis & dimittent (būtur
reliquias suas paruulis suis.
Ego autē in iustitia uidebo
faciem tuam, satiabor (tua.
C. cū euigila uero similitudine

igne me examinasti, & non
est inuenta in me iniquitas. Vt nō
loquat os meū opera hominū,
p̄pter uerba labiorū tuorū ego
custodiui uias duras.
Perfice gressus meos
in semitis tuis: ut nō moueant
vestigia mea. Ego clamaui
quoniam exaudisti me deus,
inclina aurē tuā mihi & exaudi
uerba mea. Mirifica
misericordias tuas, qui saluos
facis sperantes in te. A resistentibus
dextere tue, custodi me ut pu
oculi. Sub umbra (pillam
alarum tuarum protege me,
a facie impiorum
qui me affixerunt. Inimici mei
animam meā circumdederunt,
adipem suum
concluserunt, os eorum
locutum est superbiā.
Proiicientes
me nunc circumdederunt me,
oculos suos statuerunt
declinare in terram.
Susceperunt me sicut leo
patus ad p̄dā, & sic catula lebis
habitans in abditis.
Exurge domine preueni
eum & supplantā eum, et ipe
aīam meā ab impio frameā tuā
ab inimicis manus tue. Domine
a paucis de terra diuide eos
in uita eorū, & de absconditis tuis
adimplet o ē vētrē eorum. Saturati
sunt filii, & dimiserunt
reliquias suas paruulis suis.
Ego autem in iustitia apparebo
conspectui tuo, satiabor
cum apparuerit gloria tua.

ἐπιρροῆς με ἢ οὐχ εὐρέθη
ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ
τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων,
διὰ τοὺς λόγους τῶν χηλεύων ἐγὼ
ἐφύλαξα ὁδούς σκληραίας.
Κατάρτισαι τὰ διαβήματα μου
ἐν ταῖς τρίβουσιν, ἵνα μὴ σαλευθῶσιν
τὰ διαβήματα μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα
ὅτι ἐπήκουσάς με ὁ θεός.
κλίνον τὸ ὄσ σου μοι, ἢ εἰσακάνου
τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάσωσιν
τὰ ἐλέησόν σου ὡς ὄψων (σηκώσαν
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀδικ
τῆ δειξῶ σου.
ἐφύλαξόν με κύρη ὡς κόρη
ὄφθαλμοῦ. Ἐπισκέπη
τῶν πτερυγῶν σου σὺ πατὴρ μου
ἐπὶ προσώπου ἐσθλάμου.
τῶν ἰσχυρῶν σου ἀντήλας με.
Οἱ ἐχθροί μου
τίλιν λυχίω με περισσοῦ.
τὸ σέαρ αὐτῶν
συνέκλιταν. τὸ στόμα αὐτῶν
ἐλάλησεν ὑπερηφάνειαν.
Ἐβαλοντίε με καθὼς περικύκλωσάν με.
τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν ἐστῆσαν (λέσθ
ἐκκλίναν ἐν τῇ γῆ. Ὑπέλαβόν με ὡς
ἔτημος ἐν τῆ γῆ, ὡς σὺ σκύμνος
οἰκῶν ἐν ἀποκρύφω.
Ἀναστήθι κύρη πρὸ προσώπου
αὐτοῦ, ἢ ὑποσκελίσει αὐτοῦ ῥῦσόν
τῆν λυχίω με ἀπὸ ἀσεβῶν. φοροῦμαι
ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χροῦσόν μου. Κύρη
ἀπὸ ἀλιγῶν ἀπογῆς διαμερίσει αὐτοῦ
ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, ἢ τῶν κεκρυμμένων σου
ἐπιληθῆν ἡγάπη αὐτῶν. Ἐχθροὶ αὐτοῦ
ἦν, ἢ ἀφῆκαν
τακαταλοιπα τοῖς νεπίαι αὐτῶν.
Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆντομαι
τῷ προσώπῳ σου. Χορτάσθησιν
ἐν τῷ ὀφθῆναι μου τῶν δόξῃ σου.

جرتني فامر تجدد
 في ظمرو ولم يتكلم في
 في اعمال البشر
 من اجل كلام شفيع
 حفاك كرفا
 لكيما يشند
 في سبط نفوذ ولا تزل
 خطاي واذا دعوتك
 استجب لي
 اللهم انص الي
 وتقبل دعائي ولا تتعجب
 من رحمتك يا منخلص
 المتوكلين عليك خلصني
 بيمينك
 من امنا دديز لي
 احفظني يارب مثل حذفة
 العين وبكلال جناح
 ظلمي من وجه المنافقين
 الذين اجهدوني اعدائي
 الذين اکتفوا بعنقي
 تعقدت
 شخو مهم وتكلمت
 اغرا همم بالذكريا
 عند ما اخرجوني احاطوا بي
 ونصبوا عيو ذمهم
 ليضربوا بي الارض
 استقبلوني مثل الاسد
 المستعد للفرسمة ومثل
 الشبل الحن يا وري في خفية
 قم يا رجا ادر كلم
 وعرف لهم ونج
 نفسي من امنا فقين ومن
 سيف اعد ايظ اللهم
 عز فر يد شنتهم في الارض
 قسمهم في حيا تنهم من
 د خا برط امتلأ بظو ذمهم
 ومن لحم الحدان بر
 شبع بنوا هم
 وانا بالبر اتر يا
 لو جھط واشبع
 حين ظهور مجدك

كذبت اذ لا
 وشبهت شحيت الحشيت
 فينوت لا عذبت فومك
 برام انكسنت عوذدهون
 لذي نسا دميس فومك
 انما نطريت اذوتت اعلم
 سعدي امسور
 به لبرمك ولا يوعون
 ربي : انما كدوتك
 مصلحك بعلوتك يا
 علي اودنك لي شفيع
 ميلولي : فرست
 ونوتك فرستون دسا
 فرع ليمون من زمين
 على ان كايما ديمك
 نوتك في يد نبيات
 دمعيت عوت لعنا دسول
 شكيمك بسمك
 من كدم راعي املون
 دمتك لوني في عول
 برעות نطرون
 علي : عوترون
 شومك دون بسمين
 مليلو بروروت
 امسورنا هسما
 لنا عيرتون
 لمبشوت بارع
 ديد ارون
 وكشمتك اذوتك
 كوكب اقد
 فعا نطسي
 دامتني
 ديدك
 مصلحك
 حويلتون
 وشميتون
 برستون
 وشكوتك
 انما
 كبر
 دامتني

probasti me non
 inuenisti peccatum, cogitatio
 mala non transiuit os meum.
 Vere speculatus sum opera
 filiorum hominum, in uerbo labiorum tuorum
 ego obseruaui uiam audacis.
 Sustenta gressus meos
 in semitis tuis, ut non moueantur
 pedes mei. Ego inuocaui te,
 quoniam accipies orationem meam, DEVS iube
 inclinari aurem tuam mihi & audi
 eloquium meum. Separa
 merita tua, redemptor confidentium,
 ut kiscere illos qui insurgunt
 in eos, manu dextera tua.
 Custodi me sicut pupillam orbiculae
 quae est in medio oculi, in umbra
 diuinitatis tuae absconde me.
 A praesentia impiorum horum,
 uastantium me, patroni inimicitiae meae,
 in uoluntate animae suae circumdederunt me
 Diuitie eorum multe,
 adeps eorum operit os eorum,
 loquuntur arroganter.
 Gressus nostros, nos per ipsos nunc
 circumdant oculos suos firmans,
 ut extendant eos in terra. Similitudo
 eorum sicut leonis desiderantis praedam,
 & sicut catuli leonis de gertis in occulto
 Surge DEVS pueni facies eorum, in cur
 erue animam meam ab impio, (ua enim,
 qui meretur interfici gladio tuo.
 Et iustorum qui deuouerunt animas suas
 propter te in mortem de terra,
 pars in uita eterna,
 Thesaurus tuus bonus implebit
 thecas eorum, saturabuntur filiis
 & relinquet reliquias suas paruulis suis.
 Ego autem in ueritate uidebo
 iocunditatem faciei tuae, satiabor in tempore
 quo euigila uero, a gloria similitudinis tuae.

A. Non inuenisti cogitationes meas transiit os meum. Due negationes apud grecos nequaquam affirmatiua efficiunt orationem eadem admodum apud Latinos: sed quod una negatio ne negatiuum reddat altera nihilominus si perueniente etiam negatiuum permanet quod grece sciuntibus notissimum est. Ita est etiam per oia apud hebreos uti maxime liquet hoc quarto uersiculo in quo due habentur negatiue negationes בל תמצא ומתי בל יעבור פי. i. non inuenisti cogitationes meas: non transiit os meum.

b A uistris manus tuae &c. כפתי notatum: scilicet uia significat uiros notatum uero . . . zere significat mortuos, ut liquet ex ordinaria hebraeorum glossa. **C.** Non in hoc seculo sicut impii quorum pars est in hac uita sed in seculo futuro in aeterna uita ubi euigila uero a somno mortis: uideborum similitudinem tuam imo gloriam tuam: imo te ipsum qui est tota gloria mea.

לִסְנַעַת הִי
 לְעֵבֶר
 יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר
 דִּבֶּר לַיהוָה אֵת
 דְּבַר הַשִּׁירָה הַזֶּה
 בַּיּוֹם הַהוּא הַיְהוָה
 אֲתוּ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו
 וּמִיַּד שָׁאֻל
 וַיֹּאמֶר אֲדָמָר
 יְהוָה חֹזֵק יְהוָה
 סֹרֵעַ וּמְצֹדֵת
 וּמְפַלֵּט אֱלֹהִים
 צוּר אֲחֻסָּהּ בְּנֵי
 מִנְיָי
 וְהַרְוֵה
 יְשַׁעִי
 מִשַּׁעֲבֵי
 מְהִלֵּל אֲמָרָא
 יְהוָה
 וּמִן־אֲבֵי אֲשֶׁר־עִי
 אֲפַפּוּנִי הַבְּלִי
 בָּמֹת
 גְּהִלִי
 בְּלִיעֵל
 יַבְעֲתוּנִי הִי
 הַבְּלִי שָׁאֻל
 סִבְבּוֹנִי קִדְמוֹנִי
 מִקֻּשֵׁי מוֹת וּבְצַר־לִי
 אֲקָרָא יְהוָה חֹזֵק
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר־עִי שִׁמְעֵ
 מִהִקְבְּלוֹתַי
 וְשַׁעֲתִי לִפְנֵי
 מִבּוֹא מַאֲוֵנוֹ
 וּמִגְעֵשׁ וּמִרַעֲשׁ
 הָאָרֶץ וּמוֹסַד הָרִים
 יִרְעוּ וְיִתְגַּעְשׁוּ
 כִּי־חָרְדוּ לֹו עֲלֵיהֶ
 עָשָׁן
 בְּאַפִּי אֵשׁ
 מִפִּי תֹאבֵל
 נִחְלָם

XVIII. Ad victoriā. XVII. In finem
 Serui. A.
 DEI Daudis, qui
 locutus est DEO
 verba cantici huius,
 in die qua liberavit DEVS
 illū, de māu oīum inimicoꝝ
 & de manu Saulis (rū eius,
 & dixit. Diligam te
 DEus fortitudo mea. DEus
 arx mea & robur meum,
 & libator meus. Deus meus
 fortis meus, sperabo in eo,
 scutum meum
 & cornu
 salutis mee,
 susceptor meus.
 Laudatum inuocabo
 DEVM (ero.
 & ab inimicis meis saluus
 Circūdederunt. n. me funes
 mortis,
 & torrentes
 Belial
 terruerunt me.
 Funes inferni (runt me
 circūdederūt me, preuenē
 laqī mōtis. In adūsitate mea
 inuocabo DEVM & ad
 deū meū clamabo, exaudiet
 de regia sua vocem meam,
 & clamor meus añ faciē eius,
 veniet in aures eius.
 Et cōmota est & cōtremuit
 terra, & fundamēta montiū
 cōcussa sūt & cōquassa sūt
 qm̄ irascebatur ei. Ascendit
 fumus
 in furore eius, & ignis
 ex ore eius deuorans,
 carbonēs

XVII. In finem
 puero
 domini Daud qui
 locutus est domino
 verba cantici huius
 in die qua eripuit eū dominus
 de manu oīum inimicorū eius,
 & de manu Saul,
 & dixit. Diligam te,
 domine fortitudo mea, dñs
 firmamētū meū & refugiū meū
 & liberator meus. Dñs meus
 adiutor meus, & sperabo in eū.
 Protector meus
 & cornu
 salutis mee,
 & susceptor meus,
 Laudans inuocabo
 dominum,
 & ab inimicis meis saluus ero.
 Circūdederunt me dolores
 mortis,
 & torrentes
 iniquitatis
 conturbauerunt me.
 Dolores inferni (runt me
 circūdederūt me, poccupauē
 laquei mortis. In tribulatōe sua
 inuocaui dominum, & ad
 deū meū clamaui. Et exaudiuit
 de tēplo sancto suo vocē meā,
 & clamor meus ī cōspectu eius
 introiuit in aures eius.
 Cōmota est & contremuit
 terra, fundamenta montium
 cōturbata sunt & cōmota sūt,
 quoniā iratus est eis. Ascendit
 fumus
 in ira eius, & ignis
 a facie eius exarsit,
 carbonēs

εβ'. Εἰς τὸ τέλος
 τῷ παιδί
 κυρίου τῷ Δαβὶδ. οὗ
 ἐλάλησε τῷ κυρίῳ
 τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης.
 ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρίσατο αὐτὸν ὁ κύριος
 ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
 ἢ ἐκ χειρὸς σαουλ
 ἢ ἐπιπυ. Ἀίσθησας
 κύριε ἡ ἰσχύριμα, κύριος
 πρίωμάμα, ἢ καταφυγίμα
 ἢ ῥύτισμον. Ὁ κόσμος
 βοήθησμον ἢ ἐλπίω ἐπάντα.
 Ὑπερασπιστισμον
 ἢ κίρας
 σωτηρίαςμον
 ἢ ἀντιλήπτωριμα.
 Ἀγῶν ἐπικαλέσῃμα
 τὸν κύριον,
 ἢ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθῆσομαι
 Ἐπίστοχομα ἀλῆθῆ
 θμῶτου
 ἢ χιμαρρι
 ὀνομίος
 ἐξ ἑταραξάγῃμα.
 Ὡς ἀλῆθῆ ὄσθ
 πηρικύκλασάγῃμα. Πηριφθοσάγῃμα
 ποιήεις θμῶτου. Καίεν τῷ θλίβιδάγῃμα
 ἐπικαλέσασῃμα τὸν κύριον. ἢ πρὸς
 τὸν θιονμον ἐκίκραξα. Ἡκούσι
 ἐκ γαστῆρος αὐτοῦ φωνῆσμον.
 καὶ ἠκραμήμον ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἐισιλευσῃται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
 Καὶ ἐσαλεύθη ἢ ἐντρομος ἐγῆθη
 ἢ γῆ. ἢ τὰ ἱμελία τῶν ὀρέων
 ἐταραχῆσσαν. καὶ ἐσαλεύθησσαν
 ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός. Ἀγῶν
 ησπῆος
 ἐν ὀργῇ αὐτοῦ. καὶ πῦρ
 ἀπὸ πηριώσῃ αὐτοῦ ησταραξῃσῃται
 ἄγθρακῆς

pro mirabilibus

que facta sunt

seruo DEI Dauidi, qui inter laudandū

cecinit pphetaurq̄ corā DEO verba

cātici huius, p̄oibus diebus, (p̄sonox

q̄bus liberauit eum DEVS, de manu

inimicitie eius, & de gladio Saulis,

& dixit. Diligam te

Deum fortitudinis mee. Deus

fortitudo mea, & fiducia mea,

& liberabit me Deus,

qm̄ cōplacuit sibi i me, & applicuit me

timori suo, scutum meum quoniam a

presentia eius data est mihi

fortitudo & salus, (mea.

sup patronos inimicitie mee, fiducia

Dixit Dauid inter laudandum,

ego orabo coram DEO,

& a p̄onis inimicitie mee redemit me.

Circūdedit me angustia sicut mulieris

que sedet in partu, nec vis est

ei pariendi, ipsaq̄

periclitatur ad mortem, adiutorium

peritotum que sit mihi.

Cohors iniquorum circūdedit me,

preuenerunt me armati

armis interitis. Quādo molestant me

ego oro apud DEum, & corā Deo meo

cōmitto me, & accipit oratio ac̄ meā,

de templo suo, & petitio mea

coram ip̄so, recipitur

in auribus eius, & fiet.

Et contremuit & cōmota est

terra, fundamenta montium

cōmota sunt & concussa sunt,

quoniam irascebatur ei. Ascendit

iniquitas Pharaonis sicut

fumus, p̄pterea immisit furorē suum,

sicut ignem ardētē, de cōspectu eius,

seruida increpatio eius,

A. Serui Dei/Libro
midras tehilim כן
ישראל כשיבא מן
דכסית במדה בימי
אין אום שרא עד
שיחורף מן הפשיח
שג אשר חרפו אמר
" ונו ועד שיעור רפני
ארבעה פליות שג
נאספתי את כל הגוים
אל יוטלם פיד ועצ
" ונלחם בגוים יחם
אתה שעה אום שרת
פומור שיוו לי שר
חוש כי נפואת עשת
I. Sic israel cū uenerit
rex MESSIAS in fe
stinatice, id estibus eius
nequaquā dicet canticū.
donec exprobratū fue
rit regi MESSIE sic
dictū est. ps. lxxxviii.
Quod exprobrauerūt
inimicitui Deus. &c.
Et donec corrūat corā
eo quatuor regna sicut
dictū est. Zach. xiiii.
Et cōgregabo oēs gē
tes cōtra ierusalē &c.
& egrediet̄ Deus & p̄
liabit cōtra gētes illas
&c. Tūc autē dicet can
ticū sicut dictū est. ps.
xcix. Cārare Deo can
ticū nouū qm̄ mirabi
lia fecit.

Superficiofi hebreoz
iceilancer carpūt in
uehūturz i auctores
nouū testamēti, qd̄ nō
allegit̄ testimonia ue
teris sacre scripturē ea
uerborz ferie eozz or
dine. quo legant̄ in li
bris pphetarū, istius
sātqz eos corruptiois
scripturarū, & cū dici
tur ad excusandos au
thores nros, satis fuis
se qd̄ utri Dei spiritus
acti i seruet̄ suis scri
ptis, lenia legis & pro
phetarū, nō ēt uerba n̄
admittunt hoc puica
ces & dure certuicis he
brei, minime ai aduer
tētes idē fecisse aucto
res ueteris istū, qd̄ tū
male a nris factū p̄di
cāt. Que res maxie ex
hoc. ps. xviii. patet.
Si. n. diligenter legat̄
hic psalmus apud Sa
muelē ppheta. ii. re
gū. xxii. capite de p̄hē
dei hebreā Samuelis
iāam i locis nouē & q̄
draginta a iāa Dauidis
differte. Postumus u
qz hebreis rādere ubi
iōnros i surgūt, ca q̄ a
C iii

לשבת
על גיסיא
דאיתרדושו
לעבדא דה לודו דשבת
בגבוואה קרולית פתגמי
שירתא הוא עלבל ופא
דסוכה יז מן זוא ובעל
דבגו ומחובא ושאל:
ואמר אהבניך
י הוקמי יי
הוקמי ורוחצני
ומשינך יתי אלה
דאיתרדני כי קרבני
לדחלתיא תרסי ומן
קדמי מתירב לי
תקור ופוקן
על בעלי דבגו ורוחצני:
אמר דוד בתו שבתה
אנא מצלי קדם יי
ומן בעלי דבגו פרקתי
אקפמי לקא תא איה
דחבא על מתברא וחיל
לית לה למילד וזא
מסמכנא לממח סיעת
טלומיא בעיתת יתי:
משרית חייבין אקפמי
אקפמי יתי דמויני
במאני קטול דרעקאלי
אנא מצלי קרולית איה
אב מתחנן ומקביל צלותי
מן היקרית ובעותי
קומתי מתקבל
באודני ומתעבדא:
ואתרנפת מן תרעישת
ארעאטית טורא
ועו מתרטישו
בטור דתקוליה סלק
דוניה דפועה תר
קולר דבגין שרתותיה
באישא בערא ומן קדמי
בשיצו מונופתיא

احبط
يارب قوتي الرب
رجائي وملجائي
ومخلصي الهني
عونني وعليه توكلني
سائري
وقرب
خلاصي
وناصري
اسبح الرب
واذعوه
فانجوا من اعدائي
لان غمرات الموت
اكتفتني
واودعني
الانثمة
فزع عنتي
احاطك بني هوال الجديبر
اشباط الموت
ادركني وعين شدتي
دعوت الرب و لي
الهني فرحت سمع
من هكل قدسه صوتي
ودعائي امامه
يدخل الي مسا معه
تزلزلت الارض
ارتعدت تحركات
اساسا ذالجبال وتزعزعت
من اجل ان الرب غضب
عليها بعد الدخان
من غضبه التهييد
الحان امامه
استهل

Handwritten notes in Arabic script, including the name 'Suaib bin...' and other illegible text.

בַּעֲרֵי כְּמִנְיָו
 וַיִּשְׁטַעְמִים הַיָּרֵד
 וַעֲרַפֵּל מִתַּחַת
 רַגְלָיו וַיִּרְכַּב
 עַל כְּרוּב
 וַעֲרָף הוֹרָא עַל
 כְּנָפֵי רוּחַ יְשׁוּעָה
 הַשָּׁדַי סִתְּוָה
 סִבְבֵי כְּנָפָיו
 סִתְּוָה
 הַשָּׁדַי
 מִיָּם
 עֲבָי
 שְׁחָקִים
 מִנְּוָה
 נִגְדוּ עֲבָי
 עֲבָדוּ בְּנֵי
 וַתְּהִי אֵשׁ יְהוָה
 בְּשָׁמַיִם יְהוָה
 וַעֲלִינוּ יְהוָה קוֹלוֹ
 בְּרֵד וַתְּהִי אֵשׁ
 וַיִּשְׁלַח הַצֵּי
 וַיִּפְּצֵם וַיִּבְרַק־ם
 נֶבֶד וַיִּהְיֶם יְהוָה
 אֲפִיק מִיָּם וַיִּגְלוּ
 מִסֻּדוֹת הַבַּיִת
 מִבְּעֵרְתֶּךָ יְהוָה
 מִבְּשֵׁמֶת רוּחַ אַפְּךָ
 יִשְׁלַח מִמְּרוֹם
 יִקְחֵנִי מִשָּׁמַי
 מִיָּם וּבְיָם
 יִצַּלְנִי מֵאֲבֵי עֵי
 וּמִשֵּׁנָא בְּיָ אֲרָצָה
 כְּמִנְיָ
 יִקְרַבְנִי בְּיוֹם אֲוִי
 וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעוֹן לִי
 וַיּוֹצֵאֵנִי לְמִדְבָּר
 יִחַלְצֵנִי בְּיָ חַפְצֵךָ בְּיָ
 יִגְבַּלְנִי יְהוָה
 בְּצִדְקָתְךָ בְּבֵרֵךְ
 יִשְׁבַּח לִי יְהוָה שְׁמִירָתִי

incensi sunt ab eo
 Inclinauit celos & descendit
 & caligo sub
 pedibus eius. Et ascendit
 super cherubim,
 & volauit, volauit super
 pennas venti. Posuit
 tenebras latibulum suum,
 in circuitu eius,
 tabernaculum eius,
 tenebrosas
 aquas
 nubes
 celorum.
 Pre fulgore
 In conspectu eius nubes
 transierunt, grando
 & carbones ignis. Et intonuit
 in celis DEVS
 & altissimus dedit vocē suā,
 grando & carbones ignis.
 Et misit sagittas suas
 & dissipauit eos. Et fulgura
 multiplicauit & percussit illos.
 Et apparuerūt effusioes aquarū,
 & reuelata sūt fūdamta orbis
 ab increpatione tua DEVS
 a suslatiōe spūs furoris tui.
 Misit de alto,
 accepit me, extraxit me
 de aquis multis. (potētissimo,
 Libauit me de inimico meo
 & de his q̄ oderūt me, qm̄ ro
 me erant. (bustiores
 Preuenerūt me ī die afflictōis
 me, & factus ē dñs p̄tector meus.
 Et eduxit me ī latitudi
 nē, liberauit me q̄ oplacuit
 ei ī me. Retribuit mihi Deo
 fm̄ iustitiā meā, fm̄ mūdli. ma
 māx red. mihi. Quia custo.

succensi sunt ab eo.
 Inclinauit celos & descendit,
 & caligo sub
 pedibus eius. Et ascendit
 super cherubin
 & volatit, volauit super
 pennas ventorum. Et posuit
 tenebras latibulum suum,
 in circuitu eius
 tabernaculum eius,
 tenebrosa
 aqua
 in nubibus
 aeris.
 Pre fulgore
 In conspectu eius nubes
 transierunt grando.
 & carbones ignis. Et intonuit
 de celo dominus,
 & altissimus dedit vocem suā,
 grando & carbones ignis.
 Et misit sagittas suas
 & dissipauit eos, fulgura
 multiplicauit & turbauit eos.
 Et apparuerūt fontes aquarū
 & reuelata sūt fūdamta orbis frax
 Ab increpatione tua domine
 ab inspiratione spiritus ire tue.
 Misit de summo
 & accepit me, & assumpsit me
 de aquis multis. (fort. ssimis
 Erripuit me de inimicis meis
 & ab his q̄ oderūt me, qm̄ o fortati
 sunt super me. (mee
 Preuenerūt me ī die afflictōis
 & factus est dñs p̄tector meus.
 Et eduxit me in latitudinem,
 saluum me fecit qm̄ voluit me.
 Et retribuēt mihi dñs (ma. māx
 fm̄ iustitiā meā, & fm̄ puritatē
 retribuēt mihi. Quia custodiui

ἀνιψθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
 Καὶ ἐκλίην οὐρανοὺς ἢ κατέβη.
 καὶ γυφοσ ὑπὸ τοῦσ πόδουσ
 αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη
 ἐπ' αὐτὸν χερουβίμ
 καὶ ἐπ' αὐτὸν ἐπὶ
 πτερύγων ἀνέμων, καὶ ἔθετο
 σκοτοὶ ἀποκρυφῶσ αὐτοῦ
 κικλῶσ αὐτοῦ
 ἐσκηνη αὐτοῦ.
 σκοτεινῶσ
 ὕδατ
 ἐννεφέουσ
 αἰθέουσ
 Ἀπὸ τῆσ τιλαιήτοιουσ
 ἐνώπιουσ αὐτοῦ ἐνεφέουσ
 δὴλδοσ, χαλασασ
 ἢ ἀνθρακὶσ πυφῶσ. καὶ ἐβρογθησ
 ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριουσ.
 καὶ ὁ ὑψιστοσ ἔλακε φωνῶσ
 αὐτοῦ.
 Ἐξαπέτελε βέλι, (σαμ
 ἢ ἐσκαρπασουσ αὐτοῦ. καὶ ἀστράουσ (θ
 ἐπλήθυσε ἢ σακίφραξουσ αὐτοῦ. καὶ ὠφ
 αὶ σπικαὶ τῶσ ὕδατῶσ, ἢ ἀκκαλυφθη
 τὰ θεμέλια τῆσ οἰκουμένησ.
 Ἀπὸ ἐπιτιμῶσασου κύριουσ.
 ἀπὸ ἐμπύκνωσ πνεῦματοσ ὀργῆσ σου.
 Ἐξαπέτελεσ ἐξ ὕψουσ
 ἢ ὑλαβέμε. προσέλαβε τὸ με
 ἐξ ὕδατῶσ ποταμῶσ.
 ῥύστωίμε ἐξ ἐχθρῶμῶσ θιωτῶσ,
 ἢ ἐκ τῶσ μισοῦσ τῶσ με ὅτι ἐραδῶθησ
 ὑπὲρ ἐμέ.
 Προσέφωσ ἄνεμῶσ ἐν ἡμέρα κακῶσ ἡμῶσ.
 ἢ ἐγένετο κύριουσ ἀντιστήριμῶμῶσ.
 καὶ ἐξήκατέμε εἰσ θαλάσσωσ.
 ῥύστωίμε, ὅτι ἠθέλωσέμε. καὶ αὐτῶσ
 δὴλωσῶσ κύριουσ κατὰ τῶσ δικαιοσύνημῶσ.
 ἢ κατὰ τῆσ καθαριότητῆσ τῶσ χερῶσ με.
 ἀγαπῶσ ὁσφῶσμοι. Ὅτι ἐψύλαξα

Scriptoribus noue legis edita sunt, non solum diuina investigatione & magna sapientia elucubrata fuisse. Sed et data opera ita edita ad imitationem eorum quae ueteres scripserunt legem.

De auctore chaldaee editionis quae habet sextum librum huius ordine, non est una opinio sententia. Si quidem sunt ex latinis quae editionem huiusmodi Ionate benozel ascribant, quibus tamen ipse nequaquam assentio. Constantia namque & pro confesso habetur, tum apud Latinos, tum apud Hebraeos Ionatam edidisse chaldaee interpretationem librorum Samuelis prophetae, quos nostri primus & secundus regum appellat, stilus uero chaldeus huiusmodi. xviii. psalmi. quae ibidem legitur primum multum dissimilis habetur. ab eo quae in psalterio habemus. quod sit ut non ab eodem auctore manasse utraque editione creditur. Alioquin nihil cause erat, quod idem auctor in re unius & eiusdem sensus se tam uariis tamque sui dissimilem exhiberet. Cose quens pinde hac Dauidica psalmorum interpretatione ab alio quam a Ionate manasse. Quod si Hebraeis credimus, quaeque sue assertionis iuratos non afferant testes, dicemus. R. Ioseph cequi, qui ferme annis trecentis floruit post secundam templi destructionem, huius editionis auctor est. Virum citra controversiam multae eruditionis, theologiaeque apprime callentem, qui et meminit de arbutis (quos appellat) diuinitatis, sed & de uerbo Dei in innumeris locis honorificam facit mentionem. & multa adducit electissima ac rara in fauorem Christianae religionis ex quibus Hebraei redargui & conuinci possunt.

R. Ioseph cequi...
quos appellat diuinitatis...
sed & de uerbo Dei...
in innumeris locis honorificam facit mentionem...
& multa adducit electissima ac rara in fauorem Christianae religionis ex quibus Hebraei redargui & conuinci possunt.

vt carbones ignis ardentis uerbu eius,
 Declinauit celos & apparuit
 gloria eius, & nubes tenebricosas
 supposuit coram se. Et uisus est
 in robore suo super cherubim
 leuissimos, & ambulauit in fortitudine
 super alas uentorum. Et posuit
 diuinitatem suam in tenebris,
 & circumdedit nubibus gloriam suam
 sicut tabernaculum, & descendere fecit
 pluuias beneplaciti super populu suu
 & aquas validas a constrictione
 nubium tenebrosarum super impios,
 ab altitudine mundi.
 A splendore glorie eius nubes
 celi transierunt in increpatione sua,
 sicut carbones ignis, & grando
 ardens, a uerbo eius. Et in tonuit
 de celis DEVS
 & altissimus uerbum suum exaltauit,
 profecit grandinem & carbones ignis.
 Et misit uerbum suum tanquam carbones,
 & grandinem & fulgura plurima
 & inturbauit eos. Et apparuerunt
 profunditates aquaru & discoopta sunt
 fundamenta orbis,
 ab increpatione, a presentia DEI,
 a uerbo ualido ige eius.
 Misit prophetas suos rex fortis, (me
 quae habitat in fortitudine excelsa, dixit)
 & eripuit me de populis plurimis.
 Libera me de inimicis meis, quoniam
 potentes sunt, a patronis
 odii mei, quoniam roborati sunt aduersu me.
 Preuenerunt me in die interfectionis mee,
 & fuit uerbum DEI adiutorium mihi.
 Et reduxit me in latitudinem, liberauit me,
 quoniam uoluntas eius fuit in me.
 Retribuet mihi DEVS (me autem
 secundum iustitiam meam, secundum mundiciam manuum)
 reddet mihi. Quia custoditus

פגומתין דגור דלק מיל
 ומרמין שמיא מתיל
 אקרה ועדאמי טתא
 ביש קדמ: מתיל
 בגבורתיה על דודן
 פלילין ודבר בתקוא
 על גופי ועפא: מארי
 טגינתיה בערפילא
 ומתחור בענגניה יסדיה
 היך משלומא ואחית
 מיטרן דרעא על עמיה
 ומיין תקיפין מרדפת
 ענדן יקבלא על שיער
 מן דומיה דעלמא:
 מתחור יקרה ענדן
 שמיא עברו במופייתה
 בגומרין דגור ונדא
 דלקא מן מיקרה: ומקל
 מן שמיא י
 ועלמא מיערה דמא
 ברדא ומרמין דגור:
 ומטרן מיקרה דגירן
 ונדודן ונדקן סעי
 ושגשיגן: ומתחמא
 עמק מיא ומתגלאו
 שמיא סמיא דתגל
 במופינתא מרדפת
 מן מיקר תקוא דגירן:
 טלח בדיחה בלר תקוא
 דתגל בתקוא דגירן
 שינדג מעמקן סעיגן:
 שינדג משנא ארום
 עשוגין היגן סעיל
 דגד ארום מתגל על
 אקדמוג לי בגי טלסול
 דעה מימרא דלי סמיל
 ואקיל דמותי: שינדג
 סטול ומתועג גי:
 בגלעגן
 גכותי בגרות יג
 יתיב לי: סטול דגירן

מכח חמ נאר
 כא האלסמא ונדל
 والصاب تحت
 رجليه ركب
 على الكار وديم
 وذار كار على
 اجنحة الرياح جعل
 الكلمه له
 حجابا
 يحو كما بها
 مكلمه مجله
 مكلمه في
 سحب الهوا
 من الزمهرير
 كلاله
 ومن طريق
 ودر
 وجهه
 جعل الغمام
 يجري بين يديه
 ارسل سهامها
 وفرقهم اكثر
 الحرف واقلقهم كلارت
 عيون المياه واكشفت
 اساسات المسكونه
 من انهارك تارد
 ومن هبوط جرح سخط
 ارسل من العلي
 واخذ ذره ووشلني
 من المياه القريه
 وخلصني من اعدائي الاشد
 ومن المبعذين
 لي لانهم تقوا
 اكثر مني ادر كونني في
 يوم حزني والرد كارلي
 سنداها خرجني الي السعة
 وانقذني لان احبني
 خلاصني من اعدائي الاشد
 ومن المبعذين الجارانني
 الرد مثل بري ومثل كهر
 يد يد عيني لاني حصيد

דרכי יְהוָה וְלֹא
 רָשָׁעִים כְּאֵלֶיהֶם כִּי
 בָרַךְ מִשְׁפַּחַת לִבְנֵי
 יוֹקֵמָן לֹא אָסַר
 כִּי יִהְיֶה תַמְיָם
 עִמּוֹ מִשְׁפַּחַת
 בְּעוֹנֵי יְהוָה הִיא
 לִי צִדְקָה נְבִיר
 יְהוָה לִבְנֵי עֵינַי
 עִם דְּחִיד
 תְּהַרְסֵר
 עִם נְבִיר
 תְּמִיִם
 תְּמִיִם
 עִם
 נְבִיר
 תְּהַרְסֵר
 וְעִם
 עֵקֶשׁ
 תְּהַרְסֵר
 נִיֵּאֵת
 עִם עֵינַי
 תְּנַשֵּׁעַ
 וְעֵינַי
 נְכֹסֹת
 תְּשַׁחֲלֵל כִּי
 אֵמֶת תִּהְיֶה
 נִרְאָה
 יְהוָה
 אֱלֹהֵי עֵינַי
 חֲשֵׁק
 כִּי בָרַךְ אֶרֶץ נְהִיר
 וּבְאֵלֶיהֶם אֶדְלֵךְ
 שׁוֹר יִהְיֶה תַמְיָם
 דְּרָכָה אֵמֶת יְהוָה
 צְרוּפָה בְּנֵי דָוָד
 לְבָר דְּחִיסִים בְּנֵי
 נִיֵּאֵת
 אֱלֹהֵי
 מִבְּלִצְתָּ
 יְהוָה

vias DEI, & non
 egi impie a DEO meo.
 Oia. n. iudicia eius i respectu
 & pcepta eius non amouit
 a me. Et fui integer
 cum eo, & custodiui me
 ab iniquitate mea. Et reddidit
 mihi DEUS fm iusticia mea,
 & fm misericordia manuū mearū
 i respectu oculorū eius. Cū scō
 sanctus eris,
 & cum viro
 perfecto
 perfectus eris.
 Cum
 mundo
 mundus eris,
 & cum
 peruerso
 peruerteris. **A.**
 Quoniam tu
 populum pauperem
 saluabis,
 & oculos
 excelsos
 humiliabis, Quoniam
 tu illuminas
 lucernam meam,
 DEVS
 deus meus illuminabis
 tenebras meas.
 In te enim insequar aciem,
 & in DEO meo transiliam
 murum. DEVS perfecta
 via eius, eloquium DEI
 repurgatum. Scutum est
 omnium sperantium in eū.
 Quoniam quis
 est DEVS
 preter eum
 qui dat esse. **B.**

τὰς ὁδοὺς κυρίου, ἢ οὐκ
 ἠλέηθησθε ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. (πιστοίμας)
 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς
 καὶ τὰ δίκαιώματα αὐτοῦ ἐκ ἀπίστου
 ἀπέμεινε. Καὶ ἴσους εἶμαι ὁμοίους
 μετὰ τούτου, ἢ φυλάξομαι (μαί κύνος)
 ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἄντα παλάσσω
 κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, ἢ κατὰ τὴν
 καθαριότητα τῶν χερῶν μου, ἐνώπιον
 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὁμοίου
 ἴσους ἴσους.
 καὶ μετὰ ἀνδρῶν
 ἀνόμων
 ὁμοίους ἴσους.
 Καὶ μετὰ
 ἡλίκοις
 ἐκλεκτοῖς ἴσους.
 καὶ μετὰ
 τριβύσσου
 διασείσε.
 Ὅτι σὺ
 λαοῦ ταπείνου
 σώσει,
 καὶ ὀφθαλμοὺς
 ὑπερηφάνων
 ταπείνωσει. Ὅτι
 σὺ φωτίζεις
 λυχνίον μου
 κυρία.
 ὁ θεὸς μου φωτίζει
 τὸ σκοτομῶν. (πιστοίμας)
 Ὅτι ἐν σοὶ βουθήσομαι ἀπὸ πῆρας
 καὶ ἐν τῷ ζωῶν ὑπερήσομαι
 τῆς χάριτος. ὁ θεὸς μου ὁμοίους
 ἴσους αὐτοῦ. τὰ λόγια κυρίου
 πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ
 πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτῶν.
 Ὅτι τίς
 θεὸς
 παρὰ
 τοῦ κυρίου.

سبل الرد وكر
 اعض الهي
 اد كل احكامه فد امي
 وعد له لم بعدد عني
 واكون معه
 بلا عيب واجتنب
 حكاى يجازنى الرب
 مثل بري
 ومثل ظهر يدي
 امام عينيه مع العفيف
 عفيفا تكوف
 ومع
 البار
 بارا تكون
 ومع
 ام حنار
 محنار تكون
 ومع
 الملو
 ملتويا تكون
 من
 اجل انك تنجي الشعب
 المتواضع
 وتذل
 اعين
 المتعكمدين وانك
 يارب
 تنجي
 سراحي
 الهى انت تنير
 كلمتي
 لانى بك انجو من المحن
 وبالهي اعبر
 السور الله لا ريب في
 سبله كلام الرب
 مدتبر محاصر
 جميع المتوكلين عليه
 لا
 اله
 الا
 الرب

vias rectas ante DEVM, & non
 ambulavi in impietate coram Deo meo. Quoniam
 omnia iudicia eius manifesta sunt apud me
 ut faciam ea, & precepta eius non
 repuli a me. Et fui perfectus
 in timore eius, & fui servator DEVS
 anime mee ab iniquitatibus. Et retribuere
 mihi secundum merita mea, secundum mundiciam
 manuum mearum coram verbo suo.
 Cum Abraham qui repertus est pius
 ante te, multiplicasti facere
 pietatem, cum semine Isaac qui fuit
 perfectus in timore tuo perfecisti
 verbum, voluntas tua cum eo.
 Cum Iacob qui mundus fuit apud te,
 elegisti filios eius de cunctis populis,
 segregastique stirpem eius ab omni
 falsitate, & cum Pharaone & egyptiis
 qui cogitavit cogitationes malas super populum
 tuum, interurbasti illos in cogitationibus.
 Quoniam tu populo domus
 israel, quem obtenebras inter
 populos in captiuitatem, futurus es
 ad redemptionem, in verbo autem tuo populos
 fortes qui roborantur
 aduersum eos delebis. Quoniam
 tu illustrabis lumen israel
 quod extinctum est in captiuitate, quoniam tu
 ipse auctor luminis israel, (splendor est
 Deus deus meus ipse deducet me ad
 & videre me faciet in consolatio mundi
 futuri, que iustis future sunt,
 quoniam in verbo tuo, multiplicabo
 exercitus, & in verbo dei mei debellabo
 arces munitas. DEVS cuius vie
 sunt recte, lex DEI
 electa, clypeus ipse omnibus
 qui confidunt in eo.
 Quoniam propter miranda que facies
 MESSIE tuo, & reliquis
 que remanebunt, laudes dicent omnes

A. Cum puer peroperueris. Rectius peruerteris quam peruerteris, ut sermo ad Deum dirigi intelligatur. Nam hic Deus cum sancto sanctus quia sanctificat & cum uiro perfectus perfectus quia perfectione prestat & cum mundo mundus quia mundiciam condistribuit, & cum peruerloperuertens quia ultor & uindex malorum. Et hec ni fallor & Hieronymi & patrum hebreorum intelligentia, & Bernardi inuulgis super cantica scriptis. Qualem te paraueris DEO, talis oportet appareat tibi Deus cum sancto sanctus erit, & cum uiro innocente innocens erit, quid ni neque & cum amante amans, & cum uacante uacans, & cum intento intentus, & cum sollicito sollicitus.
B. Quoniam quis est Deus &c. Magna nomen DEI tetragrammaton hoc loco interpretati sumus est qui dicit esse, alioqui dicendum nobis fuerat, quis est Deus preter Deum, que oratio absorta admodum & in intelligibilis uidebat.

C. Proprietas sermonis Caldei.

וְכִי & quis
 צוֹר fortis
 וְיִלְתֵּי preter
 אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל DEVM nostrum.DEVS
 רַמְאוֹנֵי חַיִּל q accinxit me fortitudine,
 וְיָן חַמִּים וְרַקִּי: & dedit pfectā viam meam.
 מְטוֹה רַגְלִי Coequans pedes meos
 כְּאַלּוֹת וְעַל בְּמַתִּי ceruis,& super excelsa
 יַעֲמִדֵנִי: מְלַמֵּד statuens me.Docens
 יָד לְמִלְחָמָה manus meas ad prelium,
 וְנָתַתְּ קֶשֶׁת נְהוֹשֶׁת & posuisti vt arcum ereum
 וְרֹעֵתִי: וְתַמְנֵן לִי brachia mea.Et dedisti mihi
 מִנֵּן יַעֲקֹב וּמִנֵּן clypeū salu.tue,& dexte.tua
 וְיַסְעֹדֵנִי וְעִנְיֹתִי confortauit me & māfuetudo
 מְרַבֵּנִי: תְּרוּחָה: āplū fec me.Dilatabis (tua
 צַעֲדֵנִי תַחְתִּי: וְלֹא gressus meos,subtus me,& nō
 מְעֹדֵנִי קִדְסֵנִי: st lapsa calcanea mea. (eos,
 אֲרוּחָא אֵיבִי וְאַשְׁרֵי Perseqr inimi.meos & appr.(
 וְלֹא אֲשֵׁר עַד בְּלוֹת & nō reuer.dōec cōsumā eos.
 אֲמַחֲצֵם וְלֹא אֲכַלֵּם Confringā eos,& nō poterūt
 קִוּם יַעֲלוּ וְיִתַּת stare,cadent sub
 רַגְלִי: וְיִאֲדֹנֵנִי pedes meos.Et accīxisti me
 הָאֵל virtute
 לְמִלְחָמָה ad prelium,
 מְרַבֵּעַ קֶשֶׁת incuruabis resistentes mihi
 בְּתַחְתִּי: sub me.
 אֵיבִי Et inimicorum meorum
 כְּתַמְנֵנִי לְיַעֲדֹךָ dedisti mihi dorsum,
 וּמְטַנְנֵנִי אֲמַחֲצֵתֶם & odientes me disperdam.
 יִשְׁעֵנִי: וְאֵין Clamabunt & non
 מְשַׁעֵר עַל דְּוָךָ erit qui saluet ad DEVM
 וְלֹא עֲנֵבִי: & non respondebit eis.
 מְשַׁדְּקִים כְּעַפְרִי Conteram eos vt puluerem
 עַל פְּנֵי דְוָךָ כְּטִיט ante faciem venti,vt lutum
 חַמְצוֹת אֲרִיגִים: platearum conteram eos.
 הַפְּלִטֵנִי מִכִּרְיֵי עֵם Eripies me a cōtradictiōibus
 הַשִּׁמְנֵנִי לְרֹאשׁ constitues me in caput
 נָגִים עִם לֹא gentiū.Populus quem non
 יַדְעִיתִי יַעֲבֹדֵנִי: cognoui seruiet mihi,
 לְשִׁמְעֵי אָזְנוֹן יִשְׁמַעֵנִי in auditu auris obediuit
 לִי כִּי כִּי כִּי כִּי mentiti sunt
 מִיְהִי אֵלֵיךָ מֵנְתִיעֵרִי mihi.Filii alieni mentiti sunt

& quis
 fortis
 preter
 DEVM nostrum.DEVS
 q accinxit me fortitudine,
 & dedit pfectā viam meam.
 Coequans pedes meos
 ceruis,& super excelsa
 statuens me.Docens
 manus meas ad prelium,
 & posuisti vt arcum ereum
 brachia mea.Et dedisti mihi
 clypeū salu.tue,& dexte.tua
 confortauit me & māfuetudo
 āplū fec me.Dilatabis (tua
 gressus meos,subtus me,& nō
 st lapsa calcanea mea. (eos,
 Perseqr inimi.meos & appr.(
 & nō reuer.dōec cōsumā eos.
 Confringā eos,& nō poterūt
 stare,cadent sub
 pedes meos.Et accīxisti me
 virtute
 ad prelium,
 incuruabis resistentes mihi
 sub me.
 Et inimicorum meorum
 dedisti mihi dorsum,
 & odientes me disperdam.
 Clamabunt & non
 erit qui saluet ad DEVM
 & non respondebit eis.
 Conteram eos vt puluerem
 ante faciem venti,vt lutum
 platearum conteram eos.
 Eripies me a cōtradictiōibus
 constitues me in caput
 gentiū.Populus quem non
 cognoui seruiet mihi,
 in auditu auris obediuit
 mihi.Filii alieni mentiti sunt

aut quis
 DEVS
 preter
 DEVM nostrum.DEVS
 qui precinxit me virtute,
 & posuit immaculatā viā meā.
 Qui perfecit pedes meos
 tanq̄ ceruorum,& super excelsa
 statuens me.Qui docet
 manus meas ad prelium,
 & posuisti vt arcum ereum
 brachia mea.Et dedisti mihi
 p̄tēctōnē salu.tue,& dexte.tua
 suscepit me.Et disciplina tua
 corre.me ī finē,& d.r.i.m.d.
 gressus meos subtus me,& non
 sunt infirmata vestigia mea.
 Perseqr inimi. mōs & cōp̄.illos,
 & nō cōuertat donec deficiāt.
 Confringam illos nec poterūt
 stare,cadent subtus
 pedes meos.Et precinxisti me
 virtute
 ad bellum,
 & supplāstisti insurgētes in me
 subtus me.
 Et inimicos meos
 dedisti mihi dorsum,
 & odientes me disperdidisti.
 Clamauerunt nec
 erat qui saluos faceret ad dñm,
 nec exaudiuit eos.
 Et cōminuam eos vt puluerē
 ante faciem venti,vt lutum
 platearū delebo eos. (populi,
 Eripies me de cōtradictiōibus
 constitues me in caput
 gentium.Populus quem non
 cognoui seruiuit mihi,
 in auditu auris obediuit
 mihi.Filii alieni mentiti sunt

ἢ τίς
 θεὸς
 πρὸς
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ὁ θεὸς
 ἐπεριζώνησάν με δυνάμει.
 καὶ ἔδωκε ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.
 Καταρτισθὲν τὸν πόδας μου
 ὡσεὶ ἐλάφου. ἢ ἐπὶ τὰ ὑψηλά
 ἵσθην. Διδάσκων
 χερά μου εἰς πόλεμον.
 καὶ ἔδωκε τόξον χαλκοῦν
 τοὺς βραχίονας μου. Καὶ ἔδωκε μοι
 ὑπερασπιστὴν σωτηρίας. καὶ ἠλεξίστην
 ἀνταρτήτομον. Καὶ ἡ παιδεία σου
 ἀνάρθρωσέν με εἰς τέλος. ἢ ἡ π.α.μ.δ. Ἐ.
 τὰ διαβήματα μου ὑποκάτω μου. ἢ οὐκ
 ἠδένγη τὰ ἵχνη μου. (ἀλήθεια αὐτοῦ.
 Καταλιξῶ τοὺς ἐχθρούς μου ἢ κατα
 ἢ ἢ ἀποστροφισμοῦ αἰῶν ἀνεκλείπωσιν
 Ἐκάλειτ' αὐτοὺς ἢ οὐ μὴ δύνωνται
 εἶπαι πεισώμενοι ὑπὸ τοὺς
 πόδας μου. Καὶ περιζώνησάν με
 δυνάμει
 εἰς πόλεμον. (τοὺς ἐπείμω
 σμε πόδας μου πάλτας τοὺς ἐπείμω
 ὑποκάτω μου.
 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου
 ἔδωκε μοι ῥάτος.
 ἢ τοὺς μισοῦντάς με ἔλωσάν μου
 Ἐκείραξον ἢ οὐκ ἢ
 ὁσώζων. πρὸς κύριον
 ἢ οὐκ εἰσπικνεῖ αὐτοὺς.
 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χνούθ
 κατὰ πρόσωπον ἀέμου. ὡς πλάσ
 πλοτήν κατὰ αὐτοὺς.
 Ρῖψή με ἐξ ἀγτιλοπίας λαοῦ
 κατὰ πρόσωπον εἰς κεφαλὴν.
 ἔθνη. Λαὸς οὐ οὐκ
 ἔγνω, ἐδούλωσάν μου.
 εἰς ἀκούην ὡς οὐκ ὑπέκουσάν μου
 ἢ ἢ ἀγῶνιστὴν ἐμῶν ἀγῶνιστῶν.

ولا عزمنا اوميا الى شينا
 عزيز
 مثل
 الفنا
 الله
 الذي عضدني بقوة
 وجعل سبلني بلا عيبه
 يثبت قدمي
 كالابال ووعلي المشارف
 رفعتي الذي يعبر
 يحيى القتال
 وشدد راعي مثل قوس
 النحاسه اعطاني
 نضرة الخلاصه يمينا
 نصرتي وادب اقامتي
 الي الا نفضه حكمته
 علمتي اوسعت
 خطاي تطحي وطر
 تدفع قواي يمي
 اكلب اعداي قادر كدم
 ولا يرجع حتى يفنوا
 ارميهم ولا يستطعنون
 القيا ميسفخون تحت
 قدمي عضدتي
 بقوة في الحرب
 جعلت كل الذين قاموا
 علي تحدي ابد اعداي
 واستاكت
 الذين شنوني
 صرخوا قلم بكر
 لهم مخلص الي الله
 قلم يستجيب ليم
 اسحقهم مثل الغبار
 اما مرالريح وكمثل
 كبره الطريف اكلهم
 تحدي يا رب من مقاومه
 الشعب صدرتي راسا
 الشعوب الذي لا
 اعرفه تعبد لي
 سماع الاذن اكلهم
 اينا الغريا اقبلوا الكا عني

populi, nationes, & lingue,
 & dicet non est DEVS nisi qui dat esse,
 quoniam non est, nisi tu, populus autem tuus
 dicet, non est fortis nisi
 DEVS noster. DEVS
 qui accinxisti me cingulo in virtute,
 & statuisti perfectum iter meum,
 Pone pedes meos agiles sicut
 ceruorum, & in domo fortitudinis mee
 manutene me. Doce
 manus meas facere bellum,
 & corrobora veluti arcum calibeum
 brachium meum, Et dedisti mihi fortitu-
 & salutem, & dextera tua
 sustinet me, & in verbo tuo
 magnificasti me. Firmasti
 gressus meos in loco meo, & non
 sunt commoti tali mei. (dam illos,
 Persequar inimicos meos & comprehē-
 & non conuertar donec deleuero eos.
 Delebo eos & non poterunt
 surgere & cadent mortui
 subtrus vestigia pedum meorum. Preci xisti
 me virtute sicut accinctus ad faciendum
 bellum, confregisti populos
 & stat ad offensionem meam, (micitie mee
 & inclinasti eos sub me. Et pronos ini-
 confregisti coram me. Fecisti eos
 ut effugam in oculo meo, & os eorum at mors
 & erit eis & si erit eis (confregisti,
 redemptor, orabunt DEVM,
 & non recipiet orationem eorum.
 Et delebo eos vt puluerem
 ante faciem venti, vt lutum
 platearum conculcabo eos.
 Saluabis me a contradictionibus
 populorum, custodies me, cum ambulauero
 armatus in caput gentium. Populi
 qui non neuerunt me, seruient mihi,
 auditu auris obediunt
 mihi, filii populorum mentientur

A. Et dedisti mihi
 clypeum salutis tue.
 Vel dabis mihi clypeum
 salutem tuam. Li-
 bro midras tehilim
 في يودن בטס ד תימא אפר
 לעתיד לבא ויהיה משיב
 למלך רפטיה לימינו שג
 נאם " ראדני שב לימינו
 .i. Rabbi Ioden in no-
 mine rabbi Chia dixit
 Futurum est quod De-
 us sanctus & benedictus
 sedere faciat regem
 MESSIAM ad
 dexteram suam sicut
 dictum est. ps. cx.
 Dixit dominus domi-
 no meo sede ad dexte-
 ram meam.

לי בני יתבר יבולו וחנרו במסגרותיהם חיי- יותה וברוד צורו ונתום אלהי ישעו האל הנותן נקמות לברבר עמי תתקו בפרטי מאביו אף מן קמי מרוחבני באיש תלם מצילני על בני אחד בגנים הוא ולשמך אומרתו בגדל ישועות בלבו וצויה חסד למשחו לרוד ולרעו עד עולם יש למנע באומר לרוד השמים מספרים בגוד אל ומעשה זרן מני הרקע יום ליום יבוע אמר ולידה לילה יותה ועת אין אמר אין זכרים בלי גשמי קולם בגיל דארץ צא חום ובקעה תבול כהם לשמך שבתך ביום יתוא מן צא חום יש מגבר ליון איה מקצה השמים כצא	mihl, filii alieni defluent & cingentur a claufuris suis, viuit DEVS & benedictus fortis meus, (tis mee. & exaltabitur DEVS salu DEVS ipse dans vindictas mihl, & iterimes plos f b me Erui me ab inimicis meis, & insuper ab insurgentibus eleuas me, a viro iniquo liberas me. Propterea conitebor tibi i getibus dñe & nomini tuo cantabo, Magnificanti salutes regis tui & faciēti misericordiā A, MESSIE tuo Dauidi, & semini eius vsq i eternū. XIX. Ad victoriam. Psalmus. Dauidis. Celi enarrant gloriā DEI, & opa (sic A manuū eius annūciat extē Dies dici dicit verbum, & nox nocti indicat scientiam. Nō sunt loquelle, & nō sunt verba, non auditur voxeorum, In omnem terram exiuit filiū eorū, & i fines mūdi verba eorū, soli posuit tabernaculum ineis. Et ipse tanquā spōsus procedens de thalamo suo, exultauit vt fortis ad currendam viam. A summitate celi egressus eius,	mihl, filii alieni iueterati sunt, & claudicauerunt a semitis suis. Viuit dominus & benedictus DEVS meus, & exaltertur Deus salutis mee. Deus qui das vindictas mihl & subdis populos sub me, liberator meo de inimicis meis iracundis. Et ab insurgentibus in me exaltabis me, a viro iniquo eripies me. Propterea conitebor tibi i natiōibus dñe, & nomini tuo psalmum dicam. Magnificans salutis regis eius, & faciēs misericordiā Christo suo dauid, & semini eius vsq in seculum. XVIII. In finem Psalmus Dauid. Celi enarrant gloriā DEI, & opera manuū eius annūciat firmamētū. Dies dici eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam. Non sunt loquelle neq sermōnes, quorū nō audiantur voces eorum. In omnem terram exiuit sonus eorum, & i fines orbis terre verba eorū. In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tanq sponsus procedens de thalamo suo. Exultauit vt gigas ad currendam viam, a summo celo egressus eius.	ἱοὶ ἀλλοτρίοι ἐπαλαμώθησαν καὶ ἐκλάθησαν ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν αὐτῶν. Ζεὺς κύριος καὶ ἀλογητὸς ὁ θεός. καὶ ὑψώθητι ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου. Ὁ θεός ὁ δειδύς ἐκκλησίαις. ἐμοὶ καὶ ὑποταξάς λαοὺς ὑπὲρ ὀρύσματος ἐξ ἑχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπιφυσάμενων ἐπέμει ὑψώθητι ἀπὸ ἀλλοτρίων ἀδικῶν. ἐν ἡμῖν. Διὰ τούτου ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ἰσλαῶ. Μεγαλύνω τὰς σωτηρίας ὀβελίας σου καὶ ἰσλαῶν ἰσλαῶν τῶ χριστῶ, αὐτοῦ τῷ Δαβὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἡμῖν. Ἐἰς τὸ τέλος ἰσλαῶν τῷ Δαβὶδ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποιήσῃ δὲ ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρευγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀγορεύει γῆσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλοῦντες λόγοι ἅνδρα οὐκ ἀκούοντες ὁμιλίαν αὐτῶν. Ἐἰς πάντας τῆς γῆς ἐξῆλθεν ὁ φθορῶν αὐτῶν. (αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς πέρασιν τῆς οἰκουμένης τῶ ῥήματος Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκηνώμα αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ ὡς τυμφίος ἐκπορεύμενος ἐκ ποσῶν αὐτοῦ Ἄγαλλισται ὡς γίγας δραμῶν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ὀλοῦ αὐτοῦ

ודנו القربا عتقو
وصاروا عرجا
في كرفهم حتى
هو الله تبارك
الله

خلاص
تعالى الرب الذي انقذنى
الله الذي وهب لى الانتقام
اخضع السعوى ندى
ونجاني من يدي اعداي
المبغضين ورفعني من الدين
قاموا علي ومن

الرجال
الاثمة
نجاني لذلك
اشكرك يارب بين الشعوب
وارتل اسمك
يا معظم
الملك والذائع
لمسحه داود
وزرعده
التي الابد

المزمور الثامن عشر
السماوات تنطق
بمجد الله والعلو
ينخر بعمل يديه
يوم يبني كلامه
ليوم وليل يبني
علما لليل
ليس بقول ولا

بكلمات الذين لا تسمع
اصواتهم خرجت
اصواتهم في الارض كلها
وبلع كلامهم
انكار المسكونة جعل مسكونة في
الشمس وهو مثل العريس
يخرج من حجرة
يفرح
مثل الجنان
الذي يسرع
في سبيله من
السموات يخرجها

קדמי בני עממיא יסופין
ויטלטל מבנייהון יקיים
הוא יי ויגור בקפא
דמו קדמי בתיהדי
תקוף ופוק אפרוקם
אלה תקוף פוקת
אלה ועבר פוקתה לי
ומתבר עממיא דקיימן
לאנאשא לי תחותי
משויב ימי מדעלי דבני
דקיימן לאנאשא לי
תגברתני מן גור ומשול
עממיא תסופין ועמיה
ישויבני : מטול דבניא
אודה קדמך בני עממיא
ויולש מדא מל הושבתון
מסגרי למעבר פוקת
עיס מלכיה ועבד ייבני
למשיחי הלווד
וילקעיה עד עולם
לשבתא

מי שפירא לוד
דמסתכלין בשמי משיח
יקרא וילקעיה איד
בתון דמדקן בארמא
ימא ליוסא מוסף ומע
סימא וילקעיה ליל
פחות ומתן סודעא
לית סימא דתודעא לית
פילי דשגישא וילית
משמפע קלותן ובנולא
ארץ בתח עני עיתון
ובסיפוי תבל מליהון
לשמיא שוי משתון
ויהיה בתון יהיה לעפרא
בתתיה נפק מגדניה
גרמיה ובפלגות יוסא
יחיד היך גיברא וסיד
למידת בתקוף בארץ
מעלי גיברא : ססיפוי
שמיא ספקתיה

in psentia mea. Filii populorum consumetur
& migrabunt de pretoriis suis. Viuit
DEVS ipse, & benedictus fortis,
quoniam ante eum dabitur mihi
fortitudo & redemptio, & exaltetur
DEVS fortis redemptio mea.
DEVS qui vltuse est me,
& prostravit populos, qui exurgunt
ad offensionem meam sub me.
Eripuit me de pñonis inimicitie mee,
isup plusq̃ illos q̃ exur. vt noceat mihi
valentiorē me efficies, ab gog at & ab
pploꝝ rapaciū, q̃ st cū illo (exercitibus
eripies me. Propterea
laudabo te in populis
DEVS & nomini tuo laudes dicam,
Magnifico vt faciat redemptionem
cum rege suo, & facienti bonum
MESSIE suo Daudi,
& femini eius vsq̃ in eternum.

XIX. In laudem.
Laudatoria Daudis.
Qui suspiciunt celos enarrant
gloriam DEI, & opera manuum eius
annunciānt qui suspiciunt in aera.
Dies diei apponit, & manifestat
verbum & nox nocti
diminuit & nunciat scientiam.
Nō est verbū lamentationis, & nō sunt
sermōnes tumultus & non
audiuntur voces eorum. In omnem
terram extēsi sunt effectus eorum,
& in fines orbis omnia verba eorum,
soli posuit tabernaculum,
illuminationē autē in illos. Et ipse in mane
tanq̃ sponsus procedēs de thalamo suo
pulcherrime, & dum diuiditur dies
letatur vt gigas, & obseruat
ad currendam in fortitudine viam
occafus vesptini. Ab extremitatibus
celorum egressus eius.

F. Libromidras tehilim in calce huius psalmi
היה מנורו
סגסוהוים מן המשיח
במגדל מנורו ישועות
וכי מנורו עושים בו
יורץ עדיק ושוע
Et quod est caltrum,
uel que est turris, que
facta est eis : Rex
MESSIAS, quoad
modum dictū est turris
salutis, & scriptū
est turris fortitudinis
nomen DEI in ipsū
currit iustus & sustol
letur.
A. Secundum ex se
ptem nomibus quibus
hebrei celum significat,
impositū ue riu
s ab extendendo
quam a firmando.
B. Non auditur uox
eorū, iuxta illud. Nō
enim uos estis qui lo
quimini, sed spiritus
pactis uestri qui loqui
tur in uobis. Et hic li
teralis ille sensus, qui
cum spiritali coinci
dit, uti scripsit Faber
principio comentario
num suarum.
C. In omnem terram
exiuit filium siue lita
eorū. cointellectu quo
linea pprie significat
filium illud, quo mate
riarii utatur fabri ad
signandam materiam,
perinde ac si dixisset
propheta. exiuit stru
ctura sine edificii eor
rum.
D. Et in fines mundi
uerba eorum, Saltem
temporibus nostris q̃
mirabili ausu Christo
phori columbi genu
ensis, alter pene orbis
repertus est christia
notumq̃ cetui aggre
gatus. At uero quom
am Columbus frequē
ter pdicabat se a Deo
electum ut per ipsum
adimpleretur hec pro
phetia. non alienū exi
stimauit uitam ipsius
hoc loco inferere. Igi
tur Christophorus co
gnomento columbus
patria genuensis, uili
bus ortus parentibus,
nostra etate fuit qui
sua industria, plus ter
rarum & pelagi ex
plorauerit paucis mē
sibus, quam pene reli
qui omnes mortales
uniuersis retro actis
seculis. Mira res, 13 ta

Mirabile de Christo
collebo a aliis
urbis Christoforus

ותקפתו על קוצות
ואין נסבך מחמתו
תורה יהיה המכה
משנת נפש ערו
יהיה נאמנה
מחמת פתו
פקודי יהיה ישרים
משמת דב מצות
יהיה פרה מאדת
עצבים : יראת יהוה
שהורה עמדת לעד
משפט יהיה אמת
צדק יהיו
הנחמדים מדב
ומפונ רב ומתוקם
כדבש ונפת
צופים : נם ענד
נדד פהם
גטמם
עקר רב :
שגיאות מיביג
מנספרות נקני :
נם מודים חטוד
ענדך אל משלו
גי אומים
ונקתי ממשע רב
יהיו לרצון אמרי
פיהו רגיון לבי
לפניך יהיה צור
תאלי :

& i cursu eius vsq ad summa
illio. & n̄ ē q se abscondat (re
a calore eius. Lex Dei pfecta
cōuertēs aīas testimoniū
DEI fidele
sapientiā prestans insipiēti.
Precepta DEI recta
letificantia cor, mandatum
DEI lucidum illuminans
oculos, Timor DEI
mundus p̄seuerās in secula,
iudicia DEI vera
iustificata simul.
Desiderabilia super aurum
& obrizū p̄ciosū multū, &
sup mel & fauū (dulciora
redūdantē. Vñ & suus tuus
est sollicitus in eis,
in custodiendis illis
premium m̄lurum.
Errores quis intelliget.
ab occultis munda me,
ab arrogātis quoq̄ libera. E
seruū tuū, nō dominantur
in me, tunc p̄fectus ero
& emūdabor a culpa multa.
Sint ad placēdū sermōnes
oris mī, & meditatio cordis mī
ī cōspectu tuo, Deo fortitu
& redēptor meus. (do mea,

Et occurfus eius vsq ad summū
eius, nec est qui se abscondat a
calore eius. Lex dñi imatolata
conuertens animas, testimoniū
domini fidele
sapientiam prestans paruulis.
Iustitie domini recte
letificantes corda, preceptum
domini lucidum illuminans
oculos. Timor domini
sanctus permanens in seculum
seculi, iudicia domini vera
iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum
& lapidē p̄ciosū multū, & dul
super mel & fauum. (ciora
Etenim seruus tuus
custodit ea,
in custodiendis illis
retributio multa.
Delicta quis intelligit
ab occultis meis munda me,
& ab alienis parce
suo tuo. Si mei nō fuerint dñati
tunc immaculatus ero,
& emūdabor a delicto maximo.
Et erunt vt complacēt eloqa
oris mei, & meditatio cordis mī
ī cōspectu tuo sēp. Dñe adiutor
meus, & redemptor meus.

η το ησθημα αυτες, ως ακρητε οραθη
η εκεινοι αποκρυβηται δε μ αυτε.
Ουμος κυριου ζμαρος
επισρεφων ψυχας, ημαρτυρας
κυριου πιση
σοφισουσα γησια,
Τα δικαιοματα κυριου Δθια,
δραραινοντα καρδια. η εντολη
κυριου τηλαιης φωτισουσα
οφθαλμου. Ο φαβοι κυριου
δονος, λιομενων εις αιδωα,
αιδωος. τα κριματα κυριου αληθινα,
δελικαιαμεγα, επι το αυτο.
Επιθυμητα υπερ χρυσιου
η λιθου. τιμιου πολυι. ησι γλυκυτερα
υπερ μελι και κηριου.
Και γαρ οδουλος σου
φυλασει αυτα.
εντα φυλασει αυτα
αυτα ποσοις ποιη.
Παραπτωματο τις σιωπη.
ει των κρυφιαυ με καθαρουμε
και απο ανοτριων φρασι
Τε δουλοσ. Εαυ μη με κατακυριουσσι
τοτε αμαροι εσομαι (λητ,
η καθαρηδισομαι απο αμαρτιασ μεγα
Και εσομαι εις Δδουλασ. τα λογια,
Τε σωματοσ μου. η ημερετη της καρδιασ
εναπειοντε διακρητοσ. Κυρη βοηθημι
και λυτρωταμε.

celerius quam lusitani fecissent nouas terras, nouosq; adire populos, regiones postremo ante hac incognitas penetrare. Fit celeriter de re hac uerbum regi, qui tum regum lusitanorum emulatione, tum studio huiusmodi nouarum rerum & glorie, que sibi ac posteris posset de ea re accedere p̄fectus diu re cum Columbo tractata, nauigia tandem exornari duo iubet quibus soluens Columbus ad insula qz fortunatas nauigans cursum instituit paululum ab occidentali linea sinister inter libicum. s. ac zephyrum remotior tamen longe a h̄ bico & ferme zephyro iunctus. Vbi cōplurium dierum cursus exactus est & computata ratione cognitum quadragies se se iam centena passuum millia esse peruentum recto cursu ceteri quidem spe omni lapsi: referendum iam esse pedem & cursum in contrariam partem fleētendum contendebant, ipse uero in incepto persistere & quantum coniectura assequi posset promittere haud longius diei unius navigatione abesse uel continentes aliquas terras, uel insulas. Haud absfuit dictis fides. Quippe sequenti luce terras de seio quas conspicari naute eum laudibus efferre, & maximam in hominis opinione fiduciam reponere. Insule erant ut postea cognitum est ferme innumere, non longe a continentibus quibusdam terris ut p̄se ferebat aspectus. Ex huiusmodi insulis nonnullas animaduersum ferre homines incultos cognomento caniballos, humanis ad esum carnes minime abhorrentes, ac uicinos populos atrocitatis infestantes, cauatis quibusdam magnarum arborum truncis quibus ad proximas trahientes insulas homines quali lupi in cibum uentur. Nec defuit fortuna ex his unam nauiculis cum suis huiusmodi ductoribus comprehendendi. idq; haud incruenta pugna qui postmodum usq; in hispaniam hospites uecti sunt. Que prima est inuenta ex insulis hispana est nuncupata. In ea q; inuenti mortales innumeri pau pertate & nuditate conspicui, quos primo nutibus ad congressum comiter inuitatos domiq; allecbos, uti propius accesserūt, facile apparebat & dissimilem suo candorem, & habitum & inaudicum antea ad eos accessum, ceteraq; omnia quali e celo aduenientium obfuspescere & mirari, quippe color illis lōge dissimilis nostro, minime tamen niger sed auro perfimilis, haerina illis collo p̄debat heretatoz pectori contegens pudenda quasi uelamen, cui modicum annexū esset aurum, ea q; cōmunis mariū & feminarū, nō amplius uirginū.

والى اطراف السماء منتفخا
 وليس من يدتعي من حرارتها
 سنة الرد بلا عيب
 بقاترد النفوس شاد
 الرد كادقه
 تعلم الاكمال
 امر الرد مستقيم
 تفرح به القلوب وصية
 الرد مضي تضي
 بها الابصار خشية الرد
 ظاهره خالجه الى ابد
 الابد احكام الرد احكام
 خفي كل شي عادله
 راحة قلبه محتاره هي
 اشهي من الذهب والجوا
 اهر الكريمة وحلا من
 الهسل والشهد وان بعد ط
 يحفظا
 وفي حفظا
 مكافاة كثيرة
 من يتفكر في العثرات
 كهرتي يرد من
 خفاتي ومن الاتي لسنتي
 ومن الاعد او قدي
 ان لم يملكوني
 حينئذ اكون بلا عيب امامك
 واظهر من عظم خديتي
 قول فمي يكون كمسرتك
 فمكر قلبي مامك في كل حين
 الرد عوشي ومخلصي

ותוקפיה עלים טריות
 וליה דמטפד כנרתיה
 אדיתא דהי טלימת
 כתיבא גפוש כחיות
 דהי מהימנא
 מתקבא טרית
 פקודת דהי מרצין
 מתירין להיא פוקדינא
 דהי כרתא מתרתא
 צענין דחילתא דהי
 דגיא קיסא לעלמא
 דגיא דהי הימנותא
 צדקי כרתא
 דננין כן דחא וכן
 אגרון סגי וגם מן
 ימור מן וקשא ובגרות
 הליאתא : גרם עגרון
 אודר דהי כדנרת
 חילויי כגנא אבעני
 פרתן דטרואל
 טלימת כן יחיים
 ומטפד דהי וק ית
 גרם כן ודניא פצא
 עגרון דהי וטלימות
 דהי איהי כגנא
 ודניא כרתא דגיא
 ותן דעמא פכר
 כדמי ובערת בעני
 כדמי יתוקפי
 ודחילתא

& fortitudo eius super latera eorum,
 & nō est quisē abscondat a fer uore eius
Lex DEI perfecta
 conuertens animam, testimonium
DEI fidele
 prebens sapientiam nescienti,
Precepta DEI recta
 letificantia cor, preceptum
DEI purum illuminans
 oculos. **Timor DEI**
 mundus permanet in perpetuum,
 iudicia DEI fidelia
 iustificata simul.
Desiderabilia magis quam aurū & quā
 obrizum multum, & dulcedine
 superant mel & pinguedine m
 lactis. Equidem seruus tuus
 est diligens in eis, & quia seruauī illa,
 propterea sic
 benefuit israeli.
Errores quis scit,
 ab occultis meis munda me.
Sed & a temeritatibus libera
 seruum tuum, ne dominantur in me,
 tunc enim fiam sine macula,
 & ero iustificatus a peccato magno.
Sint placentia verba (meorum
 oris mei, & meditatiōes cogitationū
 apud te, **DEVS fortitudo mea**
 & fiducia mea.

men plurium iam non
 nauium modo, sed clai
 sium & exercitū eun
 tum redeuntiumq; te
 stimonio explorata &
 certa. Hic pueribus
 annis uix prima ele
 menta edoctus, pube
 scēs iam rei maritime
 operam dedit, dein p
 feco in lusitaniam fra
 tre, ac uisipponē que
 stum instituentē, pin
 gendarum rabelarum
 ad usum maritimum,
 estigiantium maria &
 portus & litora, huius
 modi maritimos finis
 atq; insulas didicit ab
 eo, que ibi tum forte is
 a plurimis acceperat,
 qui ex regio inilitudo
 ibant quotannis ad ex
 plorandas inaccessas e
 thiopum terras, & oc
 ceani intra meridiem
 & occasum, remotas
 plagas. Cum quibus
 is pluries sermonē se
 rens queq; ab his acce
 perat conferens cum
 his que & in suis ipse
 iam dudum fuerat me
 ditatus picturis, & le
 gerat apud cosmogra
 phos, tandem uenerat
 in opinionem posse om
 nino fieri, ut qui ethio
 pum ad libicum uer
 gentiū litora inquis,
 rectus dirigat inter ze
 phirum & libicum na
 uigationē, paucis men
 sibus aut insulam ali
 quam, aut ultimas in
 dorum continentes ter
 ras assequeretur. Que
 ubi saris exacte petce
 pit a fratre, serio intra
 se rem examinans, nō
 nullis regis hispani p
 ceribus ostendit esse
 i animo sibi, modo rex
 necessaria conficiende
 rei subministrat, longe

Nam uirgines nude prorsus incedunt, donec a uiris quibusdam, eius rei peritis osseo quodā ueluti digito, uirginitatē exuantur. Nulla apud eos animalia quadrupedia, pteret canes quōsdam pusillos, alimenta illis radices ex quibus panes conficiuntur, haud dissimilis saporis triticeo tum glandes alia figura q̄ nostris sed esui iocūdiores. Voti cōposiam factus Colūbus, remeare in hispaniam conlucit, communitōq; loco quem primum occupauerat solileq; quadraginta ad custodiam relicto in hispaniam nauigat, prosperamq; fortitudo nauigationem, ubi primū ad fortunatas appulit insulas nuncios cū literis ad regē premitit, qui de his omnibus factus certior mirum in modū gauisus est, prefectumq; eum totius rei maritime conlucēs, magnis honoribus ornar. Procedunt ei ueniēti obuiam uniuersī proceres, magnosq; gaudio excipitur noui orbis inuentor. Nec mora, parantur alie naues & numero & magnitudine, priores longe excedentes omniumq; rerum genere implentur. Mittit hispania iam sua in innocuum orbem uenena, oneratur plurima & serica & aurata uestis; & cui non satis erat de hoc nostro orbē triumphasse nauigat in pueros & in innocuos populos luxus, & que uix nostram fatiare ingluuiem poterant silue quamuis incessantibus pene exhauste uenationibus, in remotissimas plagas mittunt suem aprumq; florum arte hac nescios aentres dissenturos. Sed nauigant cum his qui ex parata & populos tantam captura ingluuie, pro uenturis morbis Esculapii inuento medeantur. Deferuntur semina & plante arborum. Nam triticum ut postea cognitum est ubi terre conditum fuerat, primo statim ad grandiusculam altitudinem crescens, paulo post euanescebat, quasi damnante natura noua cibariorum genera, & eos suis radicibus esse contentos iubente. Soluens igitur Columbus classem duodecim nauium, armis uirisq; ac omni rerum copia instructam, non amplius uiginti dierum nauigatione ad insulam hispanam appellit, ostendit quos reliquerat ad unum a barbaris stragulos, causa pretenla quod in eorum mulieres impudici & iniurii fuissent. Igitur accusata eorum feuerie & ingratitude, ubi uidet eos ad penitentiam uersos, ueniam eis edicit indulturum modo fideles in posterum & dicto audientes sint. Deinde nullis inuitoribus in quascūq; partes, ubi uidet insula esse & magnitudine, & aeris temperie, & soli fecunditate, & pp̄ totū frequē

tia insignem, simulq; affertur inueniri certis in locis, aquarum in preruptis, purissimū aurum, nec deesse in campis semen quoddā pipera perlimile & figura & sapore, statuit oīno oppidū cōdere. Vndiq; igitur cōquilita materie, adhibiti sq; earū rerū peritis, breui crectū est oppidū, cui Helisabet inditū nomē. Ipse p̄fectus duabus sibi nauibus assumptis, ī sulā ipsam circuit. Deinde cōtinētis illius soli quoc loāne nomine nuncupauerat litus leḡis, dies unū & septuaginta adnauigat ei litori, iugiter occidū solum uersus prorā tenens, circū terq; sexages centena millia passū, uir nauigiorū cursus peritissimus estimator, se eē progressum, ex dieb; noctib; supputatione cognoscit. Id quo cōstitit p̄mōto: iū Euāgelistā appellat, retroq; flectēti cursum cōsiliū capit, rediturus eo paratior & istructior. Inter nauigandū uero, signātur in tabula & sinus & litora. & p̄mōtoria. Retulitq; hoc mūdi latus poli artici decē & octo gradū & eleuationē habere, cū quatuor tñ & uiginti septētrionale litus insule hispane, poli ipsius altitudinē ostēdat. Cognitum est autē ex obseruatione suorū, si modo ueram, imite rationem potuerit, eam que anno dñi quarto & nonagesimo post millesimū & quadrigesimū eclipsim apparuit mense septembri, quatuor ferme horis ante apud hispaniam insulam q̄ hispalī que uulgo sibilīa nuncupatur uisam. Ex ea autem computatione colligebat Columbus eam insulam horis quatuor, Euāgelistā uero decem a gadibus distare, nec amplius duabus horis,

למנצח ב מומור לדוד :	XX. Ad victoriam. Psalmus Davidis.	XIX. In finem psalmus David.	18. Eis to telos Ialmos ta Dalida
יעבד יהוה ביום צרה ישנבך שם אלה עקב : ישלת עידך מקדש ומציון : יסעודך יכו כל מנהתך ועולתך ידשנה סלה : ימולך כלבך וכל צנתך סלה : יבונתך בשועתך ובשם אלהינו גדל ימלא יהוה כל משאלותך : יעשה ירעמי כי הושיע יחיה בשמינו יענהו משם קדשו בגבורות ישע : ימנו אלה ברנב ואלה בסוסים ומתנו בשם יחיה אלהינו בזכר : הטה פרעו ונמלו ומתנו קמנו ונתעורר : יחיה הושיע הפולד ענינו ביום קראנו למנצח ב מומור לדוד :	Respōdeat tibi DEVS ī die tribulatiōis, fortē te faciat DEI Iacob. Mittat (nomē auxilium tuum de sancto & de sion roboret te. Memor erir oīs sacrificii tui & holocaustum tuum cinis semper. Det tibi (fiat .A fm cor tuū, & oē cōsiliū tuū perficiat. Cantabimus in salutarī tuo. & in nomine DEI nū leuabimus vexillū, impleat DEVS omnes petitiones tuas. Nunc sciui quoniam saluabit DEVS Messiam suum, et ridebit ei de celo factō suo, ī fortitudinibus salutis dex Hi ī curribus, & hi (ter) celo. Hi in curribus, nos autem in noīe DEI nū (uati sunt thura ponemus. Ipsi incur & ceciderūt, nos at (sumus surreximus & fortes facti DEVS salua, rex responde nobis, in die inuocationis nostre.	Exaudiat te dominus : n die tribulationis p̄tegat te nomen DEI iacob. Mittat tibi auxilium de sancto, & de sion tueatur te. Memor sit omnis sacrificii tui, & holocaustū tuū pingue fiat. Tribuat tibi fm cor tuū, & omne cōsiliū tuū confirmet, Letabimur in salutarī tuo, & in nomine DEI nostri magnificabimur, Impleat dominus omnes petitiones tuas; nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum. Exaudiet illū de celo factō suo, ī potētatib; salus dextere elo. Hi in curribus & hi in equis, nos autem in nomine domini DEI nostri inuocabimus. Ipsi obligati sunt & ceciderunt nos autem surreximus & erecti sumus. Domine saluum fac regem, & exaudi nos in die qua inuocauerimus te.	Επακούσασον κύριος ἐν ἡμέρῃ θλίψεως. ὑπακούσασον τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἰακώβ. Ἐξαποπέλους σουλβήσαν ἐξ ὀρίων. ἢ ἐκωδὴ ἀγτιλασβαίτουσων. Μνησθῆν πάσης θυσίας σου, ἢ τὸ ἀλοκούταμα σε πιφμάτω διὰ λαλμα. Δώπου κύριος (βουλήσου κατὰ τὴν καρδίαν ἡμῶν, καὶ κἀσασ τῆς τεληρῶσαι. Ἀγαθισώμεθα ἐπὶ τῷ σωτήριου σου, καὶ ἐν ὀνοματι κύριου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυθῆσομεθα. Πληρῶσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματα σου. γῆν ἴγνω ὅτι ἴσασ κύριος τὸν χριστὸν υἱοῦ σου (αυτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ ὀρηθῶν ὀρίων ἐν δυναστείῃ σου ἡσώηρια τῆς δεξιῆς αὐτοῦ. Ὅσων ἐν ἀρμασισασι ὄντων ἐν ἵπποις. ἡμῶν. Ἄ ἐν ὀνοματι κυριου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλοσώμεθα. Αὐτοὶ σωμαποσῆσῶσ καὶ ἐπισοσ. ἡμῶν δὲ ἀγέσημεν καὶ ἀγοσθῶσημεν. Κύρη σῶσων τὸν βασιλέα καὶ ἐπακούσων ἡμῶν, ἐν ἡ ἄν ἡμέρα ἐπικαλοσώμεθα σε κα. Ἰαλμος τῷ Δαλιδῷ.
למנצח ב מומור לדוד :	XXI. Ad victoriam. Psalmus Davidis. (bis	XX In finem psalmus David.	κα. Ἰαλμος τῷ Δαλιδῷ.
יהוה בצוד ישמח מלך ובשועתך מהגיל מאד :	DEus ī fortitudīe tua leta rex, & in salutarī tuo exultabit nimis.	Domine in virtute tua letabit rex, & super salutare tuum exultabit vehementer.	Κύρη ἐν τῇ δυναμῆσου ἐυφραθῆσῶσ ὁ βασιλεύς. ἢ ἐπὶ τῷ σωτήριου σε ἀγαθισαται σφῶσῶσ.

תָּמָה לְבֹן נִתְּמָה
 לֹן וְאֶרְשָׁתָּ שְׂפָתָיו
 בְּלִי מִנְעֵת סִלְהֵנִי
 תִּקְדַּמְנִי בְּרִכּוֹת
 שֹׁבֵת מִשִּׁית לְרֹאשׁוֹ
 עֲטוּתָּ פָּן וְהַיָּסוּ
 שָׁאֵל כִּסֵּךְ נִתְּמָה
 לֹן אֲדָךְ יָמִים עֲלֶיךָ
 נֶעַד גְּדוֹל כְּבוֹד
 בְּיִשְׁעֶיךָ הָיָה
 הָיָה מִשִּׁיתָ עֲלֵינוּ
 כִּי תִשְׁתַּחֲוֶה בְּרִכּוֹת
 לְעַד תִּתְּחַוֶּה בְּשִׁמְךָ
 אֶת־פְּנֵי־דָבָר הַמְלֹךְ
 בְּיָמֶיךָ בִּיהוֹת וְכִסְדֵךְ
 עֲלֵינוּ בְּלִי־מָוֶת
 הַמַּעַצ יָדוֹ לְגַל
 אֶבְיָר מִיָּד
 הַמַּעַצ שְׂנֵאֲדָו
 מִשִּׁיתָ מִיָּדוֹ
 אֵשׁ לַעֲתֵי־פְנֵיךָ הִיא
 בָּאֵפוֹ בְּלֶעֱם
 וְתִאֲכַלֵּם אֵשׁ
 פָּרֵם כְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם
 וְרַעַם מִבְּנֵי אֲדָם
 כִּי־נִסְּנוּ עֲלֶיךָ רַעַת
 הִשְׁתַּבּוּ מִפְּנֵי בְּלִי
 יוֹכְלוּ וְכִי מִשִּׁיתָ
 שְׂבָם בְּמִיתָרְךָ
 הִטְוִנוּ עַל־פְּנֵיךָ
 וְכִפֵּה יְדֶיךָ בְּעֹז
 גְּשִׁיחַ וְגִבּוֹרֹת
 גְּבוּרָתְךָ

Desideriū cōdis eius dedisti
 ei, & sermone labiorū eius,
 n̄ phibuiſti eū ī ppetuū. (Qm̄
 p̄ueniſti eū b̄ndictōibz) Qm̄
 b̄ditatis, pones ī capite eius
 coronam de obrizo. Vitam
 petiit a te, dediſti
 ei, lōgitudinē dieꝝ ī ſeculū
 & ī eternū. Magna glia eius
 ī ſalutari tuo, laudem
 & decorē pones ſuper eum.
 Qm̄ pones eū b̄ndictiones
 ſetnū, letificabis eū ī gaudio
 apud vultū tuū. Quia rex
 cōfidet ī DEO, & ī miſericōdia
 excelſi, non cōmouebitur.
 Inueniet manus tua, omnes
 inimicos tuos, dextera tua
 inueniet odientes te.
 Pones eos vt clybanum
 ignis ī tpe vultus tui, DEVS
 ī furore ſuo p̄cipitabit eos,
 & deuorabit eos ignis.
 Fructū eorū de terra perdes,
 & ſemē eorū de filiis hoīum.
 Qm̄ ſcliaueit ſup te malū,
 cogitauerūt ſcelus quod nō
 potuerunt. Qm̄ pones eos
 partem, funes tuos
 firmabis contra facies eorū.
 Exalta ī Deo ī ſc̄itudie tua,
 cantabimus & pfallemus
 fortitudines tuas.

Desideriū cōdis eiō tribuiſti ei,
 & volūtate labiorum eius non
 fraudasti eum. Quoniam
 p̄ueniſti eū in benedictionibus
 dulcedinis, poſuiſti ī capite eius
 coronā de lapide p̄cioſo. Vitā
 petiit a te, & tribuiſti ei,
 lōgitudinē dieꝝ ī ſclm̄ & ī ſclm̄
 ſeculi. Magna eſt gloria eius
 ī ſalutari tuo gloriam
 & magnū decorē īpones ſup eū
 Qm̄ dabis eū in benedictionē
 ī ſclm̄ ſclī, letificab̄ eū ī gaudio
 cum vultu tuo. Quoniam rex
 ſperat in dño, & in miſericordia
 altiffimi non cōmouebitur.
 Inueniatur manus tua oībus
 inimicis tuis, dextera tua
 inueniat omnes qui te oderūt.
 Pones eos vt clybanum
 ignis in tēpore vultus tui, dñs
 in ira ſua conturbabit eos
 & deuorabit eos ignis.
 Fructumeorū de terra perdes,
 & ſemen eorū a filiis hominū.
 Qm̄ declinauerūt in te mala,
 cogitauerunt conſilia que non
 potueſt ſtabilī. Qm̄ pones eos
 dorſum, in reliquiis tuis
 preparabis vultum eorum.
 Exaltare dñe in virtute tua,
 cantabimus & pfallemus
 virtutes tuas.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἔδωκε
 αὐτῷ, ἢ τὴν θέλησιν τῆς χεῖρας αὐτοῦ, (καὶ
 οὐκ ἐπέφησας αὐτόν. Ὅτι
 προέφρασας αὐτόν ἐν ἄλλοις (αὐτὸς
 χρησότητος. Ἐπικας ἐπὶ τῷ κεφαλῇ
 στεφανοῦ ἐκλιθεὺς τιμίον. Ζωὴν
 ἢ τῆσάτοτε, ἢ ἕλκας
 αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν, εἰς αἰῶνα
 αἰῶνος. Μεγαλή ἡ δόξα αὐτοῦ
 ἐν τῷ σωτηρίου σου, διέξω
 ἢ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπάνω
 Ὅτι δὴν αὐτῷ δόλοισιν
 εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ἐπρησῆς αὐτόν ἐν χαρῇ
 μετὰ τὸ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς
 ἐλπίζει ἐπὶ κύριον, ἢ ἐν τῷ ἐλεῆ
 τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλεύσῃ.
 Ἐυρεθὶν ἡ χεὶρ σου παρὰ
 τοῖς ἐχθροῖσιν σου. ἢ δέξασθαι
 ὄφρα, πάντα τοὺς μισοῦντάς τοι.
 Ὅτι θύσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον
 πυρὸς εἰς καρπὸν τῶν προσώπου σου. κύριος
 ἐν ὄργῃ αὐτοῦ σωματορξῆ αὐτούς,
 ἢ καταφαγεῖται αὐτοὺς πῦρ.
 Τοῦ καρποῦ αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολήσει
 ἢ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀνθρώπων.
 Ὅτι ἐκλιθῶν εἰς σέ κακοί.
 διηλογίσαν το βουλαῖσ σου μὴ
 δύνανται τηῖναι. Ὅτι θύσεις αὐτοὺς
 γὰρ τοῦ ἐν τοῖς περιλάπαισ σου.
 ἐτομασῆς τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
 Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου
 ὁσώμεν ἢ ψαλλόμεν τὰς
 δυνατοῦσ σου.

rum eius uocatur nomine ipsius. Dei autem s. & b. uocauit Mosse nomine eius. Sicut dictū est. Vide dedite p Deo Pharaoni & simili-
 ter israel. Ego dixi Dni estis uos. Et uocabimini sancti. sicut dictū est. Sancti eritis qm̄ sc̄is ego Deus. Et scriptū est. qm̄ p̄p̄s sc̄is est, &
 uocauit regē Messia noie eius, & q̄ est nomē eius. Deus uir pugnator. & de rege Messia scriptū est. & hoc est nomē q̄ uocabūt eū Deus
 iustus noster. & ierusalem uocata est nomine eius, sicut dictum est. & nomen ciuitatis a die illa Deus ibidem. &c.

כב למנצ
 על־אילת
 השחר
 מוקדו ליד
 אל־איל לכו

XXII. Ad victoriā s̄i aielet
 hafachar .i. instm̄ musices,
 quod interpretatur cerua
 matutina. Psalmus Dauidis.
 DEVS meo, deus meo, q̄re

XXI. In finem.
 Psalmus Dauid
 pro susceptione
 matutina. (me q̄re me
 DEVS deus meus respice in(

καὶ. Εἰς τὸ τέλος
 ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως
 τῆς ἑωθινήσ,
 ψαλλοῖ τῷ Δαυὶδ.
 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου προσχεῖμα, ἵνα τί

רגנית נפשיה יקבת ליה
 ופרוש סיפוחיה לא
 כלתה לעלמא: צרוס
 הקדוניה ברבן
 סבן השני עליוטה
 כליל והבא סנג: חיי
 עלמ שאל מינד יהבמ
 ליה דנבד' ומזא לעלמי
 עלמי: סני אמקרה
 בפוקנד מושבנת
 ושיבתורא תשני עלוי:
 מטול השונייה ברבן
 לעלמינת חדנייה בתות
 דמנקנד: מטול ומלך
 משיחא סביד ביהוד
 ובחיסד דיעל לא יוע:
 מדבקמת איד ליל
 בעלי דבנד ופוקעות
 למנד משנתליל סנאד
 השנינו היד אתון
 נרוא לעיוני ויונד
 באשחא ישלבינו
 ותכלינו בעוד גיהנם:
 בניחון מארצא תהוד
 ונרעיתון מבני אישחא
 מטול דבטול עלודישח
 חשיבו מושיבני בשין ולא
 יכלנד: מטול השונינו
 לעמד בתח תרא באטון
 סתנד ומק אורי קחון
 אידקס י: בעושנד
 בשבתא וגדונוא
 על גבורנד:

לא כל אעניתה شهوة قلبه
 ولم تحرمه سوال
 شفيعه & ابتد
 اتد ابر كات
 كاحه & وضعت عليه راسه
 اكيدلا من جوهر كريم
 سالك حيا حقا عكيت
 طول الايام والذهب
 عظيم هو مجده
 حلاص المجد
 والجلال جعله عليه &
 لا تك جعلته بركة الدهر
 الداهرين ابهتته بعرج
 وجهك لان الملك
 توكل على الرب وبيده
 العلي لا يزول &
 تغويدك على جميع
 اعدايك وتكفن
 يمينك بجمع مفضيك &
 تجعلهم مثل نار
 التدور في وقت السخك الرب
 بسخطه يحرقهم
 والدارنا كلهم &
 وجد من الارض كراهم
 وحرثهم من بني البشر
 لانهم اما لوا عليك الشرور
 وفتكروا في امور لم
 يستكفروا القبح م بها تر
 كنهس بولون على اديار
 هم جعلت دلا على وجو
 هم نعاليد اله يقولون
 ارتل وامجد
 لجبر ونك &

Desiderium anime eius tribuisti ei,
 & prolationem laborum eius non
 prohibuisti in eternum. Quoniam
 preuenisti eum benedictionibus
 bonis, posuisti super caput eius
 coronam de auro optimo. Vitam
 eternam petiit a te, dedisti
 ei longitudinem dierum in secula
 seculorum. Multa est gloria eius
 in redemptione tua, laudem
 & decorem posuisti super eum.
 Quoniam pones eum benedictionem
 per secula, letificabis eum gaudio
 ab aspectu tuo. Quoniam rex
 MESSIAS pat i Deo, & i misericordia
 altissimi non comouebitur.
 Apprehedet ictus manus tue, cunctos
 patronos inimicitie tue, & punitio
 dextere tue iueniet oēs qui te oderūt.
 Pones eos vt furnum
 ignis, in tempore ire tue, DEVS
 igni inflammabit eos,
 & consumet eos incendio gehenne,
 Filios eorum de terra perdes,
 & semen eorum a filiis hominum.
 Quoniam declinauerunt super te mala,
 cogitauerūt cogitationes prauas & nō
 potuerunt eas. Quoniam pones
 populum tuū partem vnam in funibus
 tabernaculi tui, ordiabis legē corā eis,
 Exaltare DEVS in salute tua,
 laudabimus & psallemus,
 pro fortitudinibus tuis.

Isaie. ii. ad eum gētes
 studebunt. Isiael autē
 discant legē a Deo san
 cto & benedictio sicut
 dictū est. Isaie. liiij.
 Et oēs filii tui erūt do
 cti a Deo. R. I. anina
 in noie. R. Aha dixit
 quid est quod statim se
 quitur & erit menuba
 tho. i. requies eius qas
 bod. i. honor uel gloria
 qa ipse. s. Deus. s. &
 b. tribuit regi Messie
 de honore superno. Er
 hoc est dictū Dñe in
 uirtute tua lerabitur
 rex. Traditio est magi
 storū nostrorū. Regis
 carnis & sanguinis cur
 rum nullus ascēdit. &
 nullus insup sedet su
 per sellā eius nec alis
 qs utitur scepro eius.
 Mosse aut magister no
 ster usus ē scepro dei
 s. & b. sicut scriptum
 est. Et accepit Mosse
 uirgā Dei. Hec as. uo
 qz, curru eius uectus
 est. Et quis est curru
 Dei. s. & b. uentus ni
 mirū & turbo. De He
 lia nāqz scriptū est. Et
 ascēdit Helias p tur
 binē in celo. Regis car
 nis & sanguinis coroha
 nullus utitur Deus at
 s. & b. dedit eam regi
 Messie sicut dictū est.
 Pones capiti eius coro
 nam auri & gemarū.
 Regis carnis & sangui
 nis purpura, nemo ue
 situr. Et que est illa,
 Cōfessio & decor pro
 indumēto. Et de rege
 Messia scriptū est. cō
 fessione & decorē pos
 uisti sup eum. Super
 thronū regis carnis &
 sanguinis nullus sedet
 Salomon uero sedet su
 p thronū eius, sicut dī
 ctū est. Et sedet Salo
 mon sup thronū Dei.
 Regis carnis & san
 guinis nullus subdito

B. כי תקופנו ברכו טוב ל' אם ברכת פטת טקדא טוב טר ותרא אתון כי טוב דיה רבנן אמר ברמיתא של תורה טר כי לוח טוב נשמי לכם
 תודות ור תעזבו כי בן חייית ראני ר' ויחיד לפני אמי ר. Qm pueniet eū bñdictiones boni, Rabbi dixit, bñdictiones Mosse q appellatus
 est bonus, sicut dictū est. Exo. ii. Et uidit eū qm bonus ipse, magistri dixerūt qm bñdictiones legis. s. puenerūt regē Messia sicut dictū est
 puer bioz. iiii. Qm donū bonū dedi uobis, legē meā nō derelinquatīs, qm filius fui parti meo, tenellus & unicus coram matre mea.

לשבתא
 עלמקא
 קודבנא תודיא
 בקרצת מושבתא לרודי
 א המזור האחד והעשרות
 אלהי اله האל המאחד
 XX. In laudem
 pro uirtute
 sacrificii, continueq
 imolatiōis. Laudatoria Davidis.
 DEVS meus deus meus, quare
 A. Rectius quātum
 mea fert opinio uer
 bū hebreum אורח uer
 titur cerua femino
 genere. quāceruus pp
 fram א plurimū de
 signatiua est feminei
 sexus. Quod ēt cōpro
 batur libro midras te
 D ii

עצמתי רחוק
מישועתו דברי
שמעתי: אלהי
אקרא וחס ולא
תענה וזילה לא
דוניה לי ואמת
קרובי ושב
ההלות ישראל:
בך בטחו אבותינו
בטו ונתפלטמו:
אלך ועקו
ונמלטו בך בטחו
ולא בטו: אנכי
תולעת ולא אש
חופת אדם
וכזוי עם:
בלדאי ילעינו לי
פטרוי בשפה
גועו ראשי:
גואלי יפלטנו
צלהו כי חקצונו
כי אבנוהו מבטן
כבטו על שר
אמי על דהשלכתי
מדם מבטן
אמי אלי אמה:
אל מהק מבטני כי
צרה קרובה כי
אין עוז: סכבני
פרים רבים אבירי
בטן כהרונני:
פצו עלי פיהם
אריה טורף ושיאני:
כמים בשפתותי
ותפרדו כל עצמותי
היה לבי כדונג
נכס במוד מעי
בש כחרש כתי
ולשוני מדבק
בלקחי ולעפר
בית השפתני: כי

dereliquisti me, longe
a salute mea verba
lamēratōis mee. Deus meus
clamabo diu, & non
respondebis, & noctu nec
est silentium mihi. Et tu
sancte habitator,
laudes israel.
In te cōfisi sūt patres nostri,
confisi sunt & liberaſti eos.
Ad te clamauerunt
& salui facti sūt, ī te cōfisi sūt,
& nō sunt confusi. Ego autē
sum vermīs, & nequaquā vir
opprobrium hominum,
& despectio populī. (me,
Oēs vidētes me subsannāt)
demittunt labia,
mouent caput. (eripiat eū
Vertit se ad Deū ( ) i eū.
libet eū qm̄ cōplacētīā hūit)
Tu at̄ extraxisti me ex vte
fiducia mea ab vberibus (ro
mīs mee. In te pīctus sum
a vulua, de ventre
mīs mee DEus meus es tu.
Ne lōge fias a me, quoniam
tribulatio proxima est, qm̄
fi ē adiutor. Circūdedit me
tauri multi, fortes
bassan vallauerunt me.
Aperuerunt sup me os suū,
leo rapiens & rugiens.
Sicut aqua effusus sum,
& separata sūt oīa ossa mea,
factū est cor meū sicut cera
liq̄facta, ī medio vētris mei.
Aruit veluti testa fortitu
& lingua mea adhesit (do mā
palato meo, & in puluerem
mortis reposuisti me. Qm̄

B. dereliquisti, longe
a salute mea verba
delictorū meorum. Deus meus
clamabo per diem & non
exaudies, & nocte & non
a. Inſipientiam mihi. Tu autē
C. in sancto habitas
laus israel.
In te sperauerūt patres nostri,
sperauerunt & liberaſti eos.
Ad te clamauerunt
& salui facti sūt, ī te sperauerūt
& non sunt confusi. Ego autem
sum vermīs & non homo,
opprobrium hominum
& abiectio plebis.
Oēs vidētes me deriserūt me,
locuti sunt labiis
& mouerunt caput.
Sperauit ī domino eripiat eū,
saluū faciat eum qm̄ vult eum.
Qm̄ tu es q̄ extraxisti me de
spes mea ab vberibus (vētre,
mātris mee, in te pīctus sum
ex vtero. De ventre
mātris mee Deus meus es tu,
ne discesseris a me. Quoniam
tribulatio proxima est, &
fi ē q̄ adiuuet. Circūdedit me
vituli multi, tauri pingues
obſederunt me.
Aperuerunt super me os suum
sicut leo rapiens & rugiens.
Sicut aqua effusus sum,
& dispersa sūt omnia ossa mea.
Factū est cor meum tanq̄ cera
liquefcēs, in medio vētris mei.
Aruit tanq̄ testa virtus mea,
& lingua mea adhesit
faucibus meis, & in puluerem
mortis deduxisti me. Quoniā

είκατέλιπέμε μακρὰν
ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ θεὸς μου
κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ
ἐισακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ
εἰς ἀνογαίμαί. Σὺ δὲ
εἶ ὁπῶ κατακτῆς
ὁ ἔσχατος τῶ ἰσραὴλ.
Ἐπὶ σοὶ ἠλπισαν οἱ πατέρες ἡμεῶν,
ἠλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς.
Ἔπος σέ ἐκράξαυ
καὶ ἐσώθῃσασ. Ἐπὶ σοὶ ἠλπισαν,
καὶ οὐκ αἰσχύνησασ. Ἐγὼ δὲ
εἰμικώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος.
ὄνελος ἀνθρώπων
καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. (σαύμα)
Πλῆντες οἱ θεωροῦντες με ἐξέμυκτηρί
ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν,
ἐκίνησαν κεφαλῆν.
ἠλπισαν ἐπὶ κύριον, ῥυσαλάσω αὐτόν.
σασατώ αὐτόν, ὅτι θεὸς αὐτόν.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσωτάσασ με ἐκ γαστροῦ
ἢ ἐλπίσμου ἀπὸ μασῶν
τῆς μητρός μου. Ἐπὶ σέ ἐπαρρήσῃ
ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστροῦ
μητρός μου θεός μου εἶ σὺ,
μὴ ἀποσῆς ἀπὸ ἐμοῦ. Ὅτι
θεὸς εἶ ἄνθρωπος. ὅτι
οὐκ εἶσιν ὄνελος καὶ ἄνθρωπος. Περικύκλωσάμα
μύσχοι ποιοί. ταῦρα
πίστες περιετχοῦμα.
ἠνοῖσαν ἐπέμε τὸ σῶμα αὐτῶν
ὡς λέων ἀρπαλῶν καὶ ὠρνούμενος,
ὥστε ὕδαρ ἐξεχύθη
καὶ δισκορτωῖσθαι πάντα τὰ ὀσῶμα,
Ἐβλήθη ἡ καρδιά μου ὡσεὶ κηρὸς
τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
Ἐξηραῖσθαι ὡς ὄσρακον ἢ ἰσχύνη μου.
καὶ ἡ ἰσχυρία μου κεκόχῃται
τῶ λαυρίμου. καὶ εἰς χυοῦν
ὀφθαλμοῦ καταγατέμε. Ὅτι

يا الهي تركتني وابتعدت
 عن خلاصى لعول
 جفلى و الهي
 دعوتك النهار كله فطر
 تستجيب لي و في الليل فطر
 تصغ الي و انت
 تحل في القديسين و
 يا فخر اسرا بيل
 بك امن اباونا و
 توكلوا عليك فنجيتهم
 صرخوا اليك
 فخلصتهم و رحوت
 فطر يحزوا و وما انا
 فدود و ولسن انسان
 انا في الناس
 مرد و في الشعوب و
 راخي هرا بي و كل من
 تكلمو بسقا هم
 و حر كوار و وسهم و وقالوا
 ان كازا من اوتو كل على
 الرد فليخلصه و لنجيه و ان
 كاز يحبه و انت من البنص
 احر جتنى و مد كنت ارضع
 من ثدى امي انت رجاء القيد
 اليك من الا حشا و من يكن
 امي انت الذي
 فلا تبعد عني فان
 الشدة قد قربت مني
 وليس من يخلصني انا كذا
 بي عجول كثيره و اذ كنت
 ذبان سمان
 فتحدثت على اعوا هها
 مثل الاسد الزاير المفترس
 انه فرقت مثل اما
 و تحللت جميع عظامي
 و صار قلبي مثل الشمع
 المذاب و وسك بكلي
 يسر قواي مثل
 القنار و لسف لساني
 بددكي و والي ترابي
 الموت انزلتني

שכחתיך רחוק
 מן פורקי כילי
 אכליתי : אלהי יצא
 קרי בפי לא תקבל
 צלותי ודליל לא
 שתקותא לי : ומת
 קריש דמי יבד עלמא
 עלהו שפון דישראל :
 כמי מרד ספרו צדקותא
 ספרו כמי מרדו ויבנה
 קרמך צלו ומשה יבנו
 כמי מרד דתרוצו
 ולא דתרו : ומא
 נטר וחלש ולא ניבד
 סבול חרפת בני גשמי
 ומתו מכותא דעמי :
 פל דתמינ לי יתבונעלי
 מתרדו בני דספוחתון
 יטלטלון כמי שתון
 שבתת קדם יל ושתוני
 פדעא ית למ דאתרעיק :
 מט דאנת הוא אפקתני
 מכריסא אספרתני על
 תדי אמי : גסענד
 איטלקת כד מעינא
 מכריסא דאמי אלי את
 לא תרחק מני בטול
 דעיקתא קריבא פדום
 לית דפרק : אחורו על
 עממיא דמתילון לחורו
 דרדני סתני אפקוני
 קתרו על פומתון היד
 אריותא אכלי ותבד :
 היד מלא את שדתי
 ואת פרפתן בלתי גרמי
 ביה לגי כתמי היד
 שפוא גנו מעינא :
 יבש היד פתו הילי
 ולישני אדיק לחורני
 ולבית קבורתא
 אכסינהני : מטול דחורו

dereliquisti me, a longe
 a redemptione mea verba
 lamentationis mee. Deus meus ego
 clamo in die & non accipis
 orationem meam, & in nocte, & non
 est silentium mihi. Et tu
 sanctus qui inhabitas orbem
 propter laudes israel.
 In verbo tuo sperauerunt p̄res nostri,
 sperauerūt ī verbo tuo & liberaſti eos.
 Apud te habuerūt orōnē & liberati sūt,
 in verbo tuo confisi sunt,
 & non sunt confusi. Et ego
 vermis & debilis & nequaquā fortis
 portans vituperia hominum)
 & despectio populorum.
 Omnes qui vident me derident me,
 garrunt malum labiis suis,
 mouentq; capita sua.
 Laudes dixi apud Deū & eripuit me,
 eruit me qm̄ complacuit sibi in me.
 Quoniam tu ipse extraxisti me
 de ventre spes mea super
 vbera matris mee. In roboratione tua
 leuavi me, a visceribus
 ventris matris mee, Deus meus es tu.
 Ne elongeris a me quoniam
 tribulatio propinquat, quoniam
 nō est q̄ redimat. Circumderunt me
 populi similes tauris,
 principes bassan vallauerunt me.
 Aperuerunt super me os suum sicut
 leo rapiens & rugiens.
 Veluti aqua effusus sum,
 & dispersa sunt omnia ossa mea,
 fuit cor meum liquefactum sicut
 cera in medio ventris mei.
 Aruit veluti testaceum virtus mea
 & lingua mea adhesit palato meo,
 & in domum sepulchri
 deduxisti me. Quoniam vallauerunt

hilim ī ipso statim pri
 cipio expositionis hu
 ius psalmi על איה
 השחר ושת אלהי יתני
 ופשוט דגלי כארות אר
 פנים כאלו אין כתי
 כאו איה פאלות כעולי
 הנקבות עת עופות
 פן הכורים .i. super
 cerua hoc est quod
 scriptū est Deus deus
 virtus mea & ponet pe
 des meos tanq̄ ceruarū
 Dixit .r. Pinchas, sicut
 ceruarū, nō est scriptū
 sic, s; sicut ceruarum.
 Qm̄ pedes femellarū
 habent firmiores pedē
 bo marū. Sūt n̄ mul
 ti hebreorū q̄ cōtēdūt
 hoc totum שור איה
 quod nos interpretati
 fumus cerua matutina
 nomē esse instrumenti
 musices iter quos raba
 bi Salomon author q̄
 gallici uocabularii &
 pleriq; alii quē admo
 dū refert Chimchi, s;
 & nō defunt q̄ dicant
 hoc nomē esse stelle.
 B Deus meus Deus
 meus. Hoc nimirū (ut
 ait Robertus ī libro de
 uictoria uerbi Dei) ita
 recte intelligit ac si di
 ceret o habitas in me
 ois pulchritudo diuini
 tatis corporaliter, cur
 te itus cōtines cur me
 moriente filis, paulo
 ante unica uoce tua p
 iecisti rectorium que
 rētes me, nuper quocq;
 multitudinēigentē ra
 diādo ex his oculis q̄
 nūc languēt terruisti,
 & q̄ iustus exercitus
 facere non potuisset
 uno flagello facto de
 resticulis eiecisti, de tē
 plo, ut qd o tā potens
 tā fortis diuinitas uer
 bi me carnē tuā dere
 liquisti intus cōtinens
 tanq̄ gladius ī uagina.
 H. Libromidas te
 hilim דא עורה כגורי
 פדגר בארבע פלכות
 עורה בגבל שחעפדת
 דנחנניה פישת ועורה
 עורה גפזי שחעפדת
 דנו פרוכי ומסתר עורה
 ביה העפדת לנו
 חסמניא ובני עורה
 גארום שנתה עתיד
 לתעמיד לנו פיד השחית
 .i. Sermo alius surge
 gloria mea, loq̄tur de
 quatuor regnis surge
 in babilonia ubi aīare
 fecisti nobis, Misaelē
 Ananiā & Azariam.
 D 111

סבבני כלבים
עוד, מרעים
הקפוני כארי
יד ורגלי
אספך כל עצמותי
הכה בפי יראתי
כי חלקי בגדי
להם ועל לבושי
פילו גורלי
ואתה ייזה אל
הרחק אלותי
לעזרתי חושתי
הצלה מחרב
נפטי מיד
כלב יחידתי
השיעני
מפי ארתי
ומקדני ראמי
עניתי
אספך שסך לאתי
במדק קול אלהיך
יראי יהוה תללוהו
כל יורע עקב
בכדוהו וגוהו
כמנ כל יורע שדאי
כי לא אבה ולא
שקצעת עני ולא
הסמתי פני
ממנו ובשועו
אלו שמעי
מאתך תהלתי
בדל רב גוה
אשלם נגד יראתי
אכלו עני
ושבעו יהללי
יהוה דרשיו יתי
לבבכם לעד
יבדו השוכני אל
יהוה כל אפי
ארץ ושמחו
לפניך כל משפחתי

circundederunt me canes,
congregatio pessimorum
obsedit me sicut leo, A
manus meas & pedes meos.
Numerabo omnia ossa mea,
ipsi videntes despexerunt
me. Diuiserunt vestimenta mea
sibi, & super vestimentum meum
miserunt sortem.
Tu autem DEVS ne
longe fias, fortitudo mea
in auxilium meum festina.
Libera a gladio
animam meam, & de manu
canis vnicam meam.
Salua me
ex ore leonis,
& de cornibus vnicornium
responde mihi.
Narrabo nomen tuum fratribus meis,
in medio ecclesie laudabo te.
Qui timet deum laudate eum,
omne semen Iacob
glorificate eum, & metuite
ab illo vniuersum semen israel.
Quoniam non despexit neque
abominatus est afflictionem afflicti
abscodit faciem suam (eti, & fco
ab eo, & cum clamaret
ad eum exaudivit.
Apud te laus mea
in ecclesia multa, vota mea
redda in conspectu timentium eum.
Comedent pauperes
& saturabuntur, laudabunt
DEVM querentes eum, viuet
cor eorum in sempiternum.
Recordabuntur & conuertentur ad
DEVM omnes fines
terre, & adorabunt
coram te vniuersae cognationes

circundederunt me canes
multi, concilium malignantium
obsedit me. Foderunt
manus meas & pedes meos,
dinumerauerunt omnia ossa mea.
Ipsi vero considerauerunt & ispeceunt
me diuiserunt sibi vestimenta mea,
& super vestem meam
miserunt sortem,
Tu autem domine ne
elogaueris auxilium tuum a me,
ad defensionem meam conspice.
Erue a framea
Deus animam meam, & de manu
canis vnicam meam.
Salua me
ex ore leonis
& a cornibus vnicornium
humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis
in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dominum laudate eum,
vniuersum semen Iacob
glorificate eum. Timeat
eum omne semen israel,
quonia non spreuit neque
despexit de peccato e pauperis. Nec
auertit faciem suam
a me, & cum clamarem
ad eum exaudivit me.
Apud te laus mea
in ecclesia magna, vota mea
redda in conspectu timentium eum.
Edent pauperes
& saturabuntur, & laudabunt
dominum qui requirunt eum, viuet
corda eorum in seculum seculi.
Reminiscetur & conuertentur ad
dominum, vniuersi fines
terre. Et adorabunt
in conspectu eius, vniuersae familie

εκυκλωσαμεν κυκλ
ποιοι, συναγωγή πονηρομένων
περισχονμε. Ωρυξαν
χερσιν μου η, ποδαρι μου,
εξηριθμησαν παντα τα οσα μου,
αυτοι διε κατανοησαν η, επεβουλε
Δικρισθητο τα ιματια μου
αυτοις, και επι του ιματι μου
εβαλον κληρον.
Συ δε κυριε μη
μακρυνης τω βοηθησων
απ' εμου, εις την αντιληψιμα προσχης.
Ρυσαι απο ρομφαιας
την ψυχην μου, η εκ χερσ
κνωσ τω μογογυημων.
Σωσον με
εξ οματος λεοντος.
η απο κεραι των μογοκερατων,
τω ταπεινωσιν μου. (μου)
Διηγοσομαι το ονομα σου τοις αδελφοις
εν μεσω εκκλησιας υμνησωσε.
Οι φοβουμενοι του κυριου ανεστη αυτον,
απαυ το στερμα Ιακωβ
δοξασατε αυτον. Φαλη θητω
δη απ' αυτου απαυ το στερμα Ισραηλ
Οτι ουκ εξουλεωσει ουδε
προσχωσει τη δεσφ τω πτωχο. Ου
γαρ απεστρεψε το προσωπον αυτου
απ' εμου, η εν τω κεκραγεναμε
προς αυτον εισηκουσμενο.
Γαρ σου ο εταπος μου, (σοι) τας ευχαρισ
εν εκκλησια μεγαλη εξομολογησομαι
αποδωσω ενωπιον των φοβουμενων αυτου
Φαλαγγται πεινητες
η εμπληθησονται, η απεπονσι
κυριου δι εκρητουνηται αυτου. Ζησογται
αι καρδια αυτων εις αυλα αιωνος.
Μηθησονται και επιστραφησονται
προς κυριον παντα τα περατα
της γης. Και προσκυνησονται
ενωπιον αυτου, και οι αι πατρια τ) εδωλω.

احاطتني كلاب
 كثيرة اكنفتني جماعة
 الاشرار و تقبوا
 يدي ورجلي
 ووزعوا جميع عظامي
 وذكروا الي وشمتموا
 بي و اقسموا ثيابي بينهم
 وعلل لباسي
 اترعوا و
 وانت يارب
 فلا تبعد عن مقوتني
 اذكر لتكرعي
 دج من السيف
 نفسي و من ايدي
 الكلاب وحدثني
 و من فر
 الاسد خلدني
 و من القرص المتبعالي
 علي تواضعي
 لا بشر با سمك اخوتني
 ودين الحما عة امحدك
 ايها الحاقفون من الرب
 محذوكم يا جميع ذرية
 يعقوب سبحوه وليخشاكم
 كل زرع اسراييل
 لانهم لم يهز ولم
 يدخل في عود المسكين ولا
 صرف وجهه
 عنى و عند ذ عاني
 استجاب لي
 من عند ذ مدحتني
 في الجمع العظيم اشكر
 و او صيد تدوري قد امس
 خا يفيد تاكل المساكين
 ويشبعون ويسبح
 الرب جميع الذين يبتغونك
 تحيا قلوبهم الي ابد الابد
 وبتد كرون و تغلبون الي
 الرب من كل
 افكار الارض وتسجد
 قدامه كل قاييل

على رشي و متيلون
 لابل يا سني وديست
 كذبتي و اكلوني و
 يد ارميا يدي ورجلي
 اذ ذكروا لي وشمتموا
 بي و اقسموا ثيابي
 بينهم وعلل لباسي
 اترعوا و وانت
 يارب فلا تبعد
 عن مقوتني اذ
 ذكر لتكرعي دج
 من السيف نفسي
 و من ايدي الكلاب
 وحدثني و من
 فر الاسد خلدني
 و من القرص المتبعالي
 علي تواضعي لا
 بشر با سمك اخوتني
 ودين الحما عة
 امحدك ايها الحاقفون
 من الرب محذوكم
 يا جميع ذرية يعقوب
 سبحوه وليخشاكم
 كل زرع اسراييل لانهم
 لم يهز ولم يدخل
 في عود المسكين ولا
 صرف وجهه عنى
 و عند ذ عاني
 استجاب لي من
 عند ذ مدحتني في
 الجمع العظيم اشكر
 و او صيد تدوري
 قد امس خا يفيد
 تاكل المساكين ويشبعون
 ويسبح الرب جميع
 الذين يبتغونك تحيا
 قلوبهم الي ابد الابد
 وبتد كرون و تغلبون
 الي الرب من كل افكار
 الارض وتسجد قدامه
 كل قاييل

me impii similes
 canibus plurimis, congregatio
 malignorum circūdidit me, mordētes
 veluti leones māus meas & pedes m̄os.
 Dīnūerabo oīum mēbroꝝ meoꝝ ossa,
 ipsi viderunt & contempserunt
 me. Diuiserunt vestimenta mea sibi,
 & super vestem meam miserunt
 fortem. Et tu DEVS ne
 elongeris, fortitudo mea
 ad defensionem meam festina.
 Liba ab his q occidūt gladio, aīā meā,
 de manu iniquorum qui simulant
 canes sp̄ritum corporis mei.
 Salua me a feroci fortissimo
 sicut leone, & a rege
 potenti, cuius superbia sicut
 naricornis, accepisti orationem meā.
 Narrabo s̄otitudinē noīs tui s̄ub cōmis,
 in medio ecclesie laudabo te.
 Qui timetis DEVM, laudate corā eo
 omne semen Iaacob afferrat
 honorem ei, horreat
 ab illo omne semen israhel.
 Qm̄ non despexit nec abominatus est
 deprecationes pauperum, & non
 amouit diuinitatem suam
 de medio eorum, & dum precantur
 eum acceptat.
 A te laus mea,
 in congregatione
 magna populorum,
 vota mea reddā ī cōspectu timētū eū.
 Edent mites
 & saturabuntur, requiescet
 sp̄ritus prophetie in cogitationibus
 cordis eorum in eternum. (uertentē
 Recordabunt miraculoꝝ eius, & con
 coram DEO omnia extrema
 terre, & adorabunt
 coram te omnes familie

Surge in medis ubi a
 stare fecisti nobis Mar
 docheum & Hester.
 Surge in grecis ubi a
 stare fecisti nobis Haf
 monai .i. machabeos
 & filios eius. Surge in
 edom. i. i Romanis qm̄
 futurū est ut astare fa
 cias nobis regē messiā.
 Volunt nōnulli ex hoc
 haberi quod Messias
 nasciturus erat tem
 pore regni romanorū.
 A. Sicut leo, manus
 mee & pedes mei, siue
 manus meas & pedes
 meos. Cōstructio defe
 ctua, subaudiendū q̄
 ipi tāq̄ leo manus me
 as & pedes meos fode
 rūt p̄forauerūt, male
 habuerūt, fixerūt, aut
 male tractauerūt. Sig
 dē uerbū hebreū כַּאֲרֵי
 caari q̄ aliq̄ interpreta
 ti sunt foderūt, cōposi
 tū est ex litera similitu
 dinē significante, & ex
 noīe significāte leonē.
 Nec assensio dicentibꝫ
 hebreos hūc locū cor
 rupisse, qd̄ ex n̄ris ar
 bitrant multi, q̄ dicit
 legendū apud hebreos
 כַּרְוָהוּ caru deducta uoce.
 a uerbo כָּרָה cara q̄ fo
 diosine figo siue uin
 significat. Loca enī
 omnia que hebrei cor
 ruperūt, studiosos hu
 ius lingue nō latent &
 ipse ī n̄ris scholiis dif
 fuse de illis disserui, in
 ter q̄ hūc locus nequa
 numerat. Verū q̄ hic
 uerboꝝ structus defe
 ctuus habeatur liquet
 ex chaldeo textu q̄ de
 factui occurrēs addi
 dit uerbū נֶחֱטוּ n̄achin
 q̄ mordentes seu uul
 nerantes seu ferientes
 significat.
 B. Et aīa eius nō ui
 uet. Nō uiuet recte le
 git̄ ēt authore Hiero
 nymo pp̄ particulā
 negatiuā cōcinit Isaie
 oraculū. Iō diū partia
 ei plurimos & fortis
 diuider spolia p̄ eo qd̄
 tradidit in mortē aīas
 suā, & cum sceleratis
 reputatus est.
 C. Quemadmodū fi
 deles oēs, hūc psalmū
 de xpo intelligūt, elici
 untq̄ hinc multa, tum
 de diuinitate tum de
 humanitate ipsius, ita
 econtra hebrei conten
 dūt elicere hinc multa
 D iiii

الشعوب لان الملك
 لله ولسلكه
 على كل الامم يا كل ويسجد
 قدام الرب وجميع ملوك
 الارض وبنو يديه تجثوا
 جميعها بكى الارض
 لله تحيي نفسي
 وخر ريتي تتعب له
 اخبروا بالرب ايها الجبل
 الاتي وبيحدنوز
 بعد له لبرج بالشعب الذي
 يولد صنع الرب

עממא מטול דמקדסי
 מלכותא וטליט
 בעממא סעדו
 וסגדו כל דהני
 ארעא קדמי גחני
 פלתיית בית קבורתא
 ודקש רטיל לא יתיית
 ואברהם יתחונן
 ובריתיה דילד בתראה
 יתחון בגיתון
 צדקתיה לעמא ועתיד
 למילד פרישון ועבד

populorum. Quoniam a p̄sētia DEI
 est regnum, potestatem habebit
 in populis. Roboramini
 & adorete omnes pingues
 terre, corameo cadent
 oēs qui descendūt in domū sepulchri,
 & anima impij non vluet. Semen
 Abraham seruiet corā eo, annūciabit
 virtutē fortitudinis Dei, ḡfiratōi v̄ture.
 Venient filii eorum, & annūciabunt
 iustitiam eius, populo in futurum
 nascituro, miracula que operatus est.

que contraria sunt po
 sitioni christianorum
 Itaq; nō abre putari
 adducere que illi i nos
 ḡtrūit & in primis. r,
 David Chimchi. qui
 in commentariis p̄ial
 morū hec que sequunt̄
 cōtra christianos scri
 psit. חת המכור עושו
 איתו הנזורים על ישו
 וזא פסטר כל הדעות
 שגשו לו ישדאל ותת
 צועז חבן זאנ פבל
 הדעות ואמר אי אי למה
 עזבתני וכן כל המפור
 ושכחמות באי ידי דגלי
 האכרו כרו לישון כי כרת
 אמא בר שתקעו פכמות
 בימי וברגלי וכשתלו אזנו
 והטעת אתם הפסק
 נגפשו וא חיה ואמר כי

ro occidēda eēt, & p̄pea saluādi eēt oēs q̄ descendūt in gehēnā, iō noluit uiuificare aiām suā, s; potius tradidit se ipsum i manus inter
 fectorū eius. Verū audiāt q̄ dicūt itelligāt q̄ xp̄iani teip̄os. Ecce dicūt q̄ noluit uiuificare aiām suā & noluit erui ab interfectōribus, q̄ q̄
 exclamabat Deus meus Deus meus, quare dereliquisti me lōge est salus mea, si noluit saluari. Ecce q̄ q̄ oblitus ē pacti sui, queritq; exau
 diri & nō uult exaudiri. Preterea. si ipse est Deus in essentia, saluet ipse essentiā suā. Preterea. Laus israel. & tñ israel uituperār illū,
 & dicūt q̄ ipsi laudāt Deū. Preterea. In te sperauerūt p̄res n̄ri. q̄ tñ asseruerūt Deū unicū esse. Preterea. Deus. s. dicit de se ipso uermis
 suus & nō homo. Ad hec, dicūt uertit se ad Deū, eripiat eū & liberet eū. Et qd̄: qua xps Iesus carnē hēbat, nō eripuit nec liberauit eū,
 qua uero diuinitatem, diuinitas molestias pati non potuit ut liberatione indigeret. Preterea. Quoniā tu es qui extraxisti me de uen
 tre spes mea ab uberibus matris mee. Pōt ne aliq; idē & unus esse extrahēs & extractus. Preterea. Narrabo nomē tuū fratribus meis,
 Deo autē fratres nequaquā sunt. Preterea. dicuntur laudes & aguntur gratiarum actiones post lib̄tationem, Iesus tamen nō fuit libe
 ratus. Ecce quomodo omnia que asserunt falsa comprobantur. Preterea. Omne semē Isaac glorificate eum & metuite ab illo omne se
 men israel, quoniā non spreuit nec despexit deprecationem pauperis israel, nihilominus. affixit illum & cōtemptui habuit. Ecce falsa
 omnia. Preterea. Adorabunt coram te uniuerse familie gentium. Et ecce falsum. Nam nec hebrei nec arabes adorant eū. Hec ille, que
 adeo crasse adeoq; ruditer sunt dicta. uti responsione digna non sint.

المزموں الثاني والعشرون
 الرب يرعابي ولا شيء
 يعوزني وعلية المرح
 الحصيد اخلصني
 وعلية ما الراحة انسانى
 والى سيل البرد نفسي
 وهداني
 لاجل
 اسمك انى سلكت
 وسك ظلال الموت
 لا اخشى من السو
 لانك معي
 عطاك وقضيتك
 هما عزيا تنى
 جعلت فد امي
 ما يدع مقابل
 اعزانيك د هنته باللعن
 راسي ودا سلك
 اسكرنى كالصوف
 رحمتك وكبيبتك ركنى
 كل ايام حيا نى لكيماسكن

מושפרא לחד
 ידון עמייה במדבר
 לא תסוד כולא פאתר
 צחמותא בהגית דיתאן
 אשריני ועלימי גינתא
 דברני גפטי
 יתג במנא ופיקויני
 דברני בהילכות פידקא
 גדיל טמיה ברם בר
 איזיל בגלותא במיטר
 טולא דמותא לא אידחל
 בישותא מטול דמיטר
 בסעדו הגדאר תרעא
 אודיעד אנון ינת לינגני
 פורתא קדמי פתור מנא
 נקיר קביל מעיקר דהצת
 בעופיא פמימא גושמי
 ובמשתחובותא ריש בהני
 כליו דיתא ברם טבות
 וחסדא ירדפוני
 כל יומי חדר בר אתיב

XXIII. Laudatoria Davidis.
 DEV Spauit populum suū in deserto
 non defuit quicquam eis. In loco
 arido super virentes herbas, fecit
 quiescere me, & super aquas quietis
 deduxit me. Animam meam
 nutriuit manna & coturnicibus,
 duxit me per semitas iustorum
 propter nomen suum. Sed & quando
 ducar in captiuitatem, in planitie
 ymbre mortis, non timebo
 malum, quoniam uerbum tuum
 in auxilio meo, castigationes tue recte
 & lex tua, ipse me consoletate sunt.
 Ordinafti i ospectu meo mēsam māne,
 istructa aduersus molestatores meos,
 auribus opimis corpo meū, (ip̄i ḡuasti
 & oleo vnctōis caput sacerdotū meorū,
 calix uero meo āplus. Sed & bēignitas
 & misericordia subsequuntur me
 oībus diebus uite mee, cū habitauero.

non defuit quicquam eis. In loco
 arido super virentes herbas, fecit
 quiescere me, & super aquas quietis
 deduxit me. Animam meam
 nutriuit manna & coturnicibus,
 duxit me per semitas iustorum
 propter nomen suum. Sed & quando
 ducar in captiuitatem, in planitie
 ymbre mortis, non timebo
 malum, quoniam uerbum tuum
 in auxilio meo, castigationes tue recte
 & lex tua, ipse me consoletate sunt.
 Ordinafti i ospectu meo mēsam māne,
 istructa aduersus molestatores meos,
 auribus opimis corpo meū, (ip̄i ḡuasti
 & oleo vnctōis caput sacerdotū meorū,
 calix uero meo āplus. Sed & bēignitas
 & misericordia subsequuntur me
 oībus diebus uite mee, cū habitauero.

בְּבֵית יְהוָה לְאֵן
יָמִים :
כִּד לְדוֹד מִכְמוֹד
לְיְהוָה תִּירָץ
וּמְלֹאָה מִבֵּל
וְיִטְבֵּי בַת : מִיְהוָה
עַל־מִים יִסְדֶּה
וְעַל־נְהָרוֹת יִבְנֶנּוּהָ
מִי יַעֲלֶה בְהָר
יְהוָה וּמִי יִקְוֶם
בְּמִקְוֶם קֹדֶשׁוֹ
גִּקְ כַּפֵּים וְגֵר
לְכֹבֵד אֲשֶׁר יוֹרֵא נְשָׂא
לְשׂוֹא נִבְשָׁו וְהָא
נִשְׁבַּע עַל־מִרְמָה שָׂא
בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה
וְצִדְקָה מֵאֵלֹהֵי שָׁמַיִם
יְהוָה דוֹד דְּרִשְׁתִּי
מִכְּקִשְׁי פְּנֵיךְ עֵקֶב
סִלְה : שְׂאוּ שְׁעָרִים
רֵאשִׁיבִים הַנִּשְׂאִי
פִתְחֵי עוֹלָם וְנִבְנֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה עֲזוּמוֹת בְּיָדוֹ
יְהוָה נִבְנֹר מִלְחָמָה :
שְׂאוּ שְׁעָרִים
רֵאשִׁיבִים וְשָׂא
פִתְחֵי עוֹלָם וְנִבְנֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה צְבָאוֹת זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלְה :
נָה לְהָר
אֵלֶיךָ יְהוָה נִשְׂא
אֲשָׂא אֵלֶיךָ בְּכֹחַ
בְּטַחְתִּי אֵל אֲבוֹתַי
אֵל יַעֲלֶצוּ אֲוִיבֵי
לִי וְגַם כָּל־קוֹרֵב
לֹא יִבְשׁוּ יַבְשׁוּ
תִּבְנֹר דִּם רִקְם :

in domo DEI in longitudine
dierum.
XXIII. Davidis. ps.
DEI est terra A
& plenitudo eius, orbis
& habitates in eo. Quia ipse
super maria fundavit eum,
& super flumina stabilivit eum.
Quis ascendet in montem
DEI, & quis surget
in loco sancto eius.
Innocens manibus & mundo
corde, qui non iuravit
temere in animam suam, & non
iuravit dolose. Accipiet
benedictionem a DEO
& iustitiam a Deo salvari suo.
Hec est generatio querentium eum,
querentium faciem tuam Iacob
semper. Leuate porte
capita vestra, & erigimini
ianue sempiternae, & ingredietur
rex glorie.
Quis est iste rex glorie.
DEVS fortis & potens,
DEVS fortis in prelio.
Leuate porte
capita vestra, & erigimini
ianue sempiternae, & ingredietur
rex glorie. Quis
est iste rex glorie,
DEVS exercituum ipse
est rex glorie semper.
XXV. Davidis.
Ad te DEVS animam meam
leuabo DEVS meus in te
confisus sum, non confundar,
ne letentur inimici
mei. Sed & oes sustinentes te,
non confundantur, confundantur
qui iniqua egerunt frustra.

in domo dñi, in longitudinem
dierum. (ma sabbati.
XXIII. ps. David in pri
Domini est terra
& plenitudo eius, orbis (Quia ipse
traq & uniuersi q hitat i eo.
super maria fundavit eum,
& super flumina preparauit eum.
Quis ascendet in montem
domini, aut quis stabit
in loco sancto eius.
Innocens manibus & mundo
corde qui non accepit
in vano aiam suam, nec
iuravit i dolo pxio suo, Hic acc
benedictionem a domino,
& misericordiam a deo saluari suo
Hec est generatio querentium eum,
querentium faciem Dei iacob.
Attolite portas
principes vestras, & eleuamini
porte eternales, & introibit
rex glorie.
Quis est iste rex glorie,
dominus fortis & potens
dominus potens in prelio.
Attolite portas
principes vestras, & eleuamini
porte eternales & introibit
rex glorie. Quis
est iste rex glorie,
dominus virtutum ipse
est rex glorie.
XXIII. In fine. ps. David.
Aleph Ad te dñe leuavi aiam
Deus meus in te (mea,
confido non erubescam.
Beth Neq irrideat me inimici
mei, Gimel etem uniusi q susti
non confundet. Confundat
oēs iniqui agētes, supua. Deleth

ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα
ἡμερῶν. (σαββατων.
κγ'. Υαλμός τῷ Δαβὶδ. Τῆς μίας
Τοῦ κυρίου ἡ γῆ
ἢ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἢ οἱ κοιμῆντες
ἢ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς
ἐπὶ θαλασσῶν, ἐθεμελίωσεν αὐτήν,
ἢ ἐπὶ ποταμῶν, ἠτάμασεν αὐτήν.
Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ
κυρίου, ἢ τίς στήσει ἐν τόπῳ
ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἄθωρος χερσὶ ἢ καθάρως
τῆ καρδίᾳ, ὅς οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἢ οὐκ
ἔωμισεν ἐπὶ δόλῳ
τῷ πλησίον αὐτοῦ. Ὁ βίβλος λήμεται
ἀλογίᾳ παρὰ κυρίου,
ἢ ἐλεημοσύνη παρὰ τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
Αὐτῆ ἡ γῆ, ζῆτούντων τοῦ κυρίου.
ζῆτούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἰακώβ.
Ἄρατε πύλας (διαβαλμα.
οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε
πύλαι αἰώνιοι, ἢ εἰσελεύσεται
ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης,
κύριος κρατῶν καὶ δυνατὸς,
κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
Ἄρατε πύλας
οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε
πύλαι αἰώνιοι, ἢ εἰσελεύσεται
ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς
ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης,
κύριος τῶν δυναμῶν, αὐτὸς
ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης διαβαλμα.
κδ'. Υαλμός τῷ Δαβὶδ.
Πρὸς σὲ κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου,
ὁ θεός μου ἐπιστοί
πέποιθα, μὴ κησυχῶνθῆν με οἱ ἐχθροί
εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ δὲ κατασάσασάν
μου, ἢ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε,
οὐ μὴ κησυχῶνθῶσιν. Αἰσχυνθήσ
οἱ ἀγομῶντες διακνήσ. (τῶσαμ

في بيت الرب طول

בית יהוה נוקדא

In domo DEI in longitudine

الايام

די יומיא :

dierum.

المر مور الذالوا العشرون

ליווד תוישבתיא

XXIII. Daudis laudatoria.

للرب الارض

יהוה היא ארע ובתיא מלך

DEI est terra & creature eius, orbis

وما فيها الدلائل

ותבנין בה: מטול דהוא

& qui habitant in eo. Quoniam ipse

وجميع سكانها & لانه

על מציא טול שימאסיה

super maria posuit fundamentū eius,

جعل اساسها على البحار &

ועל גתותא אתקנה:

& super flumina preparauit eum.

وعلى الانهار ارتقدتها &

מאן יסק גטור מקדשה:

Quis ascendet in montem sanctitatis

من ذ الذي يصعد الى جبل

גית דיל ומאן יקים

domus DEI, & quis stabit

الرب او من يقف

באתר קודשה:

in loco sancto eius.

في طور قدسه &

דכי אידא וברך

Innocens manibus & mundus

الا الكاهن اليدين النقي

בעינא דלא אומי על

voluntate, qui non iurauit super

القلب & الذي لا

טיקרא לחיבה: גפטיה

falso, ad damnationem anime sue,

يضمرف نفسه الكذاب ولا

ולא קים

& non iurauit in

يخلف لقبينه بالفجر &

לגיהלא: יקבל

frandem. Accipiet

هذا يقبل البركة من الرب

ברתא מן קדש יי

benedictionem a conspectu DEI

والرحمة من الله مخلصة

ונקמתא מאלתא פורקניה

& iustitiam a DEO redemptore suo.

هذا الجبل الذي يطيب

דכן דבה דתבעין

Hec generatio querens

الرب ويدتفي وجهه الى يعقوب

ליה יעקב דבעין סבר

ipsum Iaacob, querens iocunditatem

ارفعوا ايها

אפוי לעלמין: וקופו

faciei eius in eternum. Leuate

الروسا اجوابكم & وار تفعي

תיעי בית מקדש רישיכון

porte domus sanctuarii capita vestra,

اتيها الاجواب الدهرية

ואודקפו בעלני עלמא

& erigimini porte mundi,

ليدخل ملك المجد &

היעול מליך איק: :

& introibit rex glorie.

من هذا ملك المجد

מאן דכי מליך יקרא

Quis est iste rex glorie,

الرد اعزبر القوي الجبار &

יי עטין ונבר יי כרי

DEVS fortis & potens, Deus auctor

القاهر في الحروب &

גבורתא עבר קדשא:

fortitudinis faciens bellum.

ارفعوا ايها الملوك

וקופו תיעי גיתא

Leuate porte horti

اجوابكم وار تفعي اتيها

דעון רישיכון מאודקפו

deliciarum capita vestra, & erigimini

الاجواب الدهرية & ليدخل

בעלני עלמא ויעול

porte mundi & introibit

ملك المجد من

מלכא יקרא: מאן

rex glorie. Quis est

هو هذا ملك المجد

הוא דכי מליך יקרא

iste rex glorie,

الرب القوي &

יי עבאות תיא

DEVS exercituum, ipse

هو ملك المجد &

מליך איקרא לעלמין:

rex glorie in eternum

المن مور الرابع والعشرون

ליווד

XXV. Daudis.

اليد يار د رفعت نفسي &

קדם יי גפטי

Coram te DEO animam meam

الهي عليك

אתול בעלני: אלהי עלך

leuabo in oratione, Deus meus in te

توكلف فلا اخزج الي اليمين

אתחצית לא אבהת

confido, non erubescam,

ولا تسربني احد اي &

לא יחזון בעלי דכני

nec letabitur patroni inimicitie mee

لان جميع المتوكفين عليك

עלי: כרם כל דסכינולך

super me. Sed & vniuersi qui sperat in te

لا يخزون & بل تخزا

לא יבתתון יבתתון

non erubescant, erubescant

الانتم دبا كلهم الهدى

ביווני וסריקא:

contemptores & vani.

A Libro midras te hilim ד לוליאם אפ מפני מה לא נבראו המלאכי בראשון טרא יאמרו מיכאל היה מתח מן המורת ונגראל מן תמצוב קלבה ספוד באפע אראאני יעושה כדנוסת שמס לבר ורקע הארץ מאת פי אחי כתיב פי היה שותף עמי בברייתו של עולם אפ דוד הואר ונתה בראת את השמים ואת הארץ לטכך אני קורא את סגות רי הארץ ומיאת .i. R. Luliani dixit propter quid no sunt creati angeli a principio . Netortassis dice rent. Michael exte debat ab oriente & Gabriela meridie . Deus autem .s. & .b. tatum mensuram adinuenit. Ego Deus faciens omnia inclinans celos solus extendens terram ex me: me itti scripti est .i. ex me .sive me solo . Quisfuit sociome cum dum crearem orbē. Dixit Daud fortitudo siue potētia tua & tu creasti celos & terram : itaq3 nomini tuo ego tribuam illa sicut dictum est . Dei est terra & plenitudo ei.

ידכך יתה
הו יעני אדתיך
למדני: תורבני
בצמך ולמדני
כי אמת אלהי ישע
אחך קויתי כל
היום: וכו' דתפך
יתיה חסידך כי
מעלים היתה:
תפאות נעורי
ופשעי אל תזכר
כחסידך וכו' לי אלה
למען טובך יתיה:
טוב וישך יתיה
על כן יודה חסידים
בדרךך: יודך עננים
במשפך ולמד ענני
דרכך כל ארחות
יתיה חסד ואמת
לעצך בריתו
ועותיו: למען
שמך יתיה וסלחת
לעוני כידך הוא:
מיה ויאשימה
יתיה יתני בדרך
בחר: נפשך בטוב
תל ונורעו
יבש ארץ:
סוד יתיה לראי
וכריתו להורעם
עני תמיד אל י
כי הוא ינצא
כרשת רגל: פנה
אל וחקני כי
יחיד ועני אני:
צרות לבני
דתניבו כמצוקתי
הוא אני: ראיה
עני עצמי ושא
לכל חסאמי: וראיה
אני כידכו

Vias tuas DEVS
ostende mihi, & semitas tuas
doce me. Deduc me
in veritate tua, & doce me,
ga tu es DEVS saluatoris mee,
te expectavi tota (tuarū
die. Recordare misericordiarū
Dei, & misericordiarū tuarū quia
a sempiterno sunt ipse.
Peccatorū adolescentie mee,
& scelerū meorū ne mēineris
sem misericordiarū tuā, scelerū mei tu
propter bonitatem tuā DEVS,
Bonus & rectus DEVS,
propterea docebit peccatores
in via. Deducet pauperes
in iudicio, & docebit humiles
viam suam. Omnes semite
DEI misericordia & veritas,
his qui custodiunt pactū eius,
& testificatōes eius. Propter
nomē tuū DEVS propiciare
iniquitati mee, quoniam multa est.
Quis est vir timens
DEVM, docebit eum in via
quae elegit. Anima eius in bono
commorabitur & semen eius
hereditabit terram.
A. Secretū DEI timētibuscum,
& pactum suum ostendet eis.
Oculi mei semper ad DEVM,
quia ipse educet
de rete pedes meos. Respice
in me & miserere mei, quoniam
solus & pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei
multiplicate sūt, de angustiis meis
educ me. Vide (meū & peccata
humilitatē meā & laborem
omnibus peccatis meis. Vide
inimicos meos quia multiplicati sūt,

Vias tuas domine
demonstra mihi, & semitas tuas
edoce me. He Dirige me
in veritate tua, Vau & doce me
ga tu es DEVS saluator meus
& sustinui tota (tionū tuarū
die. Zain Reminiscere misericordiarū
domine, & misericordiarū tuarū quae
a seculo sunt.
Heth Delicta iuventutis mee,
& ignorantias meas ne mēineris.
Scdm misericordiam tuā memō
propter bonitatem tuā domine. (mei tu,
Teth Dulcis & rectus dominus,
propter hoc legē dabit delinquentibus
in via. Ioth Diriget mansuetos
in iudicio, docebit mites
vias suas. Caph Vniuersae viae
domini misericordia & veritas
requirētibuscum testamentū eius,
& testimonia eius. Lameth Propter
nomē tuum domine propiciaberis
peccato meo, multū est enim.
Mem Quis est homo qui timet
dominū, legem statuit ei in via
quae elegit. Nun Anima eius in bonis
demorabitur, & semen eius
hereditabit terrā. (tibus est,
Samech Firmamentū est dominus timētibuscum
& testamētum ipsius ut manifestet illis.
Ain Oculi mei semper ad dominum,
quoniam ipse euellet
de laqueo pedes meos. Phe Respice
in me & miserere mei, quia
unicus & pauper sum ego.
Sade Tribulationes cordis mei
multiplicate sūt, de necessitatibus
erue me. Res Vide (tibus meis
humilitatē meā & laborem meum, & dimitte
vniuersa delicta mea, Res Respice
inimicos meos quoniam multiplicati sūt,

Τας δόξουσιν κύριε,
γνώρισον μοι, ης τας τρίβους μου,
διδάξον με. Ο δεικνύσον μοι
επι τω αληθειαν, ης διδάξον με,
οτι ου ει ο θεος ο σωτηριον,
η ος υπερμα ολην
πω ημεραν. Μνησθητι των οικτιρηματων
κυριε, ης τα ελεησον
οτι απο των αιωνος εισιν.
Αμαρτίας κοτητος μου ης
αγνωσιας, μη μνησθητις.
Κατα το ελεος σου μνησθητις μου,
εκεν της χρηστοτητας σου κυριε.
Χρηστος ης ος ης ο κυριος,
δια τωτο νομοθετησας, αμαρτωλους
εν ολω. Ο δεικνύσον μοι
εγκριση διδασκαλιας
δουλου αυτου. Ιδουσαι ελεησον
κυριου υλος ης αληθεια,
τωις εκζητουσι τω δαθηκη αυτου,
ης τα μαρτυρια αυτου. Εκεν
των ονοματων σου κυριε, ης ηλασθητι
τη αμαρτια μου πολλη γαρ εισιν.
Τις εισιν ανθρωπος ο φοβουμενος
του κυριου, νομοθετησας αυτω εν ολω
η ηρησατο. Η ψυχη αυτου εν αγαθοις
αυλιασεται, ης το σωτηριον αυτου
κληρονομησας ην. (των,
Κραταιωμα κυριος των φοβουμενων αυτου
ης ηλια ηκη αυτου δηλωσας αυτωις.
Οι οφθαλμοι μου δια τωτος προς τω κυριου,
οτι αυτος εκσωσασας
εκ παγιστουτους ποδας μου. Επιβλεψον
επι με ης ελεησον με, οτι
μονογενης ης πτωχος ειμι εγω.
Αιθλιας της καρδιας μου
επληθυνθησαν, εκ των αγαλων μου
εξαγαγε με. Ιδε (αφθ
τω ταπνωσιν μου ης των κοποι μου, ης
πασας τα αμαρτιας μου. Ιδε
τους εχθρους μου οτι επληθυνθησαν,

يارب لطفك
 وعرفني سبلك
 وهدمتني
 عدلك وعلمني
 لانك الهى ومدلى
 واياك املت كل
 ايامي واذكريا رب رافتك
 ورحمتك
 فادعنا ثابتة من الابد
 لاتذكر خطايا
 صباي وذهلي
 لكرمك كثره رحمتك
 اذكري من اجل صلاحك
 يا الهى وانت يارب بارعادل
 اذ جعلت في السبل سبيلك
 للخطاه و تدين المتوا
 ضعيف بالعدل وتعرف المساكين
 كين لطفك وجميع سبل
 الرب رحمة وعدل
 للذين يحفظون عدله
 وشها ذاته اللهم
 بجلال اسمك اغفر
 خطاياي فانها عظيمه
 من هو الرجل الخاف
 من الرب يهديه كيرقا
 برضا الله وبيعم نفسه في
 الخبرات ودرتبه
 ترض الارض
 الرب عزلا يغيه واسم الرب
 الذين يحشونه وهو
 تفهمهم مو ايشقه عيناى
 تكرا الى الرب كل
 حنى لانه من الفخ
 اكلف قدمي ووعظف علي
 ورحمتي اذ كيت وحيدا
 وبانيسا و كثيره هي احزان
 قلبي اللهم اخرجني من
 شدائخي وادخر
 الي خضوعي وكخي واغفر
 لي جميع خطاياي واذكر
 في فان اعداي قد كثر

اوتحتك
 اوتع يتي ايلכת
 צלף יתי : אודכינג
 כמותך ואלפיני
 צנים אתה הו אלה פרנק
 יתך ספרת נר
 יסא : אדבר רחמן
 יטכנתך צנים
 כן עלמא אנון :
 חובי טליתי
 וכרתי לא תידבר
 כטכנתך אדבר לי צנת
 מטול טכנתך
 טוב ותדע
 בגין כן מליף תיבניא
 בארחה : מדרך ענוותני
 בדינא ופליף ענוותני
 אורחה : פל הילכתיה
 דזי טיבני מקשות
 לבטרי קמייה וסודותיה :
 מן בגלל
 טכנתך יתשבוק
 לחובי צנים סגי הוא :
 מן הוא דין נברא דדחיל
 מן יתלבניא בארחה
 דאיתרע ינפטייה בטבא
 ועלמא דאתי יבית
 ובגני דתסכנון בארחה :
 דוא דזי נליא לדחיל
 וקמייה לא תועותהון :
 עיני מסתכלין תודרא
 קדם יא צנים הוא יפיק
 מפצותא ריגלי אסתמי
 ליתי וחוס עלי מטול
 דיחידא ועניא אנא :
 עקמתו דלגני
 פתין משכונק
 אפיק יתי : חמי
 סגופי וטרתי ושבוק
 לכל חובי : חמי
 בעל דבני אב סביעי

Vias tuas DEVS
 erudi me, semitas tuas
 instrue me. Deduc me
 in veritate tua & doce me
 quoniam tu es DEVS saluator meus,
 te expectavi tota
 die. Recordare misericordiaru tuaru
 DEVS, & beneficioru tuorum, quoniam
 ab eterno sunt.
 Delictorum iuventutis mee,
 & rebellionu mearu ne memineris.
 Veri benignitate tua recordari mei tu,
 propter bonitatem tuam DEVS.
 Bonus & rectus DEVS,
 propter hoc docet peccatores
 in via. Dirigens mansuetos
 in iudicio, docebit mansuetos
 vias suas. Omnes vie
 DEI bonitas & veritas
 custodientibus pactum eius
 & testimonia eius. Ob gratiam
 nominis tui Deus, parce
 peccato meo, quoniam grande est.
 Quis est is homo qui timet
 ab aspectu DEI, docebit eum in via
 qua elegit. Anima eius in bonis
 mundi venturi demorabitur,
 & filii eius hereditabunt terram.
 Secretu Dei manifestu e his q timet eum,
 & pactum eius docebit eos.
 Oculi mei respiciunt semper
 coram DEO. Quoniam ipse euellet
 de laqueo pedes meos. Aspice
 me & miserere mei, quoniam
 solus & pauper sum ego.
 Tribulationes cordis mei
 multiplicatae sunt, de angustiis meis
 libera me. Pensa (dimitte
 afflictionem meam & laborem meum, &
 omnia peccata mea. Vide (cati sunt,
 patronos inimicitie mee, qm multipli

A. Secretum Dei ti
 mentibus eum. Secre
 ta que docet Deus ti
 mentes eum, sunt ea que
 continentur lege euā
 gelica, partus uirgis,
 uerbi Dei incarnatio,
 filii Dei mors, eius a
 mortuis resurrectio.
 Corpus eius in sangui
 nem & potum, & reli
 qua id genus secreta.

ושנאת דמים & odio iniquo
 שׂאוני ושמרה oderunt me. Custodi
 נפשי והצילני animam meam & libera me,
 אל אכזשבי חסיתי non confundar quia speravi
 בך והסתדד in te. Integritas & equitas
 יצרוני כי קויתך fuabunt me, quia expectavi te.
 כדור אלהים את Redime DEVS. (elus.
 ישראל בכל צרותי. israelem, ex oibus angustiis (c
 כו לדוד XXVI. Davidis.
 שפטני יהוה כי Iudica me DEVS, quoniam
 אני בתמי ego in integritate
 הלכתי mea ambulavi,
 וכיהוה בפתחי & in DEO confidens
 לא אפצעו בפהגי non deficiam. Proba me (ga
 יהוה ונסני צרפתי DEVS & expira me, s̄pur
 כליותי ולגי בני renes meos & cor meum. Quia
 חסדך misericordia tua, in
 לפני עיני conspectu oculorum (re tua.
 והתהלכתי באמת meorum est & ambulabo in verita
 לא אשבתמי עשיתי bus se
 שמה ועשׂי עלמים vanitatis, & cum occultanti
 לא אבוא: שנאתי non ingrediar. Odi
 קהל מרעים ועם ecclesiam pessimorum, & cum
 ושעים לא אשב. iniquis non sedebo. (meas,
 ארוץ בגקון נפשי Lauabo in mūdicia manus
 ואסבך את מונחתך & circuibō altare tuum
 יהוה: לשמע בקול Deus. Vt audire faciā in voce
 והודה ולספר כל- laudis, & vt narrem omnia
 נפלאותך יהוה mirabilia tua. DEVS
 אהבתי מעון ביתך dilexi habitaculum domus tue,
 ומקום משכן & locum tabernaculi
 גבורתך אל האדם glorie tue. Ne colligas
 עם דמאים נפשי cum peccatoribus animam meam,
 ועם אנשי דמים & cum viris sanguinum
 תני: אשך בידים vitam meam. In quorum manibus
 ומתו מינים פלאת scelus est, & dextera eorum repleta
 שחר: יצני בתמי est muneribus. Ego autem in innocentia mea
 ארך פדתי ותגני ingressus sum, redime me & mife
 נרלי עמתי Pes meus stetit (fere mei.
 במישור במקהלים in recto in ecclesiis
 אנך יהוה: benedicam DEO.

& odio iniquo
 oderunt me. Sin. Custodi
 animam meam & erue me,
 non erut e scam quonia speravi
 in te, Thau Innocentes & recti
 adhererunt mihi, quia sustinui te.
 Libera DEVS. (suis
 isracl ex oibus tribulatioibus (c
 XXV. Psalmus David.
 Iudica me domine, quoniam
 ego in innocentia
 mea ingressus sum,
 & in domino sperans
 non infirmabor. Proba me
 domine & tenta me, vt
 renes meos & cor meum. Quia
 misericordia tua
 ante oculos (re tua.
 meos est & cōplacui in verita
 Non sedi cum concilio
 vanitatis, & cum iniqua gerētibus
 non introibo. Odiui
 ecclesiam malignantium, & cum
 impiis non sedebo. (meas,
 Lauabo iter in occētes manus
 & circundabo altare tuum
 domine. Vt audiam vocem
 laudis, & enarrem vniuersa
 mirabilia tua. Domine
 dilexi decorem domus tue,
 & locum habitationis
 glorie tue. Ne perdas
 cum impiis DEVS animam meam,
 & cum viris sanguinum
 vitam meam. In quorum manibus
 iniquitates sūt dextera eorum repleta
 est muneribus. Ego autem in innocentia mea
 ingressus sum, redime me & mife
 Pes enim meus stetit (re mei.
 in directo in ecclesiis
 benedicam te domine.

και μίσος ἀδικον
 ἐμίσησαν με. Φύλασον
 τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με.
 μὴ καταταχθῆναι ὅτι ἠλπίσω
 ἐπὶ σὲ. Ἄκακοι καὶ δίκαιοι
 ἐκολληθῆσαν μοι ὅτι ὑπέμειναν
 κύριον. Λύτρωσαι ὁ θεὸς τοῦ
 Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.
 καὶ ὕψαλον τῷ Δαβὶδ.
 Κρίνον με κύριε ὅτι
 ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
 ἐπαρτήθην.
 καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίσω,
 οὐ μὴ ἀδενήσω. Δοκίμασόν με
 κύριε καὶ τεύρασόν με, πείρασον
 τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι
 τὸ ἔλεός σου
 κατένευται τῶν ὀφθαλμῶν μου
 ἐπὶ τὴν ἀληθείαν σου.
 Οὐκ ἐκαθίσασα τὰ συγκρίνον
 ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων
 οὐ μὴ ἐισέλθω. Ἐμίσησα
 ἐκκλησίαν πονηρομένων, καὶ μετὰ
 ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
 Νίψομαι ἐν ἀνάσῃ τὰς χεῖρας μου,
 καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου
 κύριε. Τὸ ἀκούσαι με φωνῆς
 αἰνεσιῶν σου καὶ διηγήσασθαι πάντα
 τὰ θαυμάσια σου, κύριε
 ἠγάπησα ὅτι ἐρέπασαι οἰκουσὴν
 καὶ τόπον σκηνώματος
 δόξης σου. Μὴ συναπολήσῃς
 μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου.
 καὶ μετὰ ἀνδρῶν ἀμολῶν
 τὴν ζωὴν μου. Ὡς ἐν χερσίν
 εἰ ἀγομίας, ἢ δεξιᾷ αὐτῶν ἐπαλήθῃ
 δόρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου
 ἐπαρτήθην. Λύτρωσαι με κύριε καὶ ἐλπίσω
 ὅπου σίμου ἐστὶ
 ἐν εὐθύτητι. ἐν ἐκκλησίᾳ σου
 ὁλοκάθω σε κύριε.

واوشنو ني
كلاما &

וסונאיתא ד'חטופין

& odio rapine

احفك نفس ونجني

שגנו יתי : טור

oderunt me. Custodi

لبرل جزعي & لاني عليك

גבשי ושיגוב יתי

animam meam & libera me,

توكلت & الا بارار والايقيا

לא אבדות מטול דספרות

non confundar quoniam speravi

لاحفوني لاني رحوتك يارب

עלך שילכותא ותדעות

in te. Perfectio & rectitudo

اللهم خلص

יבדוני ארו ספרות עלך

servabunt me, quia confisus sum in te.

اسرايل من جميع شدايده

פרוק אלה ית

Libera DEVS

امن مورال خامس والعشرون

ישראל מכל עקבות

israel de omnibus tribulatiōibus eius.

احكمم لي يارب فاني

לדוד

XXVI. Daudis.

بالتواضع

דודתי י ארום

Iudica me DEVS quoniam

مشيت &

אנא בשלמותי

ego in perfectione

وعلى الرد توكلت

הלכות

mea ambulavi,

فلا اجزع & جربني

וד י ספרות

& in DEO confisus

يارب وابلني وامتنح

לא אנדעות : בחון יתי

nequaquam labar. Proba me

قلبي وكليتاي & فان

י ונסיתי בנין

Deus & tenta me, purifica

رحمتك

כוליתי ודעוני : מטול

renes meos & cogitatiōes meas. Qm

فباله عيني &

דטובך

bonitas tua

مشيت بالايما ولم احالك

קבל עיני

ante oculos meos est,

الا ثمة & ولا واظلت

והלכות בקול שפך :

& ambulavi in veritate tua.

السفاه

לא איסתרות עם ספרות

Non circūivi cum viris

انقضت مجمع

שיקרא ועיסמי מנין

mendacibus, & cum occultantibus se

الا شرار

לא באש לא איעזר : סגיתי

vt noceant non introibo. Odiui

ولم اجاليس المنا فقير &

בגשות מנאשין ועבדי

congregationē prauorum, & cū seruis

غسلت بالكلارة يحيى

גשעה לא איסתרו :

impietatis non sedebo.

لا طرف. ايمك بديك يارب &

אפדש בנכותא אדני

Sanctificabo in munditia manus meas,

واسمع صوت

אחודי ית מדברך

& circundabo altare tuum

تستيدك واقصر جميع

י ולא שמעה בקל

DEVS. Vt audire faciam, in voce

عجابيك & يارب

תושבתך ולא שמעה כל

laudis, & vt enarsen omnia

اجبت بها بيتك .

פרסתך יי

mirabilia tua. DEVS

وموضع محل

רחימית מדור בית

amaui habitaculum domus

مجدك & لا تهلك

מקדשך ומור מטבחך

sanctitatis tue, locum habitationis

مع الحظاء نفسي

יעד : לא תקבנש

glorie tue. Ne coniungas

ولامع رجال الدما

עם חייבא גפשי

cum peccatoribus animam meam,

حباتي الدين في ايديهم

ועם אינשי טדין דכא

& cum hoibus effudentibus sanguinē

السيات & يمينهم امتلت

חייב דיחונ עצת חייבא

vitā meā. Qm ī māibus eorū osiū, pē

رشوه و انا يد عني امشيت

וימיניהון מליא

& dextera eorum plena (te mea

انقدني يارب وارحم يدي

טוחרא ומנא בשלמותי

sordidis muneribus. Et ego ī itegrita

قامت رحلي

אניל פרוקתי ותוס עלך

gradiar, redime me & miserere mei.

في الاستقامة ابار كل

רגלי קפן

Pes meus stetit

كل يوم يارب في بيعك

במרוצא בגיגשת

in rectitudine in congregatione

צדיקא צברך יי

iustorum benedicam DEVM.

נו לדוד
יהוה אורי ושמעי
במי אירא יהוה
מעון חיי במי
אפחד: בקרוב על
מרים לאכל את
בשרי צמי ואובי
לי המה בשל
וגפלו: אם בחנה
על פניה לא ירא
למי אם מקום על
מלחמה בואת אני
בוטח אחת טאלתי
באת יהוה אתה
אבקש שבת בבית
יהוה כל ימי חיי
לבנות בגועס יהוה
ולבקר בה כולו:
כי יצנני בה
ביום רעה יסתירני
בסתור אהלו בצור
ירוממי ועמתי
רום ראטי על
אובי סביבותי
ואוהבה באתי
ונתי תרועה
אשיבה ואזכרה
יהוה: שמע יהוה
קולי אקרא ותנני
ועני: לך אפני
לפי בקשו פני את
פני יהוה אבקש:
אל מסתר פניך
מפני אל תטבא
עבדך עורתי תית
אל תטשני אל
מעונני אלהי שמעי
כי אני ואמי
עבדני ויהוה
יאספני והורני
יהוה ודכך ונתני

XXVII. Dauidis,
Deus lux mea, & salutari mui
a quo timebo. DEVS
fortitudo vite mee, a quo
formidabo. Dū appropiāret
maligni vt cōderēt (mihi
carnē meā, molestatores &
mei ipsi ipegerūt (inimici
& ceciderūt. Si castrametēf,
adūsus me castra, n̄ timebit
cor meū, si surrexerit contra
bellum iu hoc ego (me
confido. Vnam petiui
a DEO hanc
inquirā, vt habitē in domo
DEI, oibus diebus vite mee.
vt videā in voluptate DEI
& de mane in templo eius.
Repōet. n. me ī tabnaculo suo
in die mala abscondet me
ī secretotētorii sui, in rupe
exaltabit me. Nunc quoq;
exaltauit caput meū, super
inimicos meos circūdātes me,
& immolabo ī tabernaculo eius
hostiam iubili,
cantabo & psallam
DEO. Audi DEVS (mei,
vocē meā iuocātis, misere
& responde mihi. Tibi dixit
cō meū exq̄sūt vultū mei,
faciē tuā DEVS vestigabo.
Ne abscondas faciē tuam
a me, ne declines in furore
ad fūū tuū. Auxiliū meū fūc
ne derelinq̄s me, & ne (isti,
dimit. me Deus salutis mee.
Pater. n. meus & mater mea
dereliquerūt me, DEVS at
colliget me. Ostende mihi
DEVS viā tuā, & deduc me

xxvi. In fi. ps. D, priusq̄ liniret.
Dñs illuminatio mea, & salus
mea quem timebo. Dominus
protector vite mee, a quo
trepidabo, Dū appropriāt s̄ me
nocentes, vt edant (inimici
carnes m̄as. Qui tribulāt me
mei, ipsi īfirmari sunt (castra,
& ceciderūt. Si cōstāt adūsū me
non timebit
cor meū. Si exurgat adūsū me
prelium, in hoc ego
sperabo. Vnam petiui
a domino hanc
requirā, vt inhabitem in domo
dñi omnibus diebus vite mee.
Vt videā voluntatem domini
& visitem templum eius. (suo
Qm̄ abscondit me ī tabnaculo
in die malorum, protexit me
ī abscondito tabernaculi sui. In
exaltauit me, & nunc (petra
exaltauit caput meum super
inimicos meos. Circuiui
& immolauī ī tabernaculo eius
hostiam vociferationis,
cantabo & psalmum dicam
dño. Exaudi dñe (fere mei
vocē meā q̄ clamaui ad te mi
& exaudi me. Tibi dixit
cor meū exq̄sūt te faciēs mea,
faciē tuam domine requirā.
Ne auertas faciē tuam
a me, & ne declines in ira
a fūo tuo. Adlutor meus es tu
ne derelinquas me, neq;
despicias me deo salutarī meo.
Qm̄ pater meus & mater mea
dereliquerunt me, dñs autem
assumpsit me. Legē pone mihi
domine in viā tua, & dirige me

κς. Υαλμοι τω Δαβιδ. προτεχρια δ' ηγα
Κυριος φωτισμος η σωτηρι μου,
τινα φοβηθησομαι. Κυριος
υπερασπιστης της ζωης μου, απστινος
δελιασω. Εν τω επιζηει επιμε
κακουτας, του φαειν (εχθροισιν,
τας σαρκασμον. Ος θλιβοι με η ος
αυτοι ηδ' εησων
η πισου. Εαν παραταξηται
επιμε παρεμβολη, ου φοβηθησεται
η καρδια μου. Εαν επαγαση επιμε
πολεμοι, εν ταυτη ευω
ελπισω. Μια ητησομαι
πασα κυριου, ταυτη
ζητησω. το κατοικειν με εν οικω
κυριου πασας τας ημερας της ζωης μου.
Του θεωρειν με τω πρωτοτητα κυριου.
η επισκηπησεται του νοου του αγιου αυτου.
Οτι εκρυψεν με εν σκηνη αυτου,
εν ημερα κακωγων. εκεπασε με (τρα
εν αποκρυφω της σκηνης αυτου. Εν πε
υψωσε με. και νη
ισου υψωσε κεφαλη μου
επι εχθρους μου. Εκκυλωσα
η θυσα εν τη σκηνη αυτου.
θυσιαν αιμετως
η αλαλαξαι, ασω και ψαλα
κυρια. Βισακουσου κυρι
της φωνη μου ης, εκικρασα. ελεπου με
και εισακουσου μου. Σα ει πει
η καρδια μου, κυριου ζητησω. εζητησοι
το προσωπον μου. το προσωπον σου ηζη
Μη απσρεψης το προσωπον σου (τησω
απμου, η μη εκκλινης εν ορη
απο του βουλου σου. Βοηθου με γρη
μη απσκορακισης με. και μη
εικαταλιπησης ο θεος σωτηρι μου
Οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου
εικαταλιπου με. ο δει κυριος
προσελαβετο με. Νομοθετησοι με
κυριε εν τη ολω σου, και οδωτησοι με

المزمور السادس والعشرون
 الرب توري ومخلصي
 ممن اعداء الرب
 ناصر حياتي ممن
 اجزع و اذا اقتربت مني
 الاشرار ليا كلوا
 لحمي الذين احزنوني
 مع اعدائي يسفكون
 ويهلكون و اوان حل
 جميعهم بي لم يخف
 قلبي و اوان قام علي
 القتال فبهذا
 اتكالي و واحده سالت
 الرب و انا
 لها كالب و ان اسكن في
 بيت الرب جميع ايام حياتي
 لانك قرح الرب
 واتعهد هيكله المقدس و
 لانه جلتني بستره
 في ايام الشدة و وفي كل
 خيمته اخعاني و علي الصفا
 رفعني و الان
 رفع راسي علي اعدائي
 الذين احزنوني و كيف
 و خدحت خبيثه
 الله ليل في مكلته و
 امجد الرب وار قل
 له و اسمع يارب صوتي
 الذي جده صوتك و وترحتني
 علي واستجب لي فلما قال
 قلبي و ولو جهض اكلب
 يارب و ولدنور وجهك ابتغني
 لا تصرف وجهك
 عنى ولا تمل برحمتك
 علي عبدك كن لي معينا
 لا تفصني ولا ترشدني
 يا الهى ومخلصي
 فان ابى وامى
 تركاني والرب
 اوانى و اجعل لي
 يارب في سبيلك

لربى ميمرا
 دى גהורי ופודקני
 מפאן אידחלי
 עושנא דחיי מפאן
 אדלות: בדקרבון על
 כבאשין לרמא ית
 בשורי מעיק ובעלי דבני
 חינו אתקלו
 ונפלו: אין תשרי עלי
 משקית רשיעא לא ידחל
 לבני אין תקום עלי
 קרבא פתא אנא
 סביר: חדא בעיתי סך
 קדם י יתה אתבוע
 דאיתני בבית מקדש ד
 כל יומי חיי
 למחמי בגסימותא ד
 וילב שקרא בקוליה:
 ארום עשניני בטלילה
 ביום בשורתא יטמרני
 בטמוד מטבגיה בקרב
 מקיף ירום יתי והשתא
 יתרבת רישי על בעלי
 דבני חוזר חוז
 ואפוס בטשכניה
 נכסי בעא דבנא
 אטבת ואבוע
 קדם י קבל י
 צלותי אקרא רום עלי
 ורחמי: לך אמר
 לבי בעז אפי ית
 סבר אפי י אתבע:
 לא חסלק שבניך
 מעי לא תצלן בחינא
 לענד סוע חותא לא
 תטלילתי ולא
 תשבקני אלה פודקני
 בטול דאפא ואפא
 שבקתי: מימרא ד
 תבגוט עלי: אלפני
 י ארתחך ודברני

DEI illuminatio mea & redemptio mea
 a quo timebo, DEVS
 fortitudo vite mee a quo
 formidabo. Dñ p̄p̄inqui fient cōtra me
 maligni ad rodendam
 carnē meā, molestatōres mei, & p̄oni
 inimicitie mee ipsi impegerunt
 & ceciderūt. Si castrametabit adūsus me
 exercitus iniquus, non pauebit
 cor meum, si surrexerit contra me
 bellum in hoc ego
 confido. Vnam petiui a
 conspectu DEI hanc requiram
 vt habitem in domo sancta DEI
 omnibus diebus vite mee.
 Ad videndum in dulcedine DEI
 & ad visitandum in templo eius.
 Qm̄ abscondit me in vmbraculo suo,
 in die mala, abscondet me
 in occulto diuinitatis sue, in arce
 forti exaltabit me. Et nunc
 exaltabit caput meum super patronos
 inimicitie mee qui circundant me.
 Et facrificabo in tabernaculo eius
 sacrificia acceptabilia, in iubilatione
 laudes dicam & psallam
 coram DEO. Accipe DEVS
 orationē meā inuocāti, & miserere me.
 & pius esto in me. Tibi dixit
 cor meum, exquisiuit facies mea,
 iocunditatē faciei tue DEVS req̄rā.
 Non amoueas diuinitatem tuam
 a me, non declines in ira
 ad seruū tuū, auxiliū meum fuisti, non
 moueas me, & non
 me deferas Deus redemptor meus.
 Quoniam pater meus & mater mea
 dereliquerunt me, verbum autē DEI
 colliget me. Doce me
 Deus viam tuam, & deduc me

בארח מישוד למען
שורר: אל יהי נני
בגפש צרי כי קמו
כי עז שוקר ופח
חמס: לולא דאמנת
לראות בטוב: וזה
בארץ חיים: מות
אל יזדה חוק ואמץ
לפך ומת אל יזדה
כא לנד
אלך יהיה אקרא
צוירי אל תחרש
כפני פן תהשה
כפני ומכשלהי
עם יודי בוד:
שמע קול תחנוני
בשועי אלך
בגשאי יד אל
זכיר קדשך: אל
תשכחני עם רשעי
ועם פעלי און
זכיר שלום עם
ועיהם ורעה
בלגבם: מן להם
כפעלם וזכר
פעל ידם כפעלם
ידהם מן להם
השב נבולם להם:
כי לא יכירו
אל פעלה יהיה
ואל מעשה יוני
יהרסם ולא יבנים:
ברוך יהיה
שמע קול תחנוני
יהיה עזי ומנני
בדבטה לפי
ונעורתי ויעלי
לפי ומשירי
אהרני: יהיה עזי
למו וכעני
ישועני: מש תו

in semitam rectam propter
infidato meos. Ne tradas me
aie tribulatiu me, qm surre,
otra m testes falsi, & musitat
inigtatē. Nisi quod credidi,
vt viderem in bonis DEI
in terra viuentium. Expecta
DEVM, cōfortare, roboret
cor tuū & expecta DEVM.
XXVIII. Dauidis.
Ad te DEVM clamabo
fortis meus, ne obsurdescas
mihi, ne forte taceas
mihi, & similem eos
quidescendūt in sepulchrū.
Audi vocē deprecationis mee,
cum clamauero ad te,
cū leuauero manus meas ad
oraculum sanctū tuum. Ne
trahas me cum impiis,
& cū operātibz iniquitatē,
qui loquuntur pacem cum
amicis suis, & est malum
in corde eorum. Da eis
fm opus eorū, & fm malum
ad iuētionū eorū, iuxta opus
manuum eorum da eis,
redde retributiōē eorū illis.
Quoniam non intelligunt
opera DEI,
neq; opus manuum eius,
destrues eos & nō edificabis.
Bñdictus DEVS, qā carū
audiuit vocē deprecatiōnū mee
Deo fortitudo, & scutūmū
in ipso confisum est cor meū,
& habui adiutoriū, & gauisū ē
cor meum, & in cantico meo
confitebor illi. Deus fortitudo
eis & robur
salutarium MESSIE sui

in semitam rectam propter
inimicos mios, Ne tradideri me
iaias tribulatiu me, qm isurre
i me testes iniq, & mērita (xēt
est iniquitas sibi. Credo
videre bona domini,
in terra viuentium. Expecta
dñm viriliter age & confortet
cor tuum, & sustine dominum.
XXVIII. ps. ipsi Dauid.
Ad te domine clamabo
Deus meus ne fileas
a me ne quando taceas
a me, & assimilabor
descendentibus in lacum.
Exaudi dñe vocē oratiōis mee
dum oro ad te,
dum extollo manus meas ad
templum sanctum tuum. Ne
simul tradas me cū peccōribz,
& cū operantibus iniquitatem
ne pdas me. Qui loquūt pacē
pximo suo, mala autē (cū
in cordibus eorum. Da illis
fm opera eorū, & fm nequitiā
ad inuētionū ipsoz. Scdm opa
manuum eorum tribue illis,
reddere retributiōē eorū ipsi.
Quoniam non intellexerunt
opera domini,
& in opera manuum eius
destrues illos & non edificabis
eos. Benedictus dñs quoniam
exaudiuit vocē deprecatiōis mee.
Dñs adiutor meus & ptector
& i ipso spauit cor meū (meus,
& adiutus sum. Et re floruit
caro mea, & ex voluntate mea
confitebor ei. Dñs fortitudo
plebis sue, & ptector
saluationum christi sui

ἐν τριβω δόξια, ἐκκα
των ἐχθρών μου. Μὴ παραδώ με
εἰς χυλῶσθλιεοήγωμε, ὅτι ἐπόμενοι
μοὶ μάρτυροὶ ἀδικοὶ καὶ ἐμύτα
ἢ ἀδικία ἐαυτῆ. Πιστεύω
τοῦ ἰδῆν τα ἀγαθὰ κυρίου
ἐν γῆ ζώντων. Ὑπομένω
τὸν κύριον, ἀνδρίζω ἢ κραταίω
ἢ καρλίωσσω καὶ ὑπόμωσσω τὸν κύριον
κς. Ὑαλμὸς τῷ Δαβίδ.
Πρὸς σέ κύριε κεκραξομαι,
εἰς ἴδωμον μὴ παρασιωπήσης
ἀπέμου, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. (ὦμον,
Ἐισάκουσον κε τῆς φωνῆς τῆς δεήσει
ἐν τῷ δειδάμε πρὸς σέ,
ἐν τῷ ἀφῆμε χράσμου πρὸς
ναὸν ἁγίου σου. Μὴ
σμεκλύσῃ μετὰ ἀμαρτωλῶν,
καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίας,
μὴ σωαπολέσῃ με. Τῶν λαλούντι εἰρή
τῶν πλησίου αὐτῶν, κακὰ δὲ (γίνωμετὰ
ἐν ταῖς καρλίωσ αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς
κε κατὰ τὰ ἐργα αὐτῶν, ἢ κατὰ τὴν ποιη
τῶν ἐπιτηδωμάτων αὐτῶν. Κατὰ (ρίων
τῶν χράων αὐτῶν, δὲ αὐτοῖς.) τὰ ἐργα
ἀπολλοῖ το ἀγαπολομα αὐτῶν, αὐτοῖς.
Ὅτι ὄν σωήκοον
εἰς τὰ ἐργα κυρίου,
καὶ εἰς τὰ ἐργα τῶν χράων αὐτοῦ,
καθελθῆσ αὐτοῖς ἢ ὄν μὴ εἰκοσσομήσης
αὐτοῖς. Ἐυλογητὸς κύριος ὅτι
εἰσάκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσει μου.
Κύριος βοηθός μου ἢ ὑπερασπιστής μου,
ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσω ἢ καρλίωσσω,
καὶ εἰδοθηθῆσω. Καὶ ἀνέσταλεν
ἢ σάρξ μου, ἢ ἐκτελήματος μου
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κς κρατῶμα
τῶσ σου αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστής
τῶν σωτηριῶν τῶ χριστοῦ

دورا واهدني الى كريف
 مستقيمه ولا تسله نبي
 ايحي اعداء الذين احزنوني
 فان شهود الزور قاموا علي
 والكاذب اكذب نفسه وانا
 مصدق ان اعين خيرات
 الرب في ارض الحياه
 ارجو الرب يقويني ويعترف
 قلبي اذا املت الرب
 المزمر السابع والعشرون
 اليك يا رب صرخت
 الهني لا تغفل
 عنى ليلا تغفل
 عنى فاكون
 كالحا بكنز في الجحيم
 اسمع يا رب صوت تضرعى
 اذا صرحت اليك
 ور تفتت يفتي
 التي هيكل قدسك
 تحكف مع الخطاة
 لا تحكفني مع الخطاة ولا
 تغلكني مع الداهين الذين
 يتكلمون بالسلامة مع
 اصحابهم والشر في قلوبهم
 اجرهم كما عمل لهم ومثل سوء
 صديقتهم وكما عمل
 يديهم كما فهم
 اجرهم جزاءهم لا فهم
 لم يفهموا
 اعمال الرب
 ولا ما صنع يدا
 تهدمهم ولا تبنيهم
 تبارك الرب الاله
 الذي سمع صوت تضرعى
 الرب هو عوني وباعني
 عليك توكلت
 وبعده معرفتي وهو اتمني
 لحمي وبالوجدان بعني
 شكر الرب قوة
 شعبه وناصر
 ومخلص مسيحه

به لكتام ترضاه مسؤل
 توشبتك ولا تمسكون
 برעות معك اذ لم يكون
 علي سهد تيقنوا بميل
 حشون في الهول وهمن
 لمي حمي في صوبك
 بارع دمي علما سكر
 على في تقي وعالم
 لجد وسكور على
 لورد
 لوتد في انا
 تقيف لا تسمتون
 مني ولما تسمتون
 مني وامتل
 صديقتي في الجحيم
 سفل كل دعوتي
 بمصلي لوتد
 فرافش يدي في
 الهيكل قدسك
 لا اذ منديني صديقتي
 ومع صديقتي
 ومملي في سلام
 حكرهون وبسوتام
 بل بدهون : ده لوتد
 بصرهون وبسوتام
 معللهون بصرهون
 يدهون فرع لوتد
 واتيد فرعونوتام
 مسؤل ولا تمي
 بتمني في لاوتد
 ولعوبت اعوني
 فبموني ولا يدي
 برن ميمرا في
 كبل كل علوتي
 في عوني وتبي
 بميمره اتروض لبني
 وسعودمني وبني
 لبني وميوسبتيني
 كرموني في تقي
 لوتد وعني
 فوركوتك في

in semitam rectam, propter
 laudem meam, Ne tradas me
 voluntati tribulatiū me, qm surrexerūt
 contra me testes iniqui, & loquuntur
 rapinas. Nisi quod credo
 videre in bonitate DEI
 in terra vite eterne. Confide
 in DEO, confortetur & roboretur
 cor tuum, & spera in DEO.
 XXVIII. Daudis.
 Ad te Deum clamaui,
 fortitudo mea, ne taceas
 a me, quoniam si tacueris
 a me assimilabor
 his qui descendunt in puteum.
 Accipe vocem petitionis mee
 dum oro ad te,
 cū extēdero manus meas ī orōne corā
 templo sancto tuo. Non
 trahas me cum impiis,
 & cum operantibus iniquitatem,
 qui loquuntur pacem cum
 proximis suis, & malum est
 in cordibus eorum. Da eis
 fm opera eorum & fm maliciam
 gestorum eorum, sicut opera
 manuum eorum persolve illis,
 & conuerte condēnationem ad eos.
 Quoniam non intellexerunt
 legem DEI
 nec opera manuum eius,
 destruet eos, & non edificabit illos.
 Benedictum verbum DEI quoniam
 admisit vocem orationis mee,
 DEVS fortitudo mea & scutū meum
 in verbo eius confisum est cor meum,
 adiutor meus & letabitur
 cor meum, & in laude mea
 cōfitebor coram eo. DEVS fortitudo
 eis & robur,
 redemptio MESSIE sui ipse

הוא: הושיעה את-
עמך ובך את-
נתתך ורעם
ונשאים עד העולם:
כט פזמור
לדוד הבן ליהודה
בני ארים הבן
ליהודה בבדוד ועזו
בדוד ליהודה בבדוד
שמו השתחוו
ליהודה בהדרת-
קדש: קול יהודה על-
המים אמר הבדוד
הרעם יהודה על-
מים רבים: קול
יהודה בבדוד קול
יהודה בהדרת: קול
יהודה שבך ארים
ושיבך יהודה את-
ארוה הלבנון:
ורקידם כמורעני
לבנון ושדן כמו
בן דאקים: קול-
יהודה העב להבות
אש: קול יהודה יתל
מדבר יהודה
מדבר קדש: קול
יהודה יהודה
אילות ויהודה
עדרות ויהודה
כלו אומר בבדוד:
יהודה למבול
ישב
וישב
יהודה
מלך
לעולם:
יהודה עז לעמו
יהודה יתל
את עמו בשלום:
ל פזמו

ipse. Salua
populum tuum, & benedic
hereditati tue, & pasce eos,
& subleua eos vsq̄ in sēpītū.
XXIX. Psalmus
Dauidis. Afferte DEO
filii robustorum, afferte
DEO gloriā & fortitudinē.
Afferte DEO gloriā
nomini eius, adorate
DEVM in decore
sancto. Vox DEI super
aquas, Deus glorie
intonuit, DEVS super
aquas multas. Vox
DEI in fortitudine, vox
DEI in decore. Vox
DEI confringens cedros,
& confringet DEVS
cedros libani.
Et disperget eas q̄si vitulus
libani, & sarion quasi
filius naricornus. Vox
DEI diuidens flammam
ignis, vox DEI pauere faciēs
desertū, pauere faciet DEVS
desertum cades. Vox
DEI obstetricans
ceruas, & reuelans
falsus, & in templo eius
omnis loquetur gloriā.
DEVS diluuium
inhabitat,
& sedebit
DEVS
rex
in eternum. (suo
DEVS fortitudinē populo
dabit, DEVS benedicet
populo suo in pace. A.
XXX. Psalmus.

est. Saluum fac
populū tuum dñe & benedic
hereditati tue, & reges eos
& extolle eos vsq̄ in eternum.
XXVIII. ps. Dd. i. cōsumatiōe
tabernaculi. Afferte dño
filii Dei afferte
domino filios arietum.
Afferte dño gl̄iā (eis, adorate
& honorē, afferte dño gl̄iā noī
dominum in atrio sancto
eius. Vox domini super
aquas, deus maiestatis
intonuit, dominus super
aquas multas. Vox
domini in virtute, vox
domini in magnificentia. Vox
domini confringentis cedros,
& confringet dominus
cedros libani.
Et cōminuet eas tanq̄ vitulū
libani, & dilectus quēadmodū
filius vnicornuum. Vox
domini intercidentis flāmam
ignis, vox domini concutiētis
desertum, & cōmouebit dñs
desertum cades. Vox
domini preparantis
ceruos & reuelabit
condensā, & in templo eius
omnes dicent gloriā.
Dominus diluuium
inhabitare facie,
& sedebit
dominus
rex
in eternum.
Dominus virtutē populo suo
dabit, dominus benedicet
populo suo in pace. A.
XXIX. Psalmus

αυτου εστι. Σωσον
του λαου σου και ελλογισου
τιω κληρονομια σου, η και μαγον αυτου,
η εταρον αυτους ως τον αυνον.
κη. Υαλμος τω (κυρια
Δαβιδ, Εξολισ σκηνης. Ενεγκατε τας
υφισθαι, ενεγκατε
τω κυριω υφους κριτων.
Ενεγκατε τω κυριω δόξαν
η τιμην. ενεγκατε τω κω, δόξαν ονοματι
τω κω εν αυλη (αυτος, προσκυνησατε
αγια αυτου. Φωνη κυριου ετω
των υψαλων, ο θεος της δόξης
ειβροντησει, κυριος εωι
υψαλων ποζων. Φωνη
κυριου εν ισχυι, φωνη
κυριου εν μεγαλοπρεπιο. Φωνη
κυριου σωτριβοντος κεδρους,
η σωτριβη κυριος
τας κεδρους του λιβανου.
Και λεωτυγη αυτας ως τον μωσχον
του λιβανου, η ο ηγαπημενος
ως υφους μεγακερωτων. Φωνη
κυριου διακοπτοντος φλοα
πυρος, φωνη κυριου συσειοντος
ερημον, και συσειση κυριος
τω ερημον καιδλης. Φωνη
κυριου καταρτιζομενη
ελαφους, η αποκαλυψη
δρυμους, και εν τω ναω αυτου
πας τις λεξη δόξαν.
Κυριος τον κατακλισμω
κατακθη,
η καιζησται
κυριος
βασιλευς
εις τον αωνα
Κυριος ισχυν τω λαω αυτου βλωθη
κυριος ελλογισθη
τον λαον αυτου εν ειρηνη.
κη. Υαλμος

خالص
 شعبك بارك
 ميراثك و ارعهم
 و سسهم الي الابد
 المزمور الثامن والعشرون
 قربوا للرب ابن
 الرب قربوا
 للرب ابن الكباش قدموا للرب
 مجدا وكراما قدموا للرب
 تسبيحا لاسمه و اسجدوا
 للرب في محلي
 قدسه صوت الرب علي
 المياه اله المجد
 ارعد الرب علي
 المياه العذبة صوت
 الرب باقوه صوت
 الرب بعظيم الجلال صوت
 الرب يحطم الارز
 الرب يكسر
 ارز لبنان
 و يسحقه مثل جبل
 لبنان و المحبوب
 ابن وحيد القرن صوت
 الرب يقطع لهيب
 النار صوت الرب
 القهر
 يزلزل برية قاذرس صوت
 الرب يثبث
 الابل ويكشف
 الغاب و في هكلك
 المقدس كل البشر يسبحونك
 الرب يمسط
 الكواكب
 الرب
 يحلس
 ملكا
 الي الابد
 الرب يعطي شعبه
 قوه الرب يبارك
 شعبه لسلامه
 المزمور التاسع والعشرون

est. Redime
 populum tuum & benedic
 hereditati tue, & pasce eos
 & dirige eos vsq in eternum.
**XXIX. Laudatoria,
 Davidis.**
 Afferte coram DEO laudes
 chorus angelorum, afferte
 coram DEO gloria & fortitudinem.
 Afferte coram DEO gloria nomini eius,
 adorete coram DEO in decore
 sanctitatis. Vox DEI audita est super
 aquas, in fortitudine glorie eius,
 intonuit DEVS super
 aquas multas. Vox
 DEI audita est in virtute, vox
 DEI audita est in decore. Vox
 DEI confringens cedros,
 & confregit verbum DEI
 cedros libani.
 Et infilire eas fecit sicut vitulus
 libani, & mons producens fructus suos
 sicut filius naricornis. Vox
 DEI scindens flammis
 ignis. Vox DEI tremore incutit defro,
 incutit tremorem verbum DEI
 serpētibus q sunt i deserto rechā, Vox
 DEI parturire faciens ceruas,
 & soluens animalia silue,
 & in sanctuario eius exultabunt
 omnes ministri eius dicentes
 gloriam coram eo. DEVS in tempore
 diluuii super sedem
 iudicii sedit vt vices redderet prauis,
 seditq super sedem
 misericordie & liberauit Noah,
 & regnabit sup filios eius in scia scloq.
 DEVS legem populo suo
 dedit, DEVS benedicet
 populo suo in pace.
XXX. Dñi laudes dicent. Canticū

A. Rhinoceros graece, latine naricornis animal quod duo gerit cornua unum in nare & alterum quod superne erumpit exiguum quidem sed uahcissimum. Huius animalis nuper pictam uidimus imaginem referentem ex hoc genere unum. Quod per haec tempora Iuliano regi ex india allatum est.

A. Id est IMESSIA. nomen enim Messie, pax. I. haec. ix. Parer, es ternus, princeps, pax. B. III

שִׁיר דָּוִד לְחַנּוּכַת הַבַּיִת
 לְדָוִד : אֲחֻמְבָּר
 יְהוָה כִּי הִלַּחֲמֵנִי
 וְלֹא שִׂמַּחֲתָ יְאֵבֵי
 לִי : יְהוָה אֱלֹהֵי
 שׁוֹעֲתִי אֱלֹהֵי
 וְיִרְפָּאֵנִי : יְהוָה
 הַעֲלִיתָ מִן שָׁמַיִם
 נַפְשִׁי חַיֵּינִי
 מִיַּד מוֹתוֹת
 לְיַמֵּי חַסְדֶּיךָ
 וְלֹכֵד קִדְשֶׁךָ :
 כִּי יִרְעַע בְּאֶפְסֵי
 כְּרֻכּוֹ בְּעֵרֶךְ
 יִלְוֶנָה בְּכִי וְלִבִּי
 רָנָה :
 וְאֵן אֲמַרְתִּי
 בְּשִׁלְךָ בְּלֹא אֲמוֹנָה
 לְעוֹלָם : יְהוָה
 בְּרֻכּוֹ הַעֲבֹדָה
 לְיָרֵד עַד הַסִּמְרָה
 בְּיַד יְהוָה נִבְהַלָה
 אֱלֹהֵי יְהוָה אֲקַרָא
 וְאֵל צִדְקָתִי אֲתַחֲנֶן :
 מִדְּבַעַע בְּגַמִּי
 בְּרֹדְתִי אֶל שְׁחַת
 תִּיּוֹדֶךָ עֲפָר
 תִּיּוֹדֶךָ אֲמַרְתִּי :
 שָׁמַע יְהוָה הַנְּגִי
 יְהוָה תִּהְיֶה עוֹז לִי :
 הַפְּכֵת מִסִּפּוֹ
 לִפְתּוֹחַ לִי פִתְחָה
 שְׁקִי וְהִאֲזִינִי
 שְׁמָחָה : לְמַעַן
 יִמְרָדָה כְּבוֹד לֹא
 יִדַּם יְהוָה אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ :
 לֹא לְכַנְעֵת :
 מִיּוֹד לְדָוִד :
 כִּדְיָה חֲסִידִי
 אֶל בְּנֹשֶׁת דְּעוֹלָם

Canticū in dedicatione domus
 David. Exaltabo te
 domine quoniam suscepisti me,
 nec delectasti inimicos meos
 de me. DEVS DEVS meus
 clamaui ad te,
 & sanasti me. DEVS
 eduxisti ex inferno
 animā meam, viuificasti me
 ne descēderē in lacū. Cātate
 DEO misericordes eius,
 & confitemini memoriē sancti
 Qm̄ momētū ī ira eius, vita
 A. ī bñplacito eius, ad vesperum
 demorabitur fletus, & ī ma
 letitia, (tutinum
 Ego autem dixi
 in abundantia mea, nō mouebo
 in eternum, Domine
 ī volūtate tua; statuisti
 mōtī mō fortitudinē, absco
 faciē tuā, factus sū turbatō.
 Ad te DEVM clamabo,
 & ad dñm meū deprecabor.
 Que ē utilitas ī sanguīe mō,
 cū descēdero ī corruptionē,
 nunqd confitebitur tibi puluis,
 aut annūciabit veritatē tuā.
 Audi DEVS & misere mei,
 DEVS esto adiutor mihi.
 Conuertisti planctum meum
 in gaudium mihi, conscidisti
 faccū meū, & circūdedisti me
 letitia. Vt
 cantet tibi gloria mea & non
 compūgar, domine deus meus
 in eternum confitebor tibi.
 XXX. In finem.
 psalmus David pro extasi.
 In te domine speraui
 non confundar in eternum

ὡς ἦς τοῦ εἰκαισμοῦ τῷ οἴκῳ
 Δαβὶδ. Ὑψώσω
 κύριε ὅτι ὑπέλαβέ με,
 ἢ οὐκ ἠέδρανας τοὺς ἐχθρού μου
 ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ θεός μου
 ἐκέκραξα πρὸς σε
 καὶ ἰάσω με. Κύριε
 ἀνῆλθες ἐξ ἄβου
 τῶν ψυχῆ μου, ἵσώσασ με (Ὑψώσατε
 ἀπὸ τῶν καταβαίνοντων εἰς λακκοῦ. (C
 τῶν κυρίῳ οἱ ὅσοι ἄψες, (νῆς αὐτοῦ.
 ἢ ἐξομολογήσατε τῇ μνήμῃ τῆς ἀϊουσίας
 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, ἢ ζῶν
 ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ, τὸ ἕσπερας
 ἁυλιῶσεται κλαυθμός, ἢ εἰς τὸ πρῶν
 ἀσῆλῆσις.
 Ἐγὼ δὲ εἶπα
 ἐν τῇ ἀφροσύμῳ, ὅν μήλα πῶδ
 εἰς τὸν ἀδύνα. Κύριε
 ἐν τῷ θελήματι σου παύσῃ
 τῷ κάμφῃ μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας
 δὲ τὸ πρόσωπόν σου ἢ ἐπὶ ἔθλω τεταρ
 πρὸς σε κύριε κέκραξο (ραβ μέγας
 μοι, ἢ πρὸς τὸν θεοῦ μου δεηθῆσμαι.
 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ ἁματί μου,
 ἐν τῷ καταβαίνῃ εἰς διαφθοράν.
 Μὴ ἐξομολογήσεται σοὶ χνοῦς,
 ἢ ἀγαγεῖς τὴν ἀλήθειάν σου.
 Ἦκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με,
 κύριος ἐγγήθη βοηθός μου.
 Ἐστρεψας τὸν κοπιτόγμον
 εἰς χαράν ἐμοί, διέδρανας
 τὸν σαλκογμον ἢ περιέβωσά με
 ἄπρουνην. Ὅπως
 ἀνθῆλαισιν ἠδύξασμον ἢ ὅν
 μὴ κατονηῶ, κύριε ὁ θεός μου
 εἰς τὸν ἀδύνα ἐξομολογήσομαι σοί.
 Ἄ. Εἰς τὸ τέλος
 ψαλμός τῷ Δαβὶδ, ἐκασίας.
 Ἐπὶ σοὶ κύριε ἠλπίσα
 μὴ κατασχυνθῆναι εἰς τὸν ἀδύνα

בְּצוֹקְתִי פְּלִגְתִּי : In iustitia tua salua me,
 וְהוֹאֵל אָזְנוֹךָ Inclinā ad me aurem tuam,
 כְּהִרְגֵה וְצִלְתֵהּ velociter libera me,
 וְהוֹדֵל לְצוֹר כְּעֵז esto mihi ī lapidē fortissimū,
 לְבַיִת בְּצוֹדוֹת in domum munitam
 לְחַשְׁבֵּנִי : פֶּי vt salues me. Quia
 סֶלֶעַ וּסְצוֹדוֹתֵי petra mea, & arx mea
 אֲמַת וְלִמְעַן שְׂמֵךְ tu es, & propter nomen tuū
 מִנְחָתִי וּמִנְחָתִי : deduces me, & enutries me.
 וּמִנְחָתִי מִרְשֵׁת Educes me de rete
 וְ טַמְנוּ לִי כִּי hoc qđ absconderunt mihi, qđ
 אֲמַת כְּעֵז וּבִידֵךְ tu fortitū. mā es. In māu tua
 אֲפַקְדֵךְ רוּחִי פִּדְתֵךְ cōmēdabo spūm meū, fēdēstī
 אֹתִי וְהוֹאֵל אֲמַת me DEVS deus veritatis.
 שְׂמֵתִי הַשְׂמֵרִים Odiui custodientes
 וְבִלְיִטָּא אֲמַת vanitates frustra, ego
 אֶל יְהוָה בְּשִׁחְתִּי : autē in DEO confisus sum.
 אֲנִיָּה הַשְׂמֵתִי Exultabo & letabor
 בְּחַסְדֵךְ אֲשֶׁר רָאִיתִי ī misericordia tua, qđ vidisti
 עֲנִי יְרֵעִם afflictionem meam sciulisti
 בְּצָרוֹת נַפְשִׁי וְיִלְא tribulationes aīe mee. Et nō
 וּבְקִרְבָנִי בִּי conclusisti me in manu
 אֲוִיב הַעֲמֵת inimici, statuisti (fere mei
 בְּמִדְתֵךְ נִגְלִי יְחַנְנִי ī latitudine pedes meos. Mi(
 יְהוָה כִּי צִדְדִי DEVS quonīā tribulor, A.
 צַטְטָה בְּנַעֲסֵי עֵינַי tinea corrosus ē ī furoī ocu(
 נַפְשִׁי וּבְטֵבִי : כִּי aīa mā & vēter mūs. (lus mō
 בְּלִי בְּגִנּוֹן חַיִּי Quia cōsūpte sūt ī meroī vī(
 וְשִׁנּוֹתֵי בְּאֲנָתֵךְ & āni mei ī gemitu (te mee,
 כֶּסֶל בְּעוֹנֵי כֹחַ infirmata ē ī iniq̄tate for. mā,
 וְעֲצָמַי עֲשֵׂטוּ : & ossa mea tinea corrosa sūt.
 כְּבֹל צָרוֹתֵי הַיָּמִי Plusq̄ oēs molesta. mei factō(
 הַרְפָּתָה וְלִשְׁבָּתֵי opprobriū vicinīs meis (sū
 מִיָּד וּפְתוֹר לְמִיָּד nimis, & timor notis meis,
 רַאִי בְּרוּחַ נְדוּן q̄ videbāt me ī plateis fugie.
 מִכָּנִי : נִשְׁכַּחְתִּי a me. Oblivioni traditus sū,
 כְּמַת כְּלֵב הַיָּמִי qđ mortuus a corde, factō sū
 כְּבֹל אֲבָד quasi vas perditum.
 כִּי שְׂמֵתִי דַבְּתֵי Audiui enim opprobrium
 רַבִּים כְּנֹד multorum, cōgregationem
 מִסָּבִיב בְּהוֹסוֹם in circuitu, cū inirēt cōsiliū

in iustitia tua libera me.
 Inclinā ad me aurem tuam,
 accelera vt eruas me.
 Esto mihi in Deum protectorē
 & in domum refugii,
 vt saluum me facias. Quonīā
 fortitudo mea & refugiu meū
 es tu, & propter nomen tuum
 deduces me & enutries me.
 Educes me de laqueo
 hoc quē absconderūt mihi, qđ
 tu es ptector mō. In māus tuas
 cōmēdo spiritū meū, re de misisti
 me domine deus veritatis.
 Odisti obseruantes
 vanitates superuacue. Ego
 autem in domino speraui,
 exultabo & letabor
 in misericordia tua. Quoniam
 spexisti hūilitatē meā, saluasti
 de necessitatibō aīam meā. Nec
 conclusisti me in manibus
 inimici mei, statuisti (fere mei
 ī loco spaciōso pedes meos. Mi(
 domine quoniam tribulor
 cōturbatus ē ī ira oculus meus,
 anima mea & venter meus.
 Quā defecit ī dolore vita mea,
 & anni mei ī gemitibus. (mea,
 Infirmata ē ī paup̄tate virtus(
 & ossa mea conturbata sunt.
 Sup̄ oēs inimicos meos factō sū
 opprobrium vicinīs meis
 valde, & timor notis meis.
 Qui videbāt me foras fugerūt
 a me, oblivioni datus sum
 tāq̄ mortuus a corde. Factus sū
 tanquā vas perditum,
 quonīā audiui vituperationem
 multorū cōmoratiū ī circuitu.
 In eodum conuenirent simul

εν τη δικαιοσύνη σου εἴσομαι ἢ ἐξέλθω
 με. Κλίνον πρός με τὸ ὄυσον. Τόχνης
 τοῦ ἐξιλάσασθαι.
 Εἶναι μοι εἰς θεόν ὑπρασπιστήν.
 καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς
 τοῦ σωθῆναι. Ὅτι
 κραταίωμα μου ἢ καταφυγή μου
 εἶσύ, ἢ ἔκτισον τοῦ ὀνόματός σου.
 ὁδμήσθη με ἢ διατρέψθη με.
 Ἐξάξθη με ἐκ παίδος
 ταύτης ἢ ἐκρυβήθη με, ὅτι
 οὐ εἶ ὁ ὑπρασπιστής μου καὶ εἰς χεῖρας
 παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Ἐλπίσας
 με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας. (σὺ εἶ
 Ἐμίσησας τοὺς διαφύλλασοντάς
 ματαίωτας διακειμήνους. Ἐβλῶ δὲ
 ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἡλπίσα,
 ἀσφαλίσομαι καὶ ἀφραγήσομαι
 ἐπὶ τῷ ἐλέθῳ. Ὅτι ἐπέσθης
 ἐπὶ τὴν ταπεινώσει μου, ἵσωσας
 ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῶν ψυχῶν μου. Καὶ εἶ
 συνέκλεθαι με εἰς χεῖρας
 ἐχθρῶν, ἵσωσας
 ἐν ἀνυπατάτοις πύλαις μου. Ἐλπίσθη με
 κύριε, ὅτι θλίβομαι,
 ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμίσθη μου,
 ἢ ψυχῆ μου καὶ ἠσάθρημον.
 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ἀλγῆν ἠσώθη μου,
 καὶ τὰ ἔτη μου ἐν πεινῶσιν.
 Ἡδίνην ἐν πτωχίᾳ ἢ ἰσχύ μου,
 ἢ τὰ ὄσθια μου ἐταράχθησαν.
 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγνώθη
 ὄνησος, ἢ τοῖς γύπασί μου
 σφόδρα, ἢ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου
 Ὅι θεωρήθη με ἕξω ἐφύσθ
 ἀπέμωθ, ἐπελήθη
 ὡσὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐχθρήθη
 ὡσὶ σκυῖος ἀπολαλός,
 ὅτι ἤκουσα λόγον
 πομπῶν παροικάντων (τοὺς ὀμοῶ
 κυκλόθω. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐς

خلصني وانقذني بعد ذلك
انصت الي بسمعك
عاجلا لكي تخلصني
كان لي الفناصرا
وملجا لكي
تخلصني لا يظ
عودي
وملجاي وباسمك
يارب تهديني وتعيني
وتخرجني من هذا الفخ
الذي اخفي لعمري لا تطاننت
ناصري يارب وفي يديك
اسلم روحي ورجعتي
يارب اله الحق
ابغضت الذين يقتبسونني
بالاوذان الباطله وانما
علي الرد توكلت
افرح واسر
برحمتك لانك نظرت
الي تواضعي
وخلصت نفسي من
الشدايده لا تسلمني في ايدي
الاعداء واقمت
رجلي في السعة وارحمي
يارب قاضي حزين
تفكرت عينا من
سخطك ونعسي وقواي
فندي عمري بالاحزان
وسندي بالزفرات
وضعت بالمسكنه
قوتي وقلعت عظامي
صرت عارا في جميع
اعداء وجيرتي جدا
ورهبه من عرفتي
من عابتي تبا عدوتي
وتسوني من قلوبهم
مثل الميت
مثل انا مكسور
لاني سمعت سب
جميع من حولي هموا بي
وعند اجتماعهم جميع

בעצמותך סודי יתני
אצל לתי אודני
בסרחי פלאיתי
יהיה ליבר עשין
ליוסנא קרבא
לספרוק מי סטול
דחוקפי וחזעני
את בגלל שסק
וברתי וזו יתני
אפיך מי בספרותא
דנא דפרטין לי ארום
אנא עושני באיד
אפקר רוחי פרקת
יתני לי אלא קטיטא
סניתי דנטון עקרון
דמין ולמא ולסקא
אנא עלי ספרתי
אנוע אחרי בטרך
חסימא את סניפי
ידעתי בעקרון
דנפשי לא
ספרתי באיד
דבעל דננא אקממא
לרונתא רגלי חוס
עלי א צרום עיקלי
בלאת סרונא עני
איטעק נפשי וברסי
צרום אישי צון קרונא
חיי ושמא בתוראתא
תקל בחוני חילי
ואברי פרו השכון
יתיר פן פל מעיק חיות
ביסופא ולשי פבי לתרא
ודלותא לדעין לי
דחמיין לי בטומא ערקת
בדמקמי אהנסיית
חיד שקינא מן רענינא
דחתי קמאן דפתי מבדי
מטול דשמעית טעג דיש
דאמרון עלי עכמין
סניאין דחיתא סחור

in iustitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam,
festina libera me,
esto mihi ciuitas fortitudinis
ad robur arcis.
vt redimas me. Quoniam
fortitudo mea & fiducia mea
tu es, & propter nomen tuum
duc me & nutri me.
Eripies me de laqueo
isto quem tetenderunt mihi, quoniam
tu es fortitudo mea. In manu tua
comendabo spiritum meum, redemisti
me DEVS deus verax.
Odiui obseruantes opera,
que simulant vanitatem & mendaciam,
ego autem in DEO speraui.
Gaudebo & exultabo in bonitate tua,
quoniam respexisti afflictionem meam,
intellexisti tribulationes
anime mee. Et non
me conclusisti in manu dominorum
inimicitie mee statuisti
in latitudine pedes meos. Misere
mei Deus quonia infestatio adest mihi,
conturbatus est ab ira oculus meus
costricta sunt aia mea & venter meus.
Quoniam defecerunt in anxietate
vite mee, & anni mei in suspiriis,
infirmata est in peccatis virtus mea,
& membra mea destructa sunt.
Pre omnibus qui angunt me, factus
sum opprobrium vicinis meis valde,
& metuendus notis meis,
& qui videbant me in platea fugerunt
a conspectu meo. Oblivioni traditus sum
abeis tanquam mortuus a cogitatione,
factus sum veluti vas terreum contractum.
Quoniam audiui famam malam
quam dicunt contra me populi
multi, timorem circumquaque

A. Nicolaus de Cusa
homo in omni scientia
eminentissimus ppter
ea que hoc loco a pro
pheta dicuntur tum
propter multa alia cre
didit Christum domi
num sustinuisse in ani
ma dolores inferni, q
sane opinione ipse nec
amplector nec asper
nor. Habentur uero
passim sermones eius
in quibus de re hac do
ctissime disputat.

*Alia Questio
sustinet dolores inferni*

יהו על לכת
נפטי זכרו
ואני עלך
בטהומי יי אפרתי
אלה אתה בידך
עתמי העלני מיד
איבי ומרדפי
האירח פניך על-
עבודי הוטיעני
בחסדך יהוה אל
אבושה כי קראתה
יבטרו שעים ידמו
לשאלו הארמנות
שפתיי
טקרו הוידות על-
צדק עתק בנצחה
וכו: כה רב טובך
אשר צפנת לי ראה
פעלת לחסמי בך
נגד בני אדם
מסתרים בסתר
פניך מרבים איש
תצננם בכות
מריב ולשונות
ברוך יתה וכי
הפליא דסודלי
בעיר בעור ואני
אפרתי בתפוח
גברתי מגנני
עניך אכן שמעם
קול התנני
בשועי אלה
אתנו את יהוה כל
חסדו אמנים
נצח יתה וקשרם
על יתר עושת
נאמת חוקו
ואמץ לבבכם כל
חסימלים ליהוה
לב לדור
משקל

aduersum me, vt auferrent
animam meam cogitauerūt.
Ego autem in te
speraui DEVS dixi
Deus meus es tu. In māu tua
tpe mea, libera me de manu
inimicorū mōrū & psequētiū
Illumina faciē tuā sup (me.
seruum tuum, salua me
ī misericordia tua. DEVS nō
confundar, quia inuocaui te,
cōfundantur impii, & taceāt
in inferno. Muta fiant
labia
mendacii, que loquunt cōtra
iustum inueterata in supbia
& d'spectōe. Quā mīra ē bo.
q̄ reuasti timētibo te (tua,
operatus es sperātibus in te,
in cōspectu filiorū hoīum.
Abscondes eos in absconditōe
vultus tui, aduricie viri,
seruabis eos in tabernaculo
a cōtradictōe linguarū.
Benedictus DEVS q̄ (mihi,
mirabilē fecit misericordiā suā
in ciuitate munita. Ego autē
dixi in festinatione meā
excisus sum de conspectu
oculorū tuorū, vt q̄ audisti
vocem deprecationis mee,
cum clamarem ad te.
Diligite DEVM omnes
misericordes eius, fideles
seruat DEVS, & retribuet
his q̄ abundantius operātur
superbiam. Confortamini
& roboretur cor vestrū, oēs
qui expectatis DEVM.

XXXII. Davidis.
intellectus.

aduersum me, accipere
animam meam conuiliati sunt.
Ego autem in te
speraui domine, dixi
Deus meus es tu, ī manibo tuis
fortes mee. Eripe me de manu
inimicorū meorū, & a psequēti
Illumina faciē tuā sup (bus me.
seruum tuum, saluum me fac
in misericordia tua domine, nō
confundar quoniā inuocaui te.
Erubescant impii & deducātur
in infernum, muta fiant
labia
dolosa. Que loquunt aduersus
iustum iniquitatem in superbia
& ī abusiōe. Quā magna mul,
& ī abusiōe. Quā magna mul,
dñe, q̄ abscond. timē. te. (dul. tue
Perfecisti eis qui sperant in te,
in cōspectu filiorum hominum.
Abscondes eos in abscondito
faciei tue, a cōturbatiōe hoīum
proteges eos in tabernaculo
tuo a contradictione linguarū.
Benedictus dominus quoniam
mirificauit misericordiā suā mihi
in ciuitate munita. Ego autem
dixi in excessu mentis mee,
proiectus sum a facie
oculorū tuorum. Ideo exaudisti
vocem orationis mee,
dum clamarem ad te.
Diligite dominum omnes
sancti eius, quoniam veritatem
requirit dominus & retribuet
abundanter facientibus
superbiam. Viriliter agite
& confortetur cor vestrū, oēs
qui speratis in domino.

XXXI. Intellectus
David.

ἐπέμε, τοῦ λαβῆν, τὴν
ψυχῆ μου ἐβουλεύσατο.
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ
κύριε ἠλπίσα, εἶπα,
οὐ εἶ ὁ θεός μου ἐν ταῖς χερσί σου
οἱ κληροί μου. Ἐρύσαι με ἐκ χείρας
ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῆς καταθλιωκόντων μου.
Ἐπιφάνου τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τοῦ δούλου σου, σώσον με
ἐν τῷ ἐλέει σου, κύριε μὴ
κατασχυνθῆλω ὅτι ἐπικαλοσάμην σε
Αἰτοχρησίμων ἀεὶ ἔσθι κατὰ χεῖρά σου
εἰς ἄβυσσον. Ἀλαλαγήνηθη τὸ
τὰ χεῖλα
Τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ ψρηφάνια
τῶν δολικῶν σατομῶν, ἐν ὑμῶν (χρηστοτήτος
ἡ, ἐξ ἐσθῆν ἄσθ. Ὡς ποῦ τὸ πῶντος τῆ
σε κέ, ἡς ἐκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.
Ἐξήρῃσω τοῖς ἐλπίζουσι ἐπὶ σέ,
ἐν ἔμφυτον τῶν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων.
Κατακρύψας αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφω
τῶ πρόσωπῶ σου, ἀπὸ παραχῆς ἀγῶν.
Σκεπασθῆν αὐτοὺς, ἐν σκηνῇ
ἀπὸ ἀντιζοῖας γλωσσῶν.
Ἐυλογητὸς κύριος ὅτι
ἐθαμάσασε τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
ἐν πόλει περιουχῆς. Ἐγὼ δὲ
ἔπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου
ἀπερριμαι ἀπὸ προσώπου
τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσηκασθῆ
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου
ἐν τῷ κεκραγένω με πρὸς σε.
Ἀσπίσατε τὸν κύριον, πάντες
οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας
ἐκζητῆς κύριος, καὶ ἀνταποδίδασθ
τοῖς περιουχῶς ποιούσι
ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε
κατὰ κράτος ἡ καρδίαν ὑμῶν, πάντες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.
λα. Ὑαλμός τῶ Δαβὶδ
συγγέλω.

אשר גשני פטע
בסני חטאת
אשר אדם לא
יטע יתע לו עון
ואין ברוחו רעה
כי חרשותי בלתי
עצמי בשאנתי
כל היום כי יום
ולילה תקבד עלי
ידך נרפד לשי
בתרונתי קצ כלתי
חטאתי אודיע
ועונתי לא כסיתי
אפרותי אודה על
פטעי ליהוה
ואתה נשמת עון
חטאתי סלה
על זאת יתפלל
כל הסידי ואליך לע
במאד לך לשתק ס
בנים אליו לא
יעינו אתה סתה
לכס המצני
בני פלט חסו בנני
סלה: אשר ילך
אודך בדרך וי
תלך איעצה עיני
עמי: אל תתע
בסוס בפרד איך
ובבן בפתג
ורסן ערוך לגלום
בל קרב ארד:
בנים מבאובים
לרשע ותבוסת
בישת חסד סוכבני
ששמו ביחתוק לו
צדיקים ותדנינו
כל ישר לב
לנ נבני
צדיקים ביהוה
לשירים נאמ

Beatus cui dimissa ē iniquitas,
& absconditum est peccatū.
Beatus homo cui non
imputauit DEVS iniquitatē,
& nō est in spīritu eius dolus.
Quia tacui attrita sunt
ossa mea, in rugi tu meo
tota die. Die enim
& nocte grauatur super me
māus tua, conuerso ē hūor meus
ī siccatatis estasis in ppetuū.
Peccatū meū notā facio tibi,
& iniquitatē meā nō abscondo,
dixi confitebor super
scelera mea DEO,
& tu dimisisti iniquitatem
peccati mei semper.
Pro hac orat
omnis misericors ad te, tēpus
iueniēs, vt cū iudauerit ad
multe, ad illum non
accedāt. Tu es absconditio me
a, a molestatorē custodire
exultatio me euasōis circūda
ī ppetuū. Docebo te
& monstrabo tibi viam hāc,
p q̄ ambules, cōsulā super te
oculo meo. Non fietis
sicut equus & sicut mulus, non
aduertētēs, ī loco stringantē
& freno ornatus eorū vt cōc
ne accedant ad te.
Multi dolores
impīi confidentem autem
ī Deo misericōdia circūdabit.
Letamini ī DEO & exultate
iusti & laudate
omnes recti corde.
XXXIII. Gaudete
iusti in DEO,
rectos decet

Beatus vir cui non
imputauit dominus peccatum,
nec est in spiritu eius dolus.
Quonia tacui inueterauerunt
ossa mea, dum clamarem
tota die. Quoniam die
ac nocte grauata est super me
manus tua, conuersus sum
in eruna mea dum configit spina.
Delictum meum cognitum tibi feci,
& iniustitiam meam non abscondi.
Dixi confitebor aduersum me
iniustitiam meam domino,
& tu remisisti impietatem
peccati mei.
Pro hac orabit
ad te omnis sanctus, in tempore
oportuno. Verumtamen in diluuiio ad
multarum, ad eum non
approximabunt. Tu es refugium
meum a tribulatione que circūdat
me. Intellectum tibi dabo
& instruam te in via hac
qua gradieris, firmabo super te
oculos meos. Nolite fieri
sicut equus & mulus, quibus
non est intellectus. In chamo
& freno maxillas eorum stringe,
qui non approximant ad te.
Multa flagella
peccatoris sperantes autem
in domino misericordia circūdabit
Letamini in domino & exultate
iusti, & gloriamini
omnes recti corde.
XXXII. In fine. ps. David.
Exultate iusti in domino,
rectos decet

Μακάριος ὁ ἄφρων ὅτι ἄνομος,
ἢ ὁ ἐπικαλύψασα ἐν ἁμαρτίᾳ
Μακάριος ἀνὴρ, ὃν
μὴ λογιέται κύριος ἁμαρτίαν,
ὡς ἔστι ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ δόλος.
Ὅτι ἐπίκουσ, ἐποι λαώθει,
τὰ ὄσα μου, ἀπὸ τοῦ κραζέθην
ὅλων τῆς ἡμέρας. Ὅτι ἡμέρας
ἢ νυκτός, ἐβαρύνθη ἐπέμει (τῷ
ἠχέρον, ἐφάρην εἰς ταλαπρωσίαν, ἐκ
ἐμπαιήνοι μοι ἀκαθάρθῃ διαίτησά μου
Τὴν ἀνομίαν μου ἐγάρισα,
καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα
Ἐἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμὸν,
τῆς ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ,
ἢ σὺ ἀφῆκας, τῆς ὀστέ μου
Τῆς καρδίας μου διαβολήσ μου
Υπὲρ ταύτης πρὸς σὺν ἐμὸν
πρὸς σὺν παρὸς ὄσος ἐν καρδίᾳ
ἀθέτη. Ἰλὴν ἐν ἀτακλίῳ, ὡς ὄσος
πορεύθην, πρὸς αὐτὸν οὐκ
ἐτίθει. Σύν μου ἢ καταφυγὴ
ἀπαθλίμῃς τῆς περισχούσησ μου,
τὸ ἀσπίδι μου ἀντὶ τῶν
με διαβολῶν. Σμεῖψασ (κυκλωσάσ μου
ἢ συμβιβῶσαι, ἐν ὄσῳ, ταύτη
ἢ πορεύθη, ἐπισηρίθῃ ἐπὶ σὺν
τοὺς ὀφθαλμοῦσ μου. Μὴ γίνῃθῃ
ὡς ἵππος ἢ ἄστος οἷσ οὐκ
ἔστι σύνσις. Ἐγκημῶ
ἢ χαλιπῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν
ὄσους, τῶν μὴ ἐτίθεισ πρὸς σὺν
Ποιοὶ εἰ μάστιγῃς
τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν ἢ ἐλπίσ. γνο
ἐπὶ κήρην, ἔλεος κυκλώσει.
Ἐυφράνηθῃ ἐπὶ κύριον ἢ ἀσπίδι
δικαίῳ, ἢ καυχῶθῃ
πάντες εἰ ἀθέτῃ τῆ καρδίας
αὐτοῦ. Υαλομῶ τῷ Δαβὶδ, ἀπὸ τῆσ τροφῆσ
παρ' ἐβραίοις. Αἰσπλάδι δικαίῳ ἐν καρδίᾳ
τοῖσ ὄσῳσι πρὸς σὺν

كوباهم الذي تركت لهم
سبائهم والذين سترت خطاياهم
بالدم و كوبا للرجل الذي
لم يحسب الرد عليه خفيه
وليس فيه غش
انا سكت لان عظامي
بليت و من ذراخي اليك
النهار كله و لا جل ان
يدك ثقلت علي ليلا
ونهارا و ترخدت اللهم من
المقادله في قلبي و
اعترف الرب
بخطيتي ولم اخف اثمى و
قلت اعترف باثمي
امام الرب وهو الذي
يفغرا نام قلبي و
لهذا ابطلت لك
كل بار في حين
اجابه و لا تندبو
اليهم
سبل المياه
الغزيرة انت ملجائي
من الاحزان المحيطه بي
انت مجدي انقذني من
اعداء المحيدين بي سافهمك
وا علمك الكريف الذي
تسلكها واجعل عيني
عليك لا تكونوا
مثل الخيل والبقال التي
لا تفهم لها وانما تختدع
بالحمر في افواهها
فكذ لك اللذين لا يلبثون
اليك كثيره من ضرات
الخطاه والذين يتوكلون
علي الرب فالرحمة تحوكلهم
افرحوا بالرب وتهللوا
ايها الصديقون وافتخروا بالرب
يا جميع مستقيمي القلوب
المزموون الداخلي والكلثون
ابتهجوا ايها الابرار بالرب
ويا المستقيمين يارب

توبه ومان وبتكون ليه
مروءة حسيه على حيايه
توبه وبتكون ليه
توبه وبتكون ليه
وليت بروحيه نيكلاه
منا وبتكون ليه
اورثاه فلين ندمي
بنتموت نكلاه واما انا
ايتم وولي تمكفتم علي
مترد ايتها القوي اله
شركا وكيما لعلما
حوتني انوعيد
وعونتي لا تخفي
امريت انده علي
مروءة قدمي واني
تبتكنا عني
حوتني لعلما
علي ذم فلتمسوا
لعيون رעות الهود لعيون
ذميون علم من سنيون
هيد ميا لوتيه لا
يمسوا لكتبا شام انتم
سبل في ممرود هتبتكني
في عت سبتكنا تموتوني
لعلما اسفل لهد ولفيد
بأورث ذم تروء ام ليد
اشم علي لبتنا
عني لا تبهون هيد ووسا
وهيد نوبنا وليت لكون
في ونا نيمكنا وفتوكم
تمكونيه لا تخفنا
بترود لا ايتكريد لوتدي
سنيون فيبين
لرشي عيا و سكر في
تبتكنا فتونيه
تروء في وبتكني
عديكنا و سبتكنا
فلتمسوا لعلما
تبتكنا
عديكنا قدمي
لتمسوا لعلما

Beatus cui remissa sunt scelera sua,
tegmenta autem super peccata eius.
Beatus homo cui non
imputat Deus peccata
& non est in spiritu eius dolus.
Quoniam tacui a verbis
legis, attrita sunt ossa mea,
ob rugitum meum tota die. Quonia
die ac nocte inualuit super me
percussio tua, cōuersus est viror meus
in siccitatem estatis semper.
Delictum meum notum faciam tibi,
peccatum meum non abscondi,
dixi confitebor
scelus meum coram Deo & tu
remisisti impietatem
delicti mei in eternum
Propter hoc orabit omnis pius
ad te in tēpore opportuno. Verū ī tpe
quo venient populi multi,
veluti aque ad eum non
appropinquabūt vt noceāt. Tu Deus
abscondio es mihi, ī tūbo tuo custodies me
cancio redemptionis circūdabis me
ī etnū. Intellectū dabo tibi & docebo
via hac incedes, ponam
super te in bonum
oculum meum. Non fitis sicut equus
& sicut mulus, quibus non est
intellectus, capistrum & frenum
ornatus eorum, vt constringantur
simul ne accedant ad te.
Multi dolores
impīi, qui vero sperauerit in Deo,
benignitas circundabit eum.
Letamini in Deo & exultate
iusti, & laudes dicite
omnes quorū sunt recte cogitationes.
XXXIII. Laudes dicite
iusti coram Deo,
rectos decet

תהלה : חזרו ליהוד
בכנור בגבול
עשור זמרו לו :
שירו לו שיר חדש
חטיבו נגון
בתרועה : ישיב
דבר יהודה וכל
מעשהו באמונה :
אתב צדקה ומשפט
חסד יהודה מלאה
הארץ : בדרך יהודה
שמים נעשו וברוח
פיו כל צבאם כנסו
כבוד מי הים נתן
באצרות יהודה :
יהוה מיהודה כל-
הארץ מפניו יגורו
כל-שבי חבל
כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ועמדו
יהודה הפיר עצת
גוים הגיא
מחשבות עמים :
עצת יהודה לעולם
מעל מחשבות לבו
לדוד : אשר הגו
אשר יהודה אלהיו
תעסובתר להחלה
לומשמים תפיש
יהודה נאה את כל-
בני האדם : ממכון
שביתו השנית אל
כל-שבי הארץ :
היצר יחד לבם
המבין אל כל-
מעשהו : אין חמלך
נוטע ברב דהיל
גבור לא יצלח
ברב דחשק הסל
לתועה וברב
חילו לא ימלט :

laudatio. Confitemini DEO
incithara in psalterio
denario cantate ei.
Cantate ei canticū nouum,
diligenter psallite ei
in iubilo. Quia rectum
est verbum DEI, & omne
opus eiue in fide.
Diligit iustitiam & iudiciū,
misericordia DEI plena est
terra. In verbo DEI
celi facti sūt, & ī spū (gregās
or) ei oīs exercitō eorū. Cō-
q̄si ī vtre aquas maris, ponēs
in thesauris abyssos.
Timeat a DEO omnis
terra, ab eo formident
vniuersi habitatores orbis.
Quoniam ipse dixit & fuit
ipse precepit & substiterunt.
DEVS dissoluit consiliū
gentium, irritas fecit
cogitationes populorum.
Cōsiliū autē DEI in eternū
stabit cogitatōes cōdis elo ī
& gñatōe. Brā gēs (gñatōe
cuius q̄ dat esse est deus eius,
populo quē elegit ī hēditatē
sibi. De celo respexit
DEVS, vidit omnes
filios adam. De firmissimo
folio suo, prospexit ad
vniuersos habitatores terre.
Formās singulari cor eorū, A
intelligens omnia
opera eorum. Nō saluabitur
rex ī multitudine exercitus,
nec fortis liberabit (equus
ī mltitudie virtutis. Fallax
ad salutē, & in multitudine
robor) sui neq̄ euadeī faciet

collaudatio. Confitemini dño
in cithara, in psalterio
decem chordarum psallite illi.
Cantate ei canticum nouum,
bene psallite ei
in vociferatione. Quia rectū
est verbum domini, & omnia
opera eius in fide.
Diligit misericordiā & iudiciū,
misericordia domini plena est
terra. Verbo domini
celi firmati sunt, & spiritu
oriseio oīs ut eorū. Cōgregās
sicut ī vtre aquas maris, ponēs
in thesauris abyssos.
Timeat dominum omnis
terra, ab eo autem cōmoueant
omnes inhabitantes orbem.
Quoniam ipse dixit & facta sūt,
ipse mandauit & creata sūt.
Dominus dissipat consilia
gentium, reprobat autem
cogitatōes pp̄lorū, (dñi ī etnū
& reprobat cōsilia p̄ri. Cōsiliū āt
māet, cogitatōes cordis eius ī
& gñationē. Brā gēs (gñatōe
culus est dominus Deus eius,
populus quē elegit in hēditatē
sibi. De celo respexit
dominus vidit omnes
filios hominum. De preparato
habitaculo suo, respexit super
omnes qui habitant terram.
Qui finxit sigillatī corda eorū,
qui intelligit omnia
opera eorum. Non saluatur
rex per multam virtutem,
& gigas nō saluabitur (equus
ī mltitudie virtutis) sue. Fallax
ad salutem, in abundantia
autē virtutis sue non saluabit.

Ύμνοις. Ἐξήμολογήσατε τῷ κυρίῳ
ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ
δεκαχορδῶ ψάλατε αὐτῷ.
Ἄσατε αὐτῷ ᾠσμα καινόν,
καλῶς ψάλατε αὐτῷ
ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι ἄψυς
ὁ λόγος τοῦ κυρίου, καὶ πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.
Ἄγαπῶν, ἐλεημοσύνην καὶ κρίτην
ὁ κύριος, τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης
ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ κυρίου
οἱ οὐρανοὶ ἐπὶ ἐβόησαν, καὶ τῷ πνεύματι
τῶν ἐσφαιρῶν αὐτοῦ, πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ. (ὡς
ὡς ἰσχυρὸς, ὑψίστα θαλάσσης,) (Σωμάτων
ἐν θησαυροῖς ἀβύσσου. Πίστεϊς
Φοβηθήτω τοῦ κυρίου παῖδες
ἡ γῆ, ἅπαντοί διὲ σαλευθήτωσαν
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμενὴν.
Ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγένεθησαν,
αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίθησαν.
Κύριος διασκεδάσας βουλάς
ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ (Χόντου.
λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βελάς ἀρ-
χῶν. Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα
μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενε-
αὴν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος
οὗ ἐστὶ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.
λαὸς οὗ ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν
ἑαυτοῦ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν
ὁ κύριος, εἶδε πάντα
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξέτοιμον
κατακλιτήριον αὐτοῦ, ἐπέβλεψεν ἐπὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
Ὁ πλάσας κατὰ μέγεθος καρδίας αὐτοῦ,
ὁ συγκίς εἰς πάντα
τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώζεται
βασιλεὺς, διὰ πολλῶν δυνάμεων,
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται
ἐν πληθῇ ἰσχύος αὐτοῦ. Ὑψίστης ἰσχύος
εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πληθῇ
δυναμείας αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

הנה עין ייחיה אל-
יראנו למיהלים
לחסדו: להגיל
מפני נפשות
ולחיותם ברעב:
נפשנו הנחת
ליהיה עזרתנו
וכנגדנו הוא:
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו
בטחנו: יהי חסדך
יהיה עלינו
בצדק: תלנו לך:
לך לך
בשנותו את טעמו
לפני אבי מלך
וגדוהו וילך:
אברהם את ייחיה
בבלעת בפי
ההלתו בפי: בידך
תתהלל נפשו
ישמענו עננו
ושמנו גדלו
ליהיה אבי
ולרוממה שמו
ידו: ודשתי את-
יהיה ועננו ומכל-
לנו יהיה הגילגל:
הביטו אליו
וגדו ופנינו
אל יחפרו: ית עני
קרא ויהיה טעמו
ומכל צורתו
הושעו הנהת מלאך
יהיה סביב
ליראנו ומלצם:
טעמו נראו כי
טוב יהיה אשר
הגבר יחסה לו:
ירא את ייחיה
קדשו כי יאין

Ecce oculi DEI super
timentes eum, & expectates
misericordiam eius. Vt eruat
de morte animas eorum,
& viuificet eos in fame.
Anima nostra expectauit
DEVM, auxilium nostrum,
& clypeus noster est.
In ipso, n. letabitur cor nostrum
quia in nomine sancto eius
spauimus. Sit misericordia tua
DEVS super nos,
sicut expectauimus te.
XXXIII. Dauidis,
quoniam commutauit sensum suum
coram Abimelech
& eiecit eum & abiit.
Benedicam DEVM
in omni tempore, semper
laus eius in ore meo. In DEO
laudabitur anima mea,
audiant mansueti
& letentur. Magnificate
DEVM mecum,
& exaltemus nomen eius
pariter. Quasi DEVM &
respondit mihi, & de omnibus
a quibus timebam liberauit me.
Respiciat ad eum
& illuminamini, & uultus uostri
non confundentur. Hic pauper
clamauit & Deus exaudiuit,
& de omnibus tribulationibus
saluauit eum. Firmat angelus
DEI per circuitum
timentes eum, & eruet eos.
Gustate & videte, quoniam
bonus DEVS, beatus
uir qui sperat in eo.
Timeat DEVM
sancti eius, quoniam non est

Ecce oculi domini super
metuentes eum, & in eis qui sperant
super misericordia eius. Vt eruat
a morte animas eorum,
& alat eos in fame.
Anima nostra sustinet
dominum, quoniam adiutor
& protector noster est.
Quia in eo letabitur cornu nostrum,
& in nomine sancto eius
spauimus. Fiat misericordia tua
domine super nos,
quae admodum sperauimus in te.
XXXIII. Psalmus Dauid
cum mutauit vultum suum
coram Achimelech
& dimisit eum & abiit.
Benedicam dominum
in omni tempore, semper
laus eius in ore meo. Beth In domino
laudabitur anima mea,
audiant mansueti
& letentur. Gimmel Magnificate
dominum mecum,
& exaltemus nomen eius
in idipsum. Daleth Ex quasi domini &
exaudiuit me, & ex omnibus
tribulationibus meis eripuit me.
He Accedite ad eum (es vti
& illuminamini. Vau Et facit
non confundetur. Zain Iste pauper
clamauit & dominus exaudiuit
eum, & de omnibus tribulationibus
eius saluauit eum. Heth Immit
domini in circuitu (tet angelus
timentium eum, & eripiet eos,
Teth Gustate & videte quoniam
suauis est dominus, beatus
uir qui sperat in eo.
Ioth Timeat dominum omnes
sancti eius, quoniam non est

Ιλου δι ὀφθαλμοῦ κυρίου ἐπὶ
τοὺς φοβουύτας αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας
ἐπὶ τῷ ἔλεος αὐτοῦ. Ῥύσασθαι
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
καὶ διατρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει
τῷ κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. (ἡμῶν,
ὅτι ἐν αὐτῷ ὀφραφθῆναι ἡ καρδίαν
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἀπῶ αὐτοῦ
ἠλπώσαμεν. Γέννητο ὕπερ τοῦ ἔλεος σου
ἐφ' ἡμᾶς,
καθὼς ἠλπώσαμεν ἐπὶ σέ.
λγ. Υαλμός τῷ Δαβὶδ
Ὅτι ἠγάπησε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐναντίον ἀβιμέλεχ
καὶ ἀπέλυσε αὐτὸν καὶ ἀπέληξε
Ἐυλόγησε τὸν κύριον
ἐν παντί καιῶ, διαπαντός (τῷ καὶ
ἡ ὄψις αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι. Ἐκ
ἐπαρηρησῆται ἡ ψυχὴ μου,
ἀκουσάτωσαν τῶν
καὶ ἀφραφθῆτωσαν. Μεγαλύνετε
τὸν κύριον σὺν ἐμοί,
καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξήχησε τὸν κύριον,
ἐπικουρούμενον, καὶ ἐκπασῶν
τῶν θλιμάντων, ἐρύσαστέ με.
Ἰροσέθετε πρὸς αὐτὸν
καὶ φωνάθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν,
ὄμη κατὰ σκευῆ. Ὅυτες ὀπτωχὸς
ἐκείραξε, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν
αὐτοῦ, καὶ ἐκπασῶν τῶν θλιμάντων
αὐτοῦ ἴσασιν αὐτόν. Ἰορεμβαθή ἀίηλος
κυρίου κύκλω
τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς,
Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ κύριος, μακάριος
ἀνθρώπος ἐλπίζῶ ἐπ' αὐτόν.
Φοβήθητε τὸν κύριον, πάντες
οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστι

اعين الرد علي
تقيا به المتوكلين
علي رحمته و ينجي
نفوسهم من الموت
في ايام الشدة يشبعهم
نفوسا رجا
الرد كل حين و لانه
عونا
ونا صرنا
و علي اسمه القدوس
توكلنا و لتعز رحمتك
يارب علينا
كمثل توكلنا عليك و

مَا يَعْنِي هُوَ كَسْبُهَا
لِذَلِكَ كَمَنْ هُوَ الْوَكِيلُ
لِطَبَقَاتِهِ : لِصَفْوَةٍ
كَمَا تَمَّا دَمَشَقُ
وَلَكِنْ مِمَّا هُوَ بِهَا وَلِئِنْ
دَمَشَقُ كَمَا تَمَّا لِطَبَقَاتِهِ
هُوَ سَوْءٌ
وَيُشْرِكُهُ هُوَ
أَنَّ هُوَ بِمَنْزِلَةِ الْوَكِيلِ
لِطَبَقَاتِهِ كَمَا هُوَ
قَوْلُهُ : أَتَدْرِي هُوَ
سَوْءٌ هُوَ عَلَيْهِ
هِيَ كَمَا هُوَ الْوَكِيلُ :
لِذَلِكَ

Ecce oculus DEI aspicit
timentes eum, & sperantes
in benignitate eius. Ut eripiat
a morte animas eorum,
& pascat eos in tempore famis.
Anima nostra expectat redemptionē
DEI, sustentatio enim nostra,
& scutum nostrum ipse
quoniam in verbo suo letabitur
cor nostrum. Quoniam in nomine
sancto eius spes nostra. Sit
misericordia DEI super nos,
quemadmodum sperauimus in te.

XXXIII. Davidis,
quando mutauit sensum suum
coram Abimelec,
& reliquit eum & abiit.

Benedicam DEVM
in omni tempore,
semper laus eius in
ore meo. In verbo DEI
laudabit anima mea, audient
mansueti & letabuntur. Afferte
magnificentiam coram DEO,
& exaltemus nomen eius
simul. Quae si doctrinā
a cōspectu DEI, & respōdit mihi, & de
timoribus meis liberauit me.

Respice ad eum
& illuminamini & facies vestre
non confundentur. Hic pauper
clamauit, & DEVS exaudiuit
& de omnibus tribulationibus eius
liberauit eum. Immoratur angelus
DEI in circuitu timentium eum
& liberat eos.

A. Percipite & videte, quoniam
bonus ipse DEVS, beatus homo
qui confidit in verbo eius.
Timete a presentia DEI
sancti eius quoniam non

A. In cōmētariis. R.
Mofe. hadarffian. in
pſalmo. cxxxy. qui in
cipit. Confitemini do
mino quoniam bonus
quātū ifra
عزير شامر
ذکر يدوع نوتن لوتس
لکل بشر حذا هوا
دامر سعفو وراو بی
سوج بی توتس نانو
وکل وراو بشرو وبتسعم
ولتس سب لبشر وراو
شامر وراو بی سوج بی
وتتت فلا دواو
plus dictum est uerbi
notum. Qui dat panē
sive cibū omni carni.
Hoc est illud quod di
ctum est. ps. xxxiiii.
Gustate & uidete quo
niam bonus est Deus,
quoniam cibus quem
dat omnibus, ipse ē ca
ro eius. Et dum gūsta
tur cibus siue panis cō
uertitur in carnem. Et
hoc est quod dictū est.
Et uidete quoniam bo
nus Deus. Hoc uero
mirabile est magnum.
Que pauca uerba, si
bene examinentur il
luminare possunt ce
cutiētes hebreos de sa
cramento eucharistie.

de eucharistia

المزمور الثالث والثلاثون
أبارك الرب
في كل حين و كل
أوان تسبحته في فمي بالرب
تفتخر نفسي و
فلا تسمع أهل الذم
ويفرحون و عظموا
مع الرب
ولنعلي اسمه
اجمعون و كلابن الرب
فاجابني ومن جمع
أخزاني خلصني و
اقبلوا الرب
واستدبروا به فان وجوهكم
لا تحزا ان المسكين
صرخ فا استجاب له الرب
ومن جمع أخزاني
خلصه ملاك
الرب يدوك
انتقيا و ينجهم
ذوقوا و تيقنوا
أكيد الرب و كلوا
للرجل المتوكل عليه و
انتقوا الرب
يا جميع قدسيه و قيا

بدرستني يت بدعيا
قدس اني ملو
وفسرية و اول:
أبكر الرب
فكل اعين.
الربنا توشبته
بفوهي : بغيره
تسبته بفسه يسلمون
عنوتنا و نون : تدو
وبونا قدس
و نونك سمية
فحوا : بغيره اولفون
من قدس و نون و بملو
وتلت : فها س
استمبلو لوت
وانتر و افير
لا عبقو و نون عبقنا
قرا هي شمع
و بملو عبقو
فركية : سون ملانا
هي حور حور و نون
بغيا و نون
أشكمتو و نون
سب دوا و نون
واترنا بغيره
وتلو من قدس
قدسيه و نون

בְּחֶסֶד לִירְאָיוֹ inopia timentibus eum.
 כְּפָרִים נָשׂוּ Leonculi indiguerunt
 וְעֵבֶר וּדְרִשׁ & esurierūt, querētibus autē
 יְהוָה לֹא־יִחְסֶרֶת DEVM, non deerit
 כָּל טוֹב לְכוֹנֵי בְנֵי־אֱמִי
 שְׂמַעוּ לִי יְהוָה DEI docebo vos.
 מִן הָאִישׁ הַחַפֵּץ Quis est vir qui velit
 חַיִּים אֲהִיב יָמִים vitam, diligens dies quibus
 לְרֵאוֹת טוֹב נֶעֱרַר videat bonum. Custodi
 לְשׁוֹנְךָ מִרַע linguam tuam a malo,
 וְשִׁפְתֶיךָ מִכָּבֶר & labia tua ne loquantur
 מִרַע דּוֹלֵם dolū. Recede a malo
 וְעָשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ & fac bonum, inquire
 שְׁלֹם וְרִדְפֶנּוּ A. pacē & persequere eam.
 עֵינֵי יְהוָה אֵל Oculi DEI ad
 צְדִיקִים וְאוֹנִיִּים iustos, & aures eius
 אֶל־שִׁעְתָּם פָּנָי ad clamorē eorum. Vultus
 יְהוָה בְּעֵשֶׂי רַע DEI super facientes mala,
 לְהַרְגֹת מֵאֶרֶץ vt pdat de terra (& DEVS
 זְכָרָם: צַעֲקוֹתֵיהֶם mēoriā eorū. Clamauerūt,
 שְׂמַע וּמְכַל צַרְחָתָם exaudi, & ex oībus tribu. eorū
 הַעֲלֵם: הַרְגֵם liberavit eos. Propīquus ē
 לְנַשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת contritis corde, (DEVS
 וּבְכֹף רִיחַ יִשְׁעֵי: & cōfractos spiritu saluabit.
 רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק Multe tribulationes iusti,
 וּמְכַוְּלִים יַצִּילֵנּוּ & ex oībus illis liberabit eū
 יְהוָה: שְׁמֵר כָּל DEVS. Custodit omnia
 עַצְמַתְּוֹ צַחַת מִתָּוֶה ossa eius, vnum ex eis
 לֹא־נִשְׁבְּרָה יְמִינֹתֵי non confringetur. Interficiet
 רַעַע רַעַע וְשִׂנְאִי impiū malitia, & odientes
 צְדִיק יִשְׁמְרוּ יְפֹתֵיהֶם iustū pdentur. Redimet B.
 יְהוָה נַפְשׁ עַבְדֵי־וָוֹ DEVS aīas seruorū suorū,
 וְלֹא־יִאֲשָׁמוּ כָּל־ & non debentur omnes
 חַסִּים בְּוֹ sperantes in eo.
 לֵה לְיְהוָה XXXV. Davidis.
 יִבְרַח יְהוָה אֶת־ Iudica DEVS
 יְרֵבֵי לְחַם אֶת־ aduersarios mōs, pugna oītra
 לְחַמִּי: חַחֲזֹק כִּנְוֹן īpugnātes me. Apprehēde
 וְעָנֵה וְקִרְבֵּי & parmulā, & cōsurge (scutū
 בְּעֵרְוִתִי: וְהִרְקֵן ī adiutoriū mihi. Effūde frameā

inopia timentibus eum.
 Chaph. Diuites eguerunt
 & esurierunt, inquirentes autē
 dominum non minuentur
 omni bono. Lamech Vēite filii
 audite me, timorem
 domini docebo vos.
 Mem. Quis est homo qui vult
 vitam, diligit dies
 videre bonos. Nun. Prohibe
 linguam tuam a malo,
 & labia tua ne loquantur
 dolū. Samech Diuerte a malo
 & fac bonum, inquire
 pacem & persequere eam.
 Ain Oculi domini super
 iustos, & aures eius
 in pces eorū. Phe Vultus autem
 domini super facientes mala,
 vt pdat de terra (rūt iusti & dñs
 memoriā eorū. Sadic Clamaue
 exaudi. eos, & ex oībo tribu. eorū
 libavit eos. Quof Iuxta est dñs
 his qui tribulato sunt corde,
 & humiles spiritu saluabit.
 Res. Multe tribulationes iustorū,
 & de omnibus his liberavit eos
 dñs. Sin Custodit dominus ossa
 ossa eortm, vnum ex his
 non conteretur. Thau Mors
 peccatorū pessima, & q oderunt
 iustum delinquent. Redimet
 dominus animas seruorū suorū,
 & non delinquent omnes
 qui sperant in eo.
 XXXIII. In finē ps īpsū Dā.
 Iudica domine
 nocentes me, expugna
 īpugnātes me. Apphēde arma
 & scutum, & exurge
 ī adiutoriū mihi. Effūde frameā

ὑπερήμα τοῖς φοβουμένοις αὐτοῦ
 Ἰλουσῶν ἐπὶ τῶν ἄσπετον
 ἢ ἐπάρασον, αἱ δὲ ἐκζητοῦντες
 τοῦ κύριου, οὐκ ἐλαττωθήσονται
 πημάτων ἀγαθῶν. Δεῦτε τέκνα
 ἀκούσατέ μου, φόβου
 κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων
 ζωὴν ἀγαθῶν ἡμέρας
 ἰδεῖν ἀγαθῶν. Παῦσον
 τὴν γλῶσσά σου ἀπὸ κακοῦ.
 ἢ χεῖλίσου τοῦ μὴ λαλῆσαι
 δόλου. Ἐκκλίνου ἀπὸ κακοῦ,
 ἢ κρίσιν ἀγαθῶν, ζήτησον
 εἰρήνην ἢ δίωξον αὐτῶν.
 Ὁφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ
 δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ
 εἰς δέσιν αὐτῶν. Πρῶτον δὲ
 κυρίου ἐπὶ παοῦντας κακά
 τῶν ἐξολοθρευσάτων ἐκγῆς (καὶ ἢ ὁ κς
 τὸ μνημόσυγον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δὲ
 εἰσέκουσεν αὐτῶν, ἢ ἐκπασσῶν τῶν θλίψεων
 ἐρρύσατο αὐτοῦ. Ἐγγὺς κς (αὐτῶν,
 τοῖς σωτηριζόμενοις τῶν καρδίας,
 ἢ τοῖς ταπεινοῖς τῶ πνεύματι σώσει
 ἰσχυροὺς ἀπὸ τῶν δικαίων,
 ἢ ἐκπασσῶν αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοῦ
 ὁ κύριος. Φυλάσσει κύριος πάντα
 τὰ ὀσά αὐτῶν, εἷν ἐξ αὐτῶν
 οὐ σωτηριζήσεται. Θάνατος
 ἁμαρτωλῶν πονηρῶν, ἢ διμισοῦντες
 τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Αὐτῶν δὲ
 κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
 ἢ οὐ μὴ πλημμελήσουσι, πάντες
 αἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῦ.
 λλ' Ἰσχυρὸς τῶ Δαβὶδ
 Δίκασον κύριε
 τοὺς ἀδικούντάς με, πολέμισον τοῦ
 πολεμιστάς με. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου
 καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνασθῆθι
 εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἐκχίον ῥομφαίαν

لا عوز لا تقيا به
 الاغنيا افتقروا
 وجا عوا والدين بظلمون
 الرب لا يعد لهم
 كل الخيرات هلموا ايها
 الابنا واسمعوا مني
 لا فمكم منا فه الرب
 من هو الرجل الخي هويد
 الحياه و ويحب ان يرا
 ايا ما كالحه و اكف
 لسالك عن الشر
 وسفتيك لكي لا تتكلم
 بالفخر و ابعد عن الشر
 واصنع الخير و واكلم
 السلامه واتبعها
 فان عيني الرب علي
 الابرار و سمعه
 الي تضرعهم و وجه
 الرب علي كل نعي الشر
 ليحمي ذكركم من
 علي الارض و الابراز دعوا
 فاستجاب لهم الرب و ومن
 جميع شد ايدهم نجاهم
 الرب قريب من منكسري
 القلوب و منخلص متواضعي
 الارواح كثيره هي احزان
 الصديقين ومن جميعها
 يدخلهم الرب الرب يحفظ
 جميع عظامهم و احد
 منهم لا تنكسر و موت
 الخطاه شرير
 ومبغذوا البار يهلكون
 الرب ينجي انفس عبده
 ولا ينجي
 المتوكلين عليه
 المزمور الرابع والثلاثون
 حا كم يارب
 الذين يكلمونني قائم
 الذين يقا تلوندي
 خذ سلاحا وترسا وقم
 لمعوتي و استل سيفي

و اسرنا لوالدي
 ذري اربوا اتمسكوني
 وكفوني وتبني اولفنا
 و لا تفرو
 كل טובه : اقول ذري
 كقولوني في ذلتي
 و لا اقول يمتون
 من ان يكره ذبني
 من رحيم يسمه
 لميخمي بعبه : توبه
 ليسعد بك
 و سيقومك بالملا
 ذبلت : نور بك
 و يبيد يدك بعني
 سلمت و اردوك بتوبتي
 عينتي في لوت
 صديقي اودوني
 لكفلا علوتهم : فرعون
 و لا يعبوني في
 لسيماه من ارض
 و يكرهون : صديق
 قدمي في سمعي و من
 لقرتوني فعاوني : كذب
 لتبني لي يا رب
 بكبري و تها : يفرق
 سنعين و تون : صديق
 و من يكرهون فعاولي
 في : توبه : لوالدي
 ايقوني : توبه
 لا : ممكرا : ميتوتها
 و تسيما : بيشا و شبا
 صديقي : متيكون : فرق
 في : بيشا : و توبه
 و لا : متيكون : كل
 و سكون : ممكرا :
 لوالدي
 اتمنني في دم
 من اتمنني : كذب
 بعلي : كذبتي : اتمنني
 كرمي و بعلي : كرمي
 كسعي : و توبه : كرمي

est egestas timentibus eum.
 Filii leonum eguerunt
 & esurierunt, ingrentes autē doctrinā
 DEI non caruerunt
 omni bono. Ambulate filii
 accipite a me, timorem
 DEI docebo vos.
 Quis est vir qui velit
 vitas, amans dies,
 quo videat bonum. Custodi
 linguam tuam a malo
 & labia tua ne loquantur
 dolum. Recede a malo
 & fac bonum inquire
 pacem & sequere eam.
 Oculi DEI super
 iustos, & aures eius
 ad recipiēdas preces eorū. Vultus autē
 DEI super facientes mala,
 ad abolendam de terra
 memoriam eorum, Orant iusti,
 & a conspectu DEI exauditi sūt & de oībo
 tribulatioibus eorū libauit eos. Prope ē
 Deus contritis corde, &
 humiles spiritu saluabit.
 Multe tribulationes iusti,
 & ex omnibus illis liberauit eos
 Deus. Custodiz omnia
 eorum membra & num ex eis
 non confringetur. Mors
 impii mala, & qui oderunt
 iustum peribunt. Redimet
 DEVS animas seruorum suorum,
 & non condemnabuntur omnes
 qui sperant in verbo eius.
 XXXV. Davidis.
 Concerta DEVS contra autores,
 eōcertatiōis mee, istruē bellū aduersū
 patronos belli mei. Apprehende
 clypeum & parmulam, & surge
 in adiutoriū meum. Euagina lanceam,

A. Id est Christum.

B. Redimet Deus animas seruorum suorum
 Libromidraste hilm
 اور شفا ال بر نامنا
 رعب سواك و تاعيتو
 لاهم بيتر ترع ركتي
 فبر ادم و نور عن
 و ترون سواك اتمن نعتي
 اوهبو و نور ترع نول
 عن تادم و نور عيوني
 يمي سواك في نور لب
 تادم رعب سواك اتمن
 سواك فقوم لافيدو بن
 بنف بن عن ف تادم فلو
 سول سواك نور فوا
 i. Dixit. R. Samuel fi
 lius Nachamani. Si es
 furterit inimicus tuus
 ciba eū pane. Prouer.
 xxxv. De figmēto ma
 lo scriptura loquitur.
 Homo ambulat cum
 socio suo una hora, &
 efficitur amicus eius.
 Figmentum autē ma
 lum natum est. cum ho
 mine circuit q̄q̄ cum ho
 lo cunctis diebus suis
 sicut dictum est. Gen.
 viii. Quoniam concu
 piscencia cordis homi
 nismala, ab adolescen
 tia sua. Si tamen inue
 nerit locum ad precipi
 tandum eum, quando
 fuerit etatis uiginti, si
 ue quadraginta, siue se
 praginta, siue octogin
 ta annorum, precipita
 bit eū. Quis igitur ini
 micus est tibi, maior
 isto.

תנית וקגר לקראת
רופי אמר לנפשי
ישעתך אני
יבשו גבדמו
לבקטי נפשי יסגו
אחור וחפרו
השכי רעתי יקני
במוץ לפני רוח
ומלאך יהוה דחה
יחי ודכם השך
ותלקקת ומלאך
יהוה רדפם בני חנם
טמנו לך שח רשת
חנם חפרו לנפשי
תבאמו שמה לא
ידע ורשמו אשר
טמן תלכו בשוב
יפל בה ונפשי
תגיל ביהוה תשיש
בישועתו כל
עצמותיה אמרנה
יהוה מי כמותך
מציל עמי מחוק
מכני ועמי ואביו
מגורו יקומנו
עד חמס אשר לא
ידעתי ישאלוני
ישלמוני רעה
תחת טובה שכול
לנפשי ואני
בהרותם לבושי
שק עניתי בצום
נפשי תפילתי על
חיק השונב ברע
באחרי התלכתי
כאכל אם קור
שרותי ונצורתי
שמתי ונאספני
נאספני
עלי גבים ולא
ידעתי קרעו

lanceā & spatam, i occursum
psecutorum meorum, dic aīe mee,
salus tua ego sum.
Confundant & reuereantur
q̄ q̄rūt aīam meā, cōuertant
retrosum & confundantur,
qui cogitant malū mihi. Sint
sicut festuce ante faciē vēti,
& angelus DEI impellat.
Sit via illorum tenebre
& lubricum, & angelus (stra
DEI psequat eos. Quia fru
abscōderūt mihi īfidias ret
sine cā foderūt aīā mēā. (sui,
Veniat ei laqueus, nec
sciat, & rete eius quod
abscōdit, cōphēdat eū ī laqū,
sadatq̄ in eū. Aīa autē mea
exultabit in DEO, letabitur
in salute tua. Omnia
ossa mea dicent,
DEVS quis similis tui.
Eruens inopem a validiore
& pauperem & mendicum
a violento. Surgentes
testes iniqui, que
nesciebam interrogabāt me.
Reddebant mihi mala
pro bono, sterilitatem
anime mee. Ego autem
cū ipsi infirmarent induebar
sacco, humiliabam in ieiunio
animā meā, & oratio mea ad
sinū mū fuer. Quasi ad ami
q̄si ad frēm meū sic ābulabā,
q̄si lugēs mater, tristis (mea
incuruabar. Et ī īfirmitate
letabantur & cōgregabant.
Collecti sunt
aduersum me claudicātes &
nesciebam, sciderunt

& conclude aduersus eos qui
persequuntur me, dic anime
mee salus tua ego sum.
Confundantur & reuereantur,
querētes aīam meā. Auertant
retrosum & confundantur,
cogitantes mihi mala. Fiant
tanq̄ pūlis ante faciē venti,
& angelus domini coartās eos.
Fiant vie illorum tenebre
& lubricum, & angelus
dñi psequēs eos. Qm̄ gratis
abscōderūt mihi īteritū laq̄i sui,
supuacue exprobrauerūt aīam
Veniat illi laqueus quē (meā.
ignorat & captio quā abscondit
apprehendat eum, & in laqueū
cadat in idipsum. Aīa autē mea
exultabit ī dño, & delectabitur
super saluari suo. Omnia
ossa mea dicent,
domine quis similis tibi. (eius,
Eripiēs iopē de manu fortior
egenum & pauperem
a diripientibus eum. Surgētes
testes iniqui, que
ignorabam interrogabant me.
Retribuebant mihi mala
pro bonis, sterilitatem
anime mee. Ego autem
cū mihi molesti essent, iduebar
cilitio. Humiliabam in ieiunio
aīam meā, & oratio mea (ximū
ī sinu meo cōuertet. Quasi p
& q̄si fratrē nīm sic cōplacebā,
quasi lugens & contristatus
sic humiliabar & aduersum me
letati sunt & conuenerunt,
congregata sunt
super me flagella &
ignoravi. Dissipati sunt

και ουκ ελθοσιν εξιγμτίας (χημον,
των καταδωκόντων με, ειπουν τη ψυ
σωτηριασου επι εγω.
Αισχυνητήσασιν η εντραπήσασιν
οι βητουντες τω ψυχλω μου. Αποσρα
εις τα οπισω η κατασχυνητήσασιν (φίτω
οι λογιζόμενοι μοι κακα. Γενηθήσασιν (σ
ώσι χους κατα πρόσωπον άνεμου,
η αιτελος κυριου εκθλιβων αυτους,
Γενηθήτω η εβδω αυτων, σκοτος
και ωλιαθημα, η αιτελος
κυριου καταδωκων αυτους. Οτι διαρας
εκρυψανμοι διαφθορα παριδος αυτων,
ματω ωνηθισαν τω ψυχλω μου.
Ελθέτω αυτω παρις ην ου
γινωσκει, η η θηρα ην
εκρυψε, σημαβιτω αυτη, η εν τη παριδι
πισι τω εν αυτη. Η γαρ ψυχη μου
αγιαζεται επι τω κυριω τεραθησεται
επι τω σωτηριω αυτου. Παυτα
τα οσα μου ερωσι
κυρε, κυρε, τις ομοιος σοι.
Ρυομωσ πτωχων εκ χφρος περιωθρων
αυτου, η πτωχων και πενητων,
απο των διαρπαζοντων αυτον. Ανασαντες
μοι μαρτυρησασιν, ο
ουκ ειγωσκον ηρωτων με.
Αγαπηθισαν μοι πονηρα
αυτι αγαθων, η ατεκνιαν
τη ψυχη μου. Εγω δε
εν τω αυτους παρενοχληθιμοι, εκελυμω
σακκον, και εταπηνομου εν νησει
τω ψυχλω μου, η η προσευχη μου,
εις κολπομωσ αποσραφησιν. Ωσ πλησιον
ωσ αδελφω η μετρω οντως απρεσυν,
ωσ πενθων και σκυθρωπαζων,
οντως εταπηνομω. Και η τιμοσ
σφραγισαν και σωηχθησαν,
σωηχθησαν
επεμε μασιτες
και ουκ εγνων. Δισχυθησασιν

ورد بها اعدائ الذين
 يكرهونني وقل لنفسي
 انا هو مخلص
 وليخر او يهدت
 كالوا نفسي ويري تدوا
 على اعدائهم ويخروا الدين
 يتفكر وزلي الشر ويكو
 دون كالغبار امام الريح
 وملاط الرب يحزهم
 ولتكر كرىقهم ظلمه
 وزلفا ووملاط
 الرب يكرهم لانهم اخفوا
 الي فدا بغير حق
 وعبروا نفسي با كالا
 قلبا ذهم الشر بقتد
 والمصيد التي اخفوها
 تا خذهم وفي الحفرة
 التي حفروها يسقطون
 نفسي تبتهج بالرب وتتنفس
 دخلا صه وعا موي
 كلالها تقول
 بارب من يشبهك
 منجي المسكين من يد
 القوي والفقير والبايس
 من يد الكبري يحدثفون
 قام على شهود الزور
 وعمالم اعلم سايلوني
 جازوني بدل الخير
 شرا وانا ذوا
 نفسي وانا
 عند ما قا وموندي لبست
 مسحا ونا لقيام اخلت
 نفسي وصلاحتي عادت
 الي حضني ومثل فريدي
 اخ كنت لهم صرت
 كالحرين الكييد في
 تواضعي وجمعوا
 علي وفرحوا
 اجتمع علي
 الاشرار ولم
 اعلم انهم

وטרק ותמי זמני
 לאורעית חודמי אמר
 לנפשי פריקד אנא
 יבדחוני ויכספוני
 מבני נפשי ידעוני
 לאחורא ותפלמני
 חסלי במסותמי יהו
 הדר מוצא קדם זעפא
 ומלאכא דהי דתי
 יהו אורתהון תשובא
 ותבראא ומלאכא
 דהי דתי להון : מטול
 דמני פרישוני לותי טות
 מצודתהון מני נפשי
 לנפשי ותאמה שלי ולא
 יתחבטו מצודתי די פריס
 מצודתי בשלי
 יפיל בה : ונפשי
 תחד במימותי דהי מודי
 פפורקניה : כל
 ברמי יהוון אמרני
 יי מאן כוחד
 פצי ענא מודחקי
 מניה וענא ותשובא
 מואנסיה : קיים
 סהון חטופני מודלא
 חכמת שליני לי :
 פרעולי בשותמא זול
 טיבותא בעו למתכל
 לנפשי : ואנא
 בעיני ברעיהון לבסית
 טקא סגפית בעומא
 נפשי וצלתי על
 עופי מתוב : חיד-תברא
 חיד אחאדלי חלקית
 חיד אנלא דמתאפל על
 אמל חניד שחית ונתב
 חון ואתברשו מתברשו
 על נפשי דמתברלי
 במליהון ולא חכמת
 אילו מקרעין מטיב ולא

& vibra iaculum quod paratum est
 aduersum persecutores meos, dic
 anime mee redemptor tuus ego.
 Confundantur & erubescant,
 querentes animā meam, cōuertantur
 retrorsum & confundantur
 qui cogitant malum mihi. Sint
 ficut palea coram vento,
 & angelus DEI impulsor.
 Sint vie illorum tenebre
 & lubricum, & angelus
 DEI persequatur eos. Quoniam
 sine causa tetenderunt mihi laqueum
 retis sui, sine causa insidiati sunt
 anime mee, Veniat ei desolatio & non
 aduertat, & rete eius quod abscondit
 capiat eum in laqueo,
 cadatque in eum. Et anima mea
 gaudebit in verbo DEI, exultabit
 in redemptione eius. Omnia
 ossa mea dicent
 DEVS quis similis tibi,
 eripiens inopem de manu
 violenti, & pauperem & mendicū
 a raptore eorum. Surgentes
 testes iniqui, eorum que
 nesciebam interrogabant me.
 Reddebant mihi malum pro
 bono querentes sterilitatem
 anime mee. Ego vero
 in tempore infirmitatis eorū induebar
 facco, affligebamque ieiunio
 animam meam, oratio autem mea ad
 pectus meū reuertet. Quasi cū socio
 & fratre ita cum eo ambulabam,
 & sic lugēs & tristis de
 bulatōe mea
 mē sua, obscurus humiliabar. Et ī tri
 letantur & congregantur, conueniūt
 aduersum me impii, insidiantes mihi
 verbis suis & nesciui,
 si excoriarent me pelle mea, non

וְלֹא דָמוּן בְּחַנְפֵי
לַעֲנֵי מַעֲוֹת הַדָּק
עַל שִׁנְיָמוֹ
אֲנִי בַמַּת הַרְחֵק
וְהַיִּתֵּבָה נִפְשִׁי
מִשְׂאֵת מַכְפָּרִים
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָמָה
בְּקֹהֶל רַב בָּעַם
עֲלֹם אֲדַלְדֵּל אֶל-
יִשְׁמְחוּ לִי אֲנִי
שִׂקֵּי טֵנָא הֵנָּה
יִקְרְאוּ עָיִן בְּיָדָא
שְׁלוֹם יִדְבְּרוּ וְעַל-
רַגְעֵי אֶרֶץ דְּבָרָה
בְּרַמֹּת יִשְׁטַבְּנוּ
וְהִיבֹנוּ עָלַי
פְּרִים אֲמָרוּ וְהָאֵת
הָאֵת רֵאתָ עֵינֵינוּ
רֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֵי
הַיָּרֵשׁ אֲנִי אֶל-
הַדָּק מִכָּנִי
הַעֲרֵה הַקָּרֶעַת
לְמַשְׁפַּחַת אֲלֵתִי
נִדְוֵת לְרֵיבִי
שִׁפְטֵנוּ בְּצוּקְתָהּ
יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל-
יִשְׁמְחוּ לִי אֶל-
אֲמָרוּ בְּלִבָּם הָאֵת
נִפְשָׁנוּ אֶל-אֲמָרוּ
בְּלַעֲנֵהוּ יִבְשֵׁנוּ
וְהִפְרוּ יְהוָה
שִׁמְתָה רַעֲתָה
לְבָשׁוּ בִשְׂת וְכִלְסָה
בְּמַגְדִּילִים עָלַי
יִרְנוּ וְשִׁמְחוּ
חֲפָצֵי צוּקֵי
וְאֲמָרוּ תַּמִּיד
יִגְדֵל יְהוָה הַתִּפְצֵה
שְׁלוֹם עֲבָדָיו
וְלִשְׁוֹנֵי תַּרְגֵּוּ
צוּקֵי בְּרִדְיוֹם

& non tacuerunt. Simulâtes
derrisioneq; derridetes, frēc
cōtra me dētibo suis. (debāt
Domine vsquequo respicies,
conuertere animam meam
a calamitatibo eius, a leōibo
vnicā meam. Cōfitebor tibi
in ecclesia multa, in populo
forti laudabo te. Non
letentur super me inimici
mēdaces, odiētes me frustra
annuent oculo, Non enim
pacem loquuntur. Sed in
rapina terre, verba
fraudulenta concinnant.
Et dilatauerunt super me
os suum, dixerunt heah
heah vidit oculus noster.
Vidisti DEVS ne
sileas, domine ne
clongeris a me
Consurge & euigila
i iudicium meū, Deus meus
& DEVS meus in cām meā.
Iudica me fm iustitiā tuam
DEVS Deus meus, & ne
insultent mihi, nec
dicant in corde suo, heah
anime nostre, nec dicant
abforbuimus eū. Cōfundant
& reuereantur pariter,
q; letatur in afflictione mea.
Induāt cōfusiōe & verecūdia,
qui magnificatur super me.
Gaudeant & letentur,
qui volunt iustitiam meam,
& dicant semper
magnificet DEVS, q; volūt
pacem serui eius.
Et lingua mea meditabitur
iustitiam tuam, tota die

nec cōpuncti, tentauerunt me
sublannauerūt me sublannatōe
frēduerūt sup me dētibus suis.
Domine quando respicies,
restitue animam meam
a malignitate eorū, a leonibus
vnicam meam. Confitebor tibi
in ecclesia magna, in populo
gravi laudabo te. Non
supgaudeāt mihi, qui aduersant
mihi inique q; oderūt me gratis
& annunt oculis. Quoniam
mihi qdē pacifice loq̄bant, & in
iracundia terre loquentes
dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me
os suum, dixerunt euge
euge viderunt oculi nostrj.
Vidisti domine ne sileas,
domine ne
discedas a me.
Exurge & intende
iudicio meo Deus meus,
& dñs meus in causam meam.
Iudica me fm iustitiam tuam
domine deus meus & non
supergaudeant mihi. Non
dicant in cordibus suis euge
euge anime nostre, nec dicant
deuorabimus eum. Erubescant
& reuereantur simul,
qui gratulantur malis meis.
Induant cōfusiōe & reuerētia,
qui maligna loquuntur sup me.
Exultent & letentur
qui volunt iustitiam meam,
& dicant semper
magnificetur dominus q; volūt
pacem serui eius.
Et lingua mea meditabitur
iustitiam tuam tota die

καὶ οὐ κατεγύρισον, ἐπιρροσάγη
ἐν μὲν κτήρισάγη μὲν κτήρισμα, ἐβρυξον
ἐπέμε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
Κύριε ποτε ἐπιστή,
ἀποκατάσσω τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων
τῶν μογογῶντων. Ἐξομολογήσομαι σε
ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ
βαρῆ ἀνείσωσι. Μὴ
ἐπιχαρίσασθαι οἱ ἐχθροὶ ὄντες μοι
ἀδικίας, οἱ μισοῦντές με δωρεὰς
ἢ διακίοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι
ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλον, καὶ
ἐπὶ ῥῆγῃ τῆς γῆς ὀφθάλμου
δικλοῖστο.
Ἐπλάτωσιν ἐπέμε
τὸ στόμα αὐτῶν, ἔπον εὐγε
εὐγε ἔβον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν
Ἴδεις κύριε μὴ
παρασώψης, κύριε μὴ
ἀποστῆς ἀπὸ ἐμοῦ.
Ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχε
τῆ κρίσεως, ἢ ἔσομαι,
ἢ ὁ κύριος μου εἰς τὴν δίκην μου.
Κρίνομαι καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου
κύριε ὁ ἔσομαι καὶ μὴ
ἐπιχαρίσασθαι. Μὴ
εἰπώσω ἐν καρδίᾳ αὐτῶν. Ἐβρε
εὐγε τῆ ψυχῆ ἡμῶν, μὴ δὲ εἰπώσω
κατεπίσω αὐτῶν. Αἰσχυθήσονται
ἢ ἐντραπίσω, ἅμα
οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου.
Ἐνδυσάσωσιν αὐτῶν ἢ ἐπὶ ῥῆγῃ
οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπέμε.
Ἀγαλιάσωσιν ἢ ἀφροσύνησονται,
οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου.
Καὶ εἰπάτωσιν διαπαντός
μεγαλωθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες
τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν

תהלתך :
 לו למנצח
 לעבד יהיה לך
 נאם פשע לרשע
 בקרב לבו אין פחד
 אלהים לנגד עיניו
 כי החליק אלו
 בעיניו למצא
 צינו לשנא ודבר
 פיו און ומרמה
 חול להשגיל
 להטיב : און יהטב
 על מטבגו ימצב
 על דוד לאטוב רע
 לא ימאס יתה
 בהשמים חסדך
 אמונתך עד שחקי
 צדקתך בתרה אל
 משפטך יהום
 רבה אדם ובהמת
 תושבע יתה
 מהקר חסדך
 אלהים ויבני אדם
 בצל כנפיד חסונו
 ירחין מדשן
 ביה ונחל עדנה
 משקו כי עמד מקור
 חיים כאור
 נראה אור :
 משך חסדך לדעי
 וצדקתך לישתי דב
 אלהי אבאני הנל
 גאות נד רשעים
 אל תנגדי :
 שם נפלו פעלי
 און דחי ולא
 יכלו קום :
 לו לחז
 אל תחזר במרעים
 ואל תקנא בעשי
 עולת :

Laudem tuam.
 XXXVI. Ad victoriā.
 Serui DEI Davidis.
 Dixit sceleris impio
 A. i medio cōdis mī fi tior B
 Dei ante oculos eius.
 Quia blande egit adūse fū
 i oculis eius, vt iueniret (ba
 iniquitatē ei ad odiēdū Ver
 oris eius iniquitas & dolus,
 cessauit cogitare vt
 bñ oparet. Iniquitatē cogitat
 in cubili suo, stabit
 in via non bona, malum
 non abiecit. DEVS
 in celomifericordia tua,
 fides tua vsq; ad nubes.
 Iustitia tua q̄si mōtes Dei,
 & iudicia tua abyssus
 multa, homines & iumenta
 saluabis DEVS.
 Quā p̄iosa ē misericōdia tua
 Deus, & filii Adam
 i vmbra alarū tuarū sperabunt.
 Saturabūtur de pinguedine
 do. tue, & torrē. dliciarū tuarū
 potabieos Qm̄ tecū ē fōs. C
 vite, in lumine tuo
 videbimus lum̄. (entibo te,
 Imp̄tire misericōdiā tuā sci
 & iustitiā tuam rectis corde.
 Ne veniat m̄ hi pes
 superbie, & manus impiorū
 ne me cōmoueat.
 Ibi ceciderunt operantes
 iniquitatē, expulsi sunt & non
 potuerunt surgere.
 XXXVII. David's.
 Ne sequaris malignos,
 neq; emuleris facientes
 iniquitatem.

laudem tuam.
 XXXV. In finem
 seruo domini David.
 Dixit iniustus vt delinquat
 in semetipso, non est timor
 Dei ante oculos eius.
 Quoniā dolose egit i cōspectu
 eius vt inueniatur
 iniquitas eius ad odium. Verba
 oris eius iniquitas & dolus,
 noluit intelligere vt
 bñ ageret. Iniquitatē meditatus
 est in cubili suo, astitit
 omni vie non bone, maliciam
 autem non odiuit. Domine
 in celomifericordia tua,
 & veritas tua vsq; ad nubes.
 Iustitia tua sicut montes Dei,
 iudicia tua abyssus
 multa. Homines & iumenta
 saluabis domine, (cordiā tuā
 quē admodū multiplicasti miseri
 Deus. Filii autem hominum,
 i tegmine alarū tuarū sperabūt.
 Inebriabūt ab vbertate (tis tue
 domus tue, & torrēte volupta
 potabis eos. Qm̄ apud te ē fons
 vite, & in lumine tuo
 videbimus lumen. (buste,
 Pretēde misericōdiā tuā sciētici
 & iustitiā tuā his q̄ fēto s̄ cōde,
 Non veniat mihi pes
 superbie, & manus peccatoris
 non moueat me.
 Ibi ceciderunt qui operantur
 iniquitatem, expulsi sunt nec
 potuerunt stare.
 XXXVI. ps. ipsi David.
 Aleph Noli emulari i malignā
 neq; zelaueris faciētes (tibus,
 iniquitatem.

τὸν ἔπαυτοστον.
 λεί. Εἰς τὸ τέλος
 τῷ παυλί κυρίου τῷ Δαβίδ.
 Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτανῆ
 ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος
 θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
 Ὅτι ἐβλάσφη ἐνώπιον
 αὐτοῦ, τοῦ ὁρθῶ
 τῶν ἀγομίαν αὐτοῦ ἢ μισοῦσαι. Τα ρήματα
 τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀγομία ἢ δόλος,
 οὐκ ἠβουλήθη σωείναι τοῦ
 ἀδύθου. Ἀγομίαν δηλοῖσαστο,
 ἐπὶ τῆς καίτης αὐτοῦ, παρῆση
 πάση ὀλβί, ἔγκ ἀγαθῆ, καὶ α δ
 ου προσώχθισε. Κύριε
 ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεος σου,
 καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.
 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη, θεοῦ,
 τα κρίματα σου, ἀβυσσος
 πύχνη. Ἀνθρώπων ἢ κτηνῶν
 σωσῆς κύριε,
 ὡς ἐπαλήθως τὸ ἔλεός σου
 ὁ θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
 ἐν σκία τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδί.
 Μεθυσθῶσονται ἀπὸ πλοῦτητος
 ἄκους, ἢ τὸν χεῖμαρρον τῆς Τρυφῆς
 ποτίσῃ αὐτοῦ. Ὅτι παρὰ σοὶ τῆς
 ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
 ὁλομεθαφως.
 Παράτθον τὸ ἔλεός σου, τοῖς γινώσκουσί
 ἢ τῶν δικαιοσύνη σου, τοῖς ἀδύθου τῆς
 καρδίας. Μὴ ἐλάτωμα ποῦς
 ὑπερηφάνιας, καὶ χεῖρ ἁμαρτανῶν
 μὴ σαλεύσασμε.
 Ἐκθ ἔπεισον πάντες οἱ ἐραζόμενοι
 τῶ ἀγομίαν, ἐξώδυσαν καὶ ου
 μὴ δύνωνται σῆσαι.
 λεί. Υαλμός τῷ Δαβίδ
 Μὴ παραβῆλον ἐν πονηρομέγους
 μὴ δὲ ζήλου τοῦς πασιδύτας
 τῶ ἀγομίαν.

laudem tuam.

XXXVI. In laudem,

ferui DEI Dauidis.

Dixit scelus impio
in medio cordis eius, ne
ponat timorem Dei coram oculis eius.

Quoniam facillimum
in oculis eius, adinuenire culpam eius,
& odio habere doctrinam. Verba

oris eius impietas & dolus,
abscidit intellectum a bene
operando. Impietatem cogitat in

cubili suo manet in
via non bona, malitiam
non proiecit. DEVS

in celis celorum bonitas tua,
fides tua vsq; ad ethera.

Iustitia tua excelsa sicut montes
fortes, & iudicia tua profunda

sicut abyssi magne,
homines & iumenta saluabis DEVS.

Quam pretiosa misericordia tua
Deus, homines autem

in vmbra diuinitatis tue sperabunt.

Satiabuntur a pinguedine bñdictionis
domus tue, & de torrēte delitiarū tuarū
potabis eos. Quoniam apud te

sunt stillicidia aque viuētis, ī splēdore
glorie tue videbimus lumen. (bus te,

Impartire bonitatē tuā cognoscenti
& iustitiā tuā his q; cogitatiōe re cti sūt.

Non veniat mihi pes
superbie, & manus

impiorum non moueat me.
Ibi ceciderunt operarii

falsitatis, expellantur & non
apponant vt surgant.

XXXVII. Dauidis,

Ne emuletis malignos,
ne fias similis illis, & non
emuletis facientes iniquitatem.

תושבחתך

לשבתך

לעבדך דוד לודך

אמר מרדכי לחינא

לכבנה בקציעות לית

דחלתא דל לקבל לעיניו

ארום שעעדיה

בעיניו למשתח חזניה

למסינא אולפנא: מילי

פומיה דשעא ודגלו

פסק מלמספלי

לאוטנא: דישעא חשילי

על טיוניה יתעמד על

אורחא דלא נטיב גיש

לא: רחוק יי

גשמי טמיא טוכד

היכניך עד שחקים:

צוקתך רמא בטוריא

תקיפא ודינאך עמיקו

היד דהוקסא רמא בגי

גשא ובעירא תיפדוק יי

במה יקר טוכד

יי וגיג גשא

בטל לשבתך יתרחצון:

יתחיון מרתן בידנתא

דיתך ומבוע בסימך

תשקנון: מטול דעמד

טימי מין חיון ביו

יקד גיחמי בטוריא:

גגד טוכד על יעדך

וצוקתך על מדי עירעיד

לא תאועיני דגלא

דגיתנא תאידון

דרשיעא לא תטל לרגי

המן גפול עדיך

שקר יחיון ולא

יוספון למיקים:

לודך

לא חנרף במבאטין

למיהי די במיהון ולא

תטנן בעבדי טולמא:

النهار كله &

المزمور

الخامس والثلثون

قال الجاهل في قلبه

انه يدعى & اذ ليس

خوف الله امام عينيه &

لانه صنع الفس

قدامه لما وجد

خبيته وابطعها & كلام

فيه اثم ودخل &

لم يحدان

يفهم ليعمل الخير ودفن

بالاثر على مضجعه وقف

في كل طريق غير كالحج

ومن الشر لم يمل & يارب

في السما رحمتك

وبرك يندهي التي السحاب &

عدلك مثل جبال الله &

احكامك مثل اللدج

العقيقه الناش والبطايم

انت مخلد لهم يارب &

لقد كثرت رحمتك

يا الله & وبنو البشر

بكال كيف يستترون &

ومن نعيم بيتك

يشبعون ومن واخي نعمتك

يشربون & لان ينبوع

الحياه عندك & بتورك

نعاين النور

ابسا رحمتك على الذين

يعرفونك & وعدك على

مستقيمي القلوب لا تغشاني

ارجل المتعكمين ولا تغرني

ايدي الخطا &

هناك سقط اعمال

الاثر لانهم ابعثوا فلما

يستطيعوا القيام &

المزمور السادس والثلثون

لا تغبك الا شرار

ولا تغايرنا على

الاثر &

A. Id est ut arbitror
in corde meo.

B. Proprietas hebrei
sermonis.

C. Quoniam apud te
est fons uite in lumine
tuo uidepimus lumē.

Libromidras tehilim
אך יוחנן עובדא תת
בחוד גר נש שתיא פרלי
את הנר בלילה ויהיה כבה
יפדיקו אם עד פתי אהיה
מתנינע ותורך פסתין אני
עד שתורת השמש יאמי
אלך לאור ותסת כד
ישראל נשתעבדו בפעור
עפרו משת חמרן ונאלום
חורו ותשתעבדו בגבל
וחזרון תגאלין על ידי
חנניה מיטאל ועזריה
חורו ונשתעבדו באותם
אמרו ישראל הר

נתיגענו ננאלין
ומשתעבדון אין אנו
פנקשין שאמר לנו בשד
ודם פערתה אלא הנבא
בעצמו טג אל יימר
לנו Dixit. R. locha
nan. Euenit ut homo,
quispiam interetur ac
cendere lucernam nos
cte, lucerna uero fre
quenter exinguebat.
Dixit itaq; . Vsq; quo
fatigabor i opere hoc.
Expectabo ortum fol
lis, & ambulabo in lu
mine solis. Ita & israel
oppressi sunt seruitu
te in egypto. Surrexe
runt Moisse & Aharon
& liberauerunt eos.
Oppressi sunt seruitu
te in Babilonia & libe
rati sunt per manus
Chananie Misael &
Azarie. Iterū oppressi
sunt seruitute i edom,
& dixerunt usquequo
grauamur seruitute,
& modo seruimus, &
modo liberamur. Non
querimus amodo qđ
illucescat nobis caro &
sanguis. S; Deus fan
ctus & benedictus in
substantia sua. Sicut
dictum est Deus Deus
& illucescet nobis.

כִּי כַחַד מִן הַצֵּדַי Quoniam sicut porrum
 מִתְחַד מְלֵךְ velociter abscidentur,
 וְכִי וִירָק & sicut viror
 וְשֵׁא יִבְהוּן herbe ficcabuntur
 הַטַּח בְּיַדְהָ תַעֲטֵד Spera in DEO, & fac (cere
 טוֹב שְׂבוֹן אֶרֶץ וְרַע A. bonū, ihabita trā & pasce
 אֲמוֹנָה : דְּהַעֲנֵנּוּ B. fide. Delectare
 עַל-יְדֵיהָ וְיָמֵן in DEO, & dabit
 לָךְ מִשְׁאֵלוֹת לִבְךָ tibi petitiones cordis tui,
 גַּל אֶל-יְהוָה דְּרָבָה volue ad DEVM, viam tuā
 וְבִטַח עָלַי תִּהְיֶה & confide in eo, & ipse
 יַעֲשֶׂה : הַעֲמֵא faciet. Et educet
 כְּאוֹר צִדְקָה sicut lumen iustitiam tuam,
 מִשְׁפָּטֶיךָ כַּצֶּהָרִים & iudiciū tuū sicut meridiē.
 וְזֶם לִיְהוָה Tace DEO
 וְהִתְחַלֵּל לִי אֵל & expecta eum, ne
 תִתְחַד בְּמַעֲלֵיךְ sequaris eum qui proficit
 וְדַבְּרוּ בְּאִישׁ עֲשֵׂה in via sua, virum qui facit
 מוֹכּוֹת : תִּרְחַץ מַאֲךְ que cogitat. Dimitte iram
 תַעֲזֹב חֵמָה אֶל & relinque furorem, noli
 תִתְחַד אֶד לְהַעֲבִי : pger post illa, vt male facias.
 בְּיַד מַרְעִים Qm q male faciunt (VM,
 יִכְרְתוּן וְקָדַשׁ יְהוָה excidēt expectātes āt DE
 הַכֶּה יִרְשׁוּ אֶרֶץ ipsi hereditabunt terram.
 וְעוֹד מַעֲט וְיָמֵן Adhuc enim modicum & nō
 רָשָׁע וְהִתְבּוֹנֵנָה erit impius, & cogitabis
 עַל-מְקוֹמוֹ וְאִינְגוֹ : de loco eius & non subsistet.
 וְעֲנִיִּים יִרְשׁוּ Mites autem hereditabunt
 אֶרֶץ וְהִתְעַנְּנוּ עַל- terram, & delectabuntur in
 רֹב שָׁלוֹם : זֶמֶן multitudine pacis. Cogitat
 רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרָק impius de iusto, & frendet
 עָלָיו שִׁנְיָו : אֲדִינָה adūs eū dētibus suis. DEVS
 יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה derridebit eum, videns
 כִּי-יָבֵא יוֹמוֹ : הָרֹב qd veniet dies eius, Gladiū
 פָּתְחוּ רִשְׁעֵי־ם euaginauerunt impii,
 וְדָבְרוּ בְּשִׁמְעֵם intenderunt arcum suum
 לְהַחֲלִיל עַנְיָם vt cadere faciant egenum,
 וְאֲמָרוּ לִשְׂבוֹת & pauperem, & interficiant
 יְשֵׁרֵי-דָרְדִי : מִרְבֵּם rectos in via. Gladius
 מִבְּנֵי בָרְבִים eorū ingredietur i cor eorū.
 וְהַשְׂתֵּת מִשְׁבִּרְבֵּם & arcus eorū confringatur.

Quoniam tanquam fenum
 velociter arescent,
 & quemadmodum olera
 herbarum cito decident.
 Beth Spera in dño & fac (ris
 bōitatē, & ihabita trā & pasce
 i diuitiis eius. Gimel Delectare
 in domino, & dabit
 tibi petitiones cordis tui.
 Reuela domino viam tuam
 & spera in eo, & ipse
 faciet. Et educet
 quasi lumen iustitiam tuam,
 & iudiciū tuum tanq meridiē,
 subditus esto domino
 & ora eum. Daleth Noli
 emulari in eo qui prosperantur
 in via sua, in homine faciente
 iustitias. He Desine ab ira
 & derelinque furorem, noli
 emulari vt maligneris.
 Quoniam qui malignantur
 exterminabūt, sustinētes āt dñm
 ipsi hereditabunt terram.
 Vau Et adhuc pusillum & non
 erit peccator, & queres
 locum eius & non inuenies.
 Mansueti autem hereditabunt
 terrā, & delectabunt in (uabit
 multitudine pacis. Zain Obser
 peccator iustum, & stridebit
 super eum dentibus suis. Dñs
 autē irridebit eum, qm pspicit
 qd vëlet dies eius. Heth Gladiū
 euaginauerunt peccatores,
 intenderunt arcum suum.
 Vt decipiant pauperem
 & inopem, vt trucident
 rectos corde. Gladius
 eorum intret in corda ipserū,
 & arcus eorū confringatur. Teth.

Ὅτι ὡς ἰ χόρτος
 ταχὺ ἀποξηραθήσονται,
 ἢ ὡς ἰ λαχάρων
 χλίης ταχὺ ἀποπισσύνονται.
 Ἐλπίσον ἐπὶ κῦ ἢ παῖδ (ποιμνηθῶσα
 χρισότητα, ἢ καὶ ασκήσει τῶ γῆν ἢ
 ἐπὶ τῶ πλουτῶ αὐτῆς. Κατατρυφήσου
 τὸν κύριον καὶ δῶν
 σοι τὰ ἀπτήματα τῆς καρδίας σου.
 Ἀποκάλυψον πρὸς κῦ τῶ δόλο σου,
 ἢ ἄλπισον ἐπ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
 ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει
 ὡς φῶς τῶ δίκαιου συνέτισον,
 ἢ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρία,
 ὕπο τόγῃ τῶ κυρίου
 καὶ ἰκίτευλον αὐτοῦ. Μη
 παραβῆλον ἐν τῶ καταδουμένῳ
 ἐν τῇ δόλῳ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιούντι
 παρανομίαν. Ἰαῦσαι ἀπὸ ὀργῆς
 καὶ ἐγκατέλιπε θυμόν, μὴ
 παραβῆλον ὡς τιπονηρμάδα.
 Ὅτι οἱ πονηρῶματα (τὸν κύριον,
 ἐξολοθρεύσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες
 αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.
 Καὶ ἰτι ὀλίγον καὶ οὐ
 μὴ ὑπάξει ὁ ὁμαρτωλὸς, ἢ ζητήσῃ
 τὸν τόπον αὐτοῦ ἢ οὐ μὴ ἴρησ.
 Οἱ δὲ πρὸς κληρονομήσουσι
 γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ
 πολλῇ εἰρήνῃ. Ἐλατρυφήσεται
 ὁ ὁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, ἢ βρῆξ
 ἐπ' αὐτὸν τοὺς δόλους αὐτοῦ. Ὅτι ἐκ
 ἐκτελεσεται αὐτῶν, ὅτι προβλέπει
 ὅτι ἦξῃ ἡ ἡμέρα αὐτῶ. Ρομφαία
 ἐπισσάψουσι οἱ ὁμαρτωλοὶ,
 ἐν ἐτήνῃ τῶ ἰσθῶ αὐτῶν.
 Τοὺς καταβαλεῖν πτωχῶν
 ἢ πένητα, τοὺς σφάζει
 τοὺς δίκαιους τῆ καρδία. Ἐρρομφαία
 αὐτῶν εἰσέλθου εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν,
 ἢ τὰ ἰσθῶ αὐτῶν σωματρίβου.

כי הילך ויסופיכון חיד לא נחמך מל העשב
עשבה כסיה כדום ערבעא יבגפון
יתפללו וידרדקו ומל הבצל
דיתא יגנתו : האخضر עה גלא ידבלון
רחץ במים ויהל ועיניו תוכל עלי الرد וاصע
כבא שר ארע ועסקו הכיר * ואסکن فی الارض
המורה : והתפעק ועשר מן עמיה * אסתבשר
על יהיה חיה : ברלד פי עקיה
לך כסיה לך : מקובות قلبך *
גלי עליה אודתך : אכשף סבלא ללד *
ויסוד על מים יהי והוא ותוכל עליה * והוא
יעמיד : מפך יצע לך ויבחר
חיד גורא צידך : מל הנור עד לך *
ויידך חך טהרא : ומל הכהירה לכאמך
שתוק מדם יאמת וילה : אחז ללד
לא תגנה ברישע ומצולא : ואזרע איד * לא
אודתיה כגברא : תפאיר الرجل المستقیم
ועביר עיצת חסאי : כי طریقך انسان یצע
אורך כנה : الاثم אכف من السخط
וישבוק דיתא לא : ودع الغضب ولا
הגר כנס לאנדשא : נפאר الشرיר *
כטול קבא שני שתי צון : פון الاشارة جميعا
ויכרוז במים יהי : יביד וזו والדין برحון
הינו ידתי ארעא : الرد ירחזון الارض *
ותוב ועדי וילת : עז قليل لا يوجد
רעא ותגני : האחזو يكله
על ארתיה וליתו : مکانه فلا یبری *
וענותיני יתמי : וא ما اهل الدعة فیرتوون
ארעא ותפנקון על : الارض * ویتנعموز
סניעות שלמה : השגיב : בلسلا מة یرسد المذقت
רעא על צוריקא ומלסה : الصديق ويصر
עליו כבו : י : علیه اسناد * الرد یفزاد
יחד עליו ארום תמא : לא نه قد سبق قרא * ان
על יומא ותגרת : بومه سيدركه اسنل
חבא שליוו כשיעי : الحطاه سيوفهم *
וקתתי קשותהון : واوتروا قسيهم
למקטול עניי ותשובי : لیصرعوا المسكين *
למیس תדיע : والبايس * ویقتلوا
אודתא : סיפהון : المستقیم تدل سيوفهم
היעול בלדהון : فی قلوبهم
וקשותהון יתכרו : وتدکسر قسيهم *

Quoniam finis eorum sicut
herbe que cito decedit,
& tanquam viriditas herbe
subito defluent.
Confide in verbo DEI & fac
bonum, inhabita terram & negociosus
esto in fide. Delectare
in DEO & dabit
tibi petitiones cordis tui.
Manifesta coram DEO vias tuas,
& spera in verbo DEI, & ipse
operabitur. Et educet
sicut lucem iustitiam tuam,
& iudicia tua sicut meridiem.
Tace coram DEO & expecta eum,
non emuleris impium cuius prosperat
via, hominem
operantem sicut consilia peccatorum
Dimite iram
& relinque furorem, ne
emulatus fueris ut nequiter facias.
Quoniam qui nequiter agunt exterminabuntur,
& qui confidunt in verbo DEI,
ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc modicum & non
erit peccator, & queres
de loco eius & non erit.
Et mites hereditabunt
terram, & delectabuntur in
multa pace. Cogitat
peccator malum adversus iustum, & stridabit
super eum dentibus suis. DEVS autem
illudet eum, quoniam prospicit
diem flagelli sui.
Gladium euaginaverunt peccatores
et tenderunt arcum suum
ut interficiant egenos & pauperes,
& ad decollandum rectos
in via. Gladius eorum
penetret in cor eorum,
& arcus eorum confringantur.

A. Et fac bonum
Libromidras tehilm
ואין טוב אלא תשובה
טוב גל תשא עון וקם
טוב Nō aliud bonū
hoc loco significat quā
penitentiā. Sicut dicitur
ctū est. Ne imputes mihi
iniquitatem, sed accipe,
tob. 1. bonum.

B. Hebræi uerbum,
equè fidem sicut diuicias
significat, quod dicitur
intelligi diuitias in
hoc mundo esse fidem
Dei. Qui enim fide caret
pauperrimus & miser est.

Ne . . .
fides

טוב מעט לצדיק
 כחמון רשעים
 רבים : כי זרעות
 רשעים תשברנה
 וסוכך צדיקים
 יהיה : יוצע יהיה
 ימי תמימים
 ונחלתם לעולם
 ויהיה : לא יבטל
 בעת רעה ובימי
 רעבון ישבעו : כי
 רשעים
 יאבדו
 ואיבדו
 יהיה
 כמד ברם
 כלו בעטן
 כלו : לוח רשע ולא
 ישלם : צדיק חונן
 ונותן : כי מברכו
 רשע ארץ ומקדלו
 יברתו : מצחה
 מצעוד נבר כוננו
 ונדנו יחפץ : כי
 יפול לא יוטל : כי
 יהיה סוכך יהוה
 גער חיותי גם
 וקנתי ולא דאית
 צדיק נעוב
 ורעו מבקש לחם :
 כל דיוס חונן
 וסלה ורעו
 לברכה : סוד סתם
 נעשה טוב וישכן
 לעולם : כי יהיה
 איב משפט לא
 יעוב את חסדו
 לעולם גשמו
 ורע רשעים נברתו
 צדיקים ירשו
 ארץ וישבעו לעד

Melius est parum iusto,
 quam diuitie peccatorum
 multe. Quoniam brachia
 impiorum confringentur,
 subleuat autem iustos
 DEVS. Nouit DEVS
 dies perfectorum,
 & hereditas eorum eterna
 erit. Non confundentur
 in tempore malo, & i diebus
 fam's saturabuntur, Quia
 impii
 peribunt
 & inimici
 DEI
 sicut pretiosiora arietu, A.
 cōsument sic fumus (& nō
 cōsumit. Mutuo accipit ipso
 reddit, iustus miseretur
 & tribuit. Quia bñdicētes ei
 hñditabūt terrā, & q maledi
 cōmiserunt. A DEO (cūt ei
 gressus viri firmabuntur,
 & viam eius volet. Cum
 ceciderit non allidetur, quia
 DEVS sustētat manū eius.
 Puer sui &
 senul, & non vidit
 iustum derelictum,
 nec semē eius querēs panē.
 Tota die miseretur
 & cōmodat, & semen eius
 i bñdictione. Recede a malo
 & fac bonum, & inhabita
 i sempiterno. Quia DEVS
 diligit iudiciū, & non
 derelinquet misericordes suos,
 in eternum custoditi sunt,
 & semen impiorum peribit.
 Iusti hereditabunt
 terrā, & habitabūt in seculū

Melius est modicum iusto,
 super diuitias peccatorum
 multas. Quoniam brachia
 peccatorum conterentur,
 confirmat autem iustos
 dominus. Ioth Nouit dominus
 dies immaculatorum,
 & hereditas eorum in eternum
 erit. Non confundentur
 in tempore malo, & in diebus
 famis saturabuntur, quia
 peccatores
 peribunt.
 Caph Inimici vero
 domini, (exalrati,
 mox vt honorificati fuerint &
 deficientes quē admodū fumus
 deficient. Mutuabit pctōg & nō
 sol. et, iustus at miseretur
 & tribuet. Lamech Quia bñdi
 cōmiserunt. Mem Apud dñm
 gressus hominis dirigitur,
 & viam eius volet. Cum
 ceciderit non collidetur, quia
 dominus supponit manū suam.
 Nun Iunior fui etenim
 senul, & non vidit
 iustum derelictum,
 nec semen eius querēs panem.
 Samech Tota die miseretur
 & cōmodat, & semen illius
 i bñdictione erit. Declina a malo
 & fac bonum, & inhabita
 in seculum seculi. Quia dñs
 amat iudiciū, & non
 derelinquet sanctos suos,
 in eternum conseruabuntur.
 Ain Iniusti pñlent, & semē ipi
 Iusti aut hñditabūt (orū pibit.
 Iusti aut hñditabūt i scīm scī

Κρησανου ολιγου τω δικαιο,
 υπερ πλουτου αμαρτανων
 πολυ. Οτι βραχίονα
 αμαρτανων σωτηρηθησονται,
 υποσηριδ δλε τους δικαious
 ο κυριος. Ιωθ κηριος
 τας οδους των αμαμων,
 η η κληρονομια αυτων, εις αιωνας
 εσται. Ου κατασχωθησονται
 εν καιρω πονηριω, η εν ημεραις
 λιμου, χορτοαδποσται, οτι
 οι αμαρτανω
 απουλουνται.
 Οι δλε εχθροι
 του κυριου,
 αματω δεσθηναι αυτους
 η υπωθηται, εκλυποντες, ωσει καπνο
 εξεζησπον. Δαμηριου αμαρτανω, η εκ
 αποσισ, ο δλε δικαιο, οικτυρη
 η δλεσων. Οτι οι αλογουνησ αυτων
 κληρονομισσων γηη, οι η καταρωμοιοι
 εξοσθραθησονται. Παρη κυριω (αυτων,
 τα διαθηματα ανθρωπωσ κατασωυηται,
 η ηω οδου αυτωσ δλεσθρα. Οτω
 πεση ου ταραθησεται, οτι
 κυριω αντισηριδ χερσ αυτω.
 Νεατερωσ εγνωμη, η γαρ
 εγρησα, η ουκ εδου
 δικαion ει καταλελημμενον,
 αυτω το σπειρωμα αυτωσ ζητουη ορτω.
 Ολω τλω ημεραυ ειλεδ
 η δλεμειδ ο δικαιο, η τοσπειρωμα αυτω
 εις αλογίαν εσται. Εκκλιγου απο κατω,
 η ποιησπον αγαθου, και κατασκησπον
 εις αιωνα αιωνωσ. Οτι κυριωσ
 αγαπωσ, κρισση, και ουκ (χθησονται,
 ει καταλειψησ οιστω αυτω, (εκδλω
 εις τον αιωνα φυλοθησται. Ανομα χ
 και σπειρωμα ασεδω εξοσθραθησονται
 Δικαιοι δλε κληρονομισσων εις αιωνωσ
 γηη, και κατασκησων εις αιωνωσ

الخبير اليسير للصديق
 افضل من كثرة غنا
 الخفاة & لان سواعه
 الخفاة تنكسر &
 والرب يحفظ الابرار
 الرب يعرى
 ايام صديقيه
 الذي لا عيب فيها مبرائهم
 دايم الى الابد لا يخرون
 في زمان سو & وفي ايام
 المجاعة يشبعون & لان
 الاثمة
 يببسون &
 اعدا
 الرب حين يرتفعون
 ويتمجدون بدهبون &
 ومثل الخجان في محلون
 القا جريقترو ولا
 يوروا ما البار ميترا ان
 ويقضي لان مدار كيه
 يرتون الارض & ملعونيه
 يستاكلون الرب
 يقوم حكاوا تا الانسان &
 ويهديه كريقه & ان
 سقا البار لم يحزع لان
 الرب ما سكب يديه &
 كنت ديبا وقد شخت
 لم اري
 صديقاً رفيعه
 الهه & ولا خرينه كلينه
 خبز الدفار كله يرحم
 ويقر ضروسه يكون
 مباركاً & ابعده من الشر
 واصنع الخير واسكن
 الي ابد الابد & لان الرب
 يحب العدل ولا
 يذبح اتقيا & يحفظهم
 الواجد الا ابد الاثمة يكون
 نسل الحقا & يستاكلون
 واما الصديقون فيرتون
 الارض ويسكنون فيها الى

טוב قدس في تعדות צדיק
 מרובת רשעים
 סגעים צדקים ורע
 דרשעים יתברון
 וסעיד צדיק
 יי ויען קדם יי
 יומיהו דשלמי
 ואחסנהו לעולם
 ויהי לא יבתון
 בעון פשתא ודימי
 אוילגא שבועין מטול
 דרשעים יבדון ובעלי
 דנביא דיי הדרמן
 פליסין דמזאבל
 מתפסין וספיהו
 מתגסין היבא רשעים
 יסופון ונתנו גיהנם
 יתברון : מווי רשעים
 ולא פגע צדיקא בחיים
 ויהיא דמתברון במקרי
 יתון ארעא ודמתלטין
 במותא שמי צון מן
 יי פסיעותיהו דנברא
 מתקנו וארחה ירעי
 צרו יפול מרע ולא ימות
 מטול דיי סעיד פידיה
 טאלי הוותי ברם סיגית
 ולא חמית צדיקא צדיקא
 ונתני תיעון
 להמא מחוסרנא
 מן בגלל דכל יומא
 חיים ומווי וורעה
 לברתא : עדי מביש
 ועבד טוב ושרי
 לעלמא : מטול דיי
 רתם דיגא לא ישבוק
 יתחסידו
 לעולם מיבטון ודיהו
 דרשעים ישמיעין
 צדיקא יחסנו ארעא
 ושרון לעלמין

Melius coram DEO modicum iusti,
 quam diuitie peccatorum
 multe. Quoniam brachia
 impiorum confringentur,
 roborabit autem iustos
 Deus. Cogniti sunt apud DEVM
 dies perfectorum,
 & hereditas eorum in eternum
 erit. Non confundentur
 in tempore malo, & in diebus
 famis saturabuntur. Quoniam
 impii peribunt, & patroni
 inimicitie DEI sicut gloria
 veruecum, qui cibo
 impinguantur, & finis eorum
 decollatio. Sic impii
 confundentur, & in fumo gehenne
 cofumentur. Mutuabit peccator & nō
 reddet, iustus autem miserebitur
 & donabit. Propterea q bndicēf ī ūbo
 eius hereditabūt terrā, & q maledicēf
 in iure iurādo eius pibūt. A pntia
 DEI gressus hominis
 dirigentur & viam eius volet.
 Et si ceciderit in infirmitate nō moriet.
 Quoniā Deus sustinet eum manu sua.
 Puer fui & nunc senul,
 & non vidi iustum derelictum,
 nec filiose eius querentes
 panem propter inopiam.
 Quoniam tota die
 miseretur & cōmodat, & semen eius
 in benedictione. Recede a malo
 & operare bonum, & dominaberis
 in sempiternum. Quoniam Deus
 amat iudicium, & non deseret
 misericordes suos,
 in eternum custodientur, & filii
 impiorum peribunt.
 Iusti hereditabunt terram
 & inhabitabunt in secula

A, Preciosius in arie
 tibus & ueruecibus est
 pinguedo.

עליה ופי צוים
 יהנה חכמה
 ולשונו תדבר
 משפט ויורת אלהי
 בלבו לא תמצד
 אשכנז : צופה
 רש לצדק ומבקש
 לרבותו : יודה לא
 עובדו ביהוה לא
 דשענו בהשפעת
 מנה אל יהוה
 ושמר דרכו
 והומד לרשת
 ארץ בהנה רשע
 והוא ראיתי רשע
 ערץ ומערה
 כארץ רענו
 ויעבר יהנה
 אענו ואבקעה
 ולא נמצא שפחה
 והיא שער כי
 אחרית לאיש שלום
 ופושעים נשכרו
 יהוה אחריה
 רשעים נברתה :
 והשועת צדקים
 מיהו מעום בעת
 צרה : ויעזרם
 יהוה ויפלטם
 ויפלטם מרשעים
 והשועת מיהו
 בנו

super eam. Os iusti
 meditabitur sapientiam,
 & lingua eius loquetur
 iudicium. Lex DEI eius
 in corde ipsius, nō deficient
 gressus eius. Considerat
 impius iustum, & querit
 vt occidat eum. DEVS non
 derelinquet eū ī māu eius, & nō
 condēnabit eū cū iudicabit.
 Expecta DEVM
 & custodi viam eius,
 & exaltabit te vt possideas
 terram, cum interibunt īpīi
 videbis. Vidi impium
 robustum, & virente m
 sicut arborem ramosam.
 Et transiui & ecce
 non erat, & quasi eum
 & nō ē iuētus. Custodi ī nocētē
 & vide rectum, quia
 erit ad extremum viro pax.
 Iniqui autem delebuntur
 pariter, & nouissimum
 implorum abscinderur,
 Salus autem iustorum a
 DEO fortitudo eorū in tpe
 tribulatiōis. Et auxiliabitur
 eis DEVS, & liberabit eos
 liberabit eos a peccatoribus,
 & saluabit eos, q̄a sperauerunt
 in eo.

XXXVIII. Psalmus
 Dauidis ad recordationē. A
 DEVS ne in ira tua
 arguas me, neq; ī furore tuo
 corripias me. Qm sagitte
 tue īfixe sūt ī me, & confirmasti
 sup me manū tuā. Nō ē sanitas
 in carne mea a facie
 indignationis tue, nō est pax

XXXVIII. Psalmus
 Dauidis ad recordationē. A
 DEVS ne in ira tua
 arguas me, neq; ī furore tuo
 corripias me. Qm sagitte
 tue īfixe sūt ī me, & confirmasti
 sup me manū tuā. Nō ē sanitas
 in carne mea a facie
 indignationis tue, nō est pax

super eam. Os iusti
 meditabitur sapientiam,
 & lingua eius loquetur
 iudicium. Zadic Lex Dei eius
 ī corde ipsius, & nō supplātabāt
 gressus eius. Considerat
 peccator iustum & querit
 mortificare eum. Dñs autē non
 derelinq̄t eū ī māibus eius, nec
 dānabit eū cū iudicabitur illi.
 Coph Expecta dominum
 & custodi viam eius,
 & exaltabit te vt hīditate capi
 terrā, cū perierint peccatores
 videbis. Vidi impium
 superexaltatum, & eleuatum
 sicut cedros libani.
 Et transiui & ecce
 non erat, & quasi eum
 & nō ē iuētus locō eius. Sin Cuc
 & vide equitatem, quoniam
 sunt reliquie homini pacifico.
 Iniusti autem disperibunt,
 simul reliquie
 impiorum peribunt.
 Tau Salus autem iustorum
 a dño, & protector eorum ī tpe
 tribulationis. Et adiuuabit
 eos dominus & liberabit eos,
 & eruet eos a peccatoribus,
 & saluabit eos quia sperauerūt
 in eo.

XXXVII. ps. David in
 rememoratione sabbati.
 Domine ne in furore tuo
 arguas me, neq; in ira tua
 corripias me. Quoniā sagitte
 tue īfixe sunt mihi, & cōfirmasti
 sup me manū tuā. Nō est sanitas
 in carne mea a facie
 ire tue, non est pax

ἐπαντήσ. Στομαλικούς,
 μελετήσ σοφίας,
 καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, λέλειπὸς
 κρίσιν. Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
 ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐ χυπόσ κελιάσ κρίσιν
 τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Κατανοῦσ
 ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ
 τὸ θανάτωσαι αὐτόν. Ὁ θεὸς οὐ
 μὴ ἐγκαταλίπει αὐτόν, εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
 καὶ καταδικάσει αὐτόν, ὡς τὸν κρινῶν αὐτόν
 ὕπομνήσ τὸν κύριον
 καὶ φύλαξεν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
 καὶ ὑψώσεν τὸν κατακληρονομήσιν
 γῆν, ἐν τῷ ἐξολοθρεῖσθαι ἁμαρτωλοῦ
 ὁ δὲ. Εἶδον τὸν ἀσθεῖν
 ὑπερυλούμενον, καὶ ἐπαυρόμενον,
 ὡς τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου.
 Καὶ παρήλθον καὶ εἶδον
 οὐκ ἦν, καὶ ἐζητήσασ αὐτόν (ἀκακίῃσ)
 καὶ ἐχειρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλαξεν
 καὶ εἶδεν ὁ δούτις, ὅτι
 ἐστὶν εἰκατάλημμα ἀνθρώποσ εἰρηνικῶσ.
 Ὅτι δὲ παρανομοὶ ἐξολοθρεῖσθαι σονται
 ἐπιτοαυτοῦ. τὰ εἰκατάλημματα
 τῶν ἀσθεῖν ἐξολοθρεῖσθαι σονται.
 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων (ἐγκρατῶσ)
 παρὰ κυ, καὶ ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστὶν,
 θεὸς ἡμεῶν. Καὶ βοηθήσεν
 αὐτοῖσ κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούσ,
 καὶ ἐξέλθεισ αὐτούσ ἐξ ἁμαρτωλοῦν,
 καὶ σώσει αὐτούσ, ὅτι πληθύνον
 ἐπαντόν.

λξ. Υαλμός τῷ Δαβὶδ εἰς
 ἀνάμνησιν παρὶ τοῦ σαββάτου.
 Κύριε μὴ τὸ θυμὸσ σου
 ἐλέξῃσ με, μὴ δὲ τῆ ὀργῆσ σου
 παύσῃσ με. Ὅτι τὰ βέλησ σου
 ἐπέσασ ἀνὰ μέναι, καὶ ἐπέσασ
 ἐπέμει τὴν χεῖράσ σου. Οὐκ ἔστι
 ἰσότης ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου
 τῶν ὀργῆσ σου, οὐκ ἔστι εἰρήνη

ابد الابدي & نعم الصديق
 ينطق بالحكمة
 ولسانه يقول
 العدل & سده الله
 في قلبه لا تزدخف
 قد ما & الخاكي
 يرتصد البار فيهم
 بقتله والرب لا
 يسلمه في يد يد ولا
 يد حظه في الحكماء
 اثحاكم معه & ارج الرب
 وا حقا كرفه &
 وهو يرفعك لترتد
 الارض & وتعا بين الحكام
 يبيدون & رايد المذنب
 يتعالى ويتكاول
 مثل شجر لبنان &
 مرت به
 فطر اجده & وكلبت موضع
 فطر اصبه & تمسك بالده
 فتتكر الاستقامة فان
 عاقبه الرجل المستقيم
 سلامه & الحكام جميعا
 يبيدون & وبقايا
 الاشرار يسناكلون
 خلاص الابرار هو من عنده
 الرب & وهو ناصرهم في زمان
 الشدة & الرب هو نهم
 ومنجدهم
 ومنقدهم من الحكام
 ويخلصهم لا نهم توكلوا
 عليه & المزمور
 السابع والذلتون
 يارب لا تفضح
 تود بني ولا بسخطك
 تو بنخي & فان سخطك
 قد شئت في واشتدت
 يدك علي
 ليسرا حسبي
 شفا امام
 سخطك ولا لعنا مزي

عليك : فوما & يعزيبك
 دنين حنكمتك
 وليتيزيه ممللا
 دننا : نوكتا داهية
 بلذنية لا-متهوعون
 ايسم وولوا : مسمتك
 دتيعا & يعزيبك وبعي
 لمكسليا : يا لا-
 يسبقك نيه في يديه ولا
 يحمي دنين بمكسنية
 ليدنا : سكر مكرنا ديه
 نطور ارحمتيه
 ورحميتك لميחסن
 ارفعنا باشتعيت رشيعة
 ميحمتي : حمت رشيعة
 تمكينا : حمتي في يد
 ايلو : يعزيب وبعي :
 وفسك من علما
 ورا ليه : وبعيت يديه
 اشتهت : نطور سلومنا
 ونامي : ابرار ترضي مسول
 دسوق : بر نسا سلما :
 وكرتون : يشتعون
 كترا : سنفيتون
 دتيعا : شيعا :
 وفوركتا : يعزيبك
 مرق : عوسنيان : بعين
 لعنا : : وبعي :
 وشتون : شوب لكون
 برشيعة : وفرم : وبعي :
 داترتيون
 بمسرتا :
 ووشبته : لكون على عود
 لبنتا : لكون على شل
 يا لا : وكون : وبعي :
 يتي : ولا : وبعي :
 تروي : وبعي : وبعي :
 ايتتون : على : وبعي :
 على : وبعي : وبعي :
 وبعي : وبعي :
 وبعي : وبعي :

super eam, os iusti,
 mebitabitur sapientiam,
 & lingua eius loquetur
 iudicium. Lex DEI eius
 in corde eius, non claudicabunt
 gressus eius. Considerat
 impius iustum, & querit
 interficere eum. DEVS autem non
 derelinquet eum in manu eius, & non
 damnabit eum cum federit
 ad iudicandum. Confide in verbo DEI,
 & custodi viam eius,
 & exaltabit te vt possideas
 terram, cum interierint impii
 videbis. Vidi impium
 fortem & validum, sicut
 arborē trāsplāratā & habūdātē foliis,
 & tranfuit de mundo
 & ecce non erat, & quesiui eum & non
 est inuentus. Serua integritatem
 & respice iter rectum. Quoniam
 finis hominis pax
 Pravi destruentur
 simul. & finis
 Impiorum Interitus.
 Redemptio autem iustorum
 a conspectu DEI, fortitudo eorum in tpe
 tribulationis. Et auxiliabitur eis Deus
 & liberabit eos & eruet eos
 a peccatoribus & redimet eos quoniam
 sperauerunt
 in verbo eius. (pro fasciculo
 XXXVIII. Laudatoria Davidis,
 thuris, memoria Israelis.
 Deus ne in furore tuo arguas
 me, neq; in ira tua
 castiges me. Quoniam sagitte tue
 infixae sunt mihi, & obfirmatum est
 sup me vulnus māus tue. Nō ē sanitas
 in corpore meo ab aspectu
 ire tue, & non est pax

A. quod com
 muniter ad recorda
 tionem interpretatur,
 putat Chimchi, nomē
 esse instrumenti, mus
 ces,

בְּעַצְמִי מִפְּנֵי
הַטְּאֵתִי וְכִי עָנִיתִי
עָבְרוּ דַאֲשֵׁי בְּמִשְׁפַּחַתִּי
כְּבָדוֹ יִבְבְּרוּ מִפְּנֵי
דְּבִאֲשֵׁי נַפְשִׁי
חַבּוּדֵי מִפְּנֵי
אוֹתִי : נַעֲרֹתַי
שָׁחֲתִי עַד מְאֹד כָּל־
הַיּוֹם קָדַר הַלֵּבִיתִי
כִּי כִסְלִי מְלֹא
נִקְרָה מִיָּן מְתֵם
בְּבִשְׂרִי וְנִפְוֵנִיתִי
וְכִדְבַּעְתִּי עַד מְאֹד
שָׂאֲנָה מִנְּדַמְתִּי לִבִּי
צָדִיק נִגְדָה כָּל־
תְּאַוְתִּי וְאֲנִחֹתִי
מִכֶּדֶד לֹא נִסְפַּרְתִּי
לִבִּי סִחַחְדוֹ עֲוֹנֵי
כֹּהֵן וְאֹדוֹ עֵינֵי
גִּסְדִּים אֵין אֲתִי :
אוֹתֵי וְרַעִי בְּגִדוֹ
נִגְעִי יַעֲמֹדוּ
וְקִרְוֵי מִרְחֶק
עֲמֹדוֹ : וְנִקְשְׁוּ
בְּבִקְשֵׁי נַפְשִׁי
וְדַרְשֵׁי רַעְתִּי וְדִבְרֵי
רִצּוֹת וּמְרֻפּוֹת כָּל־
הַיּוֹם יִדְעוּ וְיֹאמְרוּ
כִּהְיֵה לֹא אֶשְׁמַע
וְכִאֲלֹם לֹא אֶפְתַּח
פִּי : וְצִוִּי בְּאִישׁ
צִשְׁרֵה לֹא יִשְׁמַע וְאֵין
בְּפִי מוֹכַחֹת לִי
יְהוָה הוֹחֵלֵתִי אֲמֵת
הַעֲנֵה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי
כִּי אֲבַרְתִּי פִּי
יִשְׁחַחֵדֵלִי בְּמֹט
נִגְלִי עַל הַדְּבָרֵי
כִּי אֲנִי לֹא לֵעֵל נִבְוֵן
וּמִבְּאוּבֵי נִגְדָה
תִּמְקִידוּ כִּי עֲוֹנֵי

in offibus meis a facie
pecti mei. Quia iniquitates
trāsieit caput meū, q̄si onus
graue aggrauate sūt sup me
Cōputruerūt & euauerūt
cicatrices mee, a facie
insipiētie mee. Afflictus sum
& icuruaus sum nimis, tota
die merens ambulauī.
Quoniam lumbi mei impleti sunt
ignominia, & non est sanitas
in carne mea. Anxius fui
& afflictus sum nimis,
rugiebā a gēitu cordis mei.
Dñe in conspectu tuo omne
desideriū meū, & gēito m̄us
a te non est absconditus. (me
Cor meū circūibat, & reliquit
fortitudo mea, & lux oculorū
ēt ipsa nō est mecum. (meorū,
Cari mei & amici mei e īgloē
plage mee manserunt,
& vicini mei a longe
steterunt. Et irruebant
querentes aīam meā, (bāt
& vestigātes mala mihi q̄re
peruerſitates, & dolos tota
die meditabantur. Ego autē
quasi surdus non audiebam,
& quasi mutus non aperiens
os suū. Et erā quasi homo,
qui non audit, & non habet
ī ore suo redargutōes. Te n.
DEVS expectabā, tu vero
rfidebis DEVS deus meus.
Quia dixi ne forte (rint
īfultēt mihi, & cū vacillaue
pedes mei s̄r me magnificēt.
Quia ego ad fracturā pato
& dolor m̄us cōtra me ē (sū,
semper. Quia iniquitatē meā

offibus meis a facie
pectōrū meorū. Quoniam iniquitates
supgressē sūt caput m̄ū, & sic onus
graue grauate sunt super me.
Putruerunt & corrupte sunt
cicatrices mee, a facie
insipientie mee. Miser factus
sū & curuato sū vsq̄ ī finē, tota
die contristatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei impleti sunt
illusionibus, & non est sanitas
in carne mea. Afflictus sum
& humiliatus sum nimis,
rugiebā a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne
desideriū meū, & gemitus meus
a te nō est absconditus. (ligit me
Cor meū turbatū ē ī me dere
virtus mea, & lum̄ oculorū meorū
& ipsū nō est mecum. (uersū me
Amici mei & proximi mei, ad
appropinquauerūt & steterūt.
Et qui iuxta me erant de longe
steterunt & vim faciebant qui
querebant animam meam.
Et ingrediebāt mala mihi locuti
sunt vanitates, & dolos tota die
meditabantur. Ego autem
tanq̄ surdus non audiebam,
& sicut mutus non aperiens
os suū. Et factus sum sicut homo
non audiens, & non habens
ī ore suo redargutōes. Quoniam ī te
domine spetaui, tu
exaudies me domine deus meus.
Quia dixi nequā (& dū comouēt
supgaudeāt mihi inimici mei,
pedes m̄i s̄r me magna locuti sūt.
Quoniam ego ī flagella paratus sū,
& dolor meus in cōspectu meo
semper. Quoniam iniquitatē meam

ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου
τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι ἀνομιάν μου
ὑπεῖραν τὴν κεφαλῆ μου, ὥστε φορτίος
βαρῦ ἐβαρύνθησα ἐπὶ μέ
προσώψισα καὶ ἐσάλτησα.
οἱ μάλωταί μου, ἀπὸ προσώπου
τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα
κατεκόμην ἕως τέλους, ὕλην
τῶν ἡμερῶν, σκυθρῶ πᾶσιν ἐπόρρωμένη.
Ὅτι οἱ ἱσάμου ἐπώληθησα
ἐμπαύματά μου, ἢ οὐκ ἔστιν ἴσως
ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκοκώθην
καὶ ἐταπνῶθη ἕως σφόδρα,
ἠρόμην ἀπὸ νεῦμας τῆς καρδίας μου.
Κύριε ἐναντίου σου πάσα
ἢ ἐπιθυμία μου, ἢ ὁ νεῦμας
μου ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἀπεκρίθη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, εἰ κατέλιπίμι
ἢ ἰσχύρις, ἢ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου,
καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Ὅι φίλοι μου, ἢ οἰσηποιοῦμαι, ἐξέφυγόν
μου ἤγισα, ἢ ἔσησα.
καὶ οἱ ἐγγισάμου, ἀπὸ μακρότης
ἔσησα, καὶ ἐξέβιαζόντο,
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχῆ μου.
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μου, ἐλάλησαν
ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην
τῶν ἡμερῶν ἐμελέτησα. Ἐγὼ δὲ
ὥστε κῶφος οὐκ ἤκουον,
καὶ ὥστε ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων (θράσος
τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ ἐγῶ μὴ ὥστε ἄν
οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλπίδους. Ὅτι ἐπὶ
σοῦ κύριε ἠλπίσα, σὺ
εἰσακούσῃ κύριε ὁ ἴσος μου.
Ὅτι ἔποιον, μήποτε (λαθῆναι
ἐπιχαροῖ μοι οἱ ἐχθροί μου, ἢ ἐν τῶν
πύλας μου, ἐπεὶ με ἐμεγαλοφημῶνθησα.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοίμος,
ἢ ἢ ἀληθείᾶ μου ἐνώπιόν μου
εἰς διασῶν τὸς. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου

راحة من اجل خطيتي لانك تودني علت راسي و مثل الحمل الثقيل اتعلتني و تبتت و صفت جراحي من اجل جهلي و شقيتي و انحيت الي الدهر و مشيت يومئذ كله كيبيا لان نفسي مملوءة هرا وليس لاجسسي راحة شقيتي و اتسعت جدا صرخت من تنهد قلبي شهواتي كالهيبز يديك يارب و سرحت عنك لم يخف قلبك قلبي و زالت عدي قوتي و لم اجد لعيني نوما احبابة و اقاربني اقتربوا مني وقفوا معا بدي والعزيبون الي و وقفوا بعيدا مني ملتمسوا نفسي كلموا المريدون بي الشر تكلموا بالبا كل و التهار كله يردون شرهم صرت كالصم الكي لا يسمع و مثل الاخرس الكي لا يندك و كالرجل الكي لا يسمع له ولا عكه في فيه و تو كالت عليك يارب و انت تستجيب لي ياربي و الهني لاني قلت لكيلا تسربني اعداي و عنك خلت رجلي عكموا القول علي و انا استعددت للبرد و حزني امامي كل حين لاني و اعترف	ذنوبي من اقدم حوبتي : اذروا حوبتي عذرتي على راسي و كمثل حمل ثقيل سرياني : انك تبتت و صفت جراحي من اقدم جهلي : عقميت و انحيت الى الدهر و مشيت يومئذ كله كيبيا لان نفسي مملوءة هرا وليس لاجسسي راحة شقيتي و اتسعت جدا صرخت من تنهد قلبي شهواتي كالهيبز يديك يارب و سرحت عنك لم يخف قلبك قلبي و زالت عدي قوتي و لم اجد لعيني نوما احبابة و اقاربني اقتربوا مني وقفوا معا بدي والعزيبون الي و وقفوا بعيدا مني ملتمسوا نفسي كلموا المريدون بي الشر تكلموا بالبا كل و التهار كله يردون شرهم صرت كالصم الكي لا يسمع و مثل الاخرس الكي لا يندك و كالرجل الكي لا يسمع له ولا عكه في فيه و تو كالت عليك يارب و انت تستجيب لي ياربي و الهني لاني قلت لكيلا تسربني اعداي و عنك خلت رجلي عكموا القول علي و انا استعددت للبرد و حزني امامي كل حين لاني و اعترف	in ossibus meis ab aspectu peccati mei. Quoniam iniquitates mee, transferunt super caput meum, quasi onus graue aggrauate sunt super me. Computruerunt & tabuerunt cicatrices mee ab aspectu ignorantie mee. Recurui factus sum & inclinatus vsq; in summum tota die incedebam tristis. Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, & non est sanitas in corpore meo. Afflictus sum & humiliatus sum nimis, mugiebam a tumultu cordis mei. Deus coram te omne desiderium meum, & suspiria mea a te non sunt abscondita. Cor meum horruit, dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum etiam ipsum non est mecum. Amatores mei & proximi mei e regione vulneris mei steterunt, propinqui vero mei de longe steterunt. Et fecerunt laqueos, querentes animam meam, & querentes malum mihi, locuti sunt mendacia, & dolos quotidie cogitauerunt. Sed ego veluti surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os suum. Et sicut vir non audiens a seculo, & non habens in ore suo redargutiones. Quoniam coram te DEVS orauit, tu exaudies DEVS Deus meus. Quia dixi ne forte supgaudeant mihi, & dū vacillauerint pedes mei super me magnificentur. Quoniam ego ad percussiones paratus sum, & dolor meus coram me continue. Quoniam peccatum meum

אניגד אדאג
מהפאתי ואבי
הים עצמי ורבני
שנאי שקד
ומשלמי רעהתח
טובה ישכנני
מת רדופי טוב
אל תענני דעה
אלהי אל תרחק
מני : חוש
לעונתי אדני
תשעתי
לט למנהח
לידונני
ממור לוד
אמתי אשמח
דרכי מחטוא
בלשונא אשמח
לפי מחסום נעמי
רשע לנגמי
נאלמתי דומיה
החשיתי מסוב
וכאני נעבר
חסדכי בקרבי
בהנני הבער
אש דפרתי בלשונ
הודיעני ידתי קמי
וכדת ימי מה היא
אועתמה חתל אני
הנה טפחות נמתה
ימי חלדי כאין נגלי
אך כל העל כל
אדם נצח
סלה : אך נאלם
יתהלך איש אך
הכל יהמין יצבר
ולא יעמי אספסו
ועתה מה קנתי
אדני מזהדתי לה
היא מכפר פשעי
חלני הרפת

annuncio, sollicitus
p peccato meo. Inimici autē
mei viuētes cōfātati sūt, & mlti
odiētes me mēdactūt. (Tripli. sūt
Et qui reddunt malum pro
bono aduerfabantur mihi,
quia sequebar bonum.
Ne derelinquas me DEVS
deus meus, ne elongeris
a me. Festina
in auxiliū meum, Deus
salutis mee.
XXXIX, Advictoriā,
A. l. d. ut ū. i. istrumtomufices
Psalmus Dauldis.
Dixi custodiam
vias meas, a peccando
B. in lingua mea, custodiā
os meum fiscella donec est
impious contra me.
Obmutui silentio,
tacui de bono,
& dolor meus oturbatus est.
Incaluit cor meū ī medio mī
ī meditatiōe mea ī cēsus sum
igni, locutus sū ī līgua mea.
Oñde mihi DEVS (orā q̄ta
finē meū, & mēsurā dieꝝ meꝝ
fit vt scia, qñ dñficiā ego. Ecce
C. exigue mēsu. posu. di. mōs
& ctps meū q̄si n̄ sit ī cōspe. tuo
Verūtñ oīa vanitas, omnis
homo stans
semp. Tm̄ in imagine D.
ambulat vir, tantum
frustra conturbat, cōgregat
& ignorat quis colligat ea.
Nunc ergo quid expecto
domine, prestolatio mea tu
es. Ab oībus inigtatibꝝ meis
libera me, opprobrium

annunciabo, cogitabo
pro peccato meo. Inimici autē
mei viuūt & cōfirmati sūt sī me, (sūt
q̄ odefit me iniq̄, (& multiplicati.
Qui retribuunt mala pro
bonis detrahebant mihi,
quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me domine
deus meus, ne discesseris
a me. Intende
in adiutorium meum, domine
deus salutis mee.
XXXVIII. In finē
pro idytum
canticum Dauld.
Dixi custodiam
vias meas, & non delinquam
in lingua mea. Posui ori meo
custodiam cum consisteret
peccator aduersum me.
Obmutui & humiliatus sum
& filui a bonis
& dolor meus renouatus est,
Concaluit cor meum intra me,
& ī meditatiōe mea exardescet
ignis. Locutus sū ī lingua mea,
nosū fac dñe (rū me orā q̄s est,
mihi finē meū. Et numerū dieꝝ
meꝝ mēsurabiles posuisti dies meos,
& substātia m̄a tāq̄ nihilū añ te.
Verūtñ vniuersa vanitas, oīs
homo viuens.
Veruntamen in imagine
pertransit homo. sed &
frustra conturbat. The faurizat
& ignorat cui congregabit ea.
Et nūc que est expectatio mea,
nōne dñs & substātia m̄a apđ te
est. Ab omnibus inigtatis meis
erue me opprobrium

עגד אגאג
מהפאתי ואבי
הים עצמי ורבני
שנאי שקד
ומשלמי רעהתח
טובה ישכנני
מת רדופי טוב
אל תענני דעה
אלהי אל תרחק
מני : חוש
לעונתי אדני
תשעתי
לט למנהח
לידונני
ממור לוד
אמתי אשמח
דרכי מחטוא
בלשונא אשמח
לפי מחסום נעמי
רשע לנגמי
נאלמתי דומיה
החשיתי מסוב
וכאני נעבר
חסדכי בקרבי
בהנני הבער
אש דפרתי בלשונ
הודיעני ידתי קמי
וכדת ימי מה היא
אועתמה חתל אני
הנה טפחות נמתה
ימי חלדי כאין נגלי
אך כל העל כל
אדם נצח
סלה : אך נאלם
יתהלך איש אך
הכל יהמין יצבר
ולא יעמי אספסו
ועתה מה קנתי
אדני מזהדתי לה
היא מכפר פשעי
חלני הרפת

בד דתי ואמת
 בחכתי אעבא
 אחיא ואעזמי א כתר מן
 ישאני שלמה אלדין חרונני
 עלר אלכירשרא מחרונני
 לאני כלבת אלכר חונני
 אלכיד קלמית אלכר חונני
 וסמרו אלכיד לא תרפני
 יארני ואלהי לא תבעד
 עני אכר
 פי מעו תני
 יאלה אלכדי
 אלמור אלמין ואלתלונני

קלת אלכר
 קרני ליל אלכר
 בלסאני א جعلת לעמי
 חא פקא ענד קימ
 אלכדי אמי
 חרסת ותו אלכר
 ואמסקת ער אלכר
 מחדד חרני
 ואחר קלמי פי בא כני
 וענד לא ותני אלכר
 אלכר פי א תכלת בלסאני
 וקלת ערני יאר מנדח
 ערני ועד איה מי מאהי
 לא ער מא חא אלכר לא
 جعلת אמי
 קדיר ובעא א כלאשי
 אמי א כל שי
 לא חסאני חני
 פהו בא כל
 אלכר אלכר אלכר אלכר
 וקלמי יזול א יכר
 אלכר ירו לא יער מן
 יאחדה אלכר אלכר
 אלכר וקו מי אלכר
 ענד א כרני מן אלכר
 יארני אלכר

אמי אמי
 מן חסאני ובעל דבר
 על מאן קימין אמי
 וסני סנאני על שררני
 ופרעני בישא חלונני
 סנאני סנאני לי
 חלונני דרופית עני
 לא תשקני
 אמי לא תירחק
 מני ורני
 לסיני
 פורקני
 לשברא על מברת
 בית מוקדשא על פומא
 דדלתון מושבתא לחני
 אמרת אנטור
 אורי מלמחני
 בלשני אנטור
 לפומי זממא פראת
 רשיעא לקובלי
 את אלמית שתקות בטיול
 מן פתני אוריחא מטיול
 חניני ניני מברט
 רחא לניני ברושמי
 ברניני חניני
 אשתא מלילת בלשני
 אוריני יי סופי
 וקשרת דומיניניני
 אוריני אמי פסיק מן
 עלמא אמי אמי קליל
 סודיא זממי ונושמי
 בלמא לקבלך ברסכולא
 ללמא חשיבין ברס
 כולחון צניקא קימי
 לחי עלמא ברס בריוק
 וילי הלך נבר ברס ללמא
 משתניניניניניני
 מן מניניניניניני
 מני סודיא יי אוריני
 עלך הוא מבריוק
 פני ימי חיסוד

narrabo dubitabundus
 pp peccatū meū. P̄roni inimicitie mee
 validi permanent, confortati sunt
 & multiplicati q̄ me odeit s̄i mēdacio.
 Qui reddunt malum pro
 bono, oderunt me,
 quia ego sequebar bonitatem.
 Ne derelinquas me DEVS
 deus meus, ne clongeris
 a me. Festina
 in auxilium meum Deus
 redemptionis mee.
 XXXIX. In laudē. Pro custodia
 domus sanctuarii, ore
 Idurum. Laudatoria, Davidis.
 Dixi custodiam
 viam meam, ne peccem
 lingua mea, custodiam
 os meum fiscella, quamdiu
 impius est contra me.
 Obmutui, cessavi & tacui
 a verbis legis, quoniam
 dolor meus conturbatus est.
 Incaluit cor meum in corpore meo,
 in cogitatu meo inflammabitur
 ignis, locutus sum lingua mea.
 Notum fac mihi DEVS finem meum
 & mensurā dierū meorum quāta erit,
 vt sciam quando deficiam a
 seculo. Ecce leues
 ordinasti dies meos & corpus meum
 tanq̄ nihil coram te. Propterea omnia
 nihil reputantur, verum
 omnes iusti surgent
 ad vitam eternam. Tātum in imagine
 DEI ambulat homo, verum vane
 conturbatur, congregat & nescit,
 quis collecturus sit. Nunc
 ergo in quo confidā DEVS, spes mea
 in te ipso. Ab omnibus sceleribus meis
 libera me, opprobrium

A. Idutum aut pro-
 prium nomē unius ex
 cantoribus, aut nomen
 instrumenti mulices.
 Ambo. n. hec significa-
 re videtur, hec vox, &
 R. Salomoni & relijs
 hebreis p̄ceptoribus.

B. Dixi custodiam vi-
 as meas. Libro mdras
 tehilim ושא מענה רך
 יאב חמת ודבר עעב
 יעלה אף דשולשון חרע
 פניו שהרי כשחטאו
 ישראל כמדבר לא גיתם
 עליהם גור דין עד
 שחטאו בפניהם והא
 וישפץ את כול דברכם
 ואיפת אתי אני נאם יי אם
 לא כאשר דברתם נאמי
 כן אצטח לכם ואם
 הונעתם בדברכם
 בפעשכם אנו אפ אלא
 בדברכם והא כי כשורח
 ירושם והורח היתח לי
 גחלתי מאריה בער
 נתנה עלי בקולה ער כן
 שנתתי כן בקולה שנתח
 וילא בקולה אמת שני
 השפיעני את קולך
 בקולה אמת ובקולה
 שנתח אמור שנתח פות
 חיים ביד לשון שנתח
 היה כפוך פרס שנתח
 רמת אמור לו הרופא אין
 לך רפואה עד ש. באלך
 חייב דביא ונעשת לך
 רפואה ענה אתך פים
 אם רעונך אלא אנו תנו
 לי עשדה עים אל
 לעצמי ותנונו הך
 רגוב אמות והיתה שם
 דביא פנקת גורמית ית
 ראשון עבר מרחוק
 וחסיד זה אחד ואלה
 יום שני נתקבלה מעט
 ואלה אחרת כן בכר
 יום ויום עד טדיה משחק
 עמה וקח פתילה ותן
 והלך לו וכשתיה בחני
 תורך ראח בחלום שחיו
 אבריו פודסין זה עסות
 אמרו חנני אין בכר
 דאברי כמנו טאם לא
 חנינו תובין לא התכול
 להנא מן החוב ענו
 תידים אין בכר דאברי
 כמותנו טאם לא אנו
 שחלבנו וא היה חני
 כלום אמרו חנינו אנו
 למעלה מן הכר טאמור
 חנינו מרן לו אדרך וא
 עשית כלום ענה הלב
 אני למעלה מן הכר
 טאמור נתתי לו
 חעצת לא העולתם כלום
 עטמולסן ואמר דחסאם
 לא הייתי אני מת הייתם
 עושין ענו כל דאברי
 חסרו לו אף לא יראת
 לתומת אילנו והא סודיא
 ונתנת במקום חשך וער

נָבַל אֶל־שִׁמְךָ
 נִאֲלַמְתִּי לֹא אֶפְתֹּחַ
 פִּי בִּי אֲמַתָּה עֲשִׂיתָ
 הִסַּר מֵעַי נִנְעָה
 מִהַגְרַת יָדְךָ אֲנִי
 כָל־יָמַי בְּתוֹכָהֶן
 עַל־עֵינַי סִרְתָּ
 אִישׁ וְהִמַּסּ בְּעֵינַי
 תִּמְנִי אֵךְ הַבֵּל
 כֹּל אָדָם סִתָּה
 שָׁמַעְתָּ תְּפִלָּתִי
 יְהוָה וְשִׁוְעָתִי
 וְאֲוִיָּה אֶל־דִּמְעָתִי
 אֶל־תַּחֲרֹשׁ כִּי נָגַד
 אֲנִי עַמְּךָ הַשָּׁעַר
 כָּבֹד אֲנִי הַשָּׁעַר
 מִמֶּנִּי תִּאֲבָלֶנָה
 בְּטָרִם אֶל־וְאֲנִי

stulto ne ponas me.
 Obmutui non aperui
 os meum, quia tu fecisti.
 Tolle a me plagas tuas,
 a fortitudine manus tue ego
 cōsūptus sū. In increpatōibus
 pro iniquitate corripuisti
 virū, & cōsumpsisti, q̄si t̄: nea
 carnē eius verūtñ vanitas
 omnis homo semper.
 Audi orationē meā (audi,
 DEVS, & clamorē meū ex
 ad lachrimam meam
 ne obsurdescas, quia aduena
 ego sū apud te & peregrinus
 sicut oēs patres mei. Recede
 a me & fortificabor
 anteq̄ vadam, & nō subsistā.

insipienti dedisti me.
 Obmutui & non aperui
 os meum quoniam tu fecisti,
 amoue a me plagas tuas.
 A fortitudine manus tue ego
 defeci in increpationibus
 ppter iniquitatem corripuisti
 hoīē. Et tabescere fecisti sic ara
 aīam eius, verūtñ vane
 conturbatur omnis homo.
 Exaudi orationem meam
 dñe, & deprecatōnē meā, auribus
 percipe lachrymas meas.
 Ne sileas quoniam aduena
 ego sum apud te & peregrinus,
 sicut oēs patres mei. Remitte
 mihi vt refrigerer,
 priusq̄ abeā, & amplius nō ero.

ἄρρητοι ἔδωκάς με.
 Ἐκαρῶθην καὶ οὐκ ἠνείκα,
 τὸ σῶμα μου, ὅτι σὺ ἐπάκουσας,
 ἀπόσπασον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστιγὰς σου.
 Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χερσού σου, ἐγὼ
 ἐξέλιπον, ἐν ἐλεῖ μοῖς
 ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας
 ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν ματιῶν
 παδὶ ἀνθρώπου διαβόλου.
 Ἐισάκουσον τῆς προσέχῃ μου
 κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι
 τῶν δακρύων μου.
 Μὴ, παρασιωπήσῃς, ὅτι παρικός
 ἐγὼ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος,
 καθὼς παύτες οἱ πατέρες μου. Ἀνάθε
 μοι ἴνα ἀναψύξω, (ὑπάραξω.
 πρὶ τὸ με ἀπληθύνῃ, ἢ οὐκέτι εὐ μὴ

prava q̄
 idolatria

furorem. Peior est lingua prava quā idolatria. Si quidem quando peccauerunt filii israel in deserto, nō est lata in eos sententia iudicii, donec perpetrarunt peccatum oris. Et hoc est quod scriptum est. Et audiuit Deus uocem sermonum eorum. Dixit autē. Viuus ego dicit Deus, si non sicut locuti estis in auribus meis sic faciam uobis. Et dixit irritastis Deum uerbis uestris, uerbis inquit uestris, nō autē dixit operibus uestris. Et hoc est q̄ scriptum est. Quōm cespitauit Ierusalem & Iuda. Erat mihi hereditas mea sicut leo i filia, dedit aduersum me uocem suā propterea odi eam. Sed nunquid ppter uocem eius eam odio habuit. Videtur enim q̄ ppter uocem eius dilexerit eam. Nā scriptum est. Fac me audire uocem tuā. Sed soluitur. Est uox amari digna. Et est uox digna haberi odio. Proin dicit nunc, morte & uitā repositā esse in potestate lingue. Euenit ut rex persarum detineretur mortali egritudine. Cui dixerunt medici, rex nunq̄ poteris cōualescere nisi adhibeas tibi leene lac q̄ solum ualet ad curam tuā. Respondit ex seruis suis quispiā. Si placet maiestati tue, iube ut dentur mihi decem capre & imple afferam lac leene. Quibus acceptis accessit homo, ad speum leonum reperitq̄ leenam lactantē castulos suos. Et prima quidē die itetit uir a longe, secūdo uero die propius accessit, deditq̄ leene uā ex capris quā comedit. Cū uero sic fecisset multis diebus, cicure scente nimirū fera, emunxit ab ea lac. Reuertens uero priusq̄ in domo se recipere uidit p somnū, cōcertationem singulorū membrorū i uox. Etenim pedes dicebant. Nisi nos functi fuissetis officio nō poterat hic ire & portare lac, nos igitur primatum tenemus iter oīa membra. At uero manus, imo nos principes sumus. Nā sola nostra opera, lac emunctū est. Sed & oculi exclamabant. Nos cuncta ex superamus membra. Nisi enim nobis iter monstrantibus nihil factum esset. Cor uero dicebat immo ipse cunctis

מִלְּבָנָה
 לְחַד כְּמוֹד
 קִוָּה קוֹתִי יְהוָה
 וְיִט אֱלֹהֵי שִׁמְעֵה
 שִׁוְעָתִי וְיַעֲלֵנִי
 מִבּוֹרֵי שָׁאֵן מִמֵּיט
 תְּהֵן וְהִמַּסּ עַל־
 סֹלַע רִגְלֵי כֹבֵד
 אֲשֶׁר יִוּ תִּבְּרֵי שִׁיר
 תְּהֵן הַתְּהֵן
 לְאֵלֹהֵינוּ יְהוָה
 רַבִּים וְיִרְאוּ
 וְיִבְטְחוּ בְיְהוָה
 אֲשֶׁר־הִגְבִּיר אֲשֶׁר

XL. Ad victoriā
 Dauidis. Psalmus.
 Expectās expectaui DEVM
 & ieliatus ē ad me, & audiuit
 clamorem meum. Et eduxit
 me de lacu tumultus, de luto
 ceni, & statuit supra
 petrā pedes meos, stabiliuit
 gressus meos. Et dedit i ore
 nouū, laudē (meo canticū
 DEO nostro. Videbunt
 multi & timebunt,
 & sperabunt in DEO.
 Beatus vir qui

XXXIX. In finem
 psalmus Dauid.
 Expectans expectaui dominū,
 & intendit mihi. Et exaudiuit
 preces meas, & eduxit me
 de lacu miserie & de luto
 fecis. Et statuit supra
 petram pedes meos, & direxit
 gressus meos. Et imisit i os me
 nouū, carmē Deo (um caticū
 nostro. Videbunt
 multi & timebunt
 & sperabunt in domino.
 Beatus vir cuius

λθ'. Εἰς τὸ τέλος
 Υαλμός τῷ Δαβὶδ
 Ὑπομένων ὑπέμνηνα τοῦ κυρίου,
 ἢ προσέχχοι, καὶ εἰσέκουσε
 τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀγάγε
 με ἐκ λάκκου ταραχώρας, ἢ ἀπὸ πηλῶ
 ἰλύος. Καὶ ἔστην ἐπὶ
 πέτραν τοῦ πόδα μου, ἢ κατεῦθνε
 τὰ διαβήματα μου. Καὶ ἐβόησεν εἰς τὸ
 κανόν, ὕμνον (σῶμα μου, ὄμμα
 τῷ θεῷ ἡμῶν. Ὁ λογτοῖ
 ποκαὶ ἢ φοβηθήσονται,
 καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κυρίῳ.
 Μακάρος ἄνθρωπος, οὗ

عارا للجاهل &
خرست ولم افتح
فأبى & لا تك الذي خلقتني
أبعد عدي تاخيدك
فقد فديت من قود
يدك وعطت الانسان
بالتجار لا جل خطيته &
ومثل العنكبوت اضعفت
نفسه & ومثل المنان تده
شهو اته ومثل الفئ جميع
البشر استجب صلاتي ودا
يارد & وانكت لتضرعي
ولا تغفل عن دمو عني
فانني غريبي
الارض ودا هب
مثل اباي & قرح عدي
كي استريح من قبل ان
اذهب قلا اعود اكون &

كذبا لا تحشي علامي :
أما ألميت ولا أفتح
فوقيت دانت عبتنا :
أعدي معيلي منكم
مما تفتن بورت يرد
شيعت : بمسكنا
عل حونا أفت بر
ومسيت اليد
داي يديم غويتم
لما بد بر نسا
كبل علاتي
ي ولبعوثي
أوندي ولوعتي
تستموك
أنا ببد
بولهون
كبي
عد لا

ignorantis non ponas super me,
obmutui nec aperiam
os meum, quoniam tu fecisti.
Amoue a me vulnus tuum,
a percussione valide manus tue ego
consumptus sum. In reprehensione
ppter iniquitatē, tu corripuisti hoīem
& destruxisti velut araneam,
cuius corpus fractum est, quoniam
vanitas omnis homo semper.
Accipe orationem meam
Deus & ad petitionem meam inclina
aurem tuam, & ad lachrymā meā non
fileas, quoniam veluti peregrinus
& aduena, sum ego apud te sicut
omnes patres mei. Laxa
mihi, & fortis fiam, v'sque quo
vadam, & non subsistam.

שמאן בד פעם נשאר כל
דאנו ענת להם הרשון
היום תאמרו שאני פול
שזכם שמע ומיש את
הדברים ופתו והודו לו
אני הפוך אמר לו
הידך חלב כלבה פיד
קעף הפוך וצוה לתלותו
כשהלך ליצוב היו כל
האברי בזון אם להם
חלשון הוא אפרתם שאין
בי פמש ואם אני מעיל
אתכם תודו לי שאני פול
עליכם אמר לו הן אם
חלשון השיבוני אמר
הפוך השיבונו אמר
פפני מה צוה לתלותי
אמר לו פפני שהגנת
לי חלב כלבה אמר
לו מה אמנת דך ובא
לך רפואת פפני ועוד
לבייא קורין אותה כלבה
לקומפנו ונסחזו ונפנת
חלב לבייא אמרו לו כל
דאברים נכשו אנו פוין
לך הוי אן מות ותיים ביד
לשון Hoc est quod
scriptum est, Respon
sio mollis compeccit
iram. Verbum au
tem durum excitat

sum anteponendum. Quod solo me consulente, res hec tentata & pfecta est. Ultimo surrexit lingua dicens, si ego locuta non fuisset, nihil facere potuissetis. Excanduerunt in linguam singula membra & dixerunt ei, tu que obligata es & clausa in loco obscuro, carens osse quasi in vituperium, audes mutire contra nos. Illa vero respondit eis. Hodie uel inuiti confitebimini me esse principem & reginam omnium uestrum. Hac uisa per somnium cōcertatione, timuit homo accedensq; ad regem dixit. En quod tibi attuli canis lac. Succensus est ira rex, & iussit hominem cruci affigi. Cum uero duceretur ad patibulum plorabant & tristabantur nimis singula alia membra. Dixit autē ad ea lingua, Nōne dixistis me infimam iter uos immo nihili esse, atqui si ipsa hodie uos liberauero nun confitebimini principatum meum super uos. Quibus respondentibus utiq; dixit lingua, reuertamur ad regem. Cui cum adstaret dixit, Cur iubes me suspendi. Quod inquit lac canis prolacte leene mihi attuleris. At illa quid tua hec res interest, modo curam admittas mea opera. Sed & necis leenam canem, nonnunquam appellatam. Inuentum est autem, experimento facto, quod lac, leene esset. Reuocata uero sententia mortis, membra singula confessa sunt esse principatum lingue. Quod citra dubium mors & uita in potestate lingue constituta sunt.

Handwritten notes in Arabic script, including the name 'Dauid' and other illegible text.

C. Verbum hebreum significat quattuor digitorum mensuram, quanta, s. est palma manus, & quod ipsi dicunt palmares dies.
D. In imagine, quia in hoc mundo non est ueritas uite hominis, sed quedam umbra quoddam uestigium & tenuis imago in comparatione ad eam uitam quam finita peregrinatione habiturus est apud Deum.

المزمور
الذاسع والذالثون
بالصبر رجود الرب
فندكر الي وسمع تضرعي
واصدني
من جد الهلاط وكين
الفساد اقام علي
الصفا قدمي ووقوم
خطواتي وجعل في فمي
تسبيحا جديدا ايسبح
الهي يريدي
كثيرا وينا فون
ويتوكلون علي الرب
كوبن للرجل الذي

لشبهتنا
موسيبنا :
مسفر سكرت
وزلا لوتى وكبل
بعيتى : وامكنى
امرتوشيه
بشسوشا وامكيس
رعلا
يسود
موسيبنا
يهمون
ويحلون
ويكفرون
موسيبنا

XL. In laudem. Dauidis
laudatoria.
Expectans expectaui Deum,
& inclinauit ad me, & exaudiuit
preces meas. Et eduxit me de
puteo luti scaturientis
cenum, & statuit supra petram
pedes meos stabiliuit gressus meos,
Et ordinauit i ore meo cantillena noua,
hymnum coram DEO nostro.
Videbunt multi
& timebunt
& sperabunt in verbo DEI,
Beatus homo

שם יהוה כבודו
והוא פנה ארצה
והקב"ה השקי כבודו
בבית עמית אלהיו
אלהי נפלא אלהי
ומקדש בתיך אלנו
אין עוד אלהי
אמית ומדבר
עצמו מספר
זכר ומנחה לא
תפעה אונים כרת
לעולת וקטור
לא שאלת
אמית . הנה
באתי במגילת
ספר כבוד
על זלעזות רעונה
אלתי ופעת
והורחק כבוד מעי
בשרתי זקק כהתל
רב הנה שפתי לא
אבל יהוה אלהי
יעת צדקה לא
כפתי כבוד לבי
אטנח וחסועה
אמית לא כחתי
הסוד ואמית
לקהל רב אלהי
לא תכלא רדמה
כמי הסוד ואמית
תמיד יצוני
כי אפפו עלי
רעות ועד אין מספר
השינוני עונות
ולא יכלתי לראות
עצמו משערת ראש
ולבי עונתי
רצה יהוה להצילני
יהוה לעזבתי חסיה
בשני וחכמה
יהוה מבקש נפשי

posuit DEVM cōfidētiā suā,
& nō ē conuerso ad
supbias, & ad eos q̄ declinat.
Multa fecisti tu DEVS
deus meus, mirabilia tua,
& cogitationēs tuas p̄ nobis,
A. non est proportio ad te,
si narraui voluero, & nūc rare
plura sūt q̄ vt nūc rare q̄ant.
Victimā & oblatiōē noluisti,
aures fodisti (pro peccato
mihi holocaustū & oblatiōē
non petisti. Tunc
dixi ecce
venio, in volumine
libri scriptum est (tibi,
de me. Vt facerē placitum
Deus meus volui,
& lex tua ī medio vētris mei.
Annūciaui iustitiā ī ecclesia
multa, ecce labia mea non
prohibebo, DEVS tu
nōsti. Iustitiam tuam non
abscondi in medio cordis mei,
fidem tuam & salutare tuum
dixi, non abscondi (tuam
misericordiā tuā & veritatē
ī ecclesia multa, Tu DEVS
si prohibebis misericordias tuas
a me, misericordia tua, & veri
iugiter suabūt me. (tas tua
Circundederunt enim me
mala quorū nō est numerus,
cōphēderūt me iniquitates meae,
& non potui videre, (mei
plures scē sūt q̄ capilli capiti
& cor meum dereliquit me.
Placeat tibi Deo vt libes me
Deo ad adiuuādū me festina.
Cōfundantur & reuereātur
simul querentes animā meā,

est nomen domini spes eius,
& non respexit in
vanitates & insanias falsas.
Multa fecisti tu domine
deus meus mirabilia tua,
& cogitationibus tuis non
est qui similis sit tibi.
Annunciaui & locutus sum,
multiplicati sunt sup numerū.
Sacrificiū & oblationē noluisti,
aures autem perfecisti
mihi. Holocaustū & p̄ peccato
non postulasti, tunc
dixi ecce
venio. In capite
libri scriptum est
de me vt facerē volūtate tuā,
Deus meus volui,
& legē tuā ī medio cordis mei.
Annūciaui iustitiā tuā ī ecclesia
magna, ecce labia mea non
prohibebo domine tu
scisti. Iustitiam tuam non
abscondi in corde meo,
veritatē tuam & salutare tuū
dixi. Non abscondi
misericordiā tuā & veritatē tuā
a cōcilio multo. Tu autem dīc
ne longe facias miserationes tuas
a me, misericordia & veritas tua
semper susceperunt me.
Quoniam circundederunt me
mala quorum non est numerus
cōphēderūt me iniquitates mee
& non potui vt viderem.
Mltiplicate sūt sup capillos ca
& cor mū dereliquit me. (pit mī,
Cōplaceat tibi dñe vt eruas me
dñe ad adiuuādum me respice.
Confundantur & reuereantur
simul qui querūt animā meam

εστι το ονομα κυριου ελπις αυτου,
η ουκ επεβλεψεν εις
ματαιοτητα και μψις ψευδης.
Πολα επισησας συ κυριε
ο θρονον τα θαυμασιου σου,
και τοις διαλογισμοι σου,
ουκ εστι τις ομοιωσειται σοι.
Ακητηλα η ελαλησα,
επληθυνθησας υπερ αριθμου.
Θυσια και προσφορα, ουκ ηθελησας
σωμα διεκατηρτισε
μοι. Ολοκαυτωματα η περι αμαρτια
ουκ εζητησας, τοτε
ειπον, ιδου
ηκα. Ενεφαλιθη
βιβλιον γεγραπται
περι εμου, τοις πεψησαι το θελημα σου
ο θρονον ηβουληθη,
η τον νομον σου εν μιση της καλιασμο
Ενεπιλεισάμην δικαιοσύνην εν εκκλη
μεγαλη, ιδου τα χειλη μου ου μη, (ση
καλυτω, κυριε συ
εγνωσ. Τω δικαιοσύνη σου, ουκ
εκραξα εν τη καρδια μου,
τω αληθινη σου η το σωτηριου σου
εγνωσ. Ουκ εκραξα
το ελεος σου και τω αληθινη σου
αποσωμαγωγης ποιησ. Συ διε κυριε
μη μακρυνης τους οικτιρημασι σου
απο μου, το ελεος σου η η αληθη
διαπαγοι αυτιλαβαγομου.
Οτι περιεσχον με
κακα, ων ουκ εστι αριθμοσ,
κατελαβην με αι ανομιαι μου,
η εκ ηλυπηθη τα βλεπην. (κεφαλη μου
Επληθυνθησας υπερ τας τριχας της
η η καρδια μου εκατελιπεσ. ε
Ευδωκισον κυριε τον ρυσσαοι με,
κυριε εις το βοηθησαι μοι προσχειτε
Κατασχωθησας η εντραπησας
αμα, οι ζητουντες τω ψυχην μου

qui posuit Deum spem suam,

& non respexit elatos

& loquentes mendacia.

Multa miracula fecisti tu

DEVS Deus, mirabilia tua

& cogitationes tue versus nos. Non

est possibile ordinare laudem tuam,

si voluero narrare & loqui,

plures sunt q̄ vt enarrentur.

Sacrificiū & oblationē nolūisti, (masi

aures at̄ ad auscultāda p̄cepta tua for(

mihī, holocaustū & sacrificiū p̄ pcō, p(

non postulasti. Tunc (pter scelera

dixi ecce ingrediar ad vitam

eternā. Quādo studuero in volumine

libri legis, quod propter me

scriptum est. Facere voluntatē tuam

Deus desidero, & lex tua

inuoluta est in medio viscerum meorum.

Annunciaui iustitiam tuam in ecck(

magna, ecce labia mea non

prohibui DEVS Deus meus tu

scis. Iustitiam tuam non

abscondi in medio cordis mei,

veritatem tuam & redemptionē tuā

dixi, non oculū

bonitatem tuam & fidem tuam

in ecclesia magna. Propterea

tu DEVS si phibeas misericordiā tuā

a me, benignitas tua & veritas tua

continue custodient me.

Quoniam circumdederunt me

mala que numerari non possunt,

cōprehenderunt me iniquitates mee

& non potui videre, (pitismel.

multiplicate sunt plusquā capilli ca

& cogitationes mee reliquerunt me.

Placeat tibi DEVS vt liberet me,

DEVS ad adiuvandum me festina.

Confundantur & reueantur

simul querentes animam meam,

A. Sensus e sensu,

يَرْجُو اسْمَ الرَّبِّ •
ولم يمل الي الباطل
والاقوال الكاذبه •

كثيره هي عجايبك ياربني
والهي • اللهم اني اتفكر في
اعمالك وليس كمثلك وليس
من يشبهك في افكارك •
اخبرت وقت

انها كثرنا اكثر من اعداد
لم تشا الدبايح والقراين
واعددت لي •

جسدنا • وبتحت مسامعي
وقود اكامله على حكيبي
لم تكلم مني • حينئذ
قد وجدت في راس
الكتاب مكتوبا

من اجلي اني اعلم بمسرتك
يا الهي •
ووكايات داخل قلبي •

بشرت بعدلك في بيعة
حكيمه • ولم امسك
شفتي • وانتي يارب
قد علمت بري • ام
اخف برحمتك قلبتي

لكني بدلاك ورحمتك
تكلمت • ولم اكنم
نعمتك والايمان بك
في الجموع الكثيره • وانت
ياربني والهي فلا تبعد عني

رافتك • واجعل لي حافظا
في كل حين عدلك ورحمتك
قد احاطت بي
شور كثيره لا عدد لها
واذ ركنتي خطاياي •

فلم استمع النكر •
وكثرت اكثر من شعر راسي
ورفضت قلبي •
شا يارب خلاصي •
وانكرف عوني •

وليدخر وليهلك
كل لبوا نفسي

والماسك بك للام سرديا
وممللي كذبة •

سكيعي نسيما عذبت امت
يدتي يا الهي •
وتقويت لوتنا ليت
انويدي لسودنا لوتك
توتبتك توتد امتنا

توتد امتنا •
فكيفي من لوتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •

توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •

توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •

توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •

توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •

توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •

توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •
توتد امتنا •

לְסִפּוֹתָהּ יִסְגּוּ
 אֶחָד וְיִכְרַסוּ
 חֲפִצֵי רַעְתִּי יִשְׁבוּ
 עַל־עֵקֶב בְּשֵׁתָם
 הַאֲמִירִים לִי הָאֵחָד
 הָאֲחֵר : יִשְׁשׂוּ
 וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־
 מְבַקְשֵׁיךָ יֵאמְרוּ
 תְּסִיד עַל יְהוָה
 אֲהַבֵּי תְּשׁוּעָתְךָ :
 אֲמַנְךָ עֲנֵי וְאֲבִיּוֹן
 אֲדֹנָי יִתְּשֵׁב־לִי
 עֲזָרְתִּי וְסִפְלֹתִי
 אֲתָה אֱלֹהֵי אֵל־
 תְּאָדָר :

vt recidat eam. Reuertantur
 retrorsum & confundantur,
 q volunt mihi mala. Pereant
 pro culpa confusionis eorū
 dicentes mihi heah
 heah. Gaudeant
 & letentur in te
 qui querunt te, & dicant
 iugiter magnificet DEVS
 qui diligunt salutare tuum.
 Ego at sum egenus & paup,
 Deus sollicitus erit pro me,
 auxiliū meū & libator meus
 tuus, DEVS ne
 moreris.

כָּא לְמַנְצֵי
 מִצְרוֹתַי
 אֲדֹנָי מִשְׁכִּי
 אֵל־דָּר
 בְּיוֹם אֲרָע
 יִמְלֹטֵנִי יְהוָה
 יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי
 וְיַחֲיֵהוּ יֵשׁוּב
 בְּאֶרֶץ וְאֵל תְּהִינִי
 בְּנַפְשׁ אֲבִיּוֹן יְהוָה
 יִסְעִדֵנִי עַל־עֲוֹן
 דָּוִד כָּל־מִשְׁכָּבוֹ
 וְיִפְתָּח
 כְּדָרְוָלָע :
 אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה
 הֲנֵנִי רַפְאֵה נַפְשִׁי
 כִּי־חָטָאתִי רַבָּד :
 אֲבִיּוֹן יֵאמְרוּ רַע־
 לִי מִמֵּי יָמֹת וְאֲבִי
 שָׁבוּ : וְאֲמַנְךָ
 לְרֹאוֹת שׁוֹא יִדְבֹר
 לְבֹי יִקְפֹּץ אֶחָד לִי
 יֵאָמַר לְחַץ יִדְבֹר :
 יְהוָה עַל יְהוָה
 כָּל־שׁוֹא עֲוֹנֵי
 יִחְשְׁבוּ רַעַה לִי :

XLI. Advictoriam
Psalms Davidis.
 Beatus cuius intellectus
 versatur super pauperem,
 in die mala
 liberabit eum DEVS.
 DEVS custodiet eum
 & viuificabit eū, beatus erit
 in terra, & non tradet eum
 aīe inimicorū eius. DEVS
 confortabit eum in lecto
 infirmitatis, totū stratū eius
 vertisti
 in egrotatione eius.
 Ego dixi, DEVS
 misere mei, sana aīam meam
 quoniam peccaui tibi.
 Inimici mei dicunt malum
 mihi, qñ morietur & peribit
 nomen eius. Et si venerit
 vt videat, vana loquet (sibi,
 cor eius, & gregabit iniquatē
 egrediens foras detrahet.
 Si adūsū me murmurabāt,
 oēs odientes me contra me,
 cogitabant malum mihi.

vt auferant eam. Auertantur
 retrorsum & reuereantur,
 qui volunt mihi mala. Ferant.
 confestim confusionem suam
 quid dicunt mihi euge
 euge. Exultent
 & letentur super te
 omnes querentes te, & dicant
 semper magnificetur dominus
 qui diligunt salutare tuum.
 Ego aut medicus sum & paup,
 dominus sollicitus est mei.
 Adiutor meus & ptector meus
 tuus, Deus meus ne
 tardaueris.

XL. In finem.
Psalms David.
 Beatus vir qui intelligit
 super egenum & pauperem,
 in die mala
 liberabit eum dominus.
 Dominus conseruet eum
 & viuificet eū & beatū faciat eū
 in terra, & non tradat eum
 in animam inimicorū eius. Dñs
 opem ferat illi super lectum
 doloris eius, vniuersum stratū
 eius versasti
 in infirmitate eius.
 Ego dixi domine
 miserere mei, sana animā meā
 quia peccaui tibi.
 Inimici mei dixerunt mala
 mihi, quādo morietur & peribit
 nomen eius. Et si ingrediebat
 vt videret vana loquebatur,
 cor eius & gregauit iniquatē sibi
 Egrediebat foras, & loquebat
 i idipsū. Aduersū me susurrabāt
 oēs inimici mei, aduersum me
 cogitabant mala mihi.

τὸ ἐξῆραι αὐτῶν. Ἀποτραφῆναι
 εἰς τὰ ὀπίσω ἢ καταπραϊνῆναι,
 ἀθελούτεμα κακῶν. Κομισάδωσαν
 παραχρῆμα ἀσχύλῳ αὐτῶν,
 ἀλίσγοντεςμα εἴγε
 εὐγε. Ἀγαθισάδωσαν
 ἢ ἀφρημῆπῆτωσαν ἐπὶ σοί, (τῶσαν
 πάντες οἱ ζητούντες σε. Καὶ εἰπῶσ
 διὰ πῆντος μεγαλωθῆτω ὁ κύριος,
 οἱ ἀγαθῶντες τὸ σωτηρίῳ σου.
 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι ἢ πένης,
 κύριος φροντίσ μου.
 Βοηθῶμον ἢ ὑπερασπιστῆ μου
 ἔσὺ ὁ θεός μου, μὴ
 χρονίσῃς.
 μ. Εἰς τὸ τέλος
 ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ
 Μακάριος ὁ ὑμῶν
 ἐπὶ πτωχῶν ἢ πένητα,
 ἐν ἡμέρα πογηρῶ
 ῥύεται αὐτῶν ὁ κύριος.
 Κύριος διαφυλάξει αὐτῶν
 ἢ ζήσῃ αὐτῶν, ἢ μακαρίσῃ
 αὐτῶν ἐν τῇ γῆ, ἢ μὴ παραδῶ αὐτῶν
 εἰς χυλῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Κύριος
 βοηθήσῃ αὐτῶ ἐπὶ κλῆνης
 ὀδύνης αὐτῶ, ὅλω τῶν κοίτῳ αὐτῶ
 ἔσρατας
 ἐν τῇ ἀρρώστῳ αὐτῶ.
 Ἐγὼ ἔπα, κύριε
 ἐλήσῃ μου, ἵασαί τῶν χυλῶν μου
 ὅτι ἡμαρτόνοσι.
 Οἱ ἐχθροί μου ἔπαυ κακῶν
 μοι, ποτε ἀποδημῆται ἢ ἀπολέσῃ
 τὸ ὄνομα αὐτῶ. Καὶ εἰ ἐπορεύετο
 τοῦ ἰδῆν, μάτῳ ἐλάλη
 ἢ καρδίῳ αὐτῶ, σωπῆται ἀγαθῶν αὐτῶ.
 ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλη
 ἐπὶ τῶ αὐτῶ. Κατῆμου ἐμθύριον
 πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατῆμου
 ἐλογίζοντο κακῶ μοι.

وير تدون على اعقابهم
 ويحزون الذين بطبون
 لي الشر ويبهتون
 وتبذوا عن جزعهم سريرا
 القائلون لي نعم
 نعم ويفرح
 بك وينهلل الراغبين
 اليك يارب ويقولون
 في كل حين عظيم هو الرب
 الذين يحبون خلاصك
 كل حين وانا مسكين
 وضعيف والرب يهتم بي
 فونج ومدقدي
 فلا تفعل
 عندي
 المزمو
 لا ر دعون
 كل من لم يتعفن
 على المسكين والفقير
 الرب ينجيه
 في اليوم السو
 الرب يحفظه
 ويعمره ويكيد
 في الارض ذكره والي
 الاعداء لا يسلمه
 الاله على سزير
 وجعه ويصرف كل
 اوجاعه وهو على منجعه
 انا قلت يارب
 ارحمي وودج نفسي
 فقد اخطت اليك
 اعداء قالوا في شرا
 متى يموت فبيد ذكره
 وكانوا اذ اتوا
 لعيا حتى يدكفون بالكذب
 في قلوبهم ويضمرون الشر
 فاذا صاروا خارجا
 تكلموا وتشاور على جميع
 من يشاء في فكروا بالسولي
 واعدوا
 كلام الاشر

لا يترددون علي
 ويحزون الذين
 لي الشر ويبهتون
 وتبذوا عن جزعهم
 القائلون لي نعم
 نعم ويفرح
 بك وينهلل الراغبين
 اليك يارب ويقولون
 في كل حين عظيم هو الرب
 الذين يحبون خلاصك
 كل حين وانا مسكين
 وضعيف والرب يهتم بي
 فونج ومدقدي
 فلا تفعل
 عندي
 المزمو
 لا ر دعون
 كل من لم يتعفن
 على المسكين والفقير
 الرب ينجيه
 في اليوم السو
 الرب يحفظه
 ويعمره ويكيد
 في الارض ذكره والي
 الاعداء لا يسلمه
 الاله على سزير
 وجعه ويصرف كل
 اوجاعه وهو على منجعه
 انا قلت يارب
 ارحمي وودج نفسي
 فقد اخطت اليك
 اعداء قالوا في شرا
 متى يموت فبيد ذكره
 وكانوا اذ اتوا
 لعيا حتى يدكفون بالكذب
 في قلوبهم ويضمرون الشر
 فاذا صاروا خارجا
 تكلموا وتشاور على جميع
 من يشاء في فكروا بالسولي
 واعدوا
 كلام الاشر

conuertantur retrorsum
 & confundantur
 volentes malum mihi. Confundantur
 preuerecundia, qui dicunt in me,
 gauisifumus destructione eius, gaudisifumus
 super tribulatione eius. Gaudebunt
 & letabuntur in verbo tuo omnes
 qui querunt te, & dicent
 semper, magnificetur robur DEI
 diligentes redemptionem tuam,
 Et ego egenus sum & pauper,
 Deus cogitabit bonum mihi.
 Auxillium meum & defensiomea
 tu. Deus meus, ne
 moreris.
 XLI. In laudem.
 Laudatoria Dauidis.
 Beatus qui cogitat
 de rebus pauperis,
 quo misereatur eius, in die
 mala liberabit eum DEVS.
 DEVS custodiet eum (ne in terra,
 & vita p̄stabit ei, & dabit ei beatitudi
 & non tradet illum voluntati
 patronoy inimicitie eius. Verbū DEI
 adiunabit eum in vita eius
 & apparebit illi super lectum
 ifirmitat eius, totū stratū eius vertisif
 i tpeegritudinis eius, & turbatōis eius
 Ego dixi DEVS
 miserere mei, sana animam meam
 quia peccaui coram te.
 Patroni inimicitie mee dicunt malum
 super me, quando morietur & peribit
 nomen eius. Et si veniret vt accipiat
 faciem meam, mendacium loquetur
 in cogitatione sua, apponit malū sibi,
 egreditur in plateas & loquitur,
 Simul contra me loquuntur
 clam omnes odientes me
 cogitantes malum mihi.

דבר בלעל לא
 יצק בו אש
 שוב לא יקבל
 לקים : גם אש
 שלומי אשר
 בטחתי בו אכל
 לחמי הנדיל עלי
 עקב ואמת יהיה
 חנני חתומי
 ואשל מהלום :
 בזאת ידעתי כי
 חפצתי כי לא
 ירע אבי עלי
 ואני בתמי חסות
 כי ירחיקני ל
 לפניך לעולם :
 בחד יהיה אלהי
 ישראל מהעת
 ועד העולם אמן
 ואמן :

Verbum belial
 infundebant in me, & qui
 dormiuit non addet
 vt resurgat. Sed & homo
 pacificus meus in quo
 habui fiduciam, manducans
 panē meū, leuauit adūso me
A. calcaneū. Tu at **DEVS**
 miserere mei, & elleua me
 vt reddam eis.
In hoc cognoui quod
 velis me, quia non
 insultabit inimicus meus mihi
Ego at i integritate mā adiuto
 sum a te, & statues me
 ante faciem tuam in ppetuū.
Benedictus DEVS Deus
 israel, a seculo
 & vsq seculum. Amen
 & Amen.

סב למצח
 בטחיל לכניקרה
 כאיל מערג על
 אפיקי מים בן
 נפשי מערג אלה
 אלהים צמאה נפשי
 לאלהים לאלהי
 מתי אבא ואראה
 פני אלהים יהיה
 לי ודעתי ליום
 יקם ותלה פאמר
 אלי כל היום את
 אלהיך : אלהי א
 אונרה ואשפכה
 עלי נפשי כי א
 אעבר בפסך אבנים
 עד בית אלהים
 יתהללתי ב
 בקול רגלי
 רגלי ותודה
 ורגלי ותודה

XLII Ad victoriā.
A. Intellectus filioꝝ quorah.
 Sicut ceruus rugiet super
 fluenta aquarum sic
 anima mea clamabit ad te
 Deus. Sitiuit anima mea
 Deum, fortem, viuentem,
 quando veniam & apparebo
 ante faciem Dei. Fuerunt
 mihi lachryme mee panis,
 p diē ac noctē, cum diceretur
 mihi tota die, vbi est
 Deus tuus. Horum
 recordabor & effundam
 super me animam meā, quia
 trāsibo i nūero, B. emouebo
 vsq ad domum
Del.
In voce
 cantus
 & confessionis

Verbum iniquum
 cōstituerūt aduersa me, nūqdg
 dormit non adiciet
 vt resurgat. Etenim homo
 pacis mee in quo
 speraui, qui edebat
 panes meos, magnificauit sī me
 supplantationē. Tu autem dñe
 miserere mei, & resuscita me
 & retribuam eis.
In hoc cognoui quoniam
 voluisti me, quoniam non
 gaudebit inimico meus sup me.
Me autem propter innocentia
 suscepisti, & confirmaisti me
 in conspectu tuo in eternum.
Benedictus dominus Deus
 israel a seculo,
 & in seculum fiat
 fiat.

XLI. In finē intellectus filioꝝ
chore. Psalmus David.
 Quemadmodū desiderat ceruus
 fontes aquarum, ita
 desiderat anima mea ad te
 Deus. Sitiuit anima mea
 ad Deum fontem viuum,
 quando veniam & apparebo
 ante faciem Dei. Fuerunt
 mihi lachryme mee panes
 die ac nocte, dum dicitur
 mihi quotidie vbi est
 Deus tuus. Hec
 recordatus sum & effudi
 in me animam meam, quoniam
 transibo in locum tabernaculi
Del.
In voce
 exultationis
 & confessionis

Λόγου παραγομένη
 κατέρευτο κατ' ἄνομιαν
 ὁ κακός οὐχὶ προαδίκησεν
 τοῦ ἀγαθοῦ. Καὶ γὰρ ἀγθρωπὸς
 τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὅν
 ἠλπίσα, ὁ ἐδίωγ
 ἄρτου μου ἐμεγαλῆκεν ἐπ' ἐμὸν
 πτερισμόν. Σὺ δὲ κύριε
 ἐλέησον με, καὶ ἀνάσπασόν με,
 καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
 Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι
 πετέληκα με, ὅτι οὐ μὲν
 ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὸν.
 Ἐμὸς δὲ θεὸς τὴν ἀκακίαν ἀντέλαβε,
 καὶ ἐλευθέρωσά με
 ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα
 Ἐνλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
 ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, γένητο
 γένητο.
 μα. Εἰς τὸ τέλος εἰς
 σύνησιν τοῖς υἱοῖς κορέ.
 Ὁντρόπος ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ
 τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως
 ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σὲ
 θεός. Ἐδίωκον ἡ ψυχὴ μου,
 πρὸς τὸν θεόν τὸν ἰσχυρόν τὸν ὠντα.
 Πότε ἤξω καὶ ἀρθῶσμαι
 τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. Βυβνήθη
 τὰ δάκρυά μου ἐμὸν ἄρτος
 ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λείψανῳ
 μου καθ' ἡμέραν, ποῦ ἐστὶ
 ὁ θεός σου. Ταῦτα
 ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχισα
 ἐπ' ἐμὸν τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
 διαλύσονται ἐν τῷ σκότεινῳ
 ψαυμαστὴς ἡσ τοῦ οἴκου
 τοῦ θεοῦ.
 Ἐν φωνῇ
 ἀγαλλίας
 καὶ ἐξομολογήσεως

وقالوا من
 الان اذ امدت
 لا يعود ان
 يقوم ان الرجل
 الذي سال عن سلامتي
 وكتبه واثقا الذي اكل
 خبزي رفع يدي
 عقبه وانت يارب
 ارحمني واقمني
 لا جزيمس
 بهذا اعرف
 رضاك عنى اذ لم
 تسربى عدوى
 ولد عنى عضنتى
 تبني بين يديك
 الى الابد
 تبارك الرب اله
 اسرايل من الان
 والى الدهر الدهر
 يكون
 امز مور
 الحادى والاربعون
 مثل ما يتوق الايل
 الى منابع المياه
 تا قد نفسى اليك
 يا الله كميت نفسي
 الى الله الحي
 حتى متى يكون ظهورى
 لو جه الهى كارت
 موعى مكعما لي
 في النهار والليل
 يقولون
 لي في كل يوم
 اير الهك
 كرتها ظهوريت
 نفسي ان
 انكلف في مظلة
 الستر الى
 بيت
 الرب
 عد بيت
 طوقى
 اذى
 بقل
 بعتما
 وتوسبت
 بجم
 اتخونت
 علكم
 واتين

ככליל בלומה יתד
 גיה הימר דין
 דמיע ליה יוסף
 למיקום: אף נברך בע
 שלמי ואחרוני
 עורי מבר סעודתי
 אכרוב ערלי
 לחכמה: ומבר יי
 חס עלי ומקמיני ממורי
 ומפרע באתי: לא
 כהדמי ידעית אחים
 אחרעיתו גי אחים
 לא יתפרד בעלי דגדי
 לאנאטי: ומני
 בטלמותי סעודתי
 ומקמתני קימר לעלמי
 פרך טמיה דיי יאה
 דישראל מן עלמי
 לעלמי. ואתי ימחן
 צדיקיה אמון אמון
 לשבתא בטיילא טבא
 על ידיו דגדי קרח
 חיד איילא זמרת על
 פרעו מים היקרי
 נפשי מרתיה לחך
 אלהים: עתה נפשי
 לאיה לקופא חיה
 וקמי אפתי אעור
 ואחמי חד טבנתא די
 חות לי דמעתי למבר
 ימס וליל כדמי
 לי סנאה כל יומא
 חיה אלה: כדילן
 נסא אנא דגדי ומסור
 עלי רעיוני נפשי כד
 אעביר תחת טליליה
 לדלוחי אחי וני
 במשריתיון דעיקי
 עד בית מוקדש איה
 בקול
 בעותא ותוסבת
 אתחונת עממי ואתי

Verbum iniquum stillat
 in se ipsum, & dicit hic
 qui infirmatur non apponet
 vt resurgat. Sed & homo Inquisitor
 pacis mee in quo confidebam,
 qui comedeat robur
 meum, magnificauit super me
 dolu. Et tu DEVS (firmitate mea,
 miserere mei, & iube resurgere me ab
 & reddam eis.
 In hoc cognoscam quod
 velis me, quoniam non (super me,
 roborabitur patronus inimicitie mee
 vt noceat. Et ego
 perfectione mea adiutus sum,
 statues me coram te in perpetuum,
 Benedictum nomen DEI Dei
 israel ab hoc seculo
 ad seculum futurum, dicent
 iusti amen & amen.
 XLII. In laudē, itelligētia bona,
 per manus filiorum Quorah.
 Sicut cerua que rugit super
 fontes aquarum, sic
 anima mea rugit ad te
 Deum. Sitiuit anima mea
 Deum fortem uiuentem
 & permanentem, quando ingrediar,
 & respiciā splēdorem diuitiatis DEI
 fuit mihi lachryma mea incibum
 die ac nocte, dum diceret
 mihi inimicus tota die, ubi
 est ipse Deus tuus. Horum
 mirabilium memor sum & conuerto
 super me cogitationes anime mee, qñ
 tranfibo sub vmbra culis,
 solus deambulans
 in castris iustorum
 vsq; ad domum sanctam DEI. In vece
 cantus & laudis
 rumultu & populorum venientium.

A. Leuaui contra
 me calcaneum. Sic &
 Ioannes in euangelio,
 qui manducat meū pa
 nem leuabit cōtra me
 calcaneum suum.

A. Masqil, instrumē
 tum mulices, quod in
 terpretatur intellectus,
 Psalmū edidit Dauid
 canendumq; tradidit
 tribus filiis Quorah,
 Asir, Helqana, & Aui
 asap, qui inter diuinos
 psaltes & sanctuaris
 ministros nūerati sūt.
 Et hec illorum hebreo
 rum sententia, qui me
 lius mihi sentire uisū
 sunt.

B. Id est stipatus ma
 gno numero, & magna
 caterua militantium,
 tralario apud hebreos
 admodum apta.

תקון ותג	tumultus festa celebrantis.	sonus epulantis.	ἤχου ἑορταζόντος.
מה השתחוית	Quare incuruaris	Quare tristis es	ἵνα τι περιλυτός
נפשי ותהמי עלי	anima mea, & rugis in me.	anīa mea, & quare cōturbas me.	ἢ ψυχῆ μου, ἢ ἵνα τι σωταρασθῆμι
תחלי לאלהים ח	Expecta Deum	Spera in Deo	Ἐλπίσου ἐπὶ τῷ θεῷ
כי עוד יתעורר	quia adhuc confitebor ei,	quoniam adhuc confitebor illi,	ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῶ,
ישועות פני	salutaribus vultus eius.	salutare vultus mei (anima mea	σωτήριον τοῦ προσώπου μου
אלהי עלי נפשי	Deus meus in me ipsa anīa mea	& Deus meus. Ad me ipsum a	ἢ ὁ θεός μου. Ἐρὸς ἐμαυτῶν ἢ ψυχῆ μου
תשתחח עלי כן	incuruatur, propterea	conturbata est, propterea	ἐταράχθη, διὰ τοῦτο
אזכרה	recordabor tui	memor ero tui	μνησθήσομαι σου
מארץ ירדן	de terra iordanis,	de terra iordanis	ἐκ γῆς ἰορδάνου
והרמונים	& hermonim	& hermoni	καὶ ἑρμωνίμ,
מחר מצע	de monte minimo.	a monte modico.	ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
הגהום	Abyssus	Abyssus	Ἄβυσσος
אל הגהום	abyssum	abyssum	Ἄβυσσου
קורא לקול	inuocat, in voce	inuocat, in voce	ἐπικαλεῖται εἰς φωνῶν
צנור	C. cataractarum tuarum.	cataractarum tuarum.	τῶν καταρρακτῶν σου.
כל משפך	Omnes gurgites tui	Omnia excelsa tua	πάντες οἱ μετρωσιμῶσ σου,
וליהך עלי	& fluctus tui, super me	& fluctus tui, super me	καὶ τὰ κύματα σου, ἐπέμει
עברו	transierunt.	transierunt.	διήλθον.
ימים יצות יתה	Per diem mandauit DEVS	In die mandauit dominus	Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος
חסדו ובלילה	misericordiā suā, & in nocte	misericordiam suam, & nocte	τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς
שירת עמך מפלה	canticū suum, mecum oratio	canticū eius. Apud me oratio	ᾠδῆ αὐτῶ παρεμὶ. Προσευχῆ
לאל חיי אומרה	Deo vite mee. Dicam	Deo vite mee, dicam	τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου, ἐρῶ
לאל סלעי למ	Deo petra mea, quare	Deo susceptor meus. Quare	τῷ θεῷ ἀντιλήπτορ μου ἢ. Διὰ τι
שכחתי למה קוד	oblitus es me, quare tristis	oblitus es mei, & quare cōtristatus	μου ἐπιλάθου, ἢ ἵνα τι σκνθρωπαίξω
אלך בלחץ ארבי	incedo affligente inimico.	incedo, dū affligit me inimicus.	πορεύωμαι ἐν τῷ ἐκθρίβῃ τοῦ ἐχθροῦ.
ברצח בעצמתי	Cū me interficeret, in offibō meis	Dum confringuntur ossa mea,	Ἐν τῷ καταθλασθῆναι τὰ ὀσά μου,
חרפוני שר	expbraue t̄m̄hi, molestato	expbra. mihi q̄ tribu. me in l. m̄i.	ὠνειδίζομαι οἱ ἐχθροί μου. (ἡμέρας)
באמרם אלי כל	dicētes mihi tota die (res m̄i,	Dū dicunt mihi p̄ singulos dies	Ἐν τῷ λήθῃ αὐτοῦσ μα καθ' ἑκάστω
היום איה אלהיך	ubi est Deus tuus.	ubi est Deus tuus,	πῶς εἰσι ὁ θεός σου.
מה השתחוית	Quare incuruaris	quare tristis es	ἵνα τι περιλυτός ἢ
נפשי ותהמי	anima mea, & rugis	anima mea, & quare conturbas	ἢ ψυχῆ μου ἢ ἵνα τι σωταρασθῆμι
עלי ותהמי	in me. Expecta	me. Spera in	με. Ἐλπίσου ἐπὶ τῷ
לאלהים כי עוד	Deum quoniam adhuc	Deo quoniam adhuc	θεῷ, ὅτι
אודגו ישועות	confitebor ei, salutaribus	confitebor illi, salutare	ἐξομολογήσομαι αὐτῶ, σωτήριον
פני ואלהי	vultus mei, & Deo meo.	vultus mei & Deus meus.	τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.
כג שפטני	XLIII. Iudica me	XLII. In finē ps. Dd. Iudica me	μβ. Κρίνονμαι Ἰαλμῆ. τῶ βαβίλ,
אלהים וריב	Deus & discerne	Deus & discerne	ὁ θεός, ἢ δίκασον (ἀντιγράφος πα
ריבי כגו ליה	causam meam de gente non	causam meam de gente non	τῶ δίκλωμον, ἐξ ἔθνους (רֵבְרָאִי
חסיד מאיש מרמה	misericorde, a viro iniquo	sancta, ab homine iniquo	ἄνθρωπος, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου
ועולה מפלטני	& doloso salua me.	& doloso erue me.	καὶ δολίου ῥυσάμε

في جلبة المعيدين
 لما انتحزن
 يا نفسي ولما انتقلعتني
 توكلني على الله
 فاني اسكره
 الهى مخلص
 وجهى وعند هذا
 فقلت
 نفسي
 ود كرتك
 في ارض الارحمن
 وحر مون
 من الجبل الاقصر
 العمق ينادي
 الغمق بصوت
 قدرتك
 جميع الهواك
 وا مواجك جازت علي
 بلدهم يضى الرب
 برحمته وفي الليل
 فخذني تسايده
 لاله حيا تي قلت
 الهى انتنا صرى لما خدا
 تسيتني
 وماذا امشى حزينا
 با كفاك اعد اي لي وعند
 وهن عظامي عبروني
 الذين يذا يعونني اذ
 يقولون لي في كل يوم اين
 لهك لما انتحرن بين
 يا نفسي ولما خدا انتقلعتني
 توكلني على
 اله فاني
 اسكره
 مخلص
 وجهى هو الهى المز مور الذا
 والا ريعون احقم لي
 يا الهه واتقم
 لكلامتي
 عبر دارت ومن ادسان كالم
 دخل نجدي

لميخا ليروسليم
 מה מתמכר
 נפשי ומתרוגשי עלי
 אוריג ליאה ארום
 אשכחניה בפוקנה
 דמו קודמי
 אלה עלי נפשי תרוגש
 מעול היגה ידעונך
 ימי בארע
 ידנה ויתבי טורי
 חורבני לעמא דקדיל
 אוריג בטורה דסיני
 דמכיד ויעד : מהומא
 עלאה לתהומא ארעאה
 קרי לקל לחיל
 מרוגין היגה
 קוליון מתברך
 ונלילך עלי עברו
 בזמן דנפקנן ממערם
 ימם יפקד
 טוביה וכלילי מושכחיה
 עמי צלותא לאיה
 דגטרתי : אימר
 לאהי הוקפי למה
 אשליתי למח בקבלה
 איזיל בדחוק בעלי דנה
 דקטלוני ימי ומשחוני
 גרמי בזמן דמתקפין
 ימי בעיקי בד אמרון לי
 בליומא אנוניא אלקך
 מה מתמכר
 נפשי ומתרוגשי עלי
 אוריג ליאה ארום תוב
 אשכחניה
 בפוקנה
 דמו קודמי דהוא אלהי
 דון ימי
 אלה ברין קטונת ועילך
 למגדב מערב בזעם
 דלא זבא מן דברגיל
 ויטלומא וישכיבני

festa celebrare in Ierusalem.
 Quam tristis es
 anima mea & fremis aduersum me,
 spera in DEO, quoniam
 adhuc laudes dicā, ppter redēptionē
 que est a conspectu eius.
 Deus super me anima mea cōmouetur
 propterea recordabuntur
 habitatores terre
 iordanis, & habitatores montium
 hormoni, populus vero accepit
 legem in monte sinai
 demisso & paruo. Abyssus
 superior abyssum inferiorem
 inuocat in voce stillationum
 canalium tuarum, sicq̃
 omnes gurgites tui
 & fluctus tui super me transferunt,
 in tempore egressionis ab egypto.
 Per diem mandauit DEVS
 benignitatē suā, & p noctē laudes eius,
 mecum oratio ad Deum
 custodem vite mee. Dicam
 Deo fortitudinis mee, quare
 oblitus es mei, quare in tenebris
 icedā inter molestias p̄oni inimicitie.
 Dum occidunt me & excoriant
 membra mea in tēpore quo exprobant
 mihi vituperatores mei, qm̄ dicūt mihi
 tota die vbi est Deus tuus.
 Quare contrita es
 aīa mea, quare fremis aduersum me,
 spera in Deo quoniam adhuc
 confitebor ei,
 propter redemptionem
 q̄ est a p̄sntia eius, qm̄ ipse ē Deus meus.
 XLIII. Iudica me
 Deus iudicio veritatis, tuum enim
 est agere causam meam, a gente
 immunda ab homine iniquo
 & doloso libera me.

C. Cataracte proprie catarsarum cana
 sunt canalia & impuls
 uia per que de tecto
 aque deriuantur in do
 mo.

כי אלהיך
מעז למה נרתני
למה קרב אתה לך
בלחץ אוב: שלח
אורך ואכבד היתה
ינהיגי יב אונג
אלהיך קוטר
ואל משכנתיה:
ואבואה אל מִבַּח
אלהים אל-אל
שמחת גילי ואודך
כנגור אלהים
אלהימה ה שמתח
נפטי ומה רהמי
עלי הוחיל
לאהים בי צוד
אודני יטועות
פני ואלהי:
מד למנצח
לבני קרח כשכח
אלהים באונגנו
שמענו אבותינו
ספרו לנו פעל
פעלת בימים
בימי קדם: אמת
ידך גנים הורשת
ותטעם תרע
לאמים ותשלרם:
כי לא
בחרבם ירשו
ארץ וירועם
לא הושיעה
למו כי
ימינה וירעה
ואור פניה
כי רציתם:
אתה דוא מלכי
אלהים צוה
יטועות יעקב:
בך צרנו גננה
בשמך נמוס קקט

Tu enim Deus (me,
fortitudo mea, q̄re piccisti
quare tristis incedo,
affligente inimico. Mitte
lucē tuā & veritatē tuā, ipsa
ducēt me & introducēt me,
in montem sanctum tuum
& in tabernacula tua.
Et introibo ad altare
Dei, ad deū (Et confitebor tibi
q̄ letificat exultatōnē meā.
Cōfi in cithara, A. Deus
deus meus, q̄re inclinaberis
anima mea, & quare rugis
in me. Expecta
Deum quoniam adhuc
confitebor ei, salutaribus
vultus mei & Deo meo.
XLIII. Advictoriam
Filiorū Quorah. Intellectus.
DEVS auribus nostris
audiuimus, patres nostri
narrauerunt nobis, opus
q̄ operatus es ī diebus eorū,
in diebus antiquis. Tu
manū tua gentes delesti
& plantasti eos, afflixisti
nationes & emisisti eos.
Non enim
in gladio suo possederunt
terram, & brachium eorum
non saluauit
eos, sed
dextera tua & brachiū tuū,
& lux vultus tui,
quia complacuisti in eis.
Tu ipse rex
meus Deus, precipe
salutes Iacob (vētilabimō,
ite q̄ āgūt nos) (tesotra nōs.
In te inimicos) (surgētes ī nob.
ī noīe tuo ac Icabimō ī surgē)

Quia tu es Deus
fortitudo mea, q̄re me repulisti
& quare tristis incedo
dū affligit me inimicus. Emitte
lucem tuā & veritatē tuā, ipsa
me deduxerunt & adduxerunt
in montem sanctum tuum
& in tabernacula tua.
Et introibo ad altare
Dei, ad deum (tebor tibi
q̄ letificat iuuētutē meā. Cōfi
in cithara Deus
deus meus, quare tristis es
anima mea, & quare conturbas
me. Spera in
Deo quoniam adhuc
confitebor illi, salutare
vultus mei & Deus meus.
XLIII. In finē p filiis chore
intellectus. Psalmus David.
DEV Sauribus nostris
audiuimus, patres nostri
annunciauerunt nobis. Opus
quod operatus es ī diebus eorū,
& in diebus antiquis. Manus
tua gentes disperdidit
& plantasti eos, afflixisti
populos & expulisti eos.
Nec enim
in gladio suo possederunt
terram, & brachium eorum
non saluauit
eos. Sed
dextera tua & brachium tuum
& illuminatio vultus tui,
quoniam complacuisti in eis.
Tu es ipse rex
meus & Deus meus, qui mādās
salutes Iacob. (nīos vētilabimō
In te inimicos) (surgētes ī nob.
cornu, & ī noīe tuo īpnemus ī)

Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός
κραταιώματός, ἵνα τί ἀπέσωσάμε
ἢ ἵνα τί σκυθραπαζῶν πορεύομαι
ἐν τῷ ἐκδηλίθειν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐξέσωσέν
τὸ φάος ἢ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτάμε
ὠδήγησάν ἢ ἠγαγόνμε
εἰς ὄρος ἁγιοῦ σου
ἢ εἰς τὰ σκηνώματα σου
καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον
τὸ θεός, πρὸς τοῦ θεοῦ (μολογῶσαί σοι
τοῦ ἀφροίνοντα τὴν κοπιότητάς. Ἐξο
ἐν κίθαρα ὁ θεός
ὁ θεός μου, ἵνα τί περίλυπος εἶ
ἢ ψυχῆ μου, ἢ ἵνα τί σωτηροῦσάς
με. Ἐλπῶ σου
ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὅτι
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον
τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.
μγ. Εἰς τὸ τέλος
τοῖς ἡμέραις ἐπὶ σύγκειν.
Ὁ θεός ἐν τοῖς ἡμέραις ἡμῶν
ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
ἀνήγγελλαν ἡμῖν. Ἔργον,
ὁ ἐργάσῃ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
ἐν ἡμέραις ἀρχαῖαις. Ἡ
χέρσου, ἔθνη ἐξώληθρασε
ἢ κατέφυτῶσας αὐτοὺς, ἐκακώσας
λαοὺς, καὶ ἐξέβαλε αὐτοὺς.
Ὅν γὰρ
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν, ἐκλήρωσάν σου
γῆν, καὶ ὁ Ἰσραηλῶν αὐτῶν,
ὄκ ἔσωσεν
αὐτοὺς. Ἀμήν
δελία σου καὶ ὁ βραχίονός σου
ἢ ὁ φάτισμός σου τοῦ προσώπου σου
ὅτι ἄδύκῃσας ἐναντῶς.
Σὺ εἶ αὐτός ὁ βασιλεὺς
μου, ἢ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος
τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. (ἡμῶν κεραιῶν μου.
Ἐμοῖ τὸς ἐχθροὺς) (νισαμέγας ἡμῶν.
ἢ ἐν τῷ ὄνομά σου ἐξέσωσέν τὸς ἔσωσ)

ארום את אל עושי לי לא נתת אל
 שכחתי למה בקבלת איניל בדחוק
 בעיל דבנא שידך דהימנותך הינון
 ידברני עלון ימי לטור בית מוקדש
 ולמד דרש בית שבנימך ואיעול לקרבא קורבני
 למדנתא זיל אלה דמיניה תחית ביעותי
 ואודה קדמך בבנימך זיל אלה כהנתמקבני
 נכטי ומה תרגושי עלי אורבני
 לאלה ארום תוב אשבתניה בפוקנא
 דמוקדמי דהוא אלה לטבתא על דיהון דבני
 קרת שיכלא טבתא זיל באודנא
 שמענא אבהתנא אשמעין לנא עובדא
 דעבדנא בימיון בימא דמלקמין את
 גידנורמד עמל כנעל מרבא ונצבתניון לבד
 ישראל בארעהון ברבא עממא ושלחהינון
 ארום לא בגבורת סיפיהון ירתו ארעא
 ובתקוף אדרעהון לא פרקו להון ארום זמנד
 ואדרע בגורתא ונהור זיו יקד ארום כל זמן
 דעסיקו באורתא איתרעבתון את המלך
 אלה בעינא תבא נקד פוקנות דבית יעקב
 בגימנד מעיקנא בגנת ובשמך נבבש כל דקמ
 לא נתת אל עושי לי לא נתת אל
 עזי למה אבעד תני ומה אמשו מהמוא עמא
 אצלח דני עד ובד ארسل תורכ ועד לך מה נחמא
 אלדאן ארשדאני ואעדאני אליו כורכא המעד סר
 ואלו מסכנא אדחל אליו מדבח
 אלה אליו אלהי המבחר לשבאני אשכר
 באלעידאר אלהי אלהי למה אדחזיבין
 יא נעסו ומה אנתעלפיני טוכלי עלי
 אלה פאני אשכר מخلص
 وجهי הוא אלהי המור
 הדאל ואלא ריעון אלדמ אפד שמענא
 בא דאנא ואחרבא אבולת באלא עמל
 דני סענת פי איה ממם אליום האולוי אלהי
 אבא דת פיהא ידכא השעוב וגר סתמם אכד דת אלמם
 ושדח למם לא נאמר אר
 ברשו הארצר בסיפתמם ולר ידכלו
 בעוה סווא עמם אלקן
 ומידכ וחרט ודורו חט
 לא נתת סררת למם אנת מלכי
 ואלהי אלהי אמרת דחלאר יעפוב
 בטנת אעדאני ויא סמט נחנין מריבא דאנא

Qm̄ tu Deus fortitudo mea, quare
 me dereliquisti, quare in tenebris
 incedam, dum affligit
 patronus inimicitie. Ordinato
 lucem tuam & veritatem tuam, ip̄sa
 ducent me & introducent me,
 in montem domus sanctuarii tui,
 & in scholis domus diuinitatis tue.
 Et introibo ⁊ sacrificē sacrificiū meū
 super altare DEI Dei.
 qm̄ ab ip̄so gaudium exultationis mee,
 confitebor ⁊ coram te in cithara
 DEO Deo meo. Quare tristaris
 anima mea & quare conturbaris
 pro me, spera
 in Deo quoniam adhuc
 laudes persoluam propter redēptionē
 q̄ ē a spectu eius qm̄ ipse ē Deus meus
 XLVIII. In laudē. Per manū filioꝝ
 Quorah intelligentia bona.
 DEVS auribus nostris
 audiuimus patres nostri
 nunciauerunt nobis, opera
 que operatus es in diebus eorum,
 in diebus antiquis. In
 māu fortitudinis tue, pp̄los chananeos
 delesti, & planasti domum
 israel in terra eorum, confregisti
 populos & eiecisti eos.
 Quoniam non propter rotur
 gladioꝝ suoꝝ hereditauerunt terram,
 & ppter fortitudinem brachii sui non
 saluasti eos. Sed dextera tua,
 & brachio fortitudinis tue, & lumine
 splēdoris glorie tue. Qm̄ quocūq; tpe
 studuerunt legi
 cōplacuit tibi in eis. Tu ipse rex meus
 Deus meus, in tempore hoc precipe
 redēptōnē domus Iacob. (bimo eoꝝ,
 In tūbo tuo molestatores n̄ros vētila
 & ī noīe tuo subijciemus oēs īfurgētes

A. In cithara qua ter
 narius designatur. Est
 q̄ fm̄ spiritum trigona
 na & cithara peculiaris
 ris solis Christi culco
 ribus. Nam ip̄i soli ca
 nunt canticum nouū.
 Benedicamus patrem
 & filium cum sancto
 spiritu laudemus & iu
 per exaltemus eum in
 secula. Ex cōmētariis
 Fabri nostri.

כִּי לֹא בְקִשְׁתִּי
 אֲבִטֵחַ חַרְבִּי
 לֹא תוֹשִׁיעֵנִי
 כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ
 מִצַּרֵּינוּ וּמִשָּׁנְאֵינוּ
 דְּבִישׁוֹתִי בְּאֱלֹהִים
 הִלַּלְנוּ כָּל יוֹם
 וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם
 גִּוְהַסְלֵה אֶת-וַיְנַח
 וְתִקְלֵמֵנוּ וְלֹא-
 תֵצֵא בְּצַבְאוֹתֵינוּ
 מִשִּׁבְנוּ אַחֲרֵינוּ
 מִגִּזְרֵנוּ וּמִשָּׁנְאֵינוּ
 טָפְסוּ לָמוֹתֵנוּ
 בְּצֵאֵן מֵאֵל
 וּבְגֵימֵנוּ וּבְיַמֵּינוּ
 תִּמְכֹּר עִמָּךְ
 בְּלֹא דָוָן וְלֹא
 רִפְיָה בְּמַחְרֵיהֶם
 תִּשְׁמַנּוּ חֲרֹפָה
 לְשִׁבְעֵינוּ לְעַג
 וְקִלְס לְכַבְדֵּנוּ
 תִּשְׁמַנּוּ מִטֵּל
 בְּגֵימֵנוּ מִגִּזְרֵנוּ
 בְּלֹא מִסִּים בְּלִיתֵנוּ
 כִּלְמֵתֵנוּ נִגְדָה
 וּבְקִשְׁתֵּנוּ בְּסִתְנוּ
 מִקּוֹל מְחַרֵּנוּ
 וּמִגִּזְרֵנוּ מִגִּזְרֵנוּ
 וּמִתַּנְקָם כָּל-וַיְנַח
 בְּאֵתֵנוּ וְלֹא
 שִׁבְחָנוּךְ וְלֹא
 שִׁבְחָנוּךְ בְּבְרִיתֵךְ
 לֹא אֶנְסֹנָה אַחֲרֵינוּ
 לְפָנֵינוּ וּתְשִׁיבֵנוּ
 מִגִּזְרֵנוּ אַחֲרֵנוּ
 דְּבִיתֵנוּ בְּמִקּוֹם
 תִּגְיֵנוּ וּתְשִׁיבֵנוּ
 בְּצַלְמוֹתֵנוּ שִׁבְחָנוּךְ
 שִׁם אֱלֹהֵינוּ וּבְקִשְׁתֵּנוּ
 בְּפָנֵינוּ לֹא לֹךְ

Non enim in arcu meo
 confidam, & gladius meus
 non saluabit me,
 Quia saluasti nos, (deft nos
 ab his q̄ agūt nos, & eos q̄ oc
 confudisti. In DEO
 laudabimus tota die,
 & nomini tuo in eternum
 cōfitebimur sp. Vex̄ peccisti
 & confudisti nos, & non
 egredieris i exercitibus nr̄is.
 Vertisti terga nostra hosti,
 & qui oderunt nos
 diripuerūt nos, Dedisti nos
 quasi gregem ad vorandum,
 & in gentibus dispersisti nos.
 Vendidisti populum tuum
 sine precio, & non
 accessit tibi i cōmutatōe eorū.
 Posuisti nos opprobrium
 vicinis nostris, subfānationē
 & irrifū iis gerāt i circuitu
 Posuisti nos pueri sū (nr̄o.
 i gētib: s, cōmotionē capitis
 in nationibus. Tota die
 confusio mea contra me,
 & ignominia faciei mee coo
 A voce expbrātis (puit me.
 & blasphemātis, a fa. inimici
 & vitoris. Omnia hec
 venerunt super nos, & obliti
 nos sumus tui, neq̄
 mentiti sumus in pacto tuo.
 Non est conuersum retro
 A. cor nr̄um, & declinasti se
 a via tua. Qūm (m̄itas nr̄as
 cōm̄inuisti nos in loco
 draconum, & operuit nos
 vmbra mōtis. Si obliti sumo
 nois Dei nr̄i, & si expādimus
 manus nr̄as, ad Deū alienū.

Non enim in arcu meo
 sperabo & gladius meus
 non saluabit me.
 Saluasti enim nos (nos
 de affligētibus nos, & odiētes
 confudisti. In Deo
 laudabimur tota die,
 & in nomine tuo confitebimur
 in seculum. Nunc autē repulisti
 & confudisti nos, & non
 egredieris i virtutibus nostris.
 Auertisti nos retrorsū post ini
 nostros, & q̄ oderūt nos (nicos
 diripiebant sibi. Dedisti nos
 tanq̄ oues escarum
 & in gentibus dispersisti nos.
 Vendidisti populum tuum
 sine precio, & non (bus eorū.
 fuit multitudo i cōm̄p̄tatione
 Posuisti nos opprobrium
 vicinis nostris, subfānationem
 & derisū his q̄ i circuitu nr̄o sūt.
 Posuisti nos in similitudinem
 gentibus, cōmotionem capitis
 in populis. Tota die
 verecundia mea contra me
 ē & confusio faciei me cooperuit me.
 A voce exprobrantis
 & obloquentis, a facie inimici
 & persequentis. Hec omnia
 venerunt super nos nec obliti
 sumus te, & (to tuo,
 inique nō egimus in testamen
 & non recessit retro (nostras
 cor nostrū, & declinasti semitas
 a via tua. Quoniam
 humiliasti nos in loco
 afflictionis, & cooperuit nos
 vmbra mortis. Si obliti sumus
 nomen Dei nr̄i, & si expādimus
 manus nostras ad Deū alienū.

Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τ'ξωμον
 ἐλπιδῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου
 οὐ σωσθήσει.
 Ἐσωστος γὰρ ἡμᾶς (τας ἡμᾶς
 ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦν
 κατήσχουας. Ἐν τῷ θεῷ
 ἔπαινεθόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου, (μα. Νυνὶ γὰρ ἠώσθη
 ἔξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ
 κατήσχουας ἡμᾶς, καὶ οὐκ (μα
 ἐξελύθη ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω (ἡμῶς
 παρὰ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν, καὶ ἠμισοῦντες
 διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἐδωκας ἡμᾶς
 ὡς πρόβατα βρώσεως,
 καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπασας ἡμᾶς
 Ἀπέλου τὸν λαόν σου
 ἀνά τιμῆς, καὶ οὐκ
 ἦν κληθὲς τοῖς ἀλαλάμασιν ἡμῶν.
 Ἔθου ἡμᾶς ὄφθλος
 τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς
 καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλοις ἡμῶν.
 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὰν
 ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς
 ἐν τοῖς λαοῖς. Ὀλη τὴν ἡμέραν
 ἢ ἐν τρωσῆμας κατεψυτιούμε (λυφίμε
 ἔσθ. καὶ ἡ ἄσυχνη τὸ πρόσωπός σου ἐκ
 Ἀπόφωγῆς ὀφθίζοντος (θροῦ
 καὶ καταλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχ
 καὶ ἐκδιώγοντος. Ταῦτα πάντα
 ἔπληθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπιλαθόμεθα σε,
 καὶ οὐκ
 ἠδικήσωμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.
 Καὶ οὐκ ἀπέστει εἰς τὰ ὀπίσω (ἡμῶν
 ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὅτι
 ἐτοκύνθησας ἡμᾶς ἐν τόπῳ
 κακώσεως, καὶ ἐπικάλυψεν ἡμᾶς
 σκία θανάτου. Εἰ ἐπιλαθόμεθα (μῆ
 τὸ ὄνομά σου τὸ ὄν ἡμῶν, καὶ εἰδὲ πείρασ
 χύρας ἡμῶν πρὸς θεόν ἀγῶστρον.

הלא אלהים יחקק
זאת בידו וידע
מעלמת לבו כי
עליו התנו כל
היום נפשנו
כצאן טבחה עזת
למה תישן אחי
הקצה אל תזנח
לנצח : למען
פנה חסדך משכח
ענינו ולחוצנו :
כי שחה לעפר
נפשנו דבקת
לארץ בטננו :
קומה עזתה לנו
ופדנו למען חסדך :
מה למנצח
על שונאים ל
לבני גר
מטוב ל ש
שיר ידורות :
רחש לבי דבר
טוב אמר אני מעש
למלך לשוני עט
עט ספר מהיר :
יפיפה מבנה
אדם תצקת
בשפתך על לב
פרכה אלהים
לעולם : תנו
תרכה על ירך
גבור ו תודה
והודו : ותודה
צלה רכב
על דגמי א
יחמת ועב
וענוה צד
צוק ותורה
נוראת מבנה :
רועה שונאים
עמים תרומה

Nunqd non Deus vestigabit
illud, ipse enim nouit
occulta cordis. Quoniam
pp te mortificati sumus tota
die, reputati sumus
sic oues occisiōis. Exurge et
quare obdormis domine,
euigila ne deferas nos
in sempiternū. Quare (ris
faciē tuā abscondis, obliuisceris
afflictionū & agustiarū nraꝝ.
Qm̄ incuruata est in puluere
anima nostra adhefit
terre venter noster.
Surge auxiliare nobis, (tuā.
& redime nos pp misericōdiā
XLV, Ad victoriam
liliis. i. Instrumēto musices
filiūm Quorah.
Intellectus.
Canticum amicitiarum.
Eructauit cor meū verbum
bonum, dico ego opera mea
regi, lingua mea,
stilus scribe velocis.
Pulcherrimus fuisti filiorum
hominum, diffusa est gratia
in labiis tuis, propterea
benedixit tibi Deus
in eternum. Accingere
gladio tuo super femur,
fortis, specie tua
& decore tuo. Decore at̄ tuo
prosperere equita.
Propter verbum
veritatis
& mansuetudinem
& iustitiam, & docebit te
tīmenda dextera tua.
Sagitte tue acute
populi sub te

Nonne Deus requireret
ista, ipse enim nouit
abscondita cordis. Quoniam
propter te mortificamur tota
die, estimati sumus
sicut oues occisionis. Exurge
quare obdormis domine,
exurge & ne repellas
in finem. Quare
faciem tuā auertis, obliuisceris
inopie nostre & tribulatōis nre.
Qm̄ humiliata est in puluere
anima nostra, cōglutinator est
in terra venter noster.
Exurge domine adiuua nos,
& redime nos ppter nomē tuū.
XLIII. In finē p his q
commutabuntur
filiis chore
ad intellectum,
canticum pro dilecto.
Eructauit cor meum verbum
bonum, dico ego opera mea
regi. Lingua mea
calamus scribe, velociter scri
Speciosus forma pre filiis
hominum, diffusa est gratia
in labiis tuis, propterea
benedixit te deus
in eternum. Accingere
gladio tuo super femur tuum,
potentissime. Specie tua
& pulchritudine tua,
intende prospere procede
& regna. Propter
veritatem
& mansuetudinem
& iustitiam, & deducet te
mirabiliter dextera tua.
Sagitte tue acute,
populi sub te

Ουχι ο θεος ἐκζητήσει
ταῦτα, αὐτός γὰρ γινώσκει
τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι
ἐνέκασεν θάνατόν μεθ' ὅλων
τῶν ἡμερῶν, ἐλογιάθημεν ὡς
πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι
ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε,
ἀναστῆθι ἢ μὴ σπῶσθαι
εἰς τέλος. Ἴνα τί τὸ
πρὸσωπόν σου ἀποστρέψῃς, ἐπιληθῶμεν
τῆς πτωχείας ἡμῶν, τῆς θλίψεως ἡμῶν.
Ὅτι ἐταπείνωθη εἰς χυθῶν
ψυχῆ ἡμῶν, ἐκοχλήθη
εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.
Ἄγασα κύριε βοήθησον ἡμῖν,
ἢ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ ἐκείνου ὀνόματος
σου. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ πάντων
ἀλλοιωθησομένων
τοῖς ἡμέραις κορε
εἰς σύκωσιν,
ἢ ἰδὲ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπήτου.
Ἐξηρέξατο ἡ καρδία μου λόγον
ἀγαθόν, λέγω ἐνὶ ταῖς ἔργα μου
τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου
καλλομος γραμματικῶς ὀξύγραφου.
Ὁραῖος καλλιὰ παρὰ τοὺς ἡμῶν
πάντων ἀνθρώπων, ἐξέχυθη χάρις
ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦτο
ἄλογοί εἰσι οἱ θεοὶ
εἰς τὸν αἰῶνα. Περιβάσαι
τῶν ῥομφαίων σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου
δυνατε. Τῆ ὄραση τῆς σου
καὶ τῶ καμπίσου,
ἢ ἐγρήνη ἢ κατόρθου
καὶ βασιλεία. Ἐκείνη
ἀληθείας
καὶ προσηγορίας
ἢ δικαιοσύνης, καὶ ἐδουλεύσῃ
φαιμασῶς ἢ δεξιᾶ σου.
Τὰ βέλη σου ἠκοημένα δυνατε,
λαοὶ ὑποκατάσσου

Nunquid non Deus inquireret ista,
 ipse enim scit
 secreta cordis, Quoniam
 propter te mortificamur tota
 die, existimati sumus sicut oves
 que deputantur occisioni. Viget
 DEVS quare es sicut homo
 qui dormit, expergiscere Deus ne
 proficias nos in sempiternum. Quare
 diuinitatem glorie tue auferes, (n̄c.
 obliuisceris agustie n̄c & tribulatōis
 Quoniam humiliata est in puluere
 anima nostra, copulatus est terre
 curuus venter noster.
 Exurge auxiliare nobis,
 & salua nos propter bonitatem tuam.

XLV. In Laudē. Pro sedētibz iudic
 a Mofse, dicta spiritu (cibus ordinatis
 prophético per manum filiorum
 Quorah, intelligentia bona,
 Laudatoria & confessio.

Querit cor meum sermonem
 bonum, dico ego opera mea regi,
 verba lingue mee prompta tanq̄
 calamus scribe exercitati.

Pulchritudo tua o rex Messia maior
 filiorum hominum datus est spiritus
 propheticus in labiis tuis,
 propterea benedixit te DEVS
 in eternum. Cinge ensē tuum super
 latus tuū o fortis, quo interficias reges
 & potestates, splendore tuo
 & gloria tua. Gloria autem tua
 multiplicabit filios sicq; prosperabis
 vt equites super thronos
 regios, propter negocium fidei
 & veritatem & humilitatem
 atq; iustitiam, & docebit te DEVS
 operari timenda, manu dextera tua.
 Sagitte tue acute ad interficiendas
 acies, populi sub te

A. De quo nimirum
 scriptum est. Dum me
 dium silentium tene
 rent omnia sermo tu
 us domine a regalibus
 sedibus uenit.

هل يفتقر الى ان يفتقر الى
 ذلك وهو عالم
 سراير القلوب ولا جل
 اسمك دحر نسل في كل
 يوم للموت صرنا
 مثل الغنم للذبح اللهم
 انظر ولا تفعل
 منا ولا تنسنا
 ولا تصرف
 وجهك عنا ولا تطرح
 تواضعنا
 واضطهادنا فان
 نفوسنا قد كارت في التراب
 ولصفت بكوننا بالارض
 قم يا الهنا لمعوتنا وانقذنا
 من اجل اسمك القدوس

المور الرابع والاربعون
 فاخر قلبي فولا
 حسنا سا خبر الملك
 يا فعال لي لساني
 قلم الكاتب الماهر
 دهني في الحسن افضل من يدي
 البشر فاخذ السمعة
 من شفيتك لذك
 باركك الله
 الي الابد و نقلك
 سيفك على نخذك
 ايها الجبار و بيدك
 وجمالك
 امتد وانجح
 واملك من
 اجل الصدق
 والذعة
 والبر و بالعباد
 تهديك يمينك
 نذل مسنود ايها الجبار
 الشعوب تصرع

יפלו בלב cadent, in corde
 איבוי המלך inimicorum regis.
 כסאך אלהים עולם Thronus tuus deus i seculū
 ועד שבט משה & in eternū, sceptrū egratis
 שבט מלכותך sceptrum regni tui.
 אהבת צדק וμισתנה Dilexisti iustitiam & odisti
 רשע על כן משתנה impietate, propterea vnixit te
 אלהים אלהיך Deus Deus tuus,
 שמן טבון מתב oleo exultationis
 מתבנה : מ pre pncipibus tuis. Myrrha
 ותהלת קר & storax
 קציעות כול vestimentis tuis de
 בגדי עור פרה pretoris eburneis,
 מיני שמריהו quibus letificauerunt te.
 בנות מלכים Filie regum
 בקריותיה in honore tuo,
 נעברה טב stetit
 טבל רמינה regina ad dexteram tuam,
 בכרם אופ in diademate
 אפי : שמעי aureo. Audi
 בת ור filia
 ויבד & vide
 ויבד & inclina
 ויבד aurem tuam,
 ויבד & obliuiscere
 עמך ובית אב populi tui & domus
 אביך : ויבד patris tui. Et concupiscet
 המלך יפד כי הוא rex decorem tuum, quia ipse
 אביך והשתחוה est dominus tuus & adora
 לו : ובת ער eum. Et o tu filia fortissimi,
 במנותה in muneribus
 פניך יתו faciem tuam deprecabuntur
 עשירי עם diuites populi.
 כל פגותה Omnis gloria eius
 בת מלך filie regis
 פנימה ממש intrinsecus
 ממשבצותה fasciis
 ויבד לבושה aureis vestita est.
 לב קמורה In textura varii operis,
 ועבד ומל ducetur

cadent in corda
 inimicorum regis.
 Sedest tua Deus in seculum
 seculi, virga directionis
 virga regni tui.
 Dilexisti iustitiam & odisti
 iniquitatem ppterea vnixit te
 Deus deus tuus
 oleo leticie
 pre confortibus tuis. Myrrha
 & gutta
 & cassia a
 vestimentis tuis, a
 domibus eburneis
 ex quibus delectauerunt te
 filie regum
 in honore tuo,
 Astitit
 regina a dextris tuis
 in vestitu
 deaurato circūdata varietate.
 filia
 & vide
 & inclina
 aurem tuam,
 & obliuiscere
 populum tuum & domum
 patris tui. Et concupiscet
 rex decore tuum, quoniā ipse
 est dñs deus tuus & adorabunt
 eum. Et filie tyri
 in muneribus
 vultum tuum deprecabuntur
 omnes diuites plebis.
 Omnis gloria eius
 filie regis
 ab intus
 in fimbriis
 aureis,
 circūamicta varietatibus.
 Adducentur

πισυνται, εν καρδια
 των εχθρων του βασιλευς.
 Οθροισου ο θς εις του αιωνος
 του αιωνος ραβδος αυτητος,
 η ραβδος της βασιλευςου.
 Ηγαπασ δικαιουσιν, η εμισου
 αγομια, δια τουτο εχρισου
 ο θς ο θς σου,
 ελαιου αγαμιασας
 παρα τους μετοχουσου. Σμυρνα
 η σακτη
 και κασια απο
 των ιματιωσου, απο
 βαριων εμφοτιω
 εξ ων οφρανασι,
 θυγατερ βασιλευς
 εν τη τιμη σου.
 Γαρετι,
 η βασιλια εκ δεξιων σου,
 εν ιματισμα (μενη ακουση)
 Διαχρωα, περιβεβλημενη πεποικιλ
 θυγατηρ
 και ιδε,
 και κλιου
 το ουσου,
 και επιλαθου
 του λαου σου, η τος οικου
 του πατροσου. και ετιθυμησι
 ο βασιλευς του καλλουσου, οτι αυτος
 εστι κυριου σου η προσκυμωσι
 αυτα. και θυγατηρ τυρου
 εν δωραις,
 το προσωποσου λιτημωσουσι
 οι πλουσιοι του λαου.
 Παβα η δεξα
 της θυγατρος του βασιλευς
 τωθου,
 εν κροσωτοις
 χρυσεις
 περιβεβλημενη πεποικιλμενη
 Απειχθησονται

תחתך פי قلب	יבלין ויבני קשריך	cadent, & filii arcuum .A. tuorum	A. Id est sagitte.
אعدא המלך	ישראל ליהוה בלב שבא מלך	transmittetur in corda odiētū regē.	
اللهم ان كر سيدك الي الابد	כורסיך אלה בשמיא	Sedes tua Deus in celis,	
والده القضب المستقيم	לעלמי עלמן מלכות	in secula seculorum regnum	
قضب ملكك	תריץ חטר מלכותך :	rectitudinis sceptrum regni tui.	
احببت العدل وابفضت	את מלכה משיחא סטו	At, o, tu rex MESSIAS, quoniam	
الاشر و لد لك مسح	ודחמתא צוקתא וסנית	dilexisti iustitiam & odisti	
الاله اله	רשעא מטול היכלך רביך	impietatem propterea vndit te	
بده من الفرح افضل	ילי אלהך משחא דחיותא	DEVS Deus tuus oleo leticie	
من اصحابك و الامر	יתר מן הקוד : מיה	abundantius q̄ cōfortes tuos, Myrrha	
والسبعة .	ובסקיאל ליאון	& ligno aloes	
والسليخة	וקציעתא מתמרין כל	& cassia lignea, suffumigabunt omnia	
كيد لبا سط و من	לבושיך מן הכלי	indumenta tua, a pallatiis	
مدارل شرين	דמקסטין בשן דפיר	que construentur dentibus elephator	
العاج الات بهجتك و	מארע מני יחונך :	de armenia, letificabunt te.	
نبات الملوك	פילכי מלכותא אחיך	Regionum regna venient	
بكرامتك و	למקבל אמך ודקחך	vt suscipiāt faciē tuā, & vt glificēt te,	
فامت	בזמן דמלכותך ספר	in tempore quo stabit liber	
الملك عن يمينك	אוריחא בקטר ימיך	legis in latere dextere tue	
بثياب من ذهب مشتمله بها	ומכתבך באוקריון	& scribetur obrizo	
مزينة با شكل كثير	דמן אופיר טמעו כנישת	ophiritico. Audisti congregatio	
اسمعي يا بنت	דישראל אל אוריחא פומי	israel, legem oris eius	
واذمعي	וחמי פרישת עובדו	& intuita es miranda opera eius,	
واصفي	ותעל אידך לפתמי	& inclinasti aurem tuam ad verba	
بسمك	אוריחא ותחנטי	legis, & obliuisceris	
وانسني	עובדין כישיא דרשעי	operationum iniquarum impiorum	
شعبك وبيت	עמד ובית טענת דפלות	populi tui & domus idolorū qbus fuisti	
اجك و فان الملك	בבית אבדך ויבן יתרג	ī domo patrū tuorū. Propterea expetit	
اشداف الي جمالك و لانك	מלכך שופרך אחים	rex pulchritudinem tuam, quoniam	
الهك وله تسجد ين تسجد	והארבונך ותסגרון ליה :	ipse est dominus tuus, & adorabis eum.	
له نبات صور	וחבי קרנא דעור	Habitatores arcis munitissime	
ويثيلقون	בתקרבמא וקרא אתמ	cum muneribus venturi sunt,	
وجهدك بالهدايا	ואפך ישחרון לביר	faciem vero tuā deprecabunt in domo	
اغديا شعب الارض	לוקדטיך עמרי עמא :	sanctuarii tui, diuites populorum.	
جميع مجد	כר שבק אתך נכסי	Oē laudabile & pulchrū atq̄ desiderat	
اجده الملوك	פילכי אורי מלכך	regionū thesauriq̄ regū (bile ī facul	
من داخل	דמטמרין מלכך יקרבו	q̄ repositi erāt iterius offerēt (ratibus	
مزينة	לכהניש דמרי מצין	sacerdotibus, quorum vestes	
مشتمله	בדהבאסניא לבושיך	auro optimo sunt intexte.	
بالده الحاصر و	בגבושי צורין	In vestibus varii coloris	
يو تي بها الي	יקרבון קודפנין קודם	sacrificabunt sacrificia coram	

ad regem,
 virgines
 post eam, sodales eius
 adducentur
 tibi. Ducentur in letitiis,
 & exultatione ingredientur
 thalamum regis.
 Vice patrum tuorum erunt
 filii tui, pones eos
 principes in vniuersa terra.
 Recordabor
 nominis tui,
 in omni generatione
 & generatione. Propterea
 populi confitebuntur tibi
 in seculum & in eternum.
XLVI. Ad victoriã.
Filiorum
Quorah,
 super alamot
 i. isto musices. Canticũ.
 Deus nostra spes
 & fortitudo, auxilium
 i agustis, inueterus validũ.
 Ideo non timebimus
 cum mutabitur
 terra dum mouebuntur
 montes in cor
 maris.
 Sonabunt
 crispe fient aque eius
 contumescunt montes
 in superbia eius, i perpetuũ.
 Fluminis separationes
 letificabunt
 ciuitatem Dei,
 sanctum
 tabernaculum altissimi.
 Deus in medio eius non
 commouebitur, auxiliabit ei
 Deus in regressu diluculi,

regi
 virgines
 post eam, proxime eius
 afferentur
 tibi. Afferentur in leticia
 & exultatione, adducentur
 in templum regis.
 Pro patribus tuis nati
 sunt tibi filii, constitues eos
 principes super omnem terrã.
 Memor ero
 nominis tui
 in omni generatione
 & generatione. Propterea
 populi confitebuntur tibi,
 in eternum & i seculum seculi.
XLV. In finem
filii
chore
 pro archanis.
 Psalmus David.
 Deus noster refugium
 & virtus, adiutor (nimis,
 i tribulõibus q̄ iuenerũt nos)
 Propterea non timebimus
 dum turbabitur
 terra, & transferentur
 montes in cor
 maris.
 Sonuerunt
 & turbate sunt aque eorum,
 conturbati sunt montes
 iu fortitudine eius.
 Fluminis impetus
 letificat
 ciuitatem Dei,
 sanctificauit
 tabernaculum suũ altissimus.
 Deus in medio eius non
 commouebitur, adiuuabit eam
 Deus mane diluculo.

τῷ βασιλεὶ
 καρδίῃ
 ὁπίσω αὐτῆς, εἰ πλησίον αὐτῆς
 ἔσται κηθίσονται
 σοι. Ἀπεικηθίσονται ἐν ὄρεσσὺν
 καὶ ἀγαλλιάσῃ, ἀκηθίσονται
 εἰς ναὸν βασιλείας.
 Αὐτὶ τῶν πατέρων σου, ἐγγενήσονται
 οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς
 ἄρχοντας ἐπὶ πάσης τῆς γῆς.
 Μνησθήσομαι
 τοῦ ὀνόματός σου
 ἐν πάσῃ γενεᾷ
 καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο
 λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
 μέ. Εἰς τὸ τέλος
 ὑπὲρ τῶν ὄρων
 κορε
 ὑπὲρ τῶν κρυφίων
 θαλάσσης.
 Ὁ θεὸς ἡμεῶν καταφυγὴ
 καὶ δύναμις, βοηθός
 ἐν θλίψεσι ταῖς ἐβρούσεαι ἡμᾶς σφοδρῶς
 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσομεθα
 ἐν τῷ παρανοῶσαι
 τῆς γῆς, καὶ μετατίθειαι
 ὄρη ἐν καρδίᾳ
 θαλάσσης.
 Ἦχησαν
 ἢ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν,
 ἐταράχθησαν τὰ ὄρη
 ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ διαβαλάσας
 τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρηματα,
 ἄρραι γουσι
 τῆς πόλις τοῦ θεοῦ,
 ἠγίσασε
 τὸ σκῆμα αὐτοῦ ὁ ὑψίστος
 Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ
 σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ
 θεὸς τὸ πρὸς πρῶτον.

ملكا ديلمنا وشاء الملك
 حبريا دلمت فدرن ديني سيداري
 عطفنا يهيتن في حيا حافما
 ليو ريد ليح شيلا مع الهد يا وتنعلف
 صواحدتها العاري في اثرها
 يو تي بهن بالفرح والنعيم
 يدخلن الي هيكل الملك
 عوض ابايك و فايكن
 يدوك بقومهم
 روسا على ح سمدع الارض
 وبس وكرونا
 اسمك
 جيل بعد
 حيل لك
 شكرا الشعوب
 يا الله الالهي الابد والواحد الابدي

المزمور الخامس والاربعون
 اللهم انك ملجانا
 وقوتنا ومعيدنا
 في كثرة الشدا بد التي
 بالتججدنا وجدد لنا عوننا في
 كل وقت من اجل ذلك فليسن
 نخاف اذ اجز عبدا الارض
 وتزلزل الحبال
 في قلوب البحار
 تفكرت
 المياح وقلبيست
 الحبال
 من عن
 تر عزه مجاري الانهار
 تفرح
 مدينة الهد
 مقدس
 هوديد الرد
 والله في وسك لا
 يزول و معيضا
 الله في اوان الصبح

rege mundi, & reliqui
 focil qui disperfi sunt inter
 gentes ducentur in leticia
 ad te Ierusalem.
 Venient in gaudio
 & exultatione, & ascendent
 in templum regis mundi.
 Loco patrum tuorum iustorum
 erunt filii tui, constitues eos
 principes in totam terram.
 In tempore illo dicetis, (generatiōe
 memorabo nomē tuū in oī gñatiōe &
 Quoniam populi
 conuerſionis confitebuntur
 te in eternum & in secula
 seculorum.
 XLVI. In laudē, Per manus filioꝝ
 Quorah, dicta spiritu prophético,
 quo tempore absconditus est ab eis
 pater eorum, ipsi vero
 liberati dixerunt canticum.
 Deus nostrum refugium
 & virtus, adiutor
 in tribulatione inuentus validus.
 Propterea non timuimus
 eo tempore quo expulsi fuerunt
 patres nostri a terra, quando
 concussi sunt veluti montes
 in pelago maris magni.
 Sonuerunt & turbate sunt
 aque, a puluere eorum
 commoti sunt montes
 in fortitudine tua in secula
 Populi tanquam flumina
 & impetus eorum, venient
 & letificabunt ciuitatem DEI,
 & orabunt in domo sanctitatis
 Dei i tabernaculo altissimi. (mouebit,
 Deus & diuinitas eio i medio eio fi cō
 adiuuabit eam DEVS ppter meritū
 Abraham, qui orauit pro ea in tēpore

נגו ריב Conturbate sunt
 גוים פשוט gentes commota sunt
 ממלכות נפולו regna, dedit
 בקורו ריבוג vocem suam prostrata est
 ארץ יהוה צבאות terra. DEVS exercituum
 עמנו משגיב לנו nobiscum, protector noster
 אלהי יעקב סלה Deus Iacob in eternum.
 לנו תח מפעלות Ambulate, videte, opera
 יהוה ארדשם שמות DEI, qui posuit solitudines
 בארץ: משגיב in terra. Compescuit
 מלחמות עד קצת bella vsq; ad extremum
 דארץ קשת שבר terre, arcum confringet
 וקצץ ונכרת & concidet hastam,
 עגלות ישראל plaustra comburet ignis
 ודעו כי Vacate & cognoscite, qm
 אנכי אלהים ארום ego sum Deus exaltabor
 בגוים ארום בארץ in gētibus, exaltabor i terra.
 יהוה צבאות עמנו DEVS exercituū nobiscū,
 משגיב לנו אלהי fortitudo nostra Deus
 יעקב סלה Iacob in perpetuum.
 מו למגצח XLVII. Ad victoriā
 לבני קרח מומור: filior. Quorah. Psalmus.
 כל העמים מקעו Omnes populi plaudite
 בקול הרעו לאלהים in voce cantus. Qm DEVS
 בקול רנהו יהוה altissimus metuendas, rex
 עליו נורא מלך magnus super omnē terrā.
 גדול על כל הארץ: Interficiet ppos subter nos,
 ויבר עמים תחתנו & nationes sub
 ואלפים יגרו pedibus nostris. Delegit
 רגלו: יבחר nobis hereditatem nostram,
 לנו את נחלתנו celsitudinem Iacob, quam
 את נאון יעקב אשך dilexit in perpetuū. Ascēdit
 ארבע סלה: עלה Deus in iubilo
 אלהים בתחעה DEVS in voce buccine.
 יהוה בקול שופר: Canite Deo canite,
 זמח אלהים זמח canite regi nostro
 זמח ר מלכנו canite. Quia rex
 זמח כי מלך על vniuerse terre Deus,
 כל הארץ אלהים cāite itellectualr. Regnabit
 זמח משגיל מלך Deus super gentes.
 אלהים על גוים

Conturbate sunt
 gentes & inclinata sunt
 regna, dedit
 vocem suam mota est
 terra. Dominus virtutum
 nobiscum, susceptor noster
 Deus Iacob.
 Venite & videte opera
 domini que posuit prodigia
 super terram, auferens
 bella vsq; ad finem
 terre. Arcum conteret
 & confringet arma
 & scuta comburet igni.
 Vacate & videte quoniam
 ego sum Deus, exaltabor
 in gētibus & exaltabor i terra.
 Dominus virtutum nobiscum.
 susceptor noster Deus
 Iacob.
 XLVI. In finem
 p fillis chore. ps. David.
 Omnes gentes plaudite
 manibus, iubilare Deo
 in voce exultationis. Qm dñs
 excelsus terribilis rex
 magnus super omnem terram.
 Subiecit populos nobis,
 & gentes sub
 pedibus nostris. Elegit
 nobis hereditatem suam,
 speciem Iacob quam
 dilexit. Ascendit
 Deus in iubilo,
 & dominus in voce tube.
 Psallite Deo nostro psallite,
 psallite regi nostro
 psallite. Quoniam rex
 omnis terre Deus,
 psallite sapienter. Regnabit
 Deus super gentes,

Ἐταράχθησαν
 ἔθνη, ἐκλίναν
 βασιλείαι, ἔδωκε
 φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἰσαλεύθη
 ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων
 μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν
 ὁ θεὸς Ἰακώβ διαβολμα.
 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα
 τοῦ θεοῦ, ὃ ἔθετο τέρατα
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἀντὶ μαρτύρων
 πολέμων μέχρι τῶν περάτων
 τῆς γῆς. Τόξον σωτήριαι
 ἢ συνόλαιον ὄπλον,
 ἢ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.
 Σχάλασατε καὶ γνώτε, ὅτι
 ἐγώ εἰμι ὁ θεός, ὑψίστος ἐμοί
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν, μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ γῆ.
 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
 ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεός
 Ἰακώβ. διαβολμα.
 μς. Εἰς τὸ τέλος
 ὑπὲρ τῶν ἰδῶν κορυφαίως.
 Πάντα τὰ ἔθνη προτίουσι
 χεῖρας, ἀλαλέσατε τῷ ᾄῳ
 ἐν φωνῇ ἀσυχιασίας. Ὅτι κύριος
 ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς
 μέγας ἐπὶ πάσας τῆς γῆς.
 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῶν,
 καὶ ἔθνη, ὑπὸ τοὺς
 πόδας ἡμῶν. Ἐξελίξατο
 ἡμῶν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῶν,
 τὴν κομοσύνην Ἰακώβ, ἢ
 ἰσάπτοιον διαβολμα. Ἀνέβη
 ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαίᾳ,
 κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
 Ὑψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ἰψάλατε,
 ἰψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν,
 ἰψάλατε. Ὅτι βασιλεὺς
 πάσης τῆς γῆς ὁ θεός,
 ἰψάλατε σιμετῶς. Ἐβασίλευσε
 ὁ θεός ἐπὶ τὰ ἔθνη.

خناقت
الشعوب واضربت
الموت وابد
صوت قفز لزلته
الارض الرد اله العوان
معانا صرنا
هو اله يعقود
اقلوا وانذروا الي ايات
الله العجايب التي صنعها
في الارض من ميل
الحروب من افاقي
الارض و بكسر العسرى
ويرض الرماح
ويحرق التراسر بالناز
تبقونوا واعلموا اني
انا هو الله انما لي
في الامم وتعالى علي الارض
الرب العزيز معنا
نا صرنا هو اله
يعقوب
الزمور
الساحس والار بعون
صفقوا يا جميع الامم
بايديكم هللو الله
بصوت الفرح فان
الرد الهنا عال مخوف هو
الملك العظيم علي جميع
الارض اخضع الشعوب لنا
والامم تخد
ارجلنا و اختارنا
ميراثنا
جمال يعقوب الذي
احب و بعد
الاله بالتفليل
والرد بصوت البوق
رنلوا الهنا رنلوا
رنلوا ملاكنا
رنلوا رنلوا فان الرب هو
ملك الارض كلها
رنلوا اله بعظم و ملك
الرب علي جميع الامم

صمرا : במיתן אוריתא
לעפיה איתרשתי עמיה
אידעו מלכותא נד
ארס קליה איתמנו
יהי ארעא : סמרא דיי
עבאות בסעדנא תקוף
לנא אלה דעקב לעלמן
אזילי תמן עובדא דא
דשו צדין כר טיע
ארעא : מבטא
קרנא עדסימי ארעא
קשתא תפר יתר
מורי תרסי
עגילן זקד פטר
פסקו מן קרבנא ויעו
אחס אנא ורמא בעמ
ורמא על יתג ארעא
סמרא דיי בסעדנא
תקוף ליה יקב
דעקב לעלמן :
לטבתא עא ירתון
דב קרת וישבתא
כא תמיא תקע
יא פחיתא פכו קדם
פקל וישבתא אחס
עילאת וזילת מלך
זב על גדל יתג ארעא
יקטול למותנא עמי
חילומנא ואסיא יבנש
תחת רגלנא ידע ליה
למיתת ית אחסנתנא
ית בית סקדנא דעקב
דחיס לעלמן : יתעלה
שום ארעא דיכבה
יי בקר טופרה
שבחו קדם יי שבחו
שבחו בלבאבי
שבחו : אחס ומלך על
כל יתג ארעא יי שבחו
קדמ בטיכלא טבא פול
עא כא עמי

matutino. Quando dabat legem
populo suo conturbate sunt gentes,
tremuerunt reges, quando
exaltavit vocem suam confusi sunt
habitatores terre. Verbum DEI
exercituum i adiutorium nostrum, fortitudo
nostra Deus Iacob semper.
Ambulate videte opera DEI
qui posuit desolationes in impios
terre. Ablator
belli vsq ad extremum terre,
arcum confringet, & concidet
arma, scuta
rotunda comburet igni.
Discedite a bello & aduertite,
qm ego sum DEVS exaltatus i ppis,
& exaltatus super habitatores terre.
Verbum DEI in auxilium nostrum,
fortitudo nostra Deus
Iacob in eternum.
XLVII. In laudē. Per manus
filiorum Quorah. Laudatoria.
Omnes populi plaudite
manibus gaudio, subilate coram DEO
in voce laudis. Quoniam DEVS
altissimus & timendus, rex
magnus sup omnes habitatores terre.
Occidet interitu populos
propter nos, & gentes suponet
pedibus nostris. Elegit nos
vt hereditaremus hereditatē nostrā,
domum sanctam Iacob
quam dilexit semper. Exaltabitur
nomen Dei in iubilo,
DEVS in voce cornu.
Laudate coram DEO laudate,
laudate regem nostrum,
laudate. Quoniam rex super
oēs habitatores terre DEVS, laudes
coram eo i itelligētia bona. Regnabit
super omnes populos,

אלהים ישב על-
 כסא קדשו ונרבי
 עמים נאספו אליו
 אברהם כי
 לאלוהים מנני
 ארץ מאד געלה :
 מה שיר
 מומר לבני קרח :
 גדול יהיה ומתהלל
 מאד בעיר אלהינו
 קדשו :
 יפה נוף מטוש כל
 הארץ והר ציון
 יבני צפון
 קרית מלך רבו
 אלהים בארמנותיה
 נודע למשגב :
 כד תגה המלכים
 נעזר עבד יהוה :
 תמה רובו בן
 המצרים נב
 נבהרו ונחפזו :
 רעה אחותם שם
 חילב יורה :
 פרוח קדם השחר
 אנחות תרטיש :
 כאשר שמענו בן
 ראינו בעד הות
 עבאות בעיר
 אלהינו ידלתים
 יוננה עד עולם
 סלה דמינו אלהים
 חסדך בקרב היכלך
 בשםך אלהים בן
 תהלתך על קצו
 ארץ צדק מלאה
 ימנה : שמה הר
 ציון תגלה בנות
 יהודה למען
 משפטך ספון ציון
 ותקפה ספון

Deus sedet super
 thronum sanctū suū. Inclyti
 pploꝝ aggregati sūt pplo A.
 Dei Abraham, quoniam
 Dii scuta
 terre vehemēter eleuati sūt.
 XLVIII. Canticū.
 Psalmus. Filioꝝ Quorah.
 Magnus DEVS & laudabilis
 nimis, ī ciuitate .B. Dei nŕi,
 mōte sancto eius. (cās oēm
 Pulcherrimo frutice, letific
 terram monte cion,
 lateribus aquilonis
 ciuitate regis magni.
 Deus in pretoriis suis
 agnitus est, dum auxiliatur.
 Quia ecce reges
 ogregati sūt, trāsierūt ī vnū.
 Ipsi videntes sic
 obstupuerunt,
 cōturbati sūt & admirati sūt.
 Horror possedit eos, ibi
 dolor quasi parturientis.
 In vēto oriētali confringēs
 naues maris.
 Sicut audiuius ira
 vidimus, in ciuitate DEI
 exercituum, in ciuitate
 Dei nostri, Deus
 cōponet eam vsq; in seculū
 sepitnū. Estimauimus Deus
 mifi. tuā, in medio tēpli tui.
 Secūdu nōmē tuū Deus, sic
 laus tua, vsq; ad extremum
 terre, iustitia repleta est
 dextera tua. Letetur mons
 cion & exultent filie
 Iude propter
 iudicia tua. Circundate cion
 & circuite eam numerate

ο θεος καθηται επι
 θρονου αγιου αυτου. Αρχοντες
 λαδυσωχηθησαν μετα
 του θεου αβρααμ, οτι
 του θεου οι κραταιοι,
 της γης σφοδρα επωρθησαν.
 μλ. Υαλμος ωσθης τοις υφης
 κορεσεν τετρα σαββατων.
 Μεγας κυριος, και ανετος
 σφοδρα, εν πολει της θεου ημων
 εν ορει αγια αυτου. ο
 ευρισκα αγωνισματι ποσης
 της γης, ορη σιων
 τα πλαρα του βορρα,
 η πολις της βασιλειας του μεγαλου.
 Ο θεος εν τοις βαρσιου αυτης
 γινωσκει, οταν αχτιλαβανη αυτης.
 Οτι ιδου οι βασιλεις
 της γης σωχηθησαν επι τοσους
 αυται ιδυγτες οντως
 εδουμασαν,
 εταραχησαν, εσαλευθησαν,
 τρομος επαλαβε το αυτων. Εκως
 ωδινωθ ως τικι τουσης,
 εν πνευματι βιαω σωτηρι της
 πληρια θαρσε.
 Καταπερ ηκουσαμεν, οντως
 ημε ειδομεν, εν πολει κυριου
 δωσαμεν, εν πολει
 του θεου ημων διαβαλα. Ο θεος
 εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα
 ημελαβομεν ο θεος
 το ιεροςου, εν μισω της γαουσου.
 Κατα το ονομασου ο θεος, οντως
 η η ακουισου επι τα περατα
 της γης, δικαιοσυνης πληρης
 ηδεξια σου. Ευφρανθητε ορη
 η αγαλλιασασαν αυγουατερο
 της ιουδαίας εκκει
 η κριμαλωσθε κυριε. Κυκλασατε σιων
 η περιλαβετε αυτην, δικαιοσυνη

אלה אסטוי על
عرش مجدده یار وسا
الشعوب اقبلوا الي
الهابر اهيمر ه لاني
اعز الله
ار نفخوا جدا على الارض ه
المزمور
السابع والاربعون
عظيم هو الرب ومسبح
جدا في مدينة اله
على جبله المقدس
يكون الفرح ه
الارض كلها جبال صهيون
الشا مجد ه في جانب الشمال
مدينة اله العظيم ه
الله اظهر عن ه
في قصور ه ه ه ه ه
لان ملو كه ه ه ه
اجتمعوا واتوا وعبروا جميعا
حين ذكروا
ودعوا ه
وجزوا ه
واخذتهم رعدة ه ه ه ه
مثل كلف الحامل عند
الولادة ه يرتح شديد ه
تذكر سفن ترسيس
كالذي سمعنا كد له
راينا في مدينة اله ه
رد
العوات ه الله
اسمها الي الاب ه
اللهم بشرنا
برحمتك ياوسك شعب ه
كمثل اسنك يارب يكون
تمجيدك في افكار
الارض ه ويميدك
مملو ه ه ه لا تفرح جبال
صهيون وليتهللن بياد
يهودا ه من اجل
احكامك يارب احنا
يهيون واكفوه ه ه ه ه ه

DEVS sedet super sedem
sanctitatis sue, Principes
populi aggregati sunt populo,
qui fidelis est Deo
Abraham, quoniam coram DEO
scuta terre vehementer exaltata sunt.
XLVIII. Canticū & laudatoria,
per manus filiorum Quorah.
Magnus DEVS & laudabilis valde,
in ierusalem ciuitate Dei nostri,
& in monte domus sanctitatis eius.
Pulcher vt sponsus, gaudium
omnium habitatorum terre, mens
cion, a partibus aquilonis,
ciuitas regis magni.
DEVS in pretoriis suis
cognoscerur ad fortitudinem,
quoniam reges
congregati sunt, transferunt simul.
Ipsi videntes sic
admirati sūt ppter signa & miracula,
conturbati sunt & fugerunt,
tremor apprehendit eos, ibi
tremor sicut mulieris parturientis.
In vento noto valido qui egreditur a
conspectu Dei, confringentur naues
tarfis. Dicent omnes
simul, sicut audiuimus
sic vidimus in ciuitate DEI
exercituum, Deus fundabit eam
in secula seculorum.
Estimauimus DEVS benignitatē tuā
in medio templi tui.
Ecce secundū nomen tuū DEVS, sic
laus tua in fines
terre iustitia plena est
dextera tua. Letetur mons cion
plena letitia in laudibus
congregationis domus iude,
propter iudicia tua. Circundate cion,
& circuite eam numerate

A. Populi Dei Abrahamā sūt christiani. Ipse figdē pncipitū fuit cre
dedi patrē & filiū & spiriū sanctū.

B. Ciuitas Dei nostri, Mons sanctus, Speciosum germē, Exultatio uniuerse terre, Mons cion, Latera aqilonis, Ciuitas magni regis, Septē ecclesie noia ut sentiunt eruditiores.

Psalmi. xlix.

A. Et filii hominis, in hebreo, & filii Adam, super quo uerbo libro midras tehilim
ישו בני אדם גם בני אש בני אדם וזאת אברהם שנקרא וזאת יצחק שנבנתו גם בני אש אירו בניו של ישמעאל ובני קטורה אש אירו בניו של נח שנקרא אש צויק זה אלו שבנים אופות שירדו לגיהנם יחד עשר ואבין עשר בתוה ואבין בתוה כולם יורדו לגיהנם עשר בתוה זה דוא ואיתו רפי שוא שפרו את התורה ירדו לגיהנם אפ שוק ראוי פטורין ואבין בתוה כרפי שיש ספק בירו ליפוד ולא לפר Et. qd illud, & filii Adā & filii uiri. Filii Adā hic est Abraham q uocatus est homo magnus in gigantibus. Iosue. xliii. Etiam filii is, hi sunt filii Imael & Ceture, qd feqtur uiri hi sunt filii Noah, qui uocatus est uir iustus. Et sunt qui dicūt hos esse septuaginta populos q descēdāt in gehēnā, simul diues & pauper. Diues in lege & paup in lege oēs descēdunt i gehēnā. Diues i lege Doeg & Achitophel, qm nō fuauerūt legē descēdērūt in gehēnā Etiā si fuerint capita iudicū ordinariorum. Pauper uero i lege oīs qui habet facultatē in manu sua ad discēdā legem & non discit.

כדלית : שגור
לבגס לחלה פסגו
ארמנותיה לקעו
יספחו לחור אחריו
כי ות אלילים
אלו ימי עולם
ועד רועה
יבנהנו על
עלמנו :
כט למנו
לבני קרח סקור :
שמעו וזאת כל
העמים ויאזו
כל ימי חיל וגם
בני אדם גם בני
איש יחד עשרו
ואביון : פי ידבר
הכסות והגות לה
תבונות : אפר
למשל אורי אפתח
בגוד חייבני :
למה אירא בני
רע עון עק
עקבי יסוב
יסבני : הבושתים
על חילם ויב
עטדם יתהללו
אח למ
למפוד
יפת אש לא
ימן ואלילים בפחו :
ויקר פיד
פידון נפשו וח
ויחיל
לעולם : ויחיעוד
לצח לא ירא
ישועה :
כי יראה חכמים
ימותו יחד כסיל
ובעו יאבדו
ויבנו

turre eius. Ponite (separe
cor vestrū ī menibus eius, (cor
palatia eius vt
enarretis gñatiōi nouissime.
Quoniam ipse Deus
deus noster in seculum
& in perpetuum, ipse
erit dux noster
in iuuentute.
**XLIX. Ad victoriā
filioꝝ Quorah. Psalmus.**
Audite hoc omnes
populi, auribus percipite
vniūsi habitatores orbis. Et
filii hominis .A. & filii
viri, simul diues
& pauper. Os meū loquetur
sapiētiā, & meditatio cōdī
prudētiā. Inclīnabo (mei
ad parabolā, aurē meā, a piā
in cithara enigma meum.
Quare timebo in diebus
malis, iniquitas
calcanei mei (habent
circūdabit me. Qui fiducia
in re sua, & in multitudine
diuitiarum gloriāntur.
C. Fratrem
nequaquam redemptione
redimet vir .D. nec
dabit Deo p̄tiū idēptōis eiꝝ.
Et pretiosam fecit
redemptionē aīarū suarum,
& cessauit
in seculum. Et viuet vltra
ī sempiternū, E. nō videbit
interitum.
Cum viderit sapientes
morientes, simul insipiens
& indoctus peribunt,
& relinquent

inturribuseius. Ponite (buite
corda v̄ra ī virtute eiꝝ, & distric
domos eius, vt
enarretis in progenie altera.
Quoniam hic est Deus
deus noster in eternum,
& in seculum seculi, ipse
reget nos
in secula.
**XLVIII. In finē p̄ filis
chore. Psalmus Dauid.**
Audite hec omnes
gentes, auribus percipite
oēs qui habitatis orbē. Quiq
terrigene & filii
hominum, simul in vnum diues
& pauper. Os meum loquetur
sapiētiā, & meditatio cōdis mei
prudētiā. Inclīnabo
in parabolā aurem meā, aperiā
in psalterio propositionē meā.
Cur timebo in die
malo, iniquitas
calcanei mei
circūdabit me. Qui cōfidit B.
in virtute sua, & ī multitudine
diuitiarum suarum gloriātur.
Frater
non redimit
redimet homo, non
dabit Deo placationem suam.
Et pretium
redemptionis anime sue,
& laborabit
in eternum & viuet adhuc
in fine m. Non videbit
interitum
cum viderit sapientes
morientes, simul insipiens
& stultus peribunt.
Et relinquent

ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέτετε
τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν δυνάμειν αὐτῆς
τὰς βάσεις αὐτῆς, ὡς οἰκίας ἢ κατασκευῆς
ἀν' ἀληθείας εἰς γενεὰν ἑτέραν. (λαλεῖ
ὅτι ὁὐ τὸς ἐστὶν ὁ θεὸς
ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα,
ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς
ποιμαίνει ἡμᾶς
εἰς τοὺς αἰῶνας.
μή. Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἡσίοις
κορὴ θαλάμῳ.
Ἀκούσατε ταῦτα πάντας
τὰ ἔθνη, ἐπιθίσατε (γλω. Οἱτι
πάντες ἀκατακοῦντες τὴν ἀκουσίαν
γενεῆς καὶ ἡμῶν
τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ ταυτῷ πλουσίος
ἢ πένης. Τὸ σωματικὸν λαλοῦσι
σοφίαν, ἢ ἡμελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσις. Κλίμα
εἰς παραβολὴν τὸ οὐκ ἔστι
ἐν θαλάμῳ τὸ προβληματικόν.
Ἴνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾶ ἢ ἀνομίας
τῆς πτερυγίσμου,
κυκλώσιμῳ. Οἱ πεπαιθότες
ἐπὶ τῆς δυνάμει αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τῷ πλούτῳ
τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.
Ἀδελφός
οὐλυτρουῦται,
λυτράσεται ἀνθρώπος, οὐ
δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ.
Καὶ τὴν τιμὴν
τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
καὶ ἐκοπίσθη
εἰς τοὺς αἰῶνα καὶ ζῆσται
εἰς τέλος. Οὐκ ὀφεται
καταφθῆρα
ὅταν ἴδῃ, σοφούς
ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ ταυτῷ ὀφραῖ
καὶ ἄνευ ἀπολοῦνται.
Καὶ καταλείψουσιν

B. Qui confidit, Li bro midras tehilim
 שמו בושחין על חילם
 שגא תבוטחין על חילם
 אוח טעה מה תן יכוין
 לעשות אין עשור עומד
 לחוקנותו אפשם כספם
 גסוהנס לא יוכל להעידם
 אל יאמר אום אני כשר
 היה בזכותו אפ נבלט
 אין אגרות פעיל רבנו
 יטעאל וראי עקב לעשו
 אציו וכן הוא אום את דא
 פדה יסדה איש מה
 העדיק אום ער אותו
 היוסאת מה קשה את לרא
 פדה יסדה איש למה קר
 פזין נפשתו מו. Qui confidit i uirtute sua, si cut dictu e cofidentes i uirtute sua. Quid uale bnt facere. Diuicie sig de eor no remanebut eis, & sic est dictu. Sop pho. i. Argentu eor & auru eor no poterit li berare eos. Non dicar ho pf meus fuit diues multitudine meritor, & pp merit u eius libe rabor. Na Abrahā nō ualebit liberare filium suu Ismaelē. Nec laas cob Esau fratre suu, & p pea dictu est frater non redimet, redim met uir &c.

C. Sunt ex hebreis q
 interpretant. Vnus non redimet, redimat si rgu li uel redimat qsqz ut sit positu aut pro aut sicut alibi ut id

D. Ex libro ciphre
 אני אפיה ואפיה תו כח
 אמר "פלך ישר ותואל
 יעבאית אני ואפיה וי
 אחרון אני אפיה ואפיה
 זה אחד שנתן רחם הפן
 לתחית הפתים אני
 אפיה ואפיה תמות נפשי
 במות ישרים יחי ראובן
 הולמות יחינו פיומים
 דא אני אפיה ואפיה
 שופע אני פיתה באחד
 חתים באחד הל פחתי
 ואני ארפא כדרך כך
 פיתה חתים באחד ואין
 פזין פעילין אבות
 פעילין את הבנים לא
 אברהם כפר לאת שפעאל
 ורא עתק פעיל את עשו
 אין לו אלא אבות שאין
 פעילין את הבנים אפין
 את חתין כפנין הל אין
 לא דה פדה אש ולא
 יעתיק פעיל את ישמע
 ורא יעקב פעיל את עשו
 ואפי נתן לו פפון
 שבעולם אין נתנין לו
 כופני שגאת לא פדה

turres eius. Ponite cor uestrum
 in exercitibus eius, exaltata in altum
 pretoria eius, propterea
 narrabitis in generatione nouissima,
 Quoniam hic est Deus deus noster,
 diuinitas eius in ea, & habitatio eius
 in celis in secula seculorum,
 ipse ducet nos in diebus
 iuuentutis nostre.

XLIX. In laudē. Permanus
 filiorum Quorah. Laudatoria.

Audite legem hanc omnes
 populi, aufcultate
 omnes habitatores erre. Et
 filii Adam antiqui, & filii
 Iacob, simul mundus
 & prophanus, Os meum loquetur
 sapientiam, & meditatio cordis mei
 intellectum. Inclinabo ad parabolam
 aurem meam, incipiam aperire
 in cithara enigma meum.

Quare timebo in die
 tempestatis male, nisi
 quia reatus peccati mei in fine mea
 circumdabit me. Vt peccatoribus
 qui confidunt in substantiis suis
 & in multitudine diuitiarum suarum
 laudantur. Fratrem suum
 captiuium nequaquam redemptione
 redimet uir impius, & non
 dabit Deo pretium redemptionis eius.

Quod si daret effet pretiosum
 in redēptione anime eius, & auferret
 malum eius, & punitionem eius
 in seculum. Et uiuet adhuc vita
 eterna & non uidebit iudicium
 gehenne.

Quoniam uidebit sapientes
 implos iudicatos gehenne,
 simul neclus & prauus
 perdentur, & relinquent

בגדל וקדש : טהור לבדן
 לא יוכל להסיר אתו לעולם
 בידו יד ה' מוטר
 דתשע לעין יחד אוחדן
 אדם דין אלהא אלהא
 לבי נפיה כנה ומדורה
 בטימיה לעלמי עלמין
 ה' יד בר נפא בזמן
 טהור וקדש
 לטימיה על יד יד
 דבני קדח מוטר דתתא
 טמעה אורחא דא כל
 עממייה יד
 כל דייח אדעא : אף
 בר נפא דמקדמה אף בר נפא
 דיעקב כחיה זכור
 וחייבא : פומי ממליל
 חומריה ודיניה לוי
 בונא : אפיל למתיליה
 אודי אפיל למפתח
 בנפיה אחור
 מטולמה אידחל בזיס
 אפידח בטימיה אולח
 דחובת סודתנותי בספי
 חורגני : יאה לחייבא
 דמתרחצין על גביהו
 וביס יעית עותד חו
 משתכחין : אפש
 דאישתבא ליה מפרק
 יפוח דבן רשעה ולא
 יתב לאהא פידקניה :
 דאלו יתב יהייק
 בפודקן נפשיה ופסוק
 פישותיה ופודענותיה
 לעלם : ויהי טוב לחיי
 עלמיה ולא יתב דין
 גירנס : יאה
 גירנס יפידח כפיה
 רשעיא מ' דין כיהנס
 סבירא יד וטימיה
 כחיה יאהו וישפוקן

في ابراجها & اعدلوا
 بقلوبكم التي قوتها اقتسموا
 منازلها
 لكيما يخبروا جيلا اخر
 ان الله هو
 الهنا الي الابد
 والي ابد الابد وهو
 الذي يرعانا
 الي جميع الازهار
 المزهور
 اننا من ولا ربعون
 اسمعوا هذا يا جميع
 الامم انصتوا يا
 جميع سكان الارض اهل
 الارض و اجاب
 البشر و الاغنيا والغفرا
 جميعه & فمي يتكف
 بحكمه و دلا و د قلبي
 بفهمه انصا لي
 الامثال بسمع و اكله
 بالتر مير خفيا تي
 لا اذخا في يوم
 سو & ادا
 احاطي
 اعدا يد ايها الواقفون
 بقوتهم المفتحرون
 بكثرة اموالهم &
 لا يفدي
 اح
 ولا ينجو انسانه ولا
 يعطي الله له خلاصا
 ولا تمن
 فديته نفسه &
 تعب
 الي الدهر ليحيا الي
 الابد لا ير
 الفساد
 الحكما
 يموتون و الجاهلي
 والنا قصر الفهم جميعها
 بهلكان

לאתרים חילם : alienis diuitias suas,
 קרנם בתימו sepulchra eorū domus eorū
 לעולם משבתם in seculum. Tabernacula sua
 לזר : i generatiōe & generatiōe,
 קרנתו ב מיתם vocauerunt in noībus suis
 על יצמורת : in regionibus.
 ואדם ביקר בל Et homo in honore non
 ילן נמשל cōmorabitur, assimīlatus est
 בפרמית נים iumentis mutis.
 זת דרנם בסל Hec via illorum, recordia
 לזו מדריהם eis, & post hos
 בפיהם י in ore suo
 יצ סלה : current in perpetuum.
 בעצתו לש Quasi oues
 לשטתו in inferno
 שיתו פנת ע positi sunt, mors
 יעם ור pascet eos.
 ויהו בם יש Et subiicient eos
 ישרים לבקר rectos in matutino,
 וזרם לבנות & figura eorum conteretur
 טאל מכל לו in inferno ab habitaculo suo.
 אך יתלהים Verumtamen Deus
 יפחה נפשי redimet animam meam
 מיד שטתו כי de manu inferi,
 יקרתני סלה : cum assumpserit me semper.
 זל תירג Noli timere
 כי יעשר א cum diues fiet
 איש כירפרה vir, cū multiplicata fuerit
 כבוד ברתו : gloria domus eius.
 כילא גמותו יקח Neq; enim moriens tollet
 תכל לא ירד אתרו omnia, nec descēdet post eū
 כבוד : כי נפשו gloria eius. Quia anime sue
 ברוי עבר in vita sua
 יבד ויודד benedicet, laudabunt te
 כיתטיב בך cum benefeceris tibi.
 רבותה עד Venient vsq; ad
 דור אבותיו generationem patrū suorū
 עד נצח לזר vsq; in eternum non
 יראו אדם videbunt lumen. Homo
 בקר ולי cum in honore esset, non
 יבין נבר intellexit

alienis diuitias suas,
 & sepulchra eorū domus illorū
 in eternum. Tabernacula eorū
 in progenie & progenie,
 vocauerunt nomina sua
 in terris suis.
 Et homo cū in honore esset non
 intellexit, comparatus est
 iumentis insipientibus, (rū scādalu
 & filis factō ē illis. Hec via illo
 ipsis, & postea
 in ore suo
 complacebunt,
 Sicut oues
 in inferno
 positi sunt, mors
 depascet eos.
 Et dominabuntur eorum
 iusti in matutino,
 & auxilium eorum veterascet
 in inferno a gloria eorum.
 Verumtamen deus
 redimet animam meam
 de manu inferi,
 cum acceperit me.
 Ne timueris
 cum diues factus fuerit
 homo, & cū multiplicata fuerit
 gloria domus eius.
 Quoniā cū iterierit nō sumet
 omnia, neq; descēdet cum eo
 gloria eius, Quia anima eius
 in vita ipsius
 benedicetur, confitebitur tibi
 cum benefeceris ei.
 Introibit vsq; in
 progenies patrum suorum,
 vsq; in eternum non
 videbit lumen. Homo
 cum in honore esset non
 intellexit,

αλλοτρίοις τῶν πλουτοῦ αὐτῶν,
 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν, οἱ οἰκίαι αὐτῶν
 εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν,
 εἰς γένεα ἢ γένεα,
 ἐπικαλέσονται τὰ ὀνόματα αὐτῶν
 ἐπὶ τῶν γῶν.
 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὡν, οὐ
 σωήκει, παρασμηληθῆναι,
 τοῖς κτήσι τοῖς ἀνοήτοις (σκᾶδalu
 ἢ ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς. Ἄσπῃ ἡ ὁδὸς αὐτῶν,
 αὐτοῖς, ἢ μετὰ
 ταῦτα ἐν τῷ σωματι αὐτῶν
 ἀλοκήσουσι.
 Ὡς πρόβατα
 ἐν ἀσπῃ
 ἔθετο, θάνατος
 πικρῆ αὐτοῖς,
 καὶ κατακυριεύσουσι αὐτῶν,
 οἱ δίκαιοι τὸ πρωῖν,
 ἢ ἡ βοήθεια αὐτῶν, παλαιώσεται
 ἐν τῷ ἀσπῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν
 ἐξωθήσουσι. Πλὴν ὁ θεὸς
 λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου
 ἐκ χειρὸς ἄδου,
 ὅταν λαμβάνη με
 Μὴ φοβοῦ,
 ὅταν πλουτήσῃ
 ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ
 ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐθνήσκῃ αὐτῷ, ληΐται
 τὰ πάντα, οὐδὲ συγκοιᾶσεται αὐτῷ
 ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
 ἀλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται ὅτι
 ὅταν ἀγαθῆναι αὐτῷ.
 εἰσιλεύσεται εἰς
 γένεα πατέρων αὐτοῦ,
 εἰς αἰῶνος οὐκ
 ὀλεῖται φᾶς. Καὶ ἄνθρωπος
 ἐν τιμῇ ὡν, οὐ
 σωήκει,

יתרו כן מאז לאחר בין
 פדורוהא מאז להא
 אל אלבד ומסא כדמ
 אל חבד האחאב
 דע-רא בא סמא ימ
 על אר דמ
 אסאן פ כראמ
 וחמלה שבה
 בא להא ימ אל לא ע-ע
 להא ומא דלהא מד סבלמ
 סאר ע-טרם להמ ובע
 מד א בא פוא להמ
 יבאר כון
 מל העס
 אל אחים
 יד פעון ואלמו
 יר עא למ
 ותיסלק עליהם
 המסתימון פ הגדוא
 מעו נשמ בלי
 פ האחים ומן מחד למ
 ויסקון מן אל
 מדעד נפסי
 מן איד אל אחים
 אדא אדהא
 לא תחפי
 אדא מן אל
 כן מסתימון ולא אדא
 מחד ביד
 פא נה לא ינאל ענד מו
 שיה ולא ינזל מע
 מא אדנ אל אחים
 נפסו אמה נמחד
 חדא סמא ישכר
 אדהא ר כלה אדא נמ
 וילדע אל
 אמארא בא
 ולא יבא אל
 אל אלבד אל אסאן
 אל ה-י בעמ
 גא הל פא יב

לצדקיהם במותו
 בבית קבורתו ישהו
 לעולם ולע-קומון
 ממשקניהו ליהויה
 כטול דאיהאן וקנטום
 ביש עליו א-ע
 ונברא חיבא בקרא לה
 יבית עים צדק איהל
 היד בעצא איהויה
 דנן אורחיהו טויהא
 ל-טון ובסופ-טון
 בפופ-טון י-טון
 סודותיהו לעלמ
 דאיהו היד ענא למ
 צדקיה וקט-טון
 וחברו צדקיה ופלהו
 בהו וחריציה אלקו
 מטול הכי גופ-טון
 בליין פניהם מן בנל
 דאיהו ידוהו וחבילו
 בית מדרש כיהו דליה
 אמר דוד בחרתנו אפרם
 איהא יפרוק נפשי מן
 גיהנם אחים ילפ-טון
 אורחיהו לעלמ
 על קרחוס עתיה אתנפי
 ואמר לא מדתל קשה אנו
 עמיר קרחו ברא צמעה
 אחים יסגי אקר ביתיה
 אחים לא במותיה יסב
 כולאולה יתות בתוה
 איהויה : אחים נפשיה
 דמטה בחויה יבד לך
 וידנד צדקיה אחים
 תטיב לפלחן קמך
 מעול דוכר-טון
 דצדק ערדר אנהויהו
 ותיעיא לעלמי עלמא
 לא יחמון בהויה : ונבר
 חיבא בזמן דאיהויה
 בקרא וליה יב-טון

iustis diuitias suas.
 In domo sepulture eorum habitabunt
 in eternum, & non surgent
 de tabernaculis suis, a generatione in generationem.
 Quoniam superbi facti sunt & sortiti sunt
 nomen prauum super terram.
 Et homo peccator, in honore non
 commorabitur cum iustis, assimilatus est
 bestie mure.
 He vice illorum stulticia
 ipsis, & in fine eorum
 ore suo, palam facient
 peccata sua seculo
 futuro. Sicut oues ad mortem,
 iusti, & interfecerunt
 & extirpauerunt iustos, & subiecerunt
 eos, rectos insuper percusserunt.
 Propterea corpora eorum
 consumentur in gehenna quoniam
 extenderunt manum suam & destruxerunt
 domum habitationis diuinitatis eius.
 Dixit David in spiritu prophetico utique
 Deus redimet animam meam a iudicio
 gehenne, quoniam docebit me
 legem suam in eternum. (phetauit
 De Quorah, & de societate eius pro
 & dixit. Ne timeas Moise, licet
 diues sit Quorah homo contentiosus,
 licet crescat gloria domus eius,
 quoniam nequaquam in morte eius portabit
 omnia, & non sequetur post eum
 gloria eius. Quoniam anima
 Moise in vita eius benedixit te,
 & confitebuntur te iusti, quoniam
 beneficuseris seruientibus coram te.
 Ascendet memoria
 iustorum usque ad generationem patrum suorum,
 & impli in secula seculorum
 non videbunt lumen. Homo
 iniquus in tempore quo manet
 in gloria non intelliget,

פדה אסורא יתו לאלה
 כוהו ויקר פדיו נפש
 תו יקר היא נפשו
 .i. Ego occidam & ego
 uiuere faciam, &c. Hec
 enim ait Deus rex israel
 & redemptor eorum Deus
 exercituum. Ego primus
 & ego nouissimus. Ego
 occidam & ego uiuere
 faciam. Hoc quod postquam
 data est eis manus puri
 uificatione mortuorum.
 Ego occidam & ego uiuere
 faciam. Morietur anima
 mea morte rectorum. Vi
 uet Ruben & non morietur,
 uiuificabit nos, post dies tres.
 Ego occidam & ego uiuere
 faciam, uti sentio ipse.
 Quod mors quod est in uno,
 & uita in uno & eodem,
 quemadmodum dictum est.
 Ego uulnus inferam, &
 ego medebor, ita mors
 & uita in uno erunt, & non
 est quod de manu mea possit
 euadere. Pater saluabit
 ne filios nequaquam.
 Nam Abraham non saluabit
 Ismael, nec Isaac saluabit
 Esau. Quoniam mors & uita
 ad me solam pertinet. Fratres
 enim non poterunt saluari
 fratres suos. Et hoc est quod
 scriptum est. Frater non redimet
 siue non saluabit, saluabit autem
 uir. Et Isaac non saluabit
 Ismael. Et Iacob non saluabit
 Esau. Et si daret pro saluacione
 eorum oes mundi diuitias,
 non sufficerent, saluare illos,
 nec sunt digni animam eorum
 propter. Hoc est quod scriptum
 est. Frater non redimet, redimet
 autem uir, & non dabit Deo
 pretium redemptionis eorum.
 E. Excometariis. R. Moise hadarfan
 אמר משה הדרסוה תפסוק
 נאמר על פלך תמשיח
 שימות כדי לפדות את
 ואבות האחר יתנו לגנת
 לא יראה שרת כמו
 וחכמים שימותו כמו
 uet ultra, &c. siue & ui
 uet semp & non uidebit
 infernum uti uidebunt sa
 pientes morientes, uti ali
 qui interpretati sunt. Dixit
 R. Moise hadarfan hic
 uersus dictus est de re
 ge Messia, quom morietur pro
 saluados pater. Et post
 modum uiuet in sempiternum.
 Nec uidebit infernum
 quemadmodum sapientes
 qui moriuntur.

נבטל נמשך assimilatus est
 נבטל נמשך iumentis
 נבטל נמשך mutis.
 נבטל נמשך L. Psalmus. Asaph.
 אלהים יהוה Deus, deus, DEVS A.
 דבר ויקרא ארץ locutus ē, B. & vocavit terrā,
 ממוחה שמש עד A solis ortu vsq̄ ad
 מבוא מעין מכ occasum eius. De cion
 מכלל יופי א perfecto decore,
 אלהים וטפיע: Deus apparuit
 יבוא אלה veniet
 אלהינו ויהוה deus noster & non
 יבוא אש tacebit, ignis
 לפניו והתקבל coram eo vorabit,
 וסביב נסע & in circuitu eius
 נסעה מחד: tempestas valida.
 יקרא אלה השמים Vocabit celum
 מעל ואל הארץ de sursum & terram
 לדון עמו א vt iudicet populum suum.
 יספדו כל ח Congregate mihi
 יספדו כל נר misericordes meos,
 כהני עמי qui paciscuntur
 בריתי עמי pactum meum in
 זבח ויגידו שמים sacrificio. Et annūciabūt celli
 צדקו כאלהים iustitiam eius, quia Deus
 שפט תוא סלה: iudex est in perpetuum.
 שמעה עלי ואדבר Audi popule mi & loquar,
 ישראל ואתחנן israel & contestabor
 בך אלהים אלהיך te, Deus Deus tuus
 אני: לא על ego sum. Non propter
 זבחיך אבן victimas tuas
 ארכיך וע arguam te,
 ועולותיך ל & holocaustomata tua
 לנגדך תמיד: coram me sunt semper.
 לא אקח סביתך Non accipiam de domo tua
 פך מן הלאה: vitulū, neq̄ de gregibus tuis
 צימדים: אב כו hircos.
 כהני כהני Mea enim sunt omnia
 ויגידו שמים animalia siluarum,
 פיהמות נבטל pecudes
 כהני כהני in montibus

comparatus est
 iumentis insipientibus &
 similis factus est illis.
 XLIX. Psalmus Asaph.
 DEVS deorum dominus
 locutus est, & vocavit terram.
 A solis ortu vsq̄ ad
 occasum, ex syon
 species decoris eius.
 Deus manifeste
 veniet
 deus noster & non
 filebit. Ignis
 in conspectu eius exardescet,
 & in circuitu eius
 tempestas valida.
 Aduocauit celum
 de sursum, & terra n
 discernere populum suum.
 Congregate illi
 sanctos eius,
 qui ordinant
 testamentum eius super
 sacrificia. Et annūciabūt celli
 iustitiam eius, quoniam Deus
 iudex est.
 Audi populus meus & loquar,
 israel & testificabor
 tibi, Deus deus tuus
 ego sum. Non
 in sacrificiis tuis
 arguam te,
 holocausta autem tua
 in conspectu meo sunt semper.
 Non accipiam de domo tua
 vitulos, neq̄ de gregibus tuis
 hircos.
 Quoniam mee sunt omnes
 fere syluarum,
 iumenta
 in montibus &

παρασκευασθη
 κτηνη τοις ανομοις, και
 ωμοιωθη αυτοις.
 μθ'. Υαλημος τω ασαφ.
 Θεος των κυριων
 ελαλησεν, η εκαλεσε την γην,
 απο ανατολων ηλιου μεχρι
 δυσμων. Εκουσεν
 η απριπτα της αραωτητος αυτου.
 Ο θεος εμφανως
 ηξει
 ο θεος ημων και ου
 παρασιωπησει τον θυρον
 ενωπιου αυτου κωδωπησας
 και κηλη αυτου,
 κατα τις σφοδρα.
 Προσκαλειται τον ουρανον
 αγα, και την γην
 του διακριναι τον λαον αυτου.
 Συναγαγεται αυτοις
 τους αγιους αυτου,
 τους διατιθεμενους
 την διαθηκην αυτου επι
 θυσιαις. και αναγγευσουσι οι ουρανοι
 την δικαιοσυνην αυτου, οτι ο θεος
 κριτης εστιν. διαβαλαμα.
 Ακουσου λαο μου, η λαλησασθε
 ισραηλ η διαμαρτυρωμαι
 σοι, ο θεος ο θεος σου
 εγω εγω. Ουκ
 εστι ταυς θυσιαις σου
 ελεξασθε,
 τα δε ολοκαυτωματα σου,
 ενωπιου μου εστι διαπερτωσε
 ου δεξομαι εκ του οικου σου
 βοσκους, ου δε εκ των ποιμηων σου
 χιμαρους.
 Οτι εγω εστι παντα
 τα θηρια του αγρου,
 κτηνη,
 εν τοις ορεις η

mille. Scio
 omnes aues
 montium,
 & fera
 agri
 mecum est.
 Si esuriero non
 dicam tibi, meus est
 enī orbis & plenitudo eius.
 Nunquid comedam carnes
 taurorum,
 & sanguinem
 hircorum
 bibam. Immola
 Deo sacrificium cōfessionis.
 & redde altissimo
 vota tua, Et inuoca me
 ī die tribulatōis, liberabo te,
 & glorificabis me. Impio autē
 dixit Deus,
 quid tibi est (meorū,
 cū enarratione p̄ceptorum
 & vt assumas pactum meum
 in ore tuo. Et tu odisti
 disciplinam & proiecisti
 verba mea post te.
 Si videbas furem
 consentiebas ei, & cum
 adulteris erat pars tua.
 Os tuum dimisisti
 ad malitiam, & lingua tua
 concinnauit dolum.
 Sedēs ī fratrē tuū loq̄baris,
 & ī filiū m̄is tue fabricabas
 opprobrium. Hec
 fecisti
 & tacui,
 existimasti me esse futurum
 similem tui.
 Arguam te
 & ordinabo illa

boues. Cognoui
 omnia volatilia
 celi,
 & pulchritudo
 agri
 mecum est,
 Si esuriero non
 dicam tibi, meus est
 enī orbis terre, & plēitudo eius
 Nunquid manducabo carnes
 taurorum
 aut sanguinem
 hircorum
 potabo. Immola
 Deo sacrificium laudis,
 & redde altissimo
 vota tua. Et inuoca me
 in die tribulationis, eruam te
 & honorificabimē. Peccatori autē
 dixit Deus,
 quare tu
 enarras iustitias meas,
 & assumis testamentum meum
 per os tuum. Tu vero odisti
 disciplinam, & proiecisti
 sermones meos retrorsum.
 Si videbas furem
 currebas cum eo, & cum
 adulteris portione tuā pōebas.
 Os tuum abundabit
 malicia, & lingua tua
 concinnabat dolos. (quebaris,
 Sedens aduersus fratrē tuū loq̄
 & aduersus filiū m̄is tue pōebas
 scandalum, hec
 fecisti
 & tacui.
 Existimasti inique φero
 tui similis,
 arguam te
 & statuam

βόβ. Ἐργασκα
 πάντα τὰ πτεῖνα
 τοῦ οὐρανοῦ,
 ἔ, ὠραότης
 ἄγροῦ
 μετ' ἐμοῦ
 εἰσι. Ἐὰν πεινάσω, οὐ
 μή σοι εἴπω, ἐμὴ γὰρ
 εἰσι ἡ οἰκουμένη, ἡ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
 Μὴ φάγωμαι κρέα
 ταύρων,
 ἢ αἷμα
 τράγων
 πίωμαι. Ὀύσω
 τῷ θεῷ θυσίαν ἀνεπίστ.,
 ἢ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ
 τὰς ἀχάρισον. Καὶ ἐπικαλέσομαι
 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, ἢ ἐξιλοῦμαι σὺ,
 ἢ δοξάσοις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ
 εἶπεν ὁ ὁθεός,
 ἵνα σὺ
 ἐκδιηγῆ τὰ δικαίωματά μου,
 ἢ ἀγαλαμβάνῃς τὴν διαθήκην μου
 διὰ σώματος σου. Σὺ δὲ ἐμίσσησας
 παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες
 τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
 εἰ θεῶδες κλέπτῃς
 σωίτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ
 μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐπίθεσθε
 τὸ σώμα σου, ἐταλόγησθε
 κακίαν, ἢ ἠλωδοῦσθε,
 περιέπαλεκε δολοπότητας. (λαλῶ,
 καθήμενος κατὰ τὰ ἀδελφοῦς σου κατὰ
 ἢ κατὰ τὸ ἕβου τῆς μητροσύου ἐπίθεσθε
 σκανδαλον. Ταῦτα,
 ἐποίησας,
 ἢ ἐσῆγησας
 ὑπέλαβες ἀγομίαν ὅτι ἴσους
 σοι ὅμοιος.
 Ἐλέγξατε,
 καὶ παραστήσθε

טורין אלף דליון קדמי בל
 מיני עופין דפרדיון
 באור שמיא ומרגול
 דרע דקדוה שרין
 בארעה ורטיה מי
 בשמיא מרגן קדמי
 אין מי זמן קרבן
 תדירא לא אמר לך ארום
 זילי ארעא ומליה
 מן ימא דחרוב פיר
 מקדשא לא קבילית פיר
 נכסת פטימא אודמי
 זכרתי לא זרקתי קדמיא
 קדמי קבול יצוד בשא
 ויתחשב קדמי יז נכסת
 תודתא ושלט לעילא
 נדריד: וצלי מקדמי
 דעקבא אשכונך ארום
 תיקרנני: לרטיעא דלא
 עבר תתובא ומעלי
 פמרוך אמר אהא מת לך
 למשעני קיימי ורגומי
 בשמי ותדבר קיימי על
 פומך: ואת שכינתא
 מכסותא דחכימי
 וטלקתא פרגמי בתוך
 אין חמינתא נכסת
 ורטיה פתח ויתעם
 נזירי נפשיה אחא לקך
 פומך שלחמא למשעני
 לשינא בשכיח ולשנד
 מדקא למללא נבלא
 תתב ובאחוד המליל
 בדבופא פבר אמך תשני
 דופי: גליון עובדן זי
 פישן עבדתא ואורבית
 דתתב השבתה למיני
 עד עלמין שלים אמרתה
 פליך אידמי תקוי
 דיקמך אוכתנד בעלמא
 דין ואסור גירי נכסת
 ואלפימיה

mōtes mille. Note sūt ī aspectu meo, (Coēs
 species auium que volant
 in aera celorum, & gallus
 filuēster cuius pedes quiescunt
 in terra, & cuius caput attingit
 celum cantat coram me.
 Si venerit tempus sacrificiū
 continui non dicam tibi, quoniam
 mea est terra & plenitudo eius.
 A die destructionis domus
 sanctuarii non accepti carnes
 sacrificiorum pinguium & sanguinem
 hircoꝝ nō fuderūt sacerdotes (prauā,
 corā me. Reprime concupiscētiā tuā
 & reputabī corā DEO sicut sacrificiū
 manifestum, & redde altissimo
 vota tua. Et orabis coram me
 in die tribulationis liberabo te quoniā
 honorificabis me. Impio autē quē non
 penitet & orat
 in habitaculo dixit Deus, quare
 enarras preceptum meum & cur iuras
 in noīe meo, & versatur pceptū meū ī
 ore tuo. Et tu odisti
 castigationem sapientum,
 & proiecisti verba mea post te.
 Si vides furem
 curris post illum, & cum
 fornicariis ponis partem tuam.
 Os tuum disposuisti vt loqueretur
 loquellam iniquam, & linguam tuam
 strinxisti vt loqueretur dolum.
 Stas & in fratrem tuum loqueris
 mēdacia, & in filium matris tue ponis
 opprobrium. Has operationes
 malas operatus es, ego vero expectaui
 conuersionē, existimaſti permāsurū te
 in eternum pacificum, dixisti
 in corde tuo ero fortis
 sicut tu, arguam te in hoc mundo,
 & ordinabo gehennam

fuple dedisse legē, aut
 creasse mūdī: Nequa
 quā. S; duo ī unū siue
 unite, necessario crea
 uerūt. Et sic est ipse dī
 cēs. Vtriq; manus mea
 fecit fundamta terre,
 & dextera mea cōcin
 nauit celos. Et hoc est
 illud. Ab ortu solis uf
 q; ad occasum, lauda
 bile. s. ē nomē Dei & c.

 B. Deus pater locu
 tus est, tum aibi, tum
 ibi. Hic est filius meus
 dilectus. Deus filius lo
 cutus est ut passim ha
 betur in euāgelio. De
 us spīritus sanctus lo
 cutus est, tum per apo
 stolos, tum per eorum
 successores.

 B. Iterum. Ex com
 mentariis hebraicis
 אמר לנחום פפוס בדית
 פא והיוט הפשולש לא
 במהרה נתק זה נאמר על
 תשובת העולם כמו שאמר
 דוד אל אלהים יהוה דבר
 דקרא ארץ כי עבא האל
 עם נביאו והוכיח את
 עמו והם יברוהו ויחזרו
 להוכיחם בכח אלהים
 אשר הוא מדת הדין ולא
 יאמנו עד שיבא האל
 ברחמי אסד הוא שם
 וקרא לכל הארץ והודיעם
 משפטיו ותקין את
 היא הפעם השלישית והת
 הוא אמרו אל אלהים י
 דבר שאתחיתאמשולש
 ופעל ביום געזים
 בשלשה כחות ובעצם
 אחד ותשלישי יהיה קיים
 i. Dixit. R. Nahum
 mipum, bedita, quid
 est dictu id quod scri
 ptum est. Filium tripli
 catum non facile rum
 petur. Hoc dictum est
 pro penitentia & cons
 uersione mundi, quem
 admodū dixit Dauid,
 Deus Deus Deus locu
 tus est & uocauit ter
 ram, quoniam ueniet
 Deus cum prophetis
 suis pro emendatione
 populi sui & ipsi nega
 bunt eum. Et rursum
 ueniet ad corrigendos
 illos uirtute diuinita
 tis, que est regula iudi
 cii, & non credent in
 eū, donec ueniat ipse
 in misericordia sua, q̄
 quidem est ipsum no
 men Dei tetragram
 maton. i. יהוה. Ioua.
 Et uocabit totam ter
 rā ut cognoscere eos

ante oculos tuos.
Intelligite queso hec
q obliuiscimini Dei, ne forte
rapiam & non sit
qui liberet. Qui immolat
confessionem glorificat me,
& preparanti iter
ostendam ei
in salute Dei.

LI. Ad victoriā.
Psalmus Davidis.
Qñ venit ad eū Natan
propheta, cū intrauit
ad Bat fabaa. **A.**
Misere mei Deus, (tuaq,
fm misf. tuā, iuxta mul. mi.)
dele iniquitates mās. Admodū
laua me ab iniquitate mea,
& a peccato meo mūda me.
Qm iniqua. māsego cogno.
& peccatū meum cōtra me
est semper. Tibi soli
peccaui & malum
in oculis tuis feci,
vt iustificeris i fmōibus tuis
& emūdes i iudicio tuo. Ecce
in iniquitate cōceptus sum,
& i p̄ctō cōcepit me (uisti,
mī mā. Ecce. n. veritatē voc
in absconditis & in archano
sapientie, erudies me.
Asperges me hyssopo
& mundabor,
lauabis me & sup niuē (cias
dealabor. Auditū mihī fa
gaudiū & leticiā, & exultent
ossa humiliata. (tis meis,
Abscōde faciē tuā a pecca
& oēs iniquitates meas dele.
Cor mundum crea mihi
Deus, & spiritum stabilem

contra faciem tuam.
Intelligite hec
qui obliuiscimini Deum, neqñ
rapiat & non sit
qui eripiat. Sacrificium
laudis honorificabit me,
& sciliciter
quo ostendam illi
salutare Dei.

L. Psalmus in finem
David quando
venit ad eum Nathan
propheta quādo intrauit
ad Bersabee.
Misere mei Deus (mifa. tuaq,
fm mag. misf. tuā. Et fm mul. C
dele iniquitatē meā. Amplius
laua me ab iniquitate mea,
& a p̄ctō meo mūda meō (ico,
Qm iniquitatē meā ego cogno
& peccatum meum contra me
est semper. Tibi soli
peccaui & malum
coram te feci,
vt iustificeris i sermonibus tuis
& vincas cum iudicaris. Ecce
enī in iniquitatibus cōceptus sū,
& i peccatis cōcepit me (xiffi,
mī mea. Ecce. n. veritatē dile
incerta & occulta
sapientie tue manifestasti mihi.
Asperges me hyssopo
& mundabor,
lauabis me & super niuem
dealabor. Auditui meo dabis
gaudiū & leticiā, & exultabunt
ossa humiliata. (meis,
Auerte faciem tuā a peccatis
& omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me
Deus, & spiritum rectum

κατὰ προσώπου σου τὰς ἁμαρτίας. **Σύντι** δὴ ταῦτα οἱ ἐπιληθασόμενοι τοῦ θεοῦ, μή ποτε ἄρπασῃ ἢ ἔν μὴ ὁ ῥυόμενος. Οὐσίας ἀγίαςας δοξάσῃ, καὶ ἐκ ὄθῳ ἢ δὲ ξω αὐτῶ τὸ σωτήριόν μου.

ν. Εἰς τὸ τέλος Ιαλμὸς τῶ Δαβὶδ, ἐν τῷ εἰληθῆνι πρὸς αὐτὸν νόθον τοῦ προφήτου, ἠὲ καὶ εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβῆ τῷ γυναικίκο ὄντιον. Ἐλείποντες ἑθῶς, (θός τ) ἀκίρμηδνας, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος. καὶ κατὰ τὸ πλεῖν ἐξάλθῳ τὸ ἀνόμημα μου. Ἐστὶ πλεον πλῆθον ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, ἢ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου, καθάρισόν με ὅτι τῷ ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, ἢ ἡ ἁμαρτίαν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διασημῶς. Σαί μίγα ἡμαρτοῦ, ἢ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐπέσπα. Ὅπως αὖ δικαιοσύνης ἐν τοῖς λόγοισόν, ἢ γιγνώσκῃς ἐν τῷ κριμαδίσει. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις οὐκ ἐπέσπα, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίλησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀληθῶς ἠγάπησας, τὰ ἀλήθη ἢ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου, ἐδήλωσά μοι. Ῥῥυτίθῃ με ὑψώσας, καὶ καθαρὰ ἵσοναι, πλῆθῃ με ἢ ὑπὲρ χιόνας ἀλακμῶδησοναι. Ἀκουτίθῃ μοι, ἀγαπίαν, ἢ ἀφροσύνην, ἀγαπίον ὅσα τε ταπεινωμένα. (ἀμτ. πλῆθῃ, Ἀποστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἢ πάσας τὰς ἀνομίας μου, ἐξάλθῳ. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα ἄδύς,

in mundo futuro coram re.
Intelligite que se hec
impii qui obliuiscimini Dei,
ne forte conteram fortitudinē vestrā,
& non erit qui vos eripiat. Domanti
fomitē prauū velutī sacrificiū laudis
imputabitur ei, & honoranti
me, & obseruanti semitas prauas
ostendam ei in redemptione Dei.

faciat, iudicia eius, &
pcepta eius, quod erit
uice tertia, & hoc est
quod dicitur Deus Deus
us Deus locutus est,
ipse siquidem est filium
tripulum, & eo operas
tus est in mundo ter na
uirtute & unica sub
stantia. Et hec trinitas
erit firmissima.

LI. In laudem,

Laudatoria Davidis,
quando venit ad eum Natan
propheta, quando miscuit se
cum Bat sabah.

Misere mei Deus secundum benignitatē tuā
secundum multitudinē miserationū tuarum
dimitte peccatum meum. Admodum
lauabis me ab iniquitatibus meis,
& a culpa mea mundabis me.
quoniam scelera mea corā me manifesta sunt,
& peccatū meū in conspectu meo continet.
Coram te solo
peccaui & malum coram te feci,
propterea iustificabis me
in sermone tuo, purum reddes me
cum iudicabis. Ecce
in iniquitate conceptus sum
& in peccato concepit me
mater mea. Ecce veritatem voluisti
in ebetudinibus & obruso corde
sapiētiam docebis me. Insuade super me sicut
si in mundū aqua aspersiois, (sacerdos insudēs
cum hyssopo & cineribus vacce,
& mundus ero, lauabis me & plusquā
nix candidus sium. Nunciabis mihi
gaudium & leticiam, & personabunt
laudes membra que confregisti.
Amoue furorem tuum a peccato meo,
& cunctas iniquitates meas expunge.
Cor mundum crea mihi Deus
& spiritum rectum in timore tuo

A. Bersabee, legen
dum, bat faba citra du
bium non Bersabee,
quod corruptum est &
apud latinos & apud
grecos.

בְּעֵלְמָה דְּאֵי קֹדֶם:
אֵי רַחֲמֵיךָ גִּחֶז דְּמִי
רַחֲמֵיךָ דְּאֵלֵינוּ יְיָ
דִּלְמָא אֵימַר תִּתְּקַפְּנוּ
וְלִית דִּי פְּשִׁיעֵיךָ : דְּזִבְחָ
יֵצֵא פְּשִׁיא הַיָּד קֹדֶם
וּמְחַד יְהֵאב לֵיה וּמְקִיר
לְיִדְעָרָא אֲוֵרָתָא בִּישְׁתָּ
אֲחִמַר לֵיה בְּפֻרְתָּא דְּיָד
לְשָׁבָתָא

أمام وحبها
أفهموا هذا
أيها الناس سون الله ليلا
تخطفوا ولا تجحدوا من
بتقدمكم
السنديح مـدونني
وهـنات
أريكم
خلاصني

מושב תחת לדוד
כד אתא ליה נט
בדיבית כד שמע ע
עם פרסבע
חוסעל יד טבוחד
היך סגור רחמיך
כד טבוק מרוד : פוגע
החורנין מעונייני
ומן חובי חבני
אחוס מרוד קדמי נלין
והוב לקובלי חדק
קדמך לדבר ניד

الز مورال خمسون
أرحمني يا الله كعظيم
رحمتك ومثل كثر در اغتك
امح ذ بنو واكثر
كفري من اذمي
ونقني من خطيتي
لا تني عارف
وخطيتي
كل حين لك وحدك

חביחודיט קודמך עבדתי
מך בגלל חטאי ימי
במלחמך הגדול יתפד
רחמיך : רחמיך בעו
פעוניי אתי לית
ובחוב עבדתי מיני
אמי : הא קושטא רעמא
פנולין ובטמות לך
חכמת מרותי תימעל
הי כהל דמתי על מסמתי
אדוית באיזוק מוק מורת
בדיבית מסחיני ומן
חלל את חודי : מבשר ניני
חדתא ומוציאתא תביען
מושב תחת איחודיט פית
סלק אמין מן דו פ
ובקיעון מיטת
לב ברוד בר לך אליי
ורודי מנין בדיחלך

أحداك ودين
يديك عملت السيئات
ليحدث فؤلك وتغافل في حكمك
لاني بالاثم حملتني
وبالحكاياء
أمتي : أنت هـ ريت العدل
أعلمتني بواظن
سراير حكمك
أدخ علي زوفك
فأدع
أغسلني
الذاح اسمعني سرورا
وفرحة لبتدفع عظامي
التواضع
أصرف وجهك عن حكمي
وأرح جميع سيئاتي
اللهم اجعل لي
قلبا كاهن
وجا دح في صدري

הַיְשׁוּ בְקִרְבִּי : אֵל-
הַשֵּׁלֵבֵנִי מִלְפָנֶיךָ
וְהַחַחַד קָטַעַתְּ אֶל-מִקְלִי
סִפְיָנִי : הַשִּׁיבָה לִּי
שִׁשְׁוֹן יִשְׁעֶךָ הַחַח
נִדְבָה תִסְמְכֵנִי :
אֲלֹמֶת פְּשָׁעִים
וְדַכָּךְ אֲחַטְּאִים
אֲלֹךְ יִשׁוּבִי :
הַשֵּׁלֵבֵנִי מִדָּמִים
אֲלֹהִים אֱלֹהֵי
הַשְׁעָתִי הַיְשׁוּבֵנִי
לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ
אֲדַבֵּר וְשִׁפְתֵי תִפְתָּח
וְפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
כִּי לֹא-חֲפַצַּתְּ זֶבֶחַ
וְאֲמִנָה עֹלָה לֹא
חֲרָצָה זֶבֶחַ אֱלֹהִים
חַח נִשְׁבַּחַתְּ לֵב
נִשְׁבַּח וְנִדְבָה
אֱלֹהִים לֹא חֲבָה :
הַשִּׁיבָה בְּרַעְיֶנְךָ
אֶת-צִדְקֹת תִּבְנִית
הַקִּמַת יְהוּדָה :
אֲתַחֲפַצַּב וְכֹהֵנֵי-
צִדְקָתְךָ עֹלָה וְכֹלֵלֵךְ
אֲנִי עֹלָה עֹלָה
מִבְּחַרְךָ כְּרִים :
נָב לִמְנַחַח
בְּשִׁבְלֵי לַחֲדָד :
בְּבֹא-אֲדָמָה הָאֲדָמָה
וְנִגַּד לְשֹׁמֵר
וַיֵּאמֶר לוֹ פֶּאֶרְזוֹד
אֶל-בֵּית אַחִימֵלֵךְ :
מִתְהַלְּלֵךְ
בְּרַעַה תִּגְבַּר חֲסֵד
אֵל כְּלֹד-יָוֵם :
דָּוִד מִחֲשֵׁב לְשׁוֹבֵב
כִּתְעַר מִלִּפְטֵי
עֵטָה רַחֲמֶיךָ :
אֲהַבֶּה רַע מִטוֹב

renoua i visceribus meis. Ne
proicias me, a facie tua,
& spūm scūm tuū ne auferas
a me. Redde mihi
lecticiā salutaris tui, & spiritu
nobili confirma me.
Docebo iniquos
vias tuas, & peccatores
ad te reuertentur.
Libera me de sanguinibus
Deus Deus
salutis mee, laudabit
lingua mea iustitiam tuam.
Domine labia mea aperies,
& os meū annūciabit laudē tuā.
Nō enī vis vt victimā feriā,
nec holocaustum tibi
placet. Sacrificium Dei,
spiritus confractus cor
contritum & humiliatum
Deus non despicias.
Benigne fac in volūtate tua
cion, & edificentur
muri ierusalem.
Tunc suscipies sacrificium
iustitiae oblatiōes & holocau-
tunc imponent super (sta,
altare tuum vitulos.
LII. Ad victoriā.
Dauidis, intellectus.
Cum venit Doeg idumeus,
& nunciavit Sauli,
& dixit ei. Venit Dauid
in domum Achimelech.
Quid gloriaris
in malicia, potēs misericordia
Dei tota die.
Insidias cogitauit lingua tua,
quasi nouacula acuta
faciens dolum.
Dilexisti malū magis q̄ bonū,

innoua in visceribus meis. Ne
proicias me a facie tua,
& spūm sanctū tuū ne auferas
a me. Redde mihi
lecticiam salutaris tui, & spiritu
principali confirma me.
Docebo iniquos
vias tuas, & impij
ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus
Deus Deus
salutis mee, & exultabit
lingua mea iustitiam tuam.
Domine labia mea aperies,
& os meū annūciabit lau. jē tuā.
Qm̄ si voluisses sacrificiū de-
vitiq, holocaustis nō (dissem
delectaberis. Sacrificium Deo
spiritus contribulatus, cor
contritum & humiliatum
Deus non despicias.
Benigne fac i bōa volūtate tua
syon, vt edificentur
muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium
iustitiae oblatiōes & holocausta,
tunc imponent super
altare tuum vitulos.
LI. In finem
intellectus Dauid
cū venit ad eū Doeg idumeus
& nunciavit Sauli,
venit Dauid
in domum abimelech.
Quid gloriaris
in malicia, qui potens
es in iniquitate. Tota die (tua,
iniustitiā tuā cogitauit lingua
sicut nouacula acuta
fecisti dolum. (tatem,
Dilexisti maliciā super benigni-

εὐκαίριστον ἐν τοῖς ἁκατάριστοις. Ἀλλὰ
ἀπορρίψιμι ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀνταρτίως
ἀπέμω. Ἀπόδομα (ματι
τῶ ἀγαπίου τοῦ σωτήριου καὶ πνεῦ
ἡγεμονικῶ τῆς ἐξουσίας.
Διδάξω ἀνομοῖ
τας ὁδούς σου, καὶ ἀσεβῶν
ἐπι δεῖ ἐπιστρέψουσιν.
Ρυθίωμι ἐξ ἁμαρτίας
ὁ θεὸς ὁ θεός
Τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλισοίτα
ἢ γλαυκῶν τῶ δικαιοσύνης σου.
Κύριε τὰ χύλη μου ἀνοιξέ,
καὶ τὸ στόμα μου ἀνοίξῃ τῶ ἀγαπίου σου.
Ὅτι εἰ κήλησσας θυσιῶν, ἰδωκα
ἀγ, ὁλοκαυτώματα οὐκ
ἄλοκίους. Οὐσια τῶ θεῶ,
πνεῦμα σωτηριμμένη, καρδίας
σωτηριμμένη καὶ ταπεινωμένη
εἰ θεός οὐκ ἐξουλιώσῃ.
Ἀγαθὸν κύριε ἐν τῇ ἀλόκίῳ σου
τῶ σὺν, καὶ ἀκοδομηθῆτω
τὰ τεύχη ἰερουσαλήμ.
Τὸ πνεῦμα ἀλόκίῳ θυσιῶν
δικαιοσύνης, ἀγαθὸς καὶ ὁλοκαυτώματα
τῶ ἀγαπίου σου ἐπὶ
τῶ θυσιῶν ἰερουσαλήμ.
να. Εἰς τὸ τέλος
σωσίας τῶ Δαβὶδ,
ἐν τῶ ἔθρῳ δαυὶδ τοῦ ἰδουμαίου
καὶ ἀγαθῆσαι τῶ σου
καὶ ἐπὶ αὐτῶ, ἡλθὲ Δαβὶδ
εἰς τὸν οἶκον ἀβιμελεχ.
Τὶ ἔκωχας,
ἐν κακίᾳ ὁ δαυὶδ,
ἀγομίαν ὀλλῶ τῶ ἡμέραν,
ἀδικίαν ἐλογίσατο ἢ γλαυκῶν
Ὡς ἔξυρξεν ἡκοιμημένον
ἐπώρισας δόλον.
Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἰσῶν,

مستقيما & لا
 من بين ايديك
 ولا تنزع عن روح
 اعطني
 خلاصا وروح
 شبعني
 حتى اعلم المدلعين
 والبيك
 الكافرون
 من الدماء
 يسبح بعد لك
 لسانى
 وتفتح
 ويدى عنى بتسابيح
 نشاء الذبايح
 ولر ترص
 الوفاء & خبايح الله
 ارواح متواضعه
 مكتنفت
 لا يرد له
 انعم يارب
 صهيون بمسرتك وانس
 اورشليم
 حينئذ تسر
 العدل والرفوقه الكامله
 هذا طرتفع العجول على
 مدايحك

المزمور
 الحادى والخمسون
 لما اذا يفتخر
 بالشروب الاثر
 النصار
 لسانك ينلوا
 ومثل الموسى
 عملت الغدر
 اثره الشر على الخير

روحا
 فكر حتى
 ولا تنزع
 فدست
 دهجه
 قاهر
 حتى اعلم
 طرفك
 ترجع
 الكافرون
 من الدماء
 يا الله اله
 خلاصى
 لسانى
 وتفتح
 ويدى عنى
 بتسابيح
 نشاء الذبايح
 ولر ترص
 الوفاء & خبايح
 الله
 ارواح متواضعه
 مكتنفت
 لا يرد له
 انعم يارب
 صهيون بمسرتك
 وانس
 اورشليم
 حينئذ تسر
 العدل والرفوقه
 الكامله
 هذا طرتفع
 العجول على
 مدايحك

لسانك ينلوا
 ومثل الموسى
 عملت الغدر
 اثره الشر على الخير

renoua in me. Ne
 proicias me a presentia tua, & spiritū
 ppheticum sanctitatis tue ne auferas
 a me. Conuertere ad me legem tuam
 vt gaudeam in redēptione tua, & spūs
 propheticus confortabit me.
 Docebo scelestos
 vias tuas & impii
 coram te conuertentur.
 Libera me de iudicio interfectionis
 DEVS Deus redemptionis mee,
 & stillabit laudem,
 lingua mea iustific tue.
 DEVS labia mea aperit in lege tua,
 & os meum annuntiabit laudē tuam.
 Quoniam non placent tibi sacrificia
 sancta, holocausta quoq; non
 vis. Sacrificia sancta Dei
 anima contrita, cor
 contractum & humiliatum
 Deus non despicias.
 Fac benigne in voluntate tua
 clon vt edificentur
 muri ierusalem.
 Tunc acceptabis sacrificia
 iustitie, oblationes & incensa,
 tunc ponent sacerdotes
 super altare tuum vitulos.
 LII, In laudē, stelletus bonus
 per manus Davidis,
 quando accessit Doeg idumeus,
 & nunciauit Sauli
 & dixit ei. Venit Dauid
 in domum Achimelec.
 Quid laudaris lingua iniquitatis,
 potens vt damnes sanguinem iustum,
 misericordia Dei adest tota die.
 Dolos cogitasti in corde tuo,
 lingua tua sicut nonacula acuta
 operatur verborum susurrations.
 Dilexisti malū magis q̄ bonū mēdaciū

שקמו צדקיהו
אתה כל דבר
בלע לשון שקר
גם יאמר
ימנה לא יענה
ויפנה
כאלו ושר
כאלו חיים סלה
ויאמר צדקים
ויאמר ועל
ישקו : ח
הנה הנגר לא
ישם אלהים מעו
ובטח ברג עשו
עון בתו : ואני
בדת רענן בבית
אלהים בטרתי
בחסד אלהים עלים
ועד : אודך לעולם
כי עשית ואקוה
שמך כדעוב נגד
ויענה :

medaciu magi q loq iusticia
Dilexisti oia uba (i pperu.
destructois, lingua q dolosa.
Sed Deus
destruet te in sempiternum
incidet te, & precidet te,
de tabnaclo & eradicabit te
de terra viuētū in ppetuū.
Videbunt iusti
& timebunt & super eum
ridebunt.
Ecce vir qui non
posuit Deū fortitudinē suā,
sed spauit i mul. diuiti. sua q.
oforta. ē i ifidiis suis. Ego at
sicut oliua ramosa in domo
Dei, speraui
in misericordia Dei i seculū
si pēnū. Cōfitebō tibi i scīm
quoniā fecisti, & expectabo
nom tuū, qm bonū i cōspectu
misericordium tuorum.

LIII. Ad victoriā.
Per chorum.
Intellectus.
Dauidis.

iniquitate magis q loq equitate.
Dilexisti omnia verba
precipitationis lingua dolosa.
Propterea Deus
destruet te in finem,
eucllet te & emigrabit te
e tabnaculo tuo, & radicē tuā
de terra viuētium.
Videbunt iusti
& timebunt, & super eum
ridebunt
& dicent, ecce homo qui non
posuit deū adiutorē suū. (sua q.
Sed spauit i multitudine diuitiarū
& pualuit i vanitate sua. Ego at
sicut oliua fructifera in domo
Dei, speraui
i misericordia i eternū & i seculū
seculi. Cōfitebor tibi i seculū
quia fecisti, & expectabo
nom tuū qm bonū ē i cōspectu
sanctorum tuorum.

LII. In finem
Intellectus
Dauid
pro amalech.

αδικίαν υπέρ το λαλήσαι δικαιοσύνην
εγάπησα: πάσα ρήματα (διαβολικά
καταπονησμού, γλώσσας δολώσα
Δια τουτο ο θεος
καθήλασε εις τέλος,
εκτίλασε και μεταμαρτυράσει,
αποσκηνώματός σου, η το ρίζωμα σου
εκ γης ζώντων διαβολικά
Ολογοι δίκαιοι
και φοβηθήσονται, και εκ αυτου
γλασσονται
η ηρούσην. Ισου άνθρωπος, οι ουκ
επειτο τον θεον βοηθου αυτου, (τε αυτου
Αγίω πνεύματι επί τω πλήθει τε πλάκ
η εκ λωαμάθη επί τη ματαωτήτι αυτου.
ωπιεζαία κατόκορπη εν τω οικω Ερω
του θεου. Ηλπησα, (εις τον αυτα
επί τω λαοις τε θεο εις τον αυτα, η
τε αυτατος. Εξορολογισομαι σοι εις τον
οτι επόκησα, η υπομενω (αυτα
το οιομασου οτι χρησόν ενφύτιον
ταυ οσιωνου.

ιβ. Eis to telos
υπερ μαλα
σωματος
τω Δαβιδ.

Ειπα υφραγ εν καρδια αυτου ουκ
εστι θεος.
Δηφθαρσασ
και εβληλυθησασ
εν ανομοιαι, ουκ εστι ποιωθ
αγαθου. Ο θεος εκ του ουραμου
διέκυλεν εωι
των υφους ταυ ανθρώπων, του ελφ
ει εστι σωωθ,
η αιταυ του θεου.
Εάντις εξέκλιγον, ομοι
η χρωώσασ, ουκ εστι ποιωθ
αγαθου ουκ εστιν εασ ενυο.
Ουχι γγασαν) πάντις οι εργαζόμεν
τω ανομοιου, οι καταδιώξτις του λαουμα

מזלם לילת ציקה לעולם
רחמימה כל מיל
סילעמיה לישך דיגלקון
לחד אהיה יחזיק
לעלמן שרד ינד
וטלטינגד מילמנד
במיקנא ויתלטינגד
מן ארע חייא לעלמי
ימון עדיקיה עם
פועלטינד ויחלון מן
קל לאמטילה נחמן
וימחן הא נביא דליה
שם מימא דיל עושניה
ספר בעיריה עלון
במנותיה ויכריה
הילין ויחזיק עפוף בבית
מקדש אהיה ספריה
בחסרה דאהיה לעלמי
עלמן אהיה למד לגלם
אחס עבדי פועלטינד
דינ ואמחן ניקד אחם
טיב קבל חסידד :

ל' אבדא על סורעטת
ד'ע' אדמפסין טמיה
זקנים שיקלה טבנה
על ידווד :

אמר נבל בלביה לית
אהיה פתע מניה מטול
הינייה חפילו רשיק
איתחלון דחיקו מן טבא
אשתחבון עימא לית
דעכיד טב בים אהיה
מטמיה אוק ער
בני נשא למיחמן האיה
ד'ט' ל' פארחה טבע
א'פ' מן קדם י' ב'
פולחון וי' ב' חיה
אי' ט' ל' עבדי
טב ל' פ' ל' ח'
הוא יטון עבד טקרה
זמן קדמו מ' יהוד מונה

magis quam loqui iustitiam in ppetuū.
Dilexisti omnia verba
precipitationis lingua dolosa.
Ideo Deus destruet te
in eternum dissipabit te,
migrare te faciat ab habitazione
tabernaculi, eradicabit te
de terra vite in eternum.
Videbunt iusti
punitionem tuam & timebunt ab
aspectu Dei, & super eum ridebunt,
& dicent hic est homo qui non
posult verbum DEI fortitudinē suā,
spauit vero ī diuitiis suis. Is fortis factus ē
in pecunia sua. Et ego
sicut arbor oliue frondese in domo
sancta Dei confisus sum
in misericordia Dei in secula
seculorum. Confitebor tibi in seculum
quoniam operatus es punitionem
iudicii mei, & expectabo nomē tuū qm̄
bonum est coram piis tuis.

LIII, In laudē. Pro punitione
impiorum blasphematiū nome n
Domini. Intellectus bonus
per manum Davidis.

Dixit ingratus ī corde suo, ne quaē est
Deus. Qui puniat me, propterea
corrumpunt impij
vias suas, elongantur a bono,
obliquum inuenitur in eis non est qui
operetur bonum. Verūtamen Deus
de celis prospiciet super
filios hominum vt videat si est
intelligens legem, & querens
eruditionem a conspectu DEI.
Omnes alieni sunt simul
maculati sunt, non est qui faciat
bonum vel etiam vnus.
Nūqd nō cognouerūt q opāt iniqua ē,
quod a conspectu Dei dat nutrimentū,

والكندر على الصلاة
احببت الدين بتكلمون
بالجمل والالسن الداينه
لا حبل ذلك
استاطط الله الى الابد
ويقلعها وينقلط
من مسكنها واطط
من ارض الحياه
يري الضيقون
فيكونون
ويشكون عليك
ويقولون هذا الرجل الذي لم
يتوكل على الله
لكنه توكل على كثرة غناه
واعتمده على حيله وامانة
مثل شجرة الزينون المثمره
في بيد النهم متوكل
على رحمة الله الى الابد
والى ابد الابد اشكر طباريه
الى الابد على فعلها واتمسك
باسمها لانها دال ح امام
اصفياء

المزمور
الدانيال
والخمسون
قال لجا هل في قلبه انه ليس
اله

فسدوا وردلوا
بنجا ستفهم وليس من يعمل
كالحالطع اله من السماء
على
بنج البشر لينكر
هل من ملامر
او كالدله
زغوا حرمي
وردلوا وليس من يعمل
كالحا ولا واحدا
لم يعلم مع ما ملو
الاثر و الاكلين

אכלו לחם
 אלהים לא קראו
 שם פחדו פחד
 לא היה פחד כי
 אלהים פרו
 עצמות רגל
 הטיחו כ
 אלהים מרסם
 סיומן מציון יש
 יצעות ישראל
 בשב יתה שבות
 עמו ירא ועקב
 יטבח ישראל
 נד למנצח
 בנגינות סגול
 לחד בבה תפס
 ויאמר לשאר
 רגל א יוד
 מסתתר עמנו
 אלהים בשמך
 רגל עני
 ובגבורתך הדינני
 אלהים שמעתי פלה
 האונה לאמר פ
 כי ידום קמו ע
 ועי יצום בקשו
 נפשי לא שמו
 אלהים לנגדם סלה
 הנה אלהים עוז
 לי אתי בסכני
 נפשי ישוב הרע
 לשורת ופאמך
 העמיתם : בנדק
 אונתה לך אודה
 שמך יתה כי טוב
 כי מכל ע
 העלני וברג
 ראיתי עיני
 נה למנצח
 בנגינות סגול
 לחד : רא

comederunt panem
 Deum non inuocauerunt.
 Ibi timuerunt timore
 vbi non est timor, quoniam
 Deus dispersit
 ossa circumdantium te,
 confusi sunt quoniam
 Deus proiecit eos.
 Quis dabit ex cion
 salutare israel, (tatem
 cū reducerit Deus captiuo
 populi sui, exultabit iacob,
 letabitur israel.

LIIII. Ad victoriā,
 laudatoris intellectus,
 Davidis. Cū venissent Zipel
 & dixissent Sauli,
 nonne David
 absconditus est apud nos.
 Deus in nomine tuo
 salua me,
 & i fortitudine tua iudica me
 Deus exaudi orationē meā,
 auribus pcipe verba oris mei.
 Quia ipii isurrexerūt aduer
 & fortes quesierūt (sum me,
 aiam meam, non posuerunt
 Deū i cōspectu suo i eternū.
 Ecce Deus auxiliabitur
 mihi, dominus sustentans
 aiam meam. Redde malum
 i fidatoribus meis, i uitate tua
 disperde eos. Voluntarie
 sacrificabo tibi, confitebor
 noī tuo DEVS qm̄ bonū est
 Quoniā ex omni tribulatiōe
 libauit me, & i inimicos meos
 vidit oculus meus.

LV. Ad victoriā.
 Laudatoris intellectus
 Davidis.

vt cibum panis.
 Deum non inuocauerunt,
 illic trepidauerunt timore
 vbi non fuit timor, Quoniam
 Deus dissipauit
 ossa eorū que hominibus placēt,
 confusi sunt quoniam
 Deus spreuit eos.
 Quis dabit ex syon
 salutare israel
 cū conuerterit dñs captiuitatē
 plebis sue exultabit iacob
 & letabitur israel.

LIII. In finem
 in carminibus intellectus
 David, cū vēissent zyphel
 & nunciassent Sauli,
 nonne David
 absconditus est apud nos.
 Deus in nomine tuo
 saluum me fac,
 & in virtute tua iudica me.
 Deus exaudi orationem meam,
 auribus pcipe verba oris mei.
 Qm̄ alieni isurrexerūt aduer
 & fortes quesierūt (sum me,
 animā meā & non pposuerunt
 Deum ante conspectum suum.
 Ecce enim Deus adiuuat
 me, & dominus susceptor est
 anime mee. Auerte mala
 inimicis meis, & in veritate tua
 disperde illos. Voluntarie
 sacrificabo tibi, & confitebor
 nomini tuo dñe qm̄ bonum est.
 Quoniam ex omni tribulatiōe
 eripisti me, & sup inimicos meos
 despexit oculus meus.

LIIII. In finem
 in carminibus intellectus
 David.

εν βρωσι αρτου
 Του κυριου ουκ επικαλισαυτα,
 εκει εφοβηθησαν φοβου,
 ου ουκ ην φοβος. Οτι
 ο θεος διασκορπισεν
 οσα ανθρωπων περισκεπων,
 κατασχυνθησας οτι ο θεος
 εξουθενωσεν αυτους.
 Τις δωσει εκ σιων
 το σωτηριον του ισραηλ, (σιων
 εν τω επιστραφει του θεου, τω επιχρηματι
 του λαου αυτου. Αγαγιασεται ισραηλ
 και σφραγιθεται ισραηλ.
 η. εις το τελος
 εν υμιν σωσιως,
 τω δαβιδ, εν τω ελ. εν τους χροιας
 η επι ην τω σουλη,
 ουκ εδου δαβιδ
 κικρωσται παρημιον.
 Ο θεος εν τω ονοματι σου
 σωσον με,
 και εν τη δυναμει σου κριθισαι
 Ο θεος εισακουσθη της προσεχημεν
 ενωτισαι τα ρηματα του εματος μου
 Οτι αλλοτρια επημεσασα επι με,
 και κραταια εηπησασα
 τω ψυχην μου, και ου προειντο
 του θεου ενωτισαι αυτου διαβαλαμα
 Ιδου γαρ ο θεος βρηθει
 μου, και ο κυριος αντιληπται της
 ψυχην μου. Αποστρεφει τα κακα
 του εχθρου μου, εν τη αληθειασα
 εξολοθρωσεν αυτους. Εκουσιας
 θυσιασ, εξομολογησαι
 τω ονοματι σου κυρι, οτι αγαθον
 Οτι εκ παλαισ θλιψασ
 ερησσω με, και εν τοις εχθρου μου
 επιδεν ο οφθαλμου μου.
 η. εις το τελος
 εν υμιν σωσιως
 τω σου.

شعب الخبز
 والله لم يسموا
 سيدا فون هنا
 حيد لا خيون لان
 الله يعرف
 عظام المرابين للذات
 نيكز ون لان
 اللهد لقمه
 من يعطي من صهيون
 الخلاص لاسراييل
 اذاره الرب سدي
 شعبه فلبنهل يعقوبه
 وليسفرح اسراييل

المزمور
 الثالث والخمسون
 باسمك
 الهى
 احكم لى
 ولا تني
 لكلام فمى
 يا قاموا على
 طبروا
 بر يحطوا
 اما مهن
 عيونى
 ناصر
 ترد الشر
 استا صلهم
 اسبح
 واشكر
 اسمك يا رب لا نهال ح
 وانك نجيتنى من كل حزن
 وقررت
 عيني يا
 المزمور
 الرابع
 والخمسون

وما دى انك على من
 لاسما سب دي لا بركتي
 من كل دلتي دلتي
 من فسليتون وليت فيت
 بعود لميلت احمم انا
 مبدد תקוף ستر
 دي بيا فهايتما احمم
 مبره دي رحيقون
 ما من توما ديتب من عيون
 فوترقنا ديتد اهلون
 بد يثور ستره دي رليت
 عمتا يرنن دبيت يعك
 ويحور دبيت اسرائيل
 لستفدا على موتها
 شيكلا سبكا على يهود
 بد انا من اين سدي
 وامر لي
 لاسما دي
 مبره لقا
 يا رب
 فزوك يري ودد
 وددك فبوترق دق
 يا ربه كليل علوي
 لاسما فوم
 احمم ددقن كمي
 ועליمن دבעه
 دسني لا سون
 לקוד ليتون
 דא אלהי סעיד
 יא בסמכי
 דסני ירי
 דישא למעיק
 פה סני רד אמנד
 יתרון כנסבתא
 קודק אדה
 טוב : احمم
 فسنا يه
 חמית עלי
 لاسما
 فوستفدا
 על
 ע
 ע
 ע

qd hoc, comedetes pplm suu comedite
 panē, nomē autē Dei nō benedixerunt.
 Ibi timuerunt timore
 ab idollis eorum, & non est in illis
 causa qua timeantur. quoniam Deus
 disperdet robur exercituum
 peccatorum, erubuerunt quoniam
 verbum DEI abiecit eos.
 Quis ipse qui dabit de cion
 redemptionem israel nisi DEVS,
 qm̄ reduxerit verbū DEI captiuitatē
 populi sui exultabit domus Iacob
 letabitur domus Israel.

LIII. In laudē. Laudatoris,
 itellectus bonus p manū Davidis
 quando venerunt viri Ziphel
 & dixerunt Sauli,
 nonne David
 latitat apud nos.

Deus in nomine tuo
 redime me,
 & i virtute fortitudinis tue iudica me.
 Deus meus accipe orationem meam,
 ausculta verba oris mei.
 Qm̄ supbi insurrexerūt aduersum me
 & fortes quesierunt
 animam meam. Non posuerunt Deum
 in conspectu suo in eternum.
 Ecce Deus adiuuat me,
 Deus inter sustentatores
 anime mee, fac vt reuertatur
 malum ad eos qui angunt me,
 in veritate tua confundam
 illos. Sacrificia sacrificabo (qm̄ boni,
 corā te, laudabo nomen tuū DEVS,
 quoniam ex omni tribulatione
 liberauit me, & i p̄onis inimicitie mee
 vidit oculus meus vltionem.

LV. In laudem eternam.
 Laudatoria, intelligentia bona
 per manum Davidis.

דאנא אלהים
תפלת אל תתעלם
מלתנתה: תקשיבה
לי וענגני אדוני
בשית מאהמתי:
כזול אוב מפני
עקבת שבעי עמנו
על יאון ובגד
ישטמנו: לזי יתל
פקדנך ואמרת
מות נפול עלי:
יראה והעד יבא
ביתכספני פרושת:
ואמר כתימתול
אמר ביונה אעופה
ואשכנתה: היט
אדוני תיק נדח
אלון בפדבר סלה:
אחשה מפלט לך
מחחסעה מסער:
בלע אתי פלב
לשונם כתימתני
הס ותוב בעור:
ימם תירי
יסבבוני על
הסתיג ומתון
ועמל בקרבת:
היות בקרפה ולא
ימיט מרחבת הוד
ומרמה: כזול
אוב יתנפנ
ואטא ולא משנאי
על רגלי
ואסתו ממנו:
ואתני יבנו
בעניני אל
לשונם ומתוני
אשר יתנו נסתיק
סר בבית אלהים
נהוד בגוש: יש
מרת עלי טו

Ausculta Deus
ofonē meā, & ne abscondar's
a deprecatione meā. Attēde
mihi & rñde mihi, obstrepam
i lamēratione mea & rugiā.
A voce inimici a facie
psequētis īpii, qm̄ plecerūt
sup me iniquitatē, & ī furore
adūfabāt mihi. Cōmū deluit
in vitalibus meis, & terrores
mortis ceciderūt super me.
Timor & trēor venit sup(&
& operuit me formido. (me,
Et dixi quis dabit mihi
alas sicut columbe, volabo
& requiescam. Ecce
longe fugiam,
cōmorabor in deserto semp.
Festinato ut saluer
a spū tēpestatis & turbinis.
Precipita Deus diuide
linguas eorum, quoniā vidi
inigtatē & cōtradictionē in(ciuitate.
Die ac nocte
circumeuntes
muros eius, & scels
& iniquitas in medio eius
Insidie in medio eius, & non
recedit de platea eiō falsitas
& fraudulentia. Non enim
inimicuse xprobrait mihi
ut sustieā, neq̄ is q me oderat
super me magnificatus est,
ut abscondar ab eo.
Sed tu homo
valoris mei,
dux meus & notus meus.
Qui simul habuimus dulce
secretum, in domo Dei
ābulauimō i cōgregatōe, Sit
mors super eos

Exaudi Deus
orationē meā, & ne despexeris
deprecationem meam, intende
mihi & exaudi me. Contristatus
i exercitatioe mēa, & oturbatus
a voce inimici & a tribulatione
peccatoris. Qm̄ declinauerūt
in me iniquitates, & in ira
molestierāt mihi. Cor meū cōc
in me, & formido (turbatū est
mortis cecidit super me.
Timor & trēor venit super me,
& contexerunt me tenebre.
Et dixi, quis dabit mihi
pēnas sicut columbe, & volabo
& requiescam. Ecce
elongaui fugiens,
& mansi in solitudine.
Expectabā eū q saluū me fecit
a pusillanimitate spūs & tēpe(c
Precipita dñe diuide (state.
linguas eorum, quoniam vidi
inigtatē & cōtradictōē i ciuitate
Die ac nocte
circundabit eam super
muros eius iniquitas (stitia.
& labor in medio eius & iniu(c
Et non defecit
de plateis eius, v sira
& dolus. Quoniam si (hi,
inimicus meus maledixisset mi(c
sustinuissē utiq̄. Et si is q oderat
me si me magna locutus fuisset,
abscondissē me forsitan ab eo.
Tu vero homo
vnanimis,
dux meus & notus meus.
Qui simul mecum dulces
capiebas cibos, in domo Dei
ābulauimus cū cōsensu. Veniat
mors super illos,

Εὐώτισαι ὁ Θεὸς
τῶ προσέχηνμον, ἢ μὴ ὑπερίσπης
τῶ δέσιόν μου, πρόσχευ
μοι ἢ εἰσακουσόν μου. Ἐλυπήθην
ἐν τῇ ἀβολισχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην,
ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, ἢ ἀπὸ θλίψεως
ἀμαρτανῶν. Ὅτι ἐξέκλιον
ἐπ' ἐμὲ ἀγομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ
ἐηκότυμοι. Ἡ καρδίᾳ μου ἐταράχθη
ἐν ἐμοί, ἢ θλίψις
θάλατον, ἐπέσειν ἐπ' ἐμὲ.
Φόβος καὶ τρέμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ,
ἢ ἐκαλυψάμε σκοτός.
Καὶ ἔπα, τις δώσει μοι (σσομαι
πέτρας ὡσεὶ περιστερῆς, ἢ πέτρας
ἢ καταπούνα. Ἰδοὺ
ἐμακρωμα φυγαθεύων
ἢ πυλιδίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ διαβαλμα,
Προσιελχόμενος τοῦ θιῶν τοῦ σαῶντόμε,
ἀπὸ ὀλιγουχίας, ἢ ἀπὸ κατογιδοῦ.
Καταποτισσον κύρα ἢ καταλίλα
τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι ἔβον
ἀγομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλῳ.
Ἡμέρας ἢ νυκτός
κυκλώσει αὐτῶ ἐπ' αὐτόν.
τὸ τῆ χι αὐτῆς, ἢ ἀγομίαν
ἢ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς ἢ ἀδικίαν
καὶ οὐκ ἐξέλιπεν
ἐκ τῶν πλατῶν αὐτῆς τόπος
καὶ δόλος. Ὅτι εἰ
ὁ ἐχθρὸς ὠκίλισέ με
ὑπὲρ κῆρα αὐ. Καὶ εἰ ὁ μισθῶς
μὴ ἐπέμε ἐμεγαλορρημίσει,
ἐκρύβην ἀπ' ἀπαντοῦ.
Σὺ δὲ ὄρθρωσι
ισίφυχῃ,
ἐγχεύσω καὶ γγατέμοι
Ὅς ἐπιτο αὐτὸ ὄν ἐγλυπῆρας
μοι ἐδύματα, ἐν τῷ ἄκῳ τοῦ Θεοῦ
ἐπορεύθημεν ἐν ὀμογία. Ἐλθέτω
δὴ θάλατος ἐπ' αὐτοῦ,

استمع يا الله
 صلاتي ولا تغفل
 عن تضرعي و انظر
 الى وارحمني فانى حزنت
 في اهلنا مامي و راعيني
 صوت العدو والذين
 احزنوني مالوا
 علي بالشر و وبالرجز
 عا دوني وجزع قلبي
 داخل خوف
 الموت اظلمني
 خوف ورعد و وقع علي
 وغشيتني كلمة
 فقلت من يعكثني
 جدا حين كمثل حمامة
 لكي اطيروا استرتح و عند
 خلط بعنتي
 هاربا واويست البرية
 ورجوت الله الذي ينجيني
 من صفر الدفتر و والريح
 العاصف غرقهم يازد واقطع
 السنتهم فاني رايت
 في المدينة اثما وشعا قبا
 النهار كله والليل
 بحدو كان حصونها
 الاثم والعجور
 والكل في وسطها
 لم يند له
 من اسواقها الربا
 والعشر و ملو كان
 عذوي عيرني
 لصدرة و ولو كان مبعثني
 عن علي القول
 لتواريت عنه
 واند ايها الانسان
 عدل
 نفسي وقربي الاخي احرقه
 الاخي يا كل معي ملاك
 الاكفهم والي ديت
 انك لقدنا جميعا بالعدو و اخذني
 يا تي عليهم الموت

Ausculta Deus
 orationem meam, & nō abscondaris a
 precatōne mea. Attende
 ordinariū s̄monē meū & accipe a me,
 lamentabor in verbis meis & rugiam.
 A voce patroni inimicitie a conspectu
 infestantis impiī, quoniā declinauerūt
 super me mendacia & in furore
 obseruāt odire me. Cor meum tremit
 in me, & timores
 mortis ceciderunt super me,
 Timor & tremor venerunt
 mihi, & cooperuit me formido,
 Et dixi quis dabit mihi
 pennas sicut columbe volarem
 & hospitio me reciperem. Ecce
 proriperet a loco fuga,
 habitarem in deserto perpetuo
 accelerarem saluationem meam
 a vento tempestatis & a turbine.
 Dissipa Deus consilia eorum diuide
 linguas eorum, quoniam vidi
 rapinam & rixam in ciuitate.
 Die ac nocte
 circumeuntes super
 muros eius iniquitas
 & falsitas in medio eius,
 insidie quoq; in ea,
 nō discedunt de plateis eius mendaciū
 & fraus. Quoniam non
 patronus inimicitie mee impellet
 me & sustinebo. Et non
 is qui odit me, super me, exaltabitur
 & abscondar a conspectu eius.
 Et tu Achitophel homo similis
 mihi, preceptor qui docuisti me,
 & scire fecisti sapientiam mihi.
 Simul enim dirigemus secretū ī domo
 sancta Dei ambulabimus
 cū festinatione. Cōdēnabit eos iudiciū
 mortis & sententiam dabit super eos

יֵרָדוּ סֵאֵל descendant in infernum
 וְיֵשְׁבוּ בֵּי רַע viuentes, quia
 רַעוּת בְּמִגְוֹת nequitiē ī cōgregatiōe eorū,
 בְּקִרְבָּם אֲנִי אֵל & ī medio eorū. Ego autē ad
 אֱלֹהִים אֶקְרָא Deum clamabo,
 וְיִשְׁמַע יְיָ יִשְׁמַעֵנִי : & DEVS saluabit me.
 עֶרֶב וּבֹקֵר וְצַהֲרָיִם Vespere & mane & meridie,
 אֲשַׁחֲתָה וְאֶהְמָת loquar & resonabo (met
 וְיִשְׁמַע קוֹלִי : פֶּדָה & exaudiet vocē meā. Redimet
 בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי in pace animam meam
 מִקִּרְבֵי הַיָּם ab appropinquantibus mihi,
 בְּרִבְבוֹת הַיָּם עִמָּי multi enim stāt aduersū me.
 יִשְׁמַע אֱלֹהִים Exaudiet Deus & humiliet illos
 וְיִשָּׁב קִדְּם סֵלָה : qui iudex est ab initio semp,
 אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת non enim mutantur
 לֵבָא וְלֵא neq̄ timeat
 יְיָ Deum. ca sua,
 שֵׁלַח יְיָ בְּשָׁלוֹמִי Extēdit manū suā ad pacificō
 חֵלֶל בְּרִיתוֹ cōtaminabit pactum suum.
 הַיָּם מִלִּי מִלִּי Mollificauerunt
 מִחֲמַוּת פִּי plusquā butyra os eorum,
 וּקְרָב הַיָּם pugnat autem cor illorum,
 כִּי דַבְּרֵי molliores sermōnes eorum
 מִשְׁמַן הַיָּם oleo, cum sint
 פְּתִיחוֹת הַשִּׁלְדָּה על- enses. Proice super
 יְהוָה יְהַבְדֵּךָ DEVM onus tuum, & ipse
 יְכַלְכֵּךָ לא יִתֵּן enutriet te, non dabit
 לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק : ī eternum vt labatur iustus.
 וְאֵת אֱלֹהִים Tu autem Deus
 וְיִוָּדַע בְּאֵר deduces eos in puteum
 שְׂוֵת יְהוָה interitus. viri
 וְיָמִים וְקִרְבָּה לא sanguinum & dolosi, non
 יִחַצוּ יָמֵיהֶם אֲנִי dimidiabunt dies suos, ego
 אֲבַטְנֵה בְּךָ : autem confidam in te.

LVI. Advictoriā.
 Pro columba
 muta A.
 longitudinum.
 Davidis.
 Micam. i. i. s̄tro suauster
 resonāte. Quā tenuerūt

& descendant in infernum
 viuentes. Quoniam
 nequitiē in habitaculis eorum,
 in medio eorum. Ego autem ad
 Deum clamaui,
 & dominus saluauit me.
 Vespere & mane & meridie
 narrabo & annuntiabo,
 & exaudiet vocē meā. Redimet
 in pace animam meam
 ab his qui appropinquant mihi,
 quā inter multos erant mecum.
 Exaudiet Deus & humiliabit illos
 qui est ante secula.
 Non enim est illis cōmutatio,
 & non timuerunt
 Deum
 extēdit manū suā ī retribuēdo.
 Cōtaminauerūt testamētū eius,
 diuisi sunt ab
 ira vultus eius,
 & appropinquauit cor illius,
 Molliti sunt sermōnes eius sup
 oleum, & ipsi sunt
 iacula. Iacta super
 dominum curam tuam & ipse
 te enutriet, & non dabit
 in eternum fluctuationē iusto.
 Tu vero Deus
 deduces eos in puteum
 interitus. Viri
 sanguinum & dolosi non
 dimidiabunt dies suos, ego
 autem sperabo in te domine.

LV. In finem
 pro populo qui
 a sanctis
 longe factus
 est in tituli inscriptiōe ipsi
 David
 cum tenerent

η καταλήτωση εις οδου
 ζωντες, οτι
 πονηρια ενταυς παρικιας αυτων,
 ενμετω αυτων. Εγω προς
 του θεου εκεκραξα,
 η ο κυριος εισακουσμενος.
 Εσπασεν η πρωι η μεσημβριας,
 διηπισσομαι και απογειω, (υετα
 η εισακουσεται της φωνη μου. Αυτρας
 εν ειρημη τω ψυχην μου,
 απο των επιζωντων μοι
 οτι εν ποθοις ησαν συγ εμοιο.
 Εισακουσθη ο θεος η ταφνωσει αυτους,
 ο υπαρχων προ των αιωνων. Διαταλαμα
 ου γαρ εστιν αυτοις ανταμογμα,
 οτι ουκ εφοβηθησαν
 του θεου, (διδωγει
 εξετηκε τω χερα αυτου εν τω απο
 εβληθησαν τω διαθηκω αυτου,
 διαμεριωσαν απο
 ορηθς του προσωπου αυτου,
 και ηπισαν οι καρδια αυτων
 Ηταλυνθησαν οι λογοι αυτων υπερ
 υλαου, και αυτοι εισι
 βολιδες. Επιρριμον επι
 κυριου τω μεριναγισου, και αυτου.
 σε διαβρεθη, ουδωσει
 εις του αιωνα σαλλου τω δικαιο.
 Συ δε ο θεος
 καταξες αυτους εις φρεαρ
 διασφορας. Ανορθω
 αιματων και δολιοτητος, ου
 μη ημισυτασι τας ημερας αυτων, ετα
 δε κυριε ελπιω επι σε.
 νε. Εις το τελος
 υπερ το λαου
 του απο των οπισθ
 μακρυμμενου,
 τω Δοβιδι
 εις σηλογραφια
 ο ποτε εκρατησθη

פְּלֹטִים פָּגַר :
הֲנִי אֱלֹהִים בִּי-
שֹׁמֵר אֲנִי כָל-
חַיִּים לְחַיֵּי :
שׁוֹמְרֵי כָל-
הַיּוֹם בִּידְבָרִים :
לְחַיִּים לִי מְרוֹם :
יוֹם אֵינִי יָדָע
אֱלֹהִי אֲבֹתָי :
בְּאֱלֹהִים אֲהַלֵּל
דְּבַר בְּאֱלֹהִים
בְּשִׁתִּי לֹא אֵינִי
מִתְעַשֵּׂה בְּשֵׁךְ לִי
כָל הַיּוֹם דְּבַר-
יַעֲזֹב עַל כָּל-
מַחֲשַׁבְתָּם לִרְעָה :
יָגוּר יַעֲזֹבוּ
יָגוּר עֲקֹבֵי
יִשְׁמַח כִּמְשֹׁךְ קוֹן
נִפְשִׁי : על יָגוּר
פֹּלֵט לִמֵּי פִדְיוֹן
עִמִּי מִתְרוֹד אֱלֹהִים :
נָדָה סְפָרְתָה אֵמֶת
שֵׁם וְדַעַת בְּנֶאֱדָר
הֲלֹא בְּסִפְרֹתָ :
אֵן יִשׁוּבֵי אֱלֹהֵי
אֲחִד בְּיוֹם אֲקָרָא
זֶה יִדְעֵנִי בִּי אֱלֹהִים
לִבְּאֱלֹהִים אֲהַלֵּל
דְּבַר בְּהִלְוֵהוּ
אֲהַלֵּל דְּבַר-
בְּאֱלֹהִים בְּשִׁתִּי
לֹא אֵינִי מִתְעַשֵּׂה
אֲדַם לִי עַל אֱלֹהִים
נִדְרָה יִשְׁלַם
וְהַחֲתוּלָה כִּי הַעֲלִיתָ
נִפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא
תָּרַל מִיָּד
לְהַתְּלִיד לִפְנֵי

eum palestini in gat.
Miserere mei Deus, quoniam
absorbuit me homo, tota
die oppugnator molestauit
Aborbuerunt me (me.
insidiatore me tota
die, multi enim
pugnāt cōtra me excelsū.
Die qua timuero ego
in te confidam.
In Deo laudabo
verbum eius, in Deo
speravi non timebo,
quid faciat caro mihi.
Tota die sermonibus meis
renitebantur, cōtra me oēs
cogitationes eorū in malū.
Cōgregabunt, abscondētur.
ipfi calcanea mea
obseruabūt, sicut expectātes
aīam meā. Propter iniquitatē
eiciēs eos, in furore
populos descēdere fac Deus.
Peregrinatōē m̄ā nūerasti tu,
pōe lachrimā m̄ā ī vtre tuo,
vtiq; & in libro tuo.
Tūc cōuertent̄ inimici mei
retrofsū, ī die q̄ iuocauero,
hoc scio quia Deus meus es.
In Deo laudabo
verbum, in Deo
laudabo verbum.
In Deo speravi
non timebo, quid faciat
mihi hō. Sup me sunt Deus
vota tua, reddam (pūisti
confessiones tibi. Quia erit
aīam meam de morte, sed &
pedes meos de lapsu,
vt ambulem coram

eum allophyli in geth.
Miserere mei Deus quoniam
conculcauit me homo, tota
die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me
inimici tota
die, quoniam multi
bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo, ego
vero in te sperabo.
In Deo laudabo
sermones meos, in Deo
speravi non timebo
quid faciat mihi caro.
Tota die verba mea
execrabātur, aduersum me oēs
cogitationes eorum in malum.
Inhabitabunt & abscondent,
ipfi calcaneum meum
obseruabunt. Sicut sustituerūt
animā meam pro nihilo saluos
facies illos, in ira
populos confringes. Deus
vitam meam amunciaui tibi,
posuisti lachrymas meas ī ospec
Sic & ī pmissiōe tua (tu tuo.
tunc cōuertentur inimici mei
retrofsū. In q̄cūq; die iuoca. te,
ecce cognoui qm̄ Deus me es.
In Deo laudabo
verbum, in domino
laudabo sermonem,
in Deo speravi
non timebo quid faciat
mihi homo. In me sunt Deus
vota tua, que reddam
laudationes tibi. Qm̄ eripūisti
animam meam de morte, &
pedes meos de lapsu,
vt placeam coram

αὐτῶν οἱ ἀγοφύλοι ἐν γέθ.
Ἐλπίσθημε ὁ θεός, ὅτι
κατεπίσχεσθαι ἀνθρώπου, ὅλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐβλήθημε
κατεπίσχεσθαι
οἱ ἐχθροί μου ὅλην
τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ
οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὑψοῦ.
Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ
δι' ἐλπίδων ἐπίστα.
Ἐν τῷ θεῷ ἐπαύλησθε
τοὺς λόγουσμον, ἐπὶ τῷ θεῷ
ἠλπίσα, οὐ φοβηθήσομαι,
τί παύσημαι σαρκός.
Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγουσμον
ἐβλήθησαν, κατέμουσ παύτη
οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς ἠκοῖα.
Γαρκήσουσι καὶ κατακρύψουσι
αὐτῆ, τὴν πτέρυγόν μου
φυλάξουσιν. Κατά τινος ὑπέμνησθε
τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηδενός ἐστὶ
αὐτοῦ, ἐν ὀργῇ
λαοὺς καταξεί. Ὁ θεός
τὴν ζωὴν μου ἐξήλιψα, ὅτι
ἐθον τὰ διακρύψου ἐνώπιόν μου,
ὡς καὶ ἐγὼ ἐπαύλησθαι.
Ἐπαύλησθαι οἱ ἐχθροί μου (σωμασθαι)
εἰς ταπεινώσθαι, ἐν ἡ ἡμέρα ἐπαύλησθαι
ἰδὼν ἕγω ὅτι θεοῦ μου εἰσὶν.
Ἐπὶ τῷ θεῷ ἀνέσω
ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ
ἀνέσω λόγον,
ἐπὶ τῷ θεῷ ἠλπίσα,
οὐ φοβηθήσομαι τί παύσει
μαὶ ἀνθρώπου. Ἐν ἐμοὶ ὁ θεός,
ἄλλο αἰσ ἀποδύσθαι
ἀνέσωσθαι. Ὅτι ἐρῶσθαι
τὴν ψυχὴν μου ἐκθύμουσ μου, τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἀπὸ διακρύψου.
καὶ τοὺς πόδας μου, ἀπὸ ἀλλοθῆσθαι
Ἐυαρξήσω ἐνώπιον

palestini in Gat.

Miserere mei Deus, quoniam cōculcans
coart. it me adūsarius meus hō pecc
tota die bellator molestat me. (cator,
Cōculcauerūt ossa mea molestatores
die, quoniam multi (mei tota
pugnant contra me, Deus altissime
cuius sedes est in excelfo.
In die qua timuero ego
in te confidam.
In proprietate iudicii Dei, laudabo
in verbo eius, in Deo speraui
non timebo quid faciat
caro mihi.
Omnibus diebus sustinui
angustias, contra me omnes
cogitationes eorum in malum.
Congregabunt & abscondent in insidiis,
ipfi plantas meas
obseruabunt, sicut expectauerunt
sic fecerunt aie mee. Propter falsitatē
que est in manibus eorum contere eos,
in furore miseros faciet populos Deus.
Dies peregrinationis mee numerasti
tu, pone lachrymā meam in vtre tuo
vtriq & in rationibus tuis.
Tunc reuertentur patroni
inimicitie mee vertētes ceruicē, in die
qua inuocabo hoc sciui,
quod Deus sit in adiutorium mihi.
In proprietate iudicii Dei, laudabo
in verbo eius, in pprietate misericordie
DEI, laudabo in verbo eius.
In verbo Dei speraui
non timebo quid faciat filius
hominis mihi. In me accepi Deus
vota tua, reddam sacrificia
confessionis tibi. Quoniam liberafti
animam meam de morte sed &
pedem meum a lapsu
vt placeam coram DEO

بسم الله الرحمن الرحيم
يا الله فان
قد علاني
الذمار كله
اعداي
خاسوني
ذماري
اصداخي
لا احشي في
لا نبي عليك
اشكر
بقولي الذمار كله
الله
رجايد فلا
ما ايصنع بي
دخلوا
الذمار كله
كلها في
يتواخرون ويحتفون
ويرصدون اناري
كمثل ما يطبون
دفعني عن لاشي
يجازيهم الله بذلك
الامر برجزه
اني شكرت حباتي لك
جعلت دموعي امامك
كمثل وعقدك
اعداي يرتدون علي
اعقابهم في اليوم الذي
ادعوك الان علمت انك اذنت
هو الهى اسبح
بقولي
اسبح
توكلت
فلا احشي ما ايفعل بي
الانسان لك يا الهى
او في ندوري
اسبحك لانك نجيت
نفسى من الموت
وعيني من الدموع
ورجلى من الزلازل
لكي

אלהים כבוד ה' חיים
נו למנא אשתח
לחן כנחם
בברוך ופני
שאל במעוד
חנני אלהים חנני
כי בדתסה נפשי
ובצל כנפסה אחסה
עז יעבו חות
ל
אלהים עלי
לאר גמר
על ילח פשמים
וישעני יחף
שפני סלה ילח
אלהים חסדו אמרת
נפשי בך ל
לבאים אשכנ
לחיים בני
אדם שגידים
והנרת והעים
ולשונם יחך
חנה וחמה עלה שמי
אלהים על כר
הארץ כבוד
רשתה כני לפעמי
כפני נפשי כח
לפני שיהיה נפלי
בתוכה סלה לכו
לפני אלהים נכו
לפני אשתי
ואמרה עודה
כבוד עודה הנבל
וכנור אעידה שחר
אודה פעמים אודני
אוכרר בלאמים
כי גדול עד שמים
חסדך ועד שחקים
אמרה חמה על
שמים אלהים על
כל הארץ כבוד

Deo in lumine viuentium.
LVII. Ad victo. nō dispdas
Dauidis. Mictā. i. istrumento
suauē sonāti, qm fugit a facie
Saulis in speluncam.
Mifere mei Deus mifere mei,
qm in te sperat anima mea,
& i vmbra alax tuax sperabo,
donec transeant infidie.
Inuocabo
Deum altissimum,
Deum vltorem
meum. Mittet de celo
& saluabit me, exprobrabit
absōbētime i pperuū, mittet
Deus mificōdiā suā, & verit
Aīa mea i medio (tatē suā,
leconum dormiuit
ferocientium, filli
hominum dentes eorum
lancee & sagitte,
& lingua eorum gladius
acutus. Exaltare super celos
Deus, super omni
terra gloria tua. (meis,
Rete parauerunt gressibus
ad icuruādū aīā meā. Fodeēt
ante me foueam, ceciderunt
i medlū eic i ppetuū. Paratū
cor meum Deus paratum
cor meum, cantabo
& psallam. Expergiscere
glia mea, expgiscer psalteriū
& cithara, expgiscar, mane
Cōfitebor tibi i populis dñe,
cantabo tibi in nationibus.
Quia magna vsq ad celos
mificōdia tua, & vsq ad celū
veritas tua. Exaltate super
celos Deus, in
omni terra gloria tua.

Deo in lumine viuentium.
LVI. In finē, ne dispdas
Dauid i tituli inscriptiōe,
cum fugeret a facie
Saul regis israel i spelūcā.
Mifere mei Deus mifere mei,
quoniā in te cōfidit anima mea.
Et i vmbra alax tuax sperabo,
donec transeat iniquitas.
Clamabo
ad Deum altissimum,
Deum qui benefecit
mihi. Misit de celo
& liberauit me, dedit i oppbrlū
cōculcantes me. Misit (tē suā,
Deus mificordiā suā, & verita
& eripuit animā meā de medio
catulorum leonum dormiui
conturbatus. Filii
hominum dentes eorum
arma & sagitte,
& lingua eorum gladius
acutus. Exaltare super celos
Deus, & in omni
terra gloria tua.
Laqueū parauerūt pedibō mīs,
& icuruauerūt aīā meā. Fodeēt
ante faciē meā foueā, & iciderūt
ineam. Paratum
cor meum Deus, paratum
cor meum, cantabo
& psalmum dicam dño. Exurge
gloria mea, exurge psalterium
& cithara exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis dñe,
& psalmū dicā tibi in gentibus.
Qm magnifica. ē vsq ad celos
mificordia tua, & vsq ad nubes
veritas tua. Exaltare super
celos Deus, & super
omnem terram gloria tua.

κυρίου, εν φωτι ζωντων.
μις. Εις το τέλος μη διαφθιρη,
τω Δαβιδ εις επιγραφου εν
τω αυλω αποδιδρασκου απο προσωπου
σαουλ εις το σπηλαιον.
Ελεησθημε ο θεος, ελεησθημε,
οτι επισοι πεπαθει η ψυχη μου.
Και εν τη σκια των πτερυγων σου ελπιω,
ως ου παρελθαι η ανομια μου.
Κεκροξομαι
προς τον θεον τον υμνον,
τον θεον του δευτερου σου τα
με. Εξαπειθην εν ουρανο
η σωσθημε, εδωκεν εις οφθαλμους περην
τω καταπαδυντασμε διαλαμα. Εξο
ο θεος το ελεος αυτου, η τω αληθιν αυτου,
η ερυσσαστο τω ψυχη μου εκ μεσου
σκυμωυ, εικαμηθη
τεταραμενος. Υιοι
ανθρωπων, οδλυντες αυτων,
οπλα ηη βιλη,
η η γλωσσα αυτων, μαχαραι
οξφα. Υλαθητι επι τους ουρανο
ο θεος, και επι πασαι
τω γη η δεξασου.
Γαρ θα η ταμασαι τοις πολιμον,
η κατεκαμψαν τω ψυχη μου. Ω ρυση
προ προσωπου μου βοθρον, η εντασαι
εις αυτου. Διαλαμα. Ετοιμη
η καρδια μου ο θεος ετοιμη
η καρδια μου, οσμοι
η λαλη εν τη δεξη μου. Εξειρηθητι
η δεξα μου, εξιερθητι λαληριση
η καθαρα, εξιερθησμοι ορθρον.
Εξομολογησμοι ειν εν λουσι κυρι,
λαλω εν εθνησι.
Οτι εμεγαληθη ως των ουρανω
το ελεος σου, και ως των κερω
η αληθασου. Υλαθητι επι
τους ουρανο ο θεος, η επι
πασαι τω γη η δεξασου.

بمشرقك في نور الاحياء

في نور حيا

In lumine viuorum. (quod dixit

LVII. In laudē, p molestia, tpe

لصف على عكفك في من داور

David n̄ me destruas, p manū Dauidis

دور لا تترك لي على يد دور

humilis & perfecti, dum fugeret ab

مجدد و سلم في ميعرة

aspectu Saulis in speluncam.

مجدد ساول في اسفوليد

Miserere mei Deus miserere mei, qm̄

رحم علي يا الله رحم علي

in verbo tuo sperauit anima mea,

في مبركك التي تروى في نفسي

& in vmbra diuinitatis tue ego cōfido

وبكلال جفاحك استتر

donec transeat tumultus.

الي ان يعبر عني اذمن

O rabo coram DEO altissimo

ارح الي كرم في عيلا

& forti. Qui precepit aranec

لחקفم افكيد لعكبك

vt perficeret in ore spelunce

في مبركك في اسفوليد

telā in defensionem meā. Misit angelū

عيل امسولك في سدر ملا

de celis altissimis & saluum me fecit,

مسمي مبركك في مبركك

confudit conculcantes me in eternū,

احمد في في لعلا

misit Deus bōitātē suā & veritatē suā.

يسدر ملا في مبركك في مبركك

Anima mea colligata tanq̄ in medio

في نفسي حيا في مبركك

flammarum dormiuit inter

سلا في مبركك في مبركك

carbones flammigeros, filii

مبركك في مبركك في مبركك

hominis quorum dentes sunt sicut

في مبركك في مبركك في مبركك

arma & sagitte,

مبركك في مبركك في مبركك

& lingue eorum sicut ensis

ولي مبركك في مبركك في مبركك

acutus. Exaltare super

مبركك في مبركك في مبركك

angelos celorum Deus, super omnes

ملا في مبركك في مبركك في مبركك

habitatores terre g'oria tua.

في مبركك في مبركك في مبركك

Laqueum parauerunt

معدن في مبركك في مبركك في مبركك

gressibus meis icuruauerūt aiām meā,

لامسولك في مبركك في مبركك في مبركك

foderunt ante me foueam, ceciderunt

مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

in mediū eius in eternum. Paratum

في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

cor meum Deus ad legē tuam, paratū

لبي في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

cor meum timori tuo laudes dicam

ملا في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

& psallā. Expgifce i gl'ia mea expgifce i

وامبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

vt laudes ore psalterii

لشكرك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

& cithare, expgifcar ad orationem

مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

matutinā. Cōfitebor corā te i populis

مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

DEVS, laudabo te in nationibus,

في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

qm̄ magnificata est vsq̄ ad supficiē ce

ملا في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

benignitas tua, & vsq̄ ad celos (lorū

مجدد في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

ipfos veritas tua. Exaltare super

ملا في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

angelos celorum Deus, super

ملا في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

omnes qui habitant terram gloria tua.

ملا في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك في مبركك

عزلا ملاكيا

المزمور

السادس والخمسون

ارحمني يا الله ثم ارحمني

فان نفسي توكلت عليك

وبكلال جفاحك استتر

الي ان يعبر عني اذمن

ارح

الي الله العلي

الله

الحسن

من لسما

الدين

يكودني عارا و الله ارسل

رحمته وعذله

وانقد نفسي و لاني

دمت قلعا بين

الاشبال و اسنان

بني البشر

سقام

لسا دهم

الحد تعالي يا الله على

السموت ومحدك

على الارض كلها اعدوا

فخا خا

واحدو نفسي و حفرو

جبا امام وجهي

وفيه سقطوا

قلدي مستعد

يا الله قلبي مستعد و امجد

وارذل في تمجيدك استيقك

يا مجدي استيقك ايها

الكيدار والقيدار استيقك

سحرا وانرف لك يارب في

الشعوب وارذل لك في الامم

لان رحمك علت السموات

والي السحاب

عذلك تعالي على

السموات يا الله وعلى جميع

الارض

נח למצוא

LVIII. Ad victoriā.

Nō disperdas. Davidis Micā
 .i. instrumēto suaue sonanti.
 Si vere utiq
 iustitiam loquimini,
 recte iudicate
 filii hominum.
 Et enim in corde iniquitates
 operabimini in terra, iniquitatē
 manū vestrae cōcinnabit.
 Alienati sunt peccatores
 a vulua, errauerunt
 ab vtero loquētes mēdaciū.
 Furor eorū ad similitudinē
 furoris spētis sic aspidis A.
 furde obturantis aurē suam.
 Vt non audiat
 vocē murmurantiū, (tīōes.
 nec icātatoris callidi icāta
 Deus contere dentes eorum
 in ore eorum, molares
 leōculorū cōfringe DEVS.
 Dissoluantur quasi aque
 que defluunt, intendet
 sagittas suas, subito cōterēt.
 Sicut limax
 tabefactus pertranscant,
 sicut abortus mulieris q non
 vidit solem.
 Antequam crescant
 spine vestre in rhannum. B.
 quasi viuentes, quasi
 ira tempestas rapiet eos.
 Letabitur iustus cum
 viderit vltionem, pedes suos
 lauabit in sanguine
 impiū. Et dicet homo,
 vere fructus est iusto,
 vere est Deus
 iudicans in terra.

נח למצוא אל

LIX. Ad victoriā. Nō

LVII. In finem

ne disperdas David
in tituli inscriptione.

Si vere utiq
 iustitiam loquimini
 recte iudicate
 filii hominum.
 Et enim in corde iniquitates
 operamini in terra, iniustitias
 manus vestre concinnant.
 Alienati sunt peccatores
 a vulua, errauerunt
 ab vtero locuti sunt falsa.
 Furor illis ēm similitudinem
 serpentis, sicut aspidis
 furde & obturantis aures suas.
 Que non exaudiet
 vocem incantantium,
 & venefici incantātis sēplēter.
 Deus conteret dentes eorum
 in ore ipsorum, molas
 leonum confringet dominus.
 Ad nihilū deueniēt tanq̄ aqua
 decurrens, intendit
 arcū suum donec infirmentur,
 Sicut cera
 que fluit auferentur,
 supercecidit ignis
 & non viderunt solem.
 Priusquā intelligerent
 spine vestre rhannum,
 sicut viuentes sic
 in ira absorbet eos.
 Letabitur iustus cum
 viderit vindictam, manus suas
 lauabit in sanguine
 peccatoris. Et dicet homo
 si utiq̄ est fructus iusto,
 utiq̄ est Deus
 iudicans eos in terra.

LVIII. In finem ne

נח. Eius το τέλος
μη διαφείρη τῷ Δαβὶδ
εἰς σηλοῦ γραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ὄρα,
 δικαιοσύνην λαλήτε,
 ὡς κρίνατε
 υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν
 ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῆ, ἀδικίαν
 ἐκχρῶσθε ὑμῶν συμπλέκουσιν.
 Ἀπειποτριώθησα ὁ ἁμαρτωλὸς
 ἀπὸ μητρὸς, ἐπλαγήθησα
 ἀπὸ γαστροῦ, ἐλαλήθησα Ἰσραὴλ.
 θυμὸς αὐτοῦ ἐστὶν τὴν ὁμοίωσιν
 τοῦ ὄφιδος, ὡς τὸ ἀσπίδος
 κωφῆς ἢ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς.
 Ἦτις οὐκ εἰσακούσεται
 φωνῆς ἀπασιγῶν, (φῶν.
 φαρμακοῦται φαρμακομένη παρασο
 Ὁ θεὸς σωτὴρ ἡ τῶν ὀδόντων αὐτῶν
 ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας
 τῶν λέοντων σωθήσονται ὁ κύριος.
 Ἐξουλεθροῦσονται ὡς ἕλκος
 διαπορεύμενον, ἐντενθ
 τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀδενήσουσιν.
 Ὡς κηρὸς
 τακίς ἀνταγομυθίζονται,
 ἕτσι πῦρ
 ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσθου τῶν ἡλίου.
 Πρὸ τοῦ σωθῆναι
 τὰς ἀκανθὰς ὑμῶν τὴν ῥομφαίαν,
 ὡς ὄδον ὡς
 ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.
 Ευφρομένηται δίκαιος ὅταν ἴδῃ
 ἐκ δίκης, τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 νίμεται ἐν τῷ αἵματι
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἔρει ἄνθρωπος,
 εἰ ὄρα, δὲ καρπὸς τῷ δίκαιῳ
 ὄρα ἐστὶν ὁ θεὸς
 κρίνων αὐτούς ἐν τῇ γῆ.

μη. Eius το τέλος μη

השחת לחד מכתם
בשלה שגור
וישמח ברת
הבית להמרתו
הצילני מאיבוי
אלהי ממתקוממי
השגבני : הצילני
מפעל און ומאנשי
זמים השיעני :
כי הער ארבו
לנפשי צורו עלי
ענים ר אפשעי
ולא חפאתי יהוה
כלי עין יצון
ובתנו עורו
לקראתי ויראה
ואתה יהוה אלהים
עבאות אחי
ישאל הקיעו
לפקד כל הגוים
אל תחון כל בנאי
און סלה : ישבו
לערב יהמו כל לב
ויסבבו ער
הנני יביעון
בפיהם חרבור
בשפתיהם כ
כי מי שמע
ואתה יהוה תחקק
למו ולעג לכל הגוים
עו אלהי אשמה
כי אלהי סמסגני
אלהי רחסו
יקמני גלוים
יראני בשרה
אל רתתם פן
ישבתי עמי
הניעמו בחור
והי ידמו כ
מנינו יתרה
השאת פיה ורת

disperdas, dauidis Mictā. i. iſtro
ſuaue ſonātī. Qñ miſit Saul
& cuſtodierunt
domum, vt eū interficerent.
Eripe me de inimicis meis
Deo meo, & a iuſſētibo mihi
protege me. Libera me
ab opāribus iniquitatis, & a viris
ſanguinum ſalua me.
Quia ecce inſidiati ſunt
aīe mee, cōgregāf adūfū me
fortiſſimi, abſq̄ iniquitate mea
& abſq̄ peccato meo DEVS
Nō egī inique, & illi currunt
& preparant. Expergiſcete
ex aduerſo pro me & respice.
Et tu DEVS Deus
exercitus, A. Deus
iſrael, euigila
vt viſites omnes gentes,
nō miſearis vnūſiſq̄ opant
iniquitatē ī ppetuū. Reuertāt
ad veſperā, latrent vt canes
& circumeant ciuitatem.
Ecce loquuntur
in ore ſuo, gladii
in labiis eorum,
quoniam quiſ audiuit.
Tu autē DEVS deridebis
eos, ſubſannabis oēs gentes.
Fortitudo eorū, B. te obſuabo
qm̄ Deus exaltator meus,
Deus miſericordia mea
preueniet me, Deus (meis
oñdit mihi p inſid' atoribus
Ne occidas eos ne forte
obliuiſcatur populus meus,
diſperge eos ī fortitudine tua,
& deſtrua eos
protector noſter DEVS.
Peccato oris corū, ſermonem

disperdas David in iſtuli
inſcriptione qñ miſit Saul
& cuſtodiuit domum
eius vt interficerēt eum.
Eripe me de inimicis meis
Deo meo, & ab iſurgētibo ī me
libera me. Eripe me
de opātibus iniquitatē, & de viris
ſanguinum, ſalua me.
Quia ecce ceperunt
animam meā, irruerunt in me
fortes. Neq̄ iniquitas mea
neq̄ peccatum meum domine,
ſine iniquitate cucurri
& direxi. Exurge
in occurſum meum & vide,
& tu domine Deus
virtutum Deus
iſrael. Intende
ad viſitandas omnes gentes,
nō miſerearis oibus q̄ operant
iniquitatem. Conuertentur
ad veſperā & famē patientē vt
& circuibunt ciuitatē, (canes,
Ecce loquentur
in ore ſuo, & gladius
in labiis eorum,
quoniam quiſ audiuit.
Et tu dñe deridebis (gētes.
eos, & ad nihilū deduces omēs
Fortitudinē meā ad te cuſtodiā
quia Deus ſuſceptor meus
es, Deus meus miſericordia eius
preueniet me. Deus
oſtēdit mihi ſup inimicos meos
ne occidas eos nequando
obliuiſcantur populi mei.
Diſperge illos in virtute tua,
& deponc eos
protector meus domine.
Deſictum oris corū ſermonem

διαφθίρησι τῶ Δαβὶδ εἰς
ἐπιγραφίαν, ὅ ποτε ἀπέστειλε σαουλ
καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον
αὐτοῦ τοῦ θμματαῦσαι αὐτόν.
Ἐξελοῦμε ἐκ τῶν ἐχθροῦν μου
ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπαρμιταμένων ἐπέμε,
λύτρωσαί με. Ῥύσαι με (ἀνδρῶν
ἐκ τῶν ἐργαζομένων τῶν ἀνομίαν, καὶ ἐξ
ἀμαρτῶν σωσόν με.
Ὅτι ἰδοὺ ἐθρόνισαν τῶν
λυχνῶν μου, ἐπέθεντο ἐπέμε
κρατοῖ. Οὐτε ἡ ἀνομία μου,
οὔτε ἡ ὁμαρτία μου κύριε,
ἀλλ' ἀνομίας Ἴσραὴλ
κατέβησα. Ἐξεγέρθητι
εἰς σωσόν τῶν μου καὶ ἴδε,
καὶ σὺ κύριε ὁ θεός
τῶν σωσόντων ὁ θεός
τοῦ Ἰσραὴλ. Πρόσχεις
τὸ ἐπισκέψασθαι πάντα (ἐργαζομένους
τὰ ἔθνη, μὴ ἀκτῆρῆσαι πάντας τῶν
τῶν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν
εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων,
καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέξονται
ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία
ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν,
ὅτι τίς ἠκούσει.
Καὶ σὺ κύριε ἐκγελασῆσαι
αὐτοὺς, ἐξουδένωσαι πάντα τὰ ἔθνη.
Τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω,
ὅτι σὺ ὁ θεός ἀντιλήπτωρον μου
εἶ. Ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ
προφθασθή με, ὁ θεός
μου διέξῆμοι ἐν τοῖς ἐχθροῖσιν μου.
Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε
ἐπιλάβωται τοῦ νόμου σου.
Διασκορπίσω αὐτοὺς ἐν τῇ σωσόν μου,
καὶ καταγαγε αὐτοὺς
ὁ πειρασπισθῆ μου κύριε.
Ἀμαρτία σώματος αὐτῶν, λόγος

المزمور
الثامن والخمسون

اللهم نجني من اعدائهم
ومن الذين يداؤبونني
ادفدني
حاملي الاثم خلدني ومن
الرجال السافكة الدماء
سلبني لانهم كمنوا
لنفسى اشدوا علي
بشرورهم لا بحر مني
ولا بخيبتى يارب
لكن بغير ذنب سعيبت
فندحت
لا تغفل عني
يا الهى
واله الجنود واله
اسراييل
جمع
لا تتراف علي عا ملي الاثم
لانهم يرحفون اذا
امسوا بجوعون مثل الكلاب
وبكتفون المدينه
وهامهم يدكفون
يا فواهم
ومثل السوف في شفاهم
ويقولون من ذا الذي يسمع
وانت يارب زعدي
منهم وترذل جميع الادم
وتخفكي لنسبيحي
لانك الهى وناصري
يارب
تسلمني
ارني
لا قد لهم ليلا
يبتسوا
لكن فر قدس بقوتك
يا ربى لان
عليك توكلت
من اجل
حكيد افواهم وكلام

داكر لولا انك قد اعد
ذوق مكره وتسلمي قد سدد
تعا لوانت ترون بيتك
مطورا لمكطرا
فعا يتي من علي يدك
اله من قديم
من عبيد سكر ودمون
كسوا من يفرحون
ان يوسوا
لانفسى من كذبني علي
عشني لاله
ولاله
يا لاله عونا
وكسوا من كذبني
انتم من كذبتمني
وانتم يا الهى
داكر لولا انك قد اعد
ذوق مكره وتسلمي قد سدد
تعا لوانت ترون بيتك
مطورا لمكطرا
فعا يتي من علي يدك
اله من قديم
من عبيد سكر ودمون
كسوا من يفرحون
ان يوسوا
لانفسى من كذبني علي
عشني لاله
ولاله
يا لاله عونا
وكسوا من كذبني
انتم من كذبتمني
وانتم يا الهى
داكر لولا انك قد اعد
ذوق مكره وتسلمي قد سدد
تعا لوانت ترون بيتك
مطورا لمكطرا
فعا يتي من علي يدك
اله من قديم
من عبيد سكر ودمون
كسوا من يفرحون
ان يوسوا
لانفسى من كذبني علي
عشني لاله
ولاله
يا لاله عونا
وكسوا من كذبني
انتم من كذبتمني
وانتم يا الهى

quo dixit David si me destruas, p manū
Davidis contriti & pfecti, quādo misit
Saul ad custodiendam domum
vt cum interficerent.
Eripe me de patronis inimicitie mee
Deus meus, & ab insurgētibus adūsū me
libera me. Libera me
ab operariis falsitatis, & a viris
homicidis falua me.
Quoniam ecce insidiati sunt
aīe mee, congregati sunt aduersum me
fortes, non propter iniquitatē meam,
& non propter peccatum meum
DEVS. Absq̄ culpa mea currunt
& parant bellum,
roborare coram me & respice.
Et tu DEVS Deus exercituum, Deus
israel, euigila in adiutorium
super gentes, non miserearis
omnibus principibus mendacii
in eternum. Conuertentur
ad vesperam latrabunt vt
canes circuibunt ciuitatem,
Ecce loquentur ore suo
verba acuta sicut
gladius, labiis suis
dicent fortificabimur, quoniam
quis ille qui audiet & punit.
Et tu DEVS deridebis eos,
subannabis omnes populos.
Fortitudo mea, te obseruabo,
quoniam Deus refugium meum.
Deus bonitas mea
preibit me, Deus ostendet mihi
vltionem inimicorum meorum.
Ne occidas eos subito, ne forte
obliuiscantur populi mei, expelle
eos a domibus eorum
in virtute tua, & minue
facultates eorum defensor meus DEVS.
Propter delictū oris sui & pp sermonē

A. Exercitus, tanq̄
unum nomen Dei, no-
minatiui uel uocatiui
catus. Qui licet sit in
se unus tamen dicitur
pluraliter exercitus, si-
cut dicitur adonay, qui
interpretatur pluraliter
Dñs mei. Et hec
sententia. R. Moise
egyptii.

B. Admiratiuus ser-
mo & detectiuus, qua-
si dicat ppter immen-
sam eorum fortitudi-
nem, obseruabo te.

شفا لهم فليوخذ و
 بكر يا يهوه لا تهمم باللعنه
 والكذب بتكلمون
 ذا بهم اللهم اهلكهم برجزك
 الذام فلا يكونوا ليعلموا
 ان السلطان لله على يعقوب
 وعلى افكار الارض
 يرجعون عند مسا يهوه
 فيجوعون مثل الكلاب
 ويحكون المدينة
 ويتفرقون ويطلبون
 الاكل فار لم يشبعوا
 تقمقمو
 وانا امجد قوتك
 واسبح بالغدا برحمتك
 لانك صرت لي ناصرا
 ومخلدا في يوم شدتي
 انت معيدي
 فارتل لك يا الهى
 لانك ملجأ والى رحمتي

ספוחתון יתהוה
 בגינתו יהוה אחסמן
 טיפת ומן שיקר כשתעצו
 ישיע יתהוה בקולו ישיע
 יתהוה עד ילך בגין
 וידעין אחים אלה שלט
 בעקב למיפי ארץ ליל
 ותובין בארץ
 ותרגשון הי כדבאב
 ויתחזן קרבים : אנו
 אטלילין למיבין דימת
 למיבין ולמיבין עד
 די ישיעין ויבין :
 ואנא אשבח עז שנתך
 ומיבין לעדן צפול טובך
 אחים דמת משניב ביל
 וחזני דימיה בעניק
 לי : עז שני בארץ
 אשבח אחים אלה
 שיבנהני אלה טובי
 לשבח על עתיק סתחרא
 דימי בעקב חבן פרטין
 על ידך לא לפי :
 בדכניט דוד פשיטין
 ועבד על אגרו סתחרא
 ואנית קרב עים ארם ועל
 פרתי ועים ארם עבדומן
 במר כן מב יאבדמת
 אדומא כפיטרם לית
 נפול מן חיליטין ויוד
 ויאב מרסר ארפין :
 אמר דוד אלהא שבקתניא
 תקפה עלנא מקוף תיב
 תוב בקרב יאבי
 ארץ ישמא ארעא דישראל
 ועזת ארם וקתא יתה
 אפי תברית ארם
 איתמוטת ארם לת עמר
 קטיא אשקיתא לנא חמר
 דלוט : יהנהא לחיליך
 ניפא לאיתנסתה פני

latiorum suorum, comprehendantur
 in superbia sua. Quoniam
 perfurium & mendacium narrabunt.
 Destruere illos in ira, destrue
 illos vsq; ad nihilum,
 & scient quoniam Deus dominatur
 Iaacob & finium terre in
 seculum. Conuertentur ad vesperam
 & latrabunt sicut canis,
 & circuibunt ciuitatem. Ipsi
 fatigabuntur querentes predam
 vt comedant, & non quiescent donec
 saturentur & dormiant.
 Et ego laudabo fortitudinem tuam,
 & psallá tpe matutino bonitatem tuá,
 quoniam factus es refugium meum
 & auxilium meum in die tribulationis
 mee. Fortitudo mea te
 laudabo, quoniam Deus
 redēptor meus, Deus misericordie mee.
 LX. In laudē. Pro veteri testimonio
 Inter Iaacob & Laban, traducti
 per manum Dauidis ad eruditionē
 qñ congregauit Dauid exercitus
 trásiitq; p Algar saduta. i. p mōtē
 testimonii & instruxit bellū adūsō, arā b q
 ē sup Prat, D. & adūsus arā soba, E. &
 post hec reuersus est Ioab & percussit
 idumeos, in planitie salis,
 & ceciderunt de exercitibus Dauid
 & Ioab duodecim milia,
 dixit Dauid. Deus dereliquisti nos,
 ofregisti nos iratus ē nobis vehēnter,
 iube vt reuertatur gloria tua ad nos.
 Commouisti terram israel,
 conturbata est, & dirupisti eam,
 sana scissuras eius quoniam
 commota est. Ostendisti populo tuo
 duriciem, potasti nos vino
 luctus. Dedisti meruentibus te
 vexillum vt exaltentur in illo

A. i. Metopotamia
 fm aliquos. Non de
 sunt tamen qui conten
 dant Syriam fluuiorū
 esse Damascum, pro
 pter duo flumina que
 per ciuitatem transe
 unt, inter quos Aue
 nezra. Chimchi, & au
 thor midras.
 b. Id est syriam
 c. Id est Pheniciam.
 d. Id est Euphraten.
 E. i. Syriā pheniciā.

المزمور
 التاسع والخمسون
 اللهم انك اقصيتنا
 وخطبتنا سخكت ثمر
 ترافت علينا
 زلت الارض
 وارتعدت
 اجبر كسرها فانها قد
 اضربت و اريد شعبك
 شدايد سقيتنا خمرا
 عكرا حبلت
 لا تقيايك علامت

שפתו ורובו
בגאונם ומאליה
ומבטש יספה
בלה בחמה בלה
ואנכי וידע כי
איה סימל בעקב
לאפס הארץ סלה
ושבו לערב יהוה
בכרב ויסבבו
ער : המור
יעזון לאכל
בס לא ישבעו
הלאו : מה
ואני אשר עז
ואני לפקד חסדך
כי תהיה משגיב
ומנוס ביום צ
לי : עז יאכל
אומרת כי אלהים
בטח אלהי חסדך
ס למנצח על
טוען עזה בנים
לחד להלמד
בהעצמו יאמר
גורם נגדו
ואת הארץ
עזת השב ע
אזנב וידע
הארץ יאמר
בני מלח
טעים עשר אלה
אלהים ונר ונגו
פרענו אנפת
הטובב לאו
הרעטת ארץ
פעמתה רפוא
שבתה כי
בטה : הראת עמך
קטה השקיניו
הרעלה נרות
ליראה גם

labiorū eorum, & capiantur
in supbia sua, & maledictionē
& mendacium narrantes.
Consume in furore cōsume,
vt nō subsistant, & sciāt qm̄
Deus dominabitur Iacob,
in finibus terre in perpetuū.
Cōuertāt ad vespērā, larrēt
vt canes, & circūeant
ciuitatem. Ipsi
vagabuntur vt comedant,
& quāuis saturati non
fuerint dormient. (tuā,
Ego autē cātabo fortitudinē
& laudabo māe mīfīcor. tuā.
Qm̄ scīs es sōtītudo mihi, &
refugiū in die tribulatiōis.
Fortitudo mea tibi
cātabo, qm̄ Deus (mīfī. mea.
adiutor meus, DEVS meo
LX. Ad victoriā. Pro
līlis testimonii. Mīctam
J. istīm suae sonās, Dauidis
qm̄ pugnavit ad dāb (ad doc.
Syriam fluuiorum A.
& aduersus Syriam
soba C. & reuersus est
Ioab & percussit
Edom
in valle salinarum
duodecim milia.
Deus proiecisti nos
scidisti nos, iratus es,
conuerte nos.
Commouisti terram
& dirupisti eam, sana
rupturas eius quoniam
mota est. Ostendisti pp̄lo tuo
dura, potasti nos vino
venenato. Dedisti
metuentibus te vexillum,

labiorū ipsorū, & cōprehēdātur
in supbia sua. Et de execratione
& de mendacio annunciabūtur
in cōsumatiōe ī ira cōsumatiōis
& non erunt. Et sciēt quia
Deus dominabitur Iacob,
& finium terre. (patientur
Cōuertent ad vespērā & famē
vt canes, & circūbunt
ciuitatem. Ipsi
dispersentur ad manducandū,
si vero non fuerint saturati
& murmurabunt.
Ego autē cātabo fortitudinē tuā,
& exaltabo māe mīfīcōdiā tuā.
Quia factus es susceptor meo &
refugiū meū, in die tribulatiōis
mee. Ad iutor meus tibi
psallā, ga Deus (ficordia mea.
susceptor meo es, Deo meo mīc
LIX. In finem pro
his q cōmutabūt ī (doctrinā
tituli ī scriptōe ipsi Dauid ī
cū succēdit mesopotamiam
syrie &
soba
& conuertit
Ioab & percussit
Edom
in valle salinarum
xii. milia.
Deus repulisti nos
& destruxisti nos, iratus es
& misertus est nobis.
Cōmouisti terram
& conturbasti eam sana
contritiones eius quia
cōmota est. Ostendisti pp̄lo tuo
dura potasti nos vino
compunctiōis. Dedisti
metuentibus te significationē,

χειλών αυτών, & συγκροτήσασθαι
ἐν τῇ ὑπερηφάνῳ αυτών. Καὶ ἐξ ὀραβῆ
& μύλων διατελειούσθαι
ἐν σωτηρίῳ, ἐν ὀργῇ σωτηρίας
& ὅ μὴ ὑποβῆσιν. Καὶ γινώσκονται ὅτι
ἐστὶν θεὸς δεσποζὼν τοῦ Ἰακώβ,
& τῶν ὁρίων τῆς γῆς.
Ἐπιτρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, & λιμαῖσθαι
ὡς κύων, καὶ κυκλώσασθαι
πόλιν. Αὐτοὶ
διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν.
ἐὰν δὲ μὴ, χορτοῦσθαι,
καὶ γογγύουσιν.
Ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δουλῆσει,
& ἀγαχίσσομαι το πρῶτῳ τῷ ἔλεος
σου. Ὅτι ἐγένηθης ἀντιλήπτορ μου &
καταφυγῆ μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψῆς
μου. Βοηθῆσόν μου εἰ, σα
λαλῶ, ὅτι σὺ ὁ θεὸς
ἀντιλήπτορ εἶ, ὁ θεὸς μου τὸ ἔλεος μου.
γῆ. Εἰς τὸ τέλος τοῖς
ἀληθευσομένοις εἰς (χρῆσ,
σηλογραφίᾳ τῷ Δαβὶδ εἰς διδασκ
ὁ πότε ἐκπύρισε τὴν μεσοποτα
συρίαν &
Cμασ
τὴν συρίαν σοβαλ,
καὶ ἐπέστρεψεν
ἰωάβ & ἐπάταξεν
τὸν ἔδωμ
ἐν τῇ φάραγι τῶν ἁλῶν,
ἀλάκα χαλιωλάσ.
Ὁ θεὸς ἀπάσῳ ἡμῶν
& καθήλω ἡμᾶς, ὠργίθης
& ἀετίρησας ἡμᾶς.
Σμύσθας τὴν γῆν
& σωταράσας αὐτήν, ἴασσῃ
τὰ σωτρίμματα αὐτῆς, ὅτι
ἐσάλυθι. Ἐλάσας τῷ λαῷ σου
σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς ἄγρῳ
καταγῆσας. Ἐδωκας
τῷ φοβουμένοις σε σημεῖωσιν,

شفا لهم فليو خند و
 بكبريا يصم لانهم باللعنه
 والكذب يتكلمون
 دا بهما اللهم اهلكهم برجزك
 الذامر فلا يكونوا ليعلهوا
 ان السلطان لله على يعقوب
 وعلى افكار الارض
 يرجعون عند مسايعهم
 فيجوعون مثل الكلاب
 ويحكون المدينة
 وينتفرون ويكلبون
 الاكل فار لم يشبعوا
 تقمقمو
 وانا امجد قوتك
 واسدح بالفداء برحمتك
 لانك صرت لي ناصرا
 ومخلصا في يوم شدتي
 انت معيدي
 فارثلك يا الهى
 لانك ملجأ والد رحمتي

ספרותן יתגדלו
 בגדיותיהן אחסון
 מלכותן וכן שיקל משמעתן
 ישיעי יתהון בקבילי שימי
 יתהון עד ילית בגין
 ויגדעין אחס אידא שלט
 בעקב לסייפי ארע לעיל
 ויתגבין בארבע
 ויתרשון היגבאב
 ויחזון קרע : אנו
 אטל לון למינד פימת
 למינד ולג יתהון עד
 די יבעצין ויגדעין :
 ונא אספר עושנד
 ואיבוע לעידן עפר טנד
 אחס דות משויבא
 ורחמי פימת זעיק
 לי : עושני באינד
 אטיפת אחס יתה
 שיבתי לי אלה טובי
 לשבח על עתיק סתחרא
 דבימי עקב ולכן פרטין
 על יד דוד לא לפי :
 בד כד נש דוד פטי יין
 ועבד על אגר סתחרא
 ואני קרב עים ארס דעל
 פרת ועים ארס צבתומן
 בחר בן מב יאב ומחית
 אדומא במי שדמ לתיה
 נפל מן חיליון ויוד
 ויאב מרסר אלפי :
 אמר דוד אלה שבקרתא
 הקפת עלנא מקור תהיה
 תוב ביקוד יאיה
 ארנ ישמא ארעא דישראל
 זעועא אוסדקתא יתיה
 אפי תבריה ארס
 אימלוטתא ארס תעמד
 קטיא אסקתא לנא חמל
 דלוט יתהבא לדחליד
 ניסא לאיתנסאה ביה

labiorum suorum, comprehendantur
 in superbia sua. Quoniam
 perfurium & mendacium narrabunt.
 Destruce illos in ira, destrue
 illos usq; ad nihilum,
 & scient quoniam Deus dominatur
 Iacob & finium terre in
 seculum. Conuertentur ad vesperam
 & latrabunt sicut canis,
 & circuibunt ciuitatem. Ipsi
 fatigabuntur querentes predam
 vt comedant, & non quiescent donec
 faturentur & dormiant.
 Et ego laudabo fortitudinem tuam,
 & psallā tpe matutino bonitatem tuā,
 quoniam factus es refugium meum
 & auxilium meum in die tribulationis
 mee. Fortitudo mea te
 laudabo, quoniam Deus
 redēptor meus, Deus misericordie mee.

LX. In laudē. Pro veteri testimonio
 Inter Iacob & Laban, traducti
 per manum Dauidis ad eruditionē
 qñ congregauit Dauid exercitus
 trāsiiit p Algar saduta. i. p mōtē
 testimōii & instruxit bellū adūsō, arā b q
 ē sup Prat, D. & adūsus arā soba, E. &
 post hec reuersus est Ioab & pcussit
 idumeos, in planitie salis,
 & ceciderunt de exercitibus Dauid
 & Ioab duodecim milia,
 dixit Dauid. Deus dereliquisti nos,
 ofregisti nos iratus ē nobis vehēnter,
 iube vt reuertatur gloria tua ad nos.
 Commouisti terram israel,
 conturbata est, & dirupisti eam,
 sana scissuras eius quoniam
 commota est. Ostendisti populo tuo
 duriciem, potasti nos vino
 luctus. Dedisti metuentibus te
 vexillum vt exaltentur in illo

A. i. Metopotamia
 fm aliquos. Non de
 sunt tamen qui contē
 dant Syriam siu uoc
 esse Damascum, pro
 pter duo summa que
 per ciuitatem tranie
 unt, inter quos Auc
 nezra, Chimchi, & au
 thor midras.
 b. Idest syriam
 C. Idest Phenicam.
 D. Idest Euphraten.
 E. i. Syriā pheniciā.

المزمور
 التاسع والخمسون
 اللهم انت افكتنا
 وحكمتنا سخكت ثمر
 ترافت علينا
 الارض زلت
 عدتها وار
 اجبر كسرها فانها قد
 اضربت ه اريد شعبك
 شديدا سقيتنا خمرا
 حبهطت
 لا تقيايك علامت

וְהִתְנַסְּפוּ מִפָּנָיו
 קָשָׁט סֵלָה לְמַעַן
 יִתְּנֶנּוּ יְדֵי
 וְיִדְבְּקוּ יְדֵי
 וְיִשְׁעָה יְמִינָה
 וְעַנְנֵי אֱלֹהִים
 דִּבֶּר בְּקֶדֶד
 בְּקֶדְשׁוֹ יָדַע
 יִעֲבֹר
 יִחַרְקֶנּוּ
 שִׁבְמָה וְעַמְקֵי כֹחַ
 כְּבוֹרֵי אֲמִיד
 גַּל גַּלְעָד
 וְיָלַי מְנַשֶּׁה
 וְאֶפְרַיִם מְעִיָּה
 יְהוּדָה מַחְנֵקֵי
 מוֹאָב סֵלָה
 וְיִזְעִי עַ
 עַל יְדוּמֵא
 וְיִשְׁתַּדֵּן
 וְעַל יִזְעִי עַ
 עַל פְּלֵשְׁתִּים
 וְתִתְּנֵנִי וְעַיִנִי
 יְבִלְנִי עַד מִצְרַיִם
 מִי נַחֲנֵי עַד אֲדוּמִים
 הֲלֹא אֵלֵה אֱלֹהִים
 וְנַחֲמֵנוּ וְלֹא תִצָּעַק
 אֱלֹהִים בְּעַבְדָּתֵנוּ
 הֲבֵרְנוּ עֲדוּתֵנוּ מִצְרַיִם
 וְשָׂא תִשְׁוֹעַ אָדָם
 בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל
 וְהוּא יְבוֹס צַרְנוּ
 סָא לְמַנְצָה
 עַל־נַגְיָת לְוֹד
 שְׁמַעְהָ אֱלֹהִים רִנָּתִי
 וְקָשְׁבָה חֲפִלְתִּי
 מִקְצֵת הָאָרֶץ אֲלֵיךְ
 וְאֶקְרָא בְּעַנְךָ
 לִבִּי בְּעִיר־רוֹם
 מִמֶּנִּי בְּנַחֲמֵיכֶּיךָ

vt exaltentur a facie
 veritatis in perpetuum. Vt
 liberentur
 amici tui,
 saluum fac dextera tua
 & responde mihi. Deus
 locutus est
 in sanctuario suo,
 letabor
 diuidam
 siccimam & vallē
 foccot demetiar.
 Meus est galaad,
 & meus est manasse,
 & effraim fortitudo
 capitis mei.
 Iudas preceptor meus,
 moab olla
 lauari mei,
 Super idumeam
 proficiam
 calciamentum meum,
 mihi palestina
 federata est. Quis (nitam,
 deducet me ad ciuitatē mu(
 qs deducet me vsq; ad idūeā.
 Nonne tu Deus
 q; repulisti nos, & nō egredieris,
 Deus in exercitibus nostris.
 Da nobis auxiliū de tribulatōe,
 & vana salus hoīs. (tes nos.
 In Deo faciemus virtutē,
 & ipse ad nihilū deducet tribu(

LXI. Ad victoriā.
 In organis, Davidis.
 Exaudi Deus canticū meum
 intende orationi mee.
 De nouissimo terre ad te
 clamabo, cum triste fuerit
 cor meum, in petra altiore
 me, eris ductor meus. Quia

τοῦ φυγῆν ἀπὸ προσώπου
 τοῦ ξου. διαλάλαμα. Ὁσῶσε
 ἄν ῥιθιδσιν
 ὡ ἀγαπητοῦ σου,
 σωτομ τῆ δεξιῶ σου
 ἢ ἐπακουσόμενον. Ὁ θεὸς
 ἐλάλησεν
 ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ,
 ἀγιασμομαι
 ἢ διαμεριῶ
 σίκιμα, καὶ τῶ κοιλάσιν
 τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
 Ἐμὸς ἐστὶ γαλαὰδ
 καὶ ἐμὸς ἐστὶ μανασσῆς,
 καὶ ἐφραὶμ κραταίωσις
 τῆς κεφαλῆς μου.
 Ἰούδας βασιλεύς μου,
 μοάβ ὀλλῆς
 τῆς ἐλπίδος μου.
 Ἐπὶ τῶ ἰδουμαίῳ
 ἐκτεγῶ
 τὸ ὑπόδημα μου.
 ἐμοὶ ἀνίσχυλοι
 ὑπεταγήσαν. Τίς
 ἀπαξήμῃ εἰς πόλιν περιοχῆς,
 ἢ τίς ὀδηγήσει με εἰς τῆς ἰδουμαίῳ
 Ὁυχι σὺ ὁ θεὸς
 ἀπασόμενος ἡμᾶς, ἢ οὐκ ἐξέλκυσῃ
 ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
 Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκλυτῆως,
 καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπων.
 Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν.
 ἢ αὐτὸς ἐξέλκυσῆς τὸς θλιβόντας ἡμᾶς.
 Ἐ. εἰς τὸ τέλος
 ἐν ὕμνοισ τῷ Δαβὶδ ἡλμῶς
 εἰσακουσον ὁ θεὸς τῆς δεκτικῆς μου,
 πρόχης τῆ προσσχῆμον,
 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς, πρὸς σὲ
 ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηνδισοῦ
 τῶ καρθῆσμον, ἐν πέτρα ὑψοῦσ
 με. Ὁδηγήσει με, ὅτι

מן גדול קושיהם אן יבעדו ענין ובה
 דאברהם לעלמין מן גדול העוסר
 זכותה דהחקיקה פיצין לתחפר
 רחמיך פרזוק מינד אח א וז א
 מטול הסידרה דהעקב חלדני במינד
 וקבל עלוהי אהא מליל ואסתב לי א תכל
 בבית מקדשא אבועאלו אללה
 יתגברון דבית ישראל פד פדיסייה וקאל א
 אפליג בירא עיס בנדי אבהג
 יוסף דירגון בשכס ואסמר
 ובמינד סכות אימיה סא חבירם ואקיש
 כשהיא מאפליג עדהא ואדי המכאל
 עברתון דבירגילעד לך חלדא
 ועברתון דבירגילעד ולי מחסא
 ונברון דבית אפרעטינא אפרא מו עז
 דרשי ומדבית יהודה ראסי
 ספרא דבירגילעד יהודא מלכי
 בעטיח מאבא אימיה מואב כוה
 רגילעד כמיסג בירגילעד רגילעד
 היך דדי שחגי ער עלי אדום
 פרקת קול גיבר דאדום אמד
 הלטיח מסנגי עליה דחד אי
 פלטיחא יפני כגישחא לך לחשחא
 ד ישראל מאן הוא דאוביל העבא יל
 יתי לקרמא חרבה דעור דהדי יתי
 מן דדבר עז אדום אל חדינה אומן איהלעני
 חלש ארמיה אל אדום אל לייס אנדיא אללה
 טבקחנא תלך תיפוק אל חדי אפדינא ולר תחדי
 אלרא עיס חילורגה יא אללה גיושנא אעקנא
 הגילן סעיא ממעיקא יארד ונא פ שדייד נא
 ומן הוא פודקניה דבר פדא כל הוא דאלהא אללסאן
 נשא ממירא דיל נעביד דאלהא נענח העוה
 חילא והוא יכבוש מעיקן והוידנדל אלדין אחרנו נא
 לשבחיה המרמור
 על מוספרון לחוד אלסטון
 קפילא י בעעני אללה אסתגיד תזר עמי
 אציר צאורני ואקבל אללסאן
 מן סייפארע קומד אעלי פאני מן אפא עי הארץ
 פאטמלותות לפי בכך כרד דאלב ענד כרד
 מקור זמחני על טמר חלבי רפעני עלי אלעפא
 רם מן דבר יהודא אדם חדי יתני לאניט כנדלי

propter veritatem Abraham
 in eternum. Propter
 meritum Isaac liberabuntur
 amatores tui, redime dexteram tuam,
 propter misericordiam Isaac,
 & suscipe oronē meā. Deus locutus est
 in domo sanctuarii letabor quoniam
 preualebit domus israel,
 diuidam predam cum filiis
 Ioseph, habitantes in sicheim
 in valle tabernaculorum mensura
 mensurabo, & diuidam spolia.
 Mecum erat domus Gilat,
 & mecum domus Manasse
 & fortes filiorum Ephraim fortitudo
 capituli mei, a domo autem Jude,
 scribe domus doctrine mee.
 Dū conculcarent moabite fedati sunt
 pedes mei in sanguine procerum eius,
 sicut olla lortionis super
 collum occipituli, proceres idumeorum
 conculcauerunt calcei mei, super
 palestinos leticia congregationis
 israel. Quis deducet
 me ad ciuitatem destructam Zor,
 quis deducet me vsq; idumeam.
 Nonne tu es DEVS
 qui dereliquisti nos, & non egredieris
 Deus cum exercitibus nostris.
 Affer nobis auxilium in tribulatione
 quoniam vana redemptio hominis,
 In verbo DEI operabimur virtutem,
 & ipse conculcabit tribulantes nos,
 LXI. In laudem.
 Pro laudibus Davidis.
 Accipe Deus deprecationem meam,
 intende orationi mee.
 Ab extremis terre coram te orabo
 cum triste fuerit cor meum, in arce
 munita, que cōstructa est super rupem
 altiorē me ipso, deduxisti me. Quoniā

חַיִּיתָ סֶסֶס לִי מִנִּיר
 : עִן סֶסֶס אֵיב :
 אֶבְרָה בְּחֶבְרֹן
 עוֹלָמִים אֶסֶס
 בְּסֶסֶר בְּנֶפֶס כֹּלֵה
 כִּי אַתָּה אֱלֹהִים
 שְׁמַעַת לְדַבַּר נַחַת
 : יְרֵשֶׁת יִרְאָ שֶׁמֶר :
 יָמִים עוֹלָם
 יָמֵי מֶלֶךְ רַחוּ
 הַיְסוּד שְׁנֵי עָשָׂר
 : כִּי זֶה יוֹמֵךְ :
 יִשָּׁב עוֹלָמִים לִי
 לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד
 : וְאֵמֶת מִן יַעֲרֹהוּ :
 כִּי אֶמְרֶה לֵּךְ
 שֶׁמֶר לַעֲדָה
 לַעֲדָה לַשֶּׁמֶר
 נִדְרֵי יָמֵי עָס :

LXII. Ad victoriā sup idutū
 i. musices instim. Psalmus
 Davidis.
 Profecto apud Deum
 silebit anima mea, ex eo
 salus mea. Certe ipse
 robusto meo & salutar meo,
 fortitudo mea, nō emouebor
 amplius. Vsq̄ue quo
 insidiamini contra vīrum
 interficemini omnes vos,
 sic paries inclinatus & sepes
 ipulsa. Certe p exaltatōe sua
 consiliū fecerūt vt pellerēt,
 placueit sibi ī mēda. ore suo
 bñdicūt, iterioribus aut̄ suis
 maledicunt
 in ppetuū. Verūtamen Deo
 retice anima mea, ab ipso
 .n. p̄stolatio mea. Certe ipse ē
 robur meum & salus mea,

factus spes mea, turris
 fortitudinis a facie inimici.
 Inhabitabo in tabernaculo tuo
 in secula, protegar
 in velamento alarum tuarum.
 Quoniam tu Deus (disti
 meus exaudisti orōnē meā de
 hīditatē timentibus nomē tuū.
 Dies super
 dies regis
 adiciēs annos eius,
 donec est generatio
 & gñatio. Cōmorabit semp
 ante faciē Dei, misericordia
 & veritatē eius quis requirit.
 Sic psalmum dicam
 nomini tuo
 in seculum seculi, vt reddam
 vota mea de
 die in diem.

LXI In finē p idytum
 psalmus
 Dauid.
 Nonne Deo
 subiecta erit anima mea, ab ipso
 enī salutare meū. Nam & ipse
 Deus meus & salutaris meus,
 susceptor meus non mouebor
 amplius. Quousq̄
 irrutis in hominem
 interficitis vniuersi vos,
 tāq̄ parieti iclinato & macerie
 depulsa. Verūtamen p̄ciū meū
 cogitauerunt repellere,
 cucurri in siti, ore suo
 benedicebant & corde suo
 maledicebant.
 Verūtamen Deo
 subiecta esto aīa mea, qm̄ ab ipso
 patientia mea. Quia ipse
 Deus meus & saluator meus,

ἐγενήθη ἐλπίς μου, πύργος
 ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
 Παρακίσσω ἐν τῷ σκηνώματι τῶν
 εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι
 ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, διάψαλμα
 Ὅτι σὺ ὁ Θεός
 εἰσέκουσας τῶν ἀχώνυμον, Ἰσραὴλ
 κληρονομίαν τοῖς φοβούμενοις τὸ ὄνομα σου
 Ἡμέρας ἐφ'
 ἡμέρας τοῦ βασιλείου
 προθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ
 ἕως ἡμέρας γενεῆς
 ἢ γενεῆς. Διαμνησθε εἰς τὸν αἰῶνα
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἵλεος
 ἢ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐζητήσῃ
 Ὅπως φαλὰ τῶ
 ὀνοματίου σου
 εἰς τοὺς αἰῶνας, τὸ ἀποδοῦναι με
 τὰς ὀχλαί μου
 ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
 Ξα. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰλιθού
 φαλμὸς
 τῷ Δαβὶδ.
 Ὅχι τῷ Θεῷ
 ὑποτάσσεται ἡ ψυχὴ μου, παρὰ αὐτῷ
 γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ δεῖ αὐτὸς
 Θεός μου καὶ σωτήριόν μου,
 ἀντιλήπτορ μου, οὐ μὴ σαλεύσῃ
 ἐπὶ πλῆθος. Ἔως ποτε
 ἐπιτίθειαι ἐπ' ἀνθρώπων,
 φοβίετέ πάντες ὑμᾶς,
 ὡς ταίχῳ κελιμείῳ ἢ φραγμῷ
 ὠσμίῳ. Ἰλλῶ τὴν τιμῆ μου
 ἐβουλεύσθητε ἀποώσασθαι,
 ἕλθραμον ἐν δὲ ψ. Τῷ σώματι αὐτῶν
 ὀλέθου, ἢ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
 κατηράντη. διάψαλμα
 Ἰλλῶ τῷ Θεῷ
 ὑποτάσσει ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρὰ αὐτῷ
 ἢ ὑπομνήμου. Ὅτι αὐτὸς
 Θεός μου καὶ σωτήριόν μου,

وحصنا
 وجد العدو
 مسكنك
 واستتر
 كيف
 ادن الله
 سمعت صلاتي
 اعطيت
 اسمك مبراتا
 الملك
 على ايامه
 وسنته
 الى جبل
 الى ابد
 الى ابد
 اسمك
 الى ابد
 نذوري
 يوما فيوما
 المزمور
 الداخلي والستون
 ان الله
 تخضع نفسي لانه من
 عند خلاصه
 الهي
 وخالصي
 فلاحول
 وناصري
 ابدا
 تميلون على الاحسان
 لتقتلوه كلهم
 مثل
 جدار مايل
 وسياج واقع لانكم تحبون
 تقسو دنه من نعمته
 سعوا بعشر
 وبياركون
 ويلعنون
 بافواههم
 بقلوبهم
 لله
 تخضع نفسي لان من
 العنده صبري لانه
 الهي
 ومخلصي

وحصنا
 وجد العدو
 مسكنك
 واستتر
 كيف
 ادن الله
 سمعت صلاتي
 اعطيت
 اسمك مبراتا
 الملك
 على ايامه
 وسنته
 الى جبل
 الى ابد
 الى ابد
 اسمك
 الى ابد
 نذوري
 يوما فيوما
 المزمور
 الداخلي والستون
 ان الله
 تخضع نفسي لانه من
 عند خلاصه
 الهي
 وخالصي
 فلاحول
 وناصري
 ابدا
 تميلون على الاحسان
 لتقتلوه كلهم
 مثل
 جدار مايل
 وسياج واقع لانكم تحبون
 تقسو دنه من نعمته
 سعوا بعشر
 وبياركون
 ويلعنون
 بافواههم
 بقلوبهم
 لله
 تخضع نفسي لان من
 العنده صبري لانه
 الهي
 ومخلصي

factus est spes mea turris
 fortitudinis a facie patroni inimicitie.
 Habitabo in tabernaculo tuo,
 in secula, protegar
 vmbra diuinitatis tue in eternum.
 Quoniam tu DEVS
 exaudisti vota mea, dedisti
 hereditatem timentibus nomē tuum.
 Dies mundi futuri super
 dies regis MESSIE
 appones, anni eius sicut generationes
 mundi huius, & generationes mundi
 venturi. Comorabit in secula
 corā DEO, bonitas & veritas q̄s p̄pa
 author seculi seruabunt eum.
 Sic laudabo nomē tuū in eternū, postq̄
 A. compleuero in die redemptionis
 israel, in die quo vngetur
 rex MESSIAS, vt constituatur
 Rex.

LXII. In laudem,
 per manus Idutum,
 Laudatoria Davidis.
 Certe DEO filet
 anima mea, ab eo autem
 redēptio mea. Profecto ipse
 fortitudo mea & redēptio mea, auxili
 non mouebor in die tribulationis
 magne. Vsquequo fremetis
 in virum misericordem, perpetrabitis
 homicidia. Omnes vos sicut murus
 inclinatus, & sicut septum
 corruens. Profecto in die
 bone operationis consiliantur
 vt impingant, loquunturq̄ mendaciū.
 Ore suo benedicunt
 & corde suo maledicunt
 in eternum. Verum tamen Deo taceas
 anima mea quoniam ab ipso
 patientia mea. Profecto ipse
 fortitudo mea, redemptor meus,

A. d. Perfolueruota.

מְשֻׁבָּה לֹא אֵמֹת :
 על אֱלֹהִים יִשְׁעֵי
 וּכְבוֹד שְׂרָעָה
 מַחֲסֵי בְּאֵלֵהֶם :
 בְּשָׂחוּ בְּכֹל עֵת
 עִם שִׁמְכוֹ לִפְנֵי
 לִבְבְּכֶם אֱלֹהִים :
 מַחֲסֵה לְנוּ כֹלָה :
 אֲךָ הִבֵּל בְּנֵי אָדָם
 כְּזָב בְּנֵי-יָגוֹשׁ
 בְּמַעֲוֹנֵים לֹא
 לַעֲלֹת וְלִהְיוֹת
 מִתְקַבֵּל יְיָוִד :
 אֶל-מִבְּטְחוֹ בְּעֵשֶׂק
 וּבְגִזְלֵי אֶל-תִּהְפְּלוּ
 תִּיל כִּי-יָנוּב אֶל-
 הַשָּׁמַיִם לִבְ-אֵמֶת
 יִדְבַר יְיָ-אֱלֹהִים
 שְׁמַעֲנוּ שְׁמַע
 שְׁמַעֲנוּ כִּי-עָז
 לֵאלֹהִים יוֹדֵב אֵינִי
 חֹסֵד כִּי-אֶת הַשָּׁמַיִם
 לֹא-אֵשׁ כִּמְעֵשֶׂהוּ :
 סג מִקְוֶה
 לִיִּד בְּתִיבָה
 בְּמִדְבַר יְהוּדָה :
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי-אֱמֶת
 אֲשַׁחֲדֶה עֲמָה לֹד
 נִפְשִׁי כִמְתָה לְהַגִּישָׁה
 בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵינַי
 בְּלִי-מַיִם : כִּן בְּקוֹשׁ
 חוֹתֵמָה לְרִאשֹׁתָה
 עֹדָה וּכְבוֹדָה :
 כִּי-יָנוּב הַיָּם
 וְיִסְדָּה מַח
 מִתְּיָגִים שֵׁפ
 שְׁפָרְתֵי שֵׁב
 יִשְׁפְּרוּ-וְיִגְדָה : כ
 כִּן יִבְרָכֶנּוּ
 בְּרִיתִי בְּשִׁמְךָ
 יִשְׁמְעוּ נֶפֶשׁ

fortitudo mea nō mouebor.
 In Deo salutare meum
 & gl'ia mea, robor fortitudi
 & spes mea ī Deo. (nismec,
 Sperate in eo omni tēpore
 populi, effundite coram eo
 cor vestrum, Deus
 spes nostra in perpetuum.
 Verūtamenē vanitas filii hoīs,
 mendacium filii viri,
 si ascendant
 in stateras, minus q̄ vanitas
 erunt infimul.
 Nolite confidere in calūnia,
 neq; ī rapina ne frustremini.
 Diuitie si affluerint, ne
 apponatis cor. Vnum
 locutus est Deus,
 duo hec
 audiui, quia fortitudo
 Dei est. Et tibi domine
 misericordia, quia tu reddes
 vnicuiq; secundū opus eius.
 LXIII. Psalmus,
 Davidis cum esset
 in deserto Iudee.
 Deus Deus meus .A. tu,
 inquitram te, sitiuit te (mea
 aīa mea, desiderauit te caro
 in terra in via, & confitente
 ac sine aqua. Sic in sancto
 asperxit te, vt videat
 fortitudinē tuā & gloriā tuā
 Melior est enim
 misericordia tua
 quam vite,
 labia mea
 laudabunt te
 Sic benedicam tibi
 in vita mea, & in nomine tuo
 leuabo

adiutor meus non emigrabo.
 In Deo salutare meum
 & gloria mea, Deus auxiliū mei
 & spes mea in Deo est.
 Sperate in Deo oīs cōgregatio
 populi, effundite coram illo
 corda vestra, Deus
 adiutor. noster in eternum.
 Verūtamen vani filii hominū
 mendaces filii hominum
 in stateris, vt
 decipiant ipsi de
 vanitate in idipsum.
 Nolite sperare in iniquitate,
 & rapinas nolite concupiscere,
 diuitie si affluant nolite
 cor apponere. Semel
 locutus est Deus
 duo hec
 audiui, quia potestas
 Dei est, & tibi domine
 misericordia, quia tu reddes
 vnicuiq; iuxta opera sua.
 LXII. Psalmus
 David cum esset
 in deserto idumee.
 Deus Deus meus,
 ad te de luce vigillo. Sitiuit ī te
 aīa mea, q̄ multipliciter tibi ca
 In terra deserta ī via (romea.
 & in aquosa sic in sancto
 apparui tibi, vt viderem
 virtutem tuam & gloriā tuam.
 Quoniam melior est
 misericordia tua
 super vitas,
 labia mea
 laudabunt te.
 Sic benedicam te
 in vita mea, & in nomine tuo
 leuabo

ἀντιλήπτωρμον οὐ μὴ μεταστῆσω,
 ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου,
 ἢ ἐξομῶν. Ὁ θεὸς τῆς βοήθιας μου
 καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ,
 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτῶν παῖσα συναγωγῆ
 λαῶν. Ἐκχῆατε ἐνώπιον αὐτοῦ
 τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς
 βοηθὸς ἡμῶν διὰ τὸ ἰσχυρῶς.
 Πλὴν μάταιοι, οἱ ἦν τῶν ἀνθρώπων,
 ἡ δόξα οἱ ἦν τῶν ἀνθρώπων,
 ἐν ζυγοῖς τῶν
 ἀδικησάντων, αὐτοὶ ἐκ
 ματαιότητος ἐπιτοῦσάντων
 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν,
 ἢ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθήσετε,
 πλοῦτος ἐὰν ῥέη, μὴ
 πρὸς ἑαυτὸν καρδίαν. Ἀπαξ
 ἐλάλησεν ὁ θεός,
 δύο ταῦτα
 ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος
 τοῦ θεοῦ, ἢ σοὶ κύριε
 τὸ ἔλεος. Ὅτι σὺ ἀποσλώσῃς
 ἕκαστα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 ξβ. Υαλμός
 τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ ἔρειπαι αὐτῶν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας.
 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου,
 πρὸς σὲ ὀρθρῶς, ἐδὴ ἠκούσῃς
 ἡλυχήμων, ποσα ταλῶσαι ἠσάρεμον
 Ἐγὼ γῆ ἐρήμῳ ἢ ἀβαίτω
 καὶ ἀνθρώπῳ, οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ
 ὠφθῆναι σοι, τοῦ ἰσχυροῦ
 τῶν δυνάμεων ἢ τῶν δόξων σου.
 Ὅτι κράτος
 τὸ ἔλεός σου
 ὑπερβάλλει,
 τὰ χυλήμων
 ἐπαινοῦσόντες.
 Οὕτως ἀλογίσωσι
 ἐν τῇ ζῳῆ μου, ἐν τῷ ὀνοματίσῃ σου
 ὀρθ

כפי: נפש חלב
והן השפע נפשי
ושפתי רננות
יהלל פי: אמ-
זכרתה על יצוע
באשמרות אהנה
כד: כי דמית
ערתה לי ובצל
בנפשה ארנן ידקת
נפשי אהרה פי
תמכה מינה:
ותמה לשואר
יבקשו נפשי יבא
בתחית הארץ:
יגיהו עלי
הרב מנת שעלים
יהי: ותפחד
ישמח באלהים
יתהלל כל השפע
בו פי יסגל פי
דובר שר:
סד למנצח
מומו ליהוה
שמע אלהים קול
בשיתי מפחדו
אויב תעז יהי
תסתירני מפחד
סועים מתש
פעל און אשר
שגנו פארב
לשונם דרנו
לועם דבר
מלית במסרתם
תם פתאם ידעו
ולא ירא: יחוקו
למו זכר ועיספת
לספן מקטנם
אמה מי יראה למו
יחפשו עולת
תמנו רועש
מחפש וקרב

manus meas. Quasi adipe
& pinguedine repleat aia mea,
& labiis laudantibus
canet os meum. Si
recordatus tui i cubili meo,
p singulas vigilias meditabo
tibi. Quia fuisti
auxilium meum, & in vmbra
alaru tuar: laudabo. Adhesit
anima mea post te, quia
suscepit me dextera tua.
Ipsi vero interficere
querut aiam mea, i gredient
in inferiora terre,
deturbabuntur in manus
gladii, pars vulpium
erunt. Rex autem
letabitur in Deo,
laudabitur omnis qui iurat
in eo, quia obstruetur os
loquentium mendacium.

LXIII. Ad victoria.
Psalmus. Davidis.

Audi Deus vocem meam
loquentis, a timore
inimici serua vitam meam.
Absconde me a secreto
malignorum, a tumultu
operantiu iniquitate. Quia
exacuerunt quasi gladium
linguam suam, tetenderunt
sagittâ suâ, verbu (abscondit)
amarissimu. Vt sagittaret i
pfectu, subito sagittabunt eu
& non timebunt. Coforrauerunt
sibi fmonē pessimu, narrauerunt
vt absconderent laqueos,
dixerunt quis videbit nos.
Scrutati sunt obliqua,
compleuerunt scrutari
scrutationes, in ventre

manus meas. Sicut adipe
& pinguedine repleat aia mea,
& labiis exultationis
laudabit os meum. Sic
memor fui tui sup stratū meū,
in matutinis meditabor in
te, quia fuisti
adiutor meus. Et in velamento
alarum tuarū exultabo, adhesit
anima mea post te, me
suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanum
quesierunt aiam meā, i troibūt
in inferiora terre,
tradentur in manus
gladii, partes vulpium
erunt. Rex vero
letabitur in Deo,
laudabuntur omnes qui iurant
in eo, quia obstruetur os
loquentium iniqua.

LXIII. In finem
psalmus David.

Exaudi Deus orationem meam
cum deprecor, a timore
inimici eripe animam meam.
Protexisti me a conuentu
malignantium, a multitudine
operantium iniquitatem. Quia
exacuerunt vt gladium
linguas suas, intenderunt
arcum rem
amarā, vt sagittent in occultis
imaculatū. Subito sagittabūt eu
& non timebunt, firmauerunt
sibi fmonē nequā. Narrauerunt
vt absconderent laqueos
dixerunt quis videbit eos.
Scrutati sunt iniquitates,
defecerunt scrutantes
scrutinio. Accedet

τα: χερά μου. Ως εκτέατος
η πύπτιτος: εμπλακδιη η ψυχίμου,
και χίλις αγαλλιασεως
αγγελει το στόμα μου. Ει
εμνημόσυνοσ επι της στραμψίμου,
εν τοσ οράροισ εμπλετασ εις
σε. Οτι επηγήσ
βουδοσ μου, η εν τη σκεπη (ληθη)
τωσ πε: υγασεσ αγαπίασμου. Εκολε
η ψυχίμου οπίασμου, εμου δε
αυτελαβετο η δεξία σου.
Αυτα δε εις ματίω
εζήτησασ τω ψυχίμου, εισελύσοσται
εις τα κατώτατα της γης.
Γορσθ: θήσοσται εις χερασ
ρομφαίασ, μερίλεσ αλαπέκωσ
ύσοσται. Ολε βασιλευσ
αφρηθήλεται επι τω θρω,
επαιθήλεται πασι ο ομνύωσ
εν αυτω. Οτι εκφραση φομοσ
λαλούντωσ αδικασ.

ΕΓ. Εις το τέλος
ψαλμοσ τω Δαβιδ.

Εισακουσου ο θρωσ φωνήσ μου,
εν τω δειδάμε προσ υέ, απο φόβου
εχθροσ εξελου τω ψυχίμου.
Σκεπασοσμε απο συσροφίσ
πονηροσμένων, απο πληθουσ
εργασομένων αδικίασ. Οι
τινθ ηκούσασ ωσ ρομφαίασ
τασ γλώσασ αυτωσ, ενέτησασ
τοξοσ αυτωσ προσ μασ (φοισ)
πικροσ. Το καταταξίωσται εν αποκρύκ
ομομοσ, εξαπιασ κατ'οξίωσται αυτ),
η ου φοβηθήσοσται. Εκρατρίασασ
εαυτοισ λογοσ πονηρόσ, δηγησασται
τοσ κρύκασ παγίδασ.
Ειπον, τίσ ολεται αυτοσ,
εξηρεύησασ ανομίασ,
εξελίποσ εξερύωσταισ
εξελύησταισ. Προσελεύσεται

فتدملني نفسي كشدها من الشحم
 وتدهبل وتسدح قمي اذا
 ذكرتك على منحبري وفي الاسحار انت ذلاوتي
 لا نك عوني وفي ظلال
 كيفك بهجت تبغيت نفسي
 وعضدتني يمينك اثارك
 كلبوا كلام ذليهم كوا نفسي
 الى اسافل والارض يسلمون
 والسيف والثعالد يكونون كعاما
 يفرح الماطر با لله
 ويفتخر كل من يحدف
 به لانه سد افواه
 المتكلمين بالكلم
 المزبور
 الثالث والستون

لعل ما زاتي: قد مراد
 ويدين المسبلة نفسي
 وسيفون دتوسفون يسبح
 فوم: ان ايديهم على
 دوتسي بمتروا اوتون
 فكمرد: اتمس التوت
 سعير: يوتبالي
 سبنيج: اوتول: ايدفكم
 نفسي بتر: اوتدرد
 كي سعير: يسيك: وه
 و: يوتون: كوتدرا
 ي: برفون: نفسي: يوتون
 ب: اوتدرا: اوتدرا
 ي: اوتدرا: مسول: كوتدرا
 س: يوتون: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون

in mundo venturo. Quasi adipe
 & pinguedine saturabis animam meam
 & labiis laudabundis, laudabit
 os meum. Si recordatus fuero tui sup
 cubili meo, p singulas custodias carabo
 in verbo tuo. Quoniam fuisti
 robur meum, & in ymbra
 diuiniratis tue exultrabo. Adhesit
 anima mea post vias tuas,
 sustinuit me dextera tua.
 Ipsi vero ad sepulturam
 inquirunt animam meam intrabunt
 in inferiores partes terre.
 Timebunt eum propter percussionem
 gladii, partes vulpium
 erunt. Et rex letabitur
 in verbo DEI, laudabunt omnes
 qui paciscuntur in verbo eius.
 Quonia claudentur
 ora eorum qui loquuntur
 mendacium.

LXIII. Laudatoria
Davidis.

اللهم تقبل صلاتي
 اذا تضرعت اليك ومن
 جزع العذ وانقد نفسي
 ومن غل الاشرار وكثرة
 ظلم الظالمين
 استردني الدين حسدا
 مثل السيف واوترو
 قسيهم مكر
 ليرمو في خفيه
 السليمين من العيب
 بغتد برمون ولا يخافون
 وبكلام الشر عزوا نفوسهم
 وتواكوا ليخفوا فخا
 وقالوا من برانا
 وعند همتهم
 بالسو باخوا
 لان الاحسان

لعل ما زاتي: قد مراد
 ويدين المسبلة نفسي
 وسيفون دتوسفون يسبح
 فوم: ان ايديهم على
 دوتسي بمتروا اوتون
 فكمرد: اتمس التوت
 سعير: يوتبالي
 سبنيج: اوتول: ايدفكم
 نفسي بتر: اوتدرد
 كي سعير: يسيك: وه
 و: يوتون: كوتدرا
 ي: برفون: نفسي: يوتون
 ب: اوتدرا: اوتدرا
 ي: اوتدرا: مسول: كوتدرا
 س: يوتون: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون
 ي: اوتدرا: يوتون: يوتون

Audi Deus vocem meam in tempore
 orationis mee, a timore patroni
 inimicitie mee custodi vitam meam.
 Abscondes me a secretis
 prauorum a fremitu
 operantiu falsitate. Qui exacerut sic
 gladium linguas suas, tetenderunt
 arcus suos vnixerunt
 sagittas suas venenomortifero
 & amaro. Vt sagittarent occulte
 immacularum, subito sagittabunt
 eum & non timebunt. Roborauerunt
 sibi verbum iniquum, narrabunt
 vt abscondant laqueos, dicunt
 quis videt nos.
 Querunt vt inueniant iniquitates.
 in interitum iustorum, scutationem
 occultam in vnetre hominis,

A. In secunda tepni
 desolatione, plusquam
 undecies centena mil
 lia iudeoz desiderata
 fut, mater pietatis ma
 terne oblita, proprium
 mandit filiu & ut Hie
 remas habet, qui nu
 triebantur in croceis
 amplexati sunt sterco
 ra, ut q que egerent
 pre nimia fame, cogeb
 antur paulo mometo
 ad vitam retinendam,
 in ventrem iterum in
 gerere. Hec omnia ui
 dentes gentes timue
 runt & annuciauerut
 opus Dei, ut habetur
 circa psalmi finem.
 Psalmi. lxy.

A. Silentium. Hinc
 diuinus ille Dicitusius
 libro de mystica theos
 logia exclamauit. Ne
 I

איש וילב עמוק :
 ויום אלהים קח
 פתאום דתו ככתם :
 וקשיתו את עלמיו
 לטונם תגדודו כל-
 מאת בם : וייראו
 כל אדם ויגידו
 פעל אלהים
 ומעשיהו השקלו :
 ושמח צדק ביהוה
 וחסה בו ויהללו
 כל ישראל ילב :
 סה למצור
 פוקדו לדוד שיר :

viri & corde acuto. Cum
 Et sagittabit eos Deus, iacu-
 repētini erūt pcussioēs eorū.
 Et scādalizate sunt ostra eos
 lingue eorū, cōmouebant oēs
 q̄ videbant eos. Et timebunt
 oēs hoīes, & annūciabūt A.
 opus Dei,
 & opus eius intelligēt.
 Letabitur iustus in DEO
 & sperabit in eo & exultabūt
 omnes recti corde.
 LXV. Advictoriā.
 Psālmus Davidis. Cāticū.

homo ad cor altum
 & exaltabitur Deus. Sagitte
 paruulorū facte sunt plage eorū,
 & infirmate sunt contra eos
 lingue eorū. Cōturbati sunt oēs
 qui videbant eos & timuit
 omnis homo. Et ānunciauerūt
 opera Dei
 & facta eius intellexerunt.
 Letabitur iustus in domino
 & sperabit in eo, & laudabūtur
 omnes recti corde.
 LXVIII. In finem.
 Psālmus David canticum
 aggei hieremie & ezechielis de
 verbo peregrinationis, & de
 populo transmirationis
 cum inciperent proficisci.

ἀνθρώπος ἢ καρτὶα βολῆς,
 καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. Βίβλος
 νηπιῶν ἐγλυθῆσαν οἱ πληγαὶ αὐτῶν,
 ἢ ἐξηλαθῆσαν ἐπάντους (πάντες
 οἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν
 οἱ κερῶντες αὐτοὺς, ἢ ἐφοβήθη,
 πᾶσι ἀνθρώπων. Καὶ ἀνήγγιλον
 τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ,
 ἢ τὰ παθήματα αὐτοῦ σωτηρίας.
 Ἐυφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ,
 ἢ ἐλπὶς ἐπάντον. Καὶ ἐπακηθῆσονται
 πάντες οἱ ἄδεις τῆ καρτῆα.
 εἰδὶ. Βίς τὸ τέλος
 θαλμὸς ὁπίς τῷ Δαβὶδ, ὡς δὴ
 ἐρεμίου καὶ ἰεζεκίηλ
 τοῦ λαοῦ τῆς
 παρακῆας, ὅτι ἐμίλλον
 ἐκπορευέσθαι.

לך חסותה ותהלת
 אלהים בציון וילב
 ישלם נדר :
 שמע תפלה עדיה
 כל פטר ענה :
 דבר ענת נברו
 מגו פשענו אתה
 תנפדם אשר הבח
 ותקרב שכן חצרה
 נשבע בשוב ביתך
 קדש והיכלך :
 נחאור בצדק
 תענה אלהים
 שבענו מבטח כל-
 קצת צדק וחס
 ותקים : מבין
 והרים בגנותו
 בג
 פגבורה : משפחתו
 שאון ימים שאון
 נליתים והמון
 לאפים והמון
 שבי קצות

Tibi silentium A. Iaus
 Deus in cion & tibi
 reddetur votum. (ad te
 Exaudi oronē, vsque quo
 omnis caro veniat.
 Verba iniquatū p̄ualuerūt,
 adūsū nos, sceleribus n̄is tu
 ppitiaberis. Beus quē elegisti
 & asūpsisti i h̄itabit i atr̄is tuis
 Replebimur i bōis domo tue
 sanctū est templum tuum.
 Terribilis in iustitia,
 responde nobis Deus
 saluator n̄i, cōfidentia oīum
 finium terre & maris
 longinqui B. Preparans
 montes in virtute sua,
 accinctus
 fortitudine, compescens
 sonitum maris, fremitum
 fluctuum eius, & tumultum
 nationum. Et timebunt
 qui habitant in extremis

Te decet hymnus
 Deus in syon, & tibi
 reddetur votum in hierusalē.
 Exaudi orationem meam ad te
 omnis caro veniet.
 Verba iniquorum p̄ualuerunt
 sup nos, & impietatibus n̄is tu
 ppitiaberis. Beatus quē elegisti
 & asūpsisti i h̄itabit i atr̄is tuis.
 Replebimur i bōis domus tue,
 sanctum est templum tuum
 mirabile in equitate,
 Exaudi nos Deus
 salutaris noster spes omnium
 finium terre & in mari
 longe. Preparans
 montes in virtute tua
 accinctus
 potentia, qui conturbas
 profundum maris sonum
 fluctuum eius. Turbabuntur
 gentes & timebunt
 qui habitant terminos

Σὰ πρέπει ὕμνος
 ὁ θεός ἐν σιών, καὶ σὰ
 ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱεροσολήμοις.
 Ἐξίσκουσον προσσχῆσθαι μου, πρὸς σε
 πᾶσα σὰρξ ἡξεί.
 Λόγοι ἀνθρώπων περιλώμασαν
 ἡμᾶς, ἢ τῶν ἀλθειῶν ἡμῶν σὺ
 ἴλασθη. Μακάριος, ἐν ἐξελέω ἀνθρώπων.
 ἢ προσλάβου, κατασκιῶσθαι ἐν τοῖς
 Πληθυσίμα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ ἁγίου
 ὁ γοῶσσαν,
 θαυματὸς ἐν δικαιοσύνη.
 Ἐξίσκουσον ἡμῶν ὁ θεός
 ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάντων
 τῶν περάτων τῆς γῆς, ἢ τῶν ἐν θαλάσσῃ
 μακρῶν. Ἐτοιμάζων
 ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ,
 περιζωσμένος
 ἐν δυνατείᾳ. Ὁ σωταροῦσων
 τοῦ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἢ χους
 κυμάτων αὐτῆς, ἢ ὑψώσῃσθαι. Ταράξ
 τὰ ἔθνη ἢ φοβηθῆσονται, (χθῆσονται
 οἱ κατοικοῦντες τὰ περάτα.

אֶת־הַיַּיִן מִן־הַיַּיִן a signis tuis, egressus
 בְּקֶדֶד וּבְעֶרֶב תִּרְנֶנּוּ matutini & vespere laudates
 וְיָצִיטָהּ פְּתַח־רַחֲמֵיךָ Visitasti terram (facies
 וְיַשְׂקִימֶיהָ רַב־רַב & potum dedisti ei, multum
 תַּעֲשֶׂר־רַב־רַב ditabis eam. Riuus
 אֱלֹהִים מָלֵא מַיִם Dei plenus aqua,
 תַּבְנֶנּוּ זֶרְעִים כִּי preparabis segete eorti, quia
 כֵּן תַּבְנֶנּוּ talis preparatio eius,
 תִּלְפֶטֶה חַה נַחֲת Sulcos eius satia, depone
 גְּזֵזֶהּ כְּרִבְבִים areolas eius, pluuiis
 תַּסְבִּיגֶנָה צִמְחָה irriga eam, germiui eius
 תַּבְרֵךְ עֶשְׂרֵת שָׁנֹת benedic. Coronasti annum
 טוֹבֶהָ וְעַל־לֵב benignitatis tue, & nubes tue
 יַעֲפִין זֶשֶׁן stillabunt pinguedinem.
 יַעֲפִין גְּזֵזֶה Pinguescent pascue
 מִדְּבַר וְתִלְבַּעֹת deserti, & exultatione colles
 תַּחֲנִיטֶנּוּ לִבְשׁוֹ accingentur. Vestite sunt
 כְּרִים וְהַעֲבִין planities ouibus,
 וְעַמְקֵם יַעֲטִפוּ & valles operientur
 בְּרִיתֵי יִתְרַעֲוּ זֶהָ frumento, iubilabunt &
 יִשְׁרִי canent.

LXVI. Ad victoriã. Cãticũ
 פְּסַלְמוֹ Iubilate
 לְאֱלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ Deo omnis terra,
 וְזַמְרוּ כְבוֹד־שִׁמְיֹהּ cantate gloriam nomini eius,
 וְשִׁמְיֹהּ כְבוֹד־הַלְלוּ date gloriam laudi eius.
 אֲמִרוּ לְאֱלֹהִים מַה־ Dicite Deo quam
 גְּבוּרַת מַעֲשֵׂיהָ בְּרַב terribilia opera tua, i multi
 צִוָּה יִכְתָּשׁוּ לָהּ fortitudinis tue, mētiē tibi
 אֲבִיבֵי כָל־הָאָרֶץ inimici tui. Omnis terra
 יִשְׁתַּבְּחוּ לָהּ adoret te
 וְיִמְרוּ לָךְ יִמְרוּ & canat tibi, canat
 שִׁמְיֹהּ סִלְהָ וְזַמְרוּ nomini tuo semp. Ambulate
 וְרֵאוּ מַעֲשֵׂיהָ & videte opera
 אֱלֹהִים טוֹבָא עֲלֵי לָהּ Dei, terribilia opera
 עַל־בְּנֵי אָדָם: תַּפְךְ super filios hominũ. Cõuertit
 יַם לַיַּם mare in aridam,
 בְּנַחֲלֵי in flumine
 יַעֲבִירֵם pertransibunt
 בְּפֶדֶי pede, ibi
 וְיִשְׂמְחוּ בָּהּ letabimur in ipso. Qui dñatur

a signis tuis, exitus
 matutini & vespere delectabis.
 Visitasti terram
 & inebriasti eam, multiplicasti
 locupletare eam. Flumen
 Dei repletum est aquis,
 parasti cibum illorum quoniam
 ita est preparatio eius.
 Riuus eius inebria, multiplica
 genimina eius, in stillicidiis
 eius letabit germinas. Bñdices
 corone anni
 benignitatis tue, & campi tui
 replebuntur vbertate.
 Pinguescent speciosa
 deserti, & exultatione colles
 accingentur. Induti sunt
 arietes ouium,
 & valles abundabunt
 frumento, clamabunt etenim
 hymnum dicent.

LXV. In finē cãticũ psãlmi
 resurrectionis. Iubilate.
 Deo omnis terra,
 psalmum dicite nomini eius,
 date gloriam laudi eius.
 Dicite Deo q̄ (multitudine
 terribilia sunt opa tua dñe, in
 virtutis tue mentientur tibi
 inimici tui, Omnis terra
 adoret te
 & psallat tibi, psalmum dicat
 nomini tuo. Venite
 & videte opera
 Dei, terribilis in consiliis
 sup filios hoĩum. Qui cõuertit
 mare in aridam,
 in flumine
 pertransibunt
 pcede ibi
 letabimur in ipso. Qui dñatur

ἀπό τῶν σημείων σου. Ἐξέλθου
 πρῶτος ἢ ἑσπέρως τέρψαι,
 ἐπισκέψω τὴν γῆν
 ἢ ἐμήθυσας αὐτῶν. Ἐπλήθυσας
 τοῦ πλουτήσαι αὐτήν, ὅσοτος
 τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.
 Ἠπάρασας τὴν τρυφήν αὐτῶν ὅτι
 οὕτως ἡ ἐπιμασσία,
 τὰς ἀλλοκας αὐτῆς μέθυσον. Ἰλήθυσον
 τὰ γῆνιματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σαρούσαι.
 αὐτῆς εὐφραδῆν ἀγαύουσα. Εὐχοῖς
 τοῦ εὐφραδῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ (σεῖς
 τῆς χρεστήτητος σου, καὶ τὸ πείρασον
 πληθύνονται πότικτοι.
 Πιθύνονται τὰ ἄροισα,
 τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίσιον οὐβουγῆ
 περιβύσσονται. Ἐγεθύνονται
 οἰκρια τῶν προβάτων,
 καὶ ἀκαλάτες πληθύνουσι
 σῖτων, κικραῖξονται, καὶ γὰρ
 ὑμῶν οὐκί.

ξί. Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς ψαλμοῦ
 ἀναστασιως. Ἀλαλαξατε
 τῷ κυρίῳ παῖσα ἡ γῆ,
 ψάλατε δὴ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ.
 Δότε δόξαν ἑκείνῳ αὐτοῦ,
 ἵστατι τῷ θεῷ ὡς
 φεβρα τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει
 τῆς δυνάμεώς σου ψάλλονται σε
 οἱ ἐχθροί σου. Παῖσα ἡ γῆ
 προσκυνῶσα τωσάσαι
 ἢ ψάλα τωσάσαι, ψάλα τωσάσαι
 δὴ τῷ ὄνοματι σου ὑψίσι. Διαψάλαμα
 ἢ ἵστατι τὰ ἔργα σου (Δεῦτε
 τοῦ θεοῦ, ὡς φεβρῆς ἐν βουλαῖς
 ὑπὲρ τῶν ἡσῆ τῶν ἀνθρώπων. Ὁμοῦ
 τὴν θάλασσαν εἰς ξηρῶν, (τρέφω
 ἐν ποταμῶ
 δικλύονται
 ποῖ. Ἐκεῖ (βοῦντι
 ἀπρηθροῦμα ἐπ' αὐτῶ, τῷ θεῷ

من آياتك ومن خروج
 الليل والندار
 ذكرت الأرض
 فاروتها وبالكثر
 اغسيتها من المياه
 الله مملو
 عند ذلك يسرت
 كما مهره اذ اطلحتها
 لتروي خردتها
 ولتكثر ثمارها وبالقدر
 تربي بذبذبه من باركة
 اذليل السنة
 بتعمتك من بركيك بقا عك
 يكثر عشب
 البريه وتتمكف الاكام
 بالسور
 احقول قحها
 فيصر خون
 ويسبحون
 المزمو
 الخمر والستون
 تسبح لله الارض كلها
 رتلوا لاسمه
 سبحوا لوجهه
 قولوا له
 ارها اعمالك من كثرة
 آياتك يحددها
 فلتسجد لك
 الارض كلها
 وليردلوا اسمك
 وانكروا
 الله المره سود في ارايه
 اكثر من بني البشر لانه
 جعل البحر يربسا
 فجازوا
 الانهار
 بارجلهم هناك
 سيفرح بداخي يسود

من آياتك ومن خروج
 الليل والندار
 ذكرت الأرض
 فاروتها وبالكثر
 اغسيتها من المياه
 الله مملو
 عند ذلك يسرت
 كما مهره اذ اطلحتها
 لتروي خردتها
 ولتكثر ثمارها وبالقدر
 تربي بذبذبه من باركة
 اذليل السنة
 بتعمتك من بركيك بقا عك
 يكثر عشب
 البريه وتتمكف الاكام
 بالسور
 احقول قحها
 فيصر خون
 ويسبحون
 المزمو
 الخمر والستون
 تسبح لله الارض كلها
 رتلوا لاسمه
 سبحوا لوجهه
 قولوا له
 ارها اعمالك من كثرة
 آياتك يحددها
 فلتسجد لك
 الارض كلها
 وليردلوا اسمك
 وانكروا
 الله المره سود في ارايه
 اكثر من بني البشر لانه
 جعل البحر يربسا
 فجازوا
 الانهار
 بارجلهم هناك
 سيفرح بداخي يسود

ab ortu matutino & vespere
 ordinabilis in ore eorum laudem.
 Recordatus es terre
 & potum dedisti ei vbertate segetum
 ditasti eam. Ex fonticulo
 Dei, qui est in celis qui plenus est
 pluuias preparabilis segetes eorum
 quando talis preparatio eius.
 Irrigationes germinum eius satia,
 compescet acies eius, stillicidiis
 liquefacies eam, germinationibus eius
 benedices. Coronasti annum bonitate
 bñdictōis tue, & cōculcatōes itineri tui
 stillabunt pinguedinem.
 Stillabit laudem
 desertum, & exultatione colles
 accingentur ei. Ascendent
 arietes super
 peccora, & valles cooperientur
 frumento iubilabunt
 & laudem dicent.

**LXVI. In laudem, canticū
 & laudatoria. Iubilate**
 corā DEO omnes habitatores terre,
 laudes dicite glorie nominis eius,
 constituite gloriam laudi eius.
 Dicite coram Deo quam
 timenda illa opera tua, in multitudine
 fortitudinis tue, mentientur tibi
 p̄oni inimicitie tue. Oēs habitatores
 adorabunt coram te, (terre)
 & laudabunt te, laudabunt
 nomen tuum in eternum. Ambulate
 videte opera
 Dei, terribilis, author adinventionum
 super filios hominum. Qui conuertit
 mare rubrum in sicum in flumine
 iordanis transferunt filii israel
 pedibus suis ducam
 eos ad montem sanctitatis, il
 lerabimur i ūbo eio. Qui ptatē habet

TRINITAS.
 Psalmi. lxxii.
 A. Vltimo uerbu. Bñ
 dicat nos Deus Deus
 nñ bñdicat nos Deus.
 Ter uidet Deū repeti
 tō ad hyperthee tria
 dos supq; diuine trini
 tatis myllertū, q; i ad
 uertu Messie, & i tece
 ptiōe fidei eius agēti
 bus cognitū ē, & q; illi
 co lubiōgit & metuat
 eū oēs fines terre, p id
 singularē eū nō minus
 declarat myllertū tri
 nitatis i substantia &
 natura, q; ira eē cō
 firmat Alexāder, nō e
 lōginquo Petro i sede
 succedēs, hinc de trini
 tate & unitate argum
 tū sumēs. Si trinitas i
 q; nō ē, q; re Dauid ter
 tio dixit bñdicat nos
 deus, Deus nñ bñdicat
 nos Deus. Si unitas n
 est, q; re cū tertio Deū
 noialet bñdicat dixit
 & nō bñdicat adiuuare
 ex uerbo bñdicat idē
 (q; & relatiuū eū ostē
 dit) colgens. Hec ex
 Fabri cōmentariis. Et
 qdē de beatissimati
 nitate deo p̄te & filio
 & spū s. cō, multa habē
 tur i remotissimis cō
 mētariis cabalistar, &
 i uniuersū i cōmētātōf
 bo hebreoy q; an uel p
 pe aduertu Christi scri
 pserit. Illi tñ q; legi
 tepla. Neumie filii hęc
 cana, ad hęc canā filii
 q; agheret
 hafodot. i. epla secre
 tor appellat, cōpharū
 q; ex libro rēa gale
 le ralaia, qdēz hoc so
 coiferere opeptiū iu
 dicauimus, mahi sp̄ int
 oia māntē hanc ufu
 est, & q; i uimoribō he
 breis ne q; negari pos
 sit. i. o. t. i.
 בקש פעם אחת
 אנטונינוס נניד על עיר
 רמה פו הקדוש
 שילפרתו אמת הדומת
 שם ד אותיות ושם יב
 אותיות ושם פב אותיות
 השונות בעבר שחשאר
 היות גופו פיאמת ול
 פחדות שם ד אותיות
 ושם יב אותיות ושם פב
 אותיות אני פוודו ול
 אותיות היונססודות אלהים
 אעד דאוי היותם נסתו
 ככל איש אבל בעבור
 שאני פכיר היותן
 פתימותם הפאוסדים
 ותא דבר קרוב אי
 L iii

hyperthee tria
 dos supq; diuine trini
 tatis myllertū, q; i ad
 uertu Messie, & i tece
 ptiōe fidei eius agēti
 bus cognitū ē, & q; illi
 co lubiōgit & metuat
 eū oēs fines terre, p id
 singularē eū nō minus
 declarat myllertū tri
 nitatis i substantia &
 natura, q; ira eē cō
 firmat Alexāder, nō e
 lōginquo Petro i sede
 succedēs, hinc de trini
 tate & unitate argum
 tū sumēs. Si trinitas i
 q; nō ē, q; re Dauid ter
 tio dixit bñdicat nos
 deus, Deus nñ bñdicat
 nos Deus. Si unitas n
 est, q; re cū tertio Deū
 noialet bñdicat dixit
 & nō bñdicat adiuuare
 ex uerbo bñdicat idē
 (q; & relatiuū eū ostē
 dit) colgens. Hec ex
 Fabri cōmentariis. Et
 qdē de beatissimati
 nitate deo p̄te & filio
 & spū s. cō, multa habē
 tur i remotissimis cō
 mētariis cabalistar, &
 i uniuersū i cōmētātōf
 bo hebreoy q; an uel p
 pe aduertu Christi scri
 pserit. Illi tñ q; legi
 tepla. Neumie filii hęc
 cana, ad hęc canā filii
 q; agheret
 hafodot. i. epla secre
 tor appellat, cōpharū
 q; ex libro rēa gale
 le ralaia, qdēz hoc so
 coiferere opeptiū iu
 dicauimus, mahi sp̄ int
 oia māntē hanc ufu
 est, & q; i uimoribō he
 breis ne q; negari pos
 sit. i. o. t. i.

הסגדה וגלות להם או
 הדברים לפי שאמרו
 אמת המדרגת אין דא
 להסתיר דברים כאו
 לפיכך אודיעך שאין
 ולאטם אשר אנו נוכל
 להשיג הכרת לפי
 שצמצמותו הוא שמו וטכנו
 עצמותו זכמו
 שצמצמותו לא נכל
 להשיג שום הכרת לפי
 שצמצמותו אמת הידעת הינו
 דומים לו כך משמו לא
 נכל להשיג ידיעה עם
 כל זה כל שמתו ישראלם
 חוזקת לפי שטם דאמתיות
 האיותר עצמי לפעולותיו
 ופראת ידיעה יותר
 שולפת ולו יותר עצמית
 כפי מה שאנו כולנו וקבל
 פותמסתעפים כל שמתו
 ולפיכך דות השקנראטם
 המפורש לא שהוא יתה
 שמו העצמי אבל אנו
 אפרים אותו לפי שזה הוא
 כלפת שכונתו ויכול להשיג
 דותר נכונתו לאנוכל לעלות
 ודועפשים באותיותו שם
 כפי שאנו שמת אשר
 תיבת אמת תהיה נעשת
 מיב אומפכ אותיות אבל
 באות שם שמת שרוב
 פיות שנות שמתות
 אמת יותר שפתותיה לוחת
 הגט שטם דאמתיות כפי
 תואר כתבתו אשר היא
 בלשוננו העברית היותר
 יתה שרף הוא אלה
 מוליד ולפי שלא יוכל
 להיות מוליד בלתי
 מוליד דאוי הוא לת
 שותף והיה מהמוליד
 לפיכך היה שמתמוליד
 למוליד לפי שאם דאמת
 זה דאמת מוליד ואם
 לא היה משתעף
 אמת מהמוליד למוליד
 היה המוליד נפרד מהמוליד
 והיו שמי עצמי אבל אנו
 נרעה המוליד והמוליד
 תיות עצם אחד ולפיכך
 הוא נעוד שמתו לאחד
 משתעף האמת ולפיכך
 מהאטם המפורש הוא נגוד
 שם באתיות כי הוא אב
 בן ורות הקודש אשר
 בלשוננו העברית שם יב
 אמת נכתב כך כמעל
 ולפי שאנו נמצא שום
 דבר באשר לו יתה אל
 פשים באמתיות משתעף
 שם כפי אמתיות אשר הוא
 אב אלהים בן אלהים חות
 הקודש אלהים שליטה
 באחד אחד בשליטה
 אשר בעברית הם כפי
 אותיות כדאות השם
 הנזכר ודע אלו השמות
 תיות מיתות דאמתיות
 אשר דאוי להסתירם
 פכדאיו עדי שמתמשת
 עזקנו ואני גוליתים לך
 אמת תוחם בסוד .ג.
 L iii

virtute fortitudinis sue super orbem,
 oculi eius populos respiciunt,
 at rebelles non exaltentur
 in secula.
 Benedicite populi Deo,
 & audiri facite vocem (nostrā in vitā
 laudis eius. Qui connumeravit aīam
 mundi venturi, & non permisit
 commoueri pedes nostros. Quoniam
 piculū de nobis fecisti Deus cōflassi nos
 sicut argētarius qui repurgat argētū.
 Introduxisti nos in laqueum
 posuisti catenam
 lumbis nostris humiliasti nos,
 iussisti equitare auctorē increpationis
 super caput nostrū, iudicasti nos igne
 & aqua & duxisti nos in latitudinem.
 Introibo in domum tuā in holocaustis,
 reddam tibi vota mea.
 Proptea apta sūt labia mea, (set mihi.
 & locurū ē os meū dū tribulatio ades
 Holocausta pingua sacrificabo corā te,
 cum thure aromatico sacrificiaq
 arietum, offeram boues cum
 hircis, semper. Ambulate
 audite & narrabo omnes
 qui timetis Deum,
 quid fecerit anime mee. Ipsum
 ore meo inuocauī & laus eius
 sub lingua mea. Mendacium
 si vidi in corde meo
 vtinam non exaudiat DEVS.
 In veritate audiuit Deus,
 exaudiuit vocem
 orationis mee. Benedictus Deus
 qui non amouit
 orationem meā & benignitatem suam
 a me.
 LXVII, In laudē. Laudatoris.
 Laudatoria & canticum.
 Deus misereatur nobis,
 כְּתוּבָה בְּיָמֵינוּ עַל-עַלְמָא
 עֵינֵינוּ בְּעַמְמֵי אֲמַסְתִּי בְּלִין
 מִסְתַּבְּרִין לְמַד-יְחִמּוּן
 בְּאֵין לְעֵבְרֵי אֵלֵינוּ
 בְּרִיבֵנוּ עֲמֵינָהּ אֵלֵינוּ
 וְיִשְׁמַעֵנוּ קְרָא
 תוֹשֶׁבְתָא דְמִנְיָנֵנוּ שְׂתַבְּרִין
 בְּחַיֵּי עַלְמָא דְאֵין לָהּ מִסַּד
 לְאֵי דְעֵינָהּ רִיגְלָהּ אֲחֵרִים
 בְּחַמְתָּנָה אֵלֵינוּ אֲחֵרֵינוּ
 הִיד קִיבָה דְמִתְדִסְמָה
 אֵלֵינוּ יְתָנָה בְּמַצְדָּתָהּ
 שְׂתַבְּרֵנוּ שׁוֹטְלֵנוּ
 בְּחַרְצָנָה אֲמַבְתֵּנוּ
 אֲרַבְתָּנָה מִרֵּי מוֹרְפֵיתָהּ
 עַל רֵשֶׁת דִּתְיָ יְתָל בְּדִתְנֵד
 וְבְמִי אֲמַקְתָּנָה לְחוּחֵיהּ
 אֵינְעוּל לְבִיתְךָ בְּעֵלְיוֹן
 בְּשִׁלְיִים לֹךְ נִדְרֵי
 דִּי פְתוּרֵי שִׁיפוּרֵי
 וְמִלֵּיל פּוּמֵי בְּיַד עֵקֶאק לֵי
 עַלֹן שְׁמֵינָן אֲסִיק קוֹמֵד
 עִם קְטוֹת בּוֹסְמֵן קוֹרְבָן
 דִּיכְרֵן אֵעֲפִיד חוֹרֵן עִים
 בְּרַחֲמֵי לְעַלְמֵן אֵינְלוּ
 שְׁמַעֵנוּ וְאַשְׁמַעֵנוּ קְרָא
 דְחַלִּיָהּ דְאֵלֵינוּ
 מִה דְעֵבְד לְנַפְשֵׁי לוחֵיהּ
 בְּפּוּמֵי קְרִיתֵי אֲתוּ שְׂבָרָה
 תְּרוּר לִשְׁנֵי שְׁקֵר
 אֵין חֲמִירֵי בְּרַבֵּי
 דְאֲוֹטֵר דְלֵי שְׁמַעֵנוּ יֵי
 בְּקוֹשְׁטָהּ שְׁמַעֵנוּ אֵלֵינוּ
 אֵעֵרֵנוּ קְרָא
 צְלוּתֵי בְּרִיד אֵלֵינוּ
 דְלֵי שְׂבָרָה עַל
 צְלוּתֵי וְטוֹבֵיהּ
 כִּינֵי
 לְשִׁבְרָה בְּנִגְיָרָה
 תוֹשֶׁבְתָא וְשִׁירֵיהּ
 אֵלֵינוּ יְחֹס עַלְנֵנוּ

الى الابد &
 الى الامر
 والمراد
 لا يرتفعون في نفوسهم
 مجدوا الرب
 واسمعوا
 تسبيحه لانه جعل نفسه
 ذلتا حيا &
 ومنع من
 الزلل قدمي
 اللهم انت
 وبلوتنا كما تختبر الفضة
 حين جفنا
 في الضيقة &
 الشدايد حلي ظهورنا
 رفعت الناس كل رؤوسنا &
 اخذتنا في نار وما
 واخرجتنا الى الرحة &
 لدخلك الى البيت
 بالقرابين واوفيتك ذبيحة
 التي نطقدها شفقتي &
 وتكلمت بها فمعي في وقت
 شدتي اقربك في بايحا
 سميتك مع بخور وكباش
 اصعدك
 وخذاهم او
 اسمعوا يا
 اتقيا الرب &
 به ادعوه بنفسي ذبيحة
 وقلوب
 بلسا في ان
 رايت في قلبي
 فلا تستجب مني يا الله
 لذلك استجاب الله
 لي وسمع
 تصرعي &
 الخي لم يبعد عنه
 ولا تني ولا رحمتك عندي
 المزمو
 السا دسر والستون
 الله يترا اف
 علينا

וְיִבְרַכֵּנוּ יְיָ
 פָּנֵי אֱלֹהֵינוּ סִלְהוּ
 לְדַעַת פְּאָרְצְ דְרַבְדָּ
 בְּכָל גֵּוִים יְשׁוּעָה
 יְיָהּ עַמִּים אֱלֹהִים
 יְיָהּ עַמִּים כָּלִים
 יִשְׁמַח וְיִגְלוֹ
 לְאֲמִים כְּדַשְׁפָּט
 עַמִּים כְּשׁוֹר וְלֹאֲמִ
 פְּאָרְצְ חֲנֻחַס סִלְהוּ
 יְיָהּ עַמִּים אֱלֹהִים
 יְיָהּ עַמִּים כָּ
 כָּלִים : אֲרֻץ נִתְּנָה
 יְבֹרָכֵנוּ יְיָ
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
 יְבֹרָכֵנוּ אֱלֹהִים
 וְרַחֵם אֶתְּנוּ כָּל
 אֲפִסְדֵי אֲרָצְנוּ :
 סֵחַ לְמַנְצֵת
 לְיוֹד מִקְדוֹ שִׁיר :
 יְקוּם אֱלֹהִים יְפוּעוּ
 יְבֹרָכֵנוּ וְנִסְמוּ
 מִשְׁנֵאֵי מִפְּנֵי :
 כְּהַנְדֵּף עֶשֶׂן רִבְבוֹתָ
 כְּהַמְסֹדוֹנֵג מִפְּנֵי
 אֵשׁ יִאֲבֹה וְשַׁעִים
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים :
 תְּדַבְּרִים יִשְׁמְרוּ
 וְעֲלֹז לִפְנֵי אֱלֹהִים
 וְשִׁשׁוּ בְּיָמָה :
 שִׁיחַ יְיָ אֱלֹהִים
 וְיִמְרוּ שְׂמוֹסֵלוֹ
 לְרַבֵּב בְּעַרְבוֹת בְּיָהּ
 שְׂמֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי :
 יְבֹרָכֵנוּ יְיָ וְיִדְוֵנוּ
 אֱלֹהִים
 בְּמַעַן קְדוּשׁוֹ א
 יְדֹהֵנוּ יְיָ מִשִּׁיב
 בִּי יְיָ יְיָ
 בִּי יְיָ
 אֵס מִיָּמֵינוּ

& benedicat nobis, illustret
 faciē suā sup nos i sēpitemū.
 Vt nota fiat i terra via tua,
 i vniuersis gētibus salus tua.
 Cōfiteant tibi populi Deus,
 confiteantur tibi populi oēs.
 Letentur & laudent
 nationes, quoniam iudicas
 populos in eqtate, & gentiū
 q̄ i tra st, ductores i sēpitemū.
 Cōfiteant tibi populi Deus,
 confiteantur tibi populi
 omnes. Terra dedit
 fructum suum, bñdicat nobis
 Deus Deus noster.
 Benedicat nobis Deus A.
 & timeant eum omnes
 fines terre.
 LXVIII. Advictoriā,
 Dauidis, P̄salmus, Cāticiū.
 Exurgat Deus & dissipentur
 inimici eius, & fugiant
 qui oderūt eum a facie eius.
 Scdm̄ expulsionē, fumi ex
 sic̄ tabescit cera a facie (pel
 ignis, pereant i n̄pil (le eos,
 a facie Dei.
 Iusti autem letentur
 & exultēt in conspectu Dei
 & gaudeant in leticia.
 Cantate Deo,
 canite nomine eius, extollite
 eqtate in A. celis, i DEO
 nom̄ eius, & exultate corā eo
 Patre pupillorum & iudice
 viduarum, Deus
 in habitaculo sancto suo.
 Deus in habitare facit
 vnicos
 in domo,
 qui educit

& benedicat nobis, illuminet
 vultū suū sup nos & mifecat n̄ri.
 Vt cognoscamus i tra viā tuā,
 & i oībus gētibus salutare tuū.
 Cōfiteantur tibi populi Deus,
 cōfiteantur tibi populi omnes.
 Letentur & exultent
 gentes, quoniam iudicas
 populos in equitate & gentes
 in terra dirigitis.
 Confiteantur tibi populi Deus,
 confiteantur tibi populi
 omnes, terra dedit
 fructum suum. Benedicat nos
 Deus Deus noster,
 benedicat nos Deus,
 & metuant eum omnes
 fines terre.
 LXVII. In finem
 psal. cantici Dauid.
 Exurgat Deus & dissipentur
 inimici eius, & fugiant
 qui oderunt eum a facie eius.
 Sicut defecit fumus deficiant,
 sicut fluit cera a facie
 ignis sic pereant peccatores
 a facie Dei.
 Et iusti epulentur
 & exultent in conspectu Dei,
 & delectentur in leticia.
 Cantate Deo
 psalmū dicite nomini eius, iter
 facite ei q̄ ascēdit s̄i occasū dñs
 nom̄ illi. Exultate i ospectu eius,
 turbabunt a facie eius p̄is or
 viduarum. Deus (phāor, & iudici
 in loco sancto suo,
 Deus qui inhabitare facit
 vnus moris
 in domo.
 Qui educit

η, ἄλογῶσαι ἡμᾶς ἐπιφάνει (ἡμᾶς.
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἢ ἐλεῆσαι
 διάβαλα. Τοῦ γινώσκειν τὴν γῆν ὅς
 ἐν πᾶσι ἐθνῶσι τὸ σάφηνονος. (δόνος,
 Ἐξομολογησάσασθαι λαοὶ ὁ θεός,
 Ἐξομολογησάσασθαι λαοὶ πάντες.
 Ἐυφρανθήσασθαι ἢ ἀγαλιάσασθαι
 ἐν γῆ, ὅτι κρινεῖ
 λαοὺς ἐν δόξῃ, καὶ ἐθνεῖ,
 ἐν τῇ γῆ ὁ δὴ κρινεῖ.
 Ἐξομολογησάσασθαι λαοὶ ὁ θεός,
 Ἐξομολογησάσασθαι λαοὶ
 πάντες, γῆ ἔδωκε
 τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς
 ὁ θεός, ὁ θεός ἡμῶν
 ὁ βλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός.
 Καὶ φοβηθήσασθαι αὐτὸν πάντα
 τὰ πέρατα τῆς γῆς.
 ἔξ'. Εἰς τὸ τέλος
 ὡς ἡσ: ἰαλμὸς τῷ Δαβὶδ. (σα)
 Ἀναστήτω ὁ θεός ἢ διασκορπηθήτω
 οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁμοιοῦντες αὐτῶν
 ὡς ἐκλίθη κατὰ γῆς ἐκλιπέτωσαν,
 ὡς τὴν κτακῆρος ἀπὸ προσώπου
 πυρός. Οὕτως ἀπολοῦν(οἱ ἀμαρτωλοὶ
 ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ,
 ἢ οἱ δίκαιοι σφραγήσασθαι.
 Ἀγαλιάσασθαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,
 τιρρηθήσασθαι ἐν ἄφροσύνη.
 Ἄσατε τῷ θεῷ,
 ἔλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε
 τῷ ἐπιβεβηκότῃ ἐπὶ θυσιαῶν. Κύριος
 ὄνομα αὐτοῦ, ἢ ἀγαλιάσασθαι ἐνώπιον αὐτοῦ
 Ταραχθήτωσ(ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
 τῶν χερῶν, ὁ θεός (τὸ παῖρος τῶν ὀρ
 ἐν τῷ πᾶσι ἁγίῳ αὐτοῦ. (φάγων ἢ κριεῖ
 Ὁ θεός κατακί(ῃ
 μονοτρόπους
 ἐν οἴκῳ,
 ἐξάγων

וּמִצִּיּוֹן בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים בָּס
 in congruentiis,
 וּמִצִּיּוֹן בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים בָּס
 in creduli autem
 אֶתְּנֶה צְחִירֵיהֶם
 habitauerunt in siccitate.
 אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ
 Deus cum egrederis
 לִפְנֵי עַמְּךָ
 ante populum tuum,
 בְּצִעְדְּךָ
 & ambulares
 בְּיַמְדֵּן סוּר
 per desertum
 סֵלָה אֶרֶץ רַעֲשָׁה
 semper. Terra comota est,
 אֶרֶץ טַמְטִים נִטְפוּ
 & celi distillauerunt
 מִפְּנֵי יְהוָה
 a facie Dei
 הֲלֵי סִינַי מִפְּנֵי
 hoc est cinaï, A. A. i. Hoc
 מִפְּנֵי יְהוָה
 a facie Dei factum fuit
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 Dei israel.
 נָשַׁם נְדָבוֹת
 Pluuiam voluntariam
 מִנְּיָךְ
 eleuasti
 יְהוָה
 Deus,
 נִרְחַלְתָּ
 hereditatem tuam
 וְנִחְלְתָהּ
 laborantem,
 נִחַחְתָּ
 tu
 נִחַחְתָּ
 confortasti.
 חִיָּה יִשְׁכְּנֶנּוּ
 Animalia tua habitauerunt in ea,
 חִיָּה יִשְׁכְּנֶנּוּ
 preparasti in bonitate tua
 לַעֲנֵי יְהוָה
 pauperi Deus. B. Feminino
 דְּבָרֵי יְהוָה
 Domine dabis genere. Nā he
 חֵם
 sermonem breuis habet
 חֲמֻשָּׁה
 annuatiuicibus, B. mimum est.
 עֲבָדָה רַבָּה
 exercitus multi,
 מַלְכֵי
 reges
 עֲבָדָה רַבָּה
 exercituum retrouertentur
 יִחְזְרוּ וְיָחֲזוּ
 retrouertetur, C. & hera
 בֵּית הַתְּלָק
 domus diuidet
 א
 סִפְלֵי
 spolia.
 אֲדָם הַשֶּׁבֶן
 Si accubueritis
 בֵּין שְׂפָתַיִם
 inter terminos,
 בְּנֶפֶשׁ
 penne
 צִנְוֵה
 columbe
 נִפְרָה
 cooperientur
 בְּכֶסֶף וְאֶבֶן
 argento, & ale eius
 בִּרְקִיקָה
 in virore
 וְחֹץ בְּפָנָי
 auri. Dum diuideret

vincos
 in fortitudine, similiter
 eos qui exasperant qui
 habitant in sepulchris.
 Deus cum egrederis
 in conspectu populi tui,
 cum pertransies
 in deserto.
 Terra mota est,
 etenim celi distillauerunt
 a facie
 synai, a facie
 Dei
 israel.
 Pluuiam voluntariam
 segregabis
 Deus
 hereditati tue
 & infirmata est,
 tu
 vero perfecisti eam.
 Animalia tua habitabunt in ea,
 parasti in dulcedine tua
 pauperi Deus.
 Dominus dabit
 verbum
 euangelizantibus,
 virtute multa.
 Rex
 virtutum dilecti
 dilecti, & speciei
 domus diuidere
 spolia.
 Si dormiatis
 inter medios clericos
 penne
 columbe
 de argentate,
 & posteriora dorso eius
 in pallore
 auri. Dum discernit

πεπλημένους
 εν ανδραιο. Ομοίως
 τους παραπικραγοντας, τους
 κατοκουγτας εν ταφοις.
 Ο θεος εν τω εκπορευθεισῳ
 ενωπιου του λαου σου,
 εν τῳ διαβασει σου
 εν τη ερημα. διασταλμα.
 Εη εισιδει,
 η γαρ αι ουρανα ιστασαν,
 απο προσωπου
 του θεου. τε σινα, απο προσωπου
 του θεου
 ισραηλ.
 Βροχῳ εκουσιου
 αφορις
 ο θεος
 τη κληρονομια σου,
 και ηδενουσε,
 ου
 δε κατηρτισα αυτην.
 Τρασσαου κατοκουσι εν αυτη,
 ητοιμασας εν τη χρησθητητι σου
 τῳ πτωχῳ ο θεος.
 Κυριος δασει
 ρημα,
 τοις εβανγελιζομεναις
 δυναμει πολλη,
 ο βασιλευς
 των δυναμεων του αγαπητου,
 τη αγαθητητι
 του οικουδιδεαυ
 σκυλα.
 Εαν κοιμηθητε
 ανα μεσον των κληρων,
 πτερυγις
 περισειρις
 περιπρυραμενοι,
 και τα μεταφρενα αυτης
 εν χλωρητητι
 χρυσι. Εν τῳ διασειλλῳ

עֲבָדָיו אֲבָהֶתְהוּן כְּשִׁירֵן **الاسراج**
 כְּפֹמְכֵי בָרִם פְּרָעָה **بقدرته**
 וְיִשְׂרָאֵלִיָּה דְסִיֵּנוּ **یحصل**
 לְשִׁלְחֵיהֶוּן שְׂחוֹן צְהִיִן **المردى في القبور**
 אֱלֹהֵי כֹד בְּפִקְמָא בְּעַמּוֹל **اللهم حين حيرت**
 דְאִשְׁתָּהּ וּבְעַמּוֹדָהּ **أما مرشعب**
 וְעַנְנָא קֹמֵי עַמְדָּ כֹד **وإدعبريت**
 טוֹלְמָא בְּמִדְבָּרָא דִישְׁמֹן **في البرية**
 לֵלָּ: כֹד יִהְיֶה אֹרְחָא לְעַמְ **تزلزلت**
 אֶרְעָא אֲרֵץ שִׁתְּוִלְחֹד טַמְ **والسماوات**
 אִשְׁפּוֹ טוֹלָא מִן קִדְיֵי דִין **من**
 סִינֵי סִלְקֵיהֶוּן הִתְנַבְּנָא **الله في جبل سيناء ومن وجه**
 דְאִתְּנָא מִן קִדְם דְאִתְּנָא **إله**
 עֲלוּיֵי אֱלֹהֵי דִישְׂרָאֵל **إسرائيل**
 כֹד טַמְעֵי בֵית יִשְׂרָאֵל **سقيت**
 גְּבוּרְמָךְ פְּרַחוּ נְפִשְׁהוֹן **میرا اذک مگر**
 מִן יַד אֲחִיתָּהּ עֲלוּיֵהוֹן **الرضا**
 טַלּוֹן דְחִיתָּהּ מִטַּרְן **مرض**
 דְרַעוּא אֶסְמֵהּ אֱלֹהֵי עֵל **فحيرت**
 אֲחִסְתָּמָךְ וּכְנִישְׁתָּהּ **أسكتت فيك**
 דְאִשְׁתְּלַחֲתִית אֲנִתְּ אֲתָקִי **حيوانك**
 הִתְחַיֵּתְךָ אֲתִבְתָּהּ בְּה **للمساكين**
 אֲתָקִינָה מִשְׂרִית מְלָאכֵי **بجوحد**
 לְאֹטְבָא לְעַנְיֵי אֱלֹהֵי: **أنت المعطي**
 יֵי יְהִיב פְּתַנְמֵי אֹרְיָהּ **كله**
 לְעַמִּיָּה בָרִם מִשָּׁה וְאֶרְן **لمبشرين**
 מְבַטְרֹן מִיַּמְרֵי אֱלֹהֵי **بالقوة**
 לְחִילָא רַבָּא דִישְׂרָאֵל: **العظيم**
 מְלַכּוּתָהּ עֵיטֵי חֵילֵהוֹן **ملك**
 אִיטְלֵהוֹן מִן פְּלִיטֵיהוֹן **القوائ**
 דְחִינֵי: אִיטְלֵהוֹן מִן **ومن**
 מְרַעִיהוֹן וּכְנִישְׁתָּהּ דִישְׂרָ **بيتك الغنيمه**
 מְפִלְנָא עֲדָהּ מִן טַמְ: **بقتسمون**
 אִין אִתּוֹן מְלַכִּיָּה רַשְׁעִיָּה **إن اضطجعتם**
 טְכִיכִין בְּעֵי קִילְקִלְתָּהּ **في وسط السهل**
 כְּנִישְׁתָּהּ דִישְׂרָאֵל דְרַמִּיָּה **فتم**
 לְזַנְתָּהּ מְטִלְלָא בְּעַנְיֵי **أحدت**
 יְקָרָא מְפִלְנָהּ בְּיַר **حمامة**
 מְרַעִיָּה סִמְבָּה זְקִיק **مفشا**
 וְטַסְבְּרִיתָהּ מְרַאֵן **منكباها**
 אֲבִרְזִין סִמְבָּן כֹד פְּרַסַת **إله حين أنتحب**

opera patrum eius absoluti sunt
 manifeste, Pharao autem
 & exercitus eius q pertinaces fuerunt
 ad dimittēdos illos, habitauerūt in sic
 Deus cū egredereris ī colūna
 ignis, in columna
 nubis ante populum tuum, cum
 perambulares in deserto solitudinis
 in eternū. Q si dabas legē populo tuo,
 terra mota est & insuper celi
 stillauerunt rorē a conspectu DEI hic
 ē cinai, ascēdebat fumus eius sic fumus
 fornacis, a ospectu eius q māifestatus ē
 super eum DEVS Deus israel.
 Quando audiuit domus israel vocem
 fortitudinis tue, euolauit anima eorū
 subito, ascēdere fecisti super eos
 rorem viuificationis, pluuiam
 voluntariā descēdere fecisti Deus sup
 hereditatem tuam, & ecclesiam
 laborantem tu erexisti.
 Viuificationē tuā reueri fecisti ī eā,
 preparasti exercitus angelorum
 vt benefacerent pauperibus Deus.
 Deus dedit verba legis
 pplo suo mediantibus Moſſe & Aharon
 qui annunciauerunt verbum Dei,
 exercitui magno israelis.
 Reges cum exercitibus suis,
 migrauerunt de pretoriis suis.
 Qui sapiētes habiti sunt migrauerūt
 a sensibus suis, cōgregatio autē israelis
 diuidebat predam de celis.
 Si vps reges impij
 commorantes in malitia,
 ecclesia israelis similis
 columbe cooperta nubibus
 glorie, diuisit predam
 egyptiorum, argentum repurgatum,
 & arculas plenas
 obrizo purissimo. Quando extendit

returq; ab ipso, & ef
 sent due substantie .
 Nos aut uolumus ge
 nerantē & generatum
 unā esse substantiam.
 Idcirco necessario ex
 uno ad alterū pcessu
 rus est amor. Et pro
 pterea ex hoc semina
 meforas. deriuatū est
 nomen. xii. Ifay, estq;
 pater, filius, & spiritus
 almus, q hebraice. xii.
 literis cōtinēt huius
 modi וְרוּחַ אֱמֵשׁ
 אב בן ורוח אקדש
 ab. ben. ueruba. hac
 codes. Quoniam au
 tem non inuenitur ali
 quid in Deo quod non
 sit Deus, ex noie duo
 decim literarum ema
 nat nomen quadragin
 taduax Ifay qd est
 אלהים בן אלהים רוח
 הקדש אלהים שולט
 באחד אחד בשלושה
 ab. elohim. ben. elohim
 ruha. haccodes. elos
 him selofsa. beehad
 ehad beselofsa, q he
 braice sūt. xlii. lre, si
 gnificatq; Deū patrē.
 Deum filium. Deum
 spiritum sanctum, tri
 nitatem in unitate &
 unitatem in trinitate.
 Notare autem debe
 bis hec nomina esse ex
 diuinis archanis que a
 quocunq; occultari de
 bent quousq; ueniat
 Messias iustus noster.
 Illa tibi patefecit ea oc
 cule. Quoniam uero li
 ber ageret hasodot ra
 rissimus est & fortas
 sis unicus tota europa
 ne causent hebrei nos
 ista cōfixisse ad corro
 borāda mysteria chri
 stiane religiōis, subne
 cēda duxi, q de noie
 xii. literarū, deq; no
 mine. xlii. Ifay, feri
 pta reliquit. R. Moſſe
 egyptius, libro primo
 more haneuochim. i.
 directionis mutantū
 cap. lxii, cuius liber ad
 manus cuiuslibet eē p̄t,
 tā etſi olim igni cōbu
 stus fuerit gallis he
 breis quod nimis fa
 uere uideret rōnibus
 chistianorum. Igitur
 egyptii uerba hec sūt
 בספר מורה הנבוכים
 אב ר טרפח פעם אחת
 עליתי אחד אני אמת
 לדון והייתי אני אצל
 כהן ושפתי. שהבליעו
 בנעמימה אחי הכהנים
 והיית אלהם נב כן שם כן

gath eobry

מל שיהי qui sufficit sibi
 ב מלכים reges
 אהה השלג in ea, niue dealbabis eam
 ה בצלמן in vmbra mortis.
 אל Mons
 יבואוהים Dei
 נה Mons
 ה בשן Bassan
 נב Mons
 ה נבנוהים excelsus,
 בש Mons
 ה בשן Bassan.
 למה תרצון Quare insultastis
 נ יהוהים montes
 ה נבנוהים coagulorum,
 ה יהוה aduersus montem,
 יהוה quem dilexit Deus,
 לשהבנהו vt habitaret in eo
 יהוה siquidem DEVS
 יהוה לנצח habitabit semper
 יהוה רכב יהוהים Currus Dei
 א רבתיים myriadum
 ש יהוהים millia
 ש יהוהים angelorum, dominus
 בק בם סיני in eis in cina
 בקדש עלית למרום i sancto. Ascendisti i excelsum
 ש שבת captiuam duxisti
 לק שבי captiuitatem,
 לק שבי accepisti
 סת לקוהת dona
 נא שבתוה in homine, & insuper
 שבתוה in hominibus. Etenim
 סרום לשהבנהו scelesti cohabitare
 יהוהים DEO Deo.
 ברוך יהוהים die
 קם יעס & die ornabit
 קם יהוה nos, Deus
 ס יהוהם salus nostra
 ס יהוהם semper. Deus
 ס יהוהם noster Deus salutis,
 יהוהם למה שעת & Deo
 יהוהם למה שעת dominum mortis egressus.

celestis
 reges
 super eam niue dealbabitur
 in selmon,
 mons
 Dei
 mons
 pinguis.
 Mons
 coagulatus
 mons
 pinguis,
 vt quid suspicamini
 montes
 coagulatos.
 Mons in quo
 beneplacitum est Deo
 habitare in eo,
 etenim dominus
 habitabit in finem.
 Currus Dei
 decem milibus multiplex
 millia
 letantium, dominus
 in eis in syna
 in sancto. Ascendisti in altum
 cepisti
 captiuitatem,
 accepisti
 dona
 in hominibus. Etenim
 non credentes in habitare
 dominum Deum.
 Benedictus dominus die
 quotidie, prosperum iter faciet
 nobis Deus
 salutarium nostrorum
 Deus
 noster Deus saluos facienti,
 & domini
 domini exitus mortis.

του επουραγιου
 βασιλης
 επαυτης, χιονοθαλασσοι
 ενυλημων.
 Ορος
 του θεου
 ορος
 πλουσιον,
 ορος
 τιτυρωμενον,
 ορος
 πλουσιον.
 Ινα τι υπολαμβανητε
 ορη,
 τιτυρωμενα,
 το ορος ο
 εδωκεν ο θεος
 κατακειν εν αυτω.
 Και γαρ ο κυριος
 κατασκηνοσεν τελος,
 το ορμα του θεου
 μυριστολασιον,
 χιλιαδεις
 εθουγγων. Κυριος
 εν αυτοις ενσινον
 εν τω αγια ανεβη εις υψος
 ηχημαλωσας
 αιχημαλωσιον.
 Ελαβε
 δονατα,
 εν ανθρωποις, και γαρ
 απθουνηται του κατασκηνοσασ
 κυριος ο θεος
 ελογητος, ελογητος κυριος ημερων
 καθημεραν. Καταδωσασ
 ημιν ο θεος
 των σωτηριων ημων. Σοβαλαμα,
 ο θεος
 ημων, ο θεος του σωσθη,
 και του κυριου
 κυριου αιλιεσθαι του θηματος.

אורחא על מא בצלו טור
 אמצד מלכוון ומטול
 סגן גהינם היד הלנה
 פעא יתיה מטולא דמותא
 טור מורה אתר דפלה
 אבהת עלמה קדם יי
 איתפדר לבניין בית
 מוקדשטא וטור סעי
 למיהבת אורחא טור
 פתגן טור תבור ונרמל
 איתפסרין איתעביד
 להון גיבנא היל טור מהגן
 אמר אלה לפ אתר טפין
 טוריא לית דעותי למיתן
 אורחא על טור יי
 גיורתניא מבסרתיא הא
 טור סעי דמבך רנג
 מימרא דיי לא טורא עלה
 טביניה לר טור דשמי
 טמיא יי ישרי לזלמין
 ארתבי דאלתא הרין
 רעובן דטור דלק הרין
 אלפין דאנגליא מדברין
 להון טביניה דיי טרת
 עליהון על טור דסני
 בקידשא סלקתא לרקיע
 משה נביא טביית טביית
 אליפא פתגמי אורחא
 יהב יחדון מתגן לבני
 נשא ברם טורבני
 דמתגין רין ורין
 בתחובא טרת על דהון
 טבינית יקרא דיי אלהא
 בקד יי דנל ומא וימא
 טעין רביא מסיף
 פיקודיא עלת פיקודיא
 תקיפא דהוא פורקניא
 וסעינדא לעלמין אלהא
 לנא תקוף ופורקון ומקום
 אלה מתגרי ברטעי מת
 ומקנא נישמת בסרניק

viâ sup mare, dũ precarent oĩpotentẽ
 humiliati sunt reges, & propter eum
 refrixit gehenna sicut nix,
 eripuit eum de vmbra mortis.
 Mons moria locus vbi adorauerunt
 patres seculi coram DEO
 electus est pro edificatione domus
 sanctuarii, & mons Cinal
 ad dandam legem mons
 Bassan, mons Tabor, & Carmelus
 repudiati sunt, facta est
 eis altitudo sicut montis Bassan.
 Dixit Deus quare admiramini
 montes, non est mihi voluntas dare
 legem in montibus
 altis & excelsis, hoc
 in mōte Cinal q humilis est desideravit
 verbum DEI ponere super eum
 diuinitatem suam, solum in celis
 celorum Deus habitabit in eternum.
 Currus Dei binc
 myriades ignis ardentis duo
 millia angelorum ducunt
 illos diuinitas Dei quiescit
 super illos, super q̄ montem Cinal
 in sanctitate. Ascendisti celos. (tatē,
 Mofse ppheta captiuâ duxisti captiuū
 didicisti verba legis
 dedisti ea domum filiis
 hominum, verum & in rebelles,
 qui conuertuntur & veniunt
 ad penitentiam quiescet super illos
 diuinitas glorie DEI Dei.
 Benedictus DEVS qui quotidie
 onerat nos, apponit
 precepta super precepta,
 fortis, qui est redemptor noster
 & robur nostrum in eternum. Deus,
 nra fortitudo & redēptio, & a cōspectu
 Dei concertant in impios mors
 & exitus anime in suffocatione.

שמים ודבעים איתות
 דיוע אנו כל אדם בער
 עיור טאי אפטר בשום
 פנים טהין שמים
 פוגעים אותות פלה
 אמת אפנכתי אלוסרות
 דנות כלי אותיותהם
 שהים חודגעים אמן ספק
 שחלת הדם מורים על
 ענינם בהכרת העניני
 האם יקרבו ואמת ציור
 עצמו ית בפנים אטד
 אפרנו האננס נקראו אלו
 הפרות הרבות האותיות
 שם להיותם מורים על
 ענין אחד לבד כטאר
 השמות הפחותים ואמנם
 דבו הפלות האם להבנת
 הענין כי הענין האחד
 אפטר שובן בפלות
 דבות והבין זה ודע שזה
 הדנה אשר יאמר הית
 לפי הענינים שמורים
 עורים השמות האם לא
 הדבור לבד באותיות
 העדושות מכל ציור ולא
 נקרא כלו שם בן שמים
 עשרה אותיות זה ולא שם
 בן אדבעי ושתים אותיות
 שם הפפורש אהל שם
 הפפורש הוא השם
 הפיחד לו כמו שבאנו
 אמנם אלו השנים
 ואחרים היו פלמו סקנת
 חכמה ראוהית ברכות
 והואה על היותו פלמד
 חכמת אכוס עליו שם בן
 ארבעים ושתים אותיות
 קורט ופוקו ויאמסרין
 אותו ארא לפי טענות
 ועופו בחצי ימי ואינו
 כותם ואינו משתכר והינו
 פעמיד על פרותיו ודבור
 בנית עם הגרות וכל
 הודעו זהיר בו ומספרו
 בשורה אנוב פליפורה
 ונאמר פלמטה האמת
 פושרת על הגרות
 ותלמוד מתקיים ביון
 ותול שני עולמים העולם
 הות והיצולם הבא זה
 כתוב בתלמוד ומה מאד
 דחוק מה שובן מה
 האמר פכונת אמרו וזה
 כי הרוב יתשבן שהם
 אותיות דובר בהם לא
 דבר אחד וראיפורש להם
 ענין וניעו בהם אל אלו
 הענינים העצומים ועריך
 להם פי שרעה ולמדם
 להכנות המזות האור
 והזמנת הרבה אשר נכר
 ומבואר הוא שזה כולו
 אנו דין הודעת ענינים
 אלוהיים מכול הענינים
 שהם סרו תורה כמו
 שבארנו וכבר התבאר
 בספרים ומה ברם
 בתכמת האותיות שואת
 תכמת א אפטר
 לשכתה ול השגת הטבל
 הפועל וזהו ענין אומר
 ופפורש פתקיי גידן

الى الابدية
 في الربوات المضا عفة
 الرب
 فيهم في سبنا
 قدسه و بعد الى العلي
 وسبا
 سبنا
 واعطي
 الناس
 مواهب
 والمرحمة
 الرب الى الابدية مبارك الرب
 الاله تبارك الرب في كل يوم
 الرب اله
 خلاصنا
 لسيدنا
 العنا
 مخلصنا
 ربنا
 منحينا لله ربنا
 الموت

ברום אלהים יתברך
 ירצרו שר
 והאם
 רוסר אלדין
 יששון
 פי חקא באמר
 הא
 הרב
 מן בין
 האסנה וארצע
 מן עמק
 הבאר
 לכימא תנצנע
 מן אלדין
 רחלא
 ואלסן
 קלאב
 מן
 אעדא
 ראוא אשאר
 בא אלס
 אדאר אלס
 המלך القدر وس
 العظام
 الممجدین
 بین الفیتان
 بالذنوب
 وسک الجماع
 بارکوا الله
 فی اکدابسر الرد
 فی ینابیع
 اسرائیل
 بنیا مین
 הא
 الاصفی
 فی کما یدید
 عکما
 یفודא
 ودوو سلکا
 עکما
 זבלון
 ואשרاف
 נפאלים
 נפאלים
 אדן בערת
 ואعضד
 אעד
 فی ھیכל
 المقד
 ש
 בירו
 שלیم
 הא
 האלו
 האלו

Verum Deus confringet
 capita p̄onorū inimicitie sue, vellet
 capitū viri ambulantis
 in delictis suis. Iusti qui mortui sunt
 & vorati a bestiis silue,
 dixit DEVS de Bassan, faciā reuerti
 iustos qui demersi sunt
 in profundo maris. Propterea
 eorum qui videbunt punitiōem
 impiorum calcabunt
 pedes, in sanguine interfectorum,
 lingua bestie siluestris de
 numero eorum, letabūtur de inimicis
 suis, ex ipsis predabuntur.
 Viderunt domus israel ambulātem
 diuinitatem tuam super mare Deus,
 dixerūt ambulatio Dei nostri, īperauit
 toti orbi in sanctitate.
 Preuenerunt, & dixerunt canticum
 post Moise & Aharon, qui pulsabant
 in medio mulierum iustarum cum
 Maria tympanos, atq; iudebant. In
 ecclesiis benedicite Deo,
 exaltent DEVM pueri in ventre
 matrum suarum de semine israel.
 Ibi erat Benjamin minor
 in tribubus, in principio descendit
 ad mare, propterea recepit
 imperium ab initio.
 Post eos descenderunt principes
 Iuda, lapidauerunt eos
 lapidibus & acceperunt principatum
 post eos, principes Zebulon
 fuerūt negociatores eorum, principes
 Naphtali fuerunt eorum milites.
 Precipe Deus fortitudine tua,
 fortis esto Deus, habita in domo
 sancta hac quam fecisti nobis.
 A templo tuo accipies sacrificia,
 super ierusalem diuinitas tua quiescit,
 pingua sua tibi offerent

.i. Dixit. R. Tarphus
 Ascēdi aliqui, post pa
 trem meū in tēplū, &
 adhibui aurē meā sa
 cerdoti, & percepi q̄
 exigeret horā magna
 delectatiōe, cū reliqs
 fratribus sacerdotibz.
 Erat autē apud illos no
 men duarū & quadra
 ginta lras. Nouit autē
 q̄cūq; itellectū uiger,
 nō posse aliquo modo
 fieri ut nom̄ unū c̄stet
 duabz & quadraginta
 lris, uerū erant multa
 noia composita ex lris
 duabz & quadraginta
 Nec dubiū gn̄ illa no
 mina significarēt ali
 quas rōnes pducētes
 hoīem ad ueritatē sub
 stātie creatoris, eomō
 quē diximus. Dicebāt
 uero illa multa noia,
 unū nomē, pp̄ unā rē
 q̄ significabat, sicut a
 lia noia ab opibz sum
 pta. Sed erat illoz no
 minū multitudo ut in
 telligerēt ratio, q̄ for
 tassis, nō poterat itel
 ligi nisi p̄ multa uerba
 Itaq; notato hec. Et
 aduertat q̄ res q̄ de
 mōstrat sciētia rōnū,
 quas illa noia signifi
 cant, nō erat simplicis
 f̄monis lras, nunq̄ enī
 dictū est nom̄ duodecī
 & nomē duarū & qua
 draginta lras, esse no
 mina separata. Atqui
 nom̄ separatū, est p̄ se
 sepatū, sicut iā decla
 rauimus. Alia at̄ noia
 magno adūmēto erāt
 hominī ad cognoscen
 dū creatorē. Cuius rei
 argumēto est, q̄ dicit
 sapiētes, nom̄. xlii. lra
 rū, est sanctū & sancti
 ficatū, & nō p̄dit nisi
 humili & q̄ p̄cessit ul
 tra dimidiū erat̄s luc
 minime iracundo aut
 ebrio uel pueris mori
 bus, s̄z affabili. Quicū
 q̄ uero eius nois icien
 tiā h̄z, & cauet sibi in
 illo, custoditq; ill. cū
 mūditiā, diligit a su
 peris, & desiderat ab i
 feris, & timeat creatu
 ra, & disciplina eius ē
 p̄petua i manu ipsius,
 & obtinebit duos mū
 dos, p̄sentē & futurū.
 Et hoc est q̄ scriptū ē
 italmut. O q̄tū distat
 q̄ intelligāt hoies ex
 his uerbis ab eo q̄ fu
 it in mēte dicētis, Nā

ח ה : געל : ש munera. Increpa
 ח ה קב ח bestiam calami
 ח ה זב ח congregatio
 ח ה ס כע ח fortium
 ח ה עמ ח in vitulis populorum,
 ח ה פס ח calcitrantium
 ח ה צ כס ח contra rotas argenteas.
 ח ה עמ ח Dispersit populos
 ח ה קר ח qui bella voluerunt,
 ח ה ח ח offerent
 ח ה ח ח principes ex
 ח ה ח ח egypto, ethiopia
 ח ה ח ח festinet. E. manus suas
 ח ה ח ח Deo. Regna
 ח ה ח ח terre cantate Deo,
 ח ה ח ח cantate domino semper.
 ח ה ח ח Qui equitavit super celum
 ח ה ח ח celi a principio,
 ח ה ח ח ecce dabit voci sue,
 ח ה ח ח vocem virtutis.
 ח ה ח ח Date gloriam Deo
 ח ה ח ח sup israel, magnificentia eius,
 ח ה ח ח & fortitudo eius in celis.
 ח ה ח ח Terribilis Deus
 ח ה ח ח in sanctuariis eius, Deus
 ח ה ח ח israel, ipse dabit
 ח ה ח ח fortitudinē, & roborationes
 ח ה ח ח populo, benedictus Deus
 ח ה ח ח LXIX Ad victoriā.
 ח ה ח ח liliis. i. musices istto, dauidia.
 ח ה ח ח Salua me
 ח ה ח ח Deus, A. quoniam
 ח ה ח ח venerunt aque vsq
 ח ה ח ח ad animam. Infixus sum
 ח ה ח ח in limo profundi,
 ח ה ח ח & non possum consistere.
 ח ה ח ח Veni in profundum
 ח ה ח ח aquarum & tempestas
 ח ה ח ח operuit me.
 ח ה ח ח Laboravi clamās (defecerit
 ח ה ח ח raucū factū ē guttur meū, (

munera. Increpa
 feras arundinis
 congregatio
 taurorum
 in vaccis populorum,
 vt excludant eos
 qui probati sunt argento.
 Dissipa gentes
 que bella volunt,
 venient
 legati ex
 egypto, ethiopia
 preueniet manus eius
 Deo. Regna
 terre cantate Deo
 psallite domino. Psallite Deo
 qui ascendit super celum
 celi, ad orientem.
 Ecce dabit voci sue
 vocem virtutis,
 date gloriam Deo,
 super israel magnificentia eius
 & virtus eius in nubibus.
 Mirabilis Deus
 in sanctis suis, Deus
 israel ipse dabit
 virtutem & fortitudinem
 plebi sue, benedictus Deus.
 LXVIII. In finē p his q
 cōmutabūt. ps. ipsi dauid.
 Saluum me fac
 Deus, quoniam
 intrauerunt aque, vsq
 ad animam meam. Infixus sum
 in limo profundi,
 & non est substantia.
 Veni in altitudinem
 maris & tempestas,
 demersit me.
 Laboravi clamans (fecerunt
 rauce facte sunt fauces mee, de(

δώρα, ἐπιτίμησον
 τοὺς θηρίαις τοῦ καλάμου.
 Ἡ σωμαγωγί,
 τῶν ταύρων
 ἐν ταῖς δολομαῖσι τῶν λαῶν,
 τοὺς ἐκκληθῆναι τοὺς
 δολοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ.
 Διασκορπίσθαι τὰς
 τὰ τοὺς πολέμους θέλοντας,
 ἔξουσιν
 πρὸς ἑξ
 αἰψάτου, αἰθιοπίας,
 προφθάσει χεῖρας αὐτῶν
 τῷ θεῷ. Αἰθιοπία
 τῆς γῆς, ἄσατε τῷ θεῷ,
 ψάλλετε τῷ κυρίῳ. Διψάλλετε
 τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
 τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὰς ἀνατολάς.
 Ἰδοὺ δάσει τῆ φωνῆ αὐτοῦ,
 φωνῆ δυνάμεως,
 ὅτι δόξαι τῷ θεῷ.
 Ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ
 ἢ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν τοῖς νεφέλαις.
 Θαυμασὸς ὁ θεὸς
 ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς
 Ἰσραὴλ. Αὐτὸς δώσει
 δύναμιν καὶ κρατοῦσιν
 τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ ἁγιωτάτος ὁ θεὸς.
 ἔξο. Εἰς τὸ τέλος ὑπέβη
 τῷ ἀγκυλωθρομένῳ ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.
 Σάσω με
 ὁ θεὸς ὅτι
 εἰσῆλθον ὕδατα ἕως
 τυχῆ μου. Ἐκπαύθη
 εἰς ἰλὺν βυθοῦ,
 ἢ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις,
 ἡλθον εἰς τὰ βάθη,
 τῆς θαλάσσης, ἢ καταπύξιν
 κατεπόνησέν με.
 Ἐκοπίασα κροῦσων,
 ἔβραγχισα ὄλαρυξέ μου. Ἐξέλιπον

עני מחל לאלהי
רבי כשעדות ראיה
שנא חנם עימי
פעמי אבי
שקר אשר לא
גדלתי או אטיב
אלהים אמת יועת
לאולי ואטמת
מקד לאת נחח
אל צבתי כי קוד
אזני יהוה צבאות
אל יבול מרבי
מקד אלה ישראל
כי עלה נטאתי
חפה כפתה כלם
פני כור הייתי
לאתי ונברה לבני
אפי כי קנאת
ביתך אב
בכילתי
ורפת רופיה
נפלו עלי
ואכה בצום נפטי
ותהי לחרפות לי
ואינה לבושי שק
ואהיה להם למשל
ישירו כי
ישבי שער
ונגי נור
שוחי שער ואני
תפלת לך יהוה
עתרצון אלהים פרב
הסוד ענני באמת
ישעך והצילני
מטיט ואל אטבעת
אנצלת מטנאי
וממעמק מים
אל תטפני טבלת
מים ואל תבלעני
מעולה ואל תאטר
עלי כאר פדתי

ocli mei expectates Deū mū.
Mltiplicati sūt si capil. capitū
q odeit me gratis. Cōfor. sūt
qui trucidāt me, inimici mei
mendacio que non
rapui tunc exsoluebam.
Deus tu scis
stulticiā meā, & peccata mea
a te non sunt abscondita. (te
Nō confundāt ī me, q expectāt
Deus, DEVS, exercitus,
non confundantur in me,
qui querunt te Deus israel.
Quia propter te portauit
opprobriū, operuit confusio
faciē meā. Alienus factus sū
fribus meis, & pegrinus filiis
marris mee. Quia zelus
domus tue
comedit me,
& opprobria exprobrantiū tibi
cecciderunt super me,
& fleui in ieiunio aīam meā,
& factū est ī opprobria mihi.
Et posui vestimētū meū ciliciū,
& factus sum eis in parabolā.
Contra me loquebantur
qui sedebant in porta,
& cantabant
bibentes siccaram. Et ego
orationē meā ad te DEVS,
tēs bñplaciti ē Deo ī mltitu.
mificōdie tue exaudi me, ī
salutis tue. Eripe me (uitate
de luto, & non infigar,
liberabor ab his q odeit me,
& de profundis aquis.
Non operiat me impetus
aque, & non absorbeat me
profundum, & non claudat
super me puteus os suum.

ocli mei dū spo ī Deū mū. (mei,
Mltiplicati sūt si capillos capitū
q odeit me gratis. Cōfortati sūt
qui psecuti sunt me inimici mei
iniuste, que non rapui
tunc exsoluebam.
Deus tu scis
insipientiā meā, & delicta mea
a te non sunt abscondita. (te
Nō erubescāt ī me q expectāt
dom'ne, domine virtutum.
Non confundantur super me,
qui querunt te Deus israel.
Quoniam propter te sustinui
opprobrium, operuit confusio
faciē meā. Extraneus factus sū
fratribus meis, & pegrinus filiis
marris mee. Quoniam zelus
domus tue
comedit me,
& opprobria exprobrantiū tibi
cecciderunt super me.
Et operui in ieiunio aīam meā,
& factū est in opprobrium mihi.
Et posui vestimētū meū ciliciū,
& factus sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebantur
qui sedebant in porta,
& in me psallebant
bibentes vinum. Ego vero
orationē meam ad te domine,
tēs bñplaciti Deo. In mltitudine
mificordie tue exaudi me, ī ve
salutis tue. Eripe me (ritate
de luto vt non infigar,
libera me ab his qui oderūt me
& de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas
aque, neq absorbeat me
profundum, neq vrgeat
super me puteus os suum.

οι οφθαλμοι μου απο τος ελπιζωμε εσι (α
Επιληθνησ υπερας τριχ Της κε (β
ομισουντες με δωριον. Εκραυαθησαν
οι εχθροι μου, οι εκδιωκοντες
με αδικως. Α ουχ ηρωαζον,
τοτε απειννουσ. (α του θρονου.
Ο θς ου εγως (β φαλημα,
Τω αφροσυνημα, η απλημελεια
αποσθ ουκ απικρυβησαν. (τες σε
Μη ασχαικησασ επεμε οι υπομενονς
κυριε, κυριε των δωριων
μου, δε ευτραπεισασ επεμε
οζητουντες σε ο θς του ισραηλ.
Οτι εκασου υπηλικα
ογλισμων, εκαλυμεν ευτραπει, (νδλω
το προσωπωμασ. Απικρυβημενος εγρ
τοισ αδελφοισ μου, η ξενος τοισ υοισ
της μητροσ μου. Οτι οζηλος
του οικου σου
κατεφαγεμε,
η οι ογλισμοι των ογλιζοντων σε
επεισοσ επεμε.
Και σκεκαλυφα εννησια τω θυχημασ
και εγρηθη εις ογλισμους εμοι.
Και εθεμιλω το ενδυμα μου σακος,
η εγρημιλω αυτοισ εις παραβολη.
Κατεμου ηδολετχοσ
οικαθημενοι εν πυλαισ,
και εις εμε ελαγον
απιγοντες οινου. Εγω δε
τη προσοχη μου προς σε, κυριε
καιρος εδουκασ. Ο θς, εν τω πληθ
Το ελευσασ επακουσον μου, εν αληθεια
της σωτηριασ σου, σωσον με
απο πηλου ινα μη εμπασι.
Ρυθειω εκ των μισουντων με,
και εκ των βαθειω των υλατων.
Μη με καταποντισατω καταγις
υλατος, μη δε καταπιετω με
βυθος, μη δε σωσχετω
επεμη φρεαρ το σωμα αυτου.

عينا به مما اترجا الهـ
 لان الباغدين لي كلما
 اكثر من شعراسي اعدا به
 اعزوا علي وابعدوني
 بغير جرم وعامل اعلم
 سايلوني
 انك العالم
 ولم تخف
 خطيتي
 لاجل راجوك
 يا اله الجنوح
 ولا تحيد لاحاي
 الراغبون اليك يا اله اسرائيل
 فلا حلت احتملت
 عارا غطا الخبز
 وجهي صرت اجنبا
 من اخوتي وفي بني امي
 غريبا لان غيري
 بيتك
 اكلتني
 وعار
 وقع علي
 خالتي نفسي
 بالصيام فدار لي تفريفا
 جعلت لباسي مسحا
 فصرت لهم مذلا
 الجالسون علي
 الابواب اغنا بوني
 وترنم
 شاربوا الخمر عند ذلك
 صليت لك يارب
 يا سا عذاجا به استجب
 لي يا الله بكثرة رحمتك
 مجد بكثرة خلاصك سلمتني
 من حمة الكين لي لا انفرس
 فيها انقذني من مبغضي
 ومن عمق المياه
 فلا تفر قوتي
 اما ولا
 القفر
 الجب علي قاه

عيني من اوردنا لاله
 من عزم من سعير يدي
 من اكل من قكفو من كني
 بعراي يدي سحر
 سكرت دلل انست على
 سكرت هون ككبن اسلم
 اله ام يوعيا
 لطف سوتي وسرته
 من كرمك ليه انكس
 لا يهمن في وسكر
 عا اي اس
 ولا يكسبون في ذكوع
 اولفنا من يد اله دسل
 اذم اسن لهد سكرت
 تيسر دحفت بسوف امي
 نكرت ايت حبيت لاهو
 وهد بر عملمين كني
 عمني احم سنيك دبيت
 موكهدن مبري
 وهسود رسيه زمسود
 لك كم سكرت سكرت هون
 لا يكره بفلو عا
 وكبيت بعلمه زفسي
 وهت حسيه لي ككنا لي
 وهت حمت حمت كسوت سكر
 وهت لهدن لميت ليه
 مملون علي يدي هون
 ديت كرتنا وكرت
 واولن لمسي مبر
 ديت كركس هون وايه
 ولوت كرمك لي بعين
 وهت انا بسو عي سكر
 عيني يدي كسوت سكر
 فصر يدي من
 زلوتنا وايه ميل لاني
 ولا اسبوع اتمني من
 سنا ديمون لعمق موني
 لا يزل يدي مكرت
 ولا سلع لمهني على
 يدي سولون حمن ولا
 تفتت على يدي هون

oculi mei, ppter expectatōne Dei mei.
 Multiplicati sūt plusq̄ capilli capiti mei
 inimici mei, sine cā roborati sūt irrita
 p̄oni inimicitie mee, testes (tores mei,
 mendaces, que non rapui ob
 testimonium eorum tunc restitui.
 Deus meus tu nosci
 ignorantiam meam, & peccata mea
 a conspectu tuo non sunt abscondita.
 Non erubescant in me qui expectant
 te DEVS
 & non confundantur in me qui querūt
 eruditionem a te Deus israel.
 Quoniam propter te sustinui
 opprobriū cōpuit verecūdia faciē meā.
 Extraneus cōputatus sū fr̄ibus meis,
 & veluti filius populorum filiis
 populi mei. Quoniam zelus domus
 sanctitatis tue, voravit me
 & vituperia Impiorum qui vituperant
 te, cum laudant idola sua
 pro honore tuo, ceciderunt super me.
 Et fleui in ieiunio animam meam
 & fuit pietas mea in opprobriū mihi.
 Et idutus sum p̄ vestibus meis saccos,
 & fui illis ad parabolam.
 Loquunt aduersū me sedētes ī porta,
 in domo anguli, & fui cantillena illorū
 qui vadunt bibitum siceram
 in domo cauponaria sua. Et ego
 orōne meā corā te DEO, ī tpe (tis tue
 bñplaciti, Deus pp̄ multitudinē bōita
 r̄fidebis mihi, ī veritate redēptōis tue.
 Libera me de
 captiuitate que similis est luto,
 & nō submergar, redime me ab (aqrū.
 osoribus meis, q̄ similāt pfunditates
 Non captiuabit me rex fortis,
 & non preualeat vt cooperiat
 me potentatus arduus & non
 aperiat aduersum me gehēna os suum.

עניי יהיה כדמיון
 חסדך כרב רחמיך
 פנה אלי ואני
 חסדך פני דמעהך
 כיצור לי סתור עניי
 קרבה אל נפש
 נאלה למען אבני
 פדתי : אמה יועץ
 ורפתתי ובשמי
 וכלפתי נגודך כל
 צודי יחרפה טברת
 לבי ואנחתי
 ואקוה לנוד ואין
 ולמנחמים ולנח
 מצאתי : ויורגני
 כבדותי ואש
 ולעמלי יסקני
 ומצא : ידמי
 שלחנם לפניהם
 לפח ולטלמים
 למיקש : תחשכנה
 עיניהם מראות
 ומחניהם ממיד
 המעש שפך עליהם
 ועמך וחרח אפך
 וינכסותי טרחם
 נשמה באהלים
 אל יתי יושב : כד
 אמה אשר הכית
 רדפו ואל מכאנך
 ואלה יספח
 מנה עין על עינים
 ואל יבאו בצדקתך
 ימחו מספר חיים
 ועם צדיקים אל
 יבחי : ואני עני
 וכאב ישועתי נה
 אלתים משגבני :
 אהללה שם אלתים
 פסיר ואגדל
 בתוהו : ומיטב

Rñde mihi DEVS qm̄ bona
 ē misericor. tua, fm̄ mul. misec
 respice ad me. Et ne (ra. tua.
 abscondas faciē tuā a fuo tuo
 qm̄ tribulor cito rñde mihi.
 Appropinqua anime mee
 & libera eā, pp̄ inimicos m̄os
 libera me. Tu sciulisti (meā,
 opprobriū meū & ofusionē
 & ignominiā meā, corā te oēs
 ifestatores mei. Opprobriō
 cō meū & egrotavi (otritū ē
 & expectavi q̄ otristaref & sic
 & qui cōsolaref & nō (fuit,
 inueni. Et dederunt
 in escam meam fel,
 & in siti mea potauerūt me
 aceto. Sit
 mensa eorum coram eis
 ī laqueum, & expectāti pacē
 ad scandalum. Cōtenebrent
 oculi eorum ne videant,
 & lumbos eorum semper
 tabefac. Effunde sup̄ eos (tui
 idignatōnē tuā, & ira furor
 cōphēdat eos. Fiat hī ra. corū
 deserta, in tabernaculis eorū
 nō sit qui habitet. Quoniam
 quem tu percussisti
 p̄secuti sunt & vt affligerēt,
 vulneratos tuos narrabant.
 Da iniq̄tatē s̄ iniq̄tatē eorū,
 & nō veniant in iustitiā tuā.
 Deleantur de libro viuētīū,
 & cum iustis non
 scribantur. Ego aut̄ pauper
 & dolens, salus tua
 Deus suscipiet me.
 Laudabo nomen Dei
 in cantico, & magnificabo
 eū in cōfessione. Et placebit

Exaudi me dñe qm̄ benigna
 ē misericordia tua, fm̄ multi. mi
 respice me. Et ne (fatōnū tuarū
 auertas faciē tuā a puero tuo,
 qm̄ tribulor velocit̄ exaudi me.
 Intende anime mee
 & libera eā, pp̄ inimicos meos
 eripe me. Tu scis (sionē meā,
 īpropiū meū & cōfu(sūt oēs
 & fuerēt iā meā. In ospectu tuo)
 q̄ tribulāt me, ī p̄piū expectauit
 cor meum & miseriā. (nō fuit,
 Et sustinui q̄ s̄ cōtristaref &
 qui consolaretur & non
 inueni. Et dederunt
 in escam meam fel,
 & in siti mea potauerunt me
 aceto. Fiat
 mensa eorum coram ipsis
 in laqueum, & in retributiones
 & in scandalum. Obscurentur
 oculi eorum ne videant,
 & dorsum eorum semper
 incurua. Effunde super eos
 iram tuam, & furor ire tue
 cōphēdat eos. Fiat hūratio eorū
 deserta, & in tabernaculis eorū
 nō sit qui inhabitet. Quoniam
 quem tu percussisti
 persecuti sunt, & sup̄ dolorem
 vulnerum eorum addiderunt.
 Appōe iniq̄tatē s̄ iniq̄tatē eorū
 & non intrent in iustitiam tuā.
 Deleantur de libro viuētium,
 & cum iustis non
 scribantur. Ego sum pauper
 & dolens salus tua
 Deus suscepit me.
 Laudabo nomen Dei
 cum cantico, & magnificabo
 eum in laude. Et placebit

Βισοκισοῦμενε, ὅτι χριστοῦ (μωσοῦ
 το ἑλεος, κατὰ τὸ παλιῶν τῶ ἀκτιφ
 ἐπιβλεπον ἐπέμε. Μι (παιδίσου,
 ἀπορέψις τὸ προσωπῶνσε ἀπὸ τῆ
 ὅτι θλιβομαι, ταχὺ ἐπακουσῶμου,
 πρόσχει τῆ ψυχῆμου, (θωλῶμου
 ἢ λύτρωσαι αὐτήν. Ἐγκα τω ἐχ
 ρισοίμε, σὺ γὰρ γινωσκς
 τὸν ὀφλιθμόμου, ἢ τὴν ἀσχύνημου,
 ἢ τὴν ἐντροπήμου. Ἐνφῶτισοσ πάντες
 ὀφλιθῶίμε, ὀφλιθῶν προσεδόκισε
 ἢ ψυχῆμου καὶ ταλαπωρίαν. (ὑπῆρξε,
 καὶ ὑπέμψασιν ὑποσόμενη, ἢ οὐχ
 καὶ παρακαλοῦνται, ἢ αὐχ
 ἔυργυ. Καὶ ἔλωκα
 εἰς τὸ βρωμάμου χολήν,
 καὶ εἰς τὴν δίσταμμον, ἐπὶ τὸ σῶμα
 ὄξος. Γενθῆτω
 ἢ τράπεζα αὐτῶν, ἐγώπιον αὐτῶν,
 εἰς παίδω καὶ εἰς ἀγαποδισιν
 ἢ εἰς σκαγλιαν. Σκοτιώήτωσασ
 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,
 ἢ τὸ γάτων αὐτῶν διαπαγῶσ
 σὺ κάλου. Ἐκχεον ἐπάντους
 τὴν ὀργήνσε, ἢ ὀδυμῶσ τῆσ ὀργήσσε (αὐτῶ
 κατὰλοβο αὐτοῦ. Γενθῆτω ἢ ἐπαυλις
 ἢ ἢρημῶμένη, ἢ ἐν τοῖσ σκηνῶμασι αὐτῶ
 μὴ ἔσω ὀκαταικῶν. Ὅτι
 οὐ σὺ ἐπάταξασ,
 αὐτῶ κατεδίωξασ, ἢ ἐπὶ τὸ ἄλσοσ
 τῶν τραυμάτωνμου προσέθηκα.
 Πράδισ ἀνομίαν ἐπὶ τῆ ἀνομίῶ αὐτῶν,
 ἢ μὴ εἰσελθέτωσ ἐν δικαιοσύνησ.
 Ἐξάλφθητῶσ ἐκ τῆ βλοῦζῶντων,
 ἢ μετὰ δικαίωσ μὴ
 γραφήτωσασ. Γτωχῶσ
 ἢ ἀλγῶν εἰμι ἐγῶ, ἢ σωτηρίασσε
 ὁ θεῶσ ἀντιλαβοτῶμου.
 Αἰγῶσ τὸ ὄγμα τοῦ θεῶσ
 μου μετ' ὀλλῆσ, μεγαλωσ
 αὐτῶν ἐν αἰγῶσι, καὶ ἀρέσει

استجب مني يارب فان
 رحمتك سا بقه على بكثرة
 رافتك
 لا تصرف وجهك عن عبدك
 اجنبي عاجلا فقد اشتد
 جزعي انظر الى وخلص
 نفسي من
 اعداء لا يد عارف
 تعيرني
 واستحياي كل الدين
 يحزن نوني بين يديك وعند
 ما وصل الي قلبي هم وخوف
 املد من يحزن معي فلم اصبر
 ومن يعرفني
 اعد جعلوا
 في طعامي مراره
 وعند عكشي سفوني
 خلا
 ما يد تهم امامهم
 حيا و مجازاه
 وعثره
 عيونهم فلا يبصرون
 لتكن ظهورهم في كل حين
 مخدبه
 رجزك ولتدركهم شدة
 سخك
 فلتكن خرايا لا يسكن
 مساكنهم من يعمرها
 لا تهم اظهدوا من
 ابليد وزادوا
 الجبريح وحبها
 زدمر اذا علي اذهم
 ولا يدخلوا في عدلك
 يمدون من سفر الاحيا
 ولا يكذبون مع
 الابرار
 مسكين اذا
 ووجع
 خلاص
 يا لهي
 اسم الرب
 والتسبح
 واعظمه
 واكون عبد
 بالشكر

يارب يارب
 استجب مني
 رحمتك سا بقه
 على بكثرة رافتك
 لا تصرف وجهك
 عن عبدك اجنبي
 عاجلا فقد اشتد
 جزعي انظر الى
 وخلص نفسي من
 اعداء لا يد عارف
 تعيرني واستحياي
 كل الدين يحزن
 نوني بين يديك
 وعند ما وصل الي
 قلبي هم وخوف
 املد من يحزن
 معي فلم اصبر
 ومن يعرفني
 اعد جعلوا في
 طعامي مراره
 وعند عكشي
 سفوني خلا ما
 يد تهم امامهم
 حيا و مجازاه
 وعثره عيونهم
 فلا يبصرون
 لتكن ظهورهم
 في كل حين مخدبه
 رجزك ولتدركهم
 شدة سخك فلتكن
 خرايا لا يسكن
 مساكنهم من
 يعمرها لا تهم
 اظهدوا من ابليد
 وزادوا الجبريح
 وحبها زدمر اذا
 علي اذهم ولا
 يدخلوا في عدلك
 يمدون من سفر
 الاحيا ولا يكذبون
 مع الابرار مسكين
 اذا ووجع خلاص
 يا لهي اسم الرب
 والتسبح واعظمه
 واكون عبد بالشكر

Responde mihi DEVS, quoniã bona
 est misericordia tua, sic in multitudine
 verte te ad me. Ne (pietatis tue
 auferas diuinitatem tuam a seruo tuo,
 quoniam tributor festina mihi.
 Appropinqua anime mee redime illã,
 quo non magnificentur patroni
 inimicitie mee, redime me. Tu nosti
 verecundiã meam & confusionẽ meã,
 & opprobriũ meũ, in aspectu tuo stãt oẽs
 q molestant me. Ignominia dissipauit
 & ecce ipsa valida, & expectaui (cor
 preficos luctus & nõ subsistunt (meũ,
 & prefetos consolationis & non
 inueni. Et dederunt in escam meam
 fel capitem reguli,
 & cum sitirem, potauerunt me
 aceto. Sit mensa eorum
 quã parauerũt corã me vt comederẽ,
 corã eis in laqueum, & sacrificia eorum
 in scandalum. Obtenebrentur
 oculi eorum ne videre possint,
 & lumbos eorum continue
 tremore affice. Effunde super eos
 furorem tuum, & fortitudo furoris tui
 apprehendat eos. Sit habitatio eorum
 deferta & in tabernaculis eorum non
 fit qui inhabitet. Quoniam
 quem tu vulnerasti
 perfecuti sunt, & in eum qui affigitur
 propter interfectos tuos, obloquũtur.
 Adde peccatum super peccatum eorum,
 & non mereantur intrare in ecclesiã
 iustorum tuorum. Deleantur de libro
 memorie viuorum, & cum iustis
 non scribantur. Et ego pauper
 & mestus, redemptio tua
 Deus suscipiat me.
 Laudabo nomen Dei
 in cantico, & magnificabimus illum
 in confessione. Et placet oratio mea

ליהוה משור פר DEO super bouem & tauꝝ,
 מִן מִקְרָן cornua &
 וּפְסָרֵי וַיִּנְגּוּ vngulas efferentem.
 וַיִּרְאוּ עֵינֵינוּ Viderunt mansueti
 וַיִּשְׂמְחוּ דְהוּא & letabuntur, querite
 אֱלֹהִים וַיִּחַי DEVM & viuet
 לְבַבְכֶם כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֲבוֹתֵינוּ יְהוָה
 וְאֵת אֲמִירֵינוּ לֹא בָזָה וְאֵת אֲמִירֵינוּ לֹא בָזָה
 יְהוָה וְהוֹדוּ שָׁמַיִם
 וְאֶרֶץ וְיָם וְכָל רֶמֶשׂ בְּיַם כִּי אֱלֹהִים
 יִשְׁמַע צִיּוֹן וְיִבְנֶה עִיר יְהוּדָה וְיִשְׁכֵּן
 שָׁם וְיִרְשָׁתָהּ וְיִרְעַע עֲבָדָיו יִנְחַלְוֶהָ
 וְיִהְיֶה שֵׁם יְהוָה שָׁמָּה
 וְיִשְׁכֵּן בָּהּ :
 ע לְמַנְצֵחַ
 לְיְהוָה לְהוֹדוֹת :
 אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי :
 יְהוָה לְעֹזְרֵי
 וְנוֹשְׂרֵי יִבְשָׁתִי
 וְיִרְפּוּהוּ מִבְּקִשְׁתִּי
 נַפְשִׁי יִכְנֹס אֲחֹרַי
 וְיִכְלְמוּ וְיִפְצְצוּ
 וְעָמִי : יִשְׁמוּ עָלַי
 עֲקָב בָּשׂ
 בְּשֵׁתָם הָאֲמֹרִים
 לֵאמֹר הָאֲדָרָתִי :
 יִשְׂמְחוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
 כָּל מִבְּקֵשֶׁיךָ
 וְיִאמְרוּ רַחֲמֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהִים
 אֲהַבֵּי תְשׁוּעָתֶךָ :
 וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיּוֹן
 אֱלֹהִים חַוְּסֵה לִי
 עֲזֹר וּמַפְלֵט אֲהֵה
 יְהוָה אֵל רִגְאֹתֵי :

DEO super bouem & tauꝝ,
 cornua &
 vngulas efferentem.
 Viderunt mansueti
 & letabuntur, querite
 DEVM & viuet
 cor vestrū. Quoniam exaudiuit
 pauperes DEVS,
 & vinctos suos non despexit.
 Laudent eum celi
 & terra, mare & omnia
 q̄ mouent in eis. Quia Deus
 saluabit cion & edificabit
 ciuitates Iuda, & habitabunt
 ibi & possidebūt eā. Et semen
 feruorū eius hereditabit eā,
 & qui diligunt nomen eius
 habitabunt in ea.

LXX. Ad victoriā, Dauidis. Ad recordādū.

Deus vt liberet me,
 DEVS vt auxilleris mihi,
 festina. Confundantur
 & erubescant, querentes
 aīam meā, ouertāt retrorsū
 & erubescāt, qui volūt mihi
 malum. Reuertantur ad
 vestigium
 confusionis sue, qui dicunt
 mihi heah heah.
 Gaudeant & letentur in te
 omnes qui querunt te,
 & dicant semper
 magnificetur dominus
 amatores salutis tue.
 Ego autē egenus & pauper
 Deus festina mihi. (meus tu
 Auxiliū meū, & liberator
 DEVS ne moreris.

Deo super vitulum nouellum,
 cornua
 producentem & vngulas.
 Videant pauperes
 & letentur, querite
 Deum & viuet
 aīa vestra. Quoniam exaudiuit
 pauperes dominus,
 & vinctos suos non despexit.
 Laudent illum celi
 & terra, mare & omnia
 reptilia in eis. Quoniam Deus
 saluā faciet syon, & edificabunt
 ciuitates Iude. Et inhabitabūt
 ibi, & hēditate acgrēt eā. Et semē
 feruorum eius possidebit eam,
 & qui diligunt nomen eius
 habitabunt in ea. (memoratiōe
 LXX. In finē. ps. Dauidi reC
 eo q̄ saluū fecit eum dominus.
 Deus in adiutoriū meū intēde,
 domine ad adiuuandum me
 festina. Confundantur
 & reuertantur qui querunt
 aīam meā. Auertāt retrorsum
 & erubescant qui volunt mihi
 mala. Auertantur statim
 erubescantes,
 qui dicunt mihi
 euge euge.
 Exultent & letentur in te
 omnes qui querunt te,
 & dicant semper
 magnificetur dominus
 qui diligunt salutare tuum.
 Ego vero egenus & paup sum
 Deus adiuua me. (uses tu,
 Adiutor meus & liberator meC
 domine ne moreris.

LXX. Psalmus Dauid filioꝝ Ionadab & priorum

τῶ θεῷ ὑπὲρ μόσχου νέου,
 κέρατα
 ἐκφέροντα ἢ ὄπλασι.
 Ἰδέτωσαν ἠπώχαι
 ἢ ἀρροφθήτωσαν, ἐκζητήσατε
 τὸν θεόν ἢ ζήσεται ἡ ψυχὴ
 ὑμῶν. Ὅτι ἐσκόπουσε
 τῶν πεινῶτων ὁ κύριος, (νασιν.
 ἢ τῶ περιδημένους αὐτὸς ἐκ ἐξουσίας
 αἰκισάτωσαν αὐτοῦ αἱ οὐραγαὶ
 ἢ ἡ γῆ, θάλασσα ἢ πάλιντα
 τὰ ἐρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ θεὸς
 σώσει τὴν οἰάν, ἢ ἀικοδομηθήσονται
 ἀποσῶλες τῆς ἰσραήλ. Καὶ κατοικήσουσι
 ἐκεῖ, ἢ κληρονομήσουσιν αὐτῆς, ἢ τὸ σωτήρC
 τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν. (μαC
 Καὶ αἱ ἀγαθῶντες τὸ ὄνομα σου
 κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ. (ἀγαμνησιν,
 εἴθ. Εἰς τὸ τέλος τῶ Δαβὶδ εἰςC
 εἰς τὸ σῶσαι με κύριον.
 Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου προσχεῖ
 κῆρυξ εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι
 σπειῦσον. Αἰσχυθήτωσαν
 ἢ ἐν τραπήτῳσιν ἐζητοῦντες (πίσω
 τὴν ψυχὴν μου. ἈποσραφήτωC εἰς τὰ οC
 ἢ κατασχυθήτωσαν οἰβουλομήνοισι
 κακοί. Ἀποσραφήτωσαν παραπίκοC
 ἀσχυνομένοι
 αἱ λέγοντές μοι
 εὐγε εὐγε. (εἰ σοι
 Ἀγαλλιάσασαι ἢ ἀρροφθήτωσανC
 πάλιντες ἐκζητοῦντέςισι
 ὁ θεός. Καὶ λεγέτωσαν διασφῆτος,
 μεγαλωθήτω ὁ κύριος,
 αἱ ἀγαθῶντες τὸ σωτήριόν σου.
 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι ἢ πέννης,
 ὁ θεός βοηθός μου,
 βοηθός μου ἢ ῥῆσις μου εἴ σὺ,
 κύριε μὴ χροῖσιν σου.
 ὁ. Τῶ Δαβὶδ ἰαλμὸς τῶν ἡδῶν
 ἰσααβ, ἢ τῶ πρώτου ἀρχμαζῶτα (εἴθ)

בְּדִיּוּתָהּ חֶסֶדִי
 אֶל אֲבוֹטָהּ לְעוֹלָם׃
 בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי
 וּתְפַלְטֵנִי הַטְּהֵאֵי
 אֲזַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי׃
 הַיֵּה לִי לְעֹז מַעַן
 לִבְנוֹת הַמִּדְבָּרִים
 לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי
 סוֹלֵץ וּמַצִּוֵּדֵי
 אֶתְהַ אֱלֹהֵי פִלְטָנִי
 מִיַּד רֹשָׁע מִבְּרָךְ מַעַן
 וְחֹמֶץ׃ כִּי אֶתְהַ
 תְּקוּמָה אֲדֹנָי יְהוִה
 מִבְּטַח מִבְּעֵרִי׃
 עַל־ךָ נִסְמַכְתִּי
 מִכֶּסֶן מִכֶּעַ אֲפִי
 אֲמַנְךָ גִּזְרֵי בְּךָ
 תְּהַלְלֵנִי הַמִּיֵּד׃
 כַּמִּפְרָס הַיָּמִי
 לְרַב־סוֹאֵת מַחֲסֵי
 עוֹתֵי יִפְלֹא פִי
 הַהִלְתָּה כָּל־הַיּוֹם
 תִּפְאַרְתְּךָ׃ אֶל־
 תִּשְׁלַחֵנִי לְעַרְבָּ
 זְקִנָה בְּכֹלֹת בְּחִי
 לְהַלְעֻבָּנִי׃
 כִּי אֶמְתָּ אֲבִילָה
 וְשִׁמְרֵנִי נַפְשִׁי
 נִעְצָר יַחַד לְאֶמֶר
 אֱלֹהִים עֲזָבוּ וְרַפּוּ
 וְהִפְטוּתִי כִּי אֵין
 מַצִּיל׃ אֱלֹהִים אֶל־
 תִּרְחַק מִפְּנֵי אֱלֹהֵי
 לְעֹרְתִי חוֹשֵׁת׃
 יִבְשׁוּ יְכֹלֵי־שִׁנָּי
 נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֲרָפָה
 וּבְלִפְנֵי מִבְּרָשִׁי
 רַעְתִּי׃ וְאֲנִי חַמִּיד
 אֵינִי׃ וְהוֹסַפְתִּי
 עַל כָּל־הַהִלְתָּה׃

In te DEVS speravi
 non confundar in eternum.
 In iustitia tua libera me
 & erue me, inclina ad me
 aurem tuam & salua me. (In
 Esto mihi robustū habitacu
 vt ingrediar iugiter, p̄cepisti
 vt saluares me, quia
 petra mea & fortitudo mea
 es tu. Deus meus erue me
 de manu ip̄ii, & de manu iniq
 & vim inferētis. Quia tu es
 expectatio mea, dñe DEVS
 fiducia mea, ab adolescētia
 Sup te sustēratu sū (mea.
 ex vtero, de vētre m̄ris mee
 tu es erutor meus, in te
 laus mea semper.
 Quasi portentū factus sum
 multis, & tu spes mea
 fortissima. Impleat os meū
 laude tua, tota die
 gloria tua. Ne (do mea,
 plicias me in tpe (fortitu
 senectutis, A cū defecerit
 ne derelinquas me.
 Quia dixit inimici mei mihi,
 & q̄ obseruabāt aīam meam
 inierūt p̄iter cōsiliū. Dicētes
 Deus dereliquit eū, p̄sequimini
 & cōprehendite eū, quia nō
 est qui eruat. Deus ne
 elongeris a me, Deus meus
 in auxiliū meum respice.
 Cōfūdant & cōsumāt adūsarii
 aīe mee, operiant opprobrio
 & confusione, qui querunt
 malū mihi. Ego autē iugiter
 expectabo, & multiplicabo
 super omnes, laudem tuam.

In te domine sperant
 non confundar in eternum,
 in iustitia tua libera me
 & eripe me. Inclina ad me
 aurem tuam, & salua me.
 Esto mihi in Deum protectorē
 & in locū munitum, vt saluum
 me facias. Quoniam
 firmamētū meū, & refugiū meū
 es tu. Deus meus eripe me
 de manu pctōris, & de māu otra
 legē agētis & iniqui. Qm̄ tu es
 patientia mea domine, domine
 spes mea a iuuentute mea.
 In te confirmatus sum
 ex vtero, de ventre matris mee
 tu es protector meus. In te
 cantatio mea semper,
 tanq̄ prodigium factus sum
 multis, & tu adiutor
 fortis. Repleatur os meum
 laude vt cātē gl̄iā tuā, tota die
 magnitudinem tuam. Ne
 proicias me in tempore (mea
 senectutis, cū defecerit virtus
 ne derelinquas me.
 Quia dixit inimici mei mihi,
 & qui custodiebant aīam meam
 cōsiliū fecerūt in vnū. Dicētes
 Deus dereliquit eū p̄sequimini
 & comprehendite eum, quia nō
 est qui eripiat. Deus ne
 elongeris a me, Deus meus
 in auxiliū meum respice.
 Cōfūdāt & deficiāt detrahētes
 aīe mee, operiantur confusione
 & pudore qui querunt
 mala mihi. Ego autem semper
 sperabo, & adiiciam
 super omni laudem tuam.

ἀνεπίγραφος παρῆραϊσῶν.
 Ἐπι σοὶ κύριε ἠλπίσα, ἢ
 μὴ κατασχωθῆναι εἰς τὸν ἀδύνατον.
 Ἐν τῇ δικαιοσύνησων ῥυσαίμε
 ἢ ἐξελούμε. Κλίγον πρὸς με
 τὸ οὖς σου καὶ σωσούμε.
 Γενοῦμαι εἰς θεόν ὑπερασπιστήν,
 καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ
 σωσάμε. Ὅτι
 ἐρέω μόνου καὶ καταφυγῆ μου
 ῥού. Ὁ θεός μου ῥυσαίμε
 ἐκ χερσὶ ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς
 παρανομοῦ καὶ ἀδικήτοῦ. Ὅτι σὺ εἶ
 ἡ ὑπομονή μου κύριε,
 κύριε ἡ ἐλπίσι μου ἐκκόπητός μου.
 Ἐπι σέ ἐπεσηρήθη
 ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου,
 σύ μου εἶ σκεπασίς. Ἐν σοὶ
 ἡ ὑμνησίσι μου διαπρήτος,
 ὡσεὶ τέρας ἐγγυήτω
 τοῖς ποχθῶσι, ἢ σὺ βοηθός μου
 κραταίσι. Ἐληρωθήτω τὸ στόμα μου
 ἀνέσιως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξα σου, ὁ
 μεγαλοπρὸς ἐφάνοσ. Μὴ (ὀλλω τὴν ἡμέ
 ἀπορῆ, ἢ ἔφημε εἰς καιρόν (ραγίτω
 γήρας, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου
 μὴ εἰ καταλίπημε.
 Ὅτι ῥῶσων οἱ ἐχθροί μου ἐμοί,
 ἢ ἀφυλακιστοῖς τὴν ψυχὴν μου
 ἐβουλεύθητο ἐπιτοῦ αὐτό. Λέγοντες,
 ὁ θεός εἰ κατέλειπεν αὐτόν, καταδιώξατε
 καὶ καταλάθετε αὐτόν, ὅτι οὐκ
 ἔστιν ὁ ῥυόμενος. Ὁ θεός μου, μὴ
 μακρύνῃς ἀπέμοσ, ὁ θεός μου, (γοντες
 εἰς τὴν βοήθησιν πρόσχει. (διαβά
 Ἀισχωθήτωσ ἢ ἐκλιπέτωσ οἱ ἐν
 τὴν ψυχὴν μου, περιβαλέτωσ αἰσχυρίτω
 ἢ ἐντροπῶν οἰσητούντες
 τὰ κακά μοι Ἐγὼ δὲ διαπρήτους
 ἐλπιδῶ ἐπι σέ, ἢ προσθήσω
 ἐπὶ πασῶν τὴν ἀνέσι μου.

المزمور السابعون

عليك يارب توكلت
فلا اخز ابدا
بعذلتي
وانقذني واعدل الي
بسمعت وحلصني
كزل الهام حافظا
وحصنا الجاليد في كل حين
لحلصني فاست
ملجائي وناصري
اللهم تنجني
من يد المناقض ومن يد
الشربير الكالم فاست
عما ديد يا الهه انت
بارد رجايد من صبايد
عليك اعذما ديد
من الاحشا ومدكنت في
بكن امي ادت هو نا صري وولك
اسبح في كل حين
كند ع حبا
للكتيرين واندينا ص
ومعين و الان بيدي فمي
تسدينا لا اسبح في كل يوم
عظم جلالك ومجدك
لاترفضي عند
كثري ولا تنظر حسي
عند هاب قوتي
فاعدي ايتروا علي
والدين برصون نفسي
اشتوروا علي جميعا فابلين
قد رضه الله فاكلوه
واخر كوه فليس
له ناصر و فلا
تدعد عدني يا الهه
اعطف علي بعونك
ليخر او برذل كالجوا
د نفسي وليلدس الخزي
والغار المرين دون
بي الشر و لهذا يكون
توكلتي عليك في كل
حين وازيد علي تسبيحتك

دعيتك في كل حين
لنك اذنتك لا يعلام
فصوتك في كل حين
وانقذني واعدل الي
بسمعت وحلصني
كزل الهام حافظا
وحصنا الجاليد في كل حين
لحلصني فاست
ملجائي وناصري
اللهم تنجني
من يد المناقض ومن يد
الشربير الكالم فاست
عما ديد يا الهه انت
بارد رجايد من صبايد
عليك اعذما ديد
من الاحشا ومدكنت في
بكن امي ادت هو نا صري وولك
اسبح في كل حين
كند ع حبا
للكتيرين واندينا ص
ومعين و الان بيدي فمي
تسدينا لا اسبح في كل يوم
عظم جلالك ومجدك
لاترفضي عند
كثري ولا تنظر حسي
عند هاب قوتي
فاعدي ايتروا علي
والدين برصون نفسي
اشتوروا علي جميعا فابلين
قد رضه الله فاكلوه
واخر كوه فليس
له ناصر و فلا
تدعد عدني يا الهه
اعطف علي بعونك
ليخر او برذل كالجوا
د نفسي وليلدس الخزي
والغار المرين دون
بي الشر و لهذا يكون
توكلتي عليك في كل
حين وازيد علي تسبيحتك

In verbo tuo DEV Sconfisus sum
non confundar in seculum.
In iustitia tua erue me,
& libera me, inclina ad me
aurem tuam & redime me.
Sis mihi rupes fortis,
ad refugium iugiter, iussisti
vt redimeres me, firmitas mea
& arx refugii mei tu
Deus. Deus libera me ab
impiis, de manu authoris
iniquitatis & vim inferetis. Qm tu es
spes mea, DEV S Deus meus
ab adolescentia mea,
Super te confirmatus sum
ab vtero, de ventre
mris mee tu extraxisti me, i verbo tuo
laus mea iugiter.
Sicut signum fui
plurimis, & tu fiducia mea
& fortitudo mea. Replebitur
os meum laude tua, tota die
gloria tua. Ne
proicias me in tempore
senectutis cum defecerit
virtus mea ne deferas me.
Qm dixerunt patroni inimicitie mee
adufu me malu, & obfuatores aie mee
consultuerunt simul. Dicunt
Deus dereliquit eum persequimini
& apprehendite eum, quoniam non est
qui redimat. Deus ne
elongeris a me, DEV S
in auxilium meum festina.
Confundetur & dissipabunt aduersarii
anime mee, amicientur ignominia
& opprobrio querentes
malum meum. Ego autem iugiter
expectabo, & accrescam
plusquam omnes laudem tuam.

A. Precatur hoc loco
Christus, modo uera
sit temporum supputa
tio, non de sua ipius
senecta & senio quod
sentit Hirenus mar
tyr libro quem contra
hereses scripsit, uerū
de senecta & senio cor
poris sui, hoc est eccle
sie, ne i ultimis diebus
reiciatur, iusta illud
ego prote rogavi Pe
tre ut non deficiat fi
des tua.

בצדקה יפטר עני
עם יושיע לגני
בגבין וידיב
עושיק יראוד עם
שמש וירא פני
ירד דור
דורים ירד כמטר
על גן כר
בגביים דר
ירא פני
יפרא דפימז
צדק ורב שלום
עד בל יח
וירד מים עד ים
אמנה עד אפס
ארץ לפני ירעה
ציים ומבן עפר
ילחט מלב
רשיש ויהים
מנהח שיבו מלכי
שבא וסבא אשכר
יקרבו וישתדו לו
כל מלכים כל גוים
יעבדוהו כי יציל
אבין משוע ועני
אין עוון לו
יחס על דל ומבין
ונפשות אביונים
יושיע מפיך ומ
ומרמס ינא נפשם
ויקר דמם בעיניו
ויחי וירד לו
מיהב שבא ויהי שלל
בעין רמדי כל
היום יברכנו
יחי פסת
פארץ פראש הרם
יעש פלבון
פרי עיניו
בגד בעשב וארץ
יהי שטל לעולם

Iustitiá. Iudicabit pauperes
populi, saluabit filios
egenorum, & confringet
calūniatorē. Timebūt te cū
sole, & ante
lunam, generatio (pluuia
generationū. Descēdet vt
super vellus,
vt stille
irrorantes terram.
Germinabit in diebus eius
iustus & multitudo pacis,
donec non sit luna. (mare,
Et dñabitur a mari vsq; ad
& a flumine vsq; ad terminos
terre. Ante eum procidēt
pp̄li, & inimici eius puluerē
lingēt. Reges
B. tharsis & insule
munera offerent, reges
arabes & ethiopes munus
offerent. Et adorabunt eum
oēs reges, omnes gētes
C. seruiēt ei. Quia eruet
pauperē clamantē, & inopē
cui non est adiutor.
Compatietur inopi & paup̄i
& animas pauperum
saluabit. A fraude
& iniquitate redimet aīas eorū,
& p̄ciosus erit sāguis eorū corā illo
Et viuet & dabit ei (rā ocu
de auro faba, & orabit
pro eo iugiter tota
die benedicet ei.
D Erit placētula frumenti,
in terra in capite montium
turgescet sicut libani
fructus eius & pullulabunt
de ciuitate sicut herba terre
Erit nomē eius in eternū

Iustitiam. Iudicabit pauperes
populi & saluos faciet filios
pauperum, & humiliabit
calūniatorem. Et p̄manebit cū
sole & ante
lunam, in generatione
& gñatōnē. Descēdet sic pluuia
in vellus
& sicut stillicidia
stillantia super terram.
Orietur in diebus eius
iustitia, & abundantia pacis
donec auferatur luna.
Et dñabit a mari vsq; ad mare,
& a flumine vsq; ad terminos
orbis terrarū. Corā illo p̄cidēt
ethiopes, & inimici eius terrā
lingent. Reges
tharsis & insule
munera offerent, reges
arabum & saba dona
adducent. Et adorabunt eum
omnes reges, omnes gentes
seruiēt ei. Quia liberauit
pauperē a potente, & pauperē
cui non erat adiutor.
Parcet pauperi & inopi,
& animas pauperum
saluas faciet. Ex vsuris
& iniquitate redimet aīas eorū,
& honorabile nomē eorū corā illo
Et viuet & dabitur ei
de auro arabie, & adorabunt
de ipso semper, tota
die benedicent ei.
Erit firmamentum
in terra in summis montium,
super extolletur super libanum
fructus eius, & flore bunt
de ciuitate sicut fennum terre.
Sit nomē eius bñdictū ī secula,

δικαιοσύνη. Κριγή τούς πτωχούς
τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει
τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων. Καὶ ταπεινώσει
συκοφαντῆν, ἢ συμπαράμενεν
τῶν πλῆθ. Καὶ πρὸ τῆς
σλήνης γῆρας
γῆρας. Καταβήσεται ὡς ὕψος
ἐπὶ πόκον,
καὶ ὡσεὶ σταγῶν
ἠσαύεσσα ἐπὶ τῶν γῆν.
Ἄνατιλεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης,
ἕως οὗ ἀντημαρθεῖ ἠεληνη. θαλάσσης
καὶ κατακυριεύει ἀπὸ θαλάσσης ἕως
ἢ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων (σοῦν)
τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ πρῶται
ἀθροῦσται, ἢ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, χυνοῦν
λίξοντι. Βασιλεῖς
θαροῦσι καὶ γῆσι,
δώρα προσοσούσι, βασιλεῖς
ἀραβῶν ἢ σαβα, δώρα
προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ,
πάντες ἄβασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη
δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο
πτωχὸν ἐκ δωάσου, ἢ πέντητον,
ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
Φύσεται πτωχὸς ἢ πέντητος,
ἢ ψυχὰς πέντητων
σώσει. Ἐκ τόκου (αὐτῶν,
ἢ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς
ἢ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ ζῆται ἢ δοθῆσεται αὐτῷ
ἐκ τῶν χρυσῶν τῆς ἀραβίας, ἢ προσεύξον
περὶ αὐτοῦ διασφῆτος. Ὀνομα τῶν ἡμερῶν
ἀλοήσουσιν αὐτῶν,
ἕσαι στήματα
ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ἀκρῶν τῶν ὀρέων.
Ἐπερρῆθηται ὑπὲρ τὸν λίβανον
ὄκαρπος αὐτοῦ, ἢ ἐξείρησουσιν
ἐκ πόλεως, ὡσεὶ χίρτοι τῆς γῆς. (αἰώνως,
ἕσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν (σημέν) εἰς τὸς

פני-שמש יתן ante solem filius E.
 שמו ותפרכו בו nomē eius. Et bñdicent ī eo
 כל-גוים omnes gentes,
 ישתחוּ beatificabunt eum.
 בחד יהוה אלהים Benedictus DEVS Deus
 אלהי ישראל עשה Deus israel, qui facit
 נפלאות לבדו: mirabilia solus.
 ויבדד שם כבודו Et bñdictū nomē glorie eius
 לעולם ועד in sempiternū & implebitur
 כבודו את כל gloria eius vniuersa
 הארץ אמן ואמן: terra amen & amen.
 כלו תפלו Complete sunt orationes
 דוד בן ישי: Davidis filii Issai.
 ענ מוסור לאדם LXXIII. Psalmus Asaph.
 אך טוב לישראל Attramen bonus est israelis
 אלהים לבד לבב: Deus, his q̄ mūdo sūt corde.
 ואני כמעט נטתי Mei autē pene vacillauerūt
 תלי כאין שפנה pedes, pene effusi sunt (sum
 אשר: כי קנאתי gressus mei. Quia emulatio
 ביהוללים שרועים in stultos pacem
 רשעים אראה: impiorum videbo. Quoniam
 און non sunt
 ורעבות colligati A. Aliqui
 למותם A. dū cēsent, sic uertens
 וברא vestibula eorum. In labore quoniam non
 אולם: פעמל hominum est nodosa
 אונט non sunt, i. penosa.
 וינבו & cum
 ועם hominibus non
 לא ינגעו: לא vulnerabuntur. Ideo (bie,
 ענקתם נאות circumdediti eis torquē sup
 עטוף שרת operti sunt iniquitate
 וחס לבו & impietate sua. (culi eorū,
 יאמחלב עינבו Prodiit q̄si ex adipe inigtas eorū
 עבדו פשקיות transierunt in affectum
 לבב: ימיקו cordis. Dissoluentur
 ודבדו ברג עטף & locuti sunt nequitiā inigtatē
 מפרום ידבדו de excelso loquentes.
 שמו בשמים Posuerunt in celum
 פיהם ולשונם os suum, & lingua eorum

ante solem permanet
 nomē eius. Et benedicent ī ipso
 omnes tribus terre,
 oēs gentes magnificabunt eū.
 Bened ctus dominus
 Deus israel qui facit
 mirabilia solus.
 Et bñdictū nomē maiestatis eius
 in eternum, & replebitur
 maiestate eius omnis
 terra, fiat fiat,
 Defecerunt hymni
 David filii Iesse.
 LXXII. Psalmus Asaph.
 Quam bonus israel
 Deus, his qui recto sunt corde.
 Mei autem pene moti sunt
 pedes pene effusi sunt
 gressus mei. Quia zelauī
 super iniquos, pacem
 peccatorum videns. Quia
 non est
 respectus
 morti eorum,
 & firmamentum
 in plaga eorum. In labore
 hominum
 non sunt,
 & cum
 hominibus
 non flagellabuntur. Ideo
 tenuit eos superbia,
 operti sunt iniquitate
 & impietate sua.
 Prodiit q̄si ex adipe inigtas eorū
 transierunt in affectum
 cordis. Cogitauerunt
 & locuti sunt nequitiā inigtatē
 in excelso locuti sunt.
 Posuerunt in celum
 os suum, & lingua eorum

πρό τοῦ ἡλίου διαμένει (αὐτῶν)
 τὸ ὄνομα αὐτῶν καὶ ἐν ἀλογηθῆναι ἐν
 πασαι ἀφυλαὶ τῆς γῆς,
 πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτούς
 Ευλογητοὶ κύριος
 ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν
 θαυμάσια μόνος. (αὐτοῦ)
 καὶ ἀλογημένου τοῦ ὄνομα τῆς δόξης
 εἰς τὴν αἰῶνα. καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.
 τῆς δόξης αὐτοῦ πάντα (καὶ πληρωθῆναι)
 ἡγῆ, γένοι το γένοιτο.
 Ἐξέλιπον αἱ ὕμνοι
 Δαβὶδ υἱοῦ Ἰεσσαὶ
 οὐδὲ. ἰαλμοὶ τῶ ἀσάφ.
 Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῶ
 ἰσραὴλ, τοῖς δίκαιοι τῆ καρδία.
 Ἐμοὶ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλευθήσονται
 οἱ πόδες, παρὰ λίγοῦ ἐξεχύθη
 τὰ διαθρήματα μου. Ὅτι ἐξηλάσθη
 ἐπὶ τοῖς ἀνομοῖς εἰρήνη
 ὁμαρτωλῶν θεοῦ. Ὅτι
 οὐκ εἶσι
 ἀνάγκη
 ἐν τῶ θάνατα αὐτῶν,
 καὶ ἰαλμοῦ
 ἐν τῆ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόπῃ
 ἀνθρώπων
 οὐκ εἶσι,
 καὶ μετὰ
 ἀνθρώπων
 οὐκ μαστιγώθησονται διὰ τοῦτο
 ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφάνια
 αὐτῶν εἰς τέλος. Ἰερὲ βάλλοντο ἀδικίαν
 καὶ ἀπέβησαν ἑαυτῶν,
 ἐξελήσθησαν ὡς ἐκτέρας ἡ ἀδικία αὐτῶν
 Διήλθον εἰς διαθεσίην
 καρδίας. διηγοῦθησαν
 καὶ ἐλάλησαν ἐν ποτηρίῳ ἀδικίας
 εἰς τὸ ἕλος ἐλάλησαν.
 Ἐβητο εἰς οὐρανὸν
 τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν

اسم قبل
 ويتبارك به
 قبايا الارض
 تعظمه
 مبارك الرب
 اله اسراييل
 العجايب وحده
 ومبارك
 القدوس الاليد واهي ابدي
 الابد تملئ الارض جميعها
 من مجده القدوس ويكون
 يكون

المزموه الثاني والسبعون
 خبر هو اله اسراييل
 مستقيم القلوب
 واننا كعد عن قائل تزل
 قدما يد وتزدحف ولولا
 اليسر قدما يد لاني
 غردت لاجل الاثم
 اذ رايت سلامه الخطاه
 وان
 لاراحه في
 موتهم
 شديد

اذ ليس
 هم ذريا تهم
 هم فيك
 الناس
 يودون
 مع
 البشر
 اذ اخلت
 الي الانقضا
 يشتملوا بذمهم ونقا قدم
 خرج مثل الشمع اذ تمهم
 وعملوا برايد
 قلوبهم
 وتكلموا بالسبوات ونسبوا
 الطم الى العلي
 ورفعوا
 افوا هدم وانجسك

وكدم في حق سيمياء مؤمن
 وتسميه وتفرجون
 בזכותيه كل عميه
 ومليون تديا
 بريد في عله
 اله اسراييل وعبد
 فرشون ودرجون لابلوحي
 ودرج توم اكرت
 لعلامه واهميه
 في اكرتيه
 ارضه امونيه
 بزمه عزاريه
 دود براني

وتصفوا على يديه
 بدم تدي اسراييل
 الهيه لدره ليه
 وانما كعد عن قائل تزل
 قدما يد وتزدحف ولولا
 اليسر قدما يد لاني
 غردت لاجل الاثم
 اذ رايت سلامه الخطاه
 وان
 لاراحه في
 موتهم
 شديد
 هم ذريا تهم
 هم فيك
 الناس
 يودون
 مع
 البشر
 اذ اخلت
 الي الانقضا
 يشتملوا بذمهم ونقا قدم
 خرج مثل الشمع اذ تمهم
 وعملوا برايد
 قلوبهم
 وتكلموا بالسبوات ونسبوا
 الطم الى العلي
 ورفعوا
 افوا هدم وانجسك

& antequam esset sol preparatum
 et at nomen eius & benedicentur
 in merito eius omnes populi,
 & dicent, bonum illi.
 Benedictus DEVS Deus
 Deus israelis, qui fecit
 mirabilia magna solus.
 Et benedictum nomen glorie eius
 in eternum, & replebitur
 splendore glorie eius omnis
 terra amen & amen.
 Complete sunt orationes
 Davidis filii Isai.
 LXXIII. Laudatoria p mansi Asaph.
 Profecto bonus israeli
 Deus, ei qui mundo est corde.
 Mei autem pene moti sunt
 pedes pene vacillauerunt
 gressus mei. Quoniam emulatus sum
 iniquos, in tempore pacis
 peccatores videbo. Quoniam
 non terrentur
 nec conturbantur, propter diem
 mortis eorum, efferuntur
 cogitatus eorum, & pingue
 & forte est cor eorum. In labore
 virorum laborantium
 in lege, non
 loquuntur, & cum hominibus
 iustis qui patiuntur martyria
 non vulnerantur. Ideo
 circumdedit eos superbia,
 coronam imponent capiti suo
 de rapina sua.
 Mutata est ob pinguedine figura eorum,
 transierunt incisione sue q cooperuerunt
 cor. Liquefiunt propter pinguedine,
 loquuntur vt noceant, & ad violentiam,
 de celsitudine cordis sui loquuntur.
 Posuerunt in sanctis celorum
 os suum, & lingue eorum

لو تبارك يسم ربه
 كما سماه وبسليته
 وبزכותيه كل عميه
 يقوله مليون
 قبايا الارض
 تعظمه
 مبارك الرب
 اله اسراييل
 العجايب وحده
 ومبارك
 القدوس الاليد واهي ابدي
 الابد تملئ الارض جميعها
 من مجده القدوس ويكون
 يكون
 المزموه الثاني والسبعون
 خبر هو اله اسراييل
 مستقيم القلوب
 واننا كعد عن قائل تزل
 قدما يد وتزدحف ولولا
 اليسر قدما يد لاني
 غردت لاجل الاثم
 اذ رايت سلامه الخطاه
 وان
 لاراحه في
 موتهم
 شديد
 هم ذريا تهم
 هم فيك
 الناس
 يودون
 مع
 البشر
 اذ اخلت
 الي الانقضا
 يشتملوا بذمهم ونقا قدم
 خرج مثل الشمع اذ تمهم
 وعملوا برايد
 قلوبهم
 وتكلموا بالسبوات ونسبوا
 الطم الى العلي
 ورفعوا
 افوا هدم وانجسك

Leo quoniam
 pabit. circa suu

תהלך בארץ :
לכן ישגב עמו
הלך ומי מלא
ימצו לו :
ואמה אינה ידע
אל ויש דעה
בעליון : הנה אלה
רשעים ושלח
עולם השגוריהל :
אדרק זכרתי
לבני מדתו
בנקח פמי : ומת
נגוע כל היום
ותכתי לפקדתי :
אם אמרתי
אספרה כמו הנה
דור פניד בנדימי :
ואחשבה לדעת
זאת עמל הנה
בעיני עור אכזר
אל מקדשי אלה
אינה לאחריהם :
אך בחלקות תשבת
למי ותפלתם
לשואמו : אך
תני לשמה כרגע
ספורתמו סך פלה
בני יוסוס
בני יקצו אך
בצתי בעצתי
על קם תב
תבות : כדיתחמץ
לבני וכלו יתי
אשמוני : ויהי
בעד ולא ידע
פחשיתת עמד
מני תמיד צמד
אחתי פני : פני
בצתי תה
בני יקצו אך
ואי כבוד

deambulavit in terra.
Propterea ouertet ppls eius
hic, B, & plenum aqua
fugent ipsi.
Et dixerunt quomodo nouit
Deus, & si est scientia
in excelfo. Ecce isti
impli & quiescentes
i scfo, mltiplicauerit diuitias.
Ergo ne frustra mundauit
cor meum, & laui
i inocetia manus meas. Et fui
vulneratus tota die,
& icrepatio mea i matutinis
Si dixi
narrabo sic ecce (fraudaui.
generationē filioꝝ tuoꝝ de
Et cogitaui vt scirem
istud, labor hoc
in oculis meis. Donec veniā
ad sanctuarium Dei,
intelligam in nouissimo eorū.
Verūtñ in adulatōe posuisti
eos deiecisti eos
ad euasationes. Quomodo
facti sūt i desolationē subito
defecerūt cōsūpti sunt a fre
Quasi somnium (mitibus
euigilantis,
domine in ciuitate
imaginem eorum
cōtēnes. Quia acetosum ē
cor meum, & renes mei
acuti. Et ego
insipiens & nescius,
bestia fui tecum.
Et ego semper apud te,
apprehēdisti manū dexterā
In consiliū tuum (meā.
deduces me,
& postea in gloria

transiuit in terra.
Ideo cōuertetur populus meus
hic, & dies pleni
inuenientur in eis.
Et dixerunt quomodo scit
Deus, & si est scientia
in excelfo. Ecce ipsi
peccatores & abundantes
in seculo, obtinuerunt diuitias.
Et dixi, ergo sine cā iustificauit
cor meum, & laui (Et fui
inter innocētes manus meas. &
flagellatus tota die,
& castigatio mea in matutinis.
Si dicebam
narrabo sic, ecce
nationē filioꝝ tuoꝝ reprobauit.
Existimabam vt cognoscerem
hoc labor est
ante me. Donec intrem
in sanctuarium Dei,
& intelligam in nouissimis eorū.
Verūtñ propter dolos posuisti
eis, deiecisti eos
dum alleuantur. Quomodo
facti sunt in desolationē, subito
defecerūt perierunt pp iniqua
Velut somnium (tem suam.
surgentium,
domine in ciuitate
tua imaginē ipsoꝝ (matū est
ad nihilū rediges. Quia i flam
cor meum, & renes mei
cōmutati sunt, & ad nihilum
redactus sum & nesciui.
Vt iumētū factus sum apud te,
& ego semper tecum.
Tenuisti manū dexterā meam,
& in voluntate tua
deduxisti me,
& cum gloria

διηλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψῃ ὄλος μου
ἐν ταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις
εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.
Καὶ ῥῶτον πῶς ἔγω
ὁ θεός, ἢ εἰ ἐστὶ γνώσις
ἐν τῷ ὑψίστῳ. Ἰδοὺ οὗτοι
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἢ σθαινοῦντες
εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχορον πλοῦτον.
Καὶ ῥῶτα, ἁρματῶν ἐδικαίωσα
τὴν καρδίαν μου, ἢ ἐνίταμι
ἐν ἀθῶναις τὰς χεῖρας μου. Καὶ ἐγὼ μὲν
μεμασιγμένος ὄλω τὴν ἡμέραν,
ἢ ὁ ἐλεῖ χόσμον εἰς τὰς πρώτας.
Εἰ ἔλεγον
διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ
τῆ γῆκα τῶν ὑψίστων πτωδέτηκα,
ἢ ὑπέλαβον τοῦ γῶνα.
Τοῦτο κόπος εἰς
ἐνώπιόν μου, ἕως ἔν εισέλθω
εἰς τὸ ἁγίασθιον τοῦ θεοῦ
καὶ σκεδῶ εἰς τὰ ἴσχατα αὐτῶν
Πλὴν διὰ τὰς δουλιότητας αὐτῶν, ἔθε
αὐτοῖς κακὰ, κατέβαλον αὐτοὺς
ἐν τῷ ἐπαρῆγματι. Πῶς
εἶποντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπεινα, (αὐτῶν)
ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ τὴν ἀγομίαν
Ὡσεὶ ἐνώπιος
ἐξεφθόρμενος,
κύριε ἐν τῇ πόλει
σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν
ἐξουδυνώσης. Ὅτι ἐξικουθίς,
ἢ καρδίαν μου, ἢ ἀκροφύλλον,
ἠχαιώθησαν. Κατὰ ἐξουδυνώμενος,
καὶ οὐκ εἶγον,
κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί,
κατὰ διαπέμψης με τὰ σου.
Ἐκράτησας τῆς χεῖρος τῆς δεξιᾶς μου,
ἢ ἐν τῇ βουλήσ σου
ἐδήλωσάς με,
ἢ μετὰ δόξης

في الارض السنتهم ه
 عندك لرحب شعبي
 التي هاهنا ويحبسون
 ايا ما كامله
 ويقولون كيف علم
 الله وهل عند العلي
 علم هه
 المتفقون المتفقون
 ذابوا الفنى
 التي الابد فعلت عندك
 لتريدنا كالا زكبت قلبي
 وغسلت بالكهاره يدي
 وصرت كالمشروب النهار
 كله ومدكنا في الفدوات
 بالقول ان كنت فعلت
 كفعلهم تجازيه
 في دريتك التي نسيت
 لانى عار فان
 هه انى علي
 حين اذ حل
 قد سد الله
 وانفهم عوا انهم
 عهدا لك لدعاهم
 قد وضع لهم سوا وعند
 رفعتهم صرعتهم والخرجه
 بفتنه اسلمتهم باذوا وانعنا
 لا حل انهم مثل ذوبا
 المستيقظ
 اللهم ارحم
 اشيا هه
 فقد يدتك
 فقد لهه
 قلبي ودايتا
 كليدنا هه وانا
 مردول ولم انظر
 صرت كالبهيمة بين يديك
 وانا في كل حين معك
 اخذت بيديك اليه
 مشيتك
 ذهبت يدي
 قلت

كقولهم في ارضهم
 في ارضهم على عبيدك
 وانا ما كامله
 ويقولون كيف علم
 الله وهل عند العلي
 علم هه
 المتفقون المتفقون
 ذابوا الفنى
 التي الابد فعلت عندك
 لتريدنا كالا زكبت قلبي
 وغسلت بالكهاره يدي
 وصرت كالمشروب النهار
 كله ومدكنا في الفدوات
 بالقول ان كنت فعلت
 كفعلهم تجازيه
 في دريتك التي نسيت
 لانى عار فان
 هه انى علي
 حين اذ حل
 قد سد الله
 وانفهم عوا انهم
 عهدا لك لدعاهم
 قد وضع لهم سوا وعند
 رفعتهم صرعتهم والخرجه
 بفتنه اسلمتهم باذوا وانعنا
 لا حل انهم مثل ذوبا
 المستيقظ
 اللهم ارحم
 اشيا هه
 فقد يدتك
 فقد لهه
 قلبي ودايتا
 كليدنا هه وانا
 مردول ولم انظر
 صرت كالبهيمة بين يديك
 وانا في كل حين معك
 اخذت بيديك اليه
 مشيتك
 ذهبت يدي
 قلت

inflammant iustos terre. pulu DEI,
 Propterea couertuntur aduersus po
 & feriunt eos malleis,
 & lachrymis multis humiliant
 eos. Et dicunt quomodo
 scit Deus, quomodo & est scientia
 in altissimo. Ecce ipsi
 impii, permanentes in tranquillitate
 i mundo, adepti sunt substatia acqfierut
 diuitias. Ergo inaniter purificaui
 cor meum, & laui
 in mundicie manus meas. Et fui
 flagellatus tota die
 & castigatiomea in matutinis.
 Si dixi
 narrabo qualitates eorum, ecce
 sup generatione filioꝝ tuoꝝ ipse agā.
 Et cogitavi vt scirem
 istud, labor hoc
 i oculis meis. Vsq; ad tēpus redēptiōis
 quo veniam ad sanctuaria
 Dei intelligam finem eorum.
 Profecto in obscuro posuisti
 eos, proiecisti eos
 ad foueas. Quomodo
 facti sunt in desolationem in momēto,
 vastati sunt a tribulatione.
 Sicut somnium hominis ebrui
 euigilantis, DEVS (a domo
 i die iudicii magni surgere eos faciet
 sepulchri, & fremens imaginem eorū
 spernet. Et enim sentiet
 cor meum, & renes mei ardent
 sicut ignis. Et ego
 stultus & nescius, quasi
 bestia reputatus sum apud te.
 Ego autem continue sum tecum,
 tenuisti manum dexteram meam.
 In consilio tuo duc me,
 in hunc mundum, & postquam
 compleueris gloria q̄ dixisti venturā

Et humiliabuntur ei
 omnes reges, cuncte
 gentes seruient ei, &
 postea ipse nemini hu
 miliabitur, imocoram
 eo procidit & proster
 nentur omnes. Et hoc
 est quod scriptum est.
 Coram eo humiliabun
 tur populi siue ethio
 pes & inimici eius pul
 uerem lingent.
 D. Quāplures ex no
 stris qui hebraicis lite
 ris nauauerunt ope
 ram, scripserūt, in tex
 tu chaldeo huic ueris
 culo correspondente,
 sic haberi. Erit sacrifi
 cium frumenti in terra
 in capite montium
 ecclesie. Ipse uero, qui
 plures textus & qui
 demant quos perferu
 tatus sum, nequaquam
 reperi sicut illi scripse
 runt. De quo admonu
 isse lectorem non ab re
 mihi uisum est.
 E. Filius nomē eius,
 huic interpretationi he
 brei consentiunt. Et
 in primis. K. David
 Chunchi libro radicū.
 B. Aduerbiū.
 N

וְקַבְּלֵנִי
מִיְמֵי
וְעַמְּךָ לֹא חָפְצָה
בְּאָרֶץ כְּלֵה שְׂאֵר
וְלִבְּךָ יִצְחָק לִבְנֵי
וְיִחְלַק יְיָ לָהֶם
לְעֹלָם כִּי הִנֵּה
וְהִקְדָּה יִאֲבֹד
הַעֲפָתָה כְּלֹזְנָה
מִמֶּךָ וְאֵין קִרְבָּת
אֱלֹהִים לֹא יִשְׁכַּח
שְׁמִי בְּאֶרֶץ יִהְיֶה
מִדְּבַר לִסְפֹּר כֹּל
מִלֵּאכֶרֶת
עַד מִשְׁכַּל לְאֶסֶף
לִמֵּה אֱלֹהִים וְנִהְיֶה
לְנֵיחַ יְעֻז אֶת
בְּעַמְּךָ מִרַעֲיָה
זִכֹּר עֲזָרָה קִנְיָת
קִדְּם גְּאֻלָּה שְׁבַט
נִחְלָה בְּרַ צִיּוֹן
זֶה שְׁכֵנְתָּ בָּהּ
הִרְכֵּה פְעֻמָּה
לְמַשְׁחָת נִצַּח כֹּל
רִיבֵךְ יִהְיֶה
בְּקִדְּשׁוֹ שְׂאֵר צְרִירָה
בְּקִרְבֵּי מִעֲדָה שְׁמִי
אוֹתָם אֱוִיָּה
יִדְעֵךְ כִּמְבֹרָה
לְמַעַל בְּקִבּוֹת
עַץ קִרְבָּת
וְעַת פְּתוּחָה
יִיָּד כִּבְשׁוֹת
וְכִלְפֹת יִהְיוּ
שְׁלֵחוֹ בְּנֵשׁ
מִקִּוּיָּה לְאֶרֶץ
חִלּוֹ כִּשְׁבָן שְׂמֵד
אֲמַח בְּרַעַם בְּיָם
יִהְיֶה יִרְמֵה כֹּל
מַעַד אֶל בְּאֶרֶץ
אוֹתָהּ

suscipies me.
Quid mihi in celis;
& tecum non volui in
terra. Consumpta ē caro mea
& cor meū, robur cordis mei
& pars mea Deus
in eternum. Quia ecce
qui propellunt te peribunt
perdidisti oēm fornicantem
abs te. Mihi autē appropinquare
Deo bonum est,
ponere in domino DEO
spem meam, vt narrem oēs
annunciatiōnes tuas.
LXXIII. Intellectus a sapi
Vt quid Deus dereliquisti
ī ppetuū, sumauit furor tuus
ī oues pascue tue. (possedisti
Recōdarē ogregatōis tue, q̄c
ab initio & redemisti, virgā
hereditatis tue, montē cion
hunc in quo habitasti.
Leua gressus tuos
in desolatiōes in ppetuū, oē
malū egit inimicus (stes tui,
ī sātuario A. Fremue r̄t hoc
ī medio solēnitat̄ tue posue r̄t
signa sua signa.
Ostendebatur ac si donaret
altissimo, in contextu
fructicum secures.
Et nunc sculpturas eius
pariter, maleis
& securibus fregerunt.
Miserunt ignem
in sanctuarium tuū in terra
otaminaue r̄t taber. noīs tui.
Dixē r̄t ī cordibō su r̄t filii eorū
simul, incenderunt omnes
solēnitates Dei in terra.
Signa nostra non

suscipisti me.
Quid enim mihi in celo,
& a te quid volui super
terram. Defecit caro mea
& cor meum, Deus cordis mei
& pars mea Deus
in eternum. Quia ecce
qui elongant se a te peribunt,
perdidisti omnes qui fornicatur
abs te. Mihi autem adherere
Deo bonum est,
ponere in domino Deo
spem meā. Vt anuunciem oēs
p̄dicatōes tuas, ī portis filie syō
LXXIII. In finē itelle. asaph.
Vt quid Deus repulisti
in finem, iratus est furor tuus
sup oues pascue tue. (possedisti
Memor esto ogregatōis tue, q̄c
ab initio. Redemisti virgam
hereditatis tue, mons sion
in quo habitasti in eo.
Leua manus tuas
in superblas eorū in finē quanta
malignatus est inimicus
ī sātio. Et gl̄. ati sūt q̄ oderūt te,
ī medio solēnitat̄ tue. Posuerūt
signa sua signa,
& nō cognouerūt sic ī exitu sup
summum. Quasi in sylua
Mgnorum securibus
exciderunt ianuas eius
in idipsum, in securi
& a scia deiecerunt camē
Incenderunt igni
sanctuarium tuum in terra,
polluerūt tabernaculū noīs tui
Dixē r̄t ī cō. le suo cognatio eorū
simul, quiescere faciamus oēs
dies festos Dei a terra.
Signa nostra non

προσελάβου με.
Τί γορ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ,
ἢ παρὰ σου τί ἠθέλησα ἐπὶ
τῆς γῆς. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου
καὶ ἠσάρξη μου, ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου,
ἢ ἡ μερίμω ὁ θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ
διμακρύνουσι ἑαυτοὺς ἀπὸ σου, ἀπολοῦνται,
ἐξωλόθρασαν πάντα τὸν πορνεύοντα,
ἀπὸ σου. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληθῆναι
τῷ θεῷ, ἀγαθόν ἐστι,
τίθειαι ἐν τῷ κυρίῳ
τὴν ἐλπίδα μου. Ἦν ἐξαρτίλοιμι πᾶσαν
τὰς ἀντιθέσεις, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυρας
οἱ. Συγκόσῃς τῷ ἀσάφ. (τὸς σιῶν
ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπέσω
εἰς τέλος, ὠρίανη ὀθυμώσου
ἐπὶ πρόβατα φαρμακῆσου.
Μνησθήτω τῆς σωματικῆς ἐκείνου
ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσῃ ῥάβδου
κληρονομίας σου. Ὅρος σιῶν
τοῦτο ὁ κατασκηνώσας ἐν αὐτῷ,
ἔπαρθη τὰς χεῖρας σου (Ὅσα
ἐπὶ τὰς ὑπερηφάνιας αὐτῶν εἰς τέλος. Ἐ
ἐπονηρίστατο ὁ ἐχθρὸς (συνῆτῆσε
ἐν τῷ ἀπίσῃ, ἢ ἐνεκαυχῆσαντο ὅμοι
ἐν μέσῳ τῆς εορτῆς σου. Ἐβῆγο
τὰ σημεῖα αὐτῶν, σημάς,
καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον
ὑπεράνω. Ὡς ἐν θρυμῶ
ξύλων, ἀξίνομαι
ἐξέκοψαν τὰς θυρας αὐτῆς
ἐπὶ το αὐτό, ἐν πελίκῃ
ἢ λαξέτηρίῳ κατέρρηξαν αὐτῆς
Ἐκπύρισαν ἐν πυρὶ
τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν
ἐβελήσασαν τὸ σκηνώμα τὸ ὀνόματος σου
Ἐπιπῆ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς αἰσούτῃ ἐν αὐτῆς
ἐπὶ τὰ αὐτῶν, δὲν τε ἢ καταπαύσωμεν
τὰς εορτὰς τῷ θεῷ ἀπὸ τῆς γῆς. (πᾶσαν
τὰ σημεῖα ἡμῶν, οὐκ

لَا تُخَبِّرُنِي...
فَمَا كُنْتُ...
وَمَا سَوَاكَ...
الارض...
قلبي ولدخسي...
قلبي ونصيبي...
الى الابد...
المنجا...
جميع الزنا...
لذلك احببت...
القرود...
ثقتي بالرب...
لكي اخبر...
في ابواب...
المرور...
ما اذا...
دايما...
علي غم...
اذ كر...
اقتديت...
قضيدي...
الذي حلت...
ارفع يدك...
على المتعدين...
اكثر الشرور...
العدوي...
شأوك...
وجعلوا...
بجملتهم...
من العلي...
الفاجدة...
قطعوا...
وبالما...
هو سد...
احرقوا...
قدست...
الارض...
وقالوا...
جميعا...
جميع اعباد...
لارض...

super me accipies me.
Quis similis tui mihi in celo,
nisi tu, & tecum socium non
volui in terra. Consumptum est
corpus meum, cor meum robustum
q̄ discernit, cor meū & pars mea Deus
in eternum. Quia ecce impii
qui elongantur a te peribunt,
perdidisti omnem apostatantem a
timore tuo. Mihi vero appropinquare
Deo bonum,
posui in DEO fiduciam meam,
vt enarrem iustis
omnibus, precepta apostolorum tuorum.
LXXIIII. Intel. bonus, p manū asaph.
Quare Deus repulisti
in perpetuū, fortificatus est furor tuus
in oues pascue tue.
Recordare ogregatōis tue q̄ acquiuisisti
ab initio redemisti q̄ ex egypto,
tribus hereditaris tue, montis cion
hujo, q̄ q̄escei fecer̄ diuinitatē tuā ī co
Leua gressus tuos ad humiliandas
nationes. in perpetuum, quoniā omni
vi, sua malignatus est patronus
inimicitie in sanctuario. Clamauerunt
molestatores tui, in medio tēpor̄ tuorum
posuerunt signa sua signa.
Contundet maleo, sicut
vir qui leuat manum suam in ramis
lignorum, vt incidat securibus.
Et sic ramī eius excidentur
simul bipēni, trūcus autē qui ī medio ē
largiens vitam in frustra cōminuetur.
Incenderunt igni domum
sanctuarii tui, ad terram prostrauerūt
tabernaculū ī quo Inuocat nomē tuū.
Dixerunt in corde suo filii eorum
simul, combusserunt patres eorum
omnes festiuitates Dei in terra.
Signa nostra que dederunt nobis

A. Sunt qui locum istum de impio exponant Mahumete que adulterasse & temerasse euangelium & legē Christi omnibus mani festum est. Quibus & ego assentio. In Mahumetemet uero, & in infanum eius dogma, abū de scripsimus i nostris sup apocalypsim scho liis.

ראינו יחזן עוד
נבוא ולא אמנו
יוע עוד מרה
עוד מתי אלהים
יחזן צר יחזן
אויב שמד לנצח
למה תטיב ידך
וימנה מקרב
יוקד בלהיאלהים
מלכי מקדס פעל
שאלות מקרב
הארץ אתה פורת
פעולה ים שפרת
ראשי רבנים
על דמים
אתה רצעת ראשי
לוחם יחזן
לעם לציים
אתה בקעת
מעין ונהל
אתה דובשת
נהל ונהל
יחזן ל
לדיוס אף לה
לילה אתה הכנית
כאור ושמס אתה
הצבת כל גבולות
ארץ קיץ וקור
אתה יצרתם זכור
זאת אויב דור
יחזן ועס נבל
נאצו שמד אל
תמן לחרת נפש
תחיה רי
תורת ענייה
אל תשכח לנצח
תפט בפרת
בדמיהו
מחשבי אר
אין נאור

vidimus non est vltra
propheta, & non est nob' scū
qui sciat vsquequo. A.
Vsquequo Deus (phemauit
exprobrabit aduersarius, blas
inimicus nom' tuū i ppetuū.
Quare conuertis manū tuā
& dexteram tuam, in medio
sinu tuo prohibens. Deus
aut' rex meus ab initio, opaē
salutes in medio
terre. Tu dissipasti (triuisti
in fortitudine tua mare, cōc
capita draconum
in aquis.
Tu confregisti capita
Leniathan, dedisti eum
in escam
populo ethiopum.
Tu dirupisti
fontem & torrentem,
tu exiccasti
flumina
fortia.
Tua est dies, & tua est
nox, tu ordinasti
luminaria & solem. Tu
statuisti omnes terminos
terre, estatē & hiemem
tu plasmasti ea. Memento
huius inimicus exprobrauit
DEO & populus ingratus
blasphemauit nomē tuū. Ne
tradas bestie animam
turturis tue,
vite pauperum tuorum
ne obliuiscaris in perpetuū.
Respice ad pactum,
quia repleuerunt
obscurantes
terram, habitationem

vidimus iam non est
propheta, & nos non
cognoscer amplius.
Vsquequo Deus
improperabit inimicus, irritat
aduersarius nomen tuū in finē.
Vt quid auertis manum tuam
& dexteram tuam, de medio
sinu tuo in finem. Deus
aut' rex noster aī secula opatus
est salutem in medio
terre. Tu confirmasti
i virtute tua mare, cōtribulasti
capita draconum
in aquis.
Tu confregisti capita
draconis, dedisti eum
escam
populis ethyopum.
Tu dirupisti
fontes & torrentes,
tu siccasti
fluuios
ethan.
Tuus est dies & tua est
nox, tu fabricatus
es auroram & solem. Tu
fecisti omnes
terminos terre, estatē & ver
tu plasmasti ea. Memor esto
huius inimicus improperauit
domino, & populus insipiens
incitauit nomen tuum. Ne
tradas bestiis animas
confitentes tibi,
& animas pauperum tuorum
ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentum tuum,
quia repleti sunt
qui obscurati sunt
terre domibus

είδομεν, ουκ εστιν
ετι προφητης, η, ημους ε
γνωσται ετι.
Εως ποτε ο θεος,
ον ελεος ο εχθρος, παρεξυνη
ο υπανθρωπιος το ονομασεν εις τελος
ιγατι απωσρεφης τω χερασεν
και τω διειογσεν εκματου
του κολυπουσεν εις τελος. Ο δε θεος,
βασιλευς ημων προ αιωνος, ειργασατο
σωτηρια εν μεσω
της γης. Συ εκραταιωσας (τριψας
εν τη δυναμει τω θαλασσαν, συ σικασ
τας κεφαλας των δρακοντων
επι του υδατος.
Συ σικασθλασας τω κεφαλω
του δρακοντος, εδωκας αυτου
βρωμα
λαοις τοις αθιοπι.
Συ διερρηξας
πηγας και χειμαρρυν,
συ εξηρμασ
ποταμους
εθαν.
Ση εστι η ημερα, και ση εστι
η νυξ, συ καταρητισω
φαινη και ηλιον. Συ
εταησας παλτα,
τα ωραια της γης, θερος και χει
συ επλασας αυτα, μηνθητε
ταυτης. Εχθρος ανηδισα
τον κυριον, και λαοι αφρων
παρωξυνη το ονομασεν. Μι
παραδωκε τοις θηρισις ψυχαι
εξομολογουμεγλωσι,
των ψυχων των πενητωσων,
μη επιλαθη εις τελος.
Επιβλεψον εις τω διαθηκισου,
οτι επληρωθησων
οι εκκοτισμετοι
της γης υικων

לנזקך ע—לאמתך לא
 דבי לנא
 וככיר לیس מעא
 اللقمر حتی متی
 בעیرنا العدو ویسند
 المخالف اسمک دا یما
 لما خا تر حد یسند
 وبمیڈ من وسط
 حضت الی الانقض او اذ الله
 ملکیا قبل الدهور صاع
 الخلاص فی وسط
 الذ دنیا انت ح—
 البحر بقوتک وسخفت
 ر ووس الثنین
 فی المیا
 ورضت راس
 الثنین وح—
 کما ما
 لشعب الحدش
 فجزت
 العیون والاولدیة
 انت ح—
 اذهارا
 ح—
 لظ النهار و لظ
 اللیل و اذ انت انفتحت
 والقمر
 اتعبت
 جمع
 حد و حد الارض خلقت القیض
 والخریف و
 خلیقت هده یارب وتعبیر
 العدو والشعب الجاهل اسند
 اسمک لاتسلر الوحوش بنفسا
 ع—
 ولاتنسر نفوس
 فقراک الی الابد
 ادکر یارب الی مینا قک و
 فان اخکاه
 قد ملوا ديار
 الارض اذما
 وعلمنا و لا یرجع المتواضع

نبیة لا חמנה לית
 חוב נביא ולית לעמנה
 דיע עד—
 עד אמת אלתי יחסר
 מעיקא יחיק בעיל
 דבנה שמך לעלמין
 למא תתב יוד ויסנד
 מן גוא טובד אפיד ושיע
 עקחד : ואלתי מלכיה
 די—
 מלךמין עבד פורקנא
 בנחה ארעא : אמ גודתא
 פעישנד מודימא אנת
 תברתא רישית הנביא
 ושיקמא מערא עלמא
 את הרעא רישית גיבת
 פרעה יהבנן לנפרא
 לעמא גיר ישראל
 וגושמיתון לי—
 את בעתא מעינא מן
 כיפא ודתי להלכה אנת
 נפשת נחל ארנביה
 ומגיר יבקנה וד
 וידרנה דדון הקיפין
 דילך ימא לחוד דילך
 לילא אנת מקינמה
 סהרה ושמטא אנת
 קיממא כל מחום ארעא
 קייטא וסיתנה אנת
 בריתון :
 דין דבעיל דבנא מנה
 יז ועמא טפשה
 דרחיק שמך :
 תמסיר לעמא אדם תלין
 לחית פרא נפשא מאלפי
 אור—
 דעניך לא תתבש לעלמי
 אסתכל לקימא דגורתא
 לאבתתן אחס איתמלא
 בניהון חסובין פריס
 על ארעא ואוני אנת

prophete non vidimus, non est
 amplius propheta, & non est nobiscum
 qui sciat quousq.
 Vsqe quo Deus improperabit
 molestator, repellet patronus
 inimicitie nom tuū ī eternū. (aūt tuā
 Quare cōvertes manū tuā, dexterā
 de medio bōitatis tue extrahe, & cōteī
 q p̄bēt molestias tibi. At Deo meo rex
 cuius diuinitas sancta
 ab eterno, operatus est redemptionem
 in medio terre. Tu diuifisti
 in fortitudine tua aquas maris, tu
 contriulisti capita draconum,
 & mersisti egyptios in mari,
 Tu confregisti capita procerum
 Pharaonis, dedisti eos ad destructionē
 populo domus israel,
 corpora vero eorum draconibus.
 Tu confregisti fontem de
 rupe, & fuit in flumen, tu
 siccasti flumina ar non,
 & decursum eius rapidissimum
 & iordanem in super validiorem.
 Tuus est dies & in super tua est
 nox, tu preparasti
 lunam & solem. Tu
 statuisti omnes terminos terre,
 estatem & hyemem tu
 creasti. Memento
 huius, dominus in inimicitie exprobrauit
 DEO, & populus ingratus
 proiecit nomen tuum. Ne
 tradas populis similibus
 animalibus silue stribus, aīas discentiū
 legem tuam, vitas
 paupes tuos ne obliuiscaris ī ppetuū.
 Respice ad pactum quod pepigisti
 patribus nostris, quoniā cōsumati sunt
 filii eorum, obscuritas autē dispersa est
 super terram, & dolus

A. Ex commentariis
 R. Mosse hadarlan
 שאל ר נטרוני מוא
 דכתי אוחותינו לא ראנו
 אכן עוד נביא ולא אמנו
 יודע עד מהאמר לורב
 אחיה ות נאמר על פריע
 הדור שלא יאמנו
 ראיות שיעשה פסית
 צדקנו ויאמרו עליו כי
 הוא פועל במכשפות
 ושפת הטומאה וכי אותם
 האותות לא היו אותם
 שהיו נתגבאות על
 דמשיח ואם היו כי אם
 לא היו יודעים וגם לא היה
 להם נביא שיגיד להם
 שהיו אמתיות ולכן היה
 לו מן הראוי שיבאראת
 פאמי תות דבריו ואם לא
 שיהרגו וזה אמר
 הנביא עד פתי ארמים
 יחדף עד נאץ אויב שמך
 לנעה לומר שלא יכחול
 דברים כאר
 idest. Interrogauit. R.
 Natronai quid nā il
 lud est q̄ scriptū est.
 Signa nostra nō uidi
 mus, nō est amplius p
 pheta & nō est nobis
 cū qui sciat usque quo
 Dixit ei. R. Achā.
 Hoc dictū est de phar
 riseis, de quorū genere
 erunt aliqui qui nō cre
 dent lignis que faciet
 Messias iustus nosster,
 & dicent de illo q̄ ope
 retur, magica arte &
 nominibus incantatio
 nis, & quod signa que
 ipse dabat non sunt si
 gna illa, que propheta
 zauerunt prophete, de
 Messia. Et quod si ip
 sa erant latebat eos, &
 quod nō erat inter eos
 propheta qui posset il
 lis ueritatem manifes
 stare, quapropter ne
 cesse illi erat probatio
 nem uerborum suorū
 afferre alicuius in
 terficerent eū. Et ideo
 exclamat propheta.
 Vsqe quo Deus im
 properabit inimicis,
 blasphemabit inimi
 cus nomen tuum tem
 per: ac si dicat Deo, q̄
 non pariatur similia
 uerba.

חַמְסֵי אֶל יִשׁוּב דָּךְ
בְּכֹלֶם עֲגִי וְאֲבִיוֹן
יִהְיֶה לְךָ שִׂמְחָה וְקוֹמָה
אֱלֹהִים רַבָּה רַבָּה
זָכֵר חַרְפְּתָה מִגֵּי
נִבְל כָּל־הַיָּמִים :
אֶל־הַשִּׁבְחָה קוֹרֵא
עֲרֹבָה שְׂאוֹן לְמִיד
עֲלֵה חֲמִיד :
עַה לְמַנְצָה
אֶל־הַשִּׁחָה מִמִּיד
לְאַסָּף שֶׁ—
הִזְכֵּנוּ לָךְ אֱלֹהִים
הִזְכֵּנוּ וְקִבְּנוּ
שִׂמְחָה בְּפִלְאֵי
כִי אֶקַּח מִתְּנֵי אֲנִי
מִיִּשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט :
נִמְנֵים אֶרֶץ וְכָל
יִשְׁבְּתֶיהָ אֲנִי הַפְּנֵה
עֲבֹדָה פִּוֵּה :
אֲמַרְךָ לְהוֹלִים
אֶל־מַהְלֹךְ וְלִרְשָׁעִים
אֶל־הַרְבֵּי קֶחַן :
אֶל־הַרְבֵּי לְפִרוֹם
קִרְבָּנֶם הִזְכֵּרוּ
בְּצִוְרֵי עֵרֶק כִּי לֹא
מִכֹּזֵב וּ
וּמִמְעַרְבֵי וּ
וְלֹא מִמִּזְרָח
הַיָּם : כִּי־אֱלֹהִים
שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל
וְזֶה יִרְם : כִּי בַּיָּם
בְּיַד יְהוָה
וְיַד יְהוָה
מִלֵּא מִסֹּךְ
וְיַד יְהוָה
אֶדְשֵׁמְרֵהּ
יִמֵּי יִשְׂרָאֵל
כָּל־יְעִי אֲנִי
וְאֲנִי אֲגִיד לְעַלְמֵם
אֲמַרְתָּ לְאֵלֶיךָ

iniquat. Ne fuerat omfuto
& cōfufus, egenus & pauper
laudabūt nomen tuū. Surge
Deus iudica causam tuam,
memento opprobrii tui ab
ingrato tota die.
Ne obliuiscaris voces
tuos, sonito adūfarioꝝ tuosꝝ
ascendit iugiter.
LXXV. Ad victoriā,
Nō disperdas. Pſalmus,
Aſapi Canticum.
Confefſi ſumus tibi Deus,
cōfeſſi ſumus pximū est
nom tuū, narraueit mirabi
tua. Cū accipo tminū, ego
recta iudicabo.
Difſoluetur terra cum oībus
habitoribo ſuis, ego direxi
columnas eius in perpetuū.
Dixi ſtolidis,
nolite ſtolide agere, & ipiis
nolite exaltare cornu.
Nolite extollere ī excelfum
cornu veſtrum, loquentes
ī ceruice veteri. Quia neqꝫ
aboriente,
neqꝫ ab occidente,
neqꝫ a ſolitudine
montium. Quoniam Deus
iudex, hunc humiliabit,
& hūc exaltabit. Quia calix
in manu DEI
& vino mero
vſqꝫ ad plenum mixtus
& propinabit ex eo,
verumtamen feces eius
epotabunt, bibentes
omnes impiī terre.
Ego autē annūciabo ī ſeculū,
cantabo deo Iacob.

iniquatum. Ne auertat humilis
factus cōfufus, pauper & inops
laudabunt nomeu tuū. Exurge
Deus iudica cām tuam, (q̄ ab
mēor esto īpropioꝝ tuoꝝ eoꝝ
inſipiente ſunt tora die.
Ne obliuiscaris voces
inimicoꝝ tuoꝝ, ſupbia corū qꝫ
ascendit ſemper. (te oderunt
LXXVIII. In finem
ne disperdas vel corrupas
Pſalmus cantici Aſaph.
Confitebimur tibi Deus
confitebimur, & inuocamus
nom tuū. Narrabimus mirabi
cū accipero tēpus ego (lia tua,
iuſtitias iudicabo.
Liquefacta eſt terra & omnes
q̄ habitant in ea, ego cōfirmavi
columnas eius.
Dixi iniquis (tibus
nolite iniq̄ agere, & delinquen
nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum
cornu veſtrum, nolite loqui
aduerſus Deū iniquatē. Quia
aboriente
(neqꝫ
neqꝫ ab occidente
neqꝫ a deferris
montibus quoniam Deus
iudex eſt. Hunc humiliat
& hunc exaltat, quia calix
in manu domini
vini meri
plenus mixto.
Et inclinavit ex hoc in hoc
verumtamen fex eius
non eſt exinanita bibent
omnes peccatoꝝ terre.
Ego autē annūciabo ī ſeculū,
cantabo Deo Iacob

ἀνομι). Μὴ ἀποτραπήτω ἑὶς ταπεινωμένος
κατησχυμένος, πτωχὸς ἢ πέννης,
ἀνέλθουσι τὸ ὄνομα σου. Ἀνάστα,
ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου,
μνήσθητι τοῦ ὀνόματός σου τοῦ ὑπὸ
ἄφρονος ὕλῳ τὴν ἡμέραν.
Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς (σύντωνοι,
τῶν ἀκεταύωσσι, ἢ ὑπερηφάνια τῶν μὴ
ἀγέθη διασωμάτων
οὐ. Ἐἰς τὸ τέλος
μὴ διαφθέρῃς
θαλμὸς ὡς ἦς τῷ ἀσάφ.
Ἐξομολογησόμεθα σοὶ ὁ θεός,
ἔξομολογησόμεθα σοὶ, ἢ ἐπικαλεσόμεθα
τὸ ὄνομα σου. Διαγίγσκου πάντα τὰ θαυ
ῶντα λαβὸν κέρως, ἐγὼ (μάσια σου,
ἄδύτητα κριγῶ.
Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες
δικαιοκουνῆς ἐν αὐτῇ. Ἐγὼ ἐπὶ ῥέωσῶ
τοὺς ὑλῶν αὐτῆς διαθαλμῶ.
Ἐἶπα τοῖς παρρημοῦσι,
μὴ παρρημοῖτε, ἢ τοῖς ἁμαρτάνουσι
μὴ ὑψοῦτε κέρας.
Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος
τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλήτε
κατὰ τ.ν.θ. σου ἀδικίαν. Ὅτι, οὐτε
ἔξ ἔξοδῶν,
οὐτε ἀπὸ θυσμῶν,
οὐτε ἀπὸ ἱρημῶν
ῥέωσῶ, ὅτι ὁ θεός
κριτῆς ἐστὶ. Τοῦτου ταπεινοῖ
καὶ τοῦτου ὕψοι, ὅτι ποτήριον
ἐν χειρὶ κυρίου,
ῥοῖον ἀκρατοῦ
πλήρῳ κερμάτων.
Καὶ ἐκλινῶ ἐκ τούτου, εἰς τούτο,
πλῶ ὕψους αὐτῶν
οὐκ ἐξικενώθη. Πῶνται
πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς,
ἐγὼ δὲ ἐξαγέλω εἰς τῶν ἀδικῶν,
θαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ.

וְכָל־קַרְנֵי־
 רָשָׁעִים יִגְדַע
 וְכָל־מִקְנֵי־
 קַרְנֵי־צִדִיק׃
 עוֹלָמְךָ בְּנִגְנוֹת
 מִיָּמֶיךָ לְאִסָּף שִׁיר
 נִדְעָה בְּיִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
 גָּדוֹל שְׁמוֹ וְיִרְאֵי
 בְּשָׁלֹם סִנְיָ
 וּמְעוֹנֵיךָ בְּצִיּוֹן׃
 שָׁמָּה שָׁבַר
 וְשָׁמָּה שִׁפְרֵי־קַסָּת
 מִן־וַיִּתֵּן
 וְיִתֵּן וְיִתֵּן
 וּמִלְחָמָה
 סִלְהֵם׃ נִצְוֹר
 זָבַח אֵל
 זָבַח מֵת
 מִן־קִרְיָתֵךְ
 טָרַף׃ גֵּשֶׁם
 גִּשְׁמוֹתֶיךָ
 אֶבְרֵי־לֵב נִמְנו
 שָׁנָה וְלֵב
 מִצָּאָה כָּל־אֲנָשִׁי
 יִתֵּן יְדֵי־הַיָּם׃
 מִגְּעוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב נִדְרָם וְרִבָּב
 וְסוּסֵי־אֲמָתְךָ נִוּחַ
 אֲמָתְךָ וּמִי־יַעֲמֵד
 לְפָנֶיךָ מִן־אֲפֵדֶי
 מִשְׁפָּטִים תִּשְׁמַע
 הִיז אֲרֶץ יִרְאֵה
 וְשָׁקְטוּ־בְקִנָּם
 לְמִשְׁפַּט אֵל
 אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ
 כָּל־עַמֵּי־אֲרֶץ
 סִלְהֵם׃ כִּי־חָמַר
 גֵּזֵם
 תִּתְּנֵה׃

Et omnia cornua
 impiorum abscindam,
 & exaltabunt cornua iusti. A
 LXXVI. Advictoria.
 In laudatoriis, Psalmus,
 Asaph, Canticum.
 Notus est in iudea
 Deus in israel,
 magnū nomen eius. Et fuit
 ī salē A. tabernaculū eius,
 & habitatio eius in cion.
 Ibi
 confregit
 aculeos, arcus,
 scutum,
 & gladium,
 & bellum,
 in perpetuum. Illuminatus
 tu
 & fortis,
 plulq̄ illi, qui sunt a mōtibus
 rapine,
 deturbati sunt
 superbi corde. Errauerunt
 somnium suum, & non
 inuenerunt omnes viri
 strenui manus suas.
 Ab increpatione tua Deus
 iacob, osopitus ē & currus
 & equus. Tu terribilis es,
 & quis stabit
 aduersum te, ex tūc ira tua.
 De celo annuclasti
 iudicium, terra timuit
 & quieuit. Cum surrexerit
 ad iudicandum
 Deus, vt saluos faciat
 omnes mites terre
 in perpetuum. Quia ira
 hominis
 confitebitur tibi,

Et omnia cornua
 peccatorum confringam,
 & exaltabuntur cornua iusti.
 LXXV. In finem
 in carminibus canticum
 ad assyrios. ps. Asaph.
 Notus in iudea
 Deus, in israel
 magnū nomē eius. Et factus est
 in pace locus eius,
 & habitatio eius in syon.
 Ibi
 confregit
 potentias, arcum
 scutum
 gladium
 & bellum.
 Illuminans
 tu
 mirabiliter
 a montibus
 eternis,
 turbati sunt
 oēs isipiētes corde. Dormierūt
 somnum suum, & nihil
 inuenerunt omnes viri
 diuitiarum in manibus suis.
 Ab increpatione tua Deus
 iacob, dormitauerūt q̄ ascēdit
 equos. Tu terribilises
 & quis resistet
 tibi ex tunc ira tua.
 De celo auditum fecisti
 iudicium, terra tremuit
 & quieuit. Cum exurgeret
 in iudicium
 Deus, vt saluos faceret
 omnes mansuetos terre.
 Quoniam cogitatio
 hominis
 confitebitur tibi,

Καὶ πάντα τὰ κέρατα
 τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλασῶ
 καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρατος τοῦ δικαίου
 οἷ. Ἐἰς τὸ τέλος
 ἐν ὕμνοις, ἰαλμὸς
 τῷ Ἀσάφ, ὡδή πρὸς τοὺς Ἀσσυρίους.
 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 ὁ θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη,
 ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ,
 καὶ τὸ κατακλιτήριον αὐτοῦ ἐν σιών.
 Ἐκεῖ
 συνέτριψε
 τὰ κράτη τῶν τοξῶν,
 ὄπλων
 καὶ ῥομφαίων
 καὶ πολεμῶν.
 Φωτίβης
 σὺ
 θαυμασδὸς
 ἀπὸ ὀρέων
 αἰωνίων,
 ἐταράχθησαν
 πάντες οἱ ἀσύνετοι τῆ καρδίας. Ὑπνωσῶ
 ὑπνον αὐτῶν, καὶ οὐκ
 ἔδρουν οὐδέ, πάντες οἱ ἀγνοῦντες
 τοῦ πλούτου τῆς χειρὸς αὐτῶν.
 Ἀπὸ ἐπιτιμίας σου ὁ θεὸς
 ἰακώβ, ἐγένεσθαι οἱ ἐπιβεβηκότες
 τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ,
 καὶ τίς ἀντιστήσεται
 σοι, ἀπὸ τότε ἢ ὀργήσου,
 ἐκ τοῦ θυμοῦ, ἠκούτισται
 κρίσιν. Ἦν ἐφοβήθη,
 καὶ ψύχασιν, ἐν τῷ ἀγαπήσθαι
 εἰς κρίσιν
 τὸν θεόν, τοῦ σώσαι
 πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς διὰ τὸ μῆτι
 Ὅτι ἐν θυμῶν
 ἀνθρώπων
 ἐξιμολογήσεται ἑαυτοῖς,

وا حطرت جميع قرون الخطاه
 ويعلقون الذئيف
 المزمور
 الخاسر والسعدون
 اللهم معروف
 يهودا واسمه
 في ال
 معظم
 يكون
 كلاله
 مسكنه
 وفي ههون
 ههنا
 كسر
 القسطن
 عز
 والسلاح
 والسيف
 في القنال
 منبره
 وممجد
 من
 الجبال
 الابديه
 جميع
 القلوب جزعوا ونام
 الرجال
 الاشداء ولم
 يقدروا
 على
 تحريك ايديهم
 من سخطك يا اله
 يعقوب بعسر ركاب
 الخيل و انت محوف
 فمن يثبث
 لهذا السخط بين يديك
 اسمعت كما من السما
 فجزعت الارض
 وسكنت اذا كهر
 الرب
 ليحكم وتدخل
 جميع المتواضعين في الارض
 لك لك بقرات
 الانسان
 فكمه

וכל תקוף חדרתי אמאי
 אתלשינן מתוקפיהון
 יתרום תקוף ודמרון דע
 לשיפתא בתושבתהא
 ותושבתא על ידו דאסף
 וטעמא
 אתיעצ בדבית יהודה
 אלהא בדבית ישראל
 דב טמיה והות פיה שלם
 בית מקדשה וסודר בית
 טבנת קודשה בציון
 בד עבד בית ישראל
 רעותיה אשרי טבנתיה
 פיגוריון מבין מבר
 גידרון וקשתיו לעמיד
 מגית קרבא תרסה
 וחרבא וסודר קרבא בטיל
 לעלמן: דחיל את אלהא
 משיפתא בבית מקדוש
 יועזון מן קדמד מלכיא
 דהבין בכרבי טוריה
 אתרפית בנישית בינהון
 אפלות מעיר יודון
 זני קרבא גיבר לפנה
 איתגממבו בטינהון
 לא ספקו כל גברי חילא
 למיחד זניהון פיגוריון:
 מפושפתך אלהא דעקב
 דמכון וארתכון אפרטין
 אתעקת: את אית דחיל
 ומן יקום קדמד מעיון
 דתקוף ויגיד:
 מטמא איתמעטת דין
 ארעא דעממי דחילת אל
 ד ישראל שחוקת: אמרון
 צדיקא יקום לדנא עים
 וטיעיא אלהא למיפחוק
 מן יהוה כל עבדו
 ארעא לעלמן: ארום
 תקוף תגיד על עבד
 תימון וימון באשכד

Et oem fortitudinē celsitudis ipsoꝝ
 euellā eos a fortitudine eoꝝ, (cōfringā,
 & exaltabūf fortitudies excelsē iustoz
 LXXVI. In laudem, laudatoriis,
 Laudatoria per manum Asaph.
 & canticum.
 Notus est in domo iuda
 Deus, in domo israelis
 magnū nomen eius. Et fuit in ierusalē
 domus sanctuarii eius, & habitaculū
 diuinitatis sancte eius in cion. (domus
 Quando fecit domus israel
 volūtate eius, habitauit diuinitas eius
 inter eos, ibi confregit
 sagittas & arcus populo suo,
 protector prelli scutum
 & gladium, & ordines belli destruxit
 in perpetuum. Timendus tu Deus,
 laudatus in domo sanctuarii tui,
 contremiscent ab aspectu tuo reges,
 habitantes in arcibus montium,
 locus domus cōgregatōis spolioꝝ eoꝝ
 Ablata sunt ab eis
 arma bellica, viri cordati
 dormierunt in somnis suis,
 non potuerunt cuncti viri robusti
 capere arma sua manibus suis.
 Ab increpatione tua Deus Iacob
 dormierunt, & currus & equites
 subneruati sunt. Tu timendus,
 & quis surget contra te in tempore
 ire furoris tui.
 De celo audiri fecisti iudicium,
 terra nationum timuit, terra
 autem israel quieuit. Dicunt
 iusti exurget ad iudicium cum
 implis Deus, vt redimat
 de manibus eorum, omnes mites
 terre in perpetuum. Quare
 roboratur furor tuus sup populū tuū,
 cōuertentur & cōfitebunt nomē tuū,

A. Exalabitur cor
 nua iusti, Libro mi
 dras tehilim
 עשד
 קרנת הן שנתן דבת
 לישדאל קרן אברהם ש
 אשירה נא לוי קרן בן
 טפן קרן יצחק שנתן
 בסבר בקרני וקרנו של
 פשת שנתן קרן עור
 פנו וקרנו של יוסף ש
 וקרנו דאם קרני וקרן של
 גבוא שנתן ותפלח חנת
 ותאמר ומה קרני של
 תרת שנתן וקרני פיגור
 וקרני של כהונה שנתן
 וקרנו תרום כבוד וקרן
 לויה שנתן כר ארת בני
 דהימן להרי קרן וקרן
 ירושלם שנתן מקרני ואמי
 ענינהו וקרנו של מרד
 המשיה שנתן ויום קרן
 פשיחו ומה שם אעפית
 קרן לרוד כיון שחטא
 גיטורמן וגיטוראכות
 העולם שנתן וקרנים עשר
 לה טנכטלואמות העולם
 בתיות הללו וכל זמן
 שקרני אמות העולם
 קיימן קרני ישראל
 גדועים שנתן גוד
 אף כל קרן ישראל
 i. Decem sunt cornua
 q dedit Deus sanctus
 & benedictus israeli.
 Cornu Abraham sicut
 dictum est. Haie. y. Vi
 nea fuit dilecto meo i
 cornu filio olei. Cornu
 Isaac de quo dictū est.
 Gen. xxii. Detentus i
 densitate p cornua, &
 cornu Moise de quo di
 ctum est. Exo. xxxiii.
 Quia cornuta cutis fa
 ciei eius. Et cornu Ios
 ceph de quo dictū est.
 Deute. xxxiii. Et cor
 nua rhinocerotis cor
 nua eius. Cornu pphe
 tie sicut dictū est. i. R.
 xx. Et orauit Anna &
 dixit Exaltatū est cor
 nu meū. Cornu legis
 de quo dictū est. Alia
 cuc. xxx. Et cornua
 de māu eius ei. Et cor
 nu sacerdoti de quo
 dictū est. ps. cxi. Cor
 nu eius exalabitur in
 gloria. Cornu leuiticū
 de quo dictum est. i.
 Para. xxy. Omnes isti
 filii Heman ad extols
 lendum cornu. Cornu
 ierusalem sicut dictū
 est. ps. cxi. A cornibus
 naricornium exauditi
 me. Et cornu regis
 Messie de quo dictum
 est. i. R. ii. Et exalta
 bit cornu Messie sui
 & illud. ps. cxxxii. Iti
 germinare faciā cor

cornua
 de i. R.

נשארו רחוקות
 תהוה רחוקות
 ויהוה יתקדש
 וישלם להוה
 ויהוה יתקדש
 סביבו עבדו
 שי לפניהם
 ויהוה יתקדש
 בניו נקרא
 לפניהם יתקדש
 עד למנחה
 עד ימותן לאסף
 קול אל יתקדש
 ואזקק קול אל
 אלהים ויאמר אלי
 גנים צרתי איתי
 ויהוה יתקדש
 לילה נגרה ולא
 תפוג סגור
 הנחם נפשי
 אהבה אלהים
 ואמרה אלהים
 ונתעטף חסלה
 אחות שמחה עיני
 נפעמה ולא אחזרה
 חזקתי ימים
 סקדם שנות
 עולמים ואזקק
 נגנתי בלילה
 עם לבבי א
 אהבה וירושלם
 חתי : הל' שלמים
 ויהוה יתקדש
 יסף לרעות עוז
 דאסף לנעת חסדו
 גמר אהב לחז
 ויהוה יתקדש
 חנות אל יתקדש
 קפץ בנאף ח
 רחמו סלה

reliquias
 irarum
 cinges. Vouete
 & reddite DEO
 Deo vestro, omnes
 q̄i circuitu eius sunt, offerēt
 dona timendo.
 Auferet spiritum
 ducum, timendus
 regibus terre.
 LXXVII. Ad victoriā,
 sup idytum. i. i. i. i. i. musices, C
 Psalmus. (Asaph,
 Voce mea ad Deum
 clamaui, voce mea ad
 Deum & intendit mihi.
 In die tribulatiōis mee dñm
 exquisiui. plaga mea
 nocte decurrit, & non
 quiescit, noluit
 consolari anima mea.
 Recordabor Dei
 & tumultuabor, loq̄f (semp.
 & extasi paties spūs meus C
 Apphēdisti custodias oc̄lorū C
 stupebā & nō loq̄bar (meorū,
 Cogitabam dies
 antiquos, annos
 seculorum. Recordabar
 cantus mei in nocte,
 cum corde meo
 loquebar, & scopebam
 spūm meū. Ergo ne ī eternū
 obliuiscetur dominus & nō
 apponet vt cōplaceat vltra.
 Ergo ne defe. ī ppe. mis̄icōis,
 cōsumatū ē uerbū de gñatōe
 in gñationē. Nūq̄d oblitus ē
 misereri Deus, aut
 constringet in furore
 mis̄icordias suas in ppetuū.

& reliquie
 cogitationis
 diem festum agent tibi. Vouete
 & reddite domino
 Deo vestro omnes
 qui in circuitu eius affertis
 munera. Terribili
 & ei qui aufert spiritum
 principum, terribili
 apud omnes reges terre.
 LXXVI. In finem
 per idytum.
 Psalmus Asaph.
 Voce mea ad dominum
 clamaui, voce mea ad
 Deum & intendit mihi.
 In die tribulationis mee Deum
 exquisiui manibus meis
 nocte contra eum, & non sum
 deceptus. Renuit
 consolari anima mea,
 memor fui Dei
 & delectatus sum, & exercitatus
 sum & defecit spiritus meus.
 Anticipaueit vigilias oc̄li mei,
 turbatus sum & nō sū locutus.
 Cogitavi dies
 antiquos, & annos
 eternos in mente habui.
 Et meditatus sum nocte
 cum corde meo,
 & exercitabar & scopebam
 spiritū meū. Nunq̄d in eternū
 proiciet Deus aut non (huc.
 apponet vt cōplacitior fit ad
 Aut in finē mis̄icordiā suā ab C
 a generatione (scider,
 in generationē. Aut obliuiscet
 misereri Deus, aut
 continebit in ira
 sua mis̄icordias suas.

η εἰ καταλφμμας
 εν θυμῳ
 ερηταλφσαι. Ένεσθε
 και απιδτε κυρω
 τῷ θεῷ ημων, και ντες
 ακυκλω αυταφ ανουσι
 δῶρα. Τῷ φοβιρω
 η αφαιρουμειω πνῦματα
 αρχοντων, φοβερῶ
 παρα τοῖς βασιλευσι της γης.
 ος. Εἰς τὸ τέλος
 ὑπερ ἰλιθουμ
 θαλμος τῷ ασαφ.
 Φωνη μου προς κυριου
 εκκραξα, φωνη μου προς
 τον θεου, η προσεχη μου
 εν ημερα θλιψωμου του θεου
 εξεπητσα, ταῖς χειρῶ μου
 νυκτις ενδουτιου αυτου, και ουκ
 ηπατηθῶ. Απανηγατο
 παρακληθῆναι η ψυχη μου
 εμνηθῶ του θεου,
 η σφραγισθῶ. Ησθλεσχησα (μας
 η ωλιγη θυχησε το πνῦμα μου, θιαταλ
 Προσθηλασθητο φυλακῆ οσφραγμα μου
 Εταραχθῶ η ουκ ελαλησα
 διελογισαμην ημερας
 αρχαιας, και ετις
 αιωνια εμνηθῶ
 η εμελετησα. Νυκτις
 μετα της καρδια μου
 ησθλεσχον η εσκαητο
 πνῦμα μου. Μη εἰς τους αιωνας
 απωλεται κυριος, η ου
 προσησει τουσ εσθηθησαι ετις,
 η εἰς τέλος το ελεος αυτου αποκοφει
 Συμτελεσε ρημα απο γηρας
 εἰς γηρας. Μη εσθλησθηται
 τουσ οκτη ρησαι ο θεος. Η
 συνεξῆ εν τη αρχη αυτου
 τους ακτιμους αυτου. Διαθαλμας.

ויתעבד ואתה תאבד מן הנהוד בך
 על שאר עמי מאני הנהוד לך
 הנהוד: נהודי נהודיך בך
 ואלה קדש יי אלהינו וואפוא הזב
 כאלה דתבין חוזר חוזר
 למקדשיה יתון קודבנא
 לבית מקדשא דחילא
 יער נסור חתון
 דבדבנא אלהא דחילא
 על כל מלכי ארעא:
 לטבתא
 על דודי חן לחסדא
 וטבתא:
 קול קדש אלהי
 וקבל לוחיה קול קדש
 אלהא יצית למימי:
 דימא דעקתי אולפדמן
 קדשי תבעות טרת על
 חתבנא פלילא זלגת
 עני דמערתא ולא הפוג
 סרבת לאתחמא נפשי:
 אידבר אלהי
 וישר גיש קדשי ות
 ותשמח חתי לעלמן:
 אחותי תימורת
 דעני אטרפית וליה
 אמליל: מניתי ימין טבין
 דמלקדמן טביא
 דמן עלמן: אדבר
 וישפתי פלילא עים
 הנהודי לבג אמליל
 וקולש נישא מנדע
 הנהודי: האפשר די
 לעלמא ירחק יי וליה
 יסוף למחרעא רוב:
 האפשר די פסק לעלמן
 טביה טלים פתגם דביש
 על כל דוד ווד האפשר
 דאיתגש לחיסא אלהא
 ואין סליק פחנה מן
 למכר רחמי לעלמן:
 רחמי

ויבצעו
 אנדרוא
 جمع
 قربوا
 القراين للمخشي ونارح
 ارواح السلاكين المرهوب
 عند جمع ملوط الارض
 المز مؤن
 السادس والسبعون
 بصوتي اعلمت
 الى الرب ورفعت الي
 الله ابنتي وبنكر الي
 رغبته الي الله في يوم
 سدني بسطك يدي
 في الليل امامه فزال
 حز عي
 لم يكن
 معز كرت
 فتعزيتك وعندي همي
 صغرت نفسي سبقت
 جميع اعدائي فاخركو
 امدارسي جزعت ولم
 انطق فكرت في الايام
 والسالفه وتذكرت
 ما مني من السنين الاربع
 وتلوت في الليل
 وتفكرت
 وفحصت
 بروحي
 عسى الرب يسدي الي الابد
 ولا يعود بالرضي علي
 اولع له الي الدهر قد صرف
 رحمته او ذم كلمته كليل
 بعد جيل اويكر حسي
 فلا ير حمني
 اويمنع
 بسطك
 رحمتك

& tu conuerteris a furore tuo, verum
 aduersus reliqas populorū armis furor
 accingeris. Vouete vota
 & reddite coram DEO Deo vestro,
 omnes qui habitant in circuitu
 sanctuarii offerent sacrificia
 domui sanctuarii in timore.
 Humiliabit timiditatem spiritus
 principum, Deus timendus
 super omnes reges terre.

LXXVII. In laudē, Idutū (A. sapi (A. musices
 instrumento, A. sapi (A. musices
 laudatoria.

Vox mea coram Deo,
 & clamabo ad eum, vox mea coram
 Deo, & precipiet verbum meum.
 In die tribulationis mee eruditionē ab
 aspectu DEI q̄siui, Qui euit at sup me
 spiritus prophetie in nocte stillauerūt
 oculi mei lachrymas & non quiescunt
 respuit consolationem anima mea.
 Recordabor Dei
 & rugiam coram DEO
 lassatus est spiritus meus in eternum.
 Apprehendisti vigilias
 oculorum meorum, turbatus fui & nō
 loquebar. Numerauī dies bonos
 a principio, annos felicitatis
 a seculis. Recordabor
 laudis mee in nocte cum
 cogitationibus cordis mei loquar,
 & inquiret mirabilia scientia
 spiritus mei. Nūquid possibile est, quod
 in eternum expellat DEVS, & non
 apponat vt complaceat vterius.
 Nūqd possibile est, q̄ amouerit i etnū,
 suā bēignitatē cōpleuerit verbū malū
 sup oēm gnationē & gnationē. Nūqd
 q̄ oblitus sit miserī Deus, (possibile ē
 & si ira percitus est, vt non
 incalescāt misericordie eius i eternū.

nu David. Quando ue
 ro peccauerunt abiata
 sunt eis, & data sunt
 nationibus seculi. Si
 cut dictū est. Dañ. vii.
 Et cornua decem ha
 bebat. Assimulate sūt
 enim gentes seculi hu
 iusmodi feris. Et om
 ni tēpore quo cornua
 nationum siue gentiū,
 seculi stabunt, cornua
 israel absisa erunt si
 cut dictū est. Treno.
 ii. Confregit in irafu
 roris oē cornu israel.

A. Salem idem quod
 Ierusalem, cum ex tex
 tu chaldeo, tum autho
 ritate gallici dictiona
 rii. Verum plura de re
 hac in notamentis ge
 neseos, & euangeliorū,
 ubi lectoribus nō tolli
 scripto sed etiā pictū
 ra urbem ipsam mon
 strauimus.

Libro midas tehilim
 בטעה שאת עושה חסד
 עם יהודה כאלו את
 עושה חסד עם כל ישראל
 שכל ישראל נקרא על
 שגש יהודה י. i. In hora
 qua Deus sanctus &
 benedictus facit mise
 ricorditer cum Iuda.
 perinde est ac si mise
 reatur uniuerso Israe
 li. Omnis liquid i Isra
 el comprehenditur si
 ue nominatur nomine
 tribus Iude.

B. Ex uocabulario
 gallico. אסתורין
 פוריאט כמו פויך
 מעצים שורל ל שטורא
 פורטאוקץ ל עקרת
 מן שרת אטל והוא מתנות
 המשכשות דגר והלפון

ואמר חלתי היא
שנתו ימין עליון
ואמר מעלליה פי
אזכרה מקדש פלאה
והנתי בכל פעלה
ובעלילתה דאשתיחה
אלהים בקדש
דרבה מאל גדול
באלהים אמתה האל
עשה פלא הדעת
בעמים עונה גאלה
בזרוע עמה
בני יעקב ויוסף
סלה : סלה :
ביום חלתיים
ביום חלתיים
יתן חתמות
זכר מים עבות
קול נהנו שחקים
באף הוציאה
יתחלבו קול רעמה
בגלגל הארץ
ברקים בכל רגזה
ומרעש הארץ בים
דרבה ושכינה
במים בים
ועקבותיה לא
נדעו : נחית בצאן
עמה ביד משה
ויאהרן :
עו משכיל
לאסף ה
האזינו עמי
חזיתי השם אונכם
לאמר פי אפתחה
במשל פי אפעה
חיות מני קדם :
אשר שמענו ונדעם
ואכתבו ספר
לנו ולא נכתב מנתי

Et dixi imbecillitas mea est,
hec omutatio dexteꝛ excelsi
Recordabor opatōnū DEI,
reminiscēs ātiqua mirabilia
tua. Et meditabō i oī ope tuo
& ad inuētiōes tuas loquar.
Deus in sancto
via tua, qs Deus magnus A
vt Deus. Tu es Deus
faciens mirabilia, ostendisti
i pplis potētia tuā. Redēisti
brachio populum tuum,
filios Iaacob, & Ioseph
in perpetuum. Videntes te
aque Deus,
videntes te aque
timuerunt, &
commore sunt abyssi.
Excusserunt aquas nubila,
vocem dederunt celi,
& sagitte tue (tui
discurrebāt. Vox tonitruī
in rota, apparuerunt
fulgura tua orbi. Cōcussa est
& cōtremuit terra. In mari
via tua & femite tue,
in aquis multīs
& vestigia tua non
sunt agnita. Deduxisti q̄si
populū tuū in manu Moſe
& Aharon.

LXXVIII. Intellectus.
Asaph.

Asculta popule mi (strā
legē meā, iclinate aurē ve
ad verba oris mei. Aperiam
in parabola os meū, loquar
enigmata, q̄ fuerūt ab ātiq̄.
Que audiūimus & cogno.
& patres nostri narrauerūt
nob. Nō abscode. a filiis eorū,

Et dixi, nunc cepi,
hec mutatio dextere excelsi,
memor fui operum domini,
ga memor ero ab initio (i oibus
mirabiliū tuorū. Et meditabor
opibus tuis, & i adiuētōibz tuis
exercebor. Deus in sancto
via tua, quis Deus magnus
sicut Deus noster tu es Deus
qui facis mirabilia. Notā fecisti
i populis virtutē tuā, redemisti
in brachio tuo populum tuum,
filios Iacob & Iosep.
Viderunt te
aque Deus
viderunt te aque
& timuerunt,
& turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquarum,
vocem dederunt nubes.
Etenim sagitte tue
transeunt, vox tonitruī tui
in rota. Illuxerunt (cōmota est
coruscationes tue orbi terre,
& contremuit terra. In mari
via tua & femite tue
in aquis multīs
& vestigia tua non
cognoscent. Deduxisti sic oues
populum tuum, in manu Moyſi
& Aaron. (sima carmīa Dauid.

Lxxvii. Harmonie sacre suavis
Intellectus Asaph.

Attendite popule meus
legē meā inclinate aurē vestrā
in verba oris mei. Aperiam
in parabolis os meum, loquar
propositiones ab initio. (mus
Quāta audiūimus & cognoui
ea, & patres nostri narrauerūt
nob. Nō sūt occūta a filiis eorū

Και εἰπαὺν ἀρξάμην. (ὕψιστον,
Ἄυτι, ἡ ἀγιοῦσις τῆς δεξιᾶς τοῦ
ἐμνησθῆναι τῶν ἔργων κυρίου.
Ὅτι μνησθῆσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
τῶν θαυμασιωμάτων, ἢ μελετήσω ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις σου. Καὶ ἐν τοῖς ἐπισημασίαις
ἀλλοεσχίῳ, ὅς εἶπες ἐν τῷ αἴθῳ
ἡ δόξου σου. Τίς εἶπες μέγας
ὡς ὁ εἶπες ἡμῶν, οὐδ' ὁ εἶπες
ὅπως θαυμασία. Ἐργάσις
ἐν τοῖς λαοῖς τῶν ἀγαμῶν σου, ἐλυτρώσῃ
ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου,
τοὺς υἱοὺς ἰακώβ ἢ ἰωσήφ διατάλαμα
Ἔισθασθε
ὕλατα ὁ εἶπες,
ἔισθασθε ὕλατα,
ἢ ἐφοβήθησα.
Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι,
πλῆθος ἠχοῦ ὕλατων,
φωνῶν ἔσθασαν ἀνεγέλας.
Καὶ γὰρ τὰ βέλκτου
διαπορεύονται, φωνὴ τῆς βρογτήσεως
ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφῆμαν
οἱ ἀσραταῖοις τῆ ἀικμένη, ἐσαλεύθη,
ἢ ἐντρομος ἐγλήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ
οἱ ὀδύσονται, ἢ ἀντρίβασον, (λαοῖς
ἐν ὕλασι πολλοῖς,
ἢ τὰ ἰχνησού, οὐ
γνωσθῆσονται. Ὁ δὲ λόγος ὡς πρόβατος
τοῦ λαοῦ σου, ἐν χειρὶ μουσῆ
καὶ ααρῶν. (ᾠσματα Δαβὶδ,
ὁς. Ἀρμονίαις ἐρήθ μελιθόλιας
Συνέσεως τῷ ἀσάφ.

Προσέχετε λαόν μου
τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ ὄσος ὑμῶν
εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοιξάτω
ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγεσθαι
προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν
αὐτῶν, ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο
ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν

فقلت منذ الان اتبذات
هذا هو يعبر يمين الطير
لاني ذكرت عجايب الرب
القديمة وذكوت
كل اعماله وعرفت جمع
اللهم في لحد يعقرب كذا يعه
طريقه ولا اعطي
مثل الهنا انت هو الله
دافع العجايب معرف
الشعوب فوتك محنصر
شعبك بيدك
بني يعقوب ويوسف
اللهم ان
المياه
رائت
وابصرنتك
فجز عبت
تعكرت اللجج من
شدة حوج المياه
رفعت السحب
اصواتها لان سهاك
نافده صوت رعدك
في البكرات اذنت
المسكونه من ترقت تزلزلت
الارض واضطربت لان في
البحار طريقه في المياه
الكثيره لا تعرف
اثارك هديت
مثل الغمر على يد موسي
وهرون
المزمور
السابع والسبعون
انصت يا شعبي
الي وكايا وقربرا اسماعكم
الي قول فمي و
اغدح فاني بالامثال وانكف
بالسراير الاز ليه
التي سمعتها وقرعتها
وخبرنا ادا ونايتها
ولم يخفوها عن ابائهم

ואמר מרעהי הנה
אשמני גבורת ימין
עלאת: אדבר עובדי
אדם אדבר מן לדומין
פרטוחדי ותרנית ככל
עובדי טביה ובר
ובחסקופי נסיד אמליל
אדבר אור מן ארץ כהא
דילא את הוא אלא עבדי
פרטוח היתעמא בעממא
עוטרך: פרק
גאדוע פגבורת אדועד
עכד בנא זאולד עקב
זון יוסף לעלמין רמון
טביהך מגו עמא אלה
המן גבורתך עלמא
רהתון עמא ראווד
איתרעון מרומייה:
אחיתו פיא ענני טביה
קלן יהבו טחקים לחוד
כי פי גירך אורין
וסת להמן קלאכלית
בגלגולא אסתמע אנהר
ברקן מברא רעור
ואחיתו שט ארעא בימא
דסוף יאור יתך
ובדישך כפיין סגיעין
וחימן פסיעתך ליה
איתיעוד ברית הדי ענא
עמך בידיה זמורה
ואהרן:
טיבלא זיה חקודשא
על ידה דכספא א
בעידה עמי
אחיתו אורין אדונכון
לממך פמי: אפיד
כמירא פומי אביוע
חוזון זמן באקומין
די טבעיה ויזעון ל
להון מאנהרן מרביה
ליא לא נכסי מן בניהון

Et dixi infirmitas mea hec
mutatio potentis dextere
excelsi. Recordabor operum DEI,
quapropter memor ero ab initio
mirabilium tuorum. Meditabor in oibus
operibus tuis optimis,
& in causis miraculorum tuorum loqr Deus
facite vie tue, Quis Deus magnus fiet
israel. Tu Deus faciens
Deus
miranda, ostendisti in populis
fortitudinem tuam. Redemisti
brachio, vi, inquam brachii tui
populū tuū filios quos genuit Iacob
& enutruuit Ioseph in secula. Viderūt
diuinitatem tuam in mari Deus,
viderunt virtutem tuam in mari,
contremuit populus & insuper
interturbate sunt abyssi.
Effuderunt aquas nubes celorum
vocem dederunt cell, sed &
valide sagitte tue discurrebant
& accendebantur. Vox tonitruī tui
in rota audita est, illuminabant
corruscationes orbem, infremuit
& commota est terra. In mari
rubro vie tue
& semite tue in aquis multis,
& vestigia gressuum tuorum non
sunt agnita. Deduxisti, sicut oues
populum tuum in manu Mosse
& Aharon.
LXXVIII. Intellectus spūs sancti
per manum Asaph.
Ausculta popule mi
legem meam, inclinate aures vestras
ad verba oris mei. Aperiam
in parabola os me um, loquar
propositiones que fuerūt a principio.
Que audiui mus & que cognouimus,
& patre s nostri nunciauerunt
nobis. Non abconlemus a filiis eorū,

אלה וקדישין אורחך
מן אר ארבה כאלוה
A. Quis Deus mas
gnus ut Deus, melius
sonat in hebreo, quod
ipli duabus distinctis
uocibus. El. f. & elho
in hoc loco Deum ex
primant, quibus nos
caremus.

אֶת דֹּר אֶת דֹּר a generatione altera.
 מִסִּפְרֵם תְּהִלֹּת Narr antes laudes
 יְהוָה וְעֶזְרוֹ DEI, & potentiam eius
 וְנִפְלְאוֹת אֱשֶׁר & mirabilia eius que
 עָשָׂה וַיִּקַּם עֵדוּת fecit. Statuit contestationē
 בְּיַעֲקֹב וְהוֹרֵה שֵׁם in Iaacob, & legem posuit
 בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה in israel, que mandauit
 אֲבוֹתֵינוּ patribus nostris
 לְהוֹדִיעַם לְבָנֵיהֶם: vt docerent filios suos.
 לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵינוּ Vt cognosceret generatio
 אַחֲרָיו בְּנֵים יוֹלֵדֵי surgent, & narrabunt
 יְקֻמוּ וְסִפְרוּ filijs suis. Vt ponant
 לְבָנֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ in Deo spem suam, & non
 בְּאֱלֹהֵי כּוֹכַבִּים וְלֹא obliscantur operum Dei,
 יִשְׁכַּח מַעֲלָלֵי אֱלֹהֵי & mandata eius custodiant.
 וְיִצְטָרוּ וְיִשְׁמְרוּ Et non sint sicut patres eorum
 וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתֵיהֶם generatio declinans & puocās,
 דֹּר סוֹרֵר וּמִתְקַדֵּם generatio q̄ n̄ p̄parauit cor suū,
 דֹּר לֹא הִכִּין לִפְנֵי & non est creditus cum Deo
 וְלֹא נֶאֱמַר אֱתֵאֵל spiritus eius.
 וְיִוָּדֵעַ: Filij
 בְּנֵי־עִפְרַיִם ephraim
 נִשְׂרָאִים armati
 נִשְׂקֵי emitrentes
 אֶת קַשְׁתָּם arcu
 וְהִפְכוּ terga verterunt
 בְּיָמֵם in die
 קַרְבָּן: belli.
 וְלֹא שָׁמְרוּ בְרִיתֵי Non custodierunt testamentū
 אֱלֹהִים וּבְחֻמְרוֹ Dei, & in lege eius
 מֵאֲנִי לִלְכֹּת: noluerunt ambulare.
 וַיִּשְׁכַּח עֲלֵיהֶם וְנִפְלְאוֹת אֱשֶׁר Et obliti sunt opationū eius,
 יְהוָה וְעֶזְרוֹ & mirabilium eius que
 עָשָׂה אֲבוֹתֵיהֶם ostendit eis. Coram
 פְּלִילֵי בְּאֶרֶץ patribus eorum fecit
 מִצְרַיִם in regione
 צֶעַן: tanis. A Diuisit
 יָם וַעֲבָרֵם mare & induxit eos,
 וַעֲבָרֵם מִיָּם & stare fecit aquas

in generatione altera.
 Narrantes laudes
 domini & virtutes eius,
 & mirabilia eius que
 fecit. Et suscitauit testimonium
 in Iacob, & legem posuit
 in israel. Quanta mandauit
 patribus nostris
 nota facere ea filiis suis
 vt cognoscat generatio
 altera. Filij qui nascentur
 & exurgent, narrabunt
 filiis suis. Vt ponant
 in Deo spem suam, & non
 obliuiscantur operum Dei,
 & mandata eius exquirant.
 Ne fiant sicut patres eorum,
 generatio praua & exasperans.
 Generatio q̄ nō direxit cor suū,
 & non est creditus cum Deo
 spiritus eius.
 Filij
 effrem
 intendentes
 & mittentes
 arcum,
 conuerfi sunt
 in die
 belli.
 Non custodierunt testamentū
 Dei, & in lege eius
 noluerunt ambulare.
 Et obliti sunt benefactorū eius,
 & mirabilium eius que
 ostendit eis. Coram
 patribus eorum fecit
 mirabilia in terra
 egypti in campo
 taneos. Interrupit
 mare & perduxit eos
 & statuit aquas

εις γλῶσσαν ἑτέραν,
 ἀπαγγέλλουτες τὰ ἀγαθὰ
 τοῦ κυρίου ἢ τὰς δωσαίας αὐτοῦ.
 Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ
 ἐποίησε, ἢ ἀγέσπισε μαρτύριον
 ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο
 ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐκέλευσε
 τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
 τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
 Ὅπως αὖ γινώσκῃ
 ἑτέρα ἡμεῖς τε χριστομίαι,
 ἢ ἀσπασθῶμεν ἢ ἀπαγγέλλομεν
 αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἰνα θάωται
 ἐπὶ τοῦ θεοῦ τῶν ἐλπίδων αὐτῶν, ἢ μὴ
 ἐπιλαθῶνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ.
 Καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν,
 ἵνα μὴ γένηται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν,
 γλῶσσαι σκολιᾶ καὶ παραπικραίνουσαι.
 Γενὰ ἧτις οὐ κατεύθευεν τὴν καρδίαν
 ἢ οὐκ ἐπιστάθη μετὰ τοῦ θεοῦ (αὐτῶν),
 τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
 Ὑιοὶ
 ἐφραῖμα
 ἐντυγοντες
 ἢ βαλλουτες
 τὸ ξίφος,
 ἐστράφησαν
 ἐν ἡμέρᾳ
 πολέμου.
 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην
 τοῦ θεοῦ ἢ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ
 οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι.
 Καὶ ἐπιλάθοντο τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ,
 ἢ τῶν θαυμάσιων αὐτοῦ ὡς
 ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐνθυπίον
 τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε
 θαυμάσια, ἐν γῆ
 αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ
 τανείως. Διεῖρηξε
 θάλασσαν ἢ διήγαγεν αὐτοῦς,
 παρέστηεν ὑψίστου

ليبرنوا الحليل
 الاتي نسا بيد
 الرب وقواته
 واياته التي صنعها
 اقام شعاعه
 في يعقوب وجعل تاموس
 في اسرايل كالسيد اوصي
 ابانا
 لكي يعلمونه ابناهم
 لكيما يخبروا الحليل
 الاخر البنين الذي
 يولدون ويعومون ويعلمون
 بنيتهم ان يجعلوا نوكلهم
 في الله ولا
 ينسوا اعمال الرب
 ويتبعوا وصاياهم
 لئلا يكونوا كابا يهم
 الحليل المخرف والمخالف
 الخلف الذي لا يثق قلبه
 ولا يو من با الله
 المفرج عنه
 افرام
 الذين اوتروا
 ورموا
 عن قسيهم
 وانهم
 في يوس
 القتال
 لانهم لم يحفظوا عهد
 الرب ولم يسيروا
 في سبله
 وفسوا حسن اعماله
 وعجايبه التي اظهرها
 العجايب التي
 صنعها
 ابا يهم في ارض
 مصر في مزارع
 اعيان
 البحر
 واقام المياه

generationi vltime,
 narrantes laudes
 DEI & fortitudinem eius,
 & mirabilia eius
 q̄ operatus est. Et firmavit testamentū
 in domo Iaacob, & legem
 ordinauit in domo israhel, que
 precepit patribus nostris,
 vt docerent filios suos.
 Vt cognosceret generatio
 vltima, filii autem qui nascituri sunt
 surgent & narrabunt
 filiis suis. Et ponent
 in Deo spem suam, & non
 obliuiscuntur operum Dei,
 & mandata eius custodient.
 Et non sint sicut patres eorum
 generatio rebelis & prouocans,
 generatio que non direxit cor suum
 ad authorem suum, & non credidit
 in Deum spiritus eius.
 Cum habitarent in egypto,
 magnificati sunt
 filii ephraim, numerauerunt
 autem terminum & errauerunt,
 & egressi sunt triginta annis
 ante terminū cū armamētis bellicis,
 & cum hominibus gestantibus arcum,
 verterunt ceruicē & inturbati sunt
 ordines belli, quoniam non
 obseruauerunt mandata Dei
 & in lege eius ambulare renuerunt.
 Et obliti sunt operationū eius populus
 domus israhel, & mirabilium eius
 que ostendit eis. Coram
 patribus eorum Abraham Isaac
 & Iaacob, & coram tribubus fecit
 mirabilia in terra egypti
 in campo tanitico. Diuisit mare
 virga Moſſe preceptoris eorum
 & tranſierunt, & stare fecit

A. Tanis ciuitas egypti de qua Ptolemeus, Strabo, Stephanus & reliqui Cuius limus & ager, taniticus dicitur ab authoribus. Chal-deus uero hic interpres & nautici uulgus, tanes uocant.

דג כַּמֵּן : זֶה
נִחַם בְּעֵינָיו יָמָם
וְכָל לַיְלָה בַּעֲוֹן
יָשָׁב : יִבְרָע
צִדִּים בְּמִדְבָּר
וַיִּשְׁק בְּמַהְפָּוֶה
בְּהַר : מִן
טוֹלֵם מִן
וַיֹּרֵד בְּנְהַרְחֹת מַיִם
וַיִּסְפּוּ עוֹד ל
לְחֹטֵא לֵן לְמֹת
עֲלִין בְּעֵינָיו
וַיִּסּוּ אֵל בְּלִבְכֶם
לְשֹׂאֵל אֶכֶל לְנַפְשׁוֹ
וַיִּדְבַּר בְּיַד אֱלֹהִים
אֲמַר הַיְכָל אֵל
לְעוֹד שְׁלֹחַ בְּמִדְבָּר
הַן הִנֵּה שְׂדֵה עֲדוּנָתְבוּ
בְּמַיִם וּבְחֵלֵם
יִשְׁטוּ הַגַּם לְחֶם
עֵבֶל תַּת אִם יִבֶּן
שָׂאֵר לְעַמּוֹ : לִכְן
שָׁמַע יְהוָה
וַיַּעֲבֹר וַיִּשַׁע
בְּשִׁקָּה בְּעֵינָיו וְגַם
אֵף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל :
כִּי לֹא הֵאֱמִינוּ
בְּאֱלֹהִים וְלֹא בִטְחוּ
בְּיִשְׁעֵי נְוִי וַיִּצַּן
שִׂדְקִים מִמֶּעַל
וַיִּדְלֵחַ שָׁמַיִם פָּתַח :
וַיִּמְטֵר עֲלֵהֶם מֶן
לְאֶכֶל וַיִּתֵּן שָׁמַיִם
בְּחֵן לְשׁוֹ : לְחֶם
אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ
צִדְתָּ לְחֶם לְחֵלֵב
יִסְעִי קָדִים בְּשָׁמַיִם
וַיִּתֵּן בְּעֵינָיו חֵן :
וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם
בְּעַפְרֵי שָׂאֵר וּבְכֹל
יָמִים עוֹף בְּנָף :

quasi aceruum.
Et duxit eos in nube p diem,
& tota nocte in lumine
ignis. Scidit
rupes in deserto,
& potū dedit quasi de abyssis
magnis. Et eduxit
riuos de petra,
& elicuit q̄si flumina aquas.
Et addiderunt vltra
peccare ei, vt prouocarent
excelsū in deserto. (bus suis,
Et tētauerūt Deū in cordib(
petentes cibum anime sue.
Et loquentes contra Deum
dicebāt, nūqd poterit Deus
ponere mēsam ī solitudine.
Ecce pcussit petrā & fluxerūt
aque, & torrentes
inundauerūt. Nūqd & panē
poterit dare seu preparare
carnes populo suo. Ideo
audiuit DEVS
& iratus est, & ignis
accensus est in Iacob, &
ira DEI ascendit in israel
Quia non crediderunt
ī Deū, nec habuerūt fiducia
ī salutarī eius. Et precepit
nubibus desuper,
& portas celli aperuit.
Et pluit super eos manna
vt comederēt, & frum̄tū celi
dedit eis. Panem
fortium comedit vir,
cibaria misit eis ī saturitatē.
Abstulit eorum de celo,
& iduxit in fortitudine sua
Et pluit supe eos (aphricū.
q̄si puluerē carnes, & q̄si ac
maris volatilia pēnata (renā

quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei,
& tota nocte in illuminatione
ignis. Interrupit
petram in eremo,
& adaquauit eos velut ī abyssio
multa. Et eduxit
aquam de petra
& eduxit tanq̄ flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc
peccare ei, in irā cōcituauerunt
excelsum in inaquofo. (suis,
Et tētauerūt Deū in cordibus
vt peterent escas aīabus suis.
Et male locuti sunt de Deo,
dixerunt nūquid poterit Deus
parare mensam in deserto.
Quā pcussit petrā & fluxerunt
aque, & torrentes
inundauerunt. Nunqd & panē
poterit dare, aut parare
mensam populo suo. Ideo
audiuit dominus,
& distulit, & ignis
accensus est in Iacob &
ira ascendit in Israel.
Quia non crediderunt
in Deo, nec sperauerunt
in salutarī eius. Et mandauit
nubibus desuper,
& ianuas celli aperuit.
Et pluit illis manna
ad manducandum, & panē celi
dedit eis. Panem
angelorum manducauit homo
cibaria misit eis in abundantia.
Transtulit austrum de celo
& induxit in virtute sua africū.
Et pluit super eos sicut
puluerē carnes, & sicut arenam
maris volatilia pennata.

ὡστε ἄσπογγ.
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐννεφέλῃ ἡμέρας,
καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ
πυρός. Διεπέταξε
πέτραν ἐν ἐρήμῳ,
καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ,
πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν
ὕδωρ ἐκ πέτρας,
καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμούς ὕδατων,
καὶ προσέειπε ἔτι
τοὺς ἁμαρτάνων αὐτῶν. Πρωτοκέρμα
τὸν ὑψίον ἐν ἀνύσσῳ (αἰς αὐτῶν.
καὶ ἐξέπειρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις
τῶν ἀντιπροσβράματα τοῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
Καὶ κατέλιπον τὸν θεὸν
καὶ ἔειπον. Μὴ θλυπύτοι ὁ θεὸς
ἐτοιμασοὶ τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ.
ἐπεὶ ἐπόταξε πέτραν, καὶ ἐρρέκασεν
ὕδατα, καὶ χεῖμαρρῶν
κατεκλύθησαν. Μὴ καὶ ἄρτος
δύναται δοῦναι, ἢ ἐτοιμασοὶ
τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο
ἤκουσε κύριος
καὶ ἀνεβάλετο καὶ πῦρ
ἀνέβη ἐν ἰακώβ, καὶ
ἔργη ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ.
Ὅτι οὐκ ἐπίστεύσαν
ἐν τῷ θεῷ, οὐδὲ ἠλπισαν
ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτῶν. Καὶ ἐντυλίχθη
νεφέλαις ὑπερφανῶν,
καὶ θύρα οὐρανοῦ ἀνεῴξε.
Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννη
φαγῆν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ
ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον
ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, (μονήν
ἐπισητισμῶν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλοῦς
Ἄπῳρον νότον ἐξ οὐρανοῦ,
καὶ ἐπίτογγεν ἐν τῇ θλυπύμει αὐτῶν ἕβαν.
Καὶ ἔβρεξεν ἐπάντους ὡστε
χρῆνυ σαρκας. Καὶ ὡστε ὄμμος
θαλασσῶν πετιγὰ περωταῖο.

כא דהם בארץ קנע
 وهذا هم في الصحار بالغمام
 وفي الليل اجمع بضيا
 الدار و شق
 صخره في البر بيت
 وسقا هم منها كاللجج
 العظيمة و واخرج
 المياه من الصخرة
 فجرد المياه كجري الانهار
 ثم عاد الشعب ايضا
 الخفية و واستنكوا
 العلي حين لم يكن ما
 وجربوا الله في قلوبهم
 عندما سالوا عما انفسهم
 وذكروا على الله
 وقالوا هل بقدر الله
 ان يعد لنا ما يد في البرية
 لانه ضرب الصخرة مجرد
 المياه وقاض
 الاودية هل يستطيع
 ان يعطينا حنجر او يعد
 ما يد لشعبه لاجل هذا
 سمع الرب
 فردهم الى خلف واشتدات
 النار في يعقوب
 وصد الرجز على اسرايدل
 لانهم لم يومنوا
 بالله و ولا رجوا
 خلاصه قاموا
 السحاب من فوق وفتح
 اجواب السما وانزل المن
 لياكلوا واعكاهم خبز
 السما و خبز
 الملايكه اكله الانسان
 ارسل اليهم صيد الشبعوا
 وثار ريحاً قبليه من السما
 واذ بقوة العاصف
 وابزل اللحم
 التراب و وكان بر السما
 خا ارجنه مثل رمل البحر

מא צריתן היד זקנה :
 וידברנו בענינו דיממה
 וכל לילה בנהיה
 אש יבוע טירתנו במדבר
 כחוצה ומטה רפת
 ומקו גד ביה עומן
 רבדון : ומפיק מים
 נולד מן פי האות
 היד נהון דנגדן מים :
 ומקפיו חוב למי
 קומי רמז קדם
 עלאה במדבר :
 ונסאו אלה במדבר
 בלפתון למשאל מילה
 לנפשותיו : ומתעמי קדם
 אלה אמרו האית זכלא
 אלה לסדר פתור במדבר
 דא כבר מתא בטירה
 ודינו מים הלמוד
 לחמה ידיל למית
 כס יקן מו
 מונה לעמיה : בגן
 שמע קדם אלה ורז
 ומטה אימסקת בדבית
 יעקב ויהוד מקור
 חזא סליק בישוא :
 ארום יא הימנו
 באלה דא אתרחיש
 פור קניה : ופקד
 שנק מליא
 ודי שמיה פתור :
 ומחית עליוהון מים
 למיכל ועיבור שמיה
 יתב לתון : מון דינת
 כמדור מלא באכלו בני
 די חודין שלח לתון לשוב
 אטיל רוח קידומא בשמיה
 ודבר פעושניה דומא :
 ומתיר עי יתון
 היד עפרא כסרא והיד
 חלא דמא עלאה דפרח :

aquas coadunatas sicut in vtribus.
 Et duxit eos in nube per diem,
 & tota nocte in illuminatione
 ignis. Rupit petras in deserto
 virga Moſſe preceptoris eorum,
 & potū dedit eis quasi ibi essent abyſſi
 magne. Et eduxit aquarum
 fluentia de petra, & eduxit
 tanquam flumina currentia aquas.
 Et addiderunt vltra peccare
 coram eo, prouocauerunt ad iram
 altissimum in deserto arido.
 Et tentauerunt Deum in deserto
 in cordibus suis, petentes cibaria
 animabus suis. Et infremuerunt corā
 Deo, dixerunt ergo poterit
 Deus instruere mensam in deserto.
 Ecce iam percussit petram
 & fluxerunt aque, nunquid
 & panem poterit dare
 & parare
 nutrimentum populo suo. Ideo
 audiuit Deus & iratus est,
 & ignis accensus est in domo
 Iacob, & furor in super validus
 grassatus est in Israel.
 Quoniam non crediderunt
 Deo & non sperauerunt
 in redemptione eius. Et precepit
 nubibus de super
 & ianuas celi aperuit.
 Et descendere fecit super illos manna
 vt manducarent, & triticum celli
 dedit eis. Cibum qui descendit
 de hitaculo ágeloꝝ comederūt hoīes,
 cibaria misit eis ad saturitatem.
 Abstulit ventum notum de celo,
 & induxit virtute sua aphricum.
 Et pluit super eos
 sicut puluerem carnes, & sicut
 arenam maris volatilia allata.

Στίχοι εἰς τὸν θεῖον
 Δαβὶθ.
 Σίγησον ὄρφευ, ῥιλου
 ἔρημη τῶν λύραι.
 Τρίτωνος ὄσελοῖς,
 δύγου εἰς λίθην ἔτι.
 Δαβὶθ γὰρ ἡμῖν, πνεύ
 ματος κρούων λύραι,
 Τραεὶ τὰ κρυπτά
 τῶν θεῶν μυστηρίων,
 Πληθὺν παλαιῶν, ἴσορ
 εἰ περσῶν.
 Κινεῖ πρὸς ὕμνον τοῦ
 κτίσαντος, τῶν κτίσιν.
 Σώζων ἀσπίδας, μὴ
 σαρωεῖ τὴ γραφῆ.
 Ἀμαρτάνοντας, εἰς
 ἐπιτροπῶν φέρει.
 Πολλοῖς σὺν ἁμαρτίαι,
 κριτὸς ἀπλων κρίσιν.
 Σμήχειν διδασκαλίας,
 χαικὰς ἁμαρτίας.

Hec superscripta car
 mina passim habent in
 cunctis graecis codici
 bus in principio huius
 psalmi, que & ipse et
 nostro octaplo inferere
 uolui. additis duabus
 latinis interpretationi
 bus, quare alteram ex
 tempore Iulit Iacobus
 Furnius iure cofultus
 insignis, & i graecis lit
 teris etiam Hermilai
 testimonio nemini se
 cundus, qui in castiga
 tione graeca mihi ma
 ximo adiumento fuit.
 Alteram uero etia ex
 teporanee cecinit Bar
 tista Cigala orator &
 literari iudi pceptor
 doctissimus, que in cor
 rectione latina adiuto
 rem mihi ascuij.
 Furnii.
 Orpheu fileto, abiicito
 Mercuri tyram
 Et tu tripod, obliteras
 te delphice.
 Nam David ad nos spi
 ritus pulsans tyram
 Mysteroru operata pa
 tefacit Dei

וּפָל בְּקֶרֶב מַחֲנֵיהֶם
סָבִיב לְמִשְׁכַּנְהֶם
וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂבְּעוּ
כִּמְדָּ וַיִּמְאֲרוּם יִבְא
לָהֶם : לֹא יָדָעוּ
כִּי אֱלֹהִים עֹשֵׂי מִלְחָמָה
וְיָמָא אֱלֹהִים
עָלָה בָהֶם וַיַּהַרְג
בְּמִשְׁכַּנֵּיהֶם וּבְחֹרֵיהֶם
יִשְׂרָאֵל הַכְרִיעַ :
בְּכָל יְמֵיהֶם הָיָה
עֹד וְלֹא הֵאמִינוּ
בְּנִפְלְאוֹתָיו : וַיִּכְלֵ
בְּהַבֵּל יְמֵיהֶם
וַיִּשְׂבְּעוּ בְּבָהֳלָה :
בְּאֵם דִּי יָתֵם
וַיִּדְשָׁדוּ וַיִּשְׁבּוּ
וַיִּשְׁרָדוּ אֵלָּה :
וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים
צוּרִים וְאֵל עֲלִיוֹן
נֶאֱלָם : וַיִּפְתְּחוּ
בְּפִיהֶם וּבִלְ
וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ
לֹא : וְלִפְנֵים לֹא נִכְזְבוּ
עַמּוֹ וְלֹא נִאֲמְרוּ
בְּכָל יְמֵיהֶם :
וְהָיָה רַחֲמֵם
יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
לְהַשְׁבִּיב אִפְסוֹ וְלֹא
יַעֲזִיב כָּל דַּמְתּוֹ :
וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר
הִכְתָּה חַח הַיֶּלֶד
וְלֹא יָשׁוּב בְּכֹחַ
יַמְחִיחֵהוּ בְּכֹחַ
עֲצִיבֹתָיו בְּשִׁמְכוֹ :
וַיִּשְׁבּוּ וַיִּפְסוּ אֵל
וַיִּקְדֹּשׁ יִשְׂרָאֵל הַהוּא
לֹא זָכַר אֶת יְדוֹ
יֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִכַּף

Et ceci. i medio castrorum eorum,
i circuitu tabernaculorum eorum
Et comederunt & saturati sunt
nimis, & desiderium eorum attulit
eis. Non indiguerunt (lit
de cupidi. sua, cum adhuc cibis
eet i ore eorum. Furor ergo dei
ascendit super eos, & occidit
pingues eorum & electos
israelis incuruauit.
In omnibus his peccauerunt
ultra, & non crediderunt
mirabilibus eius. Et cōsūpsit
in vanitate dies eorum,
& annos eorum in pauore.
Si occidebat eos (bantur,
tūc regrebāt eū & reuertebantur
& diluculo surgebāt ad deū
Et recordabātur quia Deus
fortitu. sua ē, & Deus excelsus
redemptor eorum est. Et laetabāt
in ore suo, (uerunt eū
& in lingua sua mentiti sunt
ei. Cor autē eorum nō erat rectū
cum eo, nec fuerunt fideles
in pacto eius.
Dimidium. A.
Ipse vero misericors,
parcet iniquitati & non
disperdet. Multumq̃
auertit iram suam, & non
suscitauit totum furorē suū.
Et recordatus ē q̃a caro B.
ip̃si, spiritus vadens
& non reuertens. Quoties
puocauerunt eū in deserto,
i obediētes fuerūt ei i solitudine
Et ouerū sūt & tētauerūt Deū,
& sanctū israel diffinierūt.
Nō sūt recordati manū eius,
diei qua redemit eos a

Et ceciderunt in medio castrorum
circa tabernacula eorum. (eorū
Et māducauerūt & saturati sūt
nimis, & desiderium eorum attulit
eis, non sunt fraudati
a desiderio suo. Adhuc esce eorum
erant in ore ip̃orum, & ira Dei
ascendit super eos. Et occidit
pingues eorum, & electos
israel impediuit.
In omnibus his peccauerunt
adhuc, & non crediderunt
i mirabilibus eius. Et defecerūt
in vanitate dies eorum,
& anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos
q̃rebant eum, & reuertebantur
& diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt quia Deus
adiutor ē eorum, & Deus excelsus
redēptor eorum ē. Et dilexit eū
in ore suo,
& lingua sua mentiti sunt
ei. Cor autē eorum nō erat rectū
cum eo, nec fideles
habiti sunt in testamento eius,
Ipse autem est misericors
& ppitius fiet peccatis eorum, & nō
disperdet eos. Et abundauit
vt auerteret iram suam, & non
accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro
sunt spiritus vadens
& non rediens. Quotiens
exacerbauerūt eum in deserto,
i irā cōcitauerūt eū i in aquoso.
Et ouerū sūt & tētauerūt Deū
& sanctū israel exacerbauerūt.
Nō sunt recordati manū eius,
diei qua redemit eos de

Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς
κύκλω τῶν σκηνομάτων αὐτῶν. (αὐτῶν
Καὶ ἐφαγον καὶ ἐκπλήθησαν
σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠκρίνευ
αὐτοῖς, οὐκ ἐσιρήθησαν (βρώσεως
ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἔτι τῆς
ἰουστῆς ἐπὶ τὰ σώματα αὐτῶν, καὶ ὄρη τῶ θεοῦ
ἀγέθη ἐπ' αὐτοῖς. Καὶ ἀπέκτενε
ἐν τοῖς πλείστον αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
τοῦ Ἰσραὴλ συνεπολίτευ. Ἐν πασί τούτοις ἡμαρτων
ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστασαν
ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον
ἐν ματαιότητι ἐν ἡμέραι αὐτῶν,
καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
Ὅταν ἀπέκτενε αὐτοὺς
τότε ἐξέζητεν αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν
καὶ ὠρθηθῆναι πρὸς τὸν θεόν.
Καὶ ἐμνήθησαν ὅτι ὁ θεὸς
βοηθὸς αὐτῶν ἐστίν, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος
λυτρωτὴρ αὐτῶν ἐστίν. Καὶ πρῶτον αὐτῶν
ἐν τῷ σώματι αὐτῶν,
καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐμίσησαν
αὐτῶν. Ἦλθεν καρδία αὐτῶν οὐκ ἐνεκίσθη
μετ' αὐτοῦ, οὐδέ ἐπιστάθησαν
ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτιρῶν
καὶ ἰλασκέται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ
διαφθερεῖ. Καὶ πληθύνει
τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ
ἐκκαύσει παῖσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
Καὶ ἐμνήθη ὅτι σὰρξ ἐστίν,
πνεῦμα πορεύμενον
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις
παρεπίκρημα αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
παρώρισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀγνήρῳ.
Καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐπέτασαν τὸν θεόν,
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώρισαν.
Καὶ ἐμνήθησαν τῆς χάριτος αὐτοῦ
ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς

فسقطن في محالهم
 حول خبيا منهم
 وشبعوا فاكلوا
 جدا اعطاهم شهو نهم
 ولم يخرم منهم
 ارادتهم يديما الضعاف
 في افواههم اذ نزل
 عليهم غضب الرب فقتل
 مختار منهم واسر
 مختار ريد اسرا بديل
 ومعهم كاله ادعوا
 اليه ايضا ولم يوعدوا
 يعجاب به فهديت
 في الباطل ايامهم
 وتصرمت اذ جلا سدوهم
 فحين قتلهم
 رغبوا الي الله وعادوا
 وذكروا اليه وذكروا ان
 الله هو معي نهم وان
 الله الطي هو
 خلد لهم فاجبوهم
 فاجبوهم بالسننهم
 ولم تدخل له فاجبوهم
 ولم يوعدوا
 بعقد

وامين فمضت مشرهم
 حور حور لمشكنهم
 واكلوا وشبعوا لخدم
 ورجلهم من ربي
 لا تون: لا تون من ربي
 עוד כהן מיכל
 פופקתון: וחנא יאלה
 סלקתם בדת וקנא
 בדין ימון
 ושלמי ישראל אומם
 פבלה ימון
 תוד ובלה ימון
 פפר שורר: ויעי
 בלמה ימון
 ושלמה ימון פביה ימון
 פמון וקטל ימון
 אמ ימון והבען ימון
 ותובין ויעלון אלמה
 מדכה אדם אלמה
 מקפידון מלוא עלימה
 פקקנין: ושרגין ליה
 פפוקתון ובל שבע
 כדכין ריה בעין
 עלותהון: מטול דלפון
 לא מבין עמיה וליה
 תמינה פק ימיה

Et ceciderunt in medio castrorum eorum
 circumcirca tabernacula eorum.
 Et comederunt & saturati sunt
 nimis, & desiderium eorum explevit
 eis. Non fuerunt alieni a cupiditate sua
 cum adhuc cibus eorum esset
 in ore ipsorum. Et furor Dei
 grassatus est in eos, & occidit
 robustos eorum
 & perfectos israel prostravit.
 In omnibus his peccauerunt
 adhuc, & non crediderunt
 miraculis eius. Et defecerunt
 in vanitate dies eorum
 & anni eorum in obstupescatione.
 In tempore quo interficiebat eos, si
 conuersi fuissent exorare eum,
 & reuersi fuissent orare coram Deo.
 Et recordati sunt quod Deus
 fortitudo sua est, & qd Deus excelsus
 redemit eos. Et blandiebantur ei
 ore suo atq; lingua,
 mentiebantur autem ei in tempore
 orationis sue. Quoniam cor eorum
 non erat rectum cum eo, & non
 fuerunt fideles in pacto eius.

Miraculorū signat ue
 terum copiam
 Creata cit creantis in
 laudem sui
 Preseruat omnes, in
 tians mysteris
 Labare non finit, & iā
 lapsos erigit
 Inter futura, aperit iu
 dicium iudicis
 Anime reatum eluere
 sordentis docet.
 Cigale.
 Orphei iā reticeto, ly
 ra & frigit & Hermes
 Tuq; tripus sortes
 delphice conde tuas
 Nā citharā Dauid cæ
 lesti pectine pulsans
 Eterni nobis pandit
 operta Dei
 Plurima & anticuifia
 gnat miracula sæclī
 Inq; Dei laudē cun
 cta creata canit
 Imbutos omnes facris
 custodit, & auget
 Erigit & lapsos, atq;
 q; labare uctat
 Iudicium referat uen
 turi iudicis idem
 Sordentes animas
 elui ab igne docet.

وهو روف رحيم
 يفر خنوبهم ولا
 يهلكهم ويرد كثيره
 سخطه عنهم ولا
 يبعث كل رحبه
 ذكر انهم لحم
 وروح خاهين
 غير عا يد مرارا
 كثيره اسخطوه في مكان
 عد بمراما
 وعادوا وجرىوا الله
 واسخطوا قدوس اسرا بديل
 ولم يدكر وايدهم
 في اليوم الذي نجاهم

وهوا رحمانا مكر
 عويمهون ولا مكر
 يهون ومسكي لم يمد
 من ربه ولا يرد
 يكل بهون كل رحبه
 ويكر ادم بديس
 انون حير واهون
 وبله ماعب كمة
 يسكون ليه بمرديه
 ربهون كوما فاطر عدا
 وتبوني نسا انا
 وكريسا وشر انا
 لا تدبريت انا
 يمد دفر كمن م

Et ipse est misericors parcens
 peccatis eorum & non exterminabit
 eos, sed multiplicat vt reuertatur
 ab ira sua, & non accelerat
 complere in eos omnem furorem suū.
 Et recordatur quoniam filii carnis
 ipsi, spiritus vadens
 & non rediens. Quoties
 defecerunt ab illo in deserto, (tionis.
 & ad irā puocauerūt eū i loco desola
 Et cōuersi sunt & tentauerunt Deum
 & sanctum israelis conculcauerunt.
 Non sunt recordati
 diei quo redemit eos

A. Diligētissimi he
 brei aut potius super
 stitiosissimi quoadmo
 dum literas legis nu
 merauerunt notaue
 runtq; que nam esset
 medietatis literam, pa
 rimodo numerauerūt
 uersus psalteru quos
 ipsi pasuchin uocant,
 notaue runtq; hoc loco
 haberi dimidiū eorū.

B. Libro midrastra
 bilim ויזכר כי גשר
 חמה רוח הולך ולא ישוב
 סברי דאמרי אישבי דרית
 פלגין תימן רוח הורך ולא
 ישוב אלא זה יער הדע
 שהורך עמו בשעת מיתת
 ואינו שב עמו השעה
 i. Et res spiritus vadens
 cordatus est quia caro
 sunt spiritus uadens,
 & non rediens. Opina
 ti sunt aliqui propter
 hoc quod hic dictum
 est. Quod mortui non
 uiuent, dicitur enim
 spiritus uadens & no
 rediens. Sed hic est re
 cer ara. i. tomes pra
 uis, qui uadit cum ho
 mine in hora mortis,
 & non reuertetur cum
 eo in hora qua retur
 gent mortui.

צראשׁר שׁם במצׁר
ארתׁו וּמפּרַתׁו
בשׁדה צען וּבְהֶמְדָּ
לֹדֶם יֵאָדָּם
וְכֹלֵיהֶם בַּל-
יִשְׁמְעוּן יִשְׁלַח בְּהֵם
עֶרְבַת וַיִּאֲכַל־ם
וַיַּפְרֹדֶעַ וַיַּשְׁחִיתֵם׃
וַיִּתֵּן לַחֲסִיל בְּלוֹם
וַיַּעֲרֶם לְאַדְבָּה׃
יִהְיֶה כַּפְרֵד גַּפְנִים
וְשִׁקְמוֹתַם בַּחֲנַמְל׃
וַיִּסְגַּר לַפְּרֹד
בְּעֵרִים וּמִקְנֵיהֶם
לְרִשְׁפִים יִשְׁלַח בָּם
הַיּוֹן גַּפְו
עַבְדָּה וַעֲמֵם
וַעֲרָה מִשְׁלַחַת
מִלְּבָבֵי ר
רַעִים יִפְלֹס נְתִיב
לְאִפּוֹ לְאֵד־וַשֶּׁבֶת
מִמּוֹתַנְפֶּשֶׁט וַחַיִּים
לְדַבַּר הַסֵּגֶר׃
וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹרֵי
בְּמִצְרַיִם וְהַאֲשִׁית
אֹנִים בְּאַהֲלֵיהֶם׃
וַיַּפֵּעַ כַּצֵּאן עִמּוֹ
וַיִּהְיֶם בְּעֵדֵי
בְּמִדְבָּר׃ וַיִּבְרָם
לְבַטַח וְלֹא פָחַד
וְאֵת אֲבֵיהֶם בָּפַח
הֵם׃ וַיָּבִיֵאם אֶל
גְּבוּל קְדִישׁוֹ הַרְוֵה
קְנִימָה מִיְגַו וַיַּגְרֵשׁ
מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם׃
וַיַּפִּילֵם בַּחֲבֹל
נְחֹלֵה וַיִּשְׁבֹּק
בְּאַהֲלֵיהֶם שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּנְסוּ
וַיִּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים
עֲלֵיוֹן וַעֲדֹתָיו לֹא

tribulâre. Qui posuit i egypt
signa sua, & ostenta sua (pro
in regiõe tanis. Qui uertit
in sanguinem fluuios eorū,
& riuos eorum, vt non
biberent. Misit in eos
mixture, vt comederet eos,
& ranas vt disperderet eos
Et dedit brucho germē eorū
& laborem eorum locuste.
Occidit i gradīe vineas eorū,
& syccomoros eorū i pruina.
Et tradidit grandini
armēta eorū, & iumēta eorū
demonibus. Misit in eos
iram furoris sui,
idignationē & cōminationē
& angustiam, immissionem
angelorum
malorum. Direxit semitam
furor' suo, non pepercit
a morte aīe eorū, & vitā eorū
pestilentia conclusit.
Et percussit oē primogenitū
in egypto, primitias
partus, i tabernaculū Cham.
Et tulit velut oues pplm suū
duxit eos sicut gregem
in deserto. Et duxit eos
cū fiducia, & non timuerūt,
inimicos autē eorū operuit
mare. Et adduxit eos ad
tminū scīfica, suū, mōtē istū,
quē possedit dextera eius. Et e
a facie eorū gentes, (iecit
& possidere eos fec i funiculo
hereditatem. Et collocauit
in tabernaculis eorū tribus
israelis. Et tentauerunt
& prouocauerunt Deum
excelsū, & testimonia eius nō

mau tribulati. Sic posuit i egypt
signa sua, & prodigia sua (pro
in campo taneos. Et conuertit
in sanguinem flumina eorum,
& imbres eorum ne
biberent. Misit in eos
cynomiam & comedit eos,
& ranam & disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorū,
& labores eorum locuste.
Et occidit i gradine vineas eorū
& moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini
iumēta eorū, & possessiones eorū
igni. Misit in eos
iram indignationis sue,
indignationem & iram
& tribulationem, immisiones
per angelos
malos. Viam fecit semite
ire sue, non pepercit
a morte aīa eorū & iumēta eorū
in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitū
in terra egypti, primitias
oīs laboris eorū i tabnaculū chā.
Et abstulit sicut oues pplm suū,
& perduxit eos tanquā gregem
in deserto. Et deduxit eos
in spe & non timuerunt,
& inimicos eorum operuit
mare. Et induxit eos in
montē sanctificatōis sue, montē
quē acquiuit dextera eius. Et e
a facie eorum gentes, (iecit
& sorte diuisit eis terram
i funiculo distributōis. Et hīra
fecit in tabernaculis eorū tribus
israel. Et tentauerunt
& exacerbauerunt Deum
excelsū, & testimonia eius

εἰς χροῖς θλίβοντος. Ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ
τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ
ἐν πεδίο ταῖσι. Καὶ μετέστρεψεν
εἰς ἕμμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν,
καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν
ὄσως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς
κυνόμοιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς,
καὶ βάτραχον καὶ διεφθέρην αὐτούς.
Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρουσίβῃ τῆς καρπῆς αὐτῆς
καὶ τῆς πόντος αὐτῶν τῇ ἀκρίδι. (αὐτῶν,
Ἀπέκτελλεν ἐν χαλοῦ γῆ τῶ ἄμπελου
καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν, ἐν τῇ παχύνῃ.
Καὶ παρέδωκεν εἰς χαλαζαν
τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τῶ ὑπαρξίαν αὐτῶν
τῶ πυρὶ. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτούς
ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ,
θυμὸν καὶ ὄργην
καὶ θλίψιν ἀποσολῶν
διατέλειων
πονηρῶν. Ὁδοποίησε τρίβον
τῆ ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐφύλαττο
ἀπὸ θανάτου αὐτῶν ψυχῶν αὐτῶν. Καὶ
εἰς θάνατον συνεκλήθε. (τὰ κτήνη αὐτῶν
Καὶ ἔσφαξε πᾶν πρωτότοκον
ἐν γῆ αἰγύπτῳ ἀπαρχῶν (σιχαμῶ
παντὸς πόντος αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι.
Καὶ ἀπέθνηξεν ὡς πρόβατα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
καὶ ἀνήγαγεν αὐτούς ὡς ποιμῆσιον
ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς
ἐπέλωδι καὶ οὐκ ἐδέχθησαν,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκόλυθε
θάλασσα. Καὶ εἰσηγάγεν αὐτούς εἰς
ὄρος ἁγιοσματος αὐτοῦ, ὄρος
τοῦτο ὃ ἐκτίσθητο ἡσθεῖα αὐτοῦ. Καὶ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔβλη, (ἐξέβαλεν
καὶ ἐκληροδότησεν αὐτούς
ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατέσκηνωσ
ἐν τοῖς σκηνώματιν αὐτῶν τὰς φυλὰς
τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπέφρασαν
καὶ παρῴκρησαν τὸν θεόν
τοῦ ὑψίστου, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ

من يد منكم يدع
 ياتده به صر وعجا يبع
 من ارع ها غان وجعل
 اذهار مر دما
 وما ر
 لكي لا يشربوا الماء
 على قلوبهم الخوا
 ما كلهم والضا
 ما غسد نهم اكلهم
 ذمارهم والجراد
 قتل بالبرد
 وبالجيد
 اسل للبرد
 الحريق اموالهم
 ارسل
 شدة رجره
 سخكا وضبا
 وضيغا
 مع ملايكة
 الشره مدح كرف
 سخكه ولم
 من المود
 نفوسهم اسلم
 جوا بدهم
 قتل جمع
 اباكان
 مصر واول
 اولادهم
 مساكن حام
 وساق سبعة
 مثل القصر
 واصعدهم
 كالراعي
 في البرية
 وهداهم
 بالرجاء
 يجرعوا
 وغرق
 البحر اعداهم
 وادخلهم
 في خراب
 الجبل
 الذي ملكته
 يمدده واخرج
 الامم من
 بين ايديهم
 ووردتهم
 بمساحة
 الجبل
 الموارث
 واسكن
 في مساكنهم
 قبايل
 اسرائيل
 وما ذوا
 ايضا
 وجرى
 بوا الله
 العلي واسخوه
 ولم

من يذ منكم يدع
 ياتده به صر وعجا يبع
 من ارع ها غان وجعل
 اذهار مر دما
 وما ر
 لكي لا يشربوا الماء
 على قلوبهم الخوا
 ما كلهم والضا
 ما غسد نهم اكلهم
 ذمارهم والجراد
 قتل بالبرد
 وبالجيد
 اسل للبرد
 الحريق اموالهم
 ارسل
 شدة رجره
 سخكا وضبا
 وضيغا
 مع ملايكة
 الشره مدح كرف
 سخكه ولم
 من المود
 نفوسهم اسلم
 جوا بدهم
 قتل جمع
 اباكان
 مصر واول
 اولادهم
 مساكن حام
 وساق سبعة
 مثل القصر
 واصعدهم
 كالراعي
 في البرية
 وهداهم
 بالرجاء
 يجرعوا
 وغرق
 البحر اعداهم
 وادخلهم
 في خراب
 الجبل
 الذي ملكته
 يمدده واخرج
 الامم من
 بين ايديهم
 ووردتهم
 بمساحة
 الجبل
 الموارث
 واسكن
 في مساكنهم
 قبايل
 اسرائيل
 وما ذوا
 ايضا
 وجرى
 بوا الله
 العلي واسخوه
 ولم

ab infestatore. Qui posuit in egypto
 signa sua, & portenta sua
 in agro ranis. Et conuertit
 in sanguinem flumina eorum,
 & stillationes eorum ne biberent
 ex illis. Misit in eos mixtiones
 bestiarum siluestriū & comederūt eos
 & ranas & dissipauerunt eos.
 Et dedit bruchogermia eorum,
 & labores eorum locuste.
 Et decorticauit grandine vineas eorum,
 & ficus eorum pruina.
 Et tradidit grandini
 bestias eorum, & armenta eorum
 carbonibus ignis. Immisit
 in eos ducentas & quinquaginta plagas,
 in ualida ira sua, in furore,
 in comminatione, & in angustia,
 quas misit per manum
 demonum malorum. Direxit uiam
 fortitudini sue, non prohibuit
 a morte animas eorum & iumenta eorum
 morti penitus tradidit.
 Et occidit omne primogenitum
 in egypto, primitias
 laboris eorum in tabernaculis Cham.
 Et mouere iussit uelut oues populum suum,
 & perduxit eos sicut gregem
 in deserto. Et habitare eos fecit
 secure & non timuerunt,
 & patronos inimicitie eorum coperuit
 mare. Et adduxit eos ad fines
 loci domus sancte sue, montem
 quem acquisiuit dextera eius. Et eiecit
 a facie eorum gentes,
 & forte distribuit eis
 hereditatem. Et habitare
 fecit in tabernaculis
 eorum tribus israel. Et tentauerunt
 & ad iracundiam concitauerunt Deum
 altissimum, & testimonia eius non

שמעו ויפגו
ויבגדו באבנם
נהפכו בקשת רמה
ויבעטוהו
בבמיתנם
ובפסיליהם
יקראו שמו
אלהים וחעברו
ומאס מאד בשרא
משכן שכן
אשר שכן
בבגדום
ותגל שבי עון
ותפארתו ביד צרו
ויסגר לחרב עמו
ויבנה חלון החער
בחרו אכלה אש
ובתולתו לא
הוללו כהנהגתו
נפלו האלמנותיו
לא חבבניהו ויקץ
בשן אדני בגבור
מתנות מין
וגד צנו אחר
חרפת עולם נתן
למו וימאס באהל
יוסף ובשבט א
אפרים לא בחר
ובחר את שבט
יהודה את הר ציון
אשר אהב והגן
במדרמים מקדשו
בארץ יסדה לעולם
ובחר ביוזר ע
עבדו ויקדוהו
ממבלא צאן
מאתר עלות הבוא
לרעות בעקב עמו
ובישראל נחלתו
וירעם כהם לבט
ובתבונות בפיו

custodierunt. Et auersi sunt
& p̄uaricati sūt vt p̄ies eorū,
reuerfi sunt q̄si arcus dece
Et puocauerūt eū (ptorius.
in excelsis suis,
& in sculptilibus suis (diuit
ademulādū ocitauerūt. Au
Deus & iratus est,
& p̄iecit vehemēter istraelē.
Et reliq̄t tabernaculum s̄ilo,
tentorium habitacionis
īter hoīes. (fortitudinē eorū,
Et tradidit in captiuitatē,
& gl̄iā eorū ī māu molestato.
Et occlusit ī gladio pp̄lm suū,
& ī hereditatē suā iratus est.
Iuuenes eio deuorauit ignis,
& uirgines eius fī (eius gladio
fuerūt laudate. Sacerdotes
cecciderunt, & vidue eius
non fleuerunt. Et euigilauit
q̄si dormiēs dñs, quasi fortis
post crapulam v̄ini. (sum,
Et pcuffit hostes suos īrror
opprobriū sempiternū dedit
eis. Et proiecit tabernaculū
ioceph, & tribum
ephraim non elegit.
Sed elegit tribum
iuda montem cion
quē dilexit. Et edificauit (suū
ī s̄ilī. excelsorū A s̄āctuariū
q̄si terrā s̄ūdauit illud ī sc̄lm
Et elegit Dauidem
seruum suum, & tulit eum
de stabulis ouium,
sequētē lactātes, adduxit eū,
vt pasceret iacob pp̄lm eio,
& istraelem hereditatē eius.
& p̄auit eos ī ītegrī. cōdī sui,
& in prudētia manuū suarū

nō custodierūt. Et auerterūt se
& nō suauē. pactū, quē ad. p̄ies
& nō suauē. pactū, quē ad. p̄ies
cōuersi sunt ī arcū prauū. (eorū
In iram concitauerunt eum
in collibus suis,
& in sculptilibus suis (Audiuit
ademulationē eū puocauerūt. (C
Deus & spreuit,
& ad nihilū redegit valde istrael
Et repulit tabernaculum sylo
tabernaculum suum vbi
habituauit in hoībus. (tē eorū,
Et tradidit ī captiuitatē virtu
& pulchritu. eorū ī manū inimici
Et cōclusit in gladio pp̄lm suū,
& hereditatem suam spreuit.
Iuuenes eorum comedit ignis,
& virgines eorū non sunt (dio
laīnitate. Sacerdotes eorū ī gla
cecciderunt, & vidue eorum
nō plorabātur. Et excitatus est
tanq̄ dormiēs dñs, tanq̄ potens
crapulatus a vīno. (steriora,
Et pcuffit inimicos suos in poc
opprobriū sempiternum dedit
illis. Et repulit tabernaculum
ioseph, & tribum
effrem non elegit.
Sed elegit tribum
iuda, montem sion
quem dilexit. Et edificauit
sicut vnicornū s̄āctificiū suū
ī terra quā fundauit in secula.
Et elegit Dauid
seruum suum & sustulit eum
de gregibus ouium
de post fetantes accepit eum.
Pascere iacob seruum suum,
& istrael hereditatem suam.
Et p̄auit eos ī īnocētia cōdī sui,
& in intellectibus manuū suarū

οὐκ ἐφυλαξάντο. Καὶ ἐπέστρεψαν
ἢ ἠθέτησ' καθὼς ἢ αὐτῶν,
μετετρέψασαν εἰς τόξου ἐμβλῶν.
Καὶ παράργισαν αὐτῶν
ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν
καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν
παρέβλησαν αὐτῶν. Ἔκουσεν
ὁ θεὸς καὶ ὑπερέβη,
ἢ ἐξουλέγεσθε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ
καὶ ἀπόστατο τὴν σκηνὴν σιλῶν
σκηνῶμα οὐ (αὐτῶν,
κατοσκηνῶσεν ἐν ἀνθρώποις. (ἰσχυρῶς
καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν
ἢ τὴν καμοσύνην αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
καὶ σωκλήτευ ἐν ῥομφαίᾳ τῶν αὐτῶν
ἢ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερέβη.
τοὺς κήμισκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ,
καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ
ἐπενθήθησ'. Οἱ ἡρῶν αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
ἔπεσον, ἢ αἰχμηραὶ αὐτῶν
οὐκ λαυθήσουσιν. καὶ ἐξηγήθη,
ὡς ὁ ὑπνώδης κύριος, ὡς δλωατός
ἢ κεκραπαληκῶς ἐξ ἄνεσ. (τὰ σπῆσαι,
καὶ ἐπὶ ταξέτους ἐχθροῦς αὐτῶν εἰς
ὄψθλος ἀκόντιον ἐδλωκιν
αὐτοῖς. καὶ ἠπάστατο τὸ σκηνῶμα
ἰωσηφ, καὶ τὴν φυλὴν
ἐφραῖμ οὐκ ἐξελέξατο.
καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν
ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ σιῶν
ὃ ἠγάπησεν. καὶ ἀκοσδομήσεν
ὡς μονοκέρωτος τὸ ἅγιοςμα αὐτοῦ,
ἐν τῇ γῆ ἐθιμελίωσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἀκίνα.
καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ
τὸν δούλον αὐτοῦ, ἢ ἀνέλαβεν αὐτῶν
ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν πρῶτων.
Ἐξέστρεψεν τὸν λαχουμένον ἔλαβεν αὐτῶν,
ποιμαίνεν ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ,
ἢ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
ἢ ἐπαμφαν αὐτῶν ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας
ἢ ἐν τοῖς σωκλήσει τῶν χερῶν αὐτῶν, (ὅτι αὐτῶν

يحفظوا شها دا تد رجعا
 فقدروا مثل ابايهم
 وادخلوا مثل اعوجاج
 القوس والسكوة
 باصنامهم
 واغصوبه
 باوتادهم
 الله ذلك
 وادخل اسراييل حـدا
 ورفض مكله سيلوم
 مسكنه الحج
 نصبه الناس
 واسلم قوتهم
 وجما لهم الى ايداعدايهم
 واسلم شعبه
 ونفا فل عن ميراثه
 فاكلد التاز
 واجهدت عذاراهم
 ووقع احبارهم
 تحت
 السيف
 ولم تنك
 اراملهم عليهم
 واستنطق
 الرب كالدايم
 ومثل
 الجبار الثمل
 من الخمر
 ورد اعداءه الي ورايهم
 وجعلهم عارا الي
 الدهر ووردل مسكنه
 يوسف ولم يتدحج
 سبط افرام
 وانتخب سبط
 يهوذا جبل صهيون
 هو الذي احـه اسر
 على العلا قدسه
 وادقنه على الارض الى الابد
 واصفي داود
 عبده
 واجتدب
 من قطيع الفتم
 ومن خلف المر ضعات اخذه
 ليرعى ويعقوب
 شعبه
 واسراييل ميراثه
 فرعاهم
 بعدة قلبه
 ويعلمهم يد يده

نـسـه : ووحـه
 يد ابايهم
 كد
 باصنامهم
 واغصوبه
 باوتادهم
 الله ذلك
 وادخل اسراييل حـدا
 ورفض مكله سيلوم
 مسكنه الحج
 نصبه الناس
 واسلم قوتهم
 وجما لهم الى ايداعدايهم
 واسلم شعبه
 ونفا فل عن ميراثه
 فاكلد التاز
 واجهدت عذاراهم
 ووقع احبارهم
 تحت
 السيف
 ولم تنك
 اراملهم عليهم
 واستنطق
 الرب كالدايم
 ومثل
 الجبار الثمل
 من الخمر
 ورد اعداءه الي ورايهم
 وجعلهم عارا الي
 الدهر ووردل مسكنه
 يوسف ولم يتدحج
 سبط افرام
 وانتخب سبط
 يهوذا جبل صهيون
 هو الذي احـه اسر
 على العلا قدسه
 وادقنه على الارض الى الابد
 واصفي داود
 عبده
 واجتدب
 من قطيع الفتم
 ومن خلف المر ضعات اخذه
 ليرعى ويعقوب
 شعبه
 واسراييل ميراثه
 فرعاهم
 بعدة قلبه
 ويعلمهم يد يده

fuauerunt. Et auersi sunt & blasphemi
 fuerunt sicut patres eorū remissi sunt
 sicut arcus quo excutiuntur sagitte.
 Et in iram concitauerunt
 eum in collibus suis,
 & in idolis suis (tum est corā
 ad emulationē eū puocauerūt. Audi
 Deo & iratus est, & proiecit
 anima eius vehementer israelē.
 Et reliquit tabernaculum silo,
 tabnaculū vbi habitauit diuinitas eius
 inter homines. Et tradidit
 captiuitati legem suam,
 & pulchritudinē suā ī manu molestātis
 Et tradidit occidentibus gladiō
 pplm suum, & hereditati sue iratus est.
 Iuuenes eorum deuorauit ignis,
 & virgines eorum non fuerunt
 laudate. Sacerdotes eius gladio
 ceciderunt, & viduis eius non
 licuit plangere eos. Et euigilauit
 tāq̄ a somno DEVS, sicut homo fortis
 inebriatus a vino. (bus
 Et pcussit molestātes eos emorroydi
 in posteriora, opprobrium sem. pitemnū
 dedit eis. Et abiēcit tabernaculum
 quod tetenderat in finibus Ioseph
 & in tribū ephraim nō cōplacuit sibi,
 fedelegit tribum
 Iude, montem cion
 quem dilexit. Et edificauit sicut
 cornu naricornis sanctuarium suum,
 permanebit sicut terra quam fundauit
 in secula seculorum. Et cōplacuit sibi
 in Dauide seruo suo, & tulit eum
 de gregibus ouium
 a vestigiis lactantium asciiuit eum
 vt dominaretur ī laacob populo suo,
 & in israel hereditate sua.
 Et regnauit super eos in integritate
 cordis sui & in prudentiis

יָנִיחֵם : duxeorum fuit
 עַשׂ LXXIX.
 מִיָּמֵי
 לְאַסָּף
 אֱלֹהִים בָּאוּ גֵוֹת
 בְּנַחֲלַתְךָ שָׂמָּה אֵת
 הַיֵּבֶל קִדְשֶׁךָ שָׂמָּה
 אֶת יְהוֹשִׁלֵם לְעַיִם :
 נָתַנוּ אֶת נַבְלַת
 עַבְדֶּיךָ מֵאֵכֶל לְעֹף
 הַשָּׁמַיִם בְּשָׁרָה
 חֲסִידֶיךָ לְחַיֵּי אֲרָצְךָ :
 שָׁפְכוּ דָמָם בַּמַּיִם
 סְבִיבוֹת יְהוֹשִׁלֵם
 וְאִין קֹבֵר : הֵינּוּ
 חֲרָפָה לְשִׁכְנֵי יָדְעָה
 וְזָלַם לְסַבִּיבֵיהֶם :
 עַד מָתַי יְהוָה מֵאַנְפֶּךָ
 לִנְצַח תִּבְעֶר כְּמוֹ
 אֵשׁ קִנְיָאָה : שֹׁפֵד
 חָמַתְךָ אֶל הַגֵּוֹת
 אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ
 וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר
 בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ :
 כִּי אָכְלוּ אֶת יַעֲקֹב
 וְאֶת נַוְהוֹ הַשָּׂמֶן :
 אֶל חֲזֹכְרֵינוּ עֲוֹנוֹת
 רֵאשִׁימֵינוּ מֵהַר
 יִקְדָּמוּנוּ בְּחֵמָה
 כִּי דָלוּנוּ מִיָּדְךָ :
 עֲזֹרָנוּ יְיָ הוֹדֵינוּ
 יִשְׁעֵנוּ עַל דָּבָר
 כְּבוֹד שִׁמְךָ הוֹ
 וְהַצִּילָנוּ וּבְפָרָה
 עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
 שִׁמְךָ : לְמַתְּ אֲמֵר
 הַגֵּוֹת אֵיךְ אֱלֹהִים
 יִדְעוּ בְּגֵוֹתֵם לֵעַ
 לְעַיִן בְּקִמְתֵי דָם :
 עַבְדֶּיךָ הַשֹּׁפֵד :
 תִּבְאֵר לְפָנֶיךָ

deduxit eos.
 LXXVIII.
 Psalmus
 Asaph,
 Deus venerunt gentes
 in hereditatem tuā polluerunt
 templū sanctū tuū, posuerunt
 hierusalem in pomorū custodiā. B
 Posuerunt morticina
 feruorū tuorū escas volatilibus
 celi, carnes
 sanctorū tuorum bestiis terre.
 Effuderūt sāguinē ipsorū tāq̄ aq̄
 in circuitu hierusalem,
 & n̄ erat q̄ sepeliret. Facti sum̄
 opprobriū vicinīs n̄ris, sublānatio
 & illusio his q̄ ī circuitu n̄ro sūt.
 Vsq̄e quo domine irasceris
 in finem, accendetur velut
 ignis zelus tuus. Effunde
 iram tuam in gentes
 que te non nouerunt,
 & in regna que
 nomē tuū nō iuocauerunt.
 Quia comederunt iacob,
 & locum eius desolauerunt.
 Ne memineris iniquitatum
 nostrarum antiquarum, cito
 anticipet nos misericordie tue,
 quia attenuati sumus nimis.
 Adiuua nos Deus
 salutaris noster, & propter
 gloriam nominis tui
 dñe libera nos, & propitius esto
 peccatis nostris propter
 nomen tuum. Quate dicunt
 in gentibus vbi est Deus
 eorū, & innotescat in natiōibus
 corā oculis n̄ris. Ultio sāguinis
 feruorū tuorū qui effusus est,
 introcat in conspectu tuo

ὠδή πνευματικὴ αὐτοῦ.
 οἶνος.
 Υαλμός
 τῷ Ἀσάφ.
 Ὁ θεὸς ἤλθοι ἐν ἡμῖν
 εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίανσον
 τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου σου. Ἐθεντο
 ἕρουν σαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον,
 ἔθεντο τὰ θνησιμώματα
 τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετρίτοις
 τοῦ οὐρανοῦ. Τὰς σαρκὰς
 τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
 Ἐξέχεον τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ,
 κύκλω ἕρουν σαλήμ
 ἢ ὄνκ ἢ ὄθα πταῖν. Ἐγλήθημεν
 ὄνηλος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμοῦ
 ἢ χλευασμοῦ τοῖς κύκλω ἡμῶν.
 Ἔως ποῦτε κύριε ὀργισθήσῃ,
 εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς
 πῦρ ὄνηλος σου. Ἐκχεσον
 τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη,
 τὰ μὴ γινώσκοντά σε
 ἢ ἐπὶ βασιλείας, αἱ
 τὸ ὄνημα σου ὄνκ ἐπεκαλέσατο
 ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ,
 ἢ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμασαν.
 Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀγομιῶν
 ἀρχαίων. Ταχύ
 προλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ ἀκτιρμώσαντες
 κύριε. Ὅτι ἐπὶ τῶν χεύσεσάμεν σφοδρά.
 Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς
 ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐκκεν
 τῆς ὀργῆς τοῦ ὄνηματος σου
 κύριε ῥύσαι ἡμᾶς. Καὶ ἰλασθήσῃ
 ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐνεκεν
 τοῦ ὄνηματος σου. Μὴ ποτε εἰπωσὶ
 τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς
 αὐτῶν, ἢ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 ἐνώπιόν τῃ ὀφθαλμῷ ἡμῶν, ἢ ἐκδίκησις τῶν
 τῶν δούλων σου τῶν ἐκκαυμένων. (αἵματος)
 Ἐισέλθετω ἐνώπιόν σου

manuum suarum dux eorum fult,
 LXXIX. Laus p manū Afaph. Pro
 destructione domus sanctuarii,
 dixit spiritu prophetico.

Deus ascenderunt populi
 in hereditatem tuam polluerunt
 templum sanctum tuum, posuerunt
 ierusalem in desolationem.

Dederunt cadauera
 feruorum tuorum escas volatilibus
 celi, carnes
 sanctorum tuorum bestiis terre.

Effuderunt sanguinem eorum sicut
 aquam in circuitu ierusalem
 & non erat qui sepeliret. Facti sumus
 opprobriū vicinis nostris, blasphemia
 & irrisio his qui ī circuitu nostro sunt.

Vsquequo DEVS irasceris
 in perpetuum, accendetur sicut
 ignis zelus tuus. Effunde
 iram tuam super populos
 qui te non nouerunt,
 & super regna

que nomen tuum non inuocauerunt.
 Quoniam dissipauerūt domū Iacob,
 & domum sanctuarii desolauerunt.

Nec cōmemores nobis iniquitates nos
 deliquimus a principio (stras qbus
 celeriter pueniant nos bonitates tue,
 quoniā miserabiles facti sumus nimis.

Adiuua nos,
 redime nos, propter
 gloriam nominis tui,
 & libera nos & propitiare

peccatis nostris, propter
 nomen tuum. Quare dicent
 populi, vbi est Deus eorum,
 manifestetur in populis,

vt videamus ipsi, vltionem sanguinis
 feruorum tuorum qui effusus est.
 Veniat coram te clamor

A. Iosephus qui ma
 chabeorum hystoriā
 cōscripsit & eiusdē tē
 poris hebrei intellexe
 runt hūc psalmum de
 illis cōfessionibus he
 breorum que in hysto
 ria illa leguntur.

B. In aceruis lapidū.
 Sub Antiocho hoc fa
 ctum est. Biēnio siquē
 dem post Antiochi in
 gressum princeps tri
 butorum Antiochi, di
 ripuit ierusalem, &
 succendit domos eius
 & muros eius in cir
 cuitu.

أيداه يدبر جنون
 من شدة غل يداه يمسك على
 حوربن بيت المقدس
 امر فحتم بدواهم
 آلهام على عمامهم
 باحسانهم سادو
 هيل كويشك سويهم
 من يروشليم ليعدهم
 يهدو يروهم
 عديد لم يله لاههم
 دشيمهم دشرهم
 حسيك لحيوت ارضهم
 سوز ادمهم سوز ادمهم
 ما حورنوت يروشليم
 وليت دكرهم
 كلنا لشيء بنا هو ليعده
 ان يهفهم لحيوتهم
 عداهم يروهم
 لعلمهم دكرهم
 كاشهم سوزهم
 حيمهم على عمامهم
 دكرهم دكرهم
 يروهم وعل ملكوهم
 دكرهم لاههم
 اروسهم حورنوتهم
 وت بيت المقدسهم
 لا تدكر لنا عيونهم
 سوزهم فسوزهم
 يكرمهم لكرهم
 اروسهم سوزهم
 سعديهم
 فوركهم سوزهم
 يهفهم يهفهم
 على حورنوتهم
 سوزهم لاههم
 عمامهم وان آلهتهم
 يروهم دكرهم
 لمخيمهم فوركهم
 عديد دكرهم
 هيلهم دكرهم
 وليد حل اليه

سا سلهم
 المز مور الثامن والسبعون
 الاثم ان الامم
 دخلت الي مبرانتك ودجست
 هيكل قدسك جعلوا
 ابروشليم كالمحرس الخراب
 وصبروا
 عديد طعاما لكبر
 السما
 اصحابك لو حوش الارض
 سفكوا دما هم
 حول ابروشليم
 ولم يكن لهم حافن
 صرنا عارا في حيرتنا
 هرا وكترامن حولنا
 الي متى
 دائما يشتعل مثل النار
 عديد في الارض
 رجزك على الامم
 الدين لا يعرفونك
 وعلى الامالك الدين
 لم يدعوا اسمك
 نادهم قد اكلوا يعقوب
 واخربوا دياره
 لا تدكر خطايانا
 الاولي
 تدركنا رقتك سريعا
 الاننا قد استغنا حذا
 فاعنا الاثم
 مخاصنا من اجل
 مجد اسمك
 يارب خلصنا و اغفر لنا
 خطايانا
 لاجل
 اسمك
 في الامم
 عند ذلك تعلم الشعوب
 وتكبر صيونا انتقام دما
 عديد المسفوقه
 وليد حل اليه

אִתְּךָ זָסִיר
בְּגִדְךָ זָרְעָה הַחַר
בְּנֵי תְּמוּרָה
וְהַשֵּׁב לְשִׁבְיָנוּ
שִׁבְעָתַיִם אֶל הַיָּקִים
חֲרַפְתָּ אֶת־הַרְפוּ
אֶת־נֹוֹ : וְאֵת־נוּ
עַמְדוֹתַי מִרַעֲיָה
נָדָה לְךָ לְעוֹלָם
לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָר
חַי־לְיָהוָה :
פ לְמַנְצָה
גַּל־שׁוֹשָׁנִים ע
עֲחַת לְאַסָּף
בְּמִזְבֵּחַ : ת
רַעֲיָה יִשְׂרָאֵל
הֲאֵימָה נָהָג בְּצִאֵן
יִסָּף יִשָּׁב הַב
הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה :
לְפָנַי אֶפְרַיִם
וּבְנֵימִן וּמְנַשֶּׁה
עוֹרְדוֹתַי גְּבוּרָה
וּלְכַתְּלִישְׁעָתָה לָנוּ :
אֱלֹהִים הַשִּׁבְנוּ
וְהֵאֱ— פָּנֶיךָ
וְהִשְׁעָה : י
יְהוָה אֱלֹהִים עֲבָדָת
עַד־מִתֵּי עֶשְׂבָת
בְּתַפְלוֹת עַמְּךָ :
הֲאֵבִלְתָּם לִי
דַמְעָה וְהִשְׁקַמְנוּ
בְּדַמְעוֹת שֵׁלֶשׁ :
הִשְׁבְּנוּ מִדוֹן ל
לְשִׁבְיָנוּ וְהִבְיָנוּ
לְעַגְלוֹ לְפָנַי אֱלֹהִים
עֲבָדָת הַשִּׁבְנוּ
וְהֵאֱ— פָּנֶיךָ
וְהִשְׁעָה : ג
גִּפְנוּ מִמִּצְרַיִם
מִפְּעַע
וְהִשְׁבְּנוּ גֵוִים

clamor vincti, (solue
in magnitudine brachii tui
filios interitus.
Et redde vicinis nostris
septuplū C. in sinu eorum
oppbriū eorū, qđ expbraue
Deus. Nos enim (rūt tibi
ppūs tuus, & oves pascue tue,
cōfitebimur tibi ī sempitnū,
ī gñatōe & gñationē narra
laudem tuam. (bimus
LXXX. Ad victoriā.
Liliis. i. mufices istrumto.
Decus Asapi
psalmus.
Qui pascis israel
auscultra, q deducis qđ si ouem
ioseph, seffor
cherubim ostendere.
Ante ephraim
& beniamin & manasse,
suscita fortitudinem tuam
& veni, ad saluandum nos.
Deus conuerte nos.
& ostende faciem tuam
& salui erimus.
DEVS, Deus, exercitus,
vsquequo fumasti
ad orationem populi tui.
Cibasti eos pane
stibilli, & porasti eos
in lachrymis tripliciter,
Posuisti nos contentionem
vicinis nostris, & inimici nūi,
subfannauerunt nos. Deus,
exercituum conuerte nos,
& ostende faciem tuam
& salui erimus.
Vineam de egypto
tulisti,
eiecisti gentes

gemitus cōpeditorū. (i, posside
Scđm magnitudinē brachii tu
filios mortificatorum.
Et redde vicinis nostris
septuplū in sinu eorū, (rūt tibi
ī properiū ipsoꝝ qđ expbraue
domine. Nos autem
ppūs tuus & oves pascue tue,
confitebimur tibi in seculum.
In gñatiōe & gñationē, ānūcia
laudem tuam. (bimus
LXXIX. In finē prohis
qui cōmutabuntur
psalmus pro assyriis
testimonium asaph.
Qui regis israel
intēde, qui deducis velut ouem
ioseph. Qui sedes
super cherubin manifestare
coram ephraim
beniamin & manasse.
Excita potentiam tuam
& veni, vt saluos facias nos.
Deus conuerte nos,
& ostende faciem tuam
& salui erimus.
Domine Deus virtutum,
quousq; irasceris
super orationem serui tui.
Cibabis nos pane
lachrymarū, & potū dabis nobis
in lachrymis in mensura.
Posuisti nos in cōtradictionem
vicinis nostris, & inimici nostri
subfannauerunt nos. Deus
virtutum conuerte nos,
& ostende faciem tuam
& salui erimus.
Vineam de egypto
transtulisti,
eiecisti gentes

ὁ γενναίος) περιθρημέν). (περιποιήσαι
κατὰ τῆς μεγαλωσύνης τοῦ βραχίου σου,
τοὺς υἱοὺς τῶν τρέφωτων ἡμῶν.
Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν
ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν,
τοῦ ὀνήθισμον αὐτῶν ὃν ὠνεύθισατε
ἐκέρη. Ἡμεῖς δὲ
λάσσοι καὶ πρόβατα γομήσοι. (αὐθῶνα
ἄνθρωπολογησόμεθα ὁ θεὸς εἰς τὸν
εἰς γῆραν καὶ γῆραν ἐξαγέλουμίμῃ
τῶν ἁγασίμων.
ὁ. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν
ἀλλοιωτισσόμενων
μαρτύριον τῷ ἀσαφί,
θαλμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀσυνήτου.
Ὅποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ
πρόσχει ὁ ὀνηθῶν ὥστε πρόβατον
τὸν ἰωσηφ. Ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφανῆσι,
ἐναντίον ἐφραὶμ
καὶ βενιαμὴν καὶ μανασσῆ.
Ἐξείγειρον τῶν δυνάμεων σου
καὶ εἰλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
Ὁ θεὸς ἐπὶ τριῶν ἡμᾶς,
καὶ ἐπίφθονος τὸ πρόσωπόν σου
καὶ σωθῆσομεθα.
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἕως ποτε ὀργίζῃ ἐπὶ
τῶν προσδύλων τῶν δούλων σου
Υἱοὶ ἡμᾶς ὄρτον
δακρύων, καὶ ποτὶς ἡμᾶς
ἐν δάκρυον ἐν μέτρῳ.
Ἔθεν ἡμᾶς εἰς ἀντιλογία
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν
ἐμικτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπὶ τριῶν ἡμᾶς,
καὶ ἐπίφθονος τὸ πρόσωπόν σου
καὶ σωθῆσομεθα.
Ἀμπελον ἐξ αἰγύπτου
μετήρας,
ἐξέβαλλε ἔθνη,

تنهض الاسرى المغلولين
 وكمثل عذبة خراطة
 انقذ بني المقتوليين
 اجز جبرتنا في
 حضهم للواحد سبعة
 بالعار الذي عبروا به
 يارب واما نحن فاننا
 شعبك وغنم رعيتك
 شكرنا الي الابد
 ونخبر بتسابيحك
 من جيل الى جيل

وكمثل عذبة خراطة
 انقذ بني المقتوليين
 اجز جبرتنا في
 حضهم للواحد سبعة
 بالعار الذي عبروا به
 يارب واما نحن فاننا
 شعبك وغنم رعيتك
 شكرنا الي الابد
 ونخبر بتسابيحك
 من جيل الى جيل

vincitor, fm multitudinē fortitudinis
 brachii tui, solue reliquias filiorum
 qui traditi sunt in mortem.
 Et redde vicinis nostris pro, vno
 septuplum, punitionem scelerum
 federis eorum, & impropert quod
 impropertauerunt tibi DEVS. Et nos
 populus tuus & oues pascue tue
 confitebimur coram te in seculum,
 a generatione in generatiōe in eternū
 annuntiabimus laudem tuam.

C. Septupla punitio
 apud hebreos, perfe-
 cta & consumata puni-
 tio intelligitur.

LXXX. In laudē. Pro sedētibus
 iudicibus ordinariis qui incūbūt
 testimoniis legis, per
 manum Afaph. Laudatoria.

Pastor ifraelitarum intellige,
 qui ducis velut ouem patrem nostrum
 Ioceph, cuius diuinitas quiescit
 inter cherubim manifestare
 coram Ephraim & Biniamin
 & Manasse, moue virtutem
 fortitudinis tue, tuum
 enim vt redimas nos a iudicio.
 Deus conuerte nos
 a captiuitate nostra, & splēdefcere fac,
 splēdorē iocūditat[is] faciei tue sup nos,
 DEVS, Deo, exercitō, (& fidimur.
 v[er]oque non recipies
 orationem populi tui.
 Pauisti eos panibus
 intinctis lachrymis & potū dedisti eis
 vinum lachrymis affluens.
 Posuisti nos contradictionem
 vicinis nostris, & p[ro]ni inimicitie n[ost]re
 blasphemauerunt nos, DEVS
 exercituum conuerte nos (cūditatis
 de captiuitate, illumina splendorē ioc[unditatis]
 faciei tue super nos & salui erimus.
 Domum ifraelis que assimulatur
 vinee, de egypto transtulisti,
 expulisti, populos de terra

المزمور
 التاسع والسبعون
 يا راعي اسراييل اذنت
 ياهاذي يوسف كالخروف
 انكرايها الحيا لسر
 على الكاروبين اظهر
 قدام افرام
 وبنيا مين
 ومنتسى
 اظهر جبروتك
 وتعال
 اللهم ربنا
 القوي
 الي متى
 نسيك
 على صلاته عبيدك
 وتكلمهم
 بدموعهم وتسقيهم
 بالكيل
 جعلتنا عارا
 لجبرتنا وهزنا بنا
 اعدانا اللهم
 رب الاحياء اقبل
 بنا واشرف وجاهك
 علينا وخلصنا
 انتنقلنا
 من مصر
 اخرجت الشعوب
 وعرضتها

וַיִּטְעַן : פ
כַּנְתָּ לְפָנָיו
וַיִּשְׁרֹט שְׁרֹטָיו
וַיִּמְלֵא אֶרֶץ :
כִּסּוּ יְהִי עַ
צִלּוֹתָ וְע
וְעֵנְפֵי הָאֵר
: יְהוָה יְהוָה :
תִּשְׁלַח קַצְיָהּ עֵד
יִסּוּא נְהַר יִקְהִי
לְמַת פְּרַעַי גְּדֵרָה
וְאֶרֶץ כָּל עֲבָרָה
דָּרָד : יְהוָה יְהוָה :
חֲזֵר מֵעַרְוֹת
שִׁבְיֵה יִתְעַהֵב אֲתָם
צְבָאוֹת שׁוֹבְבֵי
הַכֶּסֶם מִשָּׁמַיִם וְהָאֵת
וַיִּפְקֵד גִּפְזוֹ וְאֵם :
וַכְּנֵה אֶרֶץ נִטְעָה
יְמִינָה וְעַל כֶּן
אֲמַצְמִת לָךְ שְׂרָפָה
בְּאֵשׁ כִּסְיֹתָ מֵעַבְרָה
פְּנֵיךָ יִבְגְּדוּ :
יְהוָה יְהוָה עַל
אֵישׁ יְמִינָה עַל כֶּן
אִדָּם אֲמַצְמִת
לָךְ : וְלֹא נִסְגַּר
כִּפְתָּר יְהוָה
וּבְשֵׁמֶךָ נִקְרָא :
יְהוָה אֲתָם יִבְצָוֹת
הַשִּׁבְיָנוּ הָאֵל
פְּנֵיךָ וְנִטְעָה :
פֹּה לְמַנְצָה
עַל הַגְּתִית לְאִסָּף :
הַרְגִינוּ לְאֱלֹהִים
עֲזֵנוּ הָרֵעוּ לָךְ
לְאֱלֹהֵי עַקֵּב : שְׂאוּ
זִמְרָה וְהִנְרוּ
תֶן כְּנֹוֹת לְעֵים
עִם כְּנָר לְתִקְעֵה
בְּחֹשֶׁת שׁוֹפָר

& plantasti eam.
Preparasti ante faciem eius,
& stabilisti radices eius
& repleuit terram.
Operiti sunt montes
vmbra eius,
& ramis illius
cedri Dei.
Expandit comas suas vsq̄
ad maī, & vsq̄ ad flu. ger. sua
Quare dissipasti sepem eius,
& carpūt eā oēs q̄ transcunt
per viam. Vastauit eam
aper de silua, & fera A.
agri depasta est eam. Deus
exercitū reuertere obsecro
respice de celo & vide
& visita vineam hanc.
Et habitationem q̄ plātauit
dextera tua, & super filium
quē cōfirmasti tibi. Succēsam
igni & cōcōsam, ab increpatōe
faciei tue pereant.
Fiat manus tua super
virum dextere tue, & super
filium hoīs quem cōfirmasti
tibi. Et non recedimus
a te viuificabis nos,
& in noīe tuo inuocabimus.
DEVS Deus exercitus,
conuerte nos, & ostende
faciem tuā & salui erimus.
LXXXI. Ad victoriā.
Haghitina. i. cithara ab vr̄
Laudate Deū (be gat, asapi.
fortitudinē nostrā, iubilate
Deo Iacob. Assumite
carmen & date
tympanum, citharā suauem
cum psalterio. Clangite
in neomenia buccina,

& plantasti eam.
Dux itineris fuisti ī ospectu eiō,
& plantasti radices eius
& impleuit terram.
Operuit montes
vmbra eius
& arbuſta eius
cedros Dei.
Extēdit palmities suos vsq̄ (eiō
ad mare, & vsq̄ ad flu. ppagi.
Vt qd destruxisti maceriā eius,
& vindemiāt eā oēs q̄ ptergre
viā. Exterminauit eā (diūtur
aper de sylua, & singularis
ferus depastus est eam. Deus
virtutum conuertere
respice de celo & vide
& visita vineam istam.
Et perſice eam quā plantauit
dextera tua, & super filium
hoīs quē cōfirmasti tibi. Incēsa
igni & suffossa, ab increpatione
vultus tui peribunt.
Fiat manus tua super
virum dextere tue, & super
filium hominis quē confirmasti
tibi. Et non discedimus
a te, viuificabis nos
& nomen tuum inuocabimus.
Domine Deus virtutum
conuerte nos & ostende
faciem tuam & salui erimus.
LXXX. In finē p torculari
ip̄i aſaph, qnta ſabbati (hys. ps.
Exultate Deo
adiutori nostro iubilate
Deo Iacob. Sumite
psalmum & date
tympanum, psalteriū iocundū
cum cithara. Buccinate
in neomenia tuba

ἢ κατερύττωσας αὐτήν.
Ὡδωποίπους ἔμπροσθεν αὐτῆς,
ἢ κατερύττωσας τὰς ῥίζας αὐτῆς,
καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν,
ἐκαλύψεν ὄρη,
ἢ σκία αὐτῆς,
καὶ αἱ ἀγαλῆνθραδες αὐτῆς
τὰς κέλυρας τοῦ ἱεροῦ. (αὐτῆς)
Ἐξέτειλε τὰ κλήματα αὐτῆς, ἕως (δίας)
θαλάσσης, ἢ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφύλας
ἵνα τί κατέλιβε τὸν φραγμὸν αὐτῆς
ἢ τρυγῶν αὐτῶν πάντες οἱ παραφύλας
τῶν ὄρων. Ἐλυμήνατο αὐτῶν (ρινομενοῦ)
ὕς ἐκορυμῶν, ἢ μονίος
ἁγίος κατεπεμήσατο αὐτήν. Ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων ἐπέστρεψεν δὴ,
ἢ ἐπέβλεψεν ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἴδε.
καὶ ἐπέσειπεν τῶν ἁμαρτιῶν ταύτων,
ἢ κατάρτισεν αὐτῶν, ἐπὶ ἐφύτλωσεν
ἢ δεξιῶν. καὶ ἐπὶ ἵψον (κατεπυρρισμαίνε)
ἀνθρώπου οὐ ἐκραταίωσασαυτῶν. Ἐμ
πυρὶ ἢ ἀποκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμῶσους
τοῦ προσηκούσαν ἀπολοῦνται.
Γρηθητῶ ἢ χείρουν ἐπ
ἀνδρα δεξιῶσους, ἢ ἐπὶ
ἵψον ἀνθρώπου οὐ ἐκραταίωσασε
αὐτῶν. καὶ οὐμὴ ἀποσώμεν
ἀπὸ σου, ζωῶσους
ἡμῶν, ἢ τὸ ὄνομα σου ἐπικαλοῦμεθα.
κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐπέστρεψεν ἡμῶν, ἢ ἐπέστρεψεν
τὸ πρόσωπόν σου ἢ σωθῶσόμεθα.
π'. εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληγυ
ἄσους τῶ ἀσάφ. (σαλμός)
Ἄγαλλιῶθε τῶ θεῷ
τῶ βοηθῶ ἡμῶν, ἀλαλαξάτε
τῶ θεῷ ἰακώβ. ἀλάλιτε
σαλμόν καὶ δότε
τύμπανον, σαλτήριον τριπνον
μετὰ κίθαρας. σαλπύσατε
ἐν νεομηνίᾳ σαλπύγι,

غرسها
 سهلت طريقا امامها
 مكنت احو لها
 قامت الارض منها
 ظل الجبال
 ظلها
 واغيا
 ارض الله
 امتدت عروقه الى
 البحر والى الانهار فروعها
 فلما خاهد متي سيات جها
 فقطفها جمع عابري
 الكريف وخنزير الغاب
 اغسد لها وجمار الوحش
 رعاها
 رب القوات اعطف
 علينا واكلم من السما وانظر
 وتعهده هذه الكرم
 وادخلها لان
 يمدد غرسها وابن
 الانسان الذي ثبته لك
 لانهم اخرجوها بالنار وهده
 مواها من اثار وجهك
 يهلكون وانك ن يدك على
 رجل يمينك وعلى
 ابن الانسان الذي ثبته
 لك ولا تبعدنا
 منك واحبيينا
 لندعو اسمك
 اللهم رب القوات اعطف
 علينا واشرف
 وجهك
 المزمور
 الذمنون
 اذهبوا بالله
 معبدنا هالو
 لاله يعقوب
 الخدوا
 والايوتار
 الحسد
 مع القيثارة
 بالقرن
 و
 رثاوا
 اعلموا

ديشال وبصبر
 فنيما من كرم
 برعبه وشرا
 شويها وملاخ ارض
 حفر شويها
 نزل بيت موكوتها
 مديتها ربن
 دمتيلين لاروي
 شويها
 تلميتها
 ولتبر فرت
 لمت תקפת
 ומכסחון
 אורח
 חור דמן
 בראית
 צבאות
 מן שמיא
 ברחמן
 ועזבת
 ועל מלכא
 דחילתא
 בנורא
 ממופת
 יבדון
 נבר דק
 ימנד על
 לד ולא
 תקים
 יי אלה
 מן לו
 אפי
 לט
 מן
 שכו
 עיש
 אלה
 קלא
 חוי
 דס
 ברת

israelis & plantasti eos.
 Expulisti a facie eius
 cananeos, plantasti
 radices eius & implesti terram.
 Cooperuit montes ierusalem
 vmbra domus sanctuarii & vmbra
 domoꝝ doctrine preceptoꝝ eruditoꝝ,
 que assimulate sunt cedris fortissimis.
 Expandit ramos eius, misisti
 discipulos eius vsqꝫ ad mare magnum,
 & vsqꝫ ad flum̄ Euphratē germina eius.
 Quare destruxisti sepem eius,
 & vindemiant eam omnes trāscēntes
 viam. Vastavit eam
 aper de filua & gallus
 siluester depascitur eam. Deus
 vltionum conuertere obsecro aspice
 de celo & vide, & recordare
 in misericordia vinee huius.
 Et operis quod plantauit dextera tua,
 & regis MESSIE
 quem confirmasti tibi, incensum
 igni & conclsum
 ab increpatione vultus tui
 pereant. Sit manus tua super
 virum, quia iurasti ei in manu
 dextera, super hominē quē confirmasti
 tibi. Et si discedemus a loco timor tui,
 fortes fac nos & in noīe tuo iuocabimus
 Deuse exercituū ouerte nos (cūditatis
 de captiuitate nra, illustra splēdorē iu
 faciei tue super nos, & salui erimus.
 LXXXI. In laudē, cithara allata
 ab vrbe Gat, per manum Asaph.
 Laudes dicite coram Deo
 fortitudine nostra, iubilare coram
 Deo Iaacob. Erigite
 vocem in laude & ordinate
 tympanum citharam vocis
 dulcis cum psalteriis. Clangite
 per lunam septembris cornu,

A. Singularis ferus.
 Varii habentur docto
 res hebreorū in inter
 pretatiōe huius uocis
 ziz, nā alii interpre
 tantur motiōem, alii
 pulchritudinem alii a
 uem ignotam, alii ge
 nerale nomē ad omnes
 feras, alii gallum silue
 stem.

בְּכֵסֶף לַיּוֹם in determinato die
 חֲנֻכָּה: כִּי יִהְיֶה חֲנֻכָּה: קִי
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
 : אֱלֹהֵי יַעֲקֹב Deo Iacob.
 בִּי עֵדוּת Testimonium
 בְּיֹסֵף in Ioseph
 שָׁבוּ בְּצֵאתוֹ posuit, cum egrederetur
 עַל-יַדְדֵי de terra
 מִצְרַיִם egypti, labium
 אֲדִיבְעִי quod nesciebat
 אֶשְׁמַע: הַסְּרֹתִי audiuit. Amouit (nus eius
 מִסְּבִיל שִׁמְכוֹ ab onere humerum eius, ma
 מִיַּד תַּעֲבֹרָה: ab olla recesserunt.
 קִי בְּצָרָה In tribulatione
 וְאֵת הַיְהוָה inuocasti,
 וְאֶחֱלֶיךָ & erui te, te spondi tibi
 בְּסִתְרֵי in abscondito tonitruui,
 אֶתְחַנֶּה עַל-מַי probaui te super aquas
 מִיַּד מִרְיָה contradictionis
 סֵלָה: שָׁמַע עַמִּי in ppetuū. Audi popule mi
 וְאֶעֱזֹב בְּיָד יִשְׂרָאֵל & contestabor te, israel
 אִם-הִשְׁמַע לִי לֹא si audies me. Non
 יִהְיֶה בְּךָ אֱלֹהֵי, sit in te Deus alienus,
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה & non adores
 אֱלֹהֵי נִכְרִי Deum peregrinum.
 אֲנִי הַיְהוָה Ego DEVS
 אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה Deu tuus, qui eduxi te
 מִמִּצְרַיִם de terra egypti,
 וְיִדְבַר פִּי dilata os tuum
 וְאִמְרָה & implebo illud.
 וְלֹא שָׁמַע עַמִּי & nō audiuit populus meus
 לְקוֹלִי הַיִּשְׂרָאֵל vocem meam, & israel
 לֹא-יָבִיט לִי noluit me.
 וְאֶשְׁלַח בְּשָׂרֵיהֶם Et dimisi eum in prauitate
 לְבָבָם יִלְכֹּץ cordis eius, ambulabunt
 בְּמַעֲצוֹתֵיהֶם in consiliis suis.
 לֹא עַמִּי שָׁמַע לִי Vtinā ppl's meo audisset me,
 יִשְׂרָאֵל בְּדֵבְרֵי israel in viis meis
 יִלְכֹּץ: כִּמְעַט ambulasset. Quasi nihilum
 אִיבִינֵיהֶם inimicos eius humiliasset,
 וְעַל-צָרֵיהֶם אִשִּׁיב & super tribulātes eos misissem

in insigni die
 solēnitati vestre. Quia pceptū
 in israel est, & iudicium
 Deo Iacob.
 Testimonium
 in Ioseph
 posuit illud cum exiret
 de terra
 egypti linguam
 quam non nouerat
 audiuit. Diuertit (nus eius
 ab oneribus dorsum eius, ma
 in cophino seruerunt.
 In tribulatione
 inuocasti me
 & liberaui te, exaudiui te
 in abscondito tempestatis,
 probaui te apud aquam
 contradictionis.
 Audi populus meus
 & contestabor te israel
 si audieris me non
 erit in te Deus recens,
 neq; adorabis
 Deum alienum.
 Ego enim sum dominus
 Deus tuus, qui eduxi te
 de terra egypti,
 dilata os tuum
 & implebo illud.
 Et non audiuit populus meus
 vocem meam, & israel
 non intendit mihi.
 Et dimisi eos fm desideria
 cordis eorum, ibunt
 in adinventionibus suis.
 Si populus meus audisset me,
 israel si in viis meis
 ambulasset. Pro nihilo
 forsitā inimicos eorū humiliasset,
 & super tribulātes eos misissem

ἐν ἰσημέρῳ ἡμέρα
 ἑορτῆς ὑμῶν. Ὅτι πρόσταγμα
 τῷ ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρίμα
 τῷ θεῷ ἰακώβ.
 Μαρτύριον
 ἐν τῷ ἰωσήφ
 ἔθετο αὐτῶν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν
 αὐτοῦ ἐκ γῆς
 αἰγύπτου. Ἐλάσαν
 ἣν οὐκ ἔγνω
 ἤκουσεν, ἐπέστρεψε (αὐτοῦ)
 ἀπὸ ὀρεῶν τὸ πῶτον αὐτοῦ. Αἰχμάρθη
 ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλωσαν,
 ἐν θλίβῃ
 ἐπεκαλίσσαμε
 καὶ ἔρρυτάρμισσε. Ἐπήκουσά σου
 ἐν ἀποκρύφῳ κατοικήσας,
 Ἐλοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος
 ἀντιλοίας
 διὰ φωνῆ σου. Ἄκουσεν λαόν μου
 καὶ λαομαρτύρημαί σου. Ἰσραὴλ
 ἐὰν ἀκούσῃ μου, οὐκ
 ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος
 οὐδέ προσκυνήσις
 θεῷ ἄλλοτρίῳ.
 Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος
 ὁ θεός σου, ὁ ἀγαθὸς ὄνομα
 ἐκ γῆς αἰγύπτου.
 Πλάτυνον τὸ στόμα σου
 καὶ πληρώσω αὐτό.
 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου
 τῆς φωνῆς μου, καὶ ἰσραὴλ
 οὐ προσέσχεν. (τῆς ἐπιθυμίας)
 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιθυμίας
 τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται
 ἐν τοῖς ἐπιθυμίας αὐτῶν.
 Ἐὶ ὁ λαός μου ἤκουσέ με
 ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου
 εἰ ἐπορεύθη, ἐν τῷ μηδενί
 ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐταπείνωσά
 καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον

יד מִשְׁנֵאֵי יְהוָה
יִבְחָשׁוּ לוֹ וְיִמְנָעוּ
לְעַם לְעוֹלָם
וַיִּבְחָשׁוּ מִחֶלֶב
חֶמֶת וּמִצֹּר דְּבַשׁ
אֲשֶׁר בְּעֵדָה :

פֶּגַע מִיַּמֵּי לְאַסָּף
יְהוָה נִצָּב
בְּעֵדֵי אֱלֹהִים
בְּקֶרֶב יְהוָה
יִשְׁפֹּט עַד-מִיָּמַי
תִּשְׁפֹּט עוֹלָם וּפְנֵי
רְשָׁעִים תִּשְׁפֹּט
סֵלָה וְיִשְׁפֹּט דָּר
וַיְחַסּוּ עֲנִי וְיִשׁ
הַצְדִּיקָה פִּלְטוּ דָל
וַיִּבְגְּיוּ מִיַּד ר
רְשָׁעִים הַצְדִּיקָה
לֹא יֵדְעוּ
וְלֹא יִבְיִנוּ ב
בְּהַשְׂכֵּה יְהוָה לָנוּ
יִמְנָעוּ כָּל-
מִסֵּי יִצְחָק
אֲנִי-יִשְׁמְרֵנִי
אֱלֹהִים אִמֵּם וּבְנֵי
עַלְיוֹן כְּלֵבָם
אֲנִי כְּאִם תִּמְחִיחַ
וּכְאִחַד הַשָּׂרִים
תִּפְלֹק יְקִימֵה אֱלֹהִים
שִׁפְטֵה אֲרִכֵּי אֵת
תִּנְחַל בְּכָל-הַגּוֹתִים :

פֶּגַע שִׁיר
מִצֹּר לְאַסָּף
אֱלֹהִים אֵל-דִּמְיָ לָךְ
אֱלֹהִים אֵל-תִּשְׁמָחַת-תִּשְׁקֵן
אֱלֹהִים תִּנְחַל-הַיָּבֵיבָה
יְהִימֵן וּמִשְׁנֵאֵי
נִשְׂאָרָאֵשׁ עַל-עַמֶּךָ
עַד-יָמֵי סוֹד
וְיִתְצַעוּ עַל-
צַפּוֹתָיִךְ :

manū meā. Qui odeit Deū
n egabunt eum, & erit
tempus eorum in seculum.
E: cibauit eos adipe
frumenti, & saxatili melle
faturauit te.

LXXXII. Psalmus Asaphi.
Deus stetit A.
in cetu Dei
in medio iudicum
di iudicat. V s que quo
iudicatis iniquitatē, & facies
impiorum suscipitis
in ppetuū. Iudicate pauperi
& pupillo, egeno & inopi
iuste facite. Eruite inopem
& pauperem, de manu
impiorum liberate.
Non cognoscunt,
& non intelligunt
in tenebris ambulant,
mouebuntur omnia
fundamenta terre.
Ego dixi
Dii estis, & filii
excelsi omnes vos.
Ergo q̄si hoīes moriemini,
& quasi vnus de principibus
cadetis. Surge Deus
iudica terram, quoniam tu
hereditabis omnes gentes.

LXXXIII. Canticum
Psalmus Asaphi.
Deus ne taceas tibi,
ne sileas, & non quiescas
Deus. Quia ecce inimici tui
tumultuati sūt, & q̄ odeit te
eleua. caput. Cōtrapp̄lm tuū
negter tractauerūt secretū,
& inserūt cōsiliū aduersus
cos qui a secretis tibi sunt.

manum meam, Inimici domini
mentiti sunt ei, & erit
tempus eorum in secula.
Et cibauit illos ex adipe
frumenti, & de petra melle
faturauit eos.

LXXXI. Psalmus Asaph.
Deus stetit
in synagoga Deorum,
in medio autem Deos
di iudicat. V s que quo
iudicatis iniquitatem & facies
peccatorum sumitis.
Iudicate egeno
& pupillo, humilem & pauperē
iustificare. Eripite pauperem,
& egenum de manu
peccatoris liberate.
Ne scierunt
neq̄ intellexerunt
in tenebris ambulant,
mouebuntur omnia
fundamenta terre.
Ego dixi
Dii estis, & filii
excelsi omnes. Vos
autē sicut homines moriemini,
& sicut vnus de principibus
cadetis. Surge Deus
iudica terram, quoniam tu
hereditabis in oībus gentibus.

LXXXII. Canticum
psalmi Asaph.
Deus quis similis erit tibi,
ne taceas neq̄ compescaris
Deus. Quoniā ecce inimici tui
sonuerunt, & qui oderunt te
extulerūt caput. Sup p̄lm tuū
malignauerunt consilium,
& cogitauerunt aduersus
sanctos tuos.

אֵל תִּלְוֶה חֶרְבוֹנוֹ. וְיִבְחָשׁוּ
לְעַמֶּךָ וְיִמְנָעוּ לְעוֹלָם
וַיִּבְחָשׁוּ מִחֶלֶב חֶמֶת
וּמִצֹּר דְּבַשׁ אֲשֶׁר בְּעֵדָה
פֶּגַע מִיַּמֵּי לְאַסָּף
יְהוָה נִצָּב בְּעֵדֵי אֱלֹהִים
בְּקֶרֶב יְהוָה יִשְׁפֹּט
עַד-מִיָּמַי תִּשְׁפֹּט עוֹלָם
וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׁפֹּט
סֵלָה וְיִשְׁפֹּט דָּר
וַיְחַסּוּ עֲנִי וְיִשׁ
הַצְדִּיקָה פִּלְטוּ דָל
וַיִּבְגְּיוּ מִיַּד ר
רְשָׁעִים הַצְדִּיקָה
לֹא יֵדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ
בְּהַשְׂכֵּה יְהוָה לָנוּ
יִמְנָעוּ כָּל-מִסֵּי יִצְחָק
אֲנִי-יִשְׁמְרֵנִי אֱלֹהִים
אִמֵּם וּבְנֵי עַלְיוֹן
כְּלֵבָם אֲנִי כְּאִם
תִּמְחִיחַ וּכְאִחַד הַשָּׂרִים
תִּפְלֹק יְקִימֵה אֱלֹהִים
שִׁפְטֵה אֲרִכֵּי אֵת
תִּנְחַל בְּכָל-הַגּוֹתִים :

πᾶ. Ὁ θεὸς ἦν ἐν
ἐν συναγωγῇ θεῶν,
ἐν μέσῳ δὲ θεῶν
διακρίνει. Ἐὖς πότε
κρίνετε ἀδικίαν, καὶ
προσωπῶσθε ἁμαρτανῶν
λαμβάνετε διὰ
διὰ φθῆκα. Κρίνατε ὀρφανῶν
καὶ πτωχῶν, ταπεινῶν καὶ
πενητῶν δικαιοῦσατε.
Ἐξέλεθε πένητας
καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς
ἁμαρτανῶν ῥύσαθε
αὐτοῦ. Οὐκ ἔγνωσαν
ὄντι σωτήκαμ
ἐν σκοτῇ διαπορεύομεθα
Σαλαθήτωσαν πάντα
τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ
ἐστέ καὶ υἱοὶ
ὑψίστου πάντες, ὑμεῖς
δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε,
καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων
πίπτετε. Ἄνασσα ὁ θεὸς
κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ
κατακληρονομήσας ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

πᾶ. Ὁ θεὸς
ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται
τοῖς, μὴ σιγήσῃς μὴ δὲ
κατατρούνησῃς ὁ θεός.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου
ἤχησαν, καὶ ὁμοιοῦντί
ἐστι ἡραν κεφαλῆς. Ἐπὶ
τοῦ λαοῦ σου κατεψῆ
μουργήσαντο γνώμην,
καὶ ἐβουλεύσαντο
κατὰ τῶν ἁγίων σου.

וַיֹּאמְרוּ בָנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִבְרָאֵם מִנָּה
וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל
עוֹד: כִּי-נִחְצְצוּ לְבָב
יְהוָה עֲלֵיךְ בְּרִית
יִכְרְתוּ: אֱהִי אֵימָה
וְיִשְׁמְעוּ אֱלֹהִים מִיָּבֵב
וְהַגֵּרִים: גִּבְלָה
וְעַמּוֹן וְעַמְלֵק
פְּלִשְׁתִּים עִם-יִשְׂבֵּי
צוּר: גַּם-אַשּׁוּר
נִלְתָה עִמָּם הַיּוֹי
זֹרַע לְבָנֵי-יִשְׂרָאֵל
סֵלָה: עֲשֵׂה לָהֶם
כַּמֶּדִן כַּסִּינִי
כַּיִבֵּן כַּנְּגֵז
קִישׁוֹן: נִשְׁמָה
בְּאֵץ דָּאָר הַיּוֹי
דָּמֵן לְיָדַי: וְ
שִׁירְמֹו נִדְיָמֹו
כַּעֲרֹב וְכַזְּבָב
וְכַזְּבָב וְכַזְּבָב
כַּל-נֶסֶם כַּמֶּדִן אֲשֶׁר
אָמְרוּ נִרְשָׁה לָהֶם
אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים
יִהְיֶה שִׁירְמֹו
כַּנְּגֵז כַּנְּגֵז
כַּקֶּשׁ לְבָנֵי הוֹ
הַיּוֹי: כַּיִבֵּשׁ
הַבְּעָרִים יַעֲזֹב
וְיִלְהַבֵּת הַחֲלָמִשׁ
וְהַיּוֹי: כֵּן הוֹ
הַיּוֹי כַּסְעֵרָה
וְכַסְפָּה הַבְּהֵלִים:
כַּלֵּא פְּנֵיהֶם קִלּוֹן
וְכַקֶּשׁ שְׂמֵךְ יְהוָה:
יִבְשׁוּ הַיּוֹי:
עוֹד עַד וְיִחַפְּרוּ
וְיִבְשׁוּ: וְיִדְעוּ
כִּי-אֱמֵת שְׂמֵךְ יְהוָה
לְבָרֶךְ עֲלֵינוּ עַל

Dixerunt venite
& conteramus eos de gente,
& nō sit mēoria noīs israelis
vltra. Qm̄ tractauerūt corde
vno, contra te fedus (mee
pepigerūt. Tabnacula idu
& ismaelitarum, moab
& agarenī. Gebal
& amon & amalec
palestina cum habitatoribus
tyri. Sed & assur
affociatus est eis,
facti sunt brachiū filioꝝ Lot
in perpetuum. Fac illis
sicut midian & cicera,
sicut iabin in torrente
chifon. Contriti sunt
in, en, dor fuerunt
quasi sterquilinium terre.
Pone duces eorum,
sicut Oreb & Zeb
& Zebeah & Salmuna
oēs principes eorum. Qui
dixerunt possideamus nobis
pulchritudinem Dei.
Deus meus pone eos
vt carduum,
quasi stipulam ante faciem
venti. Quomodo ignis
comburit siluam,
& sicut flamma deuorat
montes. Sic
psequere eos ī tēpestate tua,
& ī turbine tuo cōturba eos.
Imple facies eoꝝ ignominia,
& querēt nomē tuū DEVS.
Cōfundantur & cōturbentur,
vsq; in seculum, & erubescāt
& pereant. Et sciant
quia nomen tuū est DEVS,
solus tu excelsus super

Dixerunt, venite
& disperdamus eos de gente,
& non memoretur nomē israel
vltra. Quoniam cogitauerūt
vnanimiter, simul aduersum te
testm̄ disposuerūt tabernacula
& hismaelite. Moab (idumeoꝝ
& agarenigebal
& amon & amalech
alienigene cum habitantibus
tyrum. Etenim assur
venit cum illis,
facti sunt ī adiutoriū filiis Loth.
Fac illis
sicut madian & sifare,
sicut iabin in torrente
cyfon. Disperierunt
in endor, facti sunt
vt sterqus terre.
Pone principes eorum,
sicut oreb & zeb
& zebee & salmana.
Omnes principes eorum qui
dixerūt hereditate possideamus
sanctuarium Dei.
Deus meus pone illos
vt rotam,
& sicut stipulam ante faciem
venti. Sicut ignis
qui comburit syluam,
sicut flamma comburens
montes. Ita
psequeris illos in tēpestate tua,
& in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorum ignominia,
& querent nomen tuū domine.
Erubescant & conturbentur
in seculū seculi, & confundātur
& pereant. Et cognoscant,
quia nomen tibi dominus,
tu solus altissimus in

Εἰπαυ δὲ οὗτοι
ἢ ἐξολοθρευόμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους,
ἢ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα ἰσραὴλ
ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσθητο
ἐν ὁμοῦν ἅπαντα αὐτὸ, κατὰ σοῦ
διαθήκῃ διεθείτο. Τα σκηνώματα τῶν
ἢ αἰσμαηλίται. Μοάβ (ἰδουμαίω)
ἢ αἰ ἀγαρηνοί. Γεβὰ
ἢ ἀμμων καὶ ἁμαλίκα
Ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικοῦντων
τύρον. Καὶ γὰρ καὶ ἀσσυρ
συμπαρεύετο μετὰ τῶν,
ἐγγρήθησ' εἰς ἀντιλήπην τοῖς υἱοῖς λώε
διαβάλαμα. Πάισον αὐτοῖς
ὡς τῆ μαδίαμ ἢ τῶ σοσαίρα,
ὡς τῶ ἰαβείμ ἐν τῶ χφμαίρρα
κισων. Ἐξολοθρευθήσαν
ἐν ἀενδιάρ, ἐγγρήθησαν
ὡσεὶ κόπρος τῆ γῆ.
Οὗτους ἄρχοντας αὐτῶν
ὡς τὸν ὠρήβ καὶ ζήιβ
ἢ ζέβιε καὶ σαλμάνων
πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. Οἱ τινες
ἔποιον κληρονομίω μὴ
ἑαυτοῖς τὸ ἁγίασθριον τοῦ θου.
Ὁ θουδμου θου αὐτοῦ
ὡς τροχόν,
ὡς καλαμὴ κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ
ὃ διαφλέξῃ δρυμόν,
ὡσεὶ φλόξ ἢ κατακαύσει
ὄρη. Οὕτως
καταδιώξῃ αὐτοὺς ἐν τῆ κατὰ πείθισσ,
ἢ ἐν τῆ ὀρήθσου σωταράξῃ αὐτοῦ.
Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας,
ἢ ζητήσουσι τὸ ὄνομα σου κύριε.
Ἀισχυνθήτωσαν ἢ ταρᾶχθήτωσαν
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἢ ἐν τράπητῶσ
ἢ ἀπολεάσωσαν. Καὶ γγώτῶσαν
ὅτι ὄνομα σου κύριος,
οὐ μόνος ἔσῃ σοῦ ἐπὶ

قالوا اتعالوا	בְּיָמֵינוּ	Dixerunt venite
من الامر	ונבסיענו מלפנינו עם	& disperdamus eos ne sint populus,
ولا يذكركم بعد اسم اسرائيل	ולא אזכר שמא ישראל	& non cōmemoretur nomen israel
توا مروا جميعا مفقرين	הובי אחים את מלכין בכל	amplius. Quoniā cogitauerūt in toto
بعلو بهم وتعا هذوا على	לפני עלך כחו ומטולת	cōde adūsū te pariter, & ppea adūsū te
عهدا مساكن الاذوميين	קיימה גזרון : משכני	pa ctum pepigerunt. Tabernacula
واسما عيليين مواب	אזמא : תרבא : מאבא	ldumeorum & arabum, moabite
والله حبرين جبال	יהונגרא : גובא	& yngarinite. Gebalite
وعمان وعاليق	ועמא : ועמלק	& amonite & amalechite,
الغربا القبايل مع ساكني	وفلسطينا عيس : سري	& palestini cum habitantibus
وايضا اسور	سوري : لوزون : سنبر	tyrum. Sed & Senacherib
ساعدهم و . وكانوا	ملكنا دامتور ايتحفر	rex assyrie associatus est
لبني لوكا	عمرتون مؤون ذرتي لادني لوت	illis, fuerunt adiutorio filiis Lot
اصنع بهم مثل	لعلمنا : عبيد لوزون	in perpetuum. Fac illis
صنيعك بمدين وسيسرا	هذ عبيدك للمدين وللسير	sicut fecisti madianitis, & cisare,
واحد	وهذ عبيدك لادني بنهدل	& sicut fecisti Iabin in valle
ميسون محفوا	دقيسون : جاستي : موز	chifon. Dispersi fuerunt
في عين دور وكانوا	فعلينا دواتر مؤون هذ	ad fontem dor, facti sunt sicut
الارض	رعيان ديميس لالتع	stercus conculcatum in terra.
ملوكهم	سني : مؤون : ربن : مؤون	Pone eos & principes eorum
وزيد	هذ عورب وهذ زيب	sicut Oreb, & sicut Zeb,
وصفونا	وهذ زبنا ع	& sicut Zebah, & sicut Zalmun,
وجمع اشرفهم وهو لا	وكا ملك مؤون : هذ	& omnes reges eorum. Qui
الدين قالوا هملوا نرت	امر ونيرت لبيد	dixerunt hereditabimus nobis
الان قد سر الله	يت كل ديدت انا هيس :	quicquid electum est Dei.
اهر احطهم	الاهي سوي مؤون هذ	Deus meus pone eos sicut
كا لهشيم	نيلنا دمتن لعل واول	rotam que voluitur & mouetur
وكا لمصباح امام	ولا نيت بمؤون هذ	& non consistit in decliu, & sicut
ومثل النار	كسا مق وعا : هذ امنا	paleam coram vento, & tanquā ignem
الفياض	دبعرا كحورنا هذ	qui comburit filuam & tanquam
المحرفه	نلهوبنا دمتن لعل	flammam que comburit
هكذا	ورد تورا : هذ	& vorat montes. Sic
ابعدهم بعو اضف	مردوفون فعلة هذ	persequere eos in tempestate tua,
برجزك	وبعقد تبهال : مؤون	& furor tuus inturbet eos.
ندلا	ملا امنا مؤون كليل	Imple facies eorum ignominia,
اسمك يارب	مبعون سمك : مؤون	& querent nomen tuum Deus.
وليخزوا ويجزعوا	يفزون مؤون	Confundantur & inturbentur
وليعدروا	لعلمنا ملنا مؤون	in secula seculorum, & erubescant
وليعلموا	ويعدون : مؤون	& pereant. Et sciant
ان اسمك الرب	امنا سمك : مؤون	quoniam tibi nomen est Deus,
وانت وحدك المتعالي	فلهوذ عيلنا	solus tu altissimus pre

כל יבנה omnem terram.
פד למצות LXXXIII. Advictoria.
על הגמית לבני Haghitina. i. cithara ab ur
קדור מוסר Quorah. ps. (be' gat, filioꝝ
מסד ידחה Quam amabilia
מטבנתיה יהוה tabernacula tua DEVS
צבאות נבספד exercituum. Defiderat
ונס בלחה נפש atq; deficit anima mea
לחצרות יהוה לבני in aulis DEI, cor meum
ובשרי ירננו אל & caro mea, laudabunt
אלתיגם צפוד Deum viuente. Sigdē passer
מצאה בית וידוד inuenit domum, & hirundo
קן לה אשר שתת nidum sibi, vbi ponat
אפרחיה את pullos suos.
מזבחתיך יתנו Altaria tua DEVS
צבאות מלכי ואלהי exercituū, rex meus & De
ישרי יושבי Beati q; habitant (us meus.
ביתך עד in domo tua, perpetuo
יתלוד סלה : laudabunt te in eternum.
אשרי אדם עור Beatus hō cuius fortitudo
לו בד מסלות in te est, laudationes
בלבכם עבר in corde eius. Transcuntes
בעמק ירפנא in valle fletus
מצין ש fontem
ישירתי גם- ponent eam,
פירות יע benedictionibus quoq;
יעטו מוהה : amictetur doctor.
ילנו מוהה : Ibunt de fortitudine
יאלוהו in fortitudinem,
יעתו א comparebunt
יאלוהו apud Deum
מצין : in cion.
יהוה אלהים צבאות DEVS, Deus, exercitus
ימצת תפלה exaudi orationem meam
האזנה אלהי עקב ausculta Deus iacob,
סלה מגנו ראה ī perpetuū. Clypeus nī vide
אלהים והפס פני Deus, & attende faciem
משיחך כי טוב עם messie tui. Qm̄ melior ē dies
גוועיה ס in atris tuis
מאף גוועיה super millia. Elegi
הסתופף בגר abiectus esse in domo

omni terra
LXXXIII. In finem
pro torcularibus filiis
chore. Psalmus.
Quam dilecta
tabernacula tua domine
virtutum concupiscit,
& deficit anima mea
in atria domini. Cor meum
& caro mea, exultauerunt
in Deum viuum. Etenim passer
inuenit sibi domum, & turtur
nidum vbi reponat
pullos suos.
Altaria tua domine
virtutū, rex meo & Deus meo.
Beati qui habitant
in domo tua domine in secula
seculorum laudabunt te.
Beatus vir cuius est auxilium
abs te, ascensiones
in corde suo disposuit
in valle lachrymarum
in loco
quem posuit.
Etenim benedictionem
dabit legislator,
ibunt de virtute
in virtutem,
videbitur
Deus deorum
in syon.
Domine Deus virtutum
exaudi orationem meam,
auribus percipe Deus iacob.
Protector noster aspice
Deus, & respice in faciem
Christi tui. Quia melior ē dies
vna in atris tuis
super milia. Elegi
abiectus esse in domo

παλαιά τῶ γῆν.
πρ. Εἰς τὸ τέλος
ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς
κυριε τάλμος.
Ὡς ἀγαπητὰ
τὰ σκηνώματα σου κύριε
τῶν δωμάτων. Ἐπιποθεῖ
ἢ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου
ἢ ἠσάρεμον ἠγαγιασάμετο
ἐπὶ θεῶν ζῶντα. Καὶ γὰρ στροθίον
ἔδρει ἐαυτῷ οἰκίαν, ἢ τρυγῶν
νοστίον ἐαυτῆς, οὐ θῆσει
τὰ νοστία ἐαυτῆς.
Τὰ θυσιαστήρια σου κύριε
τῶν δωμάτων, οὐ βασιλεύμας ἢ ὁ θεός
Μακαρία οἱ κατοικοῦντες
ἐν τῷ ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων, ἀνεύσουσιν. Διατάλαμα
Μακαριος ἀνὴρ ὡς εἰν ἀντήλητις
ἂυτῷ παρὰ σοί, ἀναβάσεις
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
Εἰς τῶν κοιλία τὰ κλαυθμῶδες,
εἰς τὸν τόπον
οὐ ἔκετο,
ἢ γὰρ ὀλλοίος
δῶσει ὀνομοθετῶν.
Πρεύσονται ἐκ δωμάτων
εἰς δύναμιν,
ὀφθήσεται
ὁ θεός τῶν θεῶν
ἐν σιών.
Κύριε ὁ θεός τῶν δωμάτων,
εἰσακουσον τῆς προσάχημον,
ἐνώτισαι ὁ θεός ἰακώβ. Διατάλαμα
ὑπερασπίσα ἡμῶν, ἵδε
ὁ θεός, ἢ ἐπιβλεψόν εἰς τὸ πρόσωπον
τὸ χρυσοῦσον. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα
μία ἐν ταῖς αὐλαῖσιν σου,
ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξέλεξήμην
παρὰ πτεῖναι ἐν τῷ ἁγίῳ

الارض جمع

כל ימי ימיך

omnibus habitatoribus terre.

LXXXIII. In laudem,

cithara allata ab vrbe gat,per
manū filiorū Quorah laudatoria.

לשפחה על

כי נראתא מאן גת על

ידיון דבני קרח המשפחה

מ-מינון דרומן

מ-פניך יי

Quante nam ille dilectiones
tabernaculorum tuorum DEVS

exercituum.Languet
atq; desiderat anima mea

in aulis DEI.Cor meum
& caro mea exultauerunt in Deo

permanenti.Equidem columba
inuenit domum & turtur

nidum sibi,quod legitimi sint
pulli eorum vt offerantur

super altare tuum,DEVS
virtutum rex meus & Deus meus.

Beati iusti
qui habitant in domo sanctuarii tui,
adhuc laudabunt te in eternum.

Beati viri quorum fortitudo
eis in verbo tuo, fiducia

ī corde eorū. Peccatores autē q trāsibūt
in profundum gehenne plantum

plangent, sicut fontem
ponent illum, at qui benedictione

amicientur qui insudant
vt discant legem tuam.

Ibunt iusti a domo
sanctuarii ad domum studiorum,

apparebunt labores de lege
eorum coram DEO,

qui diuinitatem suam posuit in cion.
Dixit David DEVS Deus exercitus

accipe orationem meā, ausculta Deus
Iacob semper.

Meritum patrum nostrorum respice
Deus, & attende faciem

MESSIE. Quoniā melior ē habitatio
vnius diei in aulis sanctuarii tui, quam

mille in captiuitate, elegi
abiectus esse in domo sanctuarii

A. Egyptia, arabica
interpretatio sic habet,
conformiter magis la-
tine & reliquis inter-
pretationibus.

مساكك محبوبه
أدينا الرب اله
القوات نفسي
تشدت وتدوب
الوان ادخل الرب
ديار الرب قلبي
وجسمي

المر مور
الدال والشمنون

مساكك A

مستحبه يارب

اله القوات فذلك

ذاقت واشتهت

ديار الرب جسمي

وعلمي يفر حان

بالله احي لان العفور

وجعله مسكنا واليمان

عشا حيش ينعف

فر احضن

الي جانبك بخط يارب اله

القوات انت ملكي والي

كوباهم الذين يحلون

في محل قدس

ليسبحوك الي الابد

كوبي الانسان الذي ناتي

بصرته من عندك يارب

ذلك الذي جعلت في قلبه

سنتك وحل في عمق

البتا في المكان

الجد اتخذته مسكنا

لان واضع

الاموس يبعث البركات

يسبرون من قوة

الي قوة اله الاله

يكلر

في دهيون

اللهم الاله القوات

استجب لاتي

وانصت يا اله يعقوب

وانكربيا اله عودنا

اعكف الي ووجه

مسيحك فان يوما

واحد في ديارك افضل

من الاف لك اخترت

ان اوجد كرجا في

لا يدركا فبيت مقدسا

يمتد فدرت مقدس من

الرف فلولها فهدر

لا يدركا فبيت مقدسا

A. i. Mallem esse uis
lis portarius, mallem
q3 seruire i domo Dei
mei, q3 habitare in ta-
bernaculo simplicitatis.

אלהי מזור באהל
רעע כי שמש ומגן
יהוה אלהים ירו
וכבוד ירו יהוה
לא ימנע
טוב להלך ספקי
יהוה צבאות אשר
אדם בוטח בך
פה למנצח
לכני קרח מידו
רצת יהוה ארצה
טוב שבח עקב
נשאת עון עמך
כפית כל חטאתם
כלה אספת כל
עברתך השיבות
מחרן אפך שובנו
אלהי ישענו והפך
כעסך עכנו
הלעולם האנו בני
הכשך אפך לחר
ודור הלא אתנו
תשוב רחמינו
ועמך ישמחו בך
הראנו יהוה חסדך
וישעך החר לנו
אמעה מה יעבר
האל יהוה כי יפך
שלום אל עמו וא
רחמינו וא
ישבו לכבוד
לכד קרוב לראו
ישעו לשכן כבוד
בארצנו חסד ואמת
נפגשו צדק ושלום
נשקו אמת מאוץ
תצמח צדק משמים
נשקו אגם יהוה
ימן תשוב וארצנו
תמן יבילה צדק
לכני יתן חסד

Dei mei, magis q̄ hītare ī tab.
ī pietatis. Quia sol & scutū
DEVS, Deus gratiam
& gloriā dabit, DEVS
non prohibebit
bonū ab his q̄ ambulāt ī p̄fec
DEVS exercituum, beatus
homo, quī confidit in te.
LXXXV. Ad victoriā.
Filioꝝ Quorah. Psalmus
Volūtas tua Deo ad trā tuā,
A. reduxisti captiui. Iacob.
Dimisisti iniquitatē pp̄lo tuo,
operuisti omnia peccata eorū
in p̄petuū. Cōtinuisti omnē
indignationē tuā, conuersus
es ab ira furoris tuī. Cōuerte
nos DEVS salus n̄ra, & auerte
iram tuā a nobis.
Nūqd ī etnū irasceris nobis,
extēdēs irā tuā ī gnationem
& generationem. Nonne tu
reuertens viuificabis nos,
& populus tuus letabit ī te.
Oñde nob̄ DEVS mīfī. tuā,
& salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur
Deus DEVS, loquet enim
pacē ad populum suum, & ad
pios suos vt non
conuertantur ad stulticiā.
Verūtñ p̄pe ē hos q̄ timēt eū
salutare eius, vt habitet gl̄ia
in trā n̄ra. Mīfīcōdiā & uitas
iūicē obuiauēerūt, iusti, & pax
deosculate s̄t. Veritas de tra
orietur, & iustitia de celo
manabit. Sed & DEVS
dabit bonum, & terra n̄ra
dabit germen suum. Iustitia
ante eum ibit, & ponet

Dei mei, magis q̄ hītar ī tabna.
pctōꝝ. Quia mīfīcōdiā & ve
diligit Deus, gratiam
& gloriā dabit dominus.
Non priuabit
bonis eos q̄ ambulāt ī īnocētia,
domine virtutum beatus
homo qui sperat in te.
LXXXIII. In finem
filiis chore.
Benedixisti domine terrā tuā,
auertisti captiuitatem iacob.
Remisisti iniquitatem plebis tue,
operuisti omnia peccata eorū.
Mitigasti omnem
iram tuam, auertisti
ab ira indignatōis tue. Cōuerte
nos Deus salutaris n̄r, & auerte
iram tuam a nobis.
Nūqd ī etnū irasceris nobis,
aut extēdes irā tuā a gnatione
in generationem. Deus tu
conuersus viuificabis nos,
& plebs tua letabitur in te.
Oñde nobis dñe mīfīcōdiā tuā,
& salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur
in me dñs Deus, qm̄ loquetur
pacem in plebem suā. Et super
sanctos suos, & in eos qui
conuertuntur ad cor.
Verūtā mē prope timētes eū,
salutare ipsius, vt ī habitet gl̄ia
ī terra n̄ra. Mīfīcōdiā & veritas
obuiauēerunt sibi, iustitia & pax
osculate sunt. Veritas de terra
ortā est, & iustitia de celo
prospexit. Etenim dominus
dabit benignitatē, & terra n̄ra
dabit fructum suum. Iustitia
ante eum ambulabit, & ponet

Το θεος μωυ, η οικηθη εν σκηνωσιν
αμαρτωλων. Οτι ελεος η αληθεια
αγαπα, κυριος, ο θεος χαρις
η δωσαν δωσει. Κυριος
ουσειρει
Τα αγαθα τοις πορευομενοις εν ακακια
Κυριε ο θεος των δωσωμεων, μακαριος
αθρωπος ο ελπιζει εν τω σε.
πδ'. Εις το τέλος τοις
ιρις κορε θαλμος.
Ευδωκισας κυριε τω γηγσου,
απειρετας τω αιχμαλωσιου ιακωβ.
Αφηκας τας ανομιαι τω λαου σου,
εκαλυψας πασας τας αμαρτίας αυτων.
διαθαλαμα. Κατεπαυσας πασων
τω οργησου, απειρετας
απο οργης θυμου σου. Επειρε τον
ημας ο θεος σωτηριων ημων, η απειρε τον
θυμου σου αφημων.
Μη εις τους αιωνας οργιζητ ημιν,
η διατεινεις τω οργησου απο γημας
εις γημας. Ο θεος, συ
επειρετας ζωαεις ημας,
η ολας σου, αφρηθησεται εν τω σε.
Δειξον ημιν κυριε το ελεου σου,
η το σωτηριου σου δω ημιν.
Ακουσομαι τι λαλησει
εν εμοι κυριος ο θεος. Οτι λαλησει
ειρηνη εν τω λαω αυτου, η εν τω
τους οσιους αυτου, και εν τω τους
επειρεφοντας καρδια εν αυτου.
Πλω εν τω των φοβουμενων αυτου
το σωτηριον αυτου, το κατασκηνωσαι δω αυ
εν τη γη ημων. Ελεος η αληθεια
σωτηγησων, δικαιοσυνη η ειρηνη,
κατεβησων. Αληθεια εκ της γης
αγετιλε, η δικαιοσυνη εκ του ουρανου
διεκυτε. και γαρ ο κυριος
δωσει χαρηστητα, η η γη ημων
δωσει τον καρπου αυτης. Δικαιοσυνη,
ενωπιου αυτου προτωρευσεται, η θησει

الزبد افر افضل من المقام في
 مساكن الخواص الرب الاله
 يحب الرحمه والعدل
 ويعطي النعمة والتسبحة
 للذين يسلكون بالنعمة
 لا يعدهم الرب الخبرات
 اللهم اله العوالم كرمي
 الانسان المذنب كل عليه
 المزمور
الرابع والتمنون
 رضى يا رب عن ارضك
 ورخت سدي يعقود
 غفرت ذنوب شعك
 سترت جميع خطاياهم
 سكتت كل رجزك
 ورخت شدته غضبك
 اقبل وارض رجزك عنا
 ولا تسقط علينا
 اعطينا الرب
 الابد انت الله
 نعطك علينا واخذينا
 ليسرت شعبتك
 اظهر لنا ايارب رحمتك
 وهب لنا خلاصك
 لسمع ما يقول
 الله ربنا لا تبتكر
 بالسلامة على شعيتك
 وابرازه والمنصرفين
 اليه بعلو بهم
 خلاصه فريد
 من اتقيا به مجدته
 اجل في ارضنا الرحمه والعدل
 تلاقيا والبر والسلامة
 تقابلنا الخف من الارض
 اشرق اولعدل من السماء
 اطلع لان الرب
 يعطي الخبرات والارض
 ذاتي بشمرتها العدل
 وينبغي امامه ويثبت

Del mei, magis q̄ habitare ī taEnaculis
 impiorum. Quoniā sicut ar excelsa
 & clypeus fortis DEVS Deus,
 gratiā & gloriam dabit DEVS, non
 priuabit beatitudine ambulantes
 in perfectione. DEVS
 exercituum beatitudo homini
 speranti in verbo tuo.
**LXXXV. In laudē, p̄ manū
 filiorum Quorah, Laudatoria.**
 Volūtas tua Deus ad terrā tuā, amoC
 captiuitatem domus Iacob. (uisti
 Remissiisti iniquitatem populo tuo
 operuisti omnia peccata eorum
 in eternum. Temperasti omnem
 iram tuam, conuersus es a
 fortitudine ire tue. Conuerte nos
 Deus redemptor noster, & cesset
 ira tua a nobis.
 Nunquid possibile est quod in ppetuū
 irascaris nobis, extendens furorē tuū
 a gñatōe ī gñationē. Nōne tu cōuersus
 vitam prestabis nobis, & populus tuus
 letabitur in verbo tuo,
 ostēde nobis DEVS benignitatē tuā,
 & redemptionem tuam da nobis.
 Audiam quid loquat ur
 Deus, quoniam loquetur
 pacem populo suo & piis suis
 & non conuertentur
 ad insipientiam.
 Siquidem prope est timentibus ab illo
 redemptio eius, vt habitet gloria
 in terra nostra. Benignitas & veritas
 obuauerunt inuicem, rectitudo & pax
 coniuncte sunt. Veritas de terra
 pulsuauit & iustitia de celo
 manauit. Insuper & DEVS
 dabit beatitudinem, & terra nostra
 dabit germen suum. Iustitia
 ante eum ibit & ponet

A. Sunt qui putant,
 ex pmo huius psalmi
 uericulo posse manife
 stum ualidoq; elici ar
 gumentū ad demon
 strandū beatissimā uir
 ginē mariā nequaquā
 cō
 traxisse maculā ori
 ginalis peccati. Sd dif
 ficilior hec q̄stio q̄ ut
 possit breui sermone
 determinari, ī quator
 p̄clarissimorū uitorū in
 genia insudarūt. Nec
 solius facti Hidelphō
 si authoritas, p̄ferēda
 est authoritati Augu
 stini, Hieronymi, Am
 brosi, Gregorii & cete
 rorū omnīū sanctorū.
 Verū hec obiter & in
 trāscursu. In nris ue
 ro scholiis sup Pauli
 epistolis, ex x̄ fessode
 re hāc egimus. P̄ferat
 uero magis hoc loco
 nris cōicere, q̄ de uir
 ginitate beatissime uir
 ginis, offendi in cōmē
 tariis hebreorū patrū.
 Ex annotatiōibus. R.
 Mosse hadarssan את
 מארץ העמת וזן קטטים
 נשקף אפר ר יודן
 הוא השועתנו שתעמת
 מארץ באפעעות אלהי
 יהוה נקשרות שניהם
 יחד ולפת אפר העמתולא
 אפר תולד לפי שלאתתיה
 דומה לתולדת בריות
 העולם אורא נפרדת בלה
 הנזר היה עתה משיעני
 ונזקנו אשד שוחהו
 אלהים והאוא שאמר גם
 ייתן השוכ וארענו תתן
 יבולה ודאמת הוא כיאן
 משיעני שם אבינו שיענו
 אלא הוא נסתר פגעני
 החכונ עד שיבוא הוא
 י. Veritas d̄ ter germinabit siue cre
 scet, & iustitia de celo
 pulsaueit, siue pullula
 bit, & nō dixit nascet.
 Quā nimirū generatio
 siue natiuitas eius, nō
 erit similis, gñatōi siue
 natiuitati creaturarū q̄
 sunt in mundo immo
 diuersa & distans, ab
 ō focio & cōiunctōe,
 & hic erit saluator n̄
 & iustus n̄, quē mittet
 Deus, & hoc ē q̄ dicit
 Vtiq; Deus dabit bon
 nū, & terra nostra da
 bit germen suū. Con
 P iiii

in via gressus eius.
LXXXVI. Oratio Davidis.
 Inclina DEVS aurem tuā,
 responde mihi, quia egenus
 & pauper sum ego. Custodi
 aīam meā, quia misericors sum,
 salua fruū tuū, tu DEVS mō
 q̄ confidit ī te. Misere mei Deus,
 quoniam ad te clamabo tota
 die, letifica animam
 ferui tui, quia ad te
 animam meā leuau.
 Tu enim domine es bonus
 & propitiabilis
 & multus
 misericordia,
 omnibus qui inuocant te.
 Auribus percipe domine
 orationem meā, & ausculta
 vocē deprecationū mearū.
 In die tribulationis mee
 inuocabo te, quia r̄idebis mihi.
 Non est similis tibi, in Diis
 Deus & nō est s̄m opera tua.
 Omnes gentes, quas fecisti
 venient & adorabunt
 coram te Deus,
 & glorificabunt nomen tuū.
 Quia magnus es tu,
 & faciens mirabilia
 tu Deus solus.
 Doce me deus viam tuam
 vt ambulē ī veritate tua, vni
 cor meū vt timeat nom̄ tuū.
 Cōfitebō tibi DEVS deo mō
 ī toto corde meo, & gl̄ificabo
 nomē tuū ī sempitnū. Quia
 misericordia tua magna s̄t me,
 & eruisti animam meam
 de inferno extremo.
 DEVS superbi surrexerunt

in via gressus suos.
LXXXV. Oratio David.
 Inclina domine aurem tuam
 & exaudi me, quoniam inops
 & pauper sum ego. Custodi
 aīam meā quoniā sanctus sum,
 saluū fac fruū tuū Deo meo spe
 c̄antē ī te. Misere mei dñe
 quoniam ad te clamaui tota
 die, letifica animam
 ferui tui, quoniam ad
 te domine animam meā leuauī.
 Quoniam tu domine suavis
 & mitis,
 & multe
 misericordie
 omnibus inuocantibus te.
 Auribus percipe domine
 orationem meam, & intende
 voci deprecationis mee.
 In die tribulationis mee
 clamaui ad te quia exaudisti me.
 Non est similis tui in diis
 domine, & nō est s̄m opera tua.
 Omnes gentes quascūq; fecisti
 venient & adorabunt
 coram te domine,
 & glorificabunt nomen tuum.
 Quoniam magnus es tu
 & faciens mirabilia,
 tu es Deus solus.
 Deduc me domine in via tua,
 & īgrediar ī veritate tua, letet
 cor meū vt timeat nomen tuū.
 Cōfitebor tibi dñe Deus meus
 ī toto corde meo, & glorificabo
 nomen tuum in eternū. Quia
 misericordia tua magna ē sup me,
 & eruisti animam meam
 ex inferno inferiori.
 Deus iniqui insurrexerunt

εις οδον τα διαβήματα αυτου.
 πε. Προς δαχη τω Δαβιδ.
 κλινον κυριε το ουσσον
 η εωακουσον μου, οτι πτωχος
 η πενης ειμι εγω. Φυλαξου
 τω ψυχην μου οτι σος ειμι, (ουσα)
 σωσον τ) δουλου σου ο θεος μου, τ) ελωις
 επισε. Ελεσον με κυριε
 οτι προς σε κεκραξομαι ολη
 τω ημερα. Ευφρονον τω ψυχω
 του δουλου σου οτι προς σε
 ηρα τω ψυχην μου.
 Οτι συ κυριε χρησος
 ηαι εωιφης,
 ηαι
 πολυλης
 παρι τοις εωικαλουμενοις.
 Ενωτισαι κυριε
 τω προσεχη μου, η προσχε
 τη φωνη της δεησιμου.
 Ευ ημερα θηψω μου
 εκεκραξα προς σε, οτι εωακουσα μου.
 Ουκ εστι ομοιωσαι εν θεοις
 κυριε, η ουκ εστι κατα τα εργα σου.
 Παντα τα ευη, οσα εποιησας,
 ηξουσι, η προσκυνησουσι
 ενωπιον σου κυριε.
 και δοξασουσι το ονομα σου,
 εστι μεγα εσυ,
 η ποιων θαυμασια,
 συ ε θεος μονος.
 Οληψου με κυριε εν τη οδω σου, (θητω
 η πορισουσαι εν τη εληθει σου. Ευφρονον
 η καρδια μου το φοβειν το ονομα σου.
 Εξομολογησομαι σοι κυριε ο θεος μου
 εν ολη καρδια μου, η δοξασω
 το ονομα σου εις τον αιωνα. Οτι
 το ελεου σου μεγα επεμε,
 η ερωσω τω ψυχην μου
 εξ αυτου κατωτατου.
 Ο θεος, παρανομοι εωαγετησθη

stat autē nō reperiri & nō esse qui enarret no men patris eius, neq3 qui illud sciat. Verū hoc occultum est ab oculis uulgi, donec ueniat ipse & manifestum faciat illud.

in via bona gressus suos.

LXXXVI. Oīo qua orabat Dauid.

Inclina DEVS aurem tuam, responde mihi, quoniam pauper & egenus ego. Custodi animam meam quoniam misericors sum redime seruum tuum tu Deus meus sperantem in te. Misere mei DEVS qm̄ coram te orabo tota die. Letifica animam serui tui, quoniam ad te DEVM animam meam leuabo in oīone, Quoniam tu ipse DEVS bonus es iustus, & remittis iis qui conuertuntur ad legem, & multus bonitate omnibus orantibus coram te, Exaudi DEVS orationem meam & intende voci fletus mei. In die tribulationis mee clamabo ad te, quoniam tu respondebis mihi. Non est preter te in angelis altissimis, DEVS, & nō ē sic opus tuū. Omnes populi quos fecisti venient & adorabunt coram te DEVS, & dabunt gloriam nomini tuo. Quoniam magnus tu ipse Deus noster, & faciens mirabilia tu Deus solus. Doce nos DEVS vias tuas, ambulabo in veritate tua, vni cor meum vt timeat te nomen tuum. Confitebor tibi DEVS Deus in toto corde meo, & honorificabo nomen tuum in eternum. Quoniam benignitas tua magna est super me, & liberasti animam meam de inferno terreno. Deus superbi insurrexerunt

A. Libro midraſtes hilim אמר ר' פנחס בשם ר' רובין עתיד הבה להביא להבור ולכרמל וליתן ירושלים בראש שנה נכון יהיה הר גית בראש הר ר' Pinchas in nomine rabi tauben. Futurum est ut Deus sanctus & benedictus, adducat taber & carmellu, & dabit Ierusalim in capite eorum iuxta illud qd dicta est. Isae. ii. & Michee. iii. Paratus erit mons domus Dei in capite montium. Vulgus hebreorum innisus his q supra dicunt credidit in aduentu Messie ciuitatem Ierusalim fore a loco proprio mouendam ponendam in uerticibus montis taber & montis carmelli. Horu uero fatuu & reprobu sen sum reprehendit. R. Salomon, in comitariis Isae, dicens ויהי בארץ הימים לפי שיכלו הפושעים כמו שאמו לפעולה נכון יהי כל הענין עד לכו ונלכה בארץ כי נשתה הגג מסב הדבור אל השכינה כי כל מה שנשתה את עמך בעונם היה כי עד מלאו וכל הענין כל הפרטיות מוסכו זו על זו עד אשר לא נאלץ כבוד בארץ הימים כשיכילן פושעים לישגי להם נכונותוקן בראש הרים בהר שהוא ראש לכל

في الارض حناواته
المز مور الحامس والتمنون
اقتل الي يارب
واسدخب لي
فانني اما
مسكين وبعيف احفظ
نفسى لاجل
اللهم خلص عبدك الراجي
لدار رحمتي يارب
فانني دعوتك النهار
كله مرج نفسي
غدا فان
نفسى ابتطنت
اليك يارب لانك انت يارب
بار عا دل
تغزر الرحمة
عليك الدين يد عودك
اللهم تغبل
صلاتي واسمع
صوت نكر عبي
لانني دعوتك
في يوم شدتي
فا ستخبلني
ليس مثلك ياربي
واهي ولا مثل اعمالك
لان جميع الامم الذين
خلقت يا تون و
امامك يارب
ويسبحون
لاندك عظيم
الايات و
الله العظيم و
اهدني يارب لكرتك
حتى اسلك في عدلك وليفرح
قلبي حين يخشى اسمك
اشكرت ياربني واهي
من كل قلبي واسبح اسمك
الي الابد لان
رحمتك سايفه
اخخلدت نفسي
من اسافل اجير
اللهم ان

על ועדת ערצם
 בקשו נפש ולא
 שמדלנגדיס ואתה
 יהיה אלה רחום
 וחנן אחד אלים
 ורב חסד ואמת :
 פנה אל ורחמי
 הנדה עוד לעבדך
 וחשיעה לבן
 אמרה : עשה עמי
 את לטובה
 ורחמי
 וטוב
 ויבשו כי
 אלה יהוה
 עז רחמי ונ
 ורחמי :
 פו לבני קרח
 פסלם
 יסודות בתי יהוה
 קדש : אה
 אתה יהוה שבעה
 ציון סגל משכנות
 יעקב : נב
 נבדיות מפרך בך
 עיר האלהים סלה :
 אוקר רהב ויבבל
 ליעצ הנח פלשת
 ויצר עם כוש זה
 ילד שם ויהוה
 ולציון יבבל
 גיש ויהוה
 ילד בנה ויהוה
 יבנה עליון :
 יהוה ספר בכתוב
 עמים
 זה ילד שם סלה :
 ושם כח
 כח ויהוה
 כח מעיני
 בך :

adūsus me, & cetus robustorū
 quesierunt animā meā, & non
 posueūt te ī ospectu suo. Tu
 DEVS Deus misericors (aut
 & clemens, distans ab ira,
 & multe misericordie, & uiras.
 Respice ad me & miserere mei,
 da fortitudinē tuā suo tuo,
 & salua filium
 ancille tue. Fac mecum
 signum in bonitate,
 ut uideant
 qui oderunt me
 & confundantur, quia
 tu DEVS
 auxiliatus es mihi,
 & consolatus es me.
 LXXXVII. Filiorū quorah
 Psalmus, Canticum.
 fundamētū cuius ī mōtibus
 sanctuarii.
 Diligit DEVS portas
 cion sup omnia tabernacula
 Iacob. A.
 Gloriosa dicta sunt in te
 ciuitas DEI ī ppetuū (lonē
 Cōmēorabo Rahab, & baby
 his q sciūt me. Ecce palestina
 & tyrus cum ethiopia, iste
 natus est tibi.
 Ad cion autem dicetur
 uir, & uir
 natus est in ea, & ipse
 preparauit eam excelsus
 DEVS numerabit dū scri
 populos (bet
 iste natus est tibi in perpetuū.
 Et cantores
 sicut choream ducentes,
 omnes aspectus mei
 in te.

sup me, & synagoga potentium
 quesierunt animā meā, & non
 pprouerunt te ī ospectu suo. Et tu
 domine Deus misericors &
 & misericors, patiens &
 multe misericordie & uerax.
 Respice in me & miserere mei,
 da imperium tuum puero tuo,
 & saluum fac filium
 ancille tue. Fac mecum
 signum in bonum
 ut uideant
 qui oderunt me
 & confundantur, quoniam
 tu domine
 adiuuisti me
 & consolatus es me.
 LXXXVI. Psalmus canticum
 filiis chore.
 Fundamenta eius in montibus
 sanctis,
 diligit dominus portas
 sion super omnia tabernacula
 Iacob.
 Gloriosa dicta sunt de te,
 ciuitas Dei.
 Memor ero raab & babilonis,
 scientibus me. Ecce alienigene
 & tyrus & populus ethyopū, hi
 fuerunt illic.
 Nunquid sion dicet
 homo, & homo
 natus est in ea, & ipse
 fundauit eam altissimus.
 Dominus narrabit in scripturis
 populorum,
 & principū horū q fuerūt in ea.
 Sicut letantium
 omnium,
 habitatio
 est in te.

ἐπιμέλει, ἢ συναγωγή κραταυγῶν
 ἐζητήσαν τίνα ψυχῆν μου, ἢ ὄν
 πρὸθεντός ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ
 κύριε ὁ θεὸς μου οἰκτιρῶν
 ἢ ἐλεῶν, μακροθύμος ἢ
 πολυέλεος ἢ ἀληθινός.
 Ἐπαύλετόν ἐπιμέλει ἢ ἐλεῶσάν με,
 δός τὸ κρατοσύνην τῷ παιδί σου,
 ἢ σώσασαι τὸν υἱόν
 τῆς παλιίσκου σου. Ποίησον με τέμνος
 σημεῖον εἰς ἀθάτον,
 ἢ ἰστέλλωσάν
 ὁμοισούν τέμνος
 καὶ ἀσχυθῆτωσαν. Ὅτι
 σὺ κύριε
 ἐβοήθησάν μοι
 καὶ παρακαλέσάν με.
 πρὸ. Τοῖς υἱοῖς κυρῶ
 ψαλμὸς ψαλμῶν.
 Ὅιδε μέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι
 τοῖς ἁγίοις.
 Ἄγαπά κύριος τὰς πύλας
 σιῶν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα
 ἰακώβ.
 Δεδοξαμένα ἐλαλήθη περί σου
 ἠνώπιον τοῦ θεοῦ διατάλαμα
 Μνησθήσομαι ραάβ, ἢ βαβυλωνῶν
 τοῖς γινώσκουσίν με. Καὶ ἰσθὺ ἀπόφυλα
 ἢ τύρος ἢ λαὸς τῶν ἀθυσίων, οὗτοι
 ἐγνώθησαν ἐκεῖ.
 Μήτηρ σιῶν ἔρεῖ
 ἄνθρωπος, ἢ ἄνθρωπος
 ἐγνώθη ἐν αὐτῇ, ἢ αὐτὸς
 ἐθεμελίωσεν αὐτῷ ὁ ὑψίστος
 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ
 λαῶν, (γὰρ ἐν αὐτῇ διατάλαμα
 ἢ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγνημένων
 Ὡς ἀφρονομένων
 πάντων
 ἢ κατακίαν
 ἐν σοί.

פח שיר כימור
לכני קרח למנצח
על מחלת לענות
משכיל להמן
יהיה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה
נגדו יתבא לפניך
תפלת השם אונך
לרובי שגגות כרעו
נפשי ותמי לטאל
הגיעו : נחשבתני
עם יורדי בור
הימי כנגד און
אל : במתים חפשי
כמו הוללים
שכבי קב
קבר אשך
לא זכרתם
צוד והפה מידה
נגדו : ש
שחגי בקור
תחת ית במחשבת
במצלות :
עלי סמכה המטה
וכל משפתיך
עקרת פלתי :
רחקת מבעתי
ממני שחגי ת
תועבות למו כלה
ולא אצד : עיני
זאבתי מניעתי
קראתי יהוה
בכל יום שחגתי
אלהי בפי הלכותים
תעשה פלא אם
רפאים יקמי
יחיה סל
סל : ה
היסר בקבר
תקדו אמנתה

LXXXVIII. Canticū. ps.
filiorū Quorah, ad victoriā,
pchorum, ad exultationem.
Intellectus, Heman
Haezrachi.
DEVS Deus salutis mee, A
per diem clamaui, & nocte
corā te. Ingrediarur ante te
oratio mea, inclina aurē tuā
ad lauda. meā. Quia sati. ē ma.
aīa mea, & vita mē ad infernū
applicuit. Reputatus sum
cum descendentibus in lacum.
Factus sum quasi homo
īualidus. Inter mortuos lib,
sicut interfecti
& dormientes
in sepulchro, quorum
non recordaris
amplius, & ipsi a manu tua
abscissi sunt.
Posuisti me in lacu
nouissimo, in tenebrosis
& in profundis, (tuus,
Sup me confirmatus est furor
& cunctis fluctibus tuis
afflixisti me in perpetuum.
Longe fecisti notos meos
a me, posuisti me
abominationē eis, clausum
& nō pdeuntē. Oculus meus
infirmatus est ab afflictione,
inuocaui te DEVS.
tota die expandi (mortuis
ad te palmas meas. Nunqd
facies mirabilia aut
mortui resurgent
& confitebuntur tibi
semper.
Nunqd narrabit ī sepulchro
mifericōdiā tua, & veritas tua

LXXXVII. Canticū psalmi
filii chore in finem
pro Amalech ad respōdēdū
intellectus heman
ezraite.
Domine Deus salutis mee,
in die clamaui & nocte
corā te. Intret in cōspectu tuo
oratio mea, inclina aurem tuā
ad p̄cē mē. Quia impleta ē malis
anima mea, & vita mea inferno
appinquaui. Estimatus sum
cum descendentibus in lacum,
factus sum sicut homo
sine adiutorio inter mortuos lib.
Sicut vulnerati
dormientes
in sepulchris quorum
non es memor
amplius, & ipsi de manu tua
repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu
inferiori, in tenebrosis
& in vmbra mortis.
Sup me confirmatus ē furor tuus,
& omnes fluctus tuos
induxisti super me.
Longe fecisti notos meos
a me, posuerunt me
abominationē sibi. Traditus
sum & nō egrediebar, oculi mei
languerunt p̄e inopia.
Clamaui ad te domine,
tota die expandi
ad te manus meas. Nunqd mortuis
facies mirabilia, aut
mēfici suscitabunt
& confitebuntur
tibi.
Nunqd narrabit aliq̄s ī sepulchro
mifericōdiā tuā, & veritatē tuā

פי'. Ωλη ψαλμου
Τοις υιοις χορε, εις το τελος
υπερ μουλειδ το αποκριθηναι,
σωσεως αδου
τω ισραηλιτι.
Κυριε ο θεος της σωτηριας μου,
ημερας εκεκραξα η εγγυκτι
ενθυμιοσου. Εισελθετω ενωπιου σου
η προσερχημου. Κλινον το ουσου
εις τω δευσι γμου, οτι επληθη κακαυ
η ψυχη μου η η ζωη μου τω αδου η γιστε
Προσελογιδω μετα
των καταβαινοντων εις λακκου.
Ευληθη ωσι ανθρωπος
αυθνητος, εγγυκτοις ελευθερος.
Ωτι τραυματια
καθυλογθη
εν ταφω ων
ουκ εμνηθησ
ετι, η αυτο, εκ της χφουσου
απαθηθησων.
Εθνητομε εν λακκου
κατατατω, εν σκοτηδις
η εν σκια θφουτου.
Επεμε εεωσθη χου, ο θυμουσου,
η παντας τουσ μεταωρισμουσου
επηγαγεσ επεμε. Διαβολμα.
Ε μακρωσ τουσ γνωσου μου
απεμου, εθνητομε
βληθημα εαυτουσ. Παρεδωθη
η ουκ εξεωρενημα, οι οφθαλμου μου
ηδ ενησων απο πτωχιασ.
Εκεκραξα προς σε κυριε
ολω τω ημεραυ, διεωετασα
προς σε τασ χειρα μου. Μη τουσ νεκρουσ
ποιηδσ θαυμασια, η
ιατροι γασθησουσι
η εξομολογησουται
σοι, διαβολμα.
Μη διηγηται τις εν τω ταφω
το ελευθερου, η τω αληθηγου

المزمور السابع والثمانون

שירה ותושבתא ערא-
ידיון דבני קורח לשבחא
על עלותא לשבחא שליל
טבא על ימי דרמימן
יציגה :

LXXXVIII. Canticū & laudatoria, p
manum filiorum Quorah in laudem
pro oratione, in laudem. Intellectus
bonus, per manus Heman
Iziuel, i. indigene.

يارب اله خلاصى رغبته
اليدي في دناريد وعدادك
في ليلي فلقد خل امامك
صلا تي اعبل بسمعك الي صوت
نصر عني يا رب فقد امدلانة
من الشرور نفسي وذنبي
من الجحيم جيا تي
وعدد دمع
هـ ذكرك الجدي
صرد كالانسان الذيد
لانك صر له معدا في الاموات
وكا لخر يحن
املعين
بين القور هـ
لم يدكر عم
ايضا وهم
مقدبون
هـ ذكوا بن الي
الجدي هـ
وكلال الموت
اشد علي رحبرك
وغشيدتي
كل موا عك
بعد عني
معار هـ
صرد لهم رخلا اسلمت
فراذك عدينا
من المسكنة دعفتا
فصر حنك اليك يارب
الدهار كله هـ
بصد اليك هل في الموت
تدع عجا يباك او
الاكبا يفومون
وبعتر فون الك
او بخراهل القبور
برجهمتا او في الهل كني

י אהא פורקני ימס
קבילית בליליא עלוימי
לקדי לך ימי עולא קדמד
עלוימי אעליא יא ינד
לבו עמי אשב עית פדיש
נפשי וחיי בא שוקא
סטא ארורא ושביר
עם נחותי בית אסורי
ותמי היד פרניס דלית
ליה חילא הרשיעא דמיתו
ולא חבו ארעביה פני
חרין פון מצותה היד
קטילין דחרבנה נכדי
בית קבורהא ואלה
דברגנון תוב ורמינון
מאפי שכנימד יחפלגון
שומת ימי בנלוימי
דמחילא בגופא ארעייהא
בחסוכיא פכע לרעה
עלי סמכת חממד וכל
גורין פנישין חבירי
ימי ספ פלערא קמי
ארחיקתא מיעוצי מיני
שומת ימי רמינון
להון בלוא בבית אסורי
והא אפוק : עייני
ולית דמעין פון ענייהא
קרימד יי בכל ימי
פוסקת בא ינד
פעלוימי : הא פטר
דלמתיא תעפרד פרישן
אין גושמיא דאמת מסיד
פעלוימי יקמיין יחד
קדמד בא קמיין :
הא פטר דהחונ בבית
קבורהא טובך קושטך

DEVS Deus redemptionis mee, pdie
clamaui, & in nocte oratio mea
coram te. Ingrediatur coram te
oratio mea, declina aurem tuam
ad precē meā. Q m̄ satiata est malorū
anima mea, & vita mea in infernum
applicuit. Reputatus sum
cū descēderibus ī domū eorū q̄ ī carce
fui sicut hō cui nō est (ribus detinent,
adiutoriū. Sicut impli q̄ mortui sunt,
& non sunt conuersi, facti sunt
liberi a mandatis. Sicut
interfecti gladio dormientes
in sepulchris, quorum non
recordaberis amplius, & ipsi
qdē a facie diuinitatis tue separati sūt.
Posuisti me in captiuitatem
que similis est fosse terrene,
in tenebris & in vmbra mortis.
Sup me cōfirmatus ē furor tuus, & oēs
destinationes male attriuerunt
me, affixisti me in eternum.
Elongasti notos meos a me,
posuisti me elongationem
eis, clausum in domo carceris
& non prodeuntem. Oculus meus
stillauit lachrymas ob calamitatem
inuocauit te DEVM omnibus diebus
extendi ad te
in oratione manus meas. Scilicet
mortuis facies miracula,
fortassis corpora que consumpta sunt
in puluere resurgent & confitebuntur
tibi in perpetuum.
Scilicet narrabit quis in
sepulchro bonitatē tuā, veritatē tuā.

A. Libro midraste
hilim אבות כנסת
שדאל לפני הבת אין לי
ישועה אלא בן ואין עיני
פוחות אלא רק אפ ור
הבת הואיל וכך הוא אני
פושטך שג ישרא
נשותי בשועת עולי
Dixit ecclesia israel
coram Deo sancto &
bndictō. Non est mihi
salus nisi in te, & non
excitat oculus meus
nisi ī te. Dixit ei Deus
sanctus & benedictus.
Quoniam res ita se ha
bet, & ipse saluabo te
sicut dictum est. Isaie.
xly. Israel saluatus est
in Deo salute eterna.
Aduertēdū ī chaldaea
editione sic hēri Israel
redēptus in uerbo Dei
redemptione eterna.
Idēq; interpreti chald
deo significare Deum
& uerbum Dei.

נצבדון ויהוה
 פנשך פלאה
 וצדקתך נא
 בארץ נשכח
 ואנא אללה יהוה
 שועתי וצפיקר
 הפלתי תקדמה
 לפה יהוה חונם
 נפשי מסתיר פניה
 ממני עני אבני
 ונעז מער נשאת
 אמרה אפונה על
 עבתי הנהגה
 בעותיך צמתחוני
 ספוני במים כל
 הזים הקיפו על
 יחי תקח ממני
 אתה ורע מצעי
 מן שד
 פט מאלי
 לארתי ה
 ארתי
 חסד יי עולם
 אטירה לדר ודר
 אודע אמנותך
 בפי : כי אמרת
 עולם חסד יבנה
 שמיכתן אמנותך
 בהם : ברתי ברית
 לבחרי לשבעת
 לדת עבדי : עד
 עולם אבני ורע
 ובנתי לדר ודר
 כסאד סלה : יהוה
 שמים פלאה יהוה
 אר אמנותך בקהל
 קדשים : כי מי ב
 בשתק יענד ליהוה
 יומה ליהוה פני
 אלם : אל נערץ
 בקוד

LXXXIX. Intellectus,

Etan Haezrachis

Misericordias DEI eternū A.
 cantabo, gñationi & gñatiōi,
 annuntiabo veritatē tuam
 in ore meo. Quia dixi
 mūdus misericōdia edificabit,
 in celis, cōcinnabis veritatē tuā
 in eis. Pactus sum pactum
 cum-electo meo, iuravi
 Dauid seruo meo. Vsq̄
 i eternū firmabo semen tuū,
 & edificabo i gñatōe & gñia.
 sem tu. thro. tu. i sepi. Et ofi.
 celi mirabilia tua DEVS,
 i sup veritatē tuā in ecclesia
 sanctorum. Quoniam quis
 in celo equabitur DEO,
 assimulabitur DEO de filiis
 Dei. Deus inclytus
 in archano

i pditionē. Nungd cognoscent
 in tenebris mirabilia tua,
 & iustitia tua
 in terra obliuionis.
 Et ego ad te domine
 clamaui, & mane
 oratio mea preueniet te.
 Vt quid domine repellis
 orationē meā, auertis faciē tuā
 a me. Paup sum ego (exaltatus
 & i laboribus a iuuētute mea,
 & i hūiliatō sū & oturbatō. In me
 transierunt ire tue,
 & terrores tui oturbauerūt me
 Circūdederūt me sic aqua tota
 die, vallauerunt me
 simul. Elongasti a me
 amicū & proximū, & notos meos
 a miseria.

LXXXVIII. Intellectus

ethan ezraite.

Misericordias domini, i eternū
 cātabo. In gñatiōe & gñationē,
 annuntiabo veritatem tuam
 in ore meo. Quoniam dixisti
 in eternū misericordia edificabit
 in celis, preparabit veritas tua
 in eis. Disposui testamentum
 electis meis, iuravi
 Dauid seruo meo vsq̄
 in eternū pparabo semen tuū.
 Et edificabo i gñatōe & gñatiōē
 sedem tuam. Confitebuntur
 celi mirabilia tua domine,
 etenim veritatē tuā in ecclesia
 sanctorum. Quoniam quis
 in nubibus equabitur domino,
 similis erit Deo in filiis
 Dei. Deus qui glorificatur
 in consilio

εν τη απωλεια. Μη γνωσθηται
 εν τω σκοτει τα θαυμασια σου,
 η η δικαιοσυνη σου
 εν γη επιλησθηνη
 Καγω προς σε κυριε
 εκκραξα, η τυ πρωι
 ηρωσταχημων προφασατε.
 Ινα τι κυριε απωθη (των σου
 τω ψυχην μου, απωσρεψης το προσω
 απεμου. Ιτωχος ειμι
 εγω, η εν κοποις εκκοτητος με, υλαεις
 δε εταπνωθω η εξηπορηθω. Επεμε
 διπληθον αι οργασου,
 οφροβρισμοισου εξεταραξα με,
 εκικλωσα με ωσει υλωρ. Ολω
 τω ημεραν περισχοχη
 αμα, εμακρυνας απεμου
 φιλου η πλησιου, η τους γνωστου μου
 απο ταλαιπωριας.

πί. Σωσιεως

εθαν τω ισραηλιτι.

Τα ελεησον κυριε εις την αυδα
 υσσομαι, εις γληαν η γληαν
 απατελω τω αληθαγνου
 εν τω εματι μου. Οτι ειπας
 εις τον αυδα υλεος οικοδομηθησει τα
 εν τοις ουρανοις ετοιμαθησει η αληκ
 Δεθελω διαθελω (θαλου.
 τοις εκλεκτοι μου, ωμοσα
 Δαβιδ τω δυλω μου, εως
 του αυδου. Ετοιμασω το σπερμα σου,
 η οικοδομησω εις γληαν η γληαν
 τον θρονου διαβαλαμα. Εξομολογησιν
 οι ανθρωποι τα θαυμασια σου κυριε,
 η γαρ τω αληθαγνου εν εκκλησια
 αγια. Οτι τις
 εννεφελου ισωθησει τω κυριω
 ομοιωθησει τω κυριω εν υρι
 θεου. Ο θεος εν δεξα βωμω
 εν βουλη

בבית אבדינא האפטר
דימורע בהשוד גיהנם
פרישורגד וצדקתו
בארע צהורה וצדיקה
ויכניס קדמך יי
צליתי ובעפרתי
צליתי תקדמני
כמה יארו תקדמי
נפשי מטמר
מני : עני פאני
ונניו מטלא סודר
דחלוד טעניא עבר
עלי ונניו
בעיתיד שיני
אחורי ית היך מן
ימיא עקוני עלי
בחדר : ארתקת מני
דחמא וחברא זליתי
השוד אנא באפיהון
שיכלא טבא

in domo perditionis. Scilicet
cognoscentur in tenebris gehenne
mirabilia tua & iustitia tua
in terra siccitatis & desolationis.
Et ego in conspectu tuo DEVS
orau, & mane
oratio mea preueniat te.
Quare DEVS abicies
animam meam, abscondes faciem tuam
a me. Pauper sum ego
& consumptus ab adolescētia, sustinui
timorem tuum onerosum. Transierūt
super me ire tue,
terrores tui interrurbauerunt me.
Circunderunt me sicut aque tota
die, vallauerunt me
simul. Elongasti a me
amicum & socium, & sui notis meis
obscurus, ipse in conspectu eorum.

LXXXIX. Intellectus bonus,
dicta per manum

Abrahe qui venit de oriente.

Misericordiam DEI in perpetuum
laudibus efferā generationi & gñatiōi
annunciabo veritatem tuam
in ore meo. Quoniam dixi
mundus misericordia edificabitur,
celi, preparabis veritatem tuam
in eis. Disposui sedus
Abraham electo meo, iuravi
Dauidi seruo meo. Vsq
in eternum firmabo filios tuos,
& edificabo a gñatione i gñationē sedē
regni tui in eternum. Et confitebūtur
celi mirabilia tua DEVS,
in super veritatem tuam in ecclesia
sanctorum. Quoniam quis ille
in celis qui equatur DEO,
quis similis DEO inter choros
angelorum. Deus fortis
in secreto sanctorum, sedens

A. Libro midrastra
hilim אמר להם אני
אמתי עולם חסד יבנת
אף שמים מכין ולא השמי
בלבד אוא אף חסד
אנו עומד אלא בחסד
טו והוכן בחסד כסא
רפת ה. בר דמצי לכסא
שיש זו אדבע רגלים
חיה האחד מהטנטול
צדור וכמכו כך היה
אכסא של מצולה כגידול
שנתמוטט עד שהקנה
כמכו וכמא סמכו וכמא
כמכו בחסד הוי עולם
חסד יבנת אף שמים וכן
זוד אם לעשות השמי
בתבונה ועל יז פי הם
עומדין על החסד שג כי
לעולם חסדו לרוקע
הארץ על יז פי כי
לעולם חסדו חסדו חסדו.
i. Dixit David Israeli.
Quoniam dixi mundus
misericordia edificabitur,
in sup & celos con
cinnabis, suple tu De
us, misericordia, & nō
tantum celi uerum &
ipse thronus non subsi
stet nisi misericordia,
sicut dictum est. Isaie.
xvi. Et preparabitur
in misericordia thro
nus. Hoc autem simi
le est ac si haberetur
thronus quatuor pe
dum, quorū unus fra
ctus eet, supposuit au
tem ei quispiam lapil
lum & firmavit illum.
Sic & thronus super
nus commotus est, fir
mavit autem illū De
us sanctus & benedi
ctus, & qua re firma
uit illum: nimirum mi
sericordia, ut dictum
est. Mundus miseri
cordia edificabitur &
in sup celi. Et sic dixit
David. ps. cxxxvi. Fa
ciens celos in intelle
ctu, & cuius uirtute
persistunt. Misericor
die sicut dictum est.
Quoniam in seculum
misericordia eius. Ex
tendit terram, per cui
ius manum, quoniam
in seculum misericor
dia eius.

דאחמא עלי
דאברהם דאמא ממדינת
חסדך דיי באלים
אשכנז לילך וי
עירי צדק קושטך
דפומי : אחים אמרת
עלמא כחסדך ירדני
טעמיא מתקון קושטך
דחון : גזירי שקיים
לאברהם בחירי קיימת
לחון עבדי : ער
עלמא ארסקן בניך
אברך לדר ודר בורסי
מלכותך לעלמן : ויחון
טעמיא פרישורגד יי
לחון קושטך במנישר
קדשין : אחים מאן הוא
בשרי וקיימתו לוי
דמי לוי באוכרסי
מלאכיא : אלרא מקיפא
פרוץ וקדשין יתיב

אמר להם אני אמתי עולם חסד יבנת אף שמים מכין ולא השמי בלבד אוא אף חסד אנו עומד אלא בחסד טו והוכן בחסד כסא רפת ה. בר דמצי לכסא שיש זו אדבע רגלים חיה האחד מהטנטול צדור וכמכו כך היה אכסא של מצולה כגידול שנתמוטט עד שהקנה כמכו וכמא סמכו וכמא כמכו בחסד הוי עולם חסד יבנת אף שמים וכן זוד אם לעשות השמי בתבונה ועל יז פי הם עומדין על החסד שג כי לעולם חסדו לרוקע הארץ על יז פי כי לעולם חסדו חסדו חסדו.

קדושים יתברך
ונורא על כל
סביביו : יה
יהוה אלהי צבאות
מי כמך חסידיה
ואמינה סביבתיך
אתה מוטל בגאות
הים פשוט גליו
אתה תשפחם אתה
דכרת כ
כחלל רהב
פזוע עזב פזות
ואביב : ל
לך שמים אתך לה
ארץ תבל ומלאה
אתה יסדתי : צפון
וימן יתה
בארץ גס ח
תבור וחרמון
בשמה יתנו :
לה יוע
עם גבורתך
תעז ידך מיום
ימינה : צדק ו
ומשפט מכוון סאת
חסד ואמת יקדמו
פניה : אשר העם
יזעו
תועה יהוה
באור פניה
יתלכון : בשמה
עילון כל היום
ובצדקתך יחמו :
בית פארת עובו
באתה וברצונך
תרים קרננו :
כי יהוה מנגנו
ולקדוש ישראל
מלכנו : או דברת
פרתיון לח
לחסידיה ותאמר

sanctorum, magnus
& timendus pre cunctis
qui circa eum sunt.
DEVS, Deus, exercitus,
quis sicut tu fortissime Deus
& veritas tua i circuitu tuo.
Tu dominaris superbie
maris, elatiões gurgitū eius
tu comprimis. Tu
confregisti
quasi vulneratū superbum,
brachio fortitudinis tue dis
inimicos tuos. (persisti
Tibi celi, & tibi
terra, orbē & plēitudinē eius
tu fundasti. Aquilonem
& dextrum tu.
creasti.
Tabor & hermon
in nomine tuo laudabunt.
Tibi brachium
cum fortitudine,
roboreſ manus tua exalteſ
dextera tua. Iustitia
& iudiciū p̄paratio thrōi tui,
misericordia & veritas p̄cedēt
faciem tuā. Beatus populus
qui scit
iubilum, DEVS
in lumine vultus tui
ambulabunt. In nomine tuo
exultabunt tota die,
& i iustitia tua exaltabūtur.
Quia glia fortitudinis eorū
tu es, & in voluntate tua
exaltabis imperium nostrū.
Quia DEI est scutū nostrū,
& sancti israel
regis nostri. Tūc locutus es
per visionem
piis tuis, & dixisti,

sanctorum, magnus
& terribilis super omnes
que in circuitu eius sunt.
Domine Deus virtutum
quis similis tibi, potens es dñe
& veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati
maris, motum aut fluctuū eius
tu mitigas. Tu
humillasti
sicut vulneratum superbum,
in brachio virtutis tue dis
inimicos tuos.
Tui sunt celi & tua (dinē eius
est terra, orbē terre & plenitu
tu fundasti, aquilonem
& mare tu
creasti.
Tabor & hermon
in nomine tuo exultabunt,
tuum brachium
cum potentia.
Firmetur manus tua & exalteſ
dextera tua, iustitia
& iudiciū preparatio sedis tue.
Misericordia & veritas p̄cedēt
faciem tuam, beatus populus
qui scit
iubilationem. Domine
in lumine vultus tui
ambulabunt, & in nomine tuo
exultabunt tota die,
& in iustitia tua exaltabuntur.
Quoniā gloria virtutis eorum
tu es, & in beneplacito tuo
exaltabitur cornu nostrum.
Quia dñi est assumptio nostra,
& sancti israel
regis nostri. Tunc locutus es
in visione
sanctis tuis & dixisti

επίων, μέγας
ἢ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας
τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων,
τίς ὁμοίωσί, δυνατὸς εἶ κύριε,
ἢ ἡ ἀληθείᾶ σου κύκλωσον.
Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους (αὐτῆς,
τῆς θαλάσσης, τοῦ δὲ σάλου τῶν κυμάτων)
σὺ καταπραΰνεις. Σὺ
ἐταπεινώσας
ὡς τραυματίαν ὑπερήφρον, (κοορπίσαν
ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεως σου, δικού
τῶν ἐχθρῶ σου.
Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, ἢ σὴ (μα αὐτῆς
εἰσὶν ἡ γῆ, τῶ ἀκουμένῳ ἢ τὸ πλήρως
σὺ ἐθεμελίωσας, τοῦ βορρῶν
ἢ τῶ θαλάσσης σὺ
ἔκτισας.
Θαῶν ἢ ἐρῶν
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται,
σοὺ ὀβραχίων
μετὰ δυναστείας
Κρατακώθητω ἡ χεῖρ σου, ὑψώθητω
ἡ δίκαιός σου. Δικαιοσύνη,
ἢ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου.
Ἐλεος ἢ ἀλήθεια προσηύχονται
πρὸ προσώπου σου. Μακάριος ὁ λαὸς
ὁ ἰσραὴλ
ἀλαλάσων. Κύριε
ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύονται, ἢ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τῶν ἡμερῶν,
ἢ ἐν τῇ δικαιοσύνη σου ὑψώσονται.
Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν
σὺ εἶ, ἢ ἐν τῇ ἀλοκίᾳ σου
ὑψώσεται τὸ κέρας ἡμῶν.
Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις,
ἢ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ
βασιλείας ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας
ἐν ὄρασει
τῶν ἁγίων σου, ἢ εἶπας

שׁוּתֵי עַוְוֹן עַל גִּבּוֹר
וְיִרְאֵהוּ בְּתִירָה
מִעַם מִצְאָהוּ יוֹד
עַבְדִּי בְּשֵׁמֶן קִדְשׁוֹ
מִשְׁחָתוֹ : אֲשֶׁר יָד
הַיָּמִן עִמּוֹ יִצְרָף
וְיִזְעַק וְיִמְצָאנוּ :
לֹא יִשְׁעֵהוּ אֱמוּנָה בּוֹ
וּבִן עֲוֹנוֹ לֹא
יִעֲנֵנוּ : וּבְהִוָּרְתִי
מִפְּנֵי צָרָתִי
וּמִשְׁנֵאֵי אֲנוּחַ :
וּמִיָּמִינִי וְחֶסֶד
עִמּוֹ וּבְשֵׁמֶי הַרְחֵם
קִרְבִּי : וְשִׁמְתָהּ בֵּינֵם
יְיָ וּבְיָדֶיךָ הוֹרָה
יָמִינוּ : הִנֵּה
הוּא יִקְרָאֵנִי אֲבִי
אֲתָה אֵלִי וְצִוֵּי
יְשׁוּעָתִי : אֲף־אֲנִי
בְּבוֹר יִשְׁתַּבַּח
עֲלִיָּן לְמַלְכֵי אֲרָצוֹת
לְעוֹלָם אֲשֶׁמּוֹר בְּךָ
הַקֹּדֶשׁ וּבְיָדֶיךָ
נִאֲמַנְתָּ לֹא וְשִׁמְתָהּ
לְעַד וְצִוֵּי וּכְסֹא
בֵּימֵי שָׁמַיִם : אִם
יִעֲזְבוּ בְנֵי הַחַיִּים
תּוֹתֵךְ וּבְמִשְׁפַּחְתֵּךְ
לֹא יִלְכְּדוּ : וְאֵן הַקִּשְׁתִּי
יִחַדְלֵךְ וּמִצְוֹתֵי
לֹא יִשְׁכַּח וּפְקִדְתֵי
בְּשֵׁבֶט בְּשֵׁבֶט
בְּשֵׁעַם וּבִנְיָעָם
עוֹנֵם : וְהִנֵּה
וְחֶסֶד־יִלְאֵהוּ אֲפִי
מִצְוֹתֵיךָ וְלֹא אֲבַדְךָ
בִּימֵינִי וְלֹא אֶחְדַּל
בְּיָמֵיךָ וּבְמִצְוֹתֵיךָ
לֹא אֲשַׁחֲתֶה :

posui fortitudinē sī robustū,
exaltaui electum
de populo. Inueni David
seruū meū, oleo sancto meo
vnxī eum. Qm̄ manus mea
firma erit cum eo, &
brachiū meum roborabit eū.
Nō felicirabit̄ inimicus ī eū,
& filius iniquitatis non
affliget eum. Et concidam
ante faciē eius, q̄ angunt eū,
& qui eum oderunt pcutiā.
Et uitas mā, & misericōdia mā
cū eo, & ī noīe meo exaltabit̄
imperliū eius. Et ponā ī mari
manū eius, & in fluminibus
dexterameius.
Ipse iuocabit me p̄r meus
es tu, DEVS m̄o & fōtītudo
salutis mee. Ego autem
primogenitum poname eum,
supremum regibus terre.
In eternum custodiam ei
misericōdiā meā, & pactū meū
fidele erit ei. Et ponā (eius
p̄petuū sem̄ eius, & thronū
sicut dies celorum. Si
autē dereliquerint filii eius,
legem meā & in iudiciis meis
nō ābukuerint. Si p̄cepta mea
pphanauerit, & mādata mā
non custodierint. Visitabo
in virga
scelera eorum,
& in plagis
iniquitates eorum.
Misericōdiā autē meā nō auferā
ab eo, nec mentiar
in fide mea. Non violabo
pactū meū, & p̄gressū n̄ est
de labiis meis nō mutabo.

posui adiutorium in potente,
& exaltaui electum
de plebe mea. Inueni David
seruum meum, oleo sancto meo
vnxī eum. Manus enim mea
auxiliabitur ei, &
brachium meū confirmabit eū.
Nihil proficiet inimicus in eo,
& filius iniquitatis non
apponet nocere ei. Et concidā
a facie ipsius inimicos eius,
& odiētes eum in fugā cōuertā.
Et veritas n̄ a & misericōdia mea
cū ipso, & in noīe meo exaltabit̄
cornu eius. Et ponam in mari
manum eius, & in fluminibus
dexteram eius.
Ipse iuocabit me pater meus es
tu, Deus meus & susceptor
salutis mee. Et ego
primogenitum ponam illum,
excelsū pre regibus terre.
In eternum seruabo illi
misericordiā meā, & testm̄ meū
fidele ipsi. Et ponam (eius
ī sc̄m sc̄li semē eius, & thronū
sicut dies celi. Si
autem dereliquerint filii eius
legē meā, & in iudiciis meis nō
ambulauerint. Si iustitias meas
prophanauerint, & mādata mea
non custodierint. Visitabo
in virga
iniquitates eorum,
in verberibus
peccata eorum.
Misericordiā autē meā nō disp̄gā
ab eo, neq̄ nocebo
ī veritate mea. Neq̄ p̄phanabo
testamentū meū, & q̄ p̄cedunt
de labiis meis nō faciam irrita.

ἐθέλω βοήθειά ἐπὶ δυνατοῦ,
ὑψῆσα ἐκλεκτοῦ
ἐκ τοῦ λαοῦ μου Ἐννοῦ Δαβὶδ
τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἑλαίῳ ἁγίῳ μου
ἔχρισσα αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου
συνεπιτήληται αὐτῷ, ἢ ὄβρα χίω
μου κρτισχύσει αὐτόν.
Οὐκ ἀφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ,
ἢ υἱὸς ἀνομίᾳς, οὐ. (σὺ κολῶ
κρταῖται τοῦ κραδίου αὐτοῦ. Καὶ
ἀπὸ πρῶτος αὐτῷ τῶ ἐχθροῦ αὐτῷ,
ἢ τοῦ μισοῦντος αὐτὸν τρῶσθῶμα.
Καὶ ἡ ἀληθία μου ἢ τὸ ἑλεῖο μου
μετὰ αὐτῷ, ἢ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψώσῃ
τὸ κέραν αὐτοῦ. Καὶ θῆσομαι ἐν θαλάσσῃ
χεῖρα αὐτοῦ, ἢ ἐν ποταμῶσι
δεξιῶν αὐτοῦ.
Αὐτὸς ἐπικαλεῖται με πατήρ μου ἢ
σύ, θεὸς μου ἢ ἀντιλήπτωρ
τῆς σωτηρίας μου. Καὶ ἔγω
πρῶτότοκον θῆσομαι αὐτῷ,
ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλευσὶ τῆς γῆς.
Ἐἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ
τὸ ἑλεῖο μου, ἢ ἡλιαθήκη μου (αὐτοῦ
πιστῆ αὐτῷ. Καὶ θῆσομαι (ἢ τ) θρόνον
εἰς τὸν αἰῶνα τῷ ἀγαθῷ τῷ σπέρματι αὐτοῦ,
ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν
εἰκατολίωσιν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
τὸν νόμον μου, ἢ ἐν τοῖς κρίμασί μου μὴ
πορρωθῶσιν. Ἐὰν τὰ δίκαιά μου
βιβληθῶσιν, ἢ τὰς ἐντολάς μου
μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέψομαι
ἐν ῥαβδίῳ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν,
ἢ ἐν μαστίγῃ
τὰς ἀδικίας αὐτῶν.
Τὸ δὲ ἑλεῖο μου, οὐ μὴ διασκεθῶσιν
ἀπ' αὐτῶν, οὐδέ τι μὴ ἀδικήσω
ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδέ τι μὴ βιβληθῶσιν
τὸν διαθήκη μου, ἢ τὰ ἐκπορεύομαι
διὰ τῶν χηλέων μου, οὐ μὴ ἀδικήσω.

שתי סעוד לעמי על
ידיה דמזנבר
פאורייתא אפרשית
עוליסמן

posui adiutoriū pplo meo, pp manū ei
qui valet in lege, secreui iuuenem de
populo. Inueni Dauidem
seruum meum, vnctione sancta
mea vnxi eum. Qm & manus mee
parate sunt in adiutorio eius, sed &
brachium meum virtutem dabit ei.
Nō fortunabit p̄onus inimicitie ī eo,
& filius impietatis non
affliget eum. Et conteram
a conspectu eius qui angunt eum,
& qui oderunt eum perimam.
Et veritas mea & bonitas mea cū ipso,
& in nomine verbi mei exaltabitur
gloria eius. Et statuam in reginibus
maris regnum eius, & in his q̄ habitant
iuxta flumina robur dextere eius.
Ipse inuocabit me pater meus es
tu, Deus meus & fortitudo
redemptionis mee. Ergo
primogenitum regibus domus Iude
ponam eum, super reges terre.
In eternum seruabo illi
benignitatem meā, & pactum meum
fidele ipsi erit. Et ponam
in perpetuum filios eius, & sedem eius
sicut dies firmitatis celorum.
Si autem dereliquerint filii eius
legem meam & in iudiciis meis
non ambulauerint. Si precepta mea
violauerint, & mandata mea
non custoderint. Puniam
manu virge
impia scelera eorum,
& plagis, quibus vulnerabuntur
iniquitates eorum.
Bonitatem autem meam non auferam
ab eo, & non mentiar
in fide mea. Non violabo
pactum meum, & que emiserunt
labia non mutabo.

שתי סעוד לעמי על ידיה ד
פאורייתא אפרשית על יד
בני עמא: איכתיב דוד
עבדי פמטור קודשי
רפתי ימיה: דמזנבר
מקונן פסעדיה ברם
אורעי תרין ימיה:
לא יטעו בעל דבנא ביה
וברשעיה יא
יספניה: ויסאור
מן קודשי פמקור ומס
ומסנכיו יאגור:
וקודשי וטובי עיניה וד
ובסום פמרי תאומם
יקרה: ואשון פמחוי
יפא טולטניה ובניה על
נהרותא ובירת ימיה:
הנה יקרה לי אנה
את אלתי ויבנקור
פורקני: ללוד אנה
בוכרא למלכיא דבליהוד
אתניה על מלכיא ארעא:
לעולם אטור ליה
טובי וקנימי ט
מהמנא ליה: ואשר
לעלמן פנו ומרסיה
דימא דיקומן טמא:
בני יבנקור פנו ט
אוי ימיה ובדיני
לא יתלבין: אין קנימי
יפסין ופיקורי ט
ליה בטורן: ומס
על יד ימין וישיבט
רשעין מו ימין
ובמיקורי ומבמטין
לתי עוי ימין:
וטוב ליה אבירא
מניה וליה אקור
דהמנותי: ליה אפיס
קנימי ומפיקורי טא
שנותי ליה אטור:

Q ii

אחת נשבעתי Semel iuravi
בקדושי אש ליהוד in sancto meo, ne David
אכזב: וזרעו לעולם mentiar. Semē eius ī sēpītū
יהודי וכהן יהו erit, & thronus eius
בשמש נגד: sicut sol coram me.
כמה יפון עלים Sicut luna p̄parabit p̄petuo
ועד בשחק נאמן & testis in cellis fidelis
סלה: ואמה ונתת semper. Tu autem repulisti
והמאס התעפרת & proiecasti, succensuisti
עם משיחיה: in Messiam tuum.
נאמה בקרית עבודך Attenuasti pactum serui tui,
הדת לארץ נהר: p̄phanasti ī tra diadema ei,
פרת כל גדרת Dissipasti omnes sepes eius,
שמה מבצרו מחת: posuisti mūtōes ei^o pauorē.
שסהו כל עברי יהוד Diripueit eū oēs, q̄ trā. p̄ viā
היה הרפה לה יכניו: factus ē oppbriū vicinis suis
הרמות ימן צרו: Eleuasti dexterā āgētīū eū,
השמחת כל איביו: letificasti omnes inimicos illius.
אף תשיג צור Retudisti aciem
חרפו ולא הקימו: gladii eius, & non subleuasti
בפלחמה: הציפת eum in prelio. Cessare fecisti
מזדונו וכו mundiciam eius,
וכהן יהו & thronum illius
לארץ מגרם: in terram detra xisti.
הקצרת ימי Abbreuiasti dies
עלמיו העטרת adolescentie eius, operuisti
עליו בושה סלה: eum ignominia perpetuo.
עד מה ידעה חסות Vsq̄quo DEVS absōderis
לנצח תבער: in perpetuum, succendetur
כמראש חמתך: quasi ignis indignatio tua.
זכראני מה חלד Mem̄to q̄ t̄parius A. sū ego,
על מה שונא alioqui quare frustra
בראת כל בני אדם: creasti omnes filios hominū.
מי נבנ יהיה ולא Quis est vir qui viuat & nō
יהיה מן videat mortem,
ימלט נפשו מיד liberans animā suā de manu
שנאור סל inferi
סלה: איה חסדך p̄petuo. Vbi sūt misericordie
הראשנים אדני primordiales domine,
נשבעת ליהוד quas iurasti Dauidi
באמת נהב: זכר in veritate tua. Recordare

Semel iuravi
 in sancto meo si David
 mentiar, semen eius in eternū
 manebit. Et thronus eius
 sicut sol in conspectu meo,
 & sicut luna perfecta in eternū,
 & testis in celo fidelis.
 Tu vero repulisti
 & despexisti, distulisti
 christum tuum.
 Auertisti testamentū serui tui,
 p̄phanasti ī tra sanctuariū eius.
 Destruxisti omnes sepes eius,
 posuisti firmamētū ei^o sōm̄dinē
 Diripueit eū oēs trāseūtes viā,
 factus ē opprobriū vicinis suis.
 Exaltasti dexterā dep̄mētīū eū,
 letificasti omnes inimicos eius.
 Auertisti adiutorium
 gladii eius, & non es auxiliatus
 ei in bello. Destruxisti eum
 ab emundatione
 & sedem eius
 in terra collidisti.
 Minorasti dies
 temporis eius, perfudisti
 eum confusione.
 Vsq̄quo domine auertis
 in finem, exardescet
 sicut ignis ira tua.
 Memorare que mea substantia,
 nunquid enim vane
 constituisti omnes filios hoīum.
 Quis est homo qui viuēt & nō
 videbit mortem,
 eruet animam suam de manu
 inferni.
 Vbi sunt misericordie tue
 antīque domine,
 sicut iurasti Dauid
 in veritate tua. Memor esto

Ἄπαξ ὤμοσα,
 ἐν τῷ ἁγίῳ, εἰ τῷ Δαβὶδ
 ψεύσομαι. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὴν αἰῶνα
 μένει, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ
 ὡς ὁ ἥλιος ἐγαυτιόμου. (σολομ.,
 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τοὺς
 ἡμέρας ἐν ἔρφῳ πιστοῦ.
 διαφάλαμα. Σὺ δὲ ἀπώσω
 ἡμεῖς ἐξουλιγώσας, ἀγεθάλου
 τὸν χριστόν σου.
 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου,
 ἐβλόησας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίωμα αὐτοῦ.
 Κατέλυσας πάντας τοὺς φραγμούς αὐτοῦ,
 εἰς τὰ ὀχυράματα αὐτοῦ ἀφίαν. (ὁδόν,
 διήρπασον αὐτὴν πάντες οἱ διολεοντες
 ἐνηθήθη ὑψίλος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.
 Ὑψώσας τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν αὐτὴν,
 ἔρηψας πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.
Ἄπαξ ἔρηψας τὴν β. ἠθήσαν
 τῆς ῥιμφοῦ αὐτοῦ, ἡ οὐκ ἀντελάβου
 αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας
 ἀπὸ καθαρισμοῦ
 αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ
 εἰς τὴν γῆν κατέρραξας
 ἐσμικρῶσας τὰς ἡμέρας
 τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέστρεψας
 αὐτοῦ ὀσυχύνῃς, διαφάλαμα.
 Ἐως ὅτε κύριε ἀποστρέψη
 εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται
 ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου.
 Μηνδὴ τιτίγιμον ἡ ὑπόσασαις.
 μὴ γὰρ ματαίως
 ἔκτισας πάντας τῶν ἡμερῶν ἀνθρώπων
 τίς ἐστὶν ἀνθρώπος, ὃς ζῆσται ἡ οὐκ
 ὄλεται θάνατον,
 ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χερῶν
 ἄλλου.
 διαφάλαμα. Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου
 τὰ ἀρχαῖα κύριε,
 ὃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ
 ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Μηνδὴ τι

خلقت مره
 اني لا ا حلف داود
 يكون زرعه الي ابد
 الابد و مثل الشمس
 كر سيبه اما مي
 ويثبت كالقمر الي الابد
 الشاهد في السما كما دف
 وانبت
 واقصيت
 مسيحك

ونقضت عهدك
 وفي الارض خنست قدسه
 هدمت جميع سياحه
 وكل حصونه اخفقت
 اذتكف عاروا السجيل
 طار عارا في جبرته
 رفعت يمين اعداه
 فرحت جميع مبغديه
 ورددت نصره
 سيفد لم تعد
 في الحرب و ابطلت
 شجا عتده

في الارض
 اقللت ايام
 سنيد و صديت
 عليه حزيا
 فحسرتي متى تستك
 يارب الي الابد و يتنقد
 مثل الدار و حيزك
 اذكر حنلقك لي و
 فاذ لم

تخلف الانسان با كلا
 من هو الانسان الذي
 يعيش ولا يعاين الموت
 او تنجوا بنفسه من
 الجحيم
 اللهم اظهر رحمتك
 القديمه
 الذي خلقت بحقك لداود
 عليها و اذكر

Semel iuravi
 in nomine sancto meo, nequaquam
 mentiar. Filii eius in perpetuum
 erunt, & thronus eius lucidus
 sicut sol in conspectu meo.
 Sicut luna firmata ad signum
 eternum, & testimonium in celo fidele in perpetuum.

Auertisti pactum quod habebas cum
 tuo, prophanasti ad terram coronam
 eius. Destruixisti omnia castra
 eius, posuisti arces eius destructionem.
 Conculcauerunt eum omnes transerentes
 viam, fuit opprobrium vicinis
 suis. Exaltasti dexteram molestanti-
 um eius, letificasti omnes patronos
 odii eius. Siquidem conuertisti
 retrorsum aciem gladii eius, & non
 subleuasti eum in prelio. Abstulisti
 sacerdotes qui asperionem faciebant
 super purificantes populum eius, & sedem
 regni eius ad terram detraxisti.

Breuiasti dies iuuentutis eius, amicuisti
 eum verecundia & confusione.
 Usquequo Deus auferes diuinitatem
 tuam in eternum, ardere facies
 quasi ignis iram tuam. Recordare
 quod creatus sum de puluere, alioqui
 quomodo ad vanitatem creasti omnes
 filios hominum.

Quis est ille vir qui viuet & non
 videbit angelum mortis, liberans
 animam suam de manu eius, & non
 descendet in domum sepulchri in
 perpetuum. Vbi ille benignitates
 tue primordiales, quas pactus es
 Dauidi in veritate tua. Recordare

Semel iuravi
 in nomine sancto meo, nequaquam
 mentiar. Filii eius in perpetuum
 erunt, & thronus eius lucidus
 sicut sol in conspectu meo.
 Sicut luna firmata ad signum
 eternum, & testimonium in celo fidele in perpetuum.

Auertisti pactum quod habebas cum tuo,
 prophanasti ad terram coronam eius.
 Destruixisti omnia castra eius,
 posuisti arces eius destructionem.
 Conculcauerunt eum omnes transerentes
 viam, fuit opprobrium vicinis
 suis. Exaltasti dexteram molestanti-
 um eius, letificasti omnes patronos
 odii eius. Siquidem conuertisti
 retrorsum aciem gladii eius, & non
 subleuasti eum in prelio. Abstulisti
 sacerdotes qui asperionem faciebant
 super purificantes populum eius, & sedem
 regni eius ad terram detraxisti.
 Breuiasti dies iuuentutis eius, amicuisti
 eum verecundia & confusione.
 Usquequo Deus auferes diuinitatem
 tuam in eternum, ardere facies
 quasi ignis iram tuam.
 Recordare quod creatus sum
 de puluere, alioqui quomodo ad vanitatem
 creasti omnes filios hominum.
 Quis est ille vir qui viuet & non
 videbit angelum mortis,
 liberans animam suam de manu eius,
 & non descendet in domum sepulchri
 in perpetuum. Vbi ille benignitates
 tue primordiales,
 quas pactus es Dauidi
 in veritate tua. Recordare

לעולם וסמיו ב שחקא
 מהימן לעלמין

A. Chaldei omnes co-
 diccs quos dntaxat ui-
 dere potui manci & de-
 fectiui habentur hoc
 loco, nec habent inter-
 pretationem uersus q-
 e regione conscriptus
 est in cunctis hebraicis
 libris. Que uero huius
 defectus sit rō non fa-
 tis coniectura assequi
 datur. Placuit proinde
 locum uacuum relin-
 quere, ut si alicuius di-
 ligentia reperiti con-
 tingat huius uersus
 Chaldeam interpreta-
 tionem quam mysterio
 & sacramento non ca-
 rere arbitror, possit q-
 q3 illam, suo inferet e
 libro. Nāquod hebrei
 omnes conspirauerint
 eamq3 de cunctis uolu-
 minibus toto orbe ab-
 raserint, non satis nos-
 tro facit ingenio.

hebrei oes
 conspirauerint
 eamq3 de cunctis uolu-
 minibus toto orbe ab-
 raserint, non satis nos-
 tro facit ingenio.

אֲנִי הִרְפֵּת עֲבָדֶיךָ
שָׂאתִי בְּחֵיק בְּלִי
בְּפִים עַמִּים :
אֲשֶׁר הִרְפִּי אֲבִיבֶיךָ
יְהִי אֲשֶׁר הִרְפִּי
עַקְבֹת מְשִׁיחֶךָ :
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה לְעוֹלָם א
יְהוָה וְיִמְנוּ וְיִמְנוּ :
וּצְהִלָּה
לְמִשְׁתָּה א
אִשְׁתְּ אֱלֹהִים
אֲדֹנָי מְעוֹן אֲמֵת
הִיָּתָה לְנוּ
בְּיָדְךָ וְדָרָה :
פְּטָרִים ה
וְיָרִים יְהוָה
וּמִתְּוֹלָה
יְהוָה וְצַדִּיק וְת
וּתְבָרָה וּמְעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם א
וְהִתְהַלַּךְ אֱלֹהִים
תִּשְׁבֵּ אֲנִי שְׂעֵד דְּבָרָא
וְהָאֲמַר שׁוּבוּ בְּנֵי
אָדָם בְּנֵי אֱלֹהִים
בְּעֵינֶיךָ בְּעֵס א
אֲחַמְּלֵךְ בְּיַעֲרָה
וְאֲשַׁמְרֵךְ בְּלֵילָה :
יְהוָה מֵתָם • ט
שִׁנְיָה יְהוָה יְהוָה
בְּפִקְרָה
בְּחֻצְיָה יְהוָה
בְּפִקְרָה י
יְצַדִּיק וְיִתְהַלַּךְ
לְעֵרָב ע
יְמֹלֵךְ וְיִבְשׁ :
בְּנֵי בְלִינֵי בְּאִפְקֵי
וּבְחַמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ
שָׂתָה עוֹרֵנוּ
לְנַגְדְךָ עֲלֹפֵינוּ

dn̄e opprobrii seruoꝝ tuoru
quia portauī in sinu meo, oīa
multorum populorum,
qbus expbraueſt inimici tui
DEVS, qbus expbrauerūt
A. extrema Meſſie tui.
Benedictus
DEVS
in ſempiternum,
amen & amen.
XC. Oratio
A. Moſſe
viri DEI.
Domine habitaculum tu
factus es nobis,
ingnatione & generatione,
Anteq̄
montes naſcerentur
& crearetur
terra
& orbis, a ſeculo
& vsq̄ in ſeculum,
tu Deus. (tritionem,
Cōuertēs hoīem vsq̄ ad cōc
& dicens reuertimini filii
Adam. Quia mille anni
in oculis tuis, ſicut dies
heſterna que pertransiit,
& vigilia nocturna.
Impetu irruisti in eos,
B. ſomnia erunt,
mane
quasi herba pertransiens.
Mane
floruit & abiit,
ad veſperum
conteretur atq̄ ſiccabitur.
Cōſūpti. n. ſumus furoī tuo,
& indignatiōe tua turbati ſu.
Poſuiſti iniquitates noſtras
coram te, occulta noſtra

dn̄e opprobrii seruoꝝ tuorum,
quod continui in sinu meo
multarum gentium. (tui
Quod expbrauerūt inimici
domine, quod expbrauerunt
cōmutationem Chriſti tui.
Benedictus
dominus
in eternum,
fiat fiat.
LXXXIX. Oratio
Moyſi
hominis Dei.
Domine refugium
factus es nobis,
a generatione in generationē.
Priusquam
montes fierent
aut formaretur
terra
& orbis a ſeculo
& in ſeculum
tu es Deus.
Ne auertas hoīem i humilitatē,
& dixiſti conuertimini filii
hominum. Quoniam mille anni
ante oculos tuos, tanq̄ dies
heſterna que preteriit.
Et custodia in nocte,
que pro nihilo habentur
eorum anni erunt.
Mane
ſicut herba tranſeat
mane
floreat & tranſeat,
veſpere
decidat induret & areſcat.
Quia deſecimus in ira tua,
& in furore tuo turbati ſumus.
Poſuiſti iniquitates noſtras
in conſpectu tuo, ſeculū noſtrū

κύριε τοῦ ὀφθίσμοιο τῶν δούλων σου,
ὁ ὑπὸ σκῆπτρόν ἐν τῷ κόλπῳ μου
πολλῶν ἐθνῶν.
Ὁ ὠνεύσισαί με οἱ ἐχθροί σου
κύριε, οὐ ὠνεύσισαί με
τὸ ἀγαθάμα τοῦ χριστοῦ σου.
Εὐλογητός
κύριος
εἰς τὸν αἰῶνα,
γένοιτο γένοιτο.
πθ'. Ἐρωτάει
μοῦσῆ
ἀνθρώπου θεοῦ.
Κύριε καταφυγὴ
ἐγώ η̄ ἡμῶν
ἐν γένεσιν καὶ γένεσιν.
Ἐπὶ τοῦ
ὄρη γῆρας
ἢ πλασθῆναι
τῷ γῆρας
ἢ τῷ οἰκουμένῳ, ἢ ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἢ ἕως τοῦ αἵματος
σὺ εἶ. (σιν,
Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσει
ἢ εἰπάσῃ, ἐπιστρέψατε ἔρι
τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτι
ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε, ὡς ἡμέρας
ἢ ἐχθέρῃ ἡττις διήλθε,
ἢ φυλακὴ ἐγγυκτί.
Τὰ ἐξουλενάματα
αὐτῶν ἔτι ἔσογται,
τὸ πρῶτον
ὡσεὶ χλόη παρέλθαι,
τὸ πρῶτον
ἀνθῆσαι ἢ παρέλθαι.
Τὸ ἔσπερας
ἀποπέσαι, σκληραυθεῖ ἢ ἐξηραυθεῖ.
Ὅτι ἐξείλωσιν ἐν τῇ ὀργῇ σου,
ἢ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθησιν.
Ἔθον τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐγνώτισον, ὁ αἰὼν ἡμῶν

يارب مغيرة
 الذي قبل فيه من حزن
 الامم الكثير
 اللهم ان اعداء
 عيروا وغيروا
 اذا رمسحت
 مدارك
 الرب
 الى الابد
 يكون يطون

امر مور
 التاسع والذمنون
 اللهم كنت
 لنا ملجأ
 جبال فجدل
 من قبل ان
 تكون الجبال
 وقبل ان تتقن
 الارض
 والبلاء وانبت
 الله مد الاول
 والى الابد
 فلا تترك الانسان الى الدال
 وقالوا يا بني
 البشر فان الف سنة
 امام عبيدك يارب مثل
 امر الداهية
 او كاه جعة من
 الابل

سنوهم تكون
 لهم مرء وله
 كدابات العشب
 الذي
 ضر بالعداء
 كريا بزهر
 الفدوات ويروا
 ويدخل عند
 المساء ويحس و فحنن
 الان بسخط
 قانون و هفواتنا

יְהוָה יְהוָה וְעַד
 סוכרית על עיניך
 גדוה היון וסני עין עממן
 דחסידי בעל דבך
 דחסידי איהור שטר
 רגלי משה
 פרך שמא דיי בעלמא
 הדין אמון ואמן פריד
 שמא דיי לעלמא דאמי
 אמון ואמן

עלותא ועלי משה
 בניא דיי פד חבו בני
 ישר במדבר עניוכן אמר
 יל דמדור בית שביניה
 בשמיה את הויחא לנא
 סגיד בכל דך ויה
 פד אחגלי קדמד דעמד
 עמידן למיהב אחקינתא
 התובא עד דלא טוריא
 איתגטלא ואיהפריאת
 ארעא ויהבי חבל ומן
 עלמא היון ועד עלמא
 דאמי את הוא אלהי
 תת' פרנט על הויחא עד
 מות ואמר טובו בני ניש
 אחים אלו טבין בעינד
 מתחשבין קומד היד יום
 דאתמלי ארום יעבר
 והיד מטרת לילי
 ואין לא חשבין מיי
 עליהון מותא היד דמבין
 יהון ולעלמא דאמי היד
 עיסב דמה פרנט החלפון
 דמין עובדיהון היד
 עיסבא די בעפרא יעיש
 ויסג' ולרמטא מתמלל
 ומת' ש'ט מן חורבנה
 אלא ש'מצינא מן חורבנה
 ומן ח'מחד אהפדלנא
 שויהא חובנה לקובלך
 עומת טלו חנה קבא

DEVS opprobrii serui tui,
 quoniam sustinui in sinu meo cuncta
 opprobria multorum populorum. (DEVS,
 Quoniam exprobrauerunt tibi in inimitie tue
 exprobrauerunt tarditatem vestigiorum
 pedum MESSIE tui.
 Benedictum nomen DEI in mundo
 isto amen & amen. Benedictum
 nomen DEI in mundo qui uenturus est
 amen & Amen.

XC. Oratio qua orauit Mosse
 ppheta DEI, qui peccauerunt filii
 israel in deserto. Respondit & sic dixit.
 DEVS cuius habitatio, & cuius diuini
 domus est in celis, tu fuisti nobis
 adiutorio in omni generatione & generatione.
 Quoniam manifestum fuit coram te quod populus tuus
 esset peccaturus, disposuisti
 conuersionem, priusquam montes
 erigerentur, & creata esset
 terra, & habitatores orbis a
 mundo hoc & usque ad mundum
 futurum, tu ipse es Deus.
 Couertens hominem de peccato eius usque
 ad mortem, & dixisti ouertimini filii hominis.
 Quoniam mille anni in oculis tuis
 reputantur apud te, sicut dies
 hesterni quando preterit
 & sicut uigilia noctis.
 Et si non conuertantur induces
 in eos mortem, tanquam dormientes
 erunt, & ad mundum uenturum sicut
 herba que siccatur transibunt.
 Similes sunt operationes eorum,
 herbe que de mane floret
 & augetur, uespere autem decidit
 & siccatur propter estum.
 Quoniam defecimus propter furor tuum,
 & ab indignatione tua conturbati sumus
 Posuisti peccata nostra in conspectu tuo,
 iniquitates iuuentutis nostre coram

A. Vestigia siue extrema Christi tui. Te pus. i. ultimum & pre finitum aduentu Messie. Quod magna obstinate inficiantur non dum aduentu nostri temporis hebrei. Significatur etiam quod mortuo domino priusquam surgeret a mortuis, impropertum fuisse apostolis discipulis & amicis eius. Quod secuti eum fuerant. Quod eum imitati, eiusque doctrinam audierat & reliqua.

A. Vbi quisque apud hebreos legit Mosse uir Dei. intelligunt sine contouersia Mossem legis latorem.

B. Somnia erunt. Hominum uita post diluuium si conferatur uita hominum, qui diluuium antecesserunt, somnium iure dici potest.

כי למאור פנייה : **כי** in luce vultus tui. Omnes
כימי פניו enim dies nostri transierūt,
בעצתך כלנו in furore tuo consumpsimus
שמינו כמו ה annos nostros quasi
הנה ימי שנתנו verba. Dies annorū nostrorū
פנים שבעים in ipsis septuaginta
שנים anni, & si
פניבורות שמינים in validissimis octoginta C.
שנים יורה הפס anni, & excellentia eorum
עמל ואח כן labor & dolor, quoniam
נו חיש ונעפפה : trāsiuimo cito & auoluim. **כ**
מי יודע ע Quis nouit
עח אפפה ופ vehementiam ire tue,
וכי אפפה & sicut timor tuus
עני אפפה : indignatio tua.
למנות ימנו Numerus dierū nostrorum
בן הודע ונבניה sic fac scire nos, & pducamul
לבב חכמה : cor sapientie.
שובה יהיה עד Reuertere DEVS vsq̄quo;
בתי אלהינו & consolare
על עבדיה : sup seruos tuos. (cōdia tua,
שבענו פפק חסרה Satura nos matutina mifi
ונרנה ונשמחה & laudabimus & letabimur
בכל ימינו : in omnibus diebus nostris.
שמחנו כימיה Letifica nos pro diebus
עניתינו שנות quibus affixisti nos, & annis
אני רע : quibus vidimus mala.
ראה אל עבדיה Ostendatur seruis tuis
פעלה והורה על opus tuum, & gloria tua sup
בניהם : ויה געם filios eorū. Et sit māfuetudo
אדני ילהינו domini Dei nostri
עלינו ומעט super nos, & opus
ידינו כונני manuū nostrarum fac stabile
עלינו ומעט super nos, & opus
ידינו כונני : manuū nostrarū confirma.
צא ישב XCI. A. Sedens
בסתר עליון בצל i abscondito excelsi, i ūbraclo
שיר יתלונן : אמר sufficiētissimi morabit. Dicā
לוי מרס ומצודתי DEO spes mea, & forti. mea
אלהי אכסה בו : Deus meus confidam in eo.
כי הוא יצלה מפס Quia ipse liberabit te, de laqueo

in illūinatōe vultu tui. Qm̄ oēs
dies nostri defecerunt,
& in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut (nostroꝝ
aranea meditabūt, dies ānoꝝ
In ipsis septuaginta
anni. Si autem
in potentatibus octoginta
anni, & amplius eorum
labor & dolor. Quoniam
supuenit māfuetudo, & corri
Quis nouit (piemur.
potestatem ire tue,
& pre timore tuo
iram tuam
dinumerare. Dexteram tuam
sic notam fac & eruditos
corde in sapientia.
Cōuertere domine vsquequo,
& deprecabilis esto
super seruos tuos. (dia tua,
Repleti sumus mane mifcor
exultauimus & delectati sumus
in omnibus diebus nostris.
Letati sumus pro diebus
quibus nos humiliasti, annis
quibus vidimus mala.
Respice in seruos tuos
& in opera tua, & dirige
filios eorum. Et sit splendor
domini dei nostri
super nos, & opera
manuum nostrarum dirige
super nos, & opus (David.
manuū n̄arū dirige. (tici ipsi
XC. Qui habitat Laus cā
i adiutorio altissimi, i ptectione
dei celi cōmorabitur, Dicit
dño susceptō m̄us es tu, & refu
Deus meus spabo i eū. (glū mū
Qm̄ ipse liberabit me de laqueo

εις φωτισμόν τῶ πρόσωπός σου. Ὅτι
αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, (πάσαι
ἢ ἐν τῇ ὀργῆ σου ἐξέλιπομεν.
Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ (ἡμῶν
ἀράχνη ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν ἔτων
ἐν αὐτοῖς, ἐβλομήκοντα,
ἔτι, ἐὰν δὲ
ἐν Ἰμασειας, ἀδολοκοντα,
ἔτη, ἢ τὸ πλεῖον αὐτῶν,
κόπος ἢ πόνος. Ὅτι (σόμεθα
ἐπαῖθη πραΰτης ἐφημας, ἢ παιλευθη
Τίς γινώσκει
τὸ κράτος τῆς ὀργῆ σου,
ἢ ἀπὸ τοῦ φόβου σου,
τοῦ θυμῶ σου
ἐξαριθμησάσαι. Τὴν δεξιάν σου
ὄντως γνώρισόν μοι, ἢ τῆς πεπαιθήμενης
τῆ καρδίας ἐν σοφίᾳ.
Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε,
ἢ παρακληθήτι
ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
Ἐκατήχησεν τὸ πρῶτον τὸ εἰλεουσὸν
κύριε, ἢ ἡγαγισάμεθα ἢ ἀφραγθήμεν.
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
ἀσφραβήθημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἔταπεινάσας ἡμας, ἔτων
ὧν εἶδομεν κακά.
Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
ἢ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, ἢ ὀδύγη σου
τοὺς ἄνους αὐτῶν. Καὶ ἔσω ἡλαμπαρῶ τις
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐφημας, ἢ τὰ ἔργα
τῆ χειρῶν ἡμῶν κατεύθων (παρέβραϊστος
ἐφημας, ἢ τὸ ἔργον (ἀκταίγραφος
τῆ χειρῶν ἡμῶν κατεύθων. (Δαβιδ
ς. Ὅκατοι καὶ ἄγιος ὁ δὲ τῶ
ἐν βηθῆα τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπη
τῶ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλοιῶνται. Ἐρῶ
τῶ καὶ ἀντιλήπτω ἄρμος εἴ ἢ κασφυγῆμας,
ὁ θεοῦ μου, ἢ ἐλπιδὴ ἐπ' αὐτόν.
Ὅτι αὐτὸς ῥύεται ἡμᾶς ἐκ παγίδος

נצט ונחל איה מא בשכח
 כלמא פאניד & ואמאר
 מאל נסח הבדכות
 מאניד
 אים חיא תת
 סעון
 סכ & ואן
 זאד פדמון
 ואיד ממה
 ואלמ & נחפ
 אלן פד עכ
 מתדין & לא לאתעד
 על שדה שכת
 וחשיה רכיר
 פאחד
 דימיד
 לדכ מע
 אלד בא חכמה
 גדי מתו יאר
 נעפ עליה
 ועז עביד
 וגדנא פג הגדואת
 רחמנא & לנסח
 חמע אים חיא תת
 ואר חחא עוז אל
 אלתי אפדינתא
 ואלסני
 אלתי ראיתא
 פיה רזא
 אנואל עביד
 ודיעט וא
 בנסחמ פליק
 בה
 אלד
 עליה
 לנא עמ
 אידנא
 ושל עמ אידנא
 אמור אלסעון
 & אלסא
 כנ
 פג עון
 אלמי
 מחד
 פג כאל
 אל
 אלסמ
 יגון
 אלד
 אנשו
 נא
 סר
 ומלכי
 אלמי
 אלמי
 תוכל
 תוכל
 מוניני
 מי
 פח

גיהור אפיך : אחס
 גל-ימנא אתפרי
 פחדנא שיציע ימי
 חיינא היך תבל פומא
 דסיתא : ימי-שנתנא
 דעלמא דהין שבעין
 שנתנא
 מתאלמין
 וסונעיות
 למנין שנתנא
 וסונעיות
 לעית ושקר לחייבי
 אחס עוז בסח-ובין
 וכוסינ לעפ-
 מן הוא דוע לא
 עשנא דמוקפד
 אלה
 אלהן צדיק
 ויהל
 מיך משדין
 חויד
 למינא
 ימנא
 יתרון
 להודע
 פד
 דלפי
 מבק
 חכמה
 מוב
 עדי
 מ-
 חספ
 פינ
 וחוב
 מן
 פיש
 דמל
 להא
 למע
 דלע
 פד
 שבע
 יתנא
 לעל
 דמחיל
 לעפר
 טוב
 ובר
 ינ
 ונח
 דכול
 הון
 ימנא
 שמת
 יתנא
 היך
 ימנא
 דסנ
 פה
 נא
 היך
 שניא
 דחמ
 ימנא
 דיש
 נא
 יח-
 ומו
 לעבד
 עוב
 ד
 נסך
 ושי
 בהון
 ער
 פניה
 הון
 ויהי
 בסמ
 ותא
 דנד
 עון
 מן
 קדם
 י
 אל
 אהנא
 עלנא
 ועוב
 דינא
 יעל
 הון
 אתקין
 פתנמי
 אורת
 על
 נא
 ועוב
 דינא
 מניה
 יקק
 דאטר
 שכי
 ניה
 דנא
 עילא
 בטל
 לענ
 יקרא
 י
 שדי
 כית
 אמר
 דוד
 אל
 ליה
 דה
 חזק
 וכד
 מוקפי
 אלה
 איכל
 בממ
 ריה
 את
 תוא
 יפ
 נך
 שלמ
 ד
 נ

luce vultus tui. Quoniam
 omnes dies nostri defecerunt
 ira tua. consumpti sunt dies
 vite nostre tanquam vapor oris
 in hyeme. Dies annorum nostrorum
 in hoc mundo septuaginta anni
 fortitudinis, & si in vallitudine
 octoginta anni, multiplicatio eorum,
 labor & falsitas peccatoribus,
 quoniam transeunt velociter
 & volant in puluerem.
 Quis est ille qui sciat conuertere
 fortitudinem ire tue Deus,
 tantum iusti qui timent
 te sedant furorem tuum.
 Ad numerandos dies nostros quis
 cōputabit vt scire faciat, solus ppheta
 cuius cor abundat sapientia.
 Conuertere DEVS & uo
 affliges nos, conuertere a malo
 quod locutus es facere populo tuo.
 Satura nos in mundo, qui similis est
 matutino bēignitate tua, & letabimur
 & exultabimus oibus diebus nostris.
 Letifica nos sicut dies
 humiliationis nostre, sicut anni
 quibus vidimus mala.
 Manifeste fiant seruo tuo operationes
 signorum tuorum, & decor tuus super
 filios eorum. Et sit dulcedo
 ortus deliciarum de conspectu DEI,
 Dei nostri sup nos, & opa manuū nāz
 prospera sint, prepara verba
 legis tue super nos, & opera
 manuum nostrarum a te preparentur.
 xcl. Qui posuit diuinitatē suā ī secreto
 altissimo, in vmbra nubiū glorie (dicā
 Dei sufficiētis o morabilē Dixit Dauid,
 Deo fiducia mea & arx fortitudis mee,
 Deus meus sperabo ī verbo eius. Qm̄
 ipse liberabit te Salomonē filiū meū,

G. Octoginta anni,
 Non est breuior noitri
 temporis hominū uita
 q̄ fuerit tempore Da
 uidis. Multi iiquidem
 nunc attingunt octo
 gesimum annum. Nec
 Petrus apponēsis quē
 conciliator ē appellant
 huius rei quātum ego
 sentio est ueritatem al
 fecutus.
 A. Hieronymus in
 cōmentariis propheta
 rum, & in expouione
 p̄alterii, negare uidef
 hūc psalmum dictum
 de Christo, cui ipse ne
 quaquam assentio.
 Libro midras tehilim
 וכן נשא לו הבה עואת
 בני ישראל את קרבני
 רחמי אל פאה ולבנת
 אינן יבער ודמינו אנו
 עולכמי וכל לספק אלים
 וקרבנות אל לו הקבה
 חייך ורא נשאתה סבור
 אינן פקש פיה ארא
 שני כבשי אחד העשר
 בקר
 Et parimodo
 quādo dixit ei. i. Mos
 se Deus sanctus & be
 nedictus. P̄cipe filius
 israel. Sacrificiū meū
 caro mea. Dixit Mos
 se. Isaie. xl. Et libanus
 non erit sufficiens ad
 incēdium, animaliaqz
 eius nō satis erunt ad
 holocaustum. Quis er
 go poterit ad sufficien
 tiam arietum ad sacri
 ficia. Dixit ei Deus. s.
 & benedictus. Viuus
 tu. Non quē admodum
 tu opinaris ego requi
 ro ab eis. Non enim re
 quiro ab eis nisi unum
 tantū arietem. Hec,
 quando ad literam ue
 rificari nequeāt, notat
 Prochetus esse intelli
 gēda mystice, refertqz
 uerba Dei, ad unicum
 & uerum sacrificium
 Iesu Christi filii Dei,
 qui uerus est aries ue
 rusqz agnus imacula
 tus, cuius sanguis quo
 tidie in altari inuisibi
 liter immolatur, uide
 turqz a solo Deo, ut et
 habet hebrei librome
 chilta his uerbis ודם
 נקי תרשיעו זה הוא
 שאמר וראית את הדם
 ונראה לי ורא לאחרים
 דברי ר' ישמעל וספיך
 ליה ויהי הדם לכה לאות
 לאות לכה ורא לאחרים
 לאות ויהי הדם לכה לאות
 ויהי הדם לכה לאות
 i. Et ī sanguine
 intontis impie egistis.
 Hoc est q̄ dictum est,
 & uidebo sanguinem,

Umbra ista

יקוּשׁ מִדְּבַר תּוֹת׃
בְּאֶבְרֵתוֹ יִסֹּד לְךָ
וְחֵרֶת כְּנַפְיָו
תְּחַסֶּה צַנְה וְסוּחֶה
לֹא יִמְחָו׃
תִּירָא מִפְּרוֹד
לֹא יִלֶּה מִיָּו
יַעֲרֹף יָמָיו׃
מִדְּבַר בְּאֶפְלֵי יְהוָה
מִקְטֵב יְשׁוּד צְהָרִים
יִפְרָא מִצִּדְּךָ א
יִפְרָא וְה
וְיִרְבֶּה מִיְמֶיךָ
יִפְרָא וְה
יָגֵשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ
תִּבְטֵשׁ וְשִׁלְמֵת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
כִּי יִבְרָא יְהוָה
יְהוָה מִיְּמוֹתַי
עַל יוֹן שָׁמַיָּה
מִעוֹנֶיךָ לֹא תֵאָנֶה
יִפְרָא וְה
וְיָגֵעַ לֹא
יִקְרַב בְּאֶרְצֶיךָ׃
כִּי מִלְּאֲכָוִי יִצְנֶה
לְךָ לְשִׁמְרֶיךָ כְּכֹל
דְּרִבְרֶיךָ׃ עַל כַּפַּיִם
יִשְׁמְחֶנְךָ פֶּן
תִּגְדֹּף בְּיָדְךָ
וְתִלְךָ עַל שִׁחְלֵי
וּפְתוֹן מִדְּרֹךְ תְּרֹמֶם׃
כִּי יִפְרָא וְתִגְדֹּף׃
כִּי יִפְרָא וְתִגְדֹּף׃
וּמִפְּלִיטָתוֹ אֲשַׁבְּחֶנְתּוּ׃
כִּי יִדַּע שְׁמִי׃
יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶה
עַמְּרֵנִי אֲנִי בְּצָרָה
אֲהַלְצֶנּוּ וְאֶכְבְּדוּהוּ׃
אֲדַד יָמָיו אֲשׁ
יִשְׁבְּעוּהוּ׃
וְאֲרָאֵהוּ בְּיִשְׁעֵיךָ׃

venatiū & a pestilētia deua
Pēn; su; obūbrabit tibi (stāte
& sub alis eius
sperabis, lancea & parmula
veritas eius. Non
timebis a timore
nocturno, a sagitta
volante per diem.
A peste in tenebris ābulāte,
ab extmīatoī q̄ extmīat me
Cadent a latere tuo (ridie.
mille
& decē millia a dextris tuis,
ad te autem non (lis tuis
appropinq̄bit. Verūtñ ocu
videbis & vltionem
impiorum cernes.
Tu enim es
DEVS spes mea,
excelsum posuisti
habitaculū tuū. Nō cueniet
ad te malum,
& plaga non
appinq̄bit tabernaclo tuo.
Qm̄ angelis suis mandauit
de te vt custodiāt te in oibus
vis tuis. In manibus
portabunt te, ne forte
offendat ad lapidem
pedem tuum. Super aspidem
& basiliscū calcabis, oculcabi
leonem & draconem.
Quoniam me intēse dilexit
liberabo eum, exaltabo eū,
quoniā cognouit nomē meū
B. Inuocabit me & rīdebo ei
cū ipso ego in tribulatione,
erua eum & glorificabo eū.
C. Longitudine dierum
faturabo eum,
& ostēdā ei salutare meū. D

venantium, & a verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi,
& sub pennis eius
sperabis. Scuto. circundabit te
veritas eius, non
timebis a timore
nocturno. A sagitta
volante in die
a negocio pambulāte ī tenebr,
ab icursu & demonio meridiāo.
Cadent a latere tuo
mille
& decem milia a dextris tuis,
ad te autem non (lis tuis
appropinquabit. Verūtñ ocu
considerabis, & retributionem
peccatorum videbis.
Quoniam tu es
domine spes mea,
altissimum posuisti
refugium tuum. Non accedet
ad te malum,
& flagellum non
appropinquabit tabernaculo tuo,
Quoniā angelis suis mandauit
de te, vt custodiant te in oibus
vis tuis. In manibus
portabunt te, ne forte
offendas ad lapidem
pedem tuum. Super aspidem
& basiliscū ābulabis, & oculcabi
leonem & draconem.
Quoniam in me sperauit
liberabo eum, protegam eum
quoniam cognouit nomē meū.
Clamauit ad me & ego exaudi
cū ipso sum ī tribulatōe, (am eū
eripiā eum & glorificabo eum.
Longitudine dierum
replebo eum,
& ostendam illi salutare meum.

θρηάτων ἢ ἀπὸ λόγων ταραχάσθους,
ἐν τοῖς μεταφράσεως ἂν ἐπισκιάσθους,
ἢ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ
ἐλπίσει. Ὁ πάλαι κλάσει
ἢ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ
φθιθήσῃ ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ. Ἀπὸ βέλους
πιτομένου ἡμέρας, (μένου,
ὅπο πρόματος, ἐν σκίτι διαπράξ
ἀπὸ συμπτάματος, ἢ δαιμονίου μεσημε
Γιούται ἐκ τῶ κλίτους σου (βρινοῦ
χιλίας,
ἢ μυρίας ἐκ δεξιάσθους,
πρὸς σὲ δὲ οὐκ
ἐπίσει. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖσθους
κατανοήσεις, ἢ ἀνταπόδοσις
ἁμαρτωλῶν ὄψθ.
Ὅτι σὺ
κύρις ἢ ἐλπίμον,
τὸν ὑψισθον ἔσθου
καταφυγήσθου. Οὐκ ἐπιλείσεται
πρὸς σὲ κακὰ,
ἢ μάστιξ οὐκ
ἐπίσει ἐν τῷ σκλωμάτισθου.
Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελέσθαι
περίσθου, τοῦ διαφυλάξασθαι ἐν πάσθαι
ταῖς ὁδοῖσθους, ἐπὶ χειρῶν
ἀροῦσθαι, μήποτε
προσκόψθαι πρὸς λίθον
τὸν πόσθου. Ἐπὶ ἀσπίθου,
ἢ βασιλίσθου ἐπιθήσῃ, ἢ κατὰ στήθου
λίοντα ἢ δράκοντα.
Ὅτι ἐπέμε ἡλπίσει,
ἢ ῥύσθου αὐτοῦ, σκέπασθαι αὐτοῦ,
ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομα μου. (αὐτοῦ,
Κεκραξέσθαι πρὸς με, ἢ ἐσακούσθαι
με τὰ αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίθου.
Ἐξελούσθαι αὐτοῦ, ἢ δεξάσθαι αὐτοῦ,
μακρότητα ἡμερῶν
ἐμπλήσθαι αὐτοῦ,
καὶ δείξθαι αὐτῷ τὸ σωτήριον μου.

العشرة ومن كلال الفتيه
في كيفه يكللك
وتحدت كلاله
يسترك يحو كيط عدله
لا تخف من خشية
الليل ولا من سام
كاير في النهار
ولا من عبيد جابر في الكهده
ولا من الريح التي تشتد في
الظهيره تسقط عن يسارك
الالاف و
والربوات عن يمينك
لا يقربون اليك و بل بعيدك
تذكر ومنازاة
الخطاه بعض
لا تات
يارب رحامي
جعلت العلي
مجاك و لا يقتراب
البيد الشر
ولا تندنوا
ضربه من مسكك
لانك بوقدك ملا يكتك
من اجلك ليفجكوك و
كركك كلها و علي
سواء عدا يحملونك ليل
تعثر بحجر
رحلك تكا
والحيه الجردا
وتدوس الاسد والتنين
لانك اياي رحا
فاخلصه واستره
لانك عرف اسمي
يد عوني فاخبيده
انا اكون معك في كل
شدايد انقده و اكرمه
واشبعه طول
الايام
واريه خنلاص

כפח ממותא ומחור ישק
בטלל טכנימיה יטלל
עלך ותחות טלל אקרמה
תחרחץ תרסא ועני לא
הימנוחה ולא תדחלמן
דלוחא דמויקנדא ויאן
כלילא מן גירא דמלאך
מותא דיטדי ב כמסה
מן מוח דבק כללא מהלך
מסיעת טידין דמחפלן
כסיתרו יתדבר טמא חדש
ויפלון מן סטר טמאלך
אלפיין וריבדכך מן
ימינד לחך לא יקרבוין
למינק יל יוד פעינד
תני מסמכך יתיד
מחגמרן רטעי מרמ
עני שלמה וכן אמר אחים
אנת הוה יי חחעני
במור עילאה טווחה
בית טכנימד: מתיד מר
עלמא וכן אמר לא תארע
לך בשיחא ומכמסה
וימיכיא לא יקרבוין
במטכנינד אחים מלאכו
יפקד עלך לנטרינד בכל
אורחתך על מוקפדון
יטלינד דלמא תמקור
ביעד פישא זמתי
פאכניא רינד: על גוד
פר ארון פתנא מבועט
תרמס אריא וחורמנא
מטול דבממרן אחרעי
ואישוכנייה אשוכנייה
מטול דדוע טמי: על
קדם וואנא עני יתיה
עמיה אנא בעקמיה
אפענה ואקרביה
אורכי ימיך ומן אס
כספענה ונה
ואחמנייה בפוקנייה

de laqueo & de morte & de infidiis.
Vmbra diuinitatis eius obumbrabit
tibi, & sub vmbra glorie eius
securus consistes, clypeus & parmula
veritas eius. Non timebis a
timore nocentium qui ambulat
in nocte, a sagitta angeli
mortis, volantis in die.
A morte ambulante in tenebris,
a caterua demonum qui nocent
meridie. Recordaberis nominis sancti,
& cadent a latere sinistro tuo
millia, & myriades a
dextera tua tibi autē nō appropinquabit
vt noceat. Verūtamen oculis tuis
confiderabis, & quemadmodum
perturbentur impii cernes.
Rñdit Salomon & sic locutus est, qm̄
tu ipse DEVS fiducia mea
in habitaculo excelso posuisti
domum diuinitatis tue. Rñdit author
mundi & sic locutus est, non eueniet
tibi malum, & flagellum
non appropinquabit
raber naculis tuis. Qm̄ angelis suis
p̄cipiet de te, vt custodiant te in oĩbus
viis tuis. Fortitudĩne sua
portabunt te ne forte impingant
cupiditate praua simili
lapidi pedes tui. Catulum
filium leonum & basiliscum calcabis,
conculcabisq̄ leonem & draconem.
Qm̄ in verbo meo fuit voluntas mea
liberabo eum, & protegam eum
quoniam sciuit nomen meum. Orabit
coram me & ego respondebo ei,
cum ipse ego sum in tribulatione,
eruam eum & glorificabo eum.
Longitudine dierum
fatiabo eum,
& ostendam illi redemptionem meam.

qui quidem uidebitur
a me non aut ab aliis.
Verba. R. Ismael, &
huic annexū est illud.
Erit sanguis uobis
in signū. In signū inq̄
uobis, non autem aliis
erit in signum.
Libromidraste
ו נחמיה אה סלמח
אננים היו ואם אם אלה
סייחד טמו על נשם
שיחד על אבותי יעשה
כולן אחד עמו ומעמן
כולן אחד טמ ויקח את
האגן מלמד שנעשו כולן
אחד R. Rachmia
dixit. Tres lapides ac
cepit. s. Iacob, & di
xit si Deus unī nomē
super me quāadmodū
unīuit sup patres me
os fiant oēs unus, ste
tit & inuenit oēs unus
sicut dictum est Gen.
xxviii. Et accepit lapi
dem. Hoc enim uerbo
docet q̄ oēs facti sunt
unus. Volunt nōnulli
hinc argumentū ellici
posse ad astruendum
beatissime trinitatis
mysterium.
B. Libromidraste
אמר ר' יהושע בן
לוי בשם ר' פנחס בן
יאר פפני מה מחפולי
ישראל בעולם הזה והגן
נענני על ידי סאינן
ידעין בשם חפפוש
אני לעמיד רנא הנה
פויצו טנ כן ידע עמי
טמי באתה שעה הן
מחפולי ומיד נענני טל
יקראני ואענהו
R. Ieozua filius Ieui in
noie. R. Pinchas filii
Iair. Quāobrem ora
tionē fundit Israelite
i mūdo isto & nequaq̄
exaudiunt. Propterea
nimis q̄ nesciūt nomē
hamephoras siue nomē
quorū Israh. Futurū est
at ut Deus. s. & b. do
ceat eos illud sic dictū
ē. Isaie. liii. Sciet p̄p̄s
meus nomē meū. Tūc
uero orabit & exaudi
entur, sicut dictū est.
Inuocabit me & ego
respondebo ei.
C. Libromidraste
ארחימי אגביעהו
זה אחד מן רפדאות
הקשין שיטותן טל
ישראל הוא ישועתו טל
הקנת טמ וואחו
ביוצתיה
i. Longitudi
ne dierū saturabo eū.
Hec ē una de scriptu
ris granioribus q̄. s.
salus Israh sit salus dei
s. & b. sicut dictū ē &
ondā ei in salute mea,

*Tres lapides
qui facti sunt ad
unum Iacob*

צב מְזִמֹר
 שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת:
 טוֹב לַיהוָה לַיהוָה
 וּלְזִמְרָה לְשִׁמְחָה עֲלֵינוּ:
 לְהַגִּיד בְּבֶקֶר חֲסִיד
 וְאֲמִינָה בְּלֵלוֹת:
 עַל עֵשׂוֹר וְעַל-
 נִבְלַעַל הַגִּיז
 בְּנִגְוֹתֵי שִׁמְחָה
 יְהוָה בְּפַעֲלֵי
 בְּמַעֲשֵׂי יְדֵי אֱרוֹן:
 מֵהַגְדֹּל מַעֲשֵׂה
 יְהוָה כִּי אֵד עֲמָקָי:
 מִחֲשַׁבְתֵּיךָ וְיִשְׁעֵי
 פֶּעַר לֹא יִדַע וְכִסְלִי:
 לֹא יִבִּין אֶת-חַמְתֵּי:
 בְּפִרְחֵי שִׁטְעִים כְּמֹר-
 עֵשֶׂב וְיִצְעֹר כֹּל
 פֶּעַל גִּיז
 לְהַשְׁמִיד עֵד עַד:
 וְאִמָּה מְרוֹם לְעוֹלָם
 יְהוָה: כִּי הִנֵּה-
 אֲבִיבֵי יְהוָה
 בִּי-חַיִּים
 אֲבִיבֵי יְהוָה
 יִתְפַּרֵּחַ כֹּל-
 פֶּעַל גִּיז:
 וְיִרְעִים קְדִימִים
 קָרְנֵי פְּלִרְתֵי
 בְּשִׂמְן רֶעֶנִים:
 וְיִבְטֹט עֵינֵי בְּשִׂרְתֵי
 בְּקָמִים עַל מְרַעִים
 תִּשְׁמַעְנֵי יְהוָה
 צְדִיק בְּמִצְוֵי
 יִפְרֹחַ בְּאֵרֵי
 בְּלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 שְׂתוּלִים בְּבֵית
 יְהוָה בְּחִצְרוֹת
 אֱלֹהֵינוּ יִפְרֹחוּ:
 עוֹד יִבְרִין בֵּשׂ
 בְּשִׁיבָה דְשִׁנִּים

XCII. Psalmus,
 canticū, in die sabbati.
 Bonum est confiteri DEO,
 & psallere noī tuo altissime.
 Ad ānūciādū māe mificō.
 & fidē tuā ī noctibus. (tuā,
 In decade, & in
 psalterio, in cantico
 ī cithara. Quā letificasti me
 DEVS, in opere tuo,
 ī ope manuū tuarū laudabo.
 Quā magnificata sūt opa tua
 DEVS, quā pfūde facte sūt
 cogitationes tue. Vir
 īsīpiēs nō cognosceret & stultus
 non intelliget istud.
 Dū germinauerint ī pīlī q̄si
 herba, & floruerint omnes
 qui operantur iniquitatem,
 vt cōterant vsq̄ ī sempitnū.
 Tu autem excelsus ī eternū
 DEVS. Quoniam ecce
 inimici tui DEVS,
 quoniam ecce
 inimici tui peribunt,
 dissipabuntur omnes
 qui operantur iniquitatem.
 Et exaltabit̄ q̄si naricornis
 cornu meum & senecta mea
 in oleo vberi. (q̄si fidiant
 Et īspiciet oculus meus eos
 mihi, de iis q̄ sur. adūsū me
 audiet auris mea. (malignis
 Iustus vt palma
 florebit, vt cedrus
 in libano multiplicabitur.
 Transplantati in domo
 DEI, in atrīs
 Dei nostri germinabunt,
 Adhuc fructificabunt
 in senectute, pingues

XCI. Psalmus
 canticū in die sabbati.
 Bonum est confiteri domino,
 & psallere nomini tuo altissime.
 Ad ānūciādū mane mificō diā
 & veritatē tuā p noctē. (tuā,
 In decachordo
 psalterio, cum cantico
 in cithara. Quia delectasti me
 domine in factura tua,
 & ī opibō manuū tuarū exltabo.
 Quā magnificata sunt opa tua
 dñe, nimis profunde facte sunt
 cogitationes tue. Vir
 insipiēs nō cognosceret, & stultus
 non intelliget hec.
 Cū exorti fuerit peccatores sic
 fenum, & apparuerint omnes
 qui operantur iniquitatem.
 Vt intereant in seculū seculi,
 tu autem altissimus in eternum
 domine. Quoniam ecce
 inimici tui domine,
 quoniam ecce
 inimici tui peribunt,
 & dispergentur omnes
 qui operantur iniquitatem.
 Et exaltabitur sicut vnicornis
 cornu meum, & senectus mea
 in misericordia vberi. (cos
 Et despexit oculus meus inimic
 meos, & ab īfurgētībō ī me ma
 audiet auris mea. (lignātibus
 Iustus vt palma
 florebit, sicut cedrus
 libani multiplicabitur.
 Plantati in domo
 domini, in atrīs
 domus Dei nostri florebut.
 Adhuc multiplicabuntur
 in senecta vberi,

Ἰσ. Υαλμός
 ἁλῆς εἰς τὴν ἡμέραν τὸ σαββάτου.
 Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογῆσαι τῷ κυρίῳ,
 ἢ ἄλλαν τῷ ἐνόματί σου ὑψίσει.
 Τοῦ ἀγατέλλου τοῦ παρὰ τὸ ἕλωσόν,
 ἢ τῷ ἀλήθανόν καταγύκτα.
 Ἐν δεκαχόρδῳ
 ψαλτηρίῳ μετ' ὠδῆς
 ἐν κίθαρῳ. Ὅτι ἀφρμόσμε
 κύριε ἐν τῷ παήματί σου, (σομαί
 ἢ ἐν τοῖς ἔργαί σου χράνσος ἀγαμία
 Ὡς ἐμγαλύθη, τὰ ἔργα σου
 κύριε, σφόδρα ἰθαθύνηται
 οἰολογισμοῦ σου. Ἀγῆρ
 ἄφρων οὐ γνῶσεται, ἢ ἀσῆτος
 οὐσωσῆσει ταῦτα.
 Ἐν τῷ ἀγατίλῳ ἀμαρτανλοῦς ὡσεὶ
 χόρτον, ἢ δίκυφαι παῖντις
 οἱ ἐργαζόμενοι τῷ ἀνομίῳ. (τὸ αἰῶνος,
 Ὅπως ἀγ̄ ἐξολοθράδωσιν εἰς τὴν αἰῶνα
 σὺ δὲ ὑψίστος εἶ, τὸν αἰῶνα
 κύριε. Ὅτι ἰθὺν
 οἱ ἐχθροῖ σου κύριε,
 ὅτι ἰθὺν
 οἱ ἐχθροῖ σου ἀπολοῦνται.
 Καὶ διασκορπιθήσονται παῖντις
 οἱ ἐργαζόμενοι τῷ ἀνομίῳ,
 ἢ ὑψώθηται ὡς μογοκέρατος
 τὸ κέρας μου, ἢ τὸ γῆρας μου
 ἐν εἰλί πῶνοι. (ἐχθροῖς
 Καὶ ἐπείθην ὁ ὀφθαλμῶ μου ἐν τοῖς
 μου, ἢ ἐν τοῖς ἐπαγισαμένοις ἐπέμπε πο
 ἀκούσεται τὰ οὖσμον. (νηρόμενοις
 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ
 ἀθήσει, ὡσεὶ κέδρος
 ἢ ἐν τῷ λιβαῖνῳ πληθωθήσεται
 Περυσόμενοι ἐν τῷ ἴκῳ
 κυρίου, ἐν ταῖς αἰῶναις
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξέμψουσιν.
 Ἐπι πληθωθήσονται
 ἐν γῆρα πῶνοι,

D. Ex libro tertio more haneuochin. R. Mosse egyptii cap. li. היה בונן בשיר שלפניו תראה שהוא מספר השמות היה הגדול והמטה והשירה מכל הרעות הגננות והכוללות והמיוחדות באיש אחד וזוהי שיר בני אדם לא מה שהוא נמשך מהם אחר טבע הפנימות ולא מה שהוא נמשך מהם מעצם בני אדם כי הוא יעלה מפה קוש מדבר הוות באגרותו יסך לך ותחת כנפיו תחסה ענת וסוחרת אמרו לא תירא מפחד לילה פתח יעוף יומם מדבר באופל יהלך מקטב ישוד ערדים יפול מעדאלף ורבה מיפניך אלק לא יש רק בענין תביט והגיע מספור השמירה מעצמי בני אדם שאמר טאת ארו יקות שתעבור במלחמת הרבשות ואת על דרכך עד שיחרגו אלק ארונים משמאלך ועשרת ארפים מיפניך לא יגע בך דע שיום פנים אלא שתראה ותביט משפט השם ושלמו ורשעים ההם שנהרגו ואת בשלום הוא אמרו יפול מעדאלף ורבה מיפניך אלק לא יש רק בענין תביט ושלומת רשעים תראה וספך לזה מה שספך מהגנה והמחסה ואחר כן נתן טעם לואת השמירה הגדולה והמכרי סבה בואת השמירה הגדולה באיש הזה כי בי חשק ואפלוטו אטבתו כי ידע שמי וכבר בארנו בפרקים הקודמים ששניין ידעת השם הוא השגתו וכאילו אמר זאת השמירה באיש הזה הוא בעבור שיתקני חשק כי אחרי כן וכבר ידעת הפרט בין אחיב חושק כי הפלגת השמירה עד שלא ישאר מחשבה בדבר אחר אלא באהוב ההוא הוא החשק וכבר בארו הפירוסופים כי הכחות הגופניות נימי הכחות ימנעו רוב מצלות המדות כל שכן פואת המחשבה הזכה העולה ביד האדם משלמות המושכלות הפנימות לחשק השמיית כי מן החשק שתעלה ביד האדם עם דמיון הליחות הגופניות כי כל אשר יתלושכחות הגוף ותכבה אש המאות יחזק השכל וירבה מידו ותוך השגתו וישפח מפה שישג עד שיבאראש השלם גימים

XCII. Laudatoria & canticū, q̄ primus prodie sabbati. (dixit hō Bonum est confiteri coram DEO, & laudare nomen tuum altissimum. Ad annūciādū mane benignitatē tuā, & veritatem tuam nocte. In ore cithare decem cordarum, In ore psalterii inq̄ tenore cithare. Quoniā letificasti me Deus in opere tuo, in operibus manuū tuarum exultabo. Quam magna illa opera tua DEVS, multum profunde ille cogitationes tue. Homo insipiens non scit, & stultus non cognoscet hec. Quando germinabunt impii sicut herba & florebut omnes operarii falsitatis, & futurum est quod destruat eos Deus vsq̄ in eternum. Et tu excelsus altissimus ad mundum venturum DEVS. Quā ecce patroni inimicitie tue fortunantur in seculo hoc DEVS, quoniā ecce patroni inimicitie tue dissipabuntur in seculo futuro, separabuntur a congregatione iustorum omnes qui operant iniquitatē. Exaltasti quasi naricornis fortitudinem meam vixisti me oleo recenti oliue frondise, vidit oculus meus interitum molestatiū me q̄ insurgunt contra me vt malignetur, audiēt aures mee vocē confractionum eorū. Iustus tanq̄ palma producet germina sicut cedrus libani, multiplicabitur & mittet radices. Filii eius plantati erūt in domo sanctuarii DEI in atriis domus Dei nostri florebut. Adhuc veluti patres eorū generabunt filios in senectute, pingues

שבתה ושירא דאמר אדם קדמא על יומא דשבתא: טוב לאודיא קדם יי: ולשבתא שמך עלאה: לתנאה בעפרה טובך וקושיטך בלויין: על פוסם כנראה דע שרתמי נמין על פוסם נבלא עלי רינת כנראה ארא אחדוהני יל בעובדך בעו: בעובדי אידך גבועי: כמך ריבין הינון עובדי יל לחד עמיקין הינון מה שבחך: בר יש טיאלא ידעוביסלך לכה ירבין ית דעה: כד אחלבלבן ושיעיא היך עיספא וניצעין כל עבדי שקר ועמדי די שיעינון אלהא עד עלמא: ואת דמא עלאה לעלם דאהי יי: אח סדא בעלי דבך מצלתן בעלמא הינון יל ארוס דא בערי דבך יהובין לעלמא דאתי ומתפר שין סן סיעתוהן דעיקרא כרא עבד שקר וקפפא היך רימנא חוקפי רפיתא יתי כמשתרטיבא דוית עפוף ומסבלת עיני בחוברתא דמעקי וקיימין עלי לאבאשא שמען אידניקל הברוהן צדק היך דיקלא יתלבג פורין היך ארמא בליבן יסגה ועפד שור שין פנני יינון שתילין פבית מקדשא דיי בדרת אלהי יתלבבין: אונב באביתוהן יעפדין פנין פטיבוי דיליין

المز مور
الحا حيد والتسعون
حب يد هو الشكر للرب
والترنل لاسمك ايها المذبح لي
لكي احبر في الغدوان
برحمتك وفي الليالي بحقق
بمن ما رعد عشره
او تارمع التليل
بالعيدا ازلانك افر خدني
يا عمالك يا رب
ويصيح يدك استدرش
اللهم ما اعظم اعمالك
واقكارك غميقه
حبدا الرجل
الجاهل لا يعلم والسفيه
لهدا لا يفهم
وعندما تزهو الخطاه
مثل العشب ويعلوا عالمي
الاثم هدا
يسدا كاون الي الابد
وانت الرب المتعالي
الي الابد و انه هدا
هو دا اعدا و ك يد
ها فو دا
اعدا و ك يد لكون
وحمدع عالمي
الاثم يبيدون
ويعلوا قرني
كو حيد القرن وعند
كبريد دهنا كيدا
وتقر عيدا ي با عدا ي
وتسمع اعدا ي بالاشرد
الدين نا صون
والبار يعلو مثل
النخله و
مثل از ليدان
المفروس في بيت
الرد وفي خبار
الها يكثر ون
ويدمون بالشيوخه
ويخبر ون

וְעֹנֵי יָמָיו
לְהַגִּיד כִּי יֵשׁוּב
יְהוָה צְרוּר
וְלֹא עֲוֹלָתָהּ בּוֹ
צג

& frondentes erunt.
Vt annuncient quod rectus
DEVS fortitudo mea
& non est iniquitas in eo.

XCIII.

יְהוָה מֶלֶךְ
גִּבּוֹר לְבָשׁ לְבָשׁ
יְהוָה עֹז הַחַיִּים
אֲף־תִּקְוֶן הַגְּבֻלָּה
הַמּוֹשֵׁב בְּכַסֵּף
מֵאֵן מַעֲלֵם אֶת־הוּ
נִשְׂאָה נְהַרְוֹת יְהוָה
נִשְׂאָה נְהַרְוֹת
קוֹלָם יְהוָה
נְהַרְוֹת יְהוָה
מִקְלוֹת מִים וְיָם
אֲרִיִּים מִשְׁפָּרִים
אֲרִיִּים בְּמַרְוֹם יְהוָה
עֲרִיבָה נִשְׂאָה
מֵאֵן לְבִיתָהּ נִשְׂאָה
קִדְשׁ יְהוָה לְאֵלֵי מִים
צג

DEVS regnavit
celstitudinē idutus ē, idutus ē
DEVS fortitu. & accētus ē,
insup direxit orbē qui non
cōmouebif. Paratū foliū tuū
ex tunc, ab eterno tu es.
Leuauerūt flumina DEVS,
leuauerunt flumina
voces suas, eleuauerunt
flumina gurgites suos.
A vocibus aquarū multarū
validi fluctus maris
magnificus ī excelsō DEVS
Testimonia tua fidelia facta
sunt nimis, domū tuā decet
scīras DEVS ī lōgitu. dieꝝ.

XCIII.

אֵל נִקְמָתָהּ יְהוָה
אֵל נִקְמָתָהּ הוֹפֵיעַ
הַנִּשְׂאָה שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
הַשֶּׁבַע מוֹלַע לְגֵאִי
עַד־מֵתֵי שְׁעִים
יְהוָה עַד מֵתֵי
רִשְׁעִים יְעַלֶּה
יַבְעֵן יִמְרֵי
עַתָּה יְהִי אֲמִרָתִי
כֹּל פֶּעֲלֵי יָמָיו
עֲמַד יְהוָה יִבְאֵן
וְנִחְלָה לְהַגִּיד
אֶל־מַגֵּה וְגַר יְהַרְגֵהוּ
וְתוֹמִים יִדְבְּרוּ
וְיִאמְרוּ לֹא יִרְאֶה
יְהוָה וְלֹא יִבְיֹן אֶת־הוּ
עַל־כֵּן בִּינֵנוּ פִּעֲוִים

Deus ultionum DEVS
Deus ultionum ostendere.
Eleuare qui iudicas terram,
redde vicissitudinē supbis.
Vsq̄ue quo impij
DEVS, vsq̄ue quo
impij exultabunt,
affluent loquentes
iucteratā maliciā, exaltabūf
oēs qui operantur iniquitatē.
Populū tuū DEVS cōterēt
& hereditatē tuā affligent.
Viduā & aduenā interficiēt,
& pupillos occident.
Et dixerunt non videbit
DEVS & nō ītelliget Deus
Iacob. Intelligite stulti

& benepatientes erunt
vt annuncient. Quoniā rectus
dominus Deus noster,
& non est iniquitas in eo.

XCII. Laus cantici David
in die ante sabbatum
quando fundata est terra.

Dominus regnavit
decorem idutus est, idutus est
dñs fortitudinē & precinxit se.
Etenī firmavit orbē terre, q̄ nō
cōmouebitur. Parata sedes tua
ex tunc, a seculo tu es.
Eleuauerunt flumina domine,
eleuauerunt flumina
vocem suam. Eleuauerunt
flumina fluctus suos
a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris,
mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta
sunt nimis, domum tuam decet
scītudo dñe, ī lōgitudinē dieꝝ.

XCIII. ps. David q̄rta sabbati.

Deus ultionum dominus Deus
ultionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terram,
redde retributionem superbis.
Vsq̄ue quo peccatores
domine, vsq̄ue quo
peccatores gloriabuntur.
Effabuntur & loquentur
iniquitatem, loquentur
omnes qui operatur iniustitiā.
Populū tuū dñe humiliauerūt,
& hereditatem tuā vexauerūt.
Viduā & aduenā interfecerūt,
& pupillos occiderant.
Et dixerunt non videbit
dominus, nec ītelliget Deus
Iacob. Intelligite insipientes

ἢ ἀπαθούγτες ἔσονται
τοῦ ἀνατίθλου. Ὅτι ὁ κύριος
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
ἢ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.
ιβ'. Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ
πρωταββάτου ὅτε πρωτακίσο
ἢ γῆ, αἶνος ἐστὶν τῷ Δαβὶδ.
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν,
ἐν πρῆξιν ἐκλύσατο. Ἐκλύσατο
κύριος δύναμιν ἢ περιζύσσατο.
ἢ ἐξείρωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλεύσεται. Ἐτοιμος ἕρπονισσος
ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε,
ἔπῆραν οἱ ποταμοὶ
φῶνας αὐτῶν. Ἀρῶσιν
οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψῃ αὐτῶν,
ἀπορῶνδων ὑψάτων πολλῶν.
Θωματοὶ οἱ μετῶρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
θωματοὶ ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.
Τὰ μαρτύρια σου ἐπιστάθῃ σου
σφῆρα, τῷ ὀκταῶν πρέξει
ὁ γίγασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
στ'. Υαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Πρωταββάτου
Θεὸς ἐκλύσῃ κύριος, θεὸς
ἐκλύσῃ ἐπαρρησιασατο.
Ἐξείρωσε ὁ κρίνων τὴν γῆν,
ἀπόστος ἀνταποδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
Ἐως ποτε ἀμαρτωλοὶ
κύριε, ἔως ποτε
ἀμαρτωλοὶ καυχῶσονται.
Φθίγξοντι ἢ λαλήσουσι
ἀληθῶς, λαλήσουσι
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
Τὸν λαόν σου κύριε, ἐταπύνωσας,
ἢ τὴν κληρονομίαν σου, ἐκακώσας.
Χήραν ἢ ὀρφανόν, ἀπέκταναν,
ἢ πρωτῆλυτον ἐφόνδων.
Καὶ εἶπα οὐκ ὄψεται
κύριος, οὐ δὴ σωθήσει ὁ θεὸς
τοῦ ἱακώβ. Σὺ κτε δὴ ἀφρονεῖ

חקדג לפות חוסף
 והטבת חוספת עולמ
 ותובת השפחה בהטת
 היא וחסקו למטג עד
 תזרש הנפש פן חנוק
 או בעת הנאת היא
 ואל זה הענין דפון
 החכמים במות משה
 ואמר ופרים שלשתם
 פתו בגשיקה ואמר
 שאמר ופת עם משה
 עבד י בארץ פואב על
 פיי פלמד ספת בגשיקה
 זכר נאם באהרן על פיי
 זכר נאמר בפרים אף היא
 בגשיקה פתה אבל לא
 זכר בה על פיי להיות
 אשה ואין טוב לזכור זה
 דפשל בה אדועתה א
 psalmi, cuius principi
 um est. Qui habitat in
 adiutorio altissimi qm
 in eo agitur, de prou
 dentia & de cura & de
 adiutorio atq3 pro
 ctione Dei, in cunctis
 que eueniunt corpori,
 tum uniuersalia tum
 particularia, que inue
 niuntur in uno indiui
 duo & nō in alio, in ac
 cidentibus etiam que
 eueniunt, a natura cō
 posite substantie, nec
 non in illis que perpe
 trant & cōmentantur
 homines prauū mori
 bus, & propterea dixit
 Ipse liberabit te de la
 queo uenantium, & a
 pernicie aduersa. Et
 iterū, scapulis suis ob
 umbrabit tibi & sub
 pennis eius sperabis.
 Et rursum, nō timebis
 a timore nocturno, nec
 a sagita uolante per
 diem, & a pernicie am
 bulante in renebris.
 Loquitur insuper de
 custodia sua, ab his q
 eueniūt ab hominibus
 & dicit, quod quamuis
 transires per medium
 acriter pugnantū ita
 quod uiri interfecti ca
 derent a dextris & a si
 nistris tuis, & ad leuā
 quidē caderent mille,
 ad dexteram autē my
 riades ad te nihilomi
 nus pernicies non ap
 propinquaret. Et sub
 intulit. Verūtamē o
 culis tuis cōsiderabis,
 & retributionem pec
 catorum inspicias, &
 demum intulit etiam
 allatum est, de gloria
 & de honore, posuit q3
 rationē & causam hu
 ius cure & puidencie
 erga hominem hūc, &

& floridierunt.
 Qm̄ annuñciabunt habitantes terrā,
 quod rectus est DEVS fortitudomea,
 & non est iniquitas in eo.

XCIII.

DEVS regnauit celsitudinem
 idutus ē, idutus ē DEVS fortitudinē
 & cinxit se, insuper direxit
 orbem qui non
 commouebitur. Parata est sedes tua
 ab eterno, a seculo tu ipse es
 Deus. Leuauerunt flumina laudem
 coram Deo, eleuauerunt flumina
 vocem suam in cantico, recipient
 flumina premium laudum suarum.
 A vocibus aquarum multarum,
 a laudibus fluctuum maris magni
 laudata est in celis DEI celsitudo.
 Testimonia tua vera sunt nimis,
 domo factuarii tui cōueniūt, & scā sūt
 DEVS in longitudine dierum.

XCIII.

Deus author vltionum, DEVS Deus
 author vltionum ostendere.
 Eleuate iudex terre, & redde
 retributionem malam superbis.
 Vsq3 quo impij
 fortunabuntur DEVS, vsq3 quo
 impij consistent in tranquillitate.
 Affluunt & loquuntur
 iniqua, dicentes verba
 opprobrii, oēs qui operant falsitatem.
 Populum tuum DEVS humiliant
 & vexant hereditatem tuam.
 Viduam & aduenam
 interficiunt & pupillos occidunt.
 Et dicunt non videbit
 DEVS, & non intelliget Deus
 Iaacob. Intelligite vos insipientes

ורטיבין ירען מ
 במא אחסן
 אללהם لان
 الرب
 القسط
 عادل
 لا ظلم
 عنده
 المز مور
 اذا نرى والتسعون

מלך הרב
 ואשתמי בנור
 البه
 لسر القدره
 وتجلل بها
 اتقن الدنيا
 لكيلا
 تزول
 كرسى عرش
 مستعد منذ الدهور
 وادب يارد منذ الدهور
 اللهم ان
 الانهار
 ارتفعت
 رفعت
 الانهار اصواتها
 وعلت
 امن دوى المياه الغزيرة
 تجيبه هي احوال البحر
 الرب معتم
 في العلا
 شهادته صادق جدا
 اللهم لبيعتك
 يحق
 التسبيح بدوام الايام
 المز مور الثالث والتسعون
 اله الانتقام الرب اله
 الانتقام ظهر
 ار نفع يا حاكم الارض
 جازي المستكبرين مجازاه
 التي متى المدنسون
 يارب الي متى
 الخاطبون يفخرون
 ويتكلمون ويتكفون
 بالكذب
 ويتكلموا
 جميع عاملي الاثم
 ردلوا شعبك يارب
 وافسدوا مبراثك
 هذكو الارامل
 وقتلوا الغربا
 واهلكوا
 الايتام وقالوا ان الرب
 لا يبصر
 واله يعقوب
 لا يعبر
 تفهموا يا سفها

בְּעַם וְכִסְלִים
מִתְּחִילָה
וְהַנֶּטֶע
הַלֵּא יִשְׁמַע אֶם
יֵצֵא עֵין הַלֵּא
יִבְטֵחַ
וְהַיֵּסֵב גּוֹיִם
הַלֵּא יִכְמֹר
וְהַיִּבְלֵם
וְהַיֵּסֵב דַּעַת
יְהוָה יִדְעֵם מַחְשְׁבוֹת
אִם־כִּי הִמָּה הַבְּלִי
אִשְׁרֵי הַגִּבּוֹר אִשְׁרֵי
הַיֵּסֵב גּוֹיִם
וְהַיִּבְלֵם הַלֵּא יִבְטֵחַ
לְהַשְׁקֵט לוֹ מִיָּמַי
רַעֲעַד יִבְרַח לְרַעֲעַ
שְׁרֵתָת : כ
בְּלֵא־יִשׁוּשׁ יִלְעָקוּ
וְנַחֲלֵתוּ לֹא יַעֲזֹבוּ
כִּי עֲדֵיךָ יִשׁוּב
מִשְׁפָּט וְאִחֻד
כָּל־יִשְׂרָאֵל :
מִי־יִקָּם לִי עִם־
מְרִעִים מִיִּתְעַב־
לִי עִם־פְּעֵל אֵין :
לֵתֵל יְהוָה עֲזָרְתָה
לִי כַמְעַט שְׂכָנָה
דַּחֲמֵה נַפְשִׁי :
אִם אֲמַרְתִּי מַעַה
בְּגִל חֶסֶד יְהוָה
יִסְעֵדִי פֶרֶב שְׂדֵעַם
פֶּקֶדֶן הַגְּבוּרִים
יִשְׁעֵשְׂעַנִּי נַפְשִׁי :
הַיִּתְקַרֵּב נַפְשִׁי
עֲמַל עֲלַי חֵן :
יָגִיד עֲלַי נַפְשִׁי
צִיָּק וְדָם נֶקֶד
נֶקֶד יִשְׁעֵי :
יְהוָה יִתְקַרֵּב לִי

in populo, & insipientes
quando eritis intelligentes.
An qui plantauit aurem
non audiet, aut qui
fixit oculum non
videbit.
Qui erudit gentes
non arguet,
qui docet
hominem scientiam.
DEVS nouit cogitationes
hominum, quia vane sunt.
Beatus vir quem
tu corripies DEVS,
& de lege tua docueris eum.
Vt quiescat a diebus
afflictionis, donec fodiat ipso
interitus. (populū suū,
Nō.n. derelinquet DEVS
& hereditatē suā nō deseret.
Qm̄ ad iustitiam reuertet
iudicium, & sequentur illud
omnes recti corde.
Quis surget p̄ me aduersus
scelestos, quis stabit
p̄ me aduersus oparios iniquos
Nisi quia DEVS auxiliator
meus, paulominus habitasset
in interitu anima mea.
Si dicebā motus est (DEVS
pes meus, misericordia tua
sustēta. me. In mul. cogi. me.
q̄ si i me intrinsecus, consolatioes
delectabāt aīam meā. (tue
Nūqd p̄ticeps erit tui throci
insidiarum, formator
laboris in precepto.
Copulabunt aduersum aīam
iusti, & sanguinem
innocentem condēnabunt.
Erit autem DEVS mihi

in populo, & stulti
aliquando sapite.
Qui plantauit aurem
non audiet, aut qui
fixit oculum non
considerat.
Qui corripit gentes
non arguet,
qui docet
hominem scientiam.
Dominus scit cogitationes
hominum, quoniam vane sunt.
Beatus homo quem
tu erudieris domine,
& de lege tua docueris eum.
Vt mitiges ei a diebus
malis, donec fodiat peccatori
fouca.
Quia n̄ repellet dñs plebē suā,
& h̄ditatē suā nō derelinquet.
Quoadusq̄ iustitia conuertat
in iudicium, & qui iuxta illam
omnes qui recto sunt corde.
Quis confurget mihi aduersus
malignantes, aut quis stabit
mecū aduersus operātes iniquitātē
Nisi quia dominus adiuuit me,
paulominus habitasset
in inferno anima mea.
Si dicebam motus est
pes meus, misericordia tua dñc
adiuua. me. Scdm̄ mul. do. mox
in corde meo, consolatioes tue
letificauerunt animam meam.
Nunquid adheret tibi sedes
iniquitatis, qui fingis
laborem in precepto.
Captabunt in animam
iusti, & sanguinem
innocentem condēnabunt.
Et factus est mihi dominus

ἐν τῷ λαῷ, ἢ μαροί,
ποτέ φρηγήσατε.
Ὁ φυτεύσας τὸ ὄσος,
οὐχὶ ἀκούσῃ ὁ
πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ
καταφροεῖ.
Ὁ παιδεύων ἔθνη,
οὐχὶ ἐλέγξει,
ὁ διδασκων
ἄνθρωπον γνῶσιν.
Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς
τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ ματαίως.
Μακάριος ἄνθρωπος ὃς
ἀν̄ παιδεύης κύριον,
ἢ ἐκ τοῦ νόμου σου διδύξῃς αὐτόν.
Τὸν πρᾶναι αὐτὸν ἀφ᾽ ἡμερῶν
πονηρῶν, ἕως ὅτου ὀργῇ τῷ ἁμαρτωλῷ
βέβηρος. (αὐτοῦ,
Ὅτι οὐκ ἀπόσται κύριος τοῦ λαοῦ
ἢ τῶν κληρονομῶν αὐτοῦ, ἕκ ἑκάστας
ἕως ὅτου δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ (καὶ ἴδῃ
εἰς κρίσιν ἢ ἐχόμενοι αὐτῆς
πάντες οἱ ἀθέτη καρδία διαβολμα.
Τίς ἀσάπεται μαὶ ἐπὶ
πονηρομένοις, ἢ τίς συμπερασσει τοῦ
μαὶ ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τῶν ἀνομίαν.
Ἐἰμὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι,
παρὰ βραχὺ παρῶκισε
τῷ ὀσῃ ἢ ψυχῆ μου.
Ἐἰ ἔλεγον σισάλαται
ὁ πρῶτος μου, τὸ ἔλεῖσόν σου κύριε.
ἐβοήθησέ μοι, κατὰ τὸ πλῆθος τῶ ὀσων μου
ἐν τῇ καρδίᾳ μου, οἱ παρακλησεις σου,
ἔσφραξαν τῶ ψυχῆ μου.
Μὴ συμπερασσεισσι θρόνος
ἀνομίας, ὁ πλάσων
κόπον ἐπὶ πρόσαιμα.
Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχῶν
δικαίου, καὶ αἷμα
ἀθῶον καταδικασοῦνται
καὶ ἐγένετό μοι κύριος,

למשגב וארתי
 לצור פחסי : וישג
 עליהם את אונם
 וברעם יצמיחם
 יצמיחם יתור
 אלהינו :
 צה
 לנו נרננה
 להיות נרננה
 לצור ישענו :
 נקדמיה פניו
 בתורה בזמרת
 נרע לו : כי אל
 גדול יתה ומלך
 גדול על כל אלהים
 אשר בידו מתקדש
 ארץ ותועפת הרים
 לו : אשר לו הים
 והוא עשהו וישת
 ידיו יצרו : פניו
 ונשחח ונברעה
 נברכה לפני יתור
 עשנו : בידו
 אלהינו ואנחנו
 עם מרעיתו וצאן
 ידו תיזכר ופקלו
 תשמעו : אל תקשו
 לבבכם כמרבנה
 כיום מפתח מצרה
 אשר נבדלו
 אבותיכם בהנה
 גם ראו פעולת
 ארבעים שנה אקוט
 בחר ואמר עם
 רע לבב הוה זהם
 לא ידעו דרכי :
 אשר נבדלו
 באפי אס' בואון
 אלהינו מנוחת :
 צ
 שיר

in refugium, & Deus meus
 quasi petra spei meae. Et instituet
 super eos iniquitatem suam,
 & in malitia sua perdet eos,
 perdet eos DEVS
 Deus noster.
 XCV.
 Venite laudemus
 DEVM, iubilemus
 forti, salutis nostre.
 Preoccupemus faciem eius
 in confessione, in psalmis
 iubilemus ei, Quoniam Deus
 magnus DEVS, & rex
 magnus super omnes Deos.
 In cunctis montibus
 penetralia terre, & excelsa montium
 ipsius sunt. Cuius est mare
 & ipse fecit illud, & siccam
 manu eius plasmauit. Venite
 adoremus curuemur,
 flectamus genua ante faciem DEI
 factoris nostri. Quia ipse est
 Deus noster, & nos
 populus pascue eius, & oves
 manus eius. Hodie si vocem eius
 audieritis, nolite indurare
 corda vestra sicut in contradictione,
 sicut in die temptationis in deserto.
 Vbi tentauerunt me
 patres vestri probauerunt me
 & viderunt opus meum. (me
 Quadraginta annis fastidiuit
 generatio illa, & dixi populus
 errans corde est, & ipsi
 non cognouerunt vias meas.
 Quibus iuravi
 in furore meo, non introibunt
 in requiem meam.
 XCVI.
 Cantate

in refugium, & Deus meus
 in adiutorium spei mee. Et reddet
 illis iniquitatem ipsorum,
 & in malicia eorum disperdet eos,
 disperdet illos dominus
 Deus noster.
 XCIII. Laus canticum ipsi David
 Venite exultemus
 domino, iubilemus
 Deo salutari nostro.
 Preoccupemus faciem eius
 in confessione & in psalmis
 iubilemus ei. Quoniam Deus
 magnus dominus, & rex
 magnus super omnes Deos, (in manu
 quam sibi ipse dominus plebi suae. Quia
 eius sunt omnes fines terre, & alti montium
 ipsius sunt. Quoniam ipsius est mare
 & ipse fecit illud, & siccam
 manus eius formauerunt. Venite
 adoremus & procidamus
 & ploremus ante dominum
 qui fecit nos quia ipse est
 Deus noster. Et nos
 populus pascue eius, & oves
 manus eius. Hodie si vocem eius
 audieritis nolite obdurare
 corda vestra, Sicut in irritatioe
 secundum diem temptationis in deserto,
 ubi tentauerunt me
 patres vestri, probauerunt
 & viderunt opera mea.
 Quadraginta annis offensus fui
 generationi illi, & dixi semper
 hi errant corde. Et isti
 non cognouerunt vias meas,
 ut iuravi in
 ira mea si introibunt
 in requiem meam. (edificabat
 XCV. ps. David quoniam domus
 post captiuitatem. Cantate

εις καταφυγην, η ο θεο μου
 εις βοηθον ελπιεισμον. και αποδωσει
 αυτοις κυριος τω ανομιαν αυτων,
 η κατὰ τὴν ποινηραν αυτων, αφηκει αυτους
 αφηκει αυτους
 καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν. ἀπειράφοι παρ' ἐβραίοις.
 εἰ. Αἶνος ὡς τῆς τῶ Δαβιδ, C
 Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα
 τῷ κυρίῳ, ἀλαλέσωμεν
 τῷ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν.
 Προπροσώμεθα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 ἐν ἐξομολογίῃ, ἢ ἐν ψαλμοῖς
 ἀλαλέσωμεν αὐτῷ. Ὅτι θεὸς
 μέγας κύριος, ἢ βασιλεὺς
 μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς (τοὺς. Ὅτι
 ὅτι οὐ μὴ ἀσώπειτ) καὶ τὴ λαὸν αὐτοῦ
 αὐτὸς τὰ περὶ τῆς γῆς, ἢ τὰ ὑψηλὰ ἔρη)
 αὐτὸς εἰσιν. Ὅτι αὐτὸς εἰς τὴν ἡθλολασσαν
 ἢ αὐτὸς εἰσίν αὐτῶν, ἢ τῶν ἐρημῶν
 ἀχάρεις αὐτὸς ἔπλασσαν. Δεῦτε
 προσκυνήσωμεν, ἢ προσώσωμεν
 αὐτῷ, ἢ κλαύσωμεν ἐμπροσθεν κυρίου
 τὸ ποιήσαντος ἡμῶν. Ὅτι αὐτὸς εἰς
 ὁ θεὸς ἡμῶν, ἢ ἡμεῖς
 λαὸς βοσκῆς αὐτοῦ, ἢ πρόβατα, (αὐτὸς
 χεῖρας αὐτοῦ. Σήμερον εἰς τῆς φωνῆς
 ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε (κρασμῶ.
 τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς ἐν τῷ παρατωῖς
 Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ
 οὐ ἐπειρασάμε
 οἱ πατέρες ὑμῶν. Ἐλοκίμασάμεν,
 ἢ εἶλον τὰ ἔργον,
 πεπαρακοντα ἔτη, προσάχθισα
 τῇ γῆν ἐκείνην. καὶ εἶπα, αἰ
 πλημύνεται τῇ καρδίᾳ, αὐτὰ δὲ
 οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.
 Ὡς ὥμοσα ἐν
 τῇ ὀργῆ μου, εἰ εἰσελεύσονται (δύμητο
 εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. (οἶκος ἀκοῦ
 εἰ. Αἶνος ὡς τῆς τῶ Δαβιδ. ὅτι ὁ
 μετὰ τῶν ἀχμαλώτων. Ἀσάτι

ملجأ الهى لمعونتى ورجا
 كاضهم على اذامهم
 الرد
 القد
 بيديهم
 بسياستهم
 المز مور الرابع والتسعون
 اقبلوا انتقح
 بالرد ولذاهل
 الله مخلصنا
 تقدم له الشكر
 والتسبح و ولداهل
 بالترثيل لاننا
 اله عظيم يارب ملك
 جبار على جميع الالهة
 لان الرد لا يقوى شعبه
 لان بيده افكار الارض له
 اعالي الجبال مال البخر
 وحنالقه يدها صعدنا
 الارض هاهنا
 تسجد ونركع
 له ونخضع امام الرد
 خالفنا لانه هو
 الهنا ونحن
 شعب رعيته واغنام
 يديه اليوم اذ سمعتم
 صوته فلا تقسو قلوبكم
 مستخضوه كمثل السخك
 يوم التجربة في البرية
 حيث حبربني
 اباوكم ههنا فصاحوا
 اعمالي ونظروها
 اربعين سنة ههنا مقبت
 ذلك الجبل ههنا وقالت انداس
 صالون بقلوبهم ههنا ولم
 يهتدوا والسلي
 كما اقسمت في
 عذبي ههنا انداس لا
 يدخلون موضع راحتى
 المز مور

لسطي ورجا
 لمكونهم على اذامهم
 الرد
 القد
 بيديهم
 بسياستهم
 المز مور الرابع والتسعون
 اقبلوا انتقح
 بالرد ولذاهل
 الله مخلصنا
 تقدم له الشكر
 والتسبح و ولداهل
 بالترثيل لاننا
 اله عظيم يارب ملك
 جبار على جميع الالهة
 لان الرد لا يقوى شعبه
 لان بيده افكار الارض له
 اعالي الجبال مال البخر
 وحنالقه يدها صعدنا
 الارض هاهنا
 تسجد ونركع
 له ونخضع امام الرد
 خالفنا لانه هو
 الهنا ونحن
 شعب رعيته واغنام
 يديه اليوم اذ سمعتم
 صوته فلا تقسو قلوبكم
 مستخضوه كمثل السخك
 يوم التجربة في البرية
 حيث حبربني
 اباوكم ههنا فصاحوا
 اعمالي ونظروها
 اربعين سنة ههنا مقبت
 ذلك الجبل ههنا وقالت انداس
 صالون بقلوبهم ههنا ولم
 يهتدوا والسلي
 كما اقسمت في
 عذبي ههنا انداس لا
 يدخلون موضع راحتى
 المز مور

in sustentationem, & Deus meus
 in fortitudine fiducia mee. Et reddet
 illis mendacia eorum,
 & in malignitate eorum perdet eos
 DEVS, perdet eos DEVS
 Deus noster.
XCV.
 Venite & laudes dicamus
 coram DEO, iubilemus coram
 fortissimo redemptore nostro.
 Preueniamus faciem eius in confessione
 in hymnis iubilabimus
 coram eo. Quoniam Deus
 magnus, DEVS & rex
 magnus super omnes Deos.
 Quoniam in manu eius pedit (mo: motus)
 penetrantia terre, & fortitudines altissimi
 ipsius sunt. Quoniam ipsius est mare
 & ipse fecit illud, & aridam
 manus eius creauerunt. Venite
 inclinemus & adoremus & genu flectamus
 coram DEO qui fecit
 nos. Quoniam ipse
 Deus noster, & nos populus eius,
 & oves pascue manuum eius,
 Die isto si verbum eius
 receperitis. Ne iduretis corda vestra,
 sicut in prouocatione, sicut die
 in qua tentastis Deum in deserto.
 Quoniam tentauerunt me
 patres vestri, probauerunt me
 insuper & viderunt opera mea.
 Quadraginta annis odiosa mihi fuit
 generatio deferti, & dixi
 populus errans in corde eorum
 ipsi sunt, & non cognouerunt vias meas
 quibus iuravi in vehementia
 furoris mei, si introibunt in requiem
 domus sanctuarii mei.
XCVI.
 Laudem dicite coram DEO laudem

mini. id est dicto domi
 ni. Verum sapientes ad
 heferunt huic uerbo,
 quod dicitur ex ore do
 mini. Et dixerunt quod
 mortui sunt osculo. Et
 de maria insuper dixe
 runt quod mortua sunt oscu
 lo non autem ex ore do
 mini quoniam mulier
 erat, &c. Osculum factum
 in actione hominis inten
 so amore affecti erga
 creatorem sicut quod di
 citur in canticis can
 ticorum. Osculetur me
 osculo oris tui &c.

לְהוֹדוֹת לַיהוָה שִׁיר הַחַדָּשׁ
 שִׁיר לַיהוָה כָּל
 הָאָרֶץ שִׁיחַ לַיהוָה
 בְּרַבְרָב שְׁמוֹ בְּשִׁיר
 מִיּוֹם לְיוֹם
 יְשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ
 בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו :
 כִּי גִבּוֹר יְהוָה
 וּמְהוֹלֵל מְאֹד נִרְאָה
 הוּא עַל כָּל־אֱלֹהִים
 כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִילִים וְהַתְהַלַּח
 עֲשָׂה יְהוָה
 וְהַדָּר לִפְנֵי עֵצָה
 וְהַפְאֵרָה בְּמִקְדָּשׁוֹ
 רָבוּ לַיהוָה
 מִשְׁפָּחוֹת עַמֵּי הָאָרֶץ
 לַיהוָה כְּבוֹד וְתוֹרָה :
 הִבְנוּ לַיהוָה כְּבוֹד
 שְׁמוֹ שָׂא מִנְחָה
 וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו :
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה
 בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חֵילוֹ
 מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ :
 אַמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה
 מִלְדָּאָף מִבְּנוֹן מִבְּלַי
 פֶּרֶץ תִּמְנוֹט יְהוָה
 עֲמִים בְּמִשְׁפָּחָם :
 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְחַגְלוּ הָאָרֶץ יִרְעֹק
 הַיָּם וּמְלֵאוּ עֵרָא
 שָׂדֵי וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶן
 אִין יִרְנְנוּ כָּל־עֵצִי
 עֵרֶץ לִפְנֵי יְהוָה
 כִּי בָא כִי בָא לְשִׁפְט
 הָאָרֶץ יִשְׁפֹט מִבְּלַי
 בְּצִדְקַת וְעֲמִים ב
 בְּיַמֵּי מוֹנֵהוּ :

domino canticum nouum,
 cantate domino omnis
 terra. Cantate domino
 & bñdicite noī eius, annūciate
 de die in diem
 salutare eius. Narrate
 ī gētibus glīā eius, ī vnīūsīs
 populīs mirabilia eius.
 Quia magnus DEVS
 & laudabilis nimis, timēdus
 ipse super omnes Deos.
 Omnes enim dii populorū
 sculptrilia, DEVS autem
 celos fecit. Laus (tudo
 & decor aī vultū eius, fortitudo
 & gloria in sanctuario eius.
 Afferte DEO
 familie populorum, afferte
 DEO gloriā & fortitudinē,
 afferte DEO gloriā
 nomini eius. Leuate mūera,
 & introite in atria eius,
 adorare DEVM
 in decore sanctuarīī, pauca
 a facie eius vnīuersa terra.
 Dicite in gētibus DEVS
 A. regnauit, īfī direxit orbē,
 non cōmouebitur, iudicabit
 populos in equitatibus.
 Letamini celi
 & exultet terra, tonet (deat
 mare & plēitudo eius. Gau(deat
 campi & omnia que in eis sunt,
 Tunc exultabunt omnia ligna
 syluarum a facie domīni
 quia venit, qm̄ venit iudicare
 terram. Iudicabit orbem
 terre in equitate, & populos
 in veritate sua.
 XCVI. ps. ipsi Dauid qm̄ terra
 eius restituta est ei.

τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν,
 ᾄσατε τῷ κυρίῳ πάσα
 ἡ γῆ. ᾄσατε τῷ κυρίῳ, (βιβλὶ
 ἀλογίστα το ὄνομα αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον
 ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,
 τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀγαθὴ λατρεία
 ἐν τοῖς ἕνεσι τῷ δόξαν
 αὐτοῦ ἐν πᾶσι λαοῖς θαυμάσια αὐτοῦ.
 Ὅτι μέγας κύριος
 ἢ ἀνεκτός σφόδρα, φοβερός
 εἰν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν
 λαμάνια, ὁ δὲ κύριος
 τοὺς οὐρανούς ἐποίησεν. Ἐξομολογήσιν
 ἢ ἁρώπτης, ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιοσύνη,
 ἢ μεγαλοπρέπεια, ἐν τῷ ἁγιασμένῳ αὐτοῦ.
 Ἐνεύκατε τῷ κυρίῳ
 ἐν πατρίδι τῶν ἐθνῶν, ἐνεύκατε
 τῷ κυρίῳ δόξαν ἢ τιμὴν.
 Ἐνεύκατε τῷ κυρίῳ δόξαν
 ὀνόματι αὐτοῦ, ὁρατεθυσίαν
 ἢ εἰσπορεύατε εἰς τὰς ἀulas αὐτοῦ.
 Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ
 ἐν ἁλῆ ἁγία αὐτοῦ, σαλαζήτω
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάσα ἡ γῆ.
 Εἰπατε ἐν τοῖς ἕνεσι, ὅτι κύριος
 ἐβασίλευσεν, ἢ γὰρ κατάρθωσε τῷ οἶκῳ
 ἡτίς οὐ σαλαζήτω, κρινεῖ (κουμένω,
 λαοὺς ἐν ἀνύτητι.
 Ευφρανέσασθαι οἱ οὐρανοὶ
 ἢ ἀγαμιάδω ἡ γῆ, σαλαζήτω (σεταί
 ἢ θάλασσα, ἢ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Χαρήσιν
 τὰ πεδία, ἢ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
 τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα
 τοῦ ἄρβυλου. Ἀπὸ προσώπου κυρίου,
 ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρινεῖ
 τῷ γῆν. Κρινεῖ τῷ οἰκουμένω
 ἐν δικαιοσύνη, ἢ λαοὺς
 ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.
 55. Ὑαλμός τῷ Δαβὶδ ὅτι ἡ γῆ
 αὐτοῦ καθίστατο, ἀγαμιάδω περιέβρωσις.

الرب تسبحا جديدا
الارض كلها تسبح
الرب سبحوا الرب
وذاركوا اسمه بشروا
يوما فيوما
بجلاله & اخبروا
في الامر بمجده وجميع
الشعوب يعلموا
لان الرب عظيم
هو ومسبح جدا مخبر
هو على جميع الالهة
اذ كل الالهة الامم
شيا كين & والرب
هو خلق السموات الشكر
والبها امامه التقديس
وعظم الجلال في قدسه
قربوا الرب
با جميع قبايل الشعوب قربوا
لرب تمجدا ووقارا
اعطوا الرب تمجدا
لا اسمه احملا القرايين
واذ حلوا دياره
اسجدوا للرب
فيها كل قدسه لان
سميع الارض تترزل بين
يديه قولوا في الشعوب
الله مقدم لظن الدنيا
لكي لا تزول يقضى بين
الشعوب بالعدل
فلتفرح السموات
وتبتهج الارض وليتقلبا
البحر في غمقه تتدلوا
ابقع وما فيها
هنا كتبت هج جميع شجر
الغياب قدام الرب
الاتى اذ اجا ليحكم بين
اهل الارض ويدن البلاد
بالعدل والشعوب
بالحق

דתמי אנגלי מרומי
טבחוי קדם יי כל צדיקי
ארעא: טבחוי קדם יי
בדיוכו טמיה פטרו
מן יומא בל יומא
פוקתיה: אטחע
בעמיא אקרה גנא
עמיא פטרוניה:
יגוה קדם יי
ומצבת לחיה ודחיה
הוא על כל אלהיה:
אחה כל דחלת עמיא
טבחוי קדם יי טב
טמא עבדו: טבחוי
וטבחוי קודמו עיטניה
וטבחוי בבית מוקדשיה:
גבו קדם יי
ייחוס עמיא גבו
קדם יי אקח ועיטניה:
גבו קדם יי אקח
טמיה סבוה תקודבה
ועוהו איהו:
סגו קדם יי
בטיבהות קודמי דתמי
מקמייה כל יתבי ארעא:
אמרו בעמיא יי
בלך לחוד תקין גנא
דיה תחמיט יי
עמיא פטרוניה:
יחיון חיל טמייה
ויחיו צדיקי ארעא
יכלימא ומליה: יבו
תו טבחוי תקיל וכל דביה
הבכו טבחוי כל אלה
יגוה קדם יי
ארום אחא ארום אחא
למין ארעא יחיון חיל
בצדקיה ועמיא
פוקתיה:

nouam, angeli excelsi
laudate coram DEO omnes iusti
terre. Laudate coram DEO,
benedicite nomen eius, annunciate
de die in diem
redemptionem eius. Narrate
in populis gloriam eius, in omnibus
populis mirabilia eius.
Quoniam magnus DEVS
& laudabilis nimis, & timendus
super omnes deos.
Quoniam omnia que timent populi,
idola sunt, DEVS autem
celos fecit. Laus
& gloria coram eo, fortitudo
& laus in domo sanctuarii eius.
Afferte coram DEO
familie populorum afferte
coram DEO honorem & fortitudinem.
Afferte coram DEO gloriam
nomini eius, afferte munera
& intrate in atria eius.
Adorate coram DEO
in decore sanctitatis, contremiscite
a conspectu eius oes habitatores terre.
Dicite in gentibus DEVS
regnauit, in super ordinauit orbem
qui non mouebitur, iudicabit
populos in equitate.
Letentur exercitus celorum
& exultent iusti terre,
tonet mare & plenitudo eius. Plaudat
laudibus, capi & omnia que in eis sunt,
tunc laudabunt omnes arbores
siluarum. Coram DEO
quoniam venit, quoniam venit
iudicare terram, iudicabit orbem
in iustitia & populos
in veritate sua.

A. Deus regnauit.
Quod legit in Roma
na psalmodia regna
uit a ligno Deus, non
est de hebraica uerita
te sed christiana de
uotione ut arbitror
additum. Secutus est
uero hanc paraphra
cam additione Theo
dulfus q nobile pas
sionis carmen ac deuo
tum composuit ubi di
xit. Impleta sunt que
concinat David fidei
carmine dicens in na
tionibus regnauit a li
gno Deus. Ex Fabro.

Handwritten notes in Arabic script.

المزمور
السلسر و التسعون

מל **דְּהוּי** **DEVS**
מְלֹךְ תִּמְלֹךְ הָאָרֶץ regnavit exultet terra,
יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ letabuntur in sule multe.
עָנָן וְעָלָה פָּנָה Nubes & caligo
סָבִיבָה צִדְקָה וּמִשְׁפָּט מִכֶּן כֹּחַ in circuitu eius, iustitia
כַּפְּסָיו׃ & iudicium apparatus
לִפְנֵי מַלְאָכָיו solli eius. Ignis
סָבִיב צִדְקָה וְהַאֲרִי ante faciē eius ibit & exuret
בְּרָקָה חֲבַל רֶמֶס p circuitū hostes eiō. Illuxerūt
וּמַלְאָכָיו הָאָרֶץ׃ fulgura eiō orbē, vidit (ueit
בְּדוֹנָה נִפְסוּ & contremuit terra. Montes
מִלְפָּנֵי יְהוָה מִלְפָּנֵי sicut cera tabefacti sunt
אֵלֶיךָ כָּל הָאָרֶץ׃ a facie DEI, a facie
הַגִּבּוֹרִים וְהַשָּׁמַיִם Annunciauerunt celi
צִדְקָתְךָ יְהוָה כָּל־ iustitiam eius, & viderūt oēs
יְעַמְּסוּ בְּגוֹי׃ populi gloriam eius.
יִבְשׁוּ כָּל־עֲבָדֶיךָ Cōfundant vniuersi q̄ fuit
פְּסֵל הַמַּתְחַלְלִים sculprtilia, qui gloriantur
בְּאִלֵּים הַשִּׁמְחִים- in idolis, adorate eum
לֹא כָּל־אֱלֹהִים׃ omnes DII.
שָׁמְעוּ הַשָּׁמַיִם צִוֶּה Audiuit & letata est sion,
וּתְהַלְלֵה בְּנוֹרָה & exultauerunt oppida
יְהוּדָה לְמַעַן iude propter
מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃ iudicia tua DEVS.
כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲלִיּוֹן Tu enim DEVS excelsus
עַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי־אֵלֶיךָ sup omnē terrā, vehemēter
נִעְלִיתָ עַל כָּל־אֱלֹהִים eleuatus es sup oēs DEOS.
אַתָּה יְהוָה שִׁנְאוֹ Amatores DEI odio habete
רַע שִׁמְרֵם נַפְשֹׁתָם malum, custodit animas
וְנִסְדֵיךָ מִיַּד רָעִים יִצְרָאֵל׃ misericordiorū suorū, de manu
אֹרֶךְ יְעִיבֵם Lux seminata est
לְצִדְקָה וְלִישָׁרָה iusto, & rectis
לִבְ שִׂמְחָה׃ corde letitia.
שִׂמְחוּ צְדִיקִים Letamini iusti
בַּיהוָה יְהוָה׃ in DEO, & confitemini
לְיְהוָה קִדְשׁוֹ׃ memorie sancte eius.
צַח מִצִּוְרֵי XCVIII. Psalmus.
שִׁיר לַיהוָה שִׁיר Cantate domino canticum
חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוּ nouum, quia mirabilia fecit.

Dominus
 regnavit exultet terra,
 letentur in sule multe.
 Nubes & caligo
 in circuitu eius, iustitia
 & iudicium correctio
 sedis eius. Ignis
 ante ipsum pcedet, & iflamabit
 icircuitu inimicos eius. Illuxerūt
 fulgura eius orbī terre, vidit
 & cōmota est terra. Montes
 sicut cera fluxerunt
 a facie domini, a facie
 domini omnis terra.
 Annunciauerunt celi
 iustitiam eius, & viderunt oēs
 populi gloriam eius.
 Confundantur oēs qui adorant
 sculprtilia, & qui gloriantur
 in simulachris suis. Adorate eti
 omnes angeli eius,
 audiuit & letata est sion.
 Et exultauerunt filie
 iude, propter
 iudicia tua domine.
 Quonā tu dominus altissimus
 super omnem terram, nimis
 exaltatus es super omnes Deos,
 Quidiligitis dominum odite
 malum, custodit dominus aīās
 sanctorum suorū de manu
 peccatoris liberabit eos.
 Lux orta est
 iusto, & rectis
 corde letitia.
 Letamini iusti
 in domino, & confitemini
 memorie sanctificationis eius,
 XCVII. Psalmus David.
 Cantate domino canticum
 nouum, quia mirabilia fecit.

Ὁ Θεός
 ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
 ἄφρονηθήτωσαν γῆσοι ποταμοί.
 Νεφέλη καὶ γρόφος
 κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη
 καὶ κρίμα, κατ' ὁρῶσιν
 τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ
 ἐνώπιον αὐτοῦ πρὸς πορεύεται, καὶ φλοισφ
 κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐφθον
 οἱ ἀσραπαὶ αὐτοῦ τῆ ὀικουμένη. Ἐφθ
 καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Ἐὰ ὄρη
 ὡσεὶ κηρὸς ἔτακτοσαν
 ἀπὸ πρῶτον κυρίου, ἀπὸ πρῶτον
 κυρίου πάσης τῆς γῆς.
 Ἄγγελοι αὐτοῦ οὐρανοῦ (πάντες
 τῶ δικαιοσύνη αὐτοῦ, καὶ εἰδον.
 οἱ λαοὶ τῶ δόξαν αὐτοῦ. (οὐντες
 ἄισχωθήτωσαν πάντες οἱ προσκυ
 τοῖς γλυπτῶς, οἱ εἰκουχώμωοι
 ἐν τοῖς εἰδώλοισ αὐτοῦ. Προσκυνήσατε αὐτῷ
 πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.
 Ἐισήκουσε καὶ ἄφραγή ἡ σιών,
 καὶ ἠγαλλίασαντο οἱ θυγατέρες
 τῆς ἰουδαίας, ἕνεκεν
 τῶν κριμάτων σου κύριε.
 Ὅτι σὺ κύριος ὑψίστος
 ἐπὶ πάντα τῶ γῆν, σφύδρα
 ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντα τοὺς θεοὺς.
 Οἱ ἀγαθῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε
 πονηρά, φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς
 τῶ ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς
 ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτοὺς.
 Φῶς ἀγέθη τῶ
 δικαίῳ, καὶ τοῖς ὁσίοις
 τῆ καρδίᾳ ἄφροσύνη,
 Ἐυφρανθήτε δικαιο
 ἐν τῶ κυρίῳ, καὶ ἔξομολογηθε
 τῆ μνήμη τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
 εἰ, Ὑαλμός τῶ Δαβὶδ.
 Ἀσατε τῶ κυρίῳ ᾄσμα
 καινόν, ὅτι θαυμάσια ἔποίησεν

ملأ الرب فذهب الازر
 وبهجت جزاير كثيره
 السحاب والنداب
 حوله و بالهدل
 والحكم اتقن
 كرسيد و النار
 تتقد اما مه
 وكل اعدايد تحترق اذات
 الدنيا ببروقه نكر
 الى الارض فترزاد خابت لجال
 كالشمع من بدن يدي
 الرب و من قدام
 وجه رب الارض كاهل
 اخبرت السموات
 بعدله وشا هـ ساير
 الشعوب مجد هـ
 تنزاحميد عابدي
 لاوتان المفتخرون
 يا دنا مغم السجد والله
 باجمع ملايكته
 سمعت صهيون
 ففرحت وتظلل بنات
 يهودا لاجل
 احكامك يارب هـ
 تعاليت جدا
 على جميع
 الالهة
 احبا الرب يفتخون
 الشر لان الرب يحفظ نفوس
 اصقيا يه ومن ايدي
 الظالمين ينجيهم
 النورا شرف
 للصديقين هـ والفرح
 لمستقيمي الفلوة
 افرحوا ايها الصديقون
 بالرب هـ واشكروا
 لذكر قدسه هـ
 المزمور السابع والتسون
 سبحوا الرب تسبيحا
 جديدا لان الرب صنع عجايبي

כי ימלא
 יחזין נהוהו סגיאין
 ענן יקרא ואמיטת
 חזור חזר דיגיה
 צדקתא ודינא אמר
 דמכון כורסייה אש
 קומי מתלק ומצלח
 חזר חזר מעיקר מנהג
 פרקו מכל חמר
 ואת חלחלת ארעא טורא
 היך טענה יממסון
 מן קדם יי
 רבון כל ארעא
 יתפזז אנגלי מרומי
 צדקתיה ויהמון כל
 עמי אקרייה
 יבתחון כל פלתי
 פיסלא דמשתפרין
 בטעותא וסגדון קדמ
 כל עמיא פלתי טעותא
 טעל וחלת בנישת דצין
 ידעו בני ישראל
 דבית יהודה מן בגלל
 דיך יי
 אחסאת הוא יי עליות
 על כל יחבי ארעא לחז
 את עליותא על כל ארת
 דרומי די סנו
 ביש מטול דקדוש נטור
 נפטר וסגדון ומן
 אידון דרטיע
 פציאין נהור דג
 ומיטת לצדיקיה
 ולתריע ליפא חזון
 רעון צדיקיה
 דמקרה די לאחון
 לויכין טוס קודטיה
 תושבדא
 נבואה טפח קד יי טבח
 חזר אתם פרישין

regnauit exultet terra,
 letentur insule multe.
 Nubes glorie & tenebre
 in circuitu eius
 iustitia & iudicium locus
 preparationis sedis eius. Ignis
 ante eum ambulat, & comburit
 per circuitu molestatore eius. Splen
 fulgura eius orbi, vidit (descunt
 & comota est terra. Montes
 tanquam cera liquefacti sunt,
 a presentia DEI
 dominatoris omnis terre.
 Annunciabunt angeli altissimi
 iustitiam eius, & videbunt omnes
 populi gloriam eius.
 Confundentur omnes qui seruiunt
 sculptili, qui gloriantur
 in idolis suis, & adorabunt coram eo
 omnes populi qui seruiunt idolis.
 Audiuit & letata est ecclesia cion,
 exultabunt filie
 domus iude propter
 iudicia tua DEVS.
 Quoniam tu ipse DEVS altissimus
 super omnes habitatores terre nimis
 exaltatus es super omnes Deos.
 Amatores DEI odio habete
 malum, quoniam dominus custodit
 animas misericordium suorum, & de
 manu impiorum
 eruet eos. Lux quiescit
 & conseruata est iustis,
 & rectis corde letitia.
 Letamini iusti
 in verbo DEI, & confitemini
 memorie nominis sanctitatis eius.
 XCVIII, Laus
 prophetica. Laudate cora Deo laude
 noua quoniam mirabilia

לו הוֹשִׁיעָה לִּי **Saluabit sibi**
 יְמִינוֹ וְיָדָיו **dexteram eius & brachium**
 קָדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה **sc̄m̄ eius. Notā fecit DEVS**
 לְעֵינַי **salutem suam, in oculis**
 הַגּוֹיִם גְּלוֹת צְדָקָתוֹ **gentiū reuelauit iustitiā suā.**
 זָכַר רַחֲמֵי **Recordatus ē misericōdie sue,**
 וְאֱמֻנָתוֹ לְבֵית **& veritatis sue domui**
 יִשְׂרָאֵל רַחוּם **israel. Viderunt omnes**
 אַפְסֵי אֶרֶץ **fines terre,**
 יִשְׁעֵת אֱלֹהֵינוּ : **salutare DEI nostri.**
 הִרְעֵי לַיהוָה כָּל- **Iubilate DEO omnis**
 הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ **tra, vociferamini & laudate**
 וּזְמַחְתֶּם : זְמַחְתֶּם לַיהוָה **& canite. Cantate DEO**
 בְּכִנּוֹר — בְּכִנּוֹר **in cithara, in cithara**
 וּקוֹל זְמֵרָה : **& voce carminis.**
 בַּחֲצֻצּוֹת וּקוֹר **In tubis & clangore**
 שׁוֹפָר הִרְעֵוּ לִפְנֵי **buccine, iubilate coram**
 הַמֶּלֶךְ יְהוָה יִרְעַם **rege DEO. Tonet**
 הַיָּם וּמְלֵאוּ הַבַּיִת **mare & plenitudo eius, orbis**
 וַיִּשְׁבְּוּ בָהּ : נְהַרֹת **& habitatores eius. Flumina**
 יִמְחֲאוּ בָהּ יַחְדָּו **plaudent manu simul,**
 הַרִים יִרְנְנוּ : **montes laudabunt.**
 לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא **Ante DEVM, quia venit**
 לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ : שַׁפֵּט **iudicare terram, iudicabit**
 תְּהִלָּה בְּצִדְקָה וּבְעֵמִים **orbem in iustitia, & populos**
 בְּמִשְׁפָּטֵי יְהוָה : **inequitatibus.**
 צֵט **XCIX. DEVS regnauit**
 יִרְנְנוּ עַמִּים יוֹשְׁבֵי **contremiscent populi, sessor**
 כְּרֻבִים רַחוּם **cherubim, concutiat**
 הָאָרֶץ : יְהוָה מַגְדָּן **terra. DEVS in cion**
 גְּדוֹל וְרַחוּם הוּא **magnus, & excelsus ipse**
 עַל כָּל הָעַמִּים : **super omnes populos.**
 יוֹד שִׁמְךָ נִדְוָה **Cōfiteāf noi tuo magno A.**
 וְנִרְאָה קִדּוּשׁ הוּא : **& timendo, sanctū enim est.**
 וְעוֹ מְלֶכֶךְ מִשְׁפָּט **Et fortitudo regis iudicium**
 אֶהָב אֶתְּךָ כּוֹנֵנֵת **diligit, tu composuisti**
 מִשְׁפָּטֵי **equitates iudicium**
 וְצִדְקָתְךָ בְּעֵקֶב **& iustitiam in iacob**
 אֶתְּךָ עֲשִׂיתָ רִחְמֵנוּ **tu fecisti. Exaltate**
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ **DEVM Deum nostrum,**
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֵנוּ לְתַבֵּן **& adorate scabellum**

Saluauit sibi
dexteram eius, & brachium
sanctum eius. Notum fecit dñs
salutare suum, in conspectu
gentium reuelauit iustitiā suā.
Recordatus est misericordie sue,
& veritatis sue domui
israel. Viderunt omnes
termini terre,
salutare Dei nostri.
Iubilate domino omnis
terra, cantate & exultate
& psallite. Psallite domino
in cithara in cithara
& voce psalmi,
in tubis & clangore & voce tube
cornee. Iubilate in conspectu
regis domini moueatur
mare & plenitudo eius, orbis
terrae & qui habitāt in eo. Flumina
plaudent manu simul
montes exultabunt
a conspectu domini, quā venit
iudicare terram. Iudicabit
orbē terrae in iustitia, & pp̄os
in equitate. (gnauit
XCVIII. ps. Dauid. Dñs rec
ira sc̄antur populi, qui sedes
super cherubin moueatur
terra. Dominus in sion
magnus & excelsus
super omnes populos.
Confiteant̄ nomini tuo magno
quoniā terribile & sanctum est,
& honor regis iudicium
diligit. Tu parasti
directiones, iudicium
& iustitiam in iacob
tu fecisti. Exaltate
dominum Deum nostrum,
& adorate scabellum

ὁ κύριος. Ἐσωσιν αὐτὸν
 ἢ δεξιὰ αὐτοῦ, ἢ ὁ βραχίον
 ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισεν κύριος
 τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐν φητίῳ (αὐτὸς
 τῷ ἔθνει ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην
 Ἐμνήσθη τῆς ἐλέους αὐτοῦ
 τῷ Ἰακώβ, ἢ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ
 τῷ Ἰσραὴλ. Ἐίδον πάντες
 τὰ περάτα τῆς γῆς
 τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
 Ἀλαλέξατε τῷ θεῷ πάσα
 ἡ γῆ, ἄσατε ἢ ἀλλοιῶσαι
 ἢ ψάλατε. Ὑψάλατε τῷ κυρίῳ
 ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ
 ἢ φωνῇ ψάλμου, (πιπίος
 ἐν σαλπικίῳ ἑλαταῖς, ἢ φωνῇ σαλ
 κρατίνης. Ἀλαλέξατε ἐνώπιον
 τοῦ βασιλέως κυρίου. Σαλαθήτω (μένη
 ἢ θάλασσα ἢ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἢ οἶκος
 ἢ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ἐδομοί
 κροτήσουσι χερσὶ ἐπιτῶ αὐτοῦ,
 τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται
 ἀπὸ πρῶτου κυρίου, ὅτι ἔρχεται,
 ὅτι ἠκέ κριναι τὴν γῆν. Κρινεῖ
 τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἢ λαοὺς
 ἐν ἀδύτητι. (ἐμβασιλῶεν,
 ἢ. Ὑψάλατε τῷ Δαβὶδ. Ὁ κύριος
 ὀργίσει ἄσασιν λαοί, ὁ κατήμιος
 ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλαθήτω
 ἡ γῆ. Κύριος ἐν σιῶν
 μέγας, ἢ ὑψηλός
 ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς. (μεγολα,
 Ἐξομολογησάσασιν τῷ ὀνόματι σου τῶν
 ὅτι φοβερόν ἢ ἅγιόν ἐστὶ,
 ἢ τιμὴ βασιλέως κρίσει
 ἀγαπᾷ. Σὺ ἦτο, μασα
 ἀδύτητας, κρίσει
 ἢ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ,
 σὺ ἐποίησα. Ὑψούτε
 κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν,
 ἢ προσκυνήτε τῷ ὑποποδίῳ

يظهر ذها
 يمينه & وكراعه
 المقدسه & يظهر الرب
 خلاصه واطهر قدام
 الامم عدله
 ذكر رحمته
 ليعقوب وحقه لال
 اسراييل & ذكر من
 في اقطار الارض
 خلاص الرب
 ولله ولسبح كل
 الارض مجدوا وهاالوا
 وزمروا بالقيداره واصوات
 الترميز سبحوا
 لله الملائك بصوت
 القرن بواق
 حاسقه & هالوا قدام
 الرب الملائك فليضرب
 البحر وجميع ما فيه والندنيا
 وساكنوها تصفق جميع
 الانهار ربا يد بها *
 الجبال تبتهج
 قدام وجه الرب لان
 جا جايدين الارض ويقضي
 للندنيا بالحق والشعوب
 بالعدل & المن مورثا من
 والتسعون & ملك الرب
 فجزعت الشعوب الجبال
 على الكاروبين زلزل
 الارض الرب معظم
 صهيون مدح اله
 على جميع الشعوب
 فليشكر والاسم العظيم
 لانهم خوف وقدوس
 عرار الملائك ان يحب
 العدل & اتدبنت
 الاستقامه & وصفت
 الحكم والعدل
 يعقوب & عكموا
 الرب الهنا
 واسجدوا له وكبر

fecit saluauit sibi
 dexteram eius, & brachium diuinitatis
 sancte eius. Manifestauit DEVS
 redemptionem suam, prospectui
 populorum reuelauit iustitiam suam.
 Recordatus est benignitatis sue
 & veritatis sue domui
 israel & viderunt omnes
 fines terre
 redemptionem Dei nostri.
 Iubilate coram DEO omnes
 habitatores tre, plaudite & laudes dicite
 & psallite. Canite coram DEO
 in citharis in citharis
 & voce fistule.
 In tubis & voce
 cornu, iubilate coram
 rege DEO. Tonet
 mare & plenitudo eius, orbis
 & omnes habitantes in eo. Flumina
 percutient manuum palmas simul,
 montes laudes dicent.
 Coram DEO quoniam venit
 iudicare terram, iudicabit
 orbem in iustitia, & populos
 inequitatibus.
 XCIX. DEVS regnauit
 contremiscant populi, cuius maestas
 habitat inter cherubim
 concutiatur terra. DEVS in cion
 magnus, & excelsus
 super omnes populos.
 Confitebuntur nomini tuo magno
 & timendo, sanctū siquidem ipsum est.
 Et fortitudo regis iudicium
 diligit, tu preparasti
 & iustitiam in Iaacob
 tu fecisti. Laudate
 coram DEO Deo nostro,
 & adorate domum

A. De magno Dei no
 mine quem & he
 brei & graeci quatuor
 literarum nomen ap
 pellant, multa scripsi
 mus tum in scholis li
 bri exodi tum in libel
 lo duorum & septua
 ginta nominum. Quis
 libellus ipse imperfe
 ctus & mancus circum
 feratur absqz hebreo
 sermone quem dicaui
 mus nominatim Ste
 phano Saulo protho
 notario apostolico, no
 bisqz consobriuo iuue
 ni magne spei qui bre
 uissimo tempore & in
 grecis & in latinis lite
 ris mirum immodum
 profecit, adeo qd de te
 dicere potest (nec me
 fallit naturale affinita
 ris uinculū illud apo
 stoli Pauli profeci uis
 tra multos coetaneos
 meos, in sacris philoso
 phie studiis.

רָגְלוֹ קָדוֹשׁ הוּא :
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
בְּכֹהֲנֵי יְהוָה
וְשִׁמְעוֹן
בְּקִרְיָתֵי שְׁמֹן
קִרְיָתֵי אֱלֹהִים
יְהוָה וְיִתְנוּ
יַעֲנֵם : בְּעִמּוֹד
עַנְנֵי יִתְּנֵה אֱלֹהִים
שְׂמַח עֲדֹתָיו וְתִקַּן
נַחַת לְמֹ: יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֲתָה עֲנֵהֵם
אֶל־נִשְׂא הַיִּתְּ לָהֶם
וְנִקֵּם עַל־עֲלֵיהֶם :
וּפְמֹ: יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׂרֵחֵנוּ
לְהַרְקוֹשׁתְּ בִי קָדוֹשׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
ק מִיְמֵר
לְתוֹרָה רַחֲמֵינוּ
לְיִתְוָה בְּל־הָאָרֶץ :
עֲבַדְתָּ אֶת־יְהוָה
בְּשִׂמְחָה בְּאֵן לִפְנֵינוּ
בְּרִנְיָה : דַּעַן בִּי־יְיָ
הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא עֲשֵׂנוּ
וְלֹא אֲנַחְנוּ עֲמֹנוּ
וְצֵאן מִתְּעִיָנוּ :
בְּאֵן שְׂעִירֵינוּ בְּתוֹרָה
חֲצוֹתָיו בְּהַלְלָה
הוֹדֵנוּ לֹ: בְּרִכּוֹ שְׁמֹנוּ
בִּי־טוֹב יְהוָה
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעֵד
דָּר וְזֶרֶךְ אֲמוֹנָתוֹ
קֹא לְזוֹרֵךְ בְּזִמְרוֹ
וּמִשְׁפָּט
אֲשִׁירָה לְיְהוָה
יְהוָה אֲזַמְּרָה :
אֲשִׁירָה לְיְהוָה
מִמֵּם פְּתֵי מִבְּנֵי
אֶל־יְהוָה לְהַלְלָה
בְּחֵם לִבִּי בְּקִרְבִּי

pedū eius, quia sanctus ipse.
Mofse & Aharon
in sacerdotibus eius
& Semuel
in iis qui inuocāt nomē eius.
Inuocabant
DEVM & ipse
respondebat eis, in columna
nubis loquebatur ad eos,
Custodieēt testimōia ei, &
q̄ dedit eis. DEVS (p̄ceptū
Deus noster tu respōdisti eis,
Deus propitius fuisti eis,
& vltor sup adinuētōes eorū
Exaltate DEVM
Deum nostrum, & adorate
ī mōte sācto eius q̄a sanctus
DEVS Deus noster.

C. Psalmus

in cōfessione. A. Iubilate
DEO omnis terra,
seruite DEO
ī letitia, īgredimini corā eo
ī cātu. Scitote qm̄ q̄ dat esse
ipse est Deus, ipse fecit nos,
B. & non nos, populus eius
& oues pascue eius. (fessione
Ingredimini portas ei, ī cōfessione,
atria eius in laude,
ōfitemini & b̄f̄dicite noī ei
Quia bonus DEVS (vsq̄
ī sempitnū mīf̄cōdia ei, &
ad ḡnā. & ḡnā tōē fides eius.

CI. Dauidis Psalmus

Misericordiam & iudicium
cantabo tibi
DEVS, pfallam
& erudiar in via
perfecta, quando venies
ad me. Ambulabo
ī integritate cordis mei, ī meo

pedum eius, quoniā sanctū est.
Moyse & aaron
in sacerdotibus eius,
& Samuel
inter eos qui inuocāt nomē eius.
Inuocabant
dominum & ipse
exauiebat eos, in columna
nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius,
q̄ dedit illis. Dñe (& p̄ceptū
Deus noster tu exaudiebas eos,
Deus tu propitius fuisti eis,
& vltor sup adinuētōes eorū
Exaltate dominum
Deum nostrum, & adorate
in mōte sancto eius, qm̄ sanctus
dominus Deus noster.

XCIX. Psalmus

Iubilate
Deo omnis terra,
seruite domino
ī letitia. Introite ī cōspectu eius,
in exultatione. Scitote qm̄ dñs
ipse est Deus, ipse fecit nos
& non ipsi nos. Populus eius
& oues pascue eius
Introite portas eius ī cōfessione,
atria eius in hymnis
ōfitemini illi. Laudate nomē eius
quoniam suauis est dominus
ī eternū mīf̄cōdia eius, & vsq̄
ī ḡnā tōē & ḡnā tōē veritas eius

C. Psalmus ipsi Dauid

Misericordiam & iudicium,
cantabo tibi
domine. Pfallam
& intelligam in via
immaculata, quoniam venies
ad me. Perambulabam
ī innocētia cordis mei ī medio

τῶν πόλων αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ,
Μωυσῆς καὶ ἄαρων
ἐν τοῖς κληροῦσιν αὐτοῦ,
καὶ σαμουὴλ
ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἐπικαλοῦντο
τὸν κύριον καὶ αὐτὸς
εἰσήκουεν αὐτῶν, ἐν σίλῳ (σαίματα
κεφίλης ἐλάλη πρός αὐτούς. (τὰ πρὸς
αὐτοῦ ἂ ἐλάκει αὐτοῖς. Κύριε
ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν,
ὁ θεὸς, σὺ δὲ ἄλατος ἐγένου αὐτοῖς,
καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύς
Ἐλοῦτε κύριον (ματα αὐτῶν
τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε
εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

σθ, Υαλμός τῷ

Δαβὶδ εἰς ἐξομολόγησιν. Ἀλαλάξατε
τῷ θεῷ πάντα ἡ γῆ,
δοουλίσατε τῷ κυρίῳ
ἐν σφόδρῳ. Εἰσελθετε ἐνώπιον αὐτοῦ
ἐν ἀγαλλίασει, γινώτε ὅτι κύριος (μῶς
αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς
καὶ ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν οὐδὲ λαὸς αὐτοῦ
καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. (λογιστε,
Εἰσελθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογίᾳ
εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις.
Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, ἀψάτε τὸ ὄνομα
ὅτι χρηστὸς κύριος, (αὐτὸς
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἵνα
γῆραις καὶ γῆραις ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ρ. Υαλμός τῷ Δαβὶδ

Ἐλεον καὶ κρίσιν
ἴσομαι σοὶ
κύριε, ἰαλω
καὶ σωθήσω ἐν ὁσίῳ
ἀμώμα, ποτε ἤξει
πρόσμε. Δικαιοσύνη μου
ἐν ἀκακίᾳ παραίτησιν ἐν μέσῳ

מוקדשיה קדוש הויה : **פדמיד פאידה פדוטר**
 משה ואהרן בנני : **جعل موسى وهرون**
 דמסח נפשיהון מטול : **في كاهنيتهم**
 עמיה דיי ושמעיה : **وصويل**
 אמטולהון עלי קדם יי : **في الدين يدعون باسمه**
 היך אבהת עלמא דעלו : **حين يدعو**
 בשמיה מצלין קדם יי : **الرب**

והוא עני יהוה : **فاستجاب لهم وكلمهم**
 יקרא ממלל עמהון ונטיח : **من عمود الغمام**
 סהיחיה וקיים דיהב : **لا نهم حفكوا شفا خات**
 להון : **ويبدأ فده الذي اعطاهم**
 עניית יהוה אלהי שביק : **اللهم انك المستجيب لهم**
 הניתא לעמא אמטולהון : **اللهم انك الفاقر لهم**
 ומתפרע על עובדיהון : **المسقم في جميع اعمالهم**
 שביח קדם יי אלהיה : **عظمو الرب**
 וסגידו לטור גיר : **الهدا والسجدوا**
 מוקדשיה ארום קדוש : **في جبل قدسه لان**
 יי אלהיה : **الرب الهدا قدوس**

טבחה על קרבן : **المزمور**
 חזקה יבנו קדם : **الناسع والتسعون الارض**
 יי כל יחבי ארעה : **ذلها تسبح الرب**
 פארו קדם יי : **تعبدوا للرب**
 בתודיה אירו קצמי : **بالفرح اذ خلوا مام**
 בתושבה אודעו אחיה : **بالتهليل اعلموا ان الرب**
 הוא אלהים הויה עבד : **هو الهدا هو خالقنا**
 יתנא וייליה אנחיה : **ولم تكن نحن شعبه**
 עמיה ועבדו רעיותיה : **وعندم رعايتهم**
 עלו בתרעו ובאחיחא : **اذ خلوا ابوابه بالشكر**
 דרמי בתושבתא אודו : **وخياره بالتسبيح**
 קודמי פרי ינו טעיה : **اعترفوا له وباركوا الاسمه**
 יח וס טב יי : **فان الرب صالح**
 יערים טוביה ועד : **والى الابد رحمته**
 דר ודר הימנותיה : **وحققه من جيل الى جيل**
 עליד דוד תושבתא : **المزمور المائيم**

אין חיסדא את גמיל עמי : **اللهم اني بالرحمة**
 אין דיני עבד עמי על כול : **والعدل**
 אטבח קדמך יי אימרי : **امجدك ارحمك**
 אמר אלהי אטבלינד פאר : **لا تفهم طريقا**
 טלים אמתי מעול לוחי : **لا عيب فيها فادلاهني**
 אמר דוד אר-ליך : **تاتي الي مشييت**
 בשלמות לבי בגופתי : **في يدي بتواضع قلبي**

sanctuarii eius, sanctus siquidē ipse est.
 Mosse & Aharon in sacerdotibus eius,
 qui tradiderunt animas suas propter
 populum DEI. Et Samuel
 propter illos orauit DEVM,
 quēadmodū patres seculi q orauerūt
 in nomine eius, orabant coram DEO
 & ipse respondebat eis. In nubibus
 glorie loquebat cū illis, obseruauerūt
 testimonia eius, & pacta que dedit
 eis. DEVS Deus noster tu
 respondebas eis, Deus tu propitius
 fuisti populo propter eos
 & vltor operationum ipsorum.
 Laudes dicite corā DEO Deo nostro,
 & adorate montem domus
 sanctuarii eius, quoniam sanctus
 DEVS Deus noster.

C. Laudatoria, pro sacrificio
 confessionis. **Jubilate coram**
DEO omnes habitatores terre.

Seruite coram DEO
 in letitia, venite corameo
 in hymnis. Notum facite qm q dat esse
 ipse est Deus, ipse fecit
 nos, & ipsius sumus,
 populus eius & oues pascue eius.
Ingredimini portas eius in cōfessione,
 porticus eius in laudibus, confitemini
 coram eo, benedicite nomini eius,
Quoniam bonus DEVS,
 in eternum benignitas eius & vsq
 in gnatione & generationē fides eius.

CI. Per manū Dauidis, Laudatoria.
 Si misericordiam tu reddis mihi
 si iudicium mecum facis, pro omnibus
 hymnos dicam corā te DEO & psallā.
Dixit Deus faciam te intelligere viam
 perfectam, quando venies ad me.
Dixit Dauid ambulabo
 in pfectione cordis mei, i medio domus

A. Psalmus ad con-
 fessionem. Libro mi
 dras tehilim אר יעקב
 אר יאנהו בשם ר אה
 פמור לתודה יוובי כל
 ראמות ואי מקבלו ט
 כי לך תכרע כל בר
 תשבע כל רשון אני
 מקבלו י. Dixit. R. Iaa
 cob dictum est a. R.
 Abahu in nomine. R.
 aha psalmus ad confes
 sionem. Cōfitebuntur
 mihi omnes gentes, &
 ego recipiam eas, sicut
 dictum est. Isaie. xly.
 Quoniam mihi flecte
 tur omne genu, & iu
 rabit omnis lingua &
 ego recipiam eos.

B. Et non nos, quāquā
 durior sermo respon
 dens nihilominus he
 braice ueritati. Nam
 in hebreo & negatiua
 particula ponitur ו
 lo. i. non, & pronomen
 pluralis numeri prime
 persone אנחנו menacha
 nu. i. nos.

ביתִי לֹא אֶשְׂבֵּר
לִנְגֹד עֵינַי דְּבַר
כִּלְעֵל עֹשֵׂה סִסְתִּים
שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יִדְבַק בִּי
לִבְךָ עֶקֶשׁ יִסּוּר
מִמֶּנִּי רַע לֹא אֶדְעַה
מִלִּטְנֵי בְּהֵרָה
רַעְיוֹן אֹתוֹ אֶעֱמִית
גְּבוּהַ עֵינַי וְרַחֵב
לִבְךָ אֲהוּלָא אֹכְלֵי
עֵינַי בְּיַד מַנְיִ
אֶרְץ לִשְׁבֹת עֲמִיד
הַיֹּלֵךְ בְּדֶרֶךְ מַמְסִים
הוּא יִשְׁרָחֵנִי : לֹא
יִשְׁבַּקְךָ בַּעֲבֹרֵי
עֲשֵׂת רַמְיָה דְּבַר
שִׁקְרָים לֹא
יִכּוֹן לִנְגֹד עֵינַי :
לְבַקְרִים אֶעֱמִית
כֹּל־שֶׁעַי
אֶרְץ לְהִתְקַדֵּת
מֵעַרְב־יְהוּדָה
כֹּל־פְּעֵלֵי יַחֲזֹן :
קֵב תְּפִלָּה
לְעַנֵּי בִי־עֲטוּף
וּלְפַנֵּי יְהוָה יִשְׁפֹךְ
שִׁיחוֹ יְהוָה שְׁמֵעָה
תְּפִלָּתִי וְשַׁעֲרֵי
אֲדָרְבָנָא־אֶחְסִיר
פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי כִּי
צָר־לִי תִשָּׂה אֵלַי
אֲוֹנֶךָ בְּיָמַי אֶקְרָא
מִהַר עֲנֵנִי יְיָ כִּי
כַעֲשֵׂן יִמְשַׁעַמְתִּי
בְּמִקְדָּשׁ כְּתִיב :
הוֹכֵחַ כַּעֲשֵׂב וַיִּבֶשׁ
לִבִּי כִּי־שָׁכַחְתִּי
מִכָּל־לֶחֱמִי : מִקּוֹל
אֲנַחְתִּי דְּבַקְרָה
עֲצָמִי לִבְשָׂרִי :
דְּמִיתִי לְקֶאֱבֵר

domus mee. Non ponam
coram oculis meis verbum
Belial, operantem deuisa
odio habui nec adhefit mihi.
Cor prauum recedet
a me, malum nesciam,
insimulantem in abscondito
proximum suum interficiā.
Superbum oculis & altum
corde non potero. A. Suple
ferre, aut
Oculi mei ad fideles sustinere
terre vt habitent mecum,
ambulās in via perfectionis
ipse ministrabit mihi. Non
habitabit ī medio domus mee
faciens dolum, loquens
mendacia non (meorū.
erit rectus ī cōspectu oculoꝝ
Mane perdam
omnes impios
terre, vt interficiam
de ciuitate DEI,
vniuersos q opant iniquitatē.
CII. Oratio
paupis cū anxius fuerit,
& corā DEO effuderit
eloguū suū. DEVS exaudi A.
orōnē meā, & clamor meus
ad te veniat. Non abscondas
faciem tuam a me, in die
tribulatiois mee inclina ad me
aurē tuā. In q̄cūq; die iuocauē
velo. r̄nde mihi. Qm̄ cōfū. s̄t
sic̄ fumus dies mei, & ossa m̄a
veluti focus arida sunt. (cū
Percussū ē q̄si herba & arefa
est cor meū, q̄a oblitus sum
comedē panē meū. A voce
gemitus mei, adhefit
os meum carni mee.
Assimulatus sum pellicano

domus mee. Non proponebam
ante oculos meos rem
iniustā, facientes p̄uaricationes
odiui. Non adhefit mihi
cor prauum, declinantem
a me malignum nō cognoscebā.
Detrahentem secreto
proximo suo, hunc persequar.
Superbo oculo & infatiabili
corde, cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles
terre vt sedeant mecum,
ambulans in via immaculata,
hic mihi ministrabat. Non
habitabit in medio domus mee
qui facit superbiam, qui loq̄tur
iniqua non
direxit ī cōspectu oculoꝝ meoꝝ.
In matutino interficiebam
omnes peccatores
terre, vt disperderem
de ciuitate domini
omnes operantes iniquitatem.
CI. Oratio
pauperis cum anxietur,
& coram domino effudit
precem suā. Domine exaudi
orationē meā, & clamor meus
ad te veniat. Non auertas
faciem tuā a me, in quacūq; die
tribulor inclina ad me (ro te,
aurē tuā. In q̄cūq; die iuocauē
velo. exau. me. Quia defecerūt
sic̄ fumus dies mei, & ossa mea
sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenū & aruit
cor ifieum, quia oblitus sum
comedere panē meum. A voce
gemitus mei, adhefit
os meum carni mee.
Similis factus sum pellicano

τοῦ ὀϊκουμου. Οὐ προκετιθέμην
πρὸ ὀφθαλμῶν μου, πρᾶγμα
παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις
ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολληθήμην
καρδίᾳ σφαλῆ, ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐπίγασκον.
Τὸν καταλαοῦντα λαθραῶν
τῶν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτου ἐξεδίωκον.
ὑπερηφάνα ὀφθαλμῶ ἢ ἀπλήτω
καρδίᾳ, τούτου οὐ σιωπῶν.
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς π. σούς
τῆς γῆς, ἵνα συκοφῶμαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.
Πορνεύωντος ἐν ὄσῳ ἀμώμου,
οὐτ' ἐμοῦ ἐλέγξω. Οὐ
κατάκω ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου,
ποιῶν ὑπερηφάνον. Λαλοῦν
ῥῶδικα, οὐ
κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου
Εἰς τοὺς πρώτας ἀπέκτενον
πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς. Τοῦ ἐξολοθρευθῆσαι
ἐκπώλεως κυρίου,
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τῷ ἀνομίᾳ.
ῥᾶ. Προσάχη
τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηθῆται.
ἢ ἐν ἔμφυτον κυρίου ἐκχέη
τῷ δέησιν αὐτοῦ. Κύριε εἰσακούσθη
τῆς προσάχη μου, ἢ ἠκραμήμου
πρὸς σὲ ἐλέητω. Μὴ ὀσσορέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ἡ' αὐ' ἡμέρα
θλίβωμαι κλίνων πρὸς με
τὸ ὄσος, ἐν ἡ' αὐ' ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε
ταχύ ἐπακούσθη μου. Ὅτι ἐξελιπὼν
ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, ἢ τὰ ὄσα μου
ὡσεὶ φρύγιοι συκροῦσαν.
Ἐπλήτω ὡσεὶ χορτός, ἢ ἐξηραίνθη
ἢ καρδίᾳ μου, ὅτι ἐπειλαθόμην
τοῦ φαγεῖν τοῦ ἄρτου μου. Ἀπόφωγῆς
τοῦ σπλαγμῶ μου, ἐκολληθήμην
τὸ ὄσόν μου τῇ σαρκί μου.
Ῥμοῶθω πελεκῶνι

אִלְפִי לֹא יִמְלֵךְ
 בְּלִבִּי מִלֶּחֶם דִּישְׁעַת
 עֵבֶר בִּישׁוֹן וְסָטָן מִן
 פְּקוּדֵיהֶם סֵבִיבִי לֹא יִדְבַק
 בִּי לֶחֶם עַוְבָּה נֶאֱמַר
 כִּנְיָ צְרָה בִישָׂא לֹא אֵינִי
 דַּמְשָׁה עַל לִבִּי עֲלֵה
 חֲבַרְתֵּיהֶם יֵחִי אִמְנֵן וְלִקֵּי
 בְּסוֹרְעָתָא דְאֵינִי בְּרִפּוּת
 עֵינֵינוּ לֹא אֵינִי בְּעֵלְמָה
 עֵינֵי דְקִשְׁטֵי כִי
 לְמִינֵי בְּחִיצַת צְדִיק
 דְאֵינִי בְּאוֹרַח טָלָם הוּא
 יִקָּם עַם טַפְשֵׁי לִבִּי
 יִתְיַזְבַּב בְּמֵצֵעַ בֵּית
 מִיְקֻדְשֵׁי עֵבֶר בְּקִרְיָה
 דְּמִלִּיל שִׁקְרָן לִבִּי לִיה
 רְטוּחָה לֹא חֲקַרְתִּי לְבָלְעֵינִי
 לְעֵלְמָה דָּאֵהֵי דְמַתְיָה
 לְבִיתוֹר צְרָה אִמְנֵן כֹּל
 רְשָׁעֵי אֵרֶעָ לְשֵׁי צְדִיק
 מִן יֵרוּשָׁלַם קִרְתָּא דֵיהִי כֹל
 עֵבֶר טִקְרָה
 צְלוֹתֵיהֶם עֲלֵהם
 מִסַּכִּינָה אַחֲסֵי אֲשַׁמְלִי
 יִקְדֹּם יְיָ עֲלֵהם
 צְלוֹתֵיהֶם יְיָ קֶבֶץ
 צְלוֹתֵיהֶם וְפִדְּיָנִי
 קְדָמְךָ הִעֲלֵה לֹא רִסְלִיק
 טַבְּנִיתְךָ מִן כְּפֵי ע
 עָקֵה אֶעֱלֵה לִבִּי אֲוֵד
 בְּיַמָּה דְאֵינִי סוֹדֵיב
 עֵנִי יְיָ אַחֲסֵי אֲשַׁמְלִי
 הִדְתָּ מַנְיָה יָמֵי וְחַבְרוֹת
 הִדְתָּ מַנְיָה יָמֵי וְחַבְרוֹת
 לְקִדְּמִיךָ עֵסְבָה וְחַבְרוֹת
 לְבִי אַחֲסֵי אֲשַׁמְלִי
 אוֹרֵת אִלְפִי מִן קֶבֶץ
 מִיְקֻדְשֵׁי כְּפֵי צְדִיק
 יִתְיַזְבַּב לְבִי
 אֵינִי מִיְקֻדְשֵׁי אֲשַׁמְלִי

لم احفل
 امام عيني شيئا
 بخالف الداموس ابغضت
 عاملي الا نام لم يلدني
 قلد عمار عند
 ميل الشر برعلي لم اعلم
 المتكلم في كتابه
 شرا كنت له كارجا
 مع المتكلم العنب الرغيب
 القلب لم او اكل
 كانتا عينا الي مومني
 الارض ليجا لسوني
 السالط كربقا لا عبيد
 فيها هو يخذ مني
 المستكبر لا يستقر في بيتي
 المتكلم بالكل
 لم يستعمل
 امام عيني
 في الغدوات اهلكت
 جميع خطاه
 الارض لا سنا كل
 من مد بنة الرب
 جميع عاملي الاثم
 المزبور
 الخاضع والمطيع
 اللهم استجب
 كلاني وليسع
 اما ما اتقالي لانصرف
 وحيد عني في يوم
 حزنني اقبل الي
 بسمع يوم اذ عوف
 استجدي عا جلا فان ايامي
 اتعمدت كالخضاب
 حميت عظامي كالقلي
 حميت كالعشب وجف
 قلبي وادست اكل خبز
 من دونه تنهد في ليلتي
 عظمي دلجهي
 اشبهت القهوه البريه
 بروت كما انما في

doctrine mee. Non ponam
 in corde meo verbum impletatis,
 operantes malum & pretergrediētes
 mādata tua odio habui, nequaquā adhe
 mihi. Cor prauum recedet (rebūt
 a me, cōcupiscētiā malā nō cognoscā.
 Loquentem tertio aduerfus
 proximum suum hunc concidā, cū eo
 qui graditur in superbia
 oculorum non habitabo in eternum.
 Oculi mei ad veraces terre
 vt inhabitem in sorte iustorum,
 ambulans in via perfecta hic
 surget cum ministris meis. Non
 habitabit in medio domus
 sanctuarii mei faciens iniquitatem,
 qui loquitur mendacium non
 p̄ualebit vt sit acceptus i oculis meis.
 Mundo venturo qui assimulatur
 luci matutine perdam omnes
 peccatores terre, vt disperdam
 de ierufalem ciuitate DEI omnes
 operarios falsitatis.

CII. Oratio pra
 misero cum fuerit in afflictione,
 & coram DEO dicet
 orationem suā. DEVS accipe
 orationem meam, & clamor meus
 coram te ascendat. Ne auferas
 diuinitatem tuam a me in die
 tribulatōis mee iclina ad me aut ē tuā,
 in die inuocationis mee velociter
 responde mihi. Quoniam defecerunt
 sicut fumus dies mei, & membra mea
 sicut focus aruerunt.
 Percussum est sicut fenum & arefactū
 est cor meum, quoniam oblitus sum
 legem doctrine mee. A voce
 suspirii mei, adhefit
 os meum carni mee.
 Similis factus sum pelicano

A. Hunc psalmum
 non abre de filio Dei
 interpretatum intelli
 gas. Nam & Paulus ca
 pite prio epistole sue
 ad hebr̄os. xxy. uer
 sum & obiter duost
 subsequetes, adducit
 ad filium Dei dirig.

מדבר היתי בכות
: וְהָיָה
שָׁמַרְתִּי וְאֶהְיֶה
כְּצִפּוֹר
: כִּי אֶל־גַּג
כָּל־הַיּוֹם הִרְפִּינִי
אֵינִי מְחַלְלֵל בִּי
נִשְׁבַּע : כִּי־אֶפְרַיִם
בְּלִדְתָם אֶכְרֹם וְשִׁקְרָם
בְּבִבְיָם מִסְכֵּתִי :
מִפְּנֵי זַעֲמַד וּק
וּקְצִפְדָּם כִּי־נִשְׁאַחֲתִי
וְהִשְׁרִי יִכְנִי יָמִי
כִּצְלָה נִטְוִי וְאֵינִי
כְּעֶשֶׂב אֵיבֹשׁ וְאֶהְיֶה
יְהוֹת לְעֹלָם הַשֶּׁבַע
חֲכָרְךָ לִירֵד וְהָיָה :
אֲמַתְּ תִקּוּם מִרְחֹם
צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְהִנָּחֵה
כִּי־בָרַךְ מִיַּעַר :
כִּי־רָצוּ עֲבֹדְךָ אֶת־
אֲבֹנֶיךָ וְאֶת־עַפְרָתְךָ
יִשְׁנֹנָה : וְהָיָה
גֹּוִים אֶת־שֵׁם יְהוָה
וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֶת־כְּבוֹדְךָ כִּי־בָנִיתָ
יְהוֹת צִיּוֹן נִרְאָה
בְּכִבוֹד : פָּנֵה אֶל־
תְּפִלַּת הָעֲרֵב וְלֹא
כֹּזֵב אֶת־תְּפִלָּתָם :
תִּכְתֹּב וְאֵת לְדוֹר
אֲחֵרִים וְעַם נִבְרָא
יִשְׁתַּבַּח יְהוָה :
כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם
קִדְשׁוֹ יְיָ מִשָּׁמַיִם
אֶל אֶרֶץ הַבְּשִׁט :
לְשַׁמֵּעַ אֲנָקַת אֲסִיר
לְפִתְחֵי־בִּנְיָמִן תִּשְׁמָעוּ
לְסַפֵּר : בְּצִיּוֹן
שֵׁם יְהוָה וְהִתְלַחֲוּ
בְּהַבְרָה : בְּהַבְרָה

deserti, factus sum quasi bubo
solitudinum.
Perseueraui & fui
sicut passer
solitarius super tectum.
Tota die exprobrabāt mihi
inimici mi, insultā. mihi, adū.
me iurabant. Quia cinerem
sic panē comedi, & potū mū
cum fletu miscul.
A facie indignationis
& ire tue, quia eleuasti me
& allisisti me. Dies mei
quasi umbra declinauerūt & ego
quasi herba arui. Tu autem
DEVS in eternū pmanes,
mēoria tua ī gñatiōe & gñā
Tu surgēs misfeberis (tiōe.
Tu exurgēs misfeberis (gñatōe.
sion, quia tēpus miserendi eius,
quia venit tempus.
Quonia placitos fecerūt seruis tuis
lapides eius, & pulueri eius
miserebuntur. Et timebunt
gentes nomen DEI,
& vnuerfi reges terre
gloriā tuā. Quia edificauit
DEVS sion visus est
in gloria sua. Respexit in
orationem excitantis, & non
despexit orationem eius.
Scribat hoc pro generatione
nouissima, & pp̄ls q̄ creabit
laudabit DEVM.
Quonia p̄spexit de excelso
sanctuario suo DEVS de celo
terrā contēplatus est.
Vt audiret clamorē uincti,
& solueret filios occisionis.
Vt narretur in cion
nomen DEI. & laudatio eius
in hierusalem. In conueniendo

solitudis, factus sicut nicticorax
in domicilio.
Vigilaui, & factus sum,
sicut passer
solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi
inimici mi, & qui laudabāt me ad
me iurabāt. Quia cinerē (in
tāq̄ panē māducabā, & poculū
cū fletu miscebam. (meum
A facie ire
indignationis tue, quia eleuans
allisisti me. Dies mei
sicut umbra declinauerūt, & ego
sicut fenū arui. Tu autem
domine in eternum permanes,
& memoriale tuū ī gñatiōe &
Tu exurgēs misfeberis (gñatōe.
sion, quia tēpus miserendi eius,
quia venit tempus.
Quonia placuerūt seruis tuis
lapides eius, & terre eius
miserebuntur. Et timebunt
gentes nomen tuum domine,
& omnes reges terre
gloriam tuam. Quia edificauit
dominus sion, & videbitur
in gloria sua. Respexit in
orationem humillimū, & non
sp̄reuit precem eorum.
Scribantur hec in generatione
altera, & populus qui creabitur
laudabit dominum.
Quonia prospexit de excelso
sancto suo, dominus de celo
in terram aspexit.
Vt audiret gemitus opeditore,
vt solueret filios iteremptorū.
Vt annuncient in sion
nomen domini, & laudem eius
in hierusalem. In conueniendo

ἐρημικῶς, ἐγὼ κῶρα ὡς τὴν νυκτικῶρα
ἐν οἰκωμένῳ.
Ἰγυρῶ πνησα ἢ ἐγὼ ὡς ὁ
ὡς σρουσίον.
μοναζόν ἐπὶ δώματος.
Ὅλω τὴν ἡμέραν, ὡς ἐδίζουμαι
οἱ ἐχθροί μου, ἢ οἱ ἐπισημαίνοντές με καὶ
ὡμνοῦν. Ὅτι σπῶσόν μου (τέμου
ὡς τὸ ἄρτον ἐφαγον, ἢ τὸ πόμα μου
μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίργων.
Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς
σου ἢ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπώραξ
κατέρραξά με. Αἱ ἡμέραι μου
ὡς σκία ἐκλήθησαν, καὶ ὡς
ὡς χέρτος ἐξηράνωθη. Σὺ δὲ
κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μέγεις,
ἢ τὸ μνημόσυμόν σου, εἰς γέναιον, ἢ γέναιον.
Σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσῃς
τὴν σιών, ὅτι καυρὸς τὸ οἰκτιρήσαι αὐτήν,
ὅτι ἠκράμωσεν.
Ὅτι ἀλόκησάν οἱ δοῦλοῦ σου,
τοὺς λίθους αὐτῆς, ἢ τὸν χυτὸν αὐτῆς
οἰκτιρήσῃς. Καὶ φοβηθήσονται
τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα σου κύριε,
ἢ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει
κύριος τὴν σιών, ἢ ὀφθησεται
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν
ἐπὶ τῇ προσέχῳ τῆς ταπεινῶν, ἢ ὅπως
ἐξουδένωσεν τὴν δόξαν αὐτῶν.
Γραφήτω αὕτη εἰς γέναιον
ἕτερον, ἢ λαὸς οἰκτισομένης
ἀνέγει τὸν κύριον.
Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψῶν
ἀγίου αὐτοῦ, κύριος ἐξ ὀρφνοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. (δημιῶν
Τὸ ἀκοῦσαι τὸ ἀγαθὸν τῶν πεπεισῶν
τῶν λῦσαι τὸς ἵππους τῶν πεθματωμένων.
Τὸ ἀγαθὸν εἶναι ἐν σιών
τὸ ὄνομα κυρίου, ἢ τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ
ἐν κρυπτοῦσιν. Ἐν τῷ ἐπιστωμαχίῳ

خرب سهرت وكسبت
 في وحدتي
 كالصقور على
 السكح و غيرتي
 اعداء النهار كله
 اما حون لي
 تحالفوا علي و
 لاني اكلت الرماح
 كالخبز وبدمو عي
 مزج شرابي
 من حروف رحمتك
 وسخطك لانك رفعني
 ثم طرحتني وكالفي
 زالت ايامي وانا
 فمثل العشب يبست وابت
 يارب دائم الي الابد
 وذكرك الي دهر الدهور
 وحين تطلع تتراف على
 صهيون لانه اوان الرافة
 عليها وقد حزن الزمان و
 ان عبيدك سزوا
 بحجتها وتحنوا
 على ترابها ومن
 اسما يارب تحاف الامم
 وجميع ملوك الارض
 من مجدك والرب
 يبدي صهيون ويكاف
 في مجدك ويعطف
 على صلاة المتواضعين و
 يرد ل تضرعهم
 هدايتك لليل
 الاخر الشعب
 المدحوق يمجد لراب
 لانه اكلح من حلو
 قدسه تكل الرب من اسما
 على الارض
 ليسمع تدهد الا سري
 ويكلف بني المعتولين
 ليخبروا باسم الرب في
 صهيون وتسدحده
 في ابرو شم عده اجتماع

deserti, factus sum sicut
 no tua in terra sicca.
 Vigilavi tota nocte & fus
 sicut avis que volatu mouetur
 solitaria in tecto.
 Tota die exprobrabant mihi patroni
 inimicitie mee blasphemantes verbis
 iurantesq; in vanum. Quoniã cinerẽ
 tanq; cibum comedi,
 & porum meum fetu temperabam.
 Ab aspectu DEI, indignatio tua
 & ira tua, quoniam eleuasti me
 & profecisti me. Dies mei
 sicut vmbra auis inclinata & ego
 sicut fenum arui. Tu autem
 DEVS hirationẽ habes i eternũ i celo
 pmanẽrẽ, & meoria tua a gñatõe i ge((nerationẽ.
 Tu exurgens misereberis
 cion, quoniã tempus est vt misereraris
 elus, quoniam venit tempus.
 Quoniam placuerunt seruis tuis
 lapides elus, & puluerieius
 miserebuntur. Et timebunt
 populi nomen DEI,
 & omnes reges terre
 gloriam tuam. Quoniam edificauit
 DEVS cion, manifestatus est
 in gloria sua, Respexit ad
 orationem desolatorum, & non
 spreuit precationem eorum.
 Scribatur oratio eor; hec, in gñatione
 vltimorũ, & populus qui in futurum
 creandus est laudabit Deum.
 Quoniam prospexit de celo excelsõ,
 de sanctuario suo, DEVS de celo
 in terram aspexit.
 Vt audiret gemitus compeditorum,
 & solueret filios, qui morti
 traditi sunt. Vt nncietur in clon
 nomẽn Dei, & laus eius
 n ierusalem. Dum congregabuntur

עַמִּים יַחַד וּ
וּמַמְלָכוֹת לְעַבְד
אֶת־יְהוָה עַבְדָּה
בְּיַד נָח
נִרְאוּ קִצְרוֹ
יְמֵי אִמְרֵי אֱלֹהִים
תַּעֲלֶה נָח
בְּיַד יְמֵי ב
בְּיַד הַיָּם
שְׁנַיִם יָבֹדֵם ל
לְפָנֶיךָ יִמְרוּ
יִסְדֶּה וּמַעֲשֶׂה
יָדְךָ שָׁמַיִם ה
הַמַּת יֵאָבֹד וְהַמַּת
הַעֲמִיד וְכֹלֵם כַּפְנֵי
יִבְלֶה כָּל־בֹּשֶׁת
תַּחֲלֹפֶם וְתַחֲלֹפֵי
וְהַמַּת הַיָּם
וְשִׁנְתֶּךָ לֹא־תִכְזֹב
בְּיַד עַבְדֶּךָ יֵשׁ
יִשְׁכְּנוּ וְיִרְעֶם
לְפָנֶיךָ יָבוֹד
קָד לַיהוָה
בְּרַב־נַפְשֵׁי אֶת־
יְהוָה וְכֹל־קִרְבָּי
אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁוֹ בְּרַב־
נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה וְאֶת־
תְּשׁוּבָתוֹ כָּל־גְּמוּלוֹ
הַסּוֹלַח לְכָל־
צָרוֹתֶיךָ הַרְפֵּא לְכָל־
תַּחֲלָאוֹתֶיךָ הַגּוֹאֵל
מִשַּׁחַת וְיִיבֶנֶה
הַמַּעֲשֶׂה הַסּוֹד
וְרַחֲמִים הַמַּשְׁבִּיעַ
בְּשִׁבּוֹב עֵדֶךָ ת
תַּעֲלֶה וְיֵשׁ כ
בְּנֶשֶׁת נְעֻרֶיךָ י
עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה
וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־
עַשְׂוִיקִים יִדְעֶה
דְּרָכָיו לְמַעַן לִבְנֵי

populi simul,
& regna vt seruiant
DEO. Affixit
in via
fortitudinē meā, breuifauit
dies meos. Dicam, DEVS
destruas me, (meus ne
in medio dierum meorum,
in generatione generationū
anni tui.
A principio terram
fundaſti, & opus
manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autem
ſtabis & omnes quaſi pannus
veteraſcēt, quaſi veſtimētū
mutabis illos & mutabunt.
Tu autem idem,
& anni tui non deficient.
Filii ſeruorum tuorum
habitabunt, & ſemen eorum
ante faciē tuā perſeuerabit.
CIII. Dauidis.
Benedic anima mea
DEO, & omnia viſcera mea
nomini ſancto eius. Benedic
anima mea DEO, & noli
obliuiſci oīū retributiōū eius.
Qui propitiatuſ cunctis
iniquitatibus tuis, q̄ ſanat oēs
iſfirmitates tuas. Qui ſc̄dit
de corruptione vitā tuam,
qui coronat te miſericordia
& miſerationibus, qui replet
bonis buccam tuam,
innouabitur
ſicut aquile iuuentus tua.
Faciens iuſtitias DEVS
& iudicia cunctis
q̄ calūnias ſuſtinēt. Notas fecit
vias ſuas Moſſe, filiis

populos in vnum,
& reges vt ſeruiant
domino. Respondit
ei in via
virtutis ſue, paucitatem
dierum meorū nuncia mihi. Ne
reuoces me
in dimidio dierum meorum
in generatione & generationē
anni tui.
Initio tu domine terram
fundaſti, & opera
manuum tuarum ſunt celi.
Ipsi peribunt tu autem
pmanes, & oēs ſicut veſtimētū
veteraſcent. Et ſicut opertoriū
mutabis eos & mutabuntur,
tu autem idem
ipſe es, & anni tui non deficiēt.
Filii ſeruorum tuorum
habitabunt, & ſemen eorum
in ſeculum dirigitur.
CII. Pſalmus ipſi Dauid.
Benedic anima mea
domino, & oīa que itra me ſunt
nomini ſancto eius. Benedic
anima mea domino, & noli
obliuiſci oēs retributiōes eius.
Qui propitiatuſ omnibus
iniquitatibus tuis, qui ſanat oēs
iſfirmitates tuas. Qui redimit
de interitu vitam tuam,
qui coronat te in miſericordia
& miſerationibus. Qui replet
in bonis deſiderium tuum,
renouabitur
vt aquile iuuentus tua.
Faciēs miſericordias dominus,
& iudicium omnibus
iniuriā patiētibus. Notas fecit
vias ſuas Moyſi, & filiis

λαοὺς ἐποίησε αὐτοῦ,
ἢ βασιλεῖς τὸ δουλεύειν
τῷ κυρίῳ. Ἀπεκρίθη,
αὐτῷ ἐν ὁδῷ
ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα
τῶν ἡμερῶν μου, ἀναγγέλλου μοι. Μὴ
ἀναγάγη με
ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου,
ἐν γῆρα γῆρας
τὰ ἔτη σου.
Κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, ἢ ἔργα
τῶν χερῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ.
Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ
διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἡμάτιον
παλαιωθήσονται, ἢ ὡς περιβόλαιον
ἀλλαξέεις αὐτοὺς ἢ ἀλλαγήσονται
Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς
ἔσῃ, τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου
κατασκηνώσουσι, ἢ τὸ σπέρμα αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα κατεδάθησεται.
β'. Υαλμὸς τῷ Δαβίδ.
Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου
τὸν κύριον, ἢ πάντα τὰ ἐν τῷ μου
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει
ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, ἢ μὴ (αὐτὸς
ἐπιλήθῃ πάσας τὰς ἀγαποδοσίας
Τὸν ἄλιτατέοντα πάσας
τὰς ἀγομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας
τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρώμενον
ἐκ φθορᾶς τὴν ζωῆς σου,
τὸν στεφνοῦντά σε ἐν ἐλεῆ
ἢ οἰκτιρῶν. Τὸν ἐμπισμιπλῶντά σε
ἐν ἀγαθῶς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
ἀγακαγιαδίησεται
ὡς αὐτοῦ ἠρότησόν σου.
Γοῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος
ἢ κρίμα παιδὶ
ταῖς ἀδικουμένοις. Εργάρισε
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μουσῆ, τοῖς υἱοῖς

الشعب حـ
 والمالوط ليعبدوا
 الرب ويدعونا
 الى سبل
 حبروتك و الهـ
 افغمني قرا يامى ولا
 تقبضنى
 في نصف عـمريه
 فان سديك
 الى ابد الابدي
 انست يارب اسست
 الارض منذ ازل و
 والسماوات صنع يديك
 هـن ينزل
 وانست ابيس جميعهم مثل
 الثوب يبدلون ومثل الردية
 تكو يهون قبتعمرن
 وانست كما انست
 وسنو ظن تغني
 بنو عـجيد في
 يسكنون في هـدو وزير عـم
 الى الابد يستقيم
 المزموه الثاني والمايد
 يا نفسي باركي
 الرب وكل احشائ
 فلتسبح اسم القدوس
 يا نفسي باركي الرب ولا
 تنسى كل جزاه
 لانه فاضر جميع
 اذامك ومشفي كل
 اسقامك ومنعد
 من الفساد حياتك
 يشملك بالرحمة
 والرافة يعطيك
 شهواتك من الخيرات
 يشند
 شبلطك مثل النسر
 الرب كايح الرحمة
 والعدل لجميع
 المظلومين عرف
 موسى كرفه وبنى

لعلمين بحداد وملكوها
 لمفلاحكم في اسف
 من ارتاة تودها داورت
 جلوتها حليلي اتكسبون
 يكموا يمددكم اهلها
 تسلكنني من علم
 ففلاته يمدد اهلها
 لعلمها ذاتي متوا
 دبري يـ
 سبريد
 من سيرتاه ذاتي فبريد
 فريتمه اتمه يسديت
 ועברי ايך سميه
 انون יהודון ואם מקום
 וכלהן היך לבוש
 אהילין היך אעטו
 תחלפנין ותחלפון
 ואם הנה דברי ענין
 ושנתך לא משתלמן
 פרי עבוד
 ישכון ארצה וירעייתון
 קומך ימקרון
 על ידי הודו
 אתמר פרי בנות
 בר יבי נפשי י
 טמא וקודשה היך ברבי
 נפשי ית טמא היך ול
 תתנשא ויהי כל חסול
 דשביק ברא עו
 עיניך זמסי ברא
 מרעיני דופיק
 מגידנם רניני
 דאכלל יתיני חסדי
 ורחמי דמשבע פטוב
 ימי סבורני ו
 ולעלמא דאתי תחוד היך
 בישודכילאת סליתניני
 עבד צדקני
 ודין ברא
 סוקמן גלי
 ארתיה למטה באדי

populi in vnum, & reges
 vt seruiant coram DEO. Afficta est
 a via laboriosa, ipsa est via
 captiuitatis, virtus mea, breuiati sunt
 dies mei. Dicam coram Deo meo ne
 tollas me de mundo
 in dimidio dierum meorum viuifica me
 in mundo venturo, quoniam
 de generatione in generatione
 anni tui.
 A principio cum crearetur omnis
 creatura terram fundasti,
 & opera manuum tuarum sunt celi.
 Ipsi peribunt & tu permanebis
 & omnes sicut vestimentum
 veterascent tanquam amictum
 mutabis eos & mutabuntur.
 Et tu idem qui creasti eos,
 & anni tui non deficient.
 Filii seruatorum tuorum
 habitabunt terram, & femina eorum
 coram te dirigentur.
 CIII. Per manum Dauidis
 dicta propheticæ.
 Benedic anima mea
 nomen sanctitatis DEI, benedic
 anima mea nomen Dei, & non
 obliuiscaris oïum retributionū eius.
 Qui remisit omnes
 iniquitates tuas, qui sanat omnes
 infirmitates tuas. Qui redemit
 à gehenna vitam tuam,
 qui coronauit te misericordia
 & pietate. Qui satiabit bonis,
 dies senectutis tue,
 & mundo venturo renouabit sicut
 aquila que senuit iuuentutem tuam.
 Faciens iustitiam DEVS
 & iudicium omnibus
 iniuriam patientibus. Reuelauit
 B. vias suas Moïse, filiis

A. Libro midras te-
 hilim דבנן אמרי מה
 הנפש מפלאה את רנוף
 כך הקבה כפלא את
 עוזמו מה הנפש סובלת
 את רנוף כך הגה סובל
 את העולם ומה הנפש
 יחיה בנוף כך הגה
 יחיד בעולמות הנפש
 אינה איכות ואנה שותה
 כך הגה אינו אוכל אינו
 שותה ומה הנפש טהורה
 בנוף כך הגה טהור
 שחמא למעלה מעולמו
 ומה הנפש רואה ואנה
 נראית כך הגה רואה
 ואינו נראה אם דוד הגה
 הנפש שיש בה כל
 הפנות הלוותה ללוקמה
 שיש בו כל הפנות הללו
 magistri dixerunt,
 ut anima implet corpus,
 sic Deus sanctus & bñ-
 dictus implet mundū
 eius, ut aia regit cor-
 pus, sic Deus sanctus
 & bñdictus regit mun-
 dum, ut anima est una
 in corpore, sic Deus s.
 & b. est unus in mūdo
 eius, ut anima nō man-
 ducat & non bibit sic
 Deus s. & b. nec man-
 ducat nec bibit, ut aia
 habitat in corpore, sic
 Deus s. & b. habitat
 in superiori mūdo. Ut
 anima uidet & nō ui-
 det ita Deus s. & b.
 uidet & non uidetur.
 Dixit Dauid. Acce-
 dat anima cui insunt
 oēs iste proprietates.
 Laudetq; Deum s. &
 b. cui etiā insunt oēs
 iste proprietates.
 B. Vie Dei quas ip-
 se docuit Moïse sunt
 uti ego sentio. Dilec-
 ctio Dei & proximi,
 quibus duabus uis pa-
 tet iter ad celestem
 patriam. Doctissimi
 uero hebreorum caba-
 liste, numerant duas &
 triginta uias quas uo-
 cant uias scientie Dei
 q̄sq; edoctos fuisse a
 Deo optimo maximo
 nō ambigunt patrem
 Abraham Moïse & re-
 liquos patres qui fue-
 rūt ante Christū aduē-
 tum. Cōprehenduntur
 uero he due & trigina
 ta uie decem sephiro-
 t, ut ipsi uocant & dua-
 bus & uiginti alpha-
 beti literis. De decem
 sephiro sic habetur i
 libro formationis quē
 hebrei uocant cepher
 S

ישראל עלילותיו : רחמים ותחנון יהיה ארך אפים ורחב חסד : לא לנצח ירוב ולא לעולם יסור : לא כהטאנו עשה לנו והלא כעונותינו גמול עלינו : כי כנגדת שמים על הארץ גבר חסדו על יראתו : כי כנגד מרת ממערת הרחוק ממנו את פשענו : כרחם אב על בנים רחם יהיה על יראתו : כי יהא ידע יצאנו זכור כי עפר אנחנו : אנוש כהצד ימו כצוף השדה בג יצוף וכי תרו עברה פו ואינו ולא יברנו עוד מקמו : וחסד יהיה מעולם ועד עולם על יראתו וצדקתו לבני בניו : לשמח ברחמי ולכרי פקודיו לעשותם : יהיה בשמים והנזן כסא ומלכותו בכל משלה : ברבו יהיה מלכותו גברי כח עשו דברו לשמע בקול דברו : ברבו יהיה כל צבאן משרתיו עשו רצונו : ברבו

israel operationes suas. Misericors & clemēs DEVS, distansa furore, & multe miserationis. Nō ī sempiternū litigabit, neq; in eternum obfuabit. Nō fm peccata nra fecit nobis, neq; fm iniq;itates nras retribuit nobis. Quāto. n. excelsius ē celum terra, (eius sup t̄m cōfirmata est misericordiā) timētes eū. Quātū lōge est oriens ab occidente, tantum longe fecit a nobis scelera nra. Sicut miset p̄r filiorū, misertus est DEVS timentibus se. Ipse enim nouit fomirē nostrū, recordatus puluis (datus est) fumus. Homo quasi herba, dies eius sicut flos agri sic effloret. Quia spiritus p̄transibit eum, & nō subsistet & non cognosceat eum vltra locus eius. Misericordiā at̄ DEI ab eterno, & vsq; in eternū, sup timētes eū, & iustitia eiō in filiis filiorum. His qui custodiūt pactū eius, & recordantur p̄ceptoꝝ eius ad faciendum ea. DEVS in celo preparauit thronū suum, & regnū illius omnīū dominabit. Bndicite DEO angeli eius potentes virtute, facientes verbū eius, obediētes voci s̄monis eius. Bndicite DEO oēs exercito eiō, ministri eiō q; facitis placitū illi. Bndicite

israel voluntates suas. Misericors & misericors dñs, longanimis & multum misericors. Non imperpetuum irascetur, neq; in eternum cōminabit. Nō fm peccata nra fecit nobis, neq; fm iniq;itates nostras retribuit nobis. Quāto. n. excelsius celi a terra, corroborauit misericordiā suā sup timētes se. Quantum distat ortus ab occidente, longe fecit a nobis iniq;itates nras. Quō miset p̄r filiorum misertus est dominus timentibus se, quoniam ipse cognouit figmētū nostrū. Recordatus est puluis (cordatus est) fumus. Homo sicut fenum, dies eius tanquam flos agri sic effloret. Quoniam spiritus p̄transibit in illo & nō subsistet, & non cognosceat amplius locū suū. Misericordiā autē dñi ab eterno & vsq; in eternum, sup timētes eū. Et iustitia illius in filios filiorum, his qui seruant testamētū eius. Et memores sūt mādatoꝝ ipsius ad faciendum ea. Dominus in celo parauit sedem suam, & regnum ipsius omnibus dominabit. Bndicite domino omnes angeli eius potentes virtute, facientes verbum illius ad audiēdā vocē sermonū eius. Benedicite dño oēs virtutes eius, ministri eius q; facitis voluntatē eiō. Bndicite

israel ta thelēmata autō. Οικτίρμων η̄ ελεήμων ο κύριος, μακρόθυμος η̄ πολυέλεος. Ουκ εις τέλος οργιάσεται, ου δὲ εις τον αιωνα μνησι, ουκατα τας ανομιαις ημων εωρασει ημιν, ουδε (κει ηκατα τας αμαρτίας ημων ανταπεδωκε ημιν. Οτι κατα το υψος του ουραμου απο της γης, εκραταιωσε κυριος το ελεος αυτου επι τ̄ς φοβουμενους αῡ. Καθ̄ος αποσχεσι ανατολαι απο δυσμων, εμακρυνε αφ̄ ημων (τηρ τας ανομιαις ημων. Καθως οικτιρησε πας ῡν̄, οικτιρησε κυριος τους φοβουμενους αυτου. Οτι αυτος εγω το πλασμα ημων, εμνησθη, οτι χνοῡ εσμεν. Ανθρωπος ωσι χορτος αι ημεραι αυτου ωσι ανθος του αγρου ουτως εξημθησι. Οτι πνευμα διληθει εν αυτω, η̄ ουχ̄ ῡπορει, η̄ ουκ επιγινωσεται ετι τον τονον αῡ. Το δε ελεος τ̄ς κυρῑς απο τ̄ς αιωνος, η̄ εως του αιωνος επι τους φοβουμενους αυτου. Και η̄ς ετω̄ ῡν̄, (δικαιοσυνη αῡς) τοις φυλασσοσι τ̄ν̄ διαθηκην αυτου, η̄ μεμνημενους των εντολων αυτου τᾱ πᾱσαι αῡταις. Κυριος εν τ̄ω ουραμ̄ω ητοιμασε τον θρονον αῡ, η̄ βασιλεια αυτου πανταω δεσποζει. Ευλογειτε τον κυριον παντες αγγελοι αυτου, δυνατα ισχυι ποιουν̄τες τον λογον αῡ, τ̄ς ακουσαι τ̄ς φων̄ς των λ̄γων αῡ. Ευλογητε τον κυριον πασαι αι δυνამεις αῡ, λετ̄ρᾱ αῡ ποιουν̄τες το θελημα αῡ. Ευλογητε

יְהוָה כָּל־מַעֲשָׂיו DEO vniuersa opera eius,
 כְּכֹל־מְקוֹמֹת in omnibus locis
 מִמְּשֻׁלָּתָיו בְּרָכָה potestatis eius, benedic
 נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה : anima mea DEO.
 קִד בְּרַכְיָה נַפְשִׁי CIII. Benedic aīa mea
 אֶת־יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵי DEO, DEVS Deus meus,
 גִּבְרַתְךָ מֵאֵד הוֹד magnificatus es nimis, pul
 וְהוֹדֵךָ לְבָשֶׁת : & decorē induit es. (Chritudīe
 עֹשֶׂה אֹר כְּשֵׁלֶמָה Induēs lucē q̄si vestimentū,
 נֹטֵה שָׁמַיִם כ extendens celos
 בְּיָרְעָה : הַמְקַרְה vt cortinam. Qui cōtignat
 פְּמִים עַל־יַחַד הַשָּׁמַיִם in aqs cenaculū suū, q̄ ponit
 עֲבָיִם יְנוּבֹ nubem currum suum,
 הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפָיִי qui ambulat super pennas
 הַחַי עֹשֶׂה מַלְאָכָיו v̄ētī. Qui facit angelos suos
 שְׂרֵי־רוּחַ spiritus,
 מְשַׁרְבֵי־יַגֵּשׁ ministros suos ignem
 לֹהֲטִים אֶרֶץ עַל scintillātē. Fundauit trā sup
 מְכַתְּיָה בְּלִי־מוֹט substētacula eius n̄ cōmouebit
 עַל־פִּי : הַהוֹט in seculum seculi. Abyssus
 בְּלִבּוֹשׁ כְּסִיּוֹ עַל q̄si vestimēto opulsi eā, sup
 הָרִים יַעֲמֹד מִים : montes stabunt aque.
 מִן נַעֲרָתְךָ : יַסְטִין Ab increpatione tua fugiēt,
 מִן קוֹל רַעֲמָה a voce tonitruj tui
 יַחְפְּזוּ : יַעֲלוּ formidabunt. Ascendunt
 הָרִים יֵרְדוּ montes & descendunt
 בְּקַעֲוֹת אֶל־מְקוֹם valles, ad locum
 יְהוָה יִסְדֵּךָ הָרִים : hunc quem fundasti eis.
 גְּבוּל שְׂמֵמֶת בְּרָא Terminū posuisti quem non
 יַעֲבֹדוּ בְּלִי־שִׁבְוֹ pert̄ansibūt, nec reuertent̄
 לְכַפּוֹת הָאָרֶץ : vt operiant terram.
 הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים Qui emittit fontes
 בְּתֵּי־וָלָיִם בֵּין in conuallibus, inter medios
 הָרִים יֵרְדוּ : montes fluunt.
 יִשְׁקוּ כָּל־חַיֵּי־הָאָרֶץ Potū dabunt oībus aīalibus
 שֵׁדֵי־יִשְׁבֵּי פְּרָאִים agri, sustinebunt onagri
 צְמָאִים עַל־הַסְּעִיִּי fitim suā. Super ea volucres
 שְׁמַיִם יִשְׁבֹּן celi morabuntur,
 מִבֵּין עֲפָאִים יֵרְדוּ de mediō nemorum dabunt
 קוֹל מִשְׁמַת הָרִים voces. Rigans montes
 מִעַל־יַחַד מְפָרָה de superioribus suis, de fructu

domino omnia opera eius,
 In omni loco
 dominationis eius benedic
 anima mea domino. (mea
 CIII. ps. ipsi David. B̄ndic aīa
 domino, domine Deus meus
 magnificatus es vehementer. &
 decorē induisti. (Cōfessionē
 amictus lumine sicut vestimēto
 Extendens celum
 sicut pellem, qui tegis
 aqs superioria eius. Qui ponis
 nubem ascensum tuum,
 qui ambulat super pennas
 vētoꝝ. Qui facis angelos tuos
 spiritus,
 & ministros tuos ignem
 vrentē. Qui fundasti terrā sup
 stabilitatē suā, non inclinabitur
 in seculum seculi. Abyssus
 sic vestimēto amictus eius, sup
 montes stabunt aque.
 Ab increpatione tua fugiet,
 a voce tonitruī tui
 formidabunt. Ascendunt
 montes & descendunt
 campi, in locum
 quem fundasti eis.
 Terminum posuisti quem non
 transgredient, neq̄ cōuertent̄
 operire terram.
 Qui emittis fontes
 in conuallibus, inter mediū
 montium pertransibunt aque.
 Potabunt omnes bestie
 agri expectabunt onagri
 in fiti sua. Super ea volucres
 celi habitabunt,
 de mediō petrarum dabunt
 voces. Rigans montes
 de superioribus suis, de fructu

τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
 ἐν παντί τόπω (συστάσεως.
 τῆς δευτεροπτίας αὐτοῦ ἄλλοίει (κόσμος
 ἡ ψυχῆς τῆς κυρίου. (βίβλιν ἐρ τῆς τῆς
 ρί. Υαλμός τῶ Δαζ Ἐυλόγη ἡ ψυχῆς
 τὸν κύριον, κύριε ὁ θείος μου
 ἐμαγλύθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν
 ἢ μεγαλοτέρην ἐνεδύσῃ.
 Ἀναβαζόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
 ἐκτείνων τὸν οὐρανόν
 ὡς ἰδέσθην. Ὁσεγαζῶν
 ἐν ὑψίστοις ὑπερῶν αὐτοῦ, ὁ ταθίς
 γέφυ τῶ ἐπιβασίῳ αὐτοῦ
 Ὁσεριπατῶν ἐπὶ πτερίων
 ἀέμων, ὁ σκαῶν τοὺς ἀγίους αὐτοῦ
 πνεύματα,
 ἢ τοὺς λήτουργοὺς αὐτοῦ πυρός
 φλόγα. Ὁθεμλίδων τῶ γῆν
 ἐπὶ τῶ ἀσφάλθων αὐτῆς, οὐκλιθῆσι
 εἰς τὸν ἀνάγα τῶ ἀνάγος. Ἀβυσσος
 ὡς ἱμάτιον τὸ περιβύλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ
 τῶν ὀρέων ἐπὶ σπονταῖ ὑψάτα.
 Ἀπὸ ἐπιτιμίας αἰῶσον φεύγονται,
 ἀποφωγῆς βρογτῆισον
 ἀληλαῖσονσι. Ἀναβαζόνουσι
 ὄρει, ἢ καταβαζόνουσι
 πεδία εἰς τὸν τόπον
 ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 Ὁριον ἔθου ὃ ὄν
 πορεύονται, ὃν δὲ ἐπισρέψουσι
 καλύψαι τῶ γῆν.
 Ὁξεσσελλων πηγῶς
 ἐν φαράγγειν, ἀνά μέσον
 τῶν ὀρέων διελύσονται ὑψάτα.
 Ποτιούσι πάντα τὰ θηρία,
 τῶ ἀγροῦ προσδέξονται ὄγαγροι
 εἰς δόξαν αὐτῶν. Ἐπαντὰ τὰ πετῆνα
 τῶ οὐρανοῦ κατασκηνώσι,
 ἐκμεσον τῶν πετῶν δόσσει
 φωνῆν. Ποτ. ζων ὄρει,
 ἐκ τῶν ὑπερῶν αὐτοῦ, ἀπὸ κερπῶν

الرب يا جميع اعماله
وفي كل الارض
قوته يا نفسي
باركي الرب
المزمور الثالث والمايد يا نفسي
باركي الرب ايها الرب
الاله تعظمت جدا ليسد
الشكر وعظيم الجها
وتجلت بالدور كالردا
ومد السما
كالخبا جبل
واعتوي
وما اسرها
على السحاب
ومشي على
الرياح خلق ملايكته
اروا حيا
وحسد م تارا
تدوقد الذي اسر الارض
على ثباتها لكي لا تزل
الذي الابد والدف تجلت
بالفر كالردا وعلى
الجبال تقف المياه
من جزك يهريون
ومن صوت رعديك
يجرعون الجبال
على والبقع
منهبطه في الاماكن
التي اسست لها
جعلتها حيا ولا تعود
تتجاوزها
تغطي الارض
ارسل الما عيوننا
في الاودية
الجبال تجري المياه
تسقي حيوان
البر وتروي عكاش خمير
الوحش تنبع عليها كدور
السما فيرتفع
صوتها بين
الجبال
وتشبع من معادنه

שמו דיז כל לעבודו
בכל יאר
שמינות ברני
דפני ית שמא דיז
ברני דפני ית שמא דיז
אנני לה
תבא ושבעה אפסת
דמת ענין הורא היד
סדינא דמסר שמיא היד
ירעמא: דטליל היד
ברנינא דברור ברנינא
איברור דשמן על ענין
קלילין היד ברנינא
לעבר גברור סר
סרורנין היד רחמנא
שמטוריקין היד אפסת
מעלהבא דמ'סדא רעא
בסיפא דילה תורנ
לעבמי עבמין
תהומ בלבוסא ומבועין
על טוריא וקמין מא:
מן מנופיה דיערקון
למנר מן קלילין היד
יתהלון למשך: סלקון
מן תהומיא לטוריא
ונתנין בנקעתא לאת
דן דסדמא ליהון
תהום שמייתא לליליא
דילא יעברון דייליא
יתובין למחמי ארעא:
די משרת מבעין
בנהרוריא ביני
טוריא מהבלין:
משקין כח חיות
ברא יתרחן עוריא
צהותהון: עלוהון
צפרי שמיא יטבון
מן צריחיונין יתבון
קלומר: דמשק טוריא
מזבית גבני עליא דייליא

nomē DEI in omnibus operibus eius,
in omni loco
potestatis eius benedic
anima mea nomen DEI.
CIII. Benedic aīa mea nomē DEI,
DEVS Deus meus
magnificatus est nimis,
laudem & pulchritudinē induit est.
Qui amicitur lumine sicut
lintheo, qui extendit celos sicut
cortinam, Qui fruit veluti
contignationem trabium, in aquis,
que site sunt super nubes,
leues tanquam ale aquilarum.
Qui facit nuncios suos
veloces sicut spiritus,
ministros suos fortes sicut ignis
ardens. Qui posuit terram
basem, que non mouebitur
in seculum seculi (nes aquarum
Abyssum sicut vestimentum, e ruptio
super montes, & permanent aque.
Ab increpatione tua fugient
vt curret, a voce tonitruī tui
conturbabunt vt reuertant. Ascēdūt
de abyssis ad montes,
& descendunt in valles ad locum
hunc vbi fundasti eas.
Terminum posuisti fluctibus maris,
quem non transgrediuntur, & non
conuertentur cooperire terram.
Tu emittis fontes
in vallibus, interq̄
montes incedunt.
Potum dabunt omnibus animalibus
deserti, sustinebunt onagri
sitim suam. Super ea
volucres celi habitabunt,
de medio ramusculorum dabunt
vocem cantus. Qui irrigas montes
de domo thesauri excelsi tui,

tribus his regiam sua
amfundauit ut dictū
est. Qui facit angelos
suos spiritus & ministros
suos signem urentem.
Quonqz, sigillum
altitudinis in misterio
trium matrum, ex simplicibus
cōstituitqz eas in magno suo
nomine, ex quibus sex
sigillauit extrema, as
pexit superius, & sigillauit
ipsum, cum .vii.
Sex, as pexit deorsum
& sigillauit ipsum cum .vi.
Septem, sigillum orientis
aspexit, anterior, & sigillauit
ipsum cum .viii.
Octo, sigillum occidentis,
aspexit posterior, & sigillauit
ipsum cum .ix.
Nouem, sigillum septentrionis
aspexit dextrū & ipsum
sigillauit cum .x.
Decem, sigillum meridiē
aspexit sinistrum & ipsum
sigillauit cum .xi.
Hec sunt decem abstracte
unitates. Spiritus Dei,
spiritus de spiritu,
spiritus aquę, ignis,
superius, inferior, oriens,
occidēs, septētrio, &
meridies. Duas uero &
uiginti litteras trifariā
partiuēt, p̄ses hebrei.
Tres matres, Septem
duplices, Duodecim
simplices. Ex quarum
uariā combinatione,
constituunt fere innumera
biles portas innumera
bilesqz scientie domos
& hac alphabetaria
re uolutione uolunt elici
posse uerū sensum uerū
qz intellectum legis
& prophetarum &
has dicunt esse uias
de quibus hoc loco loquitur
diuinus uates. Sed de his
alias & maiore ocio, &
nō in scholiis. Sed iusto
cōmentario.

מַעֲשֵׂיךָ הַשְּׁבַע operum tuorum
 הָאָרֶץ : מַצְמִיחַ fatiabitur terra. Germinans
 חֲצִיר לְבִהְמֵי herbam iumentis,
 וְעֵשֶׂב לְעִבְדֵי & herbam seruituti
 הָאָדָם לְהוֹצִיא hominum vt educat
 לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ : panem de terra.
 וַיֵּין יִשְׂמַח לִבְבֹ Et vinum letificat cor
 אִנוּשׁ לְהִתְחַלֵּץ hominis, ad exhilarandam
 פָּנִים מִשֶּׁמֶן וְלֶחֶם faciem oleo, panis autem
 לִבְבֹ יִתְחַזֵּק cor hominis
 יִסְעֵד : roborat.
 יִשְׁבְּעוּ עֵצֵי יְהוָה Saturabuntur ligna DEI,
 אֲדָר לְבָנֹן אֲשֶׁר cedri libani quas
 נָטַע : אֲשֶׁר שָׁם plantauit. Ibi
 צִפְרֵי־יַם יִקְנְנוּ aves nidificabunt,
 חֲסִידֵי־בְרוֹשִׁים ciconia abies
 בֵּיתָה : רֵימֹם domus eius. Montes
 הַגְּבוּהִים לְעֵלִים excelsi ibicibus,
 סִלְעִים מַחֲסֵה petra refugium
 לְשִׁפְנֵי־מַעֲשֵׂה יְהוָה cuniculis. Fecit lunam
 לְמַעֲדִים per tempora,
 שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבֹאוֹ : sol cognouit occubitū suum.
 מִשַׁח הַחֹד וְהָיָה Posuisti tenebras & facta est
 לְלִתְבוֹת־רִמְשׁ כָּל־ nox, in ipsa reptabunt oēs
 רֵמֵי־הָעַרְוִי : bestie silue.
 הַקְּפִירִים שֹׁאֲגִים Leonuli rugientes
 לְפָרֹחַ וּלְבָקֶשׂ מֵאֵל ad predā, & querētes a Deo
 אֶכְלֹס־תְּרוֹחַת־הַשֶּׁמֶשׁ escam sibi. Oriente sole
 יִסְסַפּוּן וְאֵל־ recedent, & in
 מַעֲנֹתֵם יִרְמְסוּן : speluncis suis accubabunt.
 יֵצֵא אָדָם לַפְעוּלֹ Egredietur hō ad opus suū,
 וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עֶרְבֹ & ad fuitu. suā vsq̄ ad vesp̄ū
 מִתְּדַבְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ Quā multa sunt opera tua
 יְהוָה כָּל־מַסְפַּחֲמַתָּה domine omnia in sapientia
 עָשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ fecisti, impleta est terra
 קִנְיָנֶיךָ : יַם הַיָּם lucris tuis. Hoc mare
 גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם magnum & spaciosum locis,
 שְׂמִרְמָשׁוֹ וְאִין־מִסְפָּר ibi reptilia innumerabilia,
 תְּחִילֹת קָטְנוֹת עֵט־ animalia parua cum
 גְּדוֹלוֹת שֶׁם אֲנִיֹת grandibus. Ibi naues
 יִתְלַכֵּן יוֹרֵדוּן pertranseunt, leuiatan

operum tuorum
fatiabitur terra. Producens
fenum iumentis,
& herbam seruituti
hominum. Vt educas
panem de terra,
& vinum letificet cor
hominis. Vt exhilaret
faciem in oleo, & panis
cor hominis
confirmet.
Saturabuntur ligna campi
& cedri libani quas
plantauit, illic
passeres nidificabunt.
Herodii domus
dux est eorum, montes
excelsi ceruis
petra refugium
herinacis. Fecit lunam
in tempora,
sol cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras & facta est
nox, in ipsa ptransibunt omnes
bestie sylue.
Catuli leonum rugientes
vt rapiant, & querant a Deo
escam sibi. Ortus est sol
& congregati sunt, & in
cubilibus suis collocabuntur
Exibit homo ad opus suum,
& ad opatōnē suā vsq̄ ad vesp̄ā.
Quā magnificata sunt opa tua
domine omnia in sapientia
fecisti, impleta est terra
possessione tua. Hoc mare
magnum & spaciosum manibus,
illic reptilia quorū n̄ ē numero.
Animalia pusilla cum
magnis, illic naues
pertranseunt. Draco

τῶν ἔργων σου
 χορταθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξοματιζῶν
 χορτοῦ τοῖς κτήκεσι,
 ἢ χλόην τῆ δουλεία
 τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξογαγεῖν
 ἄρτου ἐκ τῆς γῆς,
 ἢ οἶνος ἀφροῖναι
 καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶσαι
 πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, ἢ ἄρτος
 καρδίαν ἀνθρώπου
 σπριζέι.
 χορταθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου,
 αἱ κέβροι τοῦ λιβάου αἰ
 ἐφύττωσαι. Ἐκεῖ
 στροθία ἐγγουεύουσι,
 τοῦ ἑραδίου ἠκατακία,
 ἠγῆται αὐτῶν. Ὁρῆ
 τὰ ὑψηλά τοῖς ἐλάφαις,
 πέτρα καταφυγῆ
 τοῖς λαγωῖς. Ἐποίησε σιλήνω
 εἰς κάρους,
 ὁ ἥλιος ἔγω τῶ δόσιον αὐτοῦ.
 Ἔθου σκότος ἢ ἐγρήμετο
 νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύουσαι πάντα
 τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 Σκύμνοι ἄρνομήνοι
 τῶ ἀρπάσαι, ἢ ζητήσουσιν παρὰ τῶ
 βράσιον αὐτοῖς. Ἀγέτφλεν
 ὁ ἥλιος ἢ σωήχθησαι, ἢ εἰς
 τὰς μάγδρας αὐτῶν κοιταθήσονται.
 Ἐξελεύσεται ἀνθρώπου ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
 ἢ ἐπὶ τῶ ἔρασιον αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
 Ὡς ἐμγαλύνθη, τὰ ἔργασου
 κῆρε, πάντα ἐν σοφία
 ἐποίησας. Ἐπληρώθη ἡ γῆ
 τῆς κτίσεώς σου, αὐτῆ ἢ θάλασσα,
 ἢ μεγάλη ἢ ἄρῆχαργε.
 Ἐκεῖ ἔρωτα ἄν ὄνκ ἔστιν ἀριθμός,
 ζῶα μικρά μετὰ
 μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα
 διαπορεύονται, δράκων

Quod in Deo fit pluralitas. Ex libello. k. Abraham Pici, de significacione taghin. i. apicum que supericribuntur literis legis, & hec quidem hebraice scientibus scribimus, nam qui hebrearum literarum rudes habent hec sine commentatio uix odorari ualebunt והנהאנן מעוררין על ענין סוד זה הסימן הגדול פשיטת אותיות וענין בהם ותמצא עליהם כא כתרם והוא סוד אהיה והסימן זה כלול עם השם הגדול ועליו רמז ואמר אלהים או משה אהיה אשר אהיה והואם הפסוק אהיה שלחני אליכם ול שלחני צמיא אהיה כנגד שורש כתרם על כל אות ואת וכדי שתצטרף בכל הסימן סוד חשבונות דבר אחד שלשה כתרם על כל אות כנגד שלשה האבות אברהם יצחק ויעקב הנזכרים מיד שג ויאמר אלהים אבישתי אהיה אשר אהיה בת האחר לבית יעקב יא אלהי אבותי אלהי יצחק ואהיה יעקב שלחני אליכם זה שני ועליו זה זכר לדוד דוד וענין באותיות שמות האבות ותבין סוד יג פחות כמו שצדשנו גם כשתוקוק תבין סוד זה כי תמצא טו כתרם לפי שמה שמות האבות דמי לך סוד יג פחות וסוד אהיה וסוד שם הגדול הפשוט ואמנם עו כל שם ושם מן האבות זכר האלהות שאמר אהיה אברהם אהי יצחק ואהי יעקב וכשתוקוק שם אהיה תמצא השם ומן בושני פעמים והמבין יבין והוא מלשון אפרוה שמי לעולם כתי וזו שמי לעולם שאין ראוי לגלות אלא לאדם ענוש ומבין בקבלה ועל זה רמז בגביאים ויהיה בכל קדשו הם מפניו כל הארץ זכאן ומן סוד היות אונותם ומלבד בשם הגדול ואמנם כן תמצא ומן שם הגדול בזה הפסוק ואמר דמי מה שמו מן ונראה על דרך פסוקים אלו שעל שם אהיה נאמר זה שמי לעולם כמו אהיה שלחני אליכם. Ecce doceo te quod secreti continent in signo magno septem literarum טו טו טו טו טו Tu uero aduerte & re

de fructu operum tuorum faciabitur terra. Multiplicans fenum iumentis & herbas seruituti hominum, ad producendum alimentum de terra. Et uinum quod letificat cor hominum, ad illuminandam faciem in oleo, & panis cor filiorum hominum sustentat. Saturabuntur arbores quas creauit DEVS, cedri libani quas plantauit. Illic enim aues nidos faciunt, ciconie abies domus habitationis eius. Montes excelsi ibicibus, petra refugium cuniculis. Fecit lunam vt numerentur in ea tempora, sol nouit tempus occasus sui. Posuisti tenebras & fuit nox, in ipsa mouebuntur omnes bestie silue. Filii leonum rugientes vt inueniant nutrimentum, & vt inquirent a Deo cibum suum. Oriente sole congregati sunt, & in domo habitationis sue requiescent. Egredietur homo ad opus suum, & ad operationem suam vsq; ad occasum solis. Quam multa illa opera tua DEVS omnia in sapientia fecisti impleta est terra acquisitione tua. Hoc mare magnum & spaciosum terminis, illic reptilia innumerabilia, animalia parua cum magnis ibi naues pertranseunt. Leuiatan hic quem creasti ad ludendum

מזרע עובדיך תשבע על ארצה : זמורה : עיסני לגעירי יבנה לפולחנה דבר נשיה למיפק בארצה מן יבנה : ותמרא זמחדי לפא דבר נשיה לאנהוה אפיאמן משהא ולחמא לפא דבר נשיה : יסעד : יסעדן אליה דיבריה יסעדן בארצה דיבריה : דרמין : דרמין : עברין סרפין : מחווחא פרמתי גיר : מדורה : טורה : רמיה לערביה גיפי ויהינן לטפריא : עברי סיריה למימרי גיה זמריה : שמי ידע עירן טמתייה : השני השני והשני ליליא פיה רחשין כה : דיור גחור : שעה : גרי ארין אכלין למימרי מונא ולמימריא מן ארצה מכליהן : הדינה שמיא : מהרביטין והביר : מורי יהון רביעין : יפוק פר ניש לעובדיה ולפולחניה ער עיחדי : שמיא מה סביעין הינן עובדי יי בוליהן בחכמה עבדיה מליא ארעה קנינד : דין ימא רפא ופארתי תחומין הינן דיתאולית מנין חיותא זורחא עים רברבתיא : תמן אלף אאולן לחמן דין ברעה למימריק

ثمرات الارض من اعمالك العشب والخضرة البشر لتخرج من الارض والخبز يفرح قلبه ويشرف وجهه بالدهن الخبز يشد قلبه وتشبع جميع اشجار وارز لبنان غرسه عشتت في روسها الشام الجبال الشامخة والكهوف الارانب لهما اقدية والشمس تعرف صبح ضلمه ليلا وفيه تسري وحوش تزيير الاسد فر يستنه وتتقي من عند الله كما وما وعند طلوع الشمس ينتشرون والي مسا كدهم برحبعون يخرج الانسان الي كده وعمله الي الليل ما اعظم يارد خلقت بكمه امذات الارض من خلقتك هذا البحر العظيم حيدان لا تحصى كبار الحيوان فيه تسلط السفن هـ خليفتي

: וְיִצְרֵם לְשִׁחָהּ בְּיָדוֹ : istū plasmasti ad deludēdū eū
 כָּלֶם אֱלֹהִים יִשְׁפֹּתוּ : Omnia te expectant,
 : לְחַתְּמֵם בְּעֵינָיו : vt des cibū eis in tpe corū.
 מִמֶּן לֵהֵם Dante te illis
 יִלְקֹטוּ תַפְתִּי colligent,aperiente te
 : יָדוֹ יִשְׁבְּעוּן טוֹב : manū tuā saturabunt bono.
 תַּסְתִּי פָנָיו Abscondes vultum tuum
 יִבְרִיחוּן הַסַּפִּי & turbabuntur auferes
 יִנְוָעוּן רִיחָם & deficient,
 : וְאֵל עֲפָרָם יִשְׁבֹּן : & in puluerē suū reuertent.
 תִּשְׁלַח רִיחֲךָ Emittere spiritum tuum
 יִבְרָאוּן וְתִחַדֵּשׁ & creabuntur & renouabis
 פָּנֵי אֲדָמָה יִדְמִי faciem terre.Sit
 כְּבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם gloria DEI in sempiternū,
 : יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו : letabit dñs in operibus suis.
 תִּמְפִּיט לְאֶרֶץ Qui respicit terram
 וְיִמְרַע יָנַע בְּהָרִים & tremet,tangit montes
 וְעָשְׂנוּ אֲשֵׁרֵינוּ : & fumabunt.Cantabo
 לַיהוָה בְּרִינִי DEO in vita mea,
 אִימְרָה לֵאלֹהֵי psallam Deo meo
 בְּעוֹדִי : יַעֲרֵב עֵלְיוֹ quam diu sum.Placat ei
 שִׁיתִי אֲנִי אֲשַׁמֵּחַ eloquiū meū,ego at letabor
 בַּיהוָה : יִתְמוּ in DEO,Deficient
 הַשָּׂאִים מִן־הָאָרֶץ peccatores de terra,
 וְיִשְׁעִים עוֹד & impii vltra
 אִינֵם בְּרַב־נַפְשֵׁי non sint.Benedic aīa mea
 אֶת־יְהוָה הַלְלוּהָ : DEO Aleluia.
 קַה הוֹדוּ לַיהוָה CV. Confitemini DEO,
 קַרְאוּ בְּשִׁמּוֹ inuocate nomen eius,
 הוֹדוּ עוֹלָמוֹ בְּעַמְמֵם : notas facite in populis
 עַל־לִלְוֹתָיו : שִׁירָה opera eius.Canite
 לוֹ וְסַחֲדוּ לֹו שִׁירָה ei & psallite ei,loquimini
 : כְּבָל־נִפְלְאוֹתָיו : i vniuersis mirabilibus eius.
 הַתְהַלְלוּ לֹו בְּשֵׁם : Laudate in nomine
 קְדוֹשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב sancto eius,letetur cor
 : מִבְּקִשְׁתֵּי יְהוָה : querentium DEVM. (eius,
 דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעֲנוּ Ingrite DEVM & virtutē
 : בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ : querite faciem eius iugiter.
 זְכוּרֵנוּ נִפְלְאוֹתָיו Recordamini mirabiliū eius
 אֲשֶׁר עָשָׂה מַפְתִּיזֵי que fecit,signorum eius
 : מִשְׁפַּטֵּי פִּי : זֶרַע & iudicia oris eius.Semen

iste quē formasti ad illudendum
 ei,omnia ad te expectant
 vt des illis escam in tempore.
 Dante te illis
 colligent,aperiente te
 manū tuā oīa īplebūt bonitate.
 Auertente autem te faciem
 turbabuntur, auferes
 spiritum eorum & deficient,
 & in puluerem suū reuertent.
 Emitte spiritum tuum
 & creabuntur, & renouabis
 faciem terre.Sit
 gloria domini in seculum,
 letabitur dñs in operibus suis.
 Qui respicit terram
 & fac eā tremere, & tangit mōtes
 & fumigant.Cantabo
 domino in vita mea,
 psallam Deo meo
 quādiu sum.Iocundum sit ei
 eloquū meū,ego vero delectabō
 in domino.Deficient
 peccatores a terra
 & iniqui ita vt
 non sint,benedic anima mea
 domino.
 CIII. Allā. Cōfitemini dño
 & inuocate nomen eius,
 annunciate inter gentes
 opera eius.Cantate
 ei & psallite ei,narrate
 omnia mirabilia eius.
 Laudamini in nomine
 sancto eius,letetur cor
 querentium dominum.
 Querite dñm & cōfirmamini,
 querite faciem eius semper.
 Mementote mirabilem eius
 qui fecit,prodigia eius
 & iudicia oris eius.Semen

ουτος ον ετασσεσ εμποιεισ
 αυτω. Παντα προς σε περιδοκωσι,
 δουνατω τρωφω αυτων εις εσκαμον,
 δυνασσον αυτοις,
 συξουσιν. Ανιξημοισσ (χρησότησ
 τω χερα, τα συμπαγια πλαθησοσ)
 απερεφαντοσ διεσσω το προσωπω,
 παραθησοται. Αντηλεισ
 το πνευμα αυτων η εκλειφουσι
 η εις του χουου αυτων επερεφουση.
 Εξασοκελσ τυ πνευματοσ
 η κτιθησοται, η αγακαινισ
 το προσωπω της γησ. Ητω
 ηλυξα κυριου εις τουσ αιωνασ,
 εφρημητη κυριου εποι τοισ εργαισ αυτε.
 Ο επιβλεπω εποι τω γην
 η παων αυτω τρεμη, ο αποτομησ
 η καωνιζοται. Ασω (τω ορειω
 τω κυριω εν τη ζωημου,
 θαλω τω θημου
 εωσ υπαρχω. Ηδωθη η αυτω
 ηλιαλογημου, εγω δε εφρημητομαι
 επι τω κυριω. Εκλεποκευ
 αμαρτωλοι απο της γησ,
 η αγομαι ωσ τε
 μη υπαρχη αυτουσ, ελογη η ψυχημου
 του κυριου.
 ρη. Αλληλουια. Εξομολογηθε τω κω
 η επικαλειθε το ονομα αυτου.
 Απαγγειλατε εν τοισ εθουσ
 τα εργα αυτου, οσατε αυτω
 η θαλατε αυτω. Διαηπισαθε
 παντα τα θαυμασια αυτου,
 επωνηθε εν τω ονοματι
 τω απω αυτε. Εφρημητω καρδια
 ζητουντων του κυριου,
 ζητησατε του κυριου η κραταωθητε.
 Ζητησατε το προσωπη αυτε διασφημοσ,
 μνησθητε των θαυμασιων αυτου
 ων εποισε. Τα τερατα αυτου,
 η τα κριματα του σωματου αυτε. Σπερμα

لبنتعبد متة والكل
 اياك يرحبون
 لتعظيمهم كما هم في حينه
 واذا اند اعكايتمهم
 ويعيشون وعند بسك
 يدك بالكيادات يشبعون
 وحين تصرف وجهك
 بجزعون تنزع
 ارواحهم فيموتون
 والى التراب يرجعون ترسل
 روحك فيخلقون وتجدد
 وجه الارض دفعه اخريه
 فليكن مجد الرب الى الابد
 يفرح الرب باعماله
 التي يد ينظر الى الارض
 فتزلزل يمس الجبال
 فتدحن اسبح
 الرب في حياتي
 واشكر الهي
 ما خدمت له ويلذله
 تسبيحي انا ابدهج
 والحقاه
 يبسون من الارض
 ومخا لقوا الناموس
 كأنهم لم يكونوا
 يا نفسي باركي
 الرب الليلويا
 المزمور الرابع والمائيه
 اشكروا الرب
 واذعوا اسمه
 اذكروا في الامم
 اعما له سجدوه
 ورتلوه حمدوا
 بجمع عجائبه ولا اسمه
 القدوس امدحوا ولتبدعج
 قلوب كاني الرب
 ولرب اطلبوا وبها اعتروا
 ولو جهده في كل حين
 ابتغوا واذكروا
 عجائبه التي صنع وامله
 وقضايا فمخ ذريته

فيسعودت صديقيك في
 مدينته : قولاهون على
 مدينته لميامن مؤمنيهون
 في مدينته : اتمن لاهون
 ودينته تفتتح
 ايديك وشبعن يدك :
 المسلك سدينته
 متهللهون مدينته
 ومدينته
 ولت عفوون مدينته
 تهللوا في مدينته
 ومدينته وتروا
 افي ارضه :
 ايكم في لعياله
 ياتي في مدينته
 ومدينته في الارض
 مكرهه في مدينته
 يندبه : اشكروا
 قدم في مدينته
 اوامر لاهي في مدينته
 ايتمه : يفسم كومي
 سوتيه وامله ايدي
 في مدينته :
 اشكروا من مدينته
 وايدي مدينته
 ليت مدينته في مدينته
 يت شكاه في مدينته
 شكروا في مدينته
 كميون في مدينته
 عوكون : شكروا
 كوميون في مدينته
 مدينته في مدينته
 يندبه في مدينته
 اولهون في مدينته
 مدينته في مدينته
 مدينته في مدينته
 يندبه في مدينته
 اولهون في مدينته

in conuiuio iustorum habitat
 in eo. Omnia in te
 sperant vt des escam illis
 in tempore suo. Dabis illis
 & colligent, aperies
 manus tuas & saturabuntur bonitate.
 Auferes diuinitatem tuam
 & turbabuntur, cōgregabis spiritū eorū
 & deficient,
 & in puluerem suum reuertentur.
 Mittes spiritum sanctum tuum
 & creabuntur, & renouabis
 faciem terre. Sit
 gloria Dei in seculum
 letabitur Deus in operibus suis
 qui respicit terram & tremit,
 tangit montes & fumigant.
 Laudabo
 coram Deo in vita mea
 psallam Deo meo quam
 diu sum. Iocundum sit coram eo
 eloquium meum. Ego vero delectabor
 in verbo DEI, deficient
 peccatores a terra
 & iniqui ultra
 non sint. Benedic anima mea.
 nomen DEI Aleluia.
 CV. Laudes dicite corā DEO,
 inuocate in nomine eius
 notas facite in populis
 operationes eius. Laudes dicite
 coram eo, psalmos dicite coram eo,
 narrate omnia mirabilia eius.
 Laudate in nomine sancto eius,
 letetur cor illorum qui querunt
 doctrinam a conspectu DEI.
 Querite doctrinam DEI
 & legem eius, accipite faciem eius
 semper. Recordamini miraculorū eius
 que fecit, portentorum eius
 & iudiciorum oris eius. Semen

peries super eas unam
 & uiginti coronam, &
 est secretum nominis
 cuius nimirum li
 terarum numerus con
 surgit in unum & ui
 ginti, & hoc quidem si
 gnum est comprehen
 sum cum nomine ma
 gno tetragrammaton.
 Et propterea aduerte
 quod dixerit Deus Mosse
 & terminatur uersus scri
 pturæ in uerbo
 misit me ad uos. Ter
 autem dictum est
 e regione trium coro
 narum que in sunt sin
 gulis septē supra scri
 ptis literis, & iam edo
 ctus est rōnem numeri
 eaz. Et rursum. Tres
 corone in singulis se
 ptem literis, e regio
 ne trium patrū Abra
 ham Isaac & Iacob,
 quemadmodum dictū
 est & rursum dixit De
 us Mosse sic dices do
 mui Iacob. Deus, Dii
 patrum uestrorum Dii
 Abraham Dii Isaac Dii
 Iacob misit me ad uos
 hoc est nomē meū sem
 piternum, & hec nomi
 natio mea in omni ge
 neratione. Et si consi
 deraueris literas no
 minum patrum perci
 pias secretū tredecim
 articulorum sicut de
 clarauimus. Percipies
 insuper secretum no
 minis quoniam re
 peries coronas quinde
 cim super nominibus
 patrū. Ecce habes sa
 cramentū tredecim ar
 ticulorum, sacramen
 tumque & sacra
 mentum nois magni
 hamaphoras. In
 quibus quidem nominibus
 in nominibus patrum
 fit mentio diuinitatis,
 quoniam dicit Dei Abra
 hā Dei Isaac Dei Iaa
 cob. Et quando specu
 latus fueris in nomine
 reperies diuinita
 tem pluraliter signa
 tam, & intelligens in
 telligat, & hoc est quod
 dicit hoc est nomen meū
 eternum, & scriptū est
 sic in leholam quod
 occultū significat, nec
 licet hoc sacramentū
 patefacere nisi homini
 miti, & qui incumbat
 doctrine receptiue, &
 signat hoc in ppheris
 quando dicitur Deus

hamaphoras
 nomen dei magni

אברהם ועבדו בני
לעקב בראיו
הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו
זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאה
דוראשר ברית את
אברהם ושבעתו
לשחק ומעמיתו
לעקב לחק
לישראל ברית עולם
לאמר לה אבותא
ארץ כנען הכל
נחלה לכם בתוכם
ממי מספר במעט
ונרבים ברא
ורגלתו מנו
אלהו ממלכה
אל עם אחר לא
הנח אדם לשקם
ויבא עלהם
מלכים אל הגעו
במשיחי ולבאי
אל תרעו ויקרא
רעב על הארץ כל
מטה לחם שבר
שלח לפניכם איש
לעבד נמנו יוסף
ענו בכבל ונדלך
בחול באה נפשו
עדעת פא דברו
אמרת יוצח פהו
שלח מלך ומיחהו
משר עמים
ופתחונו שמו
אנו לגרנו
ומשל בכל קנינו
לאפר שרנו בנפשו
וקנו יתכם
ויבא ישראל
מערים לעקבנו

Abraham serui eius, filiorū
Iacob electorum eius.
Ipsū DEVS Deus noster,
ī vniuersa terra iudicia eius.
Recordato ē ī etnū pacti sui,
verbi quod precepit in mille
gñatiōes. Quod pepigit cū
Abraham, & iuramenti sui
ad Isaac. Et firmavit illud
cum Iacob in preceptum,
cū israel in pactū sempitnū.
Dicens tibi dabo
terram chanaan, funiculum
hereditatis vestre. Cū essent
viri numerabiles A. modici
& aduene in ea.
Et transierunt de gente
in gentem, & de regno
ad populum alterum. Non
dimisit hoīem vt noceret eis
& corripuit pro eis
reges. Nolite tāgere (meos
christos meos, & in pphetas)
nolite malignari. Et vocauit
famem super terrā, omnem
virgam panis contriuit.
Misit ante faciē eorū virum,
ī suū venūdatus est Ioseph.
Affixerūt cōpede pedes eius
ī ferrū venit aīa eius. (eius,
Vsq̄ ad tps̄ dōec v̄iret ūbū
eloquiū dñi inflāmauit eū.
Misit rex & soluit eum,
principem populorum
& dimisit illum. Posuit eum
dominum domus sue,
& p̄ncipē in oī acq̄sitiōe sua.
Vt eru. p̄ri. eius iuxta vo. suā,
& senes eius sapiētīā doceret
Et ingressus est israel
egyptū, & Iacob pegrīato ē

Abraam serui eius, filii
Iacobelecti eius.
Ipse dominus Deus noster,
in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculū testamti sui,
verbi quod mādauit in mille
generationes. Quod disposuit
ad Abraam & iuramenti sui
ad Isaac. Et statuit illud
Iacob in preceptum,
& israel in testamentū eternū.
Dicens tibi dabo
terram chanaan, funiculum
hereditatis vestre. Cum essent
numero breui paucissimi
& incole eius.
Et pertransierunt de gente
in gentem, & de regno
ad populum alterum. Non
reliquit hominem nocere eis,
& corripuit pro eis
reges. Nolite tangere
christos meos, & in pphetis meis
nolite malignari. Et vocauit
famem super terram, & omne
firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virum,
in seruū venundatus est ioseph.
Hūiliauit ī cōpedib; pedes eius
ferrū pertransiit animam eius,
donec veniret verbum eius.
Eloquiū dñi inflāmauit eum
misit rex & soluit eum,
p̄ncipēs populorum
& dimisit eum. Constituit eum
dominum domus sue,
& p̄ncipē oīs possessionis sue.
Vt erudi. p̄ri. eius sic semetip.
& senes eius prudentiā doceret.
Et intrauit israel
in egyptum, & Iacob accola fuit

אברהם, שוֹלֵי אֲבוֹתָיו,
יַאֲקֹבִים אֶלֶּכְטוֹרֵי אֲבוֹתָיו.
אֲלוֹהִים הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו.
זָכוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
דְּבַר צִוְיָה לְאַה.
דּוֹרָאשֶׁר בְּרִית אֶת
אַבְרָהָם וּשְׁבַעֲתוֹ
לְשִׁחָק וּמַעֲמִיתוֹ
לְעִקְבֹן לְחָק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם
לְאָמֹר לָהּ אֲבוֹתָי
אֶרֶץ כְּנָעַן הַכֹּל
נַחֲלָה לָכֶם בְּתוֹכְכֶם
מִמִּי מִסְפָּר בְּמַעַט
וְנִרְבִּים בְּרַב
וּרְגֵלָתוֹ מִנּוּ
אֱלֹהִים מִמְּלָכָה
אֶל עַם אֲחֵר לֹא
הִנְחָ אָדָם לְשַׁקֵּם
וַיִּבֹא עֲלֵיהֶם
מְלָכִים אֶל הַגְּעוֹ
בְּמִשְׁחֵי וּלְבָאִי
אֶל תְּרַעוּ וַיִּקְרָא
רַעֲב עַל הָאָרֶץ כָּל
מִטֵּה לֶחֶם שָׁבַר
שָׁלַח לְפָנֵיכֶם אִישׁ
לְעַבְדֵי נַמְנוּ יוֹסֵף
עָנוּ בְּכַבֵּל וַנְדַלֵּךְ
בְּחוֹל בָּאָה נַפְשׁוֹ
עַד עֵת פֹּא דְבִירוֹ
אָמַרְתָּ יוֹצֵחַ פִּהוֹ
שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּמְחָאוּ
מִשָּׂרָף עַמִּים
וּפְתוּחוּנוּ שְׁמוֹ
אֲנוּ לְגֵרָנוּ
וּמִשַׁל בְּכָל קַנְיָנוּ
לְאַפְרֹ שְׁרָנוּ בְּנַפְשׁוֹ
וּקְנִינוּ יִתְכֶם
וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל
מֵעִירָיִם לְעַקְבָנוּ

ابراهيم بنو يعقوب هم عبده
 وهو الرب الهنا
 وفي جميع الارض احكامها
 ذكر ميثاقه الي الابد
 الكلمة التي اوصى بها الي الف
 حبل الذي علمه
 لابراهيم عبده وقسمه
 لاسحق ووصيته
 ليعقوب
 لاسراييل عهدا موبدا
 حين قال اني معك
 ارض كنعان
 قيا سر ميراثك عند ما
 كان عند هم
 قليلين وغربا فها هم
 حازوا
 الى امه
 الى شعب احزر
 يدع بشريا يكلمهم
 وبكث
 الملوذ من
 اجلهم قايلا
 لا تمسوا
 مسحايد
 ولا تمكروا
 بايديا هم
 جو ما على الارض وحكمهم
 زرع
 ارسل اماهم رجا
 يبيع يوسف للعبودية
 واوثقوا با لقيود رجليه
 حازت نفسه في الحديد
 حتى حقت كلمته
 قول الرب
 ارسل الملك
 وجعله ريسا على
 واقامه سيديا
 على اهل بيته
 وسلطانا على كل ما له
 ليؤدب اراكنه كمنفسه
 وبنفسه
 مشايد
 ودخل
 اسراييل
 مصر ونفرد يعقوب

ابراهيم بنو يعقوب هم عبده
 وهو الرب الهنا
 وفي جميع الارض احكامها
 ذكر ميثاقه الي الابد
 الكلمة التي اوصى بها الي الف
 حبل الذي علمه
 لابراهيم عبده وقسمه
 لاسحق ووصيته
 ليعقوب
 لاسراييل عهدا موبدا
 حين قال اني معك
 ارض كنعان
 قيا سر ميراثك عند ما
 كان عند هم
 قليلين وغربا فها هم
 حازوا
 الى امه
 الى شعب احزر
 يدع بشريا يكلمهم
 وبكث
 الملوذ من
 اجلهم قايلا
 لا تمسوا
 مسحايد
 ولا تمكروا
 بايديا هم
 جو ما على الارض وحكمهم
 زرع
 ارسل اماهم رجا
 يبيع يوسف للعبودية
 واوثقوا با لقيود رجليه
 حازت نفسه في الحديد
 حتى حقت كلمته
 قول الرب
 ارسل الملك
 وجعله ريسا على
 واقامه سيديا
 على اهل بيته
 وسلطانا على كل ما له
 ليؤدب اراكنه كمنفسه
 وبنفسه
 مشايد
 ودخل
 اسراييل
 مصر ونفرد يعقوب

Abraham serui eius, filii
 Iacobelecti eius.
 Ipsum DEVS Deus noster,
 in oī terra protensa sunt iudicia eius.
 Recordatus est in eternum pacti sui,
 verbi quod precepit mille
 generationibus. Quod pepigit cum
 Abraham & iusiurandum suum
 ad Isaac. Et statuit illud
 Iacob in preceptum
 & Israeli in pactum eternum.
 Dicens tibi dabo
 terram Chanaam, sortem
 hereditatis vestre. Cum essent
 populus modicus numero paucissimi
 & incole in ea.
 Et transierunt de populo
 in populum, de regno
 ad populum alterum. Non
 permisit hominem vt violaret eos
 & corripuit pro eis
 reges. Nolite tangere
 christos meos, & prophetis meis
 non fitis infensi. Et vocauit
 famem super terram, omne
 sustentamentum panis contriuit.
 Misit ante eos virum
 sapientē, in seruū venditus est Ioseph.
 Cōtriuerunt compedibus pedes eius,
 catena ferrea pertransiuit aīam eius.
 Quousq; veniret tēpus s̄monis eius,
 verbum DEI, repurgauit eum.
 Misit angelum & soluit eum,
 principem populorum & dimisit
 eum. Constituit eum
 dominum super domum eius,
 principem in omni acquisitione eius.
 Vt erudiret proceres eius sicut
 aīā suā, & seniores eius sapiētiā doceret
 Et iuit Israel
 in egyptum & Iacob peregrinatus est

in tabernaculo sancti-
 tatis eius, timeat ab
 eo omnis terra. Et hic
 signatur secretū
 & secretum adnī
 & cōprehenduntur in il-
 lo nomine. Et in hoc
 uersiculo quem nunc
 tractamus inuenies de
 clarationē nominis ha-
 mephoras, quoniā dī-
 xit qd in litera
 & in litera dī-
 ctionis mī & in litera
 dī-
 ctionis mī detegitur
 magnum amen & p-
 pterea respōdit De-
 us hoc est nomen meū
 occultum. Sed dices
 Iis Israel misit
 me ad uos, &c.

A .i. adeo pauci q fa-
 cile numerari poterāt.

בארץ חם ויפר את-
עמו מאד ועצמהו
מציו : הפך לפס
לשנא עמו
להחניף בעבדו
שלח משה עבדו
אהרן אשר בחר בו
שמו גם דבר
אותו ומפנים
בארץ חם שלח
וחשך ולא מוח
את דברו הפך את-
מיהם לדם
ומת את דגתם :
שעו ידועם
עפרו עים בחיה
מלכהם אמרו ובה
ערג כנים בכל
גבולם : נגז
גשמיהם ביד אש
לתבוא בארץ :
וידגפנס ותאנתם
וישבר עץ גבולם :
אמרו ובה ארבה
וילק ואין מספר :
ויאכל כל עשב
בארץ ויאכל
פר אדמתם ויגכל
בבדו בארץ
ראשית לכל ארץ :
ויוצאם בנס
ויבדלם ואין ב
בשכטו כושר :
שמח מצרים בצאת
כי נפל פחדם
עליהם : פרש ענן
למסך ואש להאיר
לילה : שאלו ובה
שלן ולתם שמים
ישפיעם : פתח צור
ויבדו מים הלכו

in terra Cham. Et crescere fec
ppm suū nimis, & robora. eū
fr āgētes eos. Cōuert. cō eorū
vt odio haberēt populū eius,
vt dolose agerēt cōtra suos
Misit Moſse ſuū ſuū, (illius.
Aharon quem elegit ſibi.
Poſuit in eis verba
ſignorū ſuorū, & portentorū
ī terrā Cham. Miſit tenebras
& tenebrauit, & n̄ fuerūt ī
ūbis ei. Cōmutauit (creduli
aquaſ eorum in ſanguinem,
& occidit piſces eorum.
Ebuliuit terra eorum
ranas, in cubilibus
regum eorū. Dixit & venit
mixtio, pediculi ī vnuerſos
terminos eorum. Dedit
pluuias eorū grādīnem, ignē
flāmaꝝ in terra eorū. (eorū,
Et percuffit vincā eorū & ficū
& cōſtegit lignū finiū eorū.
Dixit & vēit locuſta (merus.
& bruchus, cuius n̄ erat nu
Et comedit omnem herbam
terre eorum, & deuorauit
fructū tre eorū. Et percuffit oē
primogenitum in terra eorū,
primitias oīs fortitudis eorū.
Et eduxit eos cum argento
& auro, & non erat
in tribubus eorū ceſpitans.
Letata ē egypt. cū egrederent
qm̄ irruerat terror eorum
super eos. Expandit nubem
in tētorū, & ignē vt luceret
nocte. Petiuit & adduxit
coturnicem, & pane celi A.
ſaturauit eos. Aperuit petrā
& fluxerūt aque, cucurrerūt

in terra Cham. Et auxit (uit eū
ppm suū vehemēter, & firma
fr inimicos ei. Cōuertit cō eorū
vt odirent populum eius,
& dolū facerent in seruos eius.
Misit Moysen seruum suum,
Aaron quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba
signorū suorum, & prodigiorū
in terra Cham. Misit tenebras
& obscurauit, & nō exacerbauit
sermone suos. Conuertit
aquaſ eorum in sanguinem,
& occidit piſces eorum,
Edidit terra eorum
ranas, in penetralibus
regum ipsorum. Dixit & venit
cynomia & cynifes in omnibus
sinibus eorum. Poſuit
pluuias eorum grādīnē, ignem
cōburētē ī terra ipsorū. (as eorū,
Et percuffit vincas eorū & ficulne
& contriuit lignum finiū eorū.
Dixit & venit locuſta (rus.
& bruchus, cuius nō erat nume
Et comedit omne ſenum
in terra eorū, & comedit (sit oē
oēm fructū terre eorū. Et percuf
primogenitum in terra eorum,
primitias omnis laboris eorū.
Et eduxit eos cum argento
& auro, & non erat
in tribubus eorum infirmus.
Letata ē egyptus ī p̄fectōe eorū
quia incubuit timor eorum
super eos. Expādīt nubē (ceret
ī p̄fectionē eorū & ignē vt luc
eis p̄noctē. Petierunt & venit
coturnix & pane celi
ſaturauit eos. Dirupit petram
& fluxerunt aque, abierunt

ἐν γῆ χαμ. καὶ ἤνευξε
(αὐτῶν
τοῦ λαοῦ αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν
ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Μετέστρεψε
τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ αὐτῶν, (διὰ τὸ αὐτῶν
τοῦ δουλοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ἐξαπέστειλε μαωσήν τὸν δούλον αὐτῶν,
ἀαρῶν ὃν ἐξελεῖσθε αὐτῶν.
Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους
τῶν σημείων αὐτῶν, καὶ τῶν τεράτων αὐτῶν
ἐν γῆ χαμ. Ἐξαπέστειλε σκοπὸς
καὶ ἐσκοτώσεν, ὅτι παρεταί κρέμα
τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε
τὰ ῥήματα αὐτῶν εἰς αἴμα,
καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
Ἐξείρλεν ἡ γῆ αὐτῶν
βατράχους, ἐν τοῖς ταμίαις
τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἤλθε
κωμῶμα, καὶ σκνίπεις ἐν πασὶ
τοῖς ὄροις αὐτῶν, ἔθετο
τὰς βροχὰς αὐτῶν, χαλασῶν πῦρ
καταφλεγῶν ἐν τῇ γῆ αὐτῶν. (σὺκάς αὐτῶν)
καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς
καὶ σκωθίρισε πᾶν ἔξυλον ὄρου αὐτῶν.
Εἶπε καὶ ἤλθεν ἀκρίς,
καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμῶς.
καὶ κατέφαγε πάντα χορτὸν
ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε
πάντα τῆς γῆς αὐτῶν. καὶ ἐπῶς
πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, (ταξὶ πᾶν
ἀπαρχῶν παντὸς πόγου αὐτῶν.
καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐγὰρ ῥύριον
καὶ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν
ἐν τοῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀδελφῶν.
Ἐυφράθη ἀσὺπτος ἐν τῇ ἐξοδίᾳ αὐτῶν
ὅτι ἐπέπεσον ὁ φόβος αὐτῶν
ἐπάντους. Δικητέσασε κεφάλῳ
εἰς σκέπῳ αὐτοῖς, καὶ πῦρ τῶ φατίσασ
αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἠτῶσαν καὶ ἤλθεν
ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρῶσ
ἐπέπλησεν αὐτοὺς. Διέρρηξε πέτραν,
καὶ ἐρρῖυσαν ῥήματα, ἐπορεύθησαν

في ارض حام وحيف
 شعبه يكتر جدا
 على اعدائه فادصف
 قلوبهم ليقض شعبه
 ليحركوا بعبيده
 فارسل موسى عبيده
 وهرون صفيه
 صرع قبيهم
 اياته ونجا يده
 في ارض حام بعد ظلمه
 فصار ليلا لانهم اسخطوا
 كلامه فحول
 مياههم دما
 واما تديبا نهم
 ايدبا وانتفشد ارضهم
 ضفادع في مخاضع
 ملوكهم امر فجاد با
 الكلب والقمل في جميع
 تخومهم جعل
 امكارهم بردا واشتعلت
 النار في ارضهم
 ضرب كرومهم وتبينهم
 وخذم جميع شجر تخومهم
 قال قاتني خرا
 ودباد لا يظني
 فاكل جميع ثمار
 ارضهم وقتل
 كل ابكار مصر
 واولادهم
 واخر جهنم
 باله
 والفضه ولم يكن
 في قبايلهم مريد
 ففرح مصر بخر وجههم
 لان جزعهم وقع
 عليهم بسك سخا جا
 فكلامهم ونارا في الاليل
 تنض عليهم سالوا اطعنا ما
 فانا نعلم السلويد اشبعهم من
 خبر السما شف
 فسالوا الميا وجرت

בארעא דחם : ומאישית
 עמיה לחיזא ואיחקפיה
 מדמעיקו : אמתפיד
 לפי הון למיסני עמיה
 לחשבא דישועל עבדו
 שר משר עבדו
 אהרן ואהרן עיניה :
 טווא בהון פרנמי
 אחרון ורבמותו
 בארעא דחם : שר חטונא
 ותשיבונן וליה סרבו
 על פתגמיה : רפיד
 לארצם מיטיו
 וקטל כל גויהו
 ורש ארעון
 ערודעניג פקיטוני
 מלדיהו : אמר ואיתי
 עידון קלמחא ככל
 תרופהו : יד
 מיטהו פרדא אשה
 מעלהא פארעו :
 ומתיה גופניו
 ותניהו ותבר איני
 תחומיו : אמר ואיתי
 גופא ורשונא ולית מיניו
 ונמר כל עיספיה
 בארעו וכל כל פיה
 בארעו : וקטל כל
 בוכיה בארעו
 טויו לכל תוק פרוהו :
 ויה פקיטון בסיה
 וכהניה ולא איהונו
 עם מצרא למתקליה :
 חוז מצרים במפקיו
 אחסנפל ולוהוהו
 עליהו : פרסיה לעניה
 יד וילתא אשה לאהל
 בליא : טאילו בשריה
 ואית פסיון ולחניה
 דשמיא שבעיקו : פתח
 טיר ודאני מיה הליבו

in terra Cham. Et crescere fecit
 populū suum nimis, & fortiorē eū fecit
 q̄ qui molestabant eos. Conuertit
 cor eorū ad habendū odio populū eius,
 & ad cogitāda mala super seruos eius.
 Misit Mosse seruum suum
 Aharon quoniā complacuit ei in illo.
 Posuit in eis verba
 signorū suorū, & mirabilium suorū
 in terra Cham. Misit tenebras
 & obtenebrauit eos, & non resisterunt
 verbis eius. Conuertit
 in sanguinem aquas eorum,
 & occidit omnes pisces eorum.
 Ebullit terra eorum
 ranas, in cubilibus
 regum eorum. Dixit & venit
 mixtio, pediculi in omnibus
 finibus eorum. Conuertit
 pluuias eorum in grandinem, ignem
 vrentem in terra eorum.
 Et percussit vineas eorum
 & ficus eorum, & confregit arbores
 finium eorum. Dixit & venit
 locusta & bruchus, & n̄ erāt nūerabiles
 Et consumpsit omnem herbam
 in terra eorum, & comedit oēs fructus
 in terra eorum. Et occidit omne
 primogenitum in terra eorum
 primitias omnis fortitudinis eorum.
 Et eduxit eos cum argento
 & auro, & non adjudicati sunt
 cum egyptiis ad scandalum.
 Letata est egyptus profectioe eorum
 quod iruisset timor eorum
 super eos. Expandit nubem
 tanquā tentorium, & ignē vt luceret
 in nocte. Petierunt carnes
 & venire iussit coturnices, & pane
 celesti saturauit eos. Scidit
 petrā & fluxerunt aque, ambulauerūt

A. Ex cōmentariis
 Haramban השליך
 משמים ארץ תפאה
 ישראלי כדוכר שפתי הסינים
 השליך לארץ אמת תפאה
 זכור ידעתה סוף ולא
 תזו מינשישנה עתה
 בעת הרצון כאשר תבין
 מה טעמה השם פניו
 איך בברכה יכנים
 ותיה מקבל בו תבין זה
 i. Projicit in terram
 pulchritudinē Israel,
 significare uolēs quod
 Deus descēdere fecit
 de celis summā & su-
 premā pulchritudi-
 nem in terram. Et no-
 tato secreta eius hus-
 tiscemodi, nec discea-
 das ab eis. Eripse ad
 se accipiet supremā
 pulchritudinem cum
 sibi beneplacitum fue-
 rit, quemadmodum in
 telliges ex benedictio-
 ne sacerdotum in qua
 dicitur. Ascendere fa-
 ciet Deus facies suas
 ad se, & si hoc bene in-
 tellexeris, etiām quod
 supradictum est intel-
 liges. Aduerte sum
 Ab illo pulchri-
 mam pulchritudinem
 Christum significare,
 cuius celestis māna ce-
 lestisq; panis figura
 fuit.

figura sunt

בְּצִיֹּת נָהָר : כִּי
זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ
: אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ :
וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשׁ
: פְּרָנָה אֶת בְּחֵירוֹ :
וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּיִם וְעַמִּים לְאֻמִּים
יִרְשׁוּ : בְּעֵבוֹר
: יְשַׁמְחֵם וְיִקְוֶה
וְחִזְקֵם וְיִצְוֶה
: הַלְלוּ יְהוָה :
קו הַלְלוּ יְהוָה
הַיּוֹם לַיהוָה כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ : מִי יִמְלֹךְ
גְּבוּרֹת יְהוָה
: יִשְׁמַע כָּל הַהֲלָלוֹת :
שְׁמַח שְׂפָטָיו עִטָּה
: צְדָקָה בְּכָל־עַתָּה :
זָכַרְנִי יְהוָה בְּרִצּוֹן
עֲמִדָּה פְּקֻדֵי ב
בְּיִשׁוּעָתְךָ : לְהַאֲזִינָה
בְּטוֹבֶיךָ בְּחַיִּיךָ
לְשַׁמְחֵם בְּשִׂמְחָתְךָ
גֹּיִם לְהַתְהַלְלֵם
נְחַלְתֶּם חֲסִדֵינוּ עִם
אֲבוֹתֵינוּ וְיִרְשָׁנוּ : אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם לֹא
הִשְׁכִּיחוּ בְּפִלְאֵיךָ
לְאַזְכָּרְךָ אֶת־רַב
וְיִסְתַּחֲרֶךָ וְיִמְחַ
עַל־יָם בְּיַם־סוּף :
וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן
שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־
גְּבוּרָתְךָ וְיִגְדֹל
בְּיָם סוּף וְיִחַרֵב
וַיּוֹלִיכֵם בְּפִתְחוֹת
בְּמִדְבַּר : וַיּוֹשִׁיעֵם
מִיַּד שׂוֹנֵי

in arida flumina. Quia
recordatus ē verbi facti sui,
cum Abraham seruo suo.
Et eduxit pplm suū ī letitia
in cantu, electos suos
& dedit eis terras
gētium, & laborem nationū
possederunt. Vt
custodirent precepta eius,
& leges eius seruarent
Haleluia.
CVI. Haleluia.
Confitemini DEO quoniam
bonus, quoniam in eternum
mificordia eius. Quis loq̄t
fortitudines DEI,
auditas faciet oēs laudes eius.
Beati qui
custodiūt iudiciū & faciunt
iustitiam in omni tempore.
Recordai mei DEVS ī be
ppli tui, visita me (niuoletia
in saluari tuo. Vt videam
bona electorum tuorum
& leter in letitia
gentis tue, & exultem cum
hēditate tua. Peccauimus cū
A. p̄ribus n̄ris, iniq̄ fecimus
impie egimus. Patres nostri
in egypto non
intellexerunt mirabilia tua,
nō sūt recordati multitudis
mificordie tue. Et rebelles
ī mari, ī mari rubro. (fuerūt
Saluauit autem eos propter
nomen suum, vt ostenderet
fortitudinē suā. Et cōmina
mari rubro, & aruit, (tus est
& traduxit eos per abyflos
q̄fi ī deserto. Et saluauit eos
de manu odientis,

in sicco flumina. Quoniam
memor fuit verbi sancti sui,
qđ habuit ad Abraā puerū suū.
Et eduxit pplm suū ī exultatōe,
& electos suos in letitia.
Et dedit illis regiones
gentium, & labores populorum
possederunt. Vt
custodiant iustificationes eius,
& legem eius requirant.
Alleluia.
CV. Alleluia.
Confitemini domino quoniam
bonus, quoniam in seculum
mificordia eius. Quis loquet
potentias domini.
auditas faciet oēs laudes eius.
Beati qui
custodiunt iudicium, & faciunt
iustitiam in omni tempore.
Memeto nostri dñe ī bñplacito
populi tui visita nos
in saluari tuo. Ad videndum
in bonitate electorum tuorum
ad letandum in letitia
gentis tue, vt lauderis cum
hereditate tua. Peccauimus cū
patribus nostris, iniuste egimus
iniquitate fecimus. Patres nostri
in egypto non
intellexerunt mirabilia tua.
nō fuerūt memores multitudis
mificordie tue. Et irritauerūt
ī mare, mare rubrū. (ascēdētes
Et saluauit eos propter
nomen suum, vt notam faceret
potentiam suam. Et increpauit
mare rubrum & exiccatum est,
& deduxit eos in abyfhis
sicut in deserto. Et saluauit eos
de manu odientium,

ἐν ἀνύδροις ποταμοῖς. Ὅτι
ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ,
τοῦ πρὸς ἀβραάμ τὸν δούλου αὐτοῦ.
καὶ ἐξήγαγε τὴν λαὸν αὐτὸς ἐν αγαλασίᾳ,
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας
ἐθνῶν, καὶ πόρους λαῶν
κατεκληρονομήσαν. Ὅπως
αὐτὸς φυλάξῃσι τὰ δίκαιάματα αὐτοῦ,
καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
ρέ. Ἀλληλουία.
Ἐξομολογῶμεν τῷ κυρίῳ ὅτι
χριστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει
τὰς δυνατεῖας τοῦ κυρίου,
ἀκούσας πάντη πάσης τῆς αἰεσίης αὐτοῦ.
Μακάριοι οἱ
φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ παύοντες
δικαιοσύνην ἐν παντί καιρῷ.
Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐσπλακίᾳ
τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰσχύ
ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου,
τοῦ εὐφροσύνῃ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ,
τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαγαθῆσαι μετὰ
τῆς κληρονομίας σου. Ἡμάρτομεν μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν,
ἠλικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν
ἐν αἰγύπτῳ οὐ
σωθήκαμεν τὰ θαυμασίῳ σου,
οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους (βαίωντες
τὸ ἔλεός σου. καὶ παρετίκρημα ἡμεῖς
ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ,
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἔθηκεν
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Τοῦ γνῶσιν
τῆς δυνατείας αὐτοῦ, καὶ ἐπέτιμα
τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράθη.
καὶ ᾤδησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ,
ὡς ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς μισοῦντος.

וַיִּגְדַּלְם מִיַּד אֹיְבֵי: וַיִּכְסֹּף מִיָּם צָרָתָם: אַחַד־הֵמָּה לֹא נִשְׁתָּר: וַיֵּאמְרוּ בְּדַבְרֵי יְשׁוּעַת הַיְהוָה לְהַחֲלִיתָ: מִחַד שָׁכַח מִעֲשֵׂיו: וְלֹא יִזְכֹּר לְעֲצָתוֹ: וַיִּתְאוּ תְאוּתָא בְּמִדְבָּרָא וַיִּנְסוּ: אֲלֹהֵי בְּשִׁמּוֹן: וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם: וַיִּשְׁלַח רִזּוֹן בְּנַפְשָׁם: וַיִּקְבְּלוּ לְמִשְׁחָה בְּמַחֲטָא לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה תַּפְחַת אֲרֻצּוֹת בְּלֹעַ דְּחַוּ וַחֲכָם עַל עֲצַת אֲבִירִים: וַיִּמְבְּעֵר אֵשׁ בְּעֵדָתָם לְהַחֲרִיב: תְּלַת רִשְׁעִים: יַעֲזֹב עַגְל בְּחָרֵב: וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְמַסְכָּה: וַיִּמִּית אֶת־הַכּוֹדִים: כַּתְּבִיבֵי טוֹר אֲכַל עֵשֶׂב: שִׁכְחוּ אֶל־מוֹשֵׁעַם: עֲשֵׂת גְּדֻלּוֹת בְּמַעַל: נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם: נִוְרָאוֹת עַל־יַם־סוּף: וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידם לִלְלֵי מִשְׁחָה בְּחִידוֹ: עַמְד בְּפִרְצוֹ לִפְנֵי: לְהַשִּׁיב חֲמָתוֹ: כַּתְּשִׁיחַת: הַמַּאֲסוֹ: כְּאֶרֶץ חֲמָתָה לֹא: הַיֵּאֱמִינוּ לְדַבְרֵי: וַיִּרְגְּזוּ בְּאַהֲלֵיהֶם: וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: וַיִּשְׁמַע יְהוָה לְהַחֲרִיב אוֹתָם:

& redemit A. eos de manu ini. Et operuit aqua hostes eorū, vnus de ipsis non superfuit. Et crediderunt verbis eius cecineruntq̄ laudem eius. Cito obliti sunt operū illius, nec expectauerunt voluntatem eius. Et desiderauerūt desideriiū in deserto, & tentauerunt Deum in solitudine, Et dedit eis petitionē ipsorū, & misit tenuitatem in animas eorū. Et zelati sunt Moſſe in caſtris Aharon ſanctum DEI. Aperta eſt terra & deuorauit Datan, & operuit ſynagogā Abirā. Et ſuccēſus eſt ignis in ſynagoga eorum, flamma exuſſit impios. Fecerunt vitulū in Choreb, & adorauerunt conſtatile. Et mutauerunt gloriā ſuam i ſimilitudinē bouis comedētis herbam. Obliti ſūt Dei ſaluatoris ſui, q̄ fecit magna in egypto. Mirabilia in terra Cham. A timenda ſuper mare rubrū. Dixit ergo q̄ cōtereret eos, niſi Moſſe electus eius (illius, ſtetiſſet p̄ ſtagello extra faciē) vt ouerteret i dignatōe ei, vt ſi ſterficeret. Et deſpexerunt terrā deſiderabilē, nec (rūt crediderunt ſermoni eius. Et murmurauerūt i tabnacu (liſ ſuis, nō exaudierūt vocē (liſ ſuis. DEI. Et eleuauit manū ſuā ſuper eos, vt deliceret eos

& redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulātes eos, vnus ex eis nō remanſit. Et crediderunt verbis eius, & laudauerunt laudem eius. Cito fecerūt obliti ſt opū eius, & non ſuſtinuerunt conſilium eius. Et cōcupierunt cōcupiſcentiā in deſerto, & tentauerunt Deum in inaquoſo. Et dedit eis petitionē ipſorū, & miſit ſaturitatem in animas eorū. Et irritauerunt Moysen in caſtris, Aaron ſanctum domini. Aperta eſt terra & deglutiuit Dathan, & opuit ſup oregreatōē Abyron. Et exarſit ignis in ſynagoga eorum, flamma combuſit peccatores. Et fecerunt vitulum in Oreb, & adorauerunt ſculptile. Et mutauerunt gloriā ſuam i ſimilitudinē vituli, comedētis ſenum. Obliti ſunt Deſi q̄ ſaluauit eos, qui fecit magna in egypto, mirabilia in terra cham, terribilia in mari rubro. Et dixit vt diſperderet eos, ſi non Moyses electus eius ſtetiſſet i oſfra cōe i oſpectu ei. Vt auerteret iram eius, ne diſperderet eos, & p̄ nihilō terrā deſiderabilē. Nō (habuerūt crediderunt verbo eius, & murmurauerūt i tabernacu (liſ ſuis. nō exaudierūt vocē (liſ ſuis. domini. Et eleuauit manū ſuā ſuper eos, vt proſtrerneret eos

Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτὸν ἐκ χερῶν ἐχθρῶν Ἐκαλύψεν ὑψώρωτους θλίβοντας αὐτοῦ, εἰς ἐξ ἁπτῶν οὐχ ὑπέλειψεν, Καὶ ἐπίσταν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, ἢ πῶσαι τῶν ἰαυεσιῶν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν ἐπιλάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ οὐχ ὑπέμνησαν τῶν βουλήν αὐτοῦ. Καὶ ἐπιθυμῆσαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ ἐπειράσαν τοῦ θεοῦ ἐν ἀνύσῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ ἄτημα αὐτῶν, ἐξαπέστλε πλομοῦν αὐτοῦ εἰς τὰς φυλάς αὐτῶν. Καὶ παρώρισεν τοῦ μωυσῆν ἐν τῇ παραβολῇ, τοῦ ἀαρῶν τοῦ ἁγίου κυρίου. Ἴναι χθὴ ἡ γῆ ἢ κατέπιε δαθῶν, ἢ ἐκαλύψεν ἐπὶ τῶν σωματικῶν ἀβύρων. Καὶ ἐξεκούθη πῦρ ἐν τῇ σωματικῇ αὐτῶν, φλοῆ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοῦς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν χαρῖθ, ἢ προεκύνησαν τῷ γλυπτῶ. καὶ ἠμάσαντο τῶν δόξαν αὐτοῦ, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐδύοντις χέρτων. (αὐτοῦ, Καὶ ἐπιλάθοντο τὸ θεῖον τῶν ὁνομάτων τὸ ποιήσαντος μεγάλα ἐν αἰύπτῳ. Θαυμάσια ἐν γῆ χαμ, φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθραῖς. Καὶ εἶπε τὸ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ μωυσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ, ἔτι ἐν τῇ θραύσει ἐγάπιον αὐτοῦ, τὸ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, (γασσῶν τὸ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξέστρεψεν γῆν ἐπιθυμητήν, οὐκ ἐπίσταν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασι αὐτοῦ, οὐκ εἰσῆκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. Καὶ ἐπήρε τῶν χερῶν αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τὸ καταβαλεῖν αὐτούς.

Deus deus
deus

من ايديهم
المدغضين فاطقت الهم
مذمومهم فمريف واحد
ومجدوا
ثم اسرعوا ونسوا اعماله
ولم يندكروا
ارادته
اشتهوا شهوه
في البرية وحبروا
اله حيد لا ما
فامعاهم الذي سألوه
وارسل شعبا
لانفسهم اغضبوا
موسى في
وهرون قديس الرب
ما نعتحت الارض وابتلعت
ذاقان وانكعبت على
جماعا ببيرون واشتعلت
دارا في مجا فالهم فا حرق
الله الخبايا
وصنعوا عجلا في حوريب
وسجدوا لصانع
اليد وبدلوا مجدهم
بشبهه عجل ياكل
حشيشا
ونسوا لله الذي خلصهم
وصنع العذائيم بمصر
والعجايد في ارض حام
والخنو فاد في البحر الاحمر
وقال انه يهلكهم
فلولا موسى صفيه
قام بين يديه في وقت
الا نكسار ليصرف سخيم
حتى لا يستدك لهم رذلوا
الارض اشهيه
ولم يندكروا
وتقمموا في مساكنهم
ولم يسمعوا قول
الرب فرقع يده
عليهم ليكرحهم

يتلون من يد دينا
وتفون مياه معيقتون
حربكوتون لا استمير
وهيمنو بنوس ميمية
سپردو توشفرتاميه
سردينو ابرنشي
عوكروا امسحون
بالمينيه
ويغزو رينيه
بمذموميه ونسبيته
الاهام بااميه
وهب لاهون شلتون
وتلوا فترتاه
بنسبون : وتبنيته
لمسها بمسرتيه
لاهورن كوشيه
انفتمت ارماعا وبلعت
هم واهام على سيعر
ابيرس : واكلت امسها
بمسعتهون لهونيه
تسلطه برشيعيه
عبدو عرلا فونيه
وسجدو بالمينيه
وفتوون
رپونيهون بدموت تور
داكل عيسكا ومودهم
اننسيوا اياهم فريكتون
دعبر ربرون بمصراع
فريشون فامراع ديهم
دليلو على يما وسقي
وامم بمميه لسعتهون
الملكاه مسيه فونيه
دكم وامتكمو بعلو كدمو
لاتمنا المنيه ملتحبل
وامر
فمشون بارماع رينيه
لا هيمنو بفرتميه
وامرعمو بمسبون
لا كبلو بمميه
دي : وامر يديه فشبويه
بموتون لميه

eos de manu patroni inimicitie.
Et operuit aqua tribulantes eos,
vnusexeis non superfuit.
Et crediderunt in nomine verbi eius
hymnosq dixerunt laudantes eum.
Cito obliti sunt
operum eius, & non sustinuerunt
consilium eius.
Et concupiuerunt concupiscentiam
in deserto, & tentauerunt
Deum in loco defolato.
Et dedit eis petitionem eorum,
& misit maciem
in animas eorum. Et emulati sunt
Moffe in castris
Aharon sanctum DEI.
Aperta est terra & deglutiuit
Datan, & operuit congregationem
Abiram. Et succensus est ignis
in congregatione eorum flamma
vorauit impios.
Fecerut vitulum in choreb,
& adorauerunt conflatile.
Et mutauerunt gloriara
domini sui, in similitudinem vituli
comedentis herbam atq mugientis.
Obliti sunt Dei redemptoris eorum,
qui fecit magnalia in egypto.
Mirabilia in terra Cham
terribilia in mari rubro.
Et dixit in verbo suo vt cotereret eos,
nisi Mofse electuse eius
surrexisset & institisset orare in cospe
vt conuerteret irā suā a destructione.
Et despexerunt
anime eorum, terram desiderabilem,
neq crediderunt verbo eius.
Et murmurauerūt i tabernaculis suis,
non admiserunt verbum
DEI. Et leuauit manum suā & iurauit
in illos, quod daret

A. Quod redemptor
esset futurus. Deus &
homo. Ex comētaris
R. Abraham Pici, que
inscribuntur de signifi
catione apicū qui su
perscribitur literis li
bri legis quos hebrei
taghin uocant
ومن سلمة عويو השלום
דאיתי את כל החיים
המחולקים תחת השמש
עם הילד השני אשר
יעמוד תחתיו והאנן דרך
האדם ביומן שנולד הוא
ילד והילד וגדל עד כי
גדל מאד ועל זה אמר
דאיתי את כל החיים
המחולקים תחת השמש
עם הילד השני ול עם
השני שחבנתה בעין
השכל הילד השני אשר
תחתיו משכל והאנן
ודי בזה למשכיל ואין
דאין לגלותו אלא לפנין
פועתו והמשאמר פעמים
שולט עם גבר וסמך ליה
להשיג נפשו פני שחית
ולחית לה נוף אשר לאור
באור החיים בהחיים
כצורם חבא i. Dictum
est a Salomone. Sit
pax super eum. Vidi
cunctos uiuētes qui p
fificiuntur sub sole, cū
adolecente fecūdo q
manebit loco eius. Ec
cle. iiii. Certum est ho
mini p prium esse, na
sci puerū & adolescen
tem, & in dies pficere
accipereq; in cremens
tum, donec ueniat ad
pfectionē, & hoc est q
dicit, oēs uiuentes pro
fificientes. i. proficien
tes sub sole, cū adole
scente secundo. Estq;
huius uerbi sēsus, iux
ta doctrinā meam, fm
quā iubeo te itellectu
percipere hoc, q; ado
lescens secūdu, est in
telligētia prima. i. De
us. Nec licet hec pan
dere & reuelare, nisi il
li dūtaxat qui per se ip
sum hec intelliget. Et
hoc est q; h3 Job. cap.
xxxiii. Duabus uicib;
s. a Deo remissio fa
cta est. Tertiā uero fe
cit homo. Et mox sub
iūgit, ut redimeret ani
mas de iferno, daret q;
eis corpus aliud luci
dum, ut luceret i uita,
& uita itelligitur uita
eterna, hec ibi.
A. Egyptum nomi
nat hebrei misraim,
sumpta denominatione
a filio Cham qui mis
T

adolefcentis de
secundo e intelligi
deus

במדבר In deserto.
וַלְחַמְלֵי עַם Et vt deliceret semen eorū
בְּגוֹיִם וּלְרוּחָם in gentibus, & disperderet eos
בְּאַרְצוֹת : הַעַמֹּת in terris. Et consecrati sunt
לְבַעַל פְּעוֹר Baalpehor, A.
וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי & comederunt victimas
מֵמֵתִים : וַיַּגְעִסוּ mortuorū. Et cōcitauerūt eū
בְּמַעַל לֵבָם in studiis suis,
וַיַּכֵּם בְּמַגֵּפָה & percussit eos plaga.
וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס Stetit autem Pinchas
וַיִּפְלֵא אֶת־עַצְמוֹ & orauit, & est retenta
הַמַּגֵּפָה וַיִּחַשְׁבֵּב לָהּ percussio. Et reputatum est ei
לְצִדְקָתָהּ לְדֹר וָדֹר i iustitiā i gñatiōe & gñationē
עַד־עוֹלָם : וַיִּקְצֹפּוּ vsq̄ in etnū. Et puocauerūt
עַל־פִּי מִרְבֵּה יַרְעֵה sup aq̄s cōtradictōis, & affli(
לְמִטָּה בְּעֵבְרִים : Mosse ppter eos. (ctus est
בִּיְהוָה אֶת־חַוֹנוֹ Qu'a initētes fueit spūieis,
וַיִּבְשָׁא בְּשִׁפְחוֹ & distinxit labis suis.
לֹא־הִשְׁמִיחַ אֶת־ Non exterminauerunt
הָעַמִּים אֶת־ populos, quos
אָמַר יְהוָה לָהֶם : dixit DEVS eis.
וַיִּתְּנוּ בְּגוֹיִם Et cōmixti sunt gentibus,
וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם : & didicerunt opera eorum,
וַיַּעֲבִדוּ בְּמַסֵּכֹת & seruiuerunt
עַצְמוֹתָם וַיִּהְיֶה sculpturis eorū, & factum est
לָהֶם לְמִקְשָׁה eis in scandalum.
וַיִּזְבְּחוּ אֶת־בְּנֵיהֶם Et immolauerunt filios suos
וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם & filias suas,
לְדֵמוֹת : וַיִּשְׁפְּכוּ demonibus. Et effuderunt
דָּם בְּנֵי דָם וְדָם בְּנֵי דָם sāguinē inocētē, sāguinē fili(
וּבְנֹתֵיהֶם אֶת־ & filiarū suarū, quas (rū suorū
זָבְחוּ לְעַצְמוֹתַי imolauerunt idolis Chanaā.
וַיִּתְחַנְּפוּ הָאָרֶץ בְּדָמָי Et polluta ē tra i sāguinibō,
וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם & cōtaminati sūt i opibō suis,
וַיִּזְנוּ בְּמַעַל לֵהֶם : & fornicati sūt i studiis suis.
וַיַּחַר אֱלֹהֵי Ira ē ita p̄fu. DEL i pplm suū
וַיַּחֲעֹב אֶת־נַחֲדֵרוֹ & abominatus est hēditatē suā.
וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם Et tradidit eos i manū gētīū, B
וַיִּמְשָׁלוּ בָּרְגָם & dominati sunt eorum (eos
שְׂנֵאֵיהֶם : וַיִּלְחַצּוּ hi q̄ oderūt eos. Et tribulauerūt
אֶתְּבָהֶם וַיַּגְעִסוּ inimici eorū, & humiliati sunt

in deserto.
 Et vt deliceret semen eorum
 i nationibus, & disperderet eos
 in regionibus. Et initiati sunt
 beelphegor,
 & comederunt sacrificia
 mortuorū. Et irritauerunt eum
 in adinventionibus suis
 & multiplicata est in eis ruina.
 Et stetit phinees
 & placauit & cessauit
 quassatio. Et reputatum est ei
 ad iustitiā, i gñatiōe & gñationē
 vsq̄ i sempitnū. Et irritauerūt
 eū ad aq̄s cōtradictōis & vexa(

εν τη ερημω
 και τος καταβαλιν το σπέρμα αυτων
 εν τωις εθνεσι, η διασκορπισαι αυτους
 εν ταις χωραις. και επιλειανσασ
 τω βελφειωρ,
 και εφαγον θυσιας
 νεκρων. και παραξενωσαν αυτον
 εν τωις επιτηδεύμασι αυτων,
 η επαληθύνθη εν αυτοις η καταδοσις
 και εστη φινεε
 και εξηλάσατο, η εκόσπασε
 ηθραυσις, η ελιγιώθη αυτω
 εις δικαιοσύνην, εις γημίαν η γημίαν
 έως του αιωνος. και παραργισαν
 αυτην επι υβριστος αντιλογιας, η εκακάθη
 μουσης δια αυτους.
 Οτι παρκα κρημαν τυ πνευμα αυτης
 η διεφλεν εν τωις χειλεσι
 αυτου. ουκ εξωζοθράσσα
 τα εθνη ο
 εφω κυριος αυτωις,
 η εμιγασαν εν τωις εθνεσι
 και εμαθον τα εργα αυτων
 και εβουζυσαν
 τωις γλυπτωις αυτων, η εγρηθη
 αυτωις εις σκαγισλον.
 και θυσασαν τωις υιους αυτων,
 η τας θυγατερας αυτων
 τωις δαιμονιωις. και εξεχισαν
 αιμα αδωου, αιμα υδω αυτων
 η θυγατερων, ων
 θυσασαν τωις γλυπτωις χερμασι.
 και εφονεοτονηθη η γη εν τωις αιμασι,
 η εμιαθη εν τωις εργασι αυτων. (αυτι).
 και επωργασαν εν τωις επιτηδεύμασι
 και ωργισθη θυμω και επι τωις λαου αυτου,
 η εβλεψυξαστο τω κληρονομιον αυτου
 και παρεβλωκεν αυτην εις χερσας εχθρω
 η εκουδισαν αυτων
 οι μισουνητες αυτην. και εθλιψαν αυτους
 οι εχθροι αυτων, η επαταφηνωσασ

في الفجر
 ويرفد
 في الامر ويبدد هم
 في البلد ان لانهم
 قافون
 لاوتان
 واكلوا
 الاوتان
 باعما
 فكثرت فيهم
 فقام فنداس
 واستغفر لهم
 فارتفع الموت
 فحسد له
 دلدا برا لجيل
 الذي الابد هم
 استخوه
 عبي ما الختام
 وتامر
 موسي
 لاذهب اغضوار وحده
 واواهم بكلام
 شفيع فامر
 بسنا طوا
 الامم الذين
 امرهم الرب
 واختل كوا
 ونظوا
 وعبدوا
 او تانهم
 فكانت
 عثره
 دبحوا
 وبناتهم
 للشياطين
 وسفكوا
 دما ركيا دم بنيهم
 وبناتهم المذبحون
 لا صام
 كنعان
 وندسوا
 الارض بالقتل
 والدم
 وتنجست الارض
 باعما لهم
 وزنوا باعما لهم
 واشتد غضب الرب عليه
 شعبه
 ورجل هيراثه
 واسلمهم في ايدي الشعوب
 وسلك عليهم
 سدا لهم
 واستعددهم
 اعيدوا لهم
 وخضعوا

יהוון קטילין במדברא
 ולא ילאם זכרון
 בעמיה אבדו חיותו
 בארעה : ואיצקו
 בטעור פעור
 ויבילו בניסר
 כיתה : ומגדו
 קימו פעור בידו
 ומקפת יהוון מחיה
 וקם פינחס
 וילי ומקביל
 מונה : ומתחבת ליה
 ליה ליה
 עדולם : ויבדקו
 על פי פעורא וביאש
 למטה : בגללו
 אדם סדעו על חיה
 קדשה ופרש
 בסיפותי : לא טעור
 יעמיא דנה
 דאמר : יליו
 ומתערבו בעמיה
 ואלפו עובדיהו
 ופיליו
 טעוריהו
 והיון ליהוון לחקלא
 ודפרו ית בנייהו
 ויבדו בנייהו
 למיקיה : ושדו אדם
 וקבא אדם בנייהו
 ובניהו טעור זכורו
 לטעון דנגען ומטפת
 ארעה פה זכין דקטול
 וטמאו פעוריהו
 וטעו במעלליהו
 ומקרו רוקא דיל בעמיה
 ורחיק ית אחסניהו
 ומסרנון ביד עמיה
 ושראשו חיהו
 סנאיו : ויחקונו
 פעל דכיהו ומתכזרו

eos interitioni in deserto.
 Et vt dispergeret semen eorum
 in populis, & disperderet eos
 in terra. Et coniunxerunt se
 idolo peor,
 & comederunt sacrificia
 mortuorum. Et prouocauerunt
 eum in operibus suis,
 & multiplicata est super eos pernicies.
 Et surrexit Pinchas
 & orauit & cessauit
 pernicies. Et reputatum est ei
 ad meritū a generatione in gnationē
 vsq̄ i sempiternū. Et puocauerunt eū
 sup̄ aqs̄ cōtradictiōis & iterturbatus ē
 Mossē propter eos.
 Quoniam restiterunt spiritui
 sancto eius & separationem fecit
 labilis suis. Et non destruxerunt
 populos,
 de quibus dixerat DEVS illis.
 Et commixti sunt populis,
 & didicerunt opera eorum.
 Et scrulerunt
 idolis eorum
 & fuit illis ad scandalum.
 Et sacrificauerunt filios suos
 & filias suas
 demoniis, Et effuderunt sanguinem
 innocentem, sanguinem filiorū suorū
 & filiarum suarum, quos sacrificauerūt
 idolis chanaan, & maculata est
 terra iniquitate interfectorum.
 Et polluti sunt in operibus suis,
 & fornicati sunt i adinuetionibus suis.
 Et roboratus ē furor DEI i ppl'm suū,
 & abominatus est hereditatem suam.
 Et tradidit eos in manus populorum
 & dominati sunt eis
 hi qui oderunt eos. Et affixerunt eos
 patroni inimicitie eorū, & humiliati sūt

raim appellatus est, no
 minant insuper, terrā
 Chā sumpra et nomē
 clatura, ab alio filiorū
 Noha, qui ut fatis con
 stat Cham appellatus
 est. Chmchi nihilomi
 nus in expositiōe psal
 morum contendit ter
 ram Cham & egyptū
 distingui tanquā totū
 & pars & tanquā con
 tinens & contentum
 ut egyptus. i. contine
 atur ueluti pars a ter
 ra Cham.

A. Beelphegor, id
 idolum ignominie, &
 erat ut pleriq; arbitra
 tur, quem stulta gētili
 tas Deū ortorū colebat
 nūc Alcinoū, nūc Ve
 turnum, nūc Ianū, nūc
 Priapum appellans.

B. Ex libro ciphre.
 שנים בני יהודה את
 שפכי דם נקי בארעם
 באותה שעה ויהודה
 לעולם חשב וניקתי זכרם
 לא ניקתי וכפר אמתו
 עמו פניו את או שירעמו
 שליש ביד אמות העולם
 כזרה היא להן לעולם
 תבא של פכור ראסק
 אלהים בארצם בגלותם
 i. De ui filiorum Iuda
 qui fuderunt sangui
 nem iusti in terra eorū
 in illa hora. Et Iudas
 semp̄ manebit & par
 cam, i. aguiui uero eius
 non parcam, parcat ta
 men terra eius. i. cada
 uer eius populo suo.
 Et unde nam habes q̄
 mors eorum sit in ma
 nus gentiū mundi hu
 ius, & remissio siue in
 dulgentiae eorum sit fu
 tura mundo uenturo.
 Quia nimirum dictū
 est Deus uenerunt gē
 tes in hereditarem tu
 am. Aduerte quod dic
 tum est cadauer par
 cet populo suo, quod
 de cadauere diuinita
 te prestante tantum in
 telligi potest quale fu
 it cadauer Christi. Re
 mittere siquidem pec
 cata solius diuinitatis
 est. T ii

sub manu eorū. Sepenumero
liberauit eos, ipsi vero
diffusi sunt in consiliis suis,
& humiliati sūt pp iniquitatē suā
Et vidit tribulationē eorū,
Et vidit cum tribularentur,
& audiuit orationem eorum,
Et memor fuit testamenti sui,
& penituit eū fm multitudinē
Et dedit eos (mificō. suarū.
miserabiles, coram omnibus
qui ceperant eos. Salua nos
domine Deus noster,
& cōgrega nos de gentibus.
Et cōfiteamur noī scō tuo,
& canamus laudantes te.
Benedictus DEVS Deus
israelis ab eterno
& vsq; in eternum, & dicat
omnis populus Amen
Alleluia.
CVII. Confitemini DEO
qm̄ bonus, quoniā in eternū
miseriordia eius. Dicant
A. q̄ redēpti sūt a DEO, quos
redemit de manu tribulātis.
Et de terris cōgregauit eos,
de regionibus congregauit eos.
A solis ortu
& occafu ab aquilone
& mari. Errauerūt ī solitudinē
& in deserto
a via, ciuitatem
que habitaretur non
repererunt.
Esurientes & sitientes,
anima eorū in ipsis deficiebat.
Et clamaue. ad DEVM ī tric
de afflictōe eorū (bulatōe sua,
eripuit eos. Et duxit illos
per viam rectā, vt venirent
in ciuitatē habitabilē. (eius,
Cōfiteant DEO mificōdiā

sub manibus eorum sepe
liberauit eos. Ipsi autem
exacerbauerūt eū ī cōsilio suo,
& humiliati sūt ī iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularentur,
& audiuit orationem eorum,
Et memor fuit testamenti sui,
& penituit eū fm multitudinē
Et dedit eos (mificordie sue.
ī mificordias, in cōspectu oīum
qui ceperāt eos. Saluos fac nos
domine Deus noster,
& congrega nos de nationibus.
Vt cōfiteamur noī sancto tuo,
& gloriemur in laude tua.
Benedictus dominus Deus
israel a seculo
& vsq; in seculum, & dicet
omnis populus fiat fiat.
Alleluia. Alleluia. CVI.
Confitemini domino
qm̄ bonus, quoniam in seculum
miseriordia eius. Dicant
qui redēpti sunt domino quos
redemit de manu inimici,
de regionibus congregauit eos.
A solis ortu
& occafu ab aquilone
& mari. Errauerūt in solitudine
in inaquoso,
viam ciuitatis
habitaculi non
inuenerunt.
Esurientes & sitientes,
anima eorum in ipsis defecit.
Et clamauerūt ad dñm cū tri
& de necessitatibus eorū (bularēt,
eripuit eos. Et deduxit eos
in viam rectam, vt irent
in ciuitatem habitacionis.
Cōfiteant dño mificordie eius,

υπό τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονακίαι
 ἐρρύσατο αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ
 παρεπίκρησαν αὐτὸν ἐν τῇ βουλή αὐτῆς.
 Καὶ ἐταπείνωθη ἑν τοῖς ἀνομίαις αὐτῆς.
 Καὶ εἶδεν κύριος ἐν τῷ θυμῷ βλεῖσθαι αὐτοὺς,
 ἐν τῷ αὐτῶν εἰσακεῖσθαι τῆς δεισιπείας αὐτῶν.
 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ,
 ἢ μετεμνήσθη κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξ
 καὶ εἶδεν αὐτοὺς (λέους αὐτοῦ.
 εἰς οἰκτιρμούς ἐμφυτίου πάλγτων
 τῶν αἰχμαλωτῶν αὐτοῦ. Σὺ
 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, (σονομίαι
 ἢ ἐπισπασατε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν.
 Τὸ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι σου τῶν
 τῶν εἰκαυχαλῶσαι ἐν τῇ αἰγείφῃ. (αἰ.
 Ἐυλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
 ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 ἢ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἢ ἔρει
 παῖς ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο.
 ρς. Ἀλληκίαι
 Ἐξομολογήσατε τῷ κυρίῳ
 ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ εἶλεος αὐτοῦ. Εἰπαύτωσαν
 οἱ μελυνθέντες ὑπὸ κυρίου, οὓς
 ἐλυτρώσατο ἐκ χερῶν ἐχθροῦ,
 ἢ ἐκ τῶν χωρῶν σωπήγαγεν αὐτοὺς.
 Ἀπὸ ἀνατολῶν,
 ἢ δυσμῶν, ἢ βορρᾶς,
 ἢ θαλάσσης, ἐπαληψήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ἐν ἀνύβρω.
 Ὅλον πόλεον
 κατακτητήριον
 οὐχ εὐρον.
 πνίγωντες ἢ διψῶντες,
 ἢ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.
 Καὶ ἐκέκραζον πρὸς κύριον ἐν τῷ θυμῷ βλεῖσθαι
 αὐτοὺς, ἢ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν
 ἐρρύσατο αὐτοὺς. Καὶ ὠρίησεν αὐτοὺς
 εἰς ὄσον ὁδόν, τοῦ πορεύεσθαι
 εἰς πόλιν κατοικητήριον. (λέη αὐτοῦ,
 Ἐξομολογήσατε τῷ κυρίῳ τὰ ἐξ

تحت ايديهم مرارا كثيرا
نجاههم وعلم
يستكفون به بافكارهم
وخلوا بسياهم
راهم في اكلها
فاستجابوا
وذكر عهده
وندم بحسب كثير رحمة
واكتفهم
برافته امام
الدين سبواهم
يارب يا اله
واحب معنا من الامم
لتشكر اسمك القدس
ونفخر
بمبارك
اسراييل
والى الابد
الشعب يقول يكون يكون
اللؤلؤ واليا المرمر الساجس
وايامه اشكروا الرب
فانه صالح والى الابد
رحمته
الذين خلصهم
وانقدهم من ايدي
مضاهيهم ومن البلدان
جمعهم
والمغرب
والبحر طوا
في القفر
في مكان
عديم الماء
لم يعرفوا
كرى الى
مدينة
يسكنوها
جاعوا وعطشوا
فغثيت
نفوسهم فيدمر
فصرخوا
الى الرب
من شدايدهم
وههاهنا
التي طريق مستقيم
ليأتوا الى المدائن العامرة
فالشكر الرب مرارا

فاحوت يديهم من ايديهم
يخلصهم من ايديهم
يستكفون به بافكارهم
واكتفهم
راهم في اكلها
فاستجابوا
وذكر عهده
وندم بحسب كثير رحمة
واكتفهم
برافته امام
الدين سبواهم
يارب يا اله
واحب معنا من الامم
لتشكر اسمك القدس
ونفخر
بمبارك
اسراييل
والى الابد
الشعب يقول يكون يكون
اللؤلؤ واليا المرمر الساجس
وايامه اشكروا الرب
فانه صالح والى الابد
رحمته
الذين خلصهم
وانقدهم من ايدي
مضاهيهم ومن البلدان
جمعهم
والمغرب
والبحر طوا
في القفر
في مكان
عديم الماء
لم يعرفوا
كرى الى
مدينة
يسكنوها
جاعوا وعطشوا
فغثيت
نفوسهم فيدمر
فصرخوا
الى الرب
من شدايدهم
وههاهنا
التي طريق مستقيم
ليأتوا الى المدائن العامرة
فالشكر الرب مرارا

sub manibus eorum. Sepissime
liberavit eos, sed ipsi
prouocabant eum in consiliis suis,
& humiliati sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit tribulationem eorum,
dum audiret orationem eorum.
Ad memoriam adduxit eis pactū suū,
& cōuersus ē ab ira sua, ob mīserationē
miseriē cordie sue. Et dedit eos
miserationem, in conspectu omnium
qui captiuos ceperāt eos. Redime nos
DEVS Deus noster, & congrega nos
de medio populorum vt confiteamur
nomen sanctum tuum,
& laudemus laude tua.
Benedictum nomen DEI Dei
israel a mundo hoc
vsq; ad mundum venturum & dicet
omnis populus Amen
Aleluia.
CVII. Laudate DEVM
quoniam bonus, quoniam in eternum
miseriē cordia eius. Dicant
q; redempti sunt a DEO, quos redemit
de manu molestantis.
Et de terris congregauit eos,
ab oriente & ab occidente, & ab
aquilone & de mari regione
austri. De populo domus israel
prophetauit & dixit, populus domus
israel, errauit in deserto
in desolata via ciuitatem
habitabilem non inuenerunt.
Esuriētes simul & sitiētes,
anima eorum in ipsis defecit.
Et orauerūt DEVM i tribulatiōe sua,
& a tribulatione eorum liberavit
eos. Et duxit eos
per viam rectam ducentem
in ierusalem ciuitatem habitabilem.
Cōfitebūt corā Deo pp misericōdiā eius

A. Libromidraste
hilim اور יהודה בר
שולם יפת הוא אפ לפי
שפאמרן של הגה מעשה
אמר ו הנה בשם ו
דוכתא בשם ו שפאמרן
בר נחמן ומקום אחר
למר שפאמרן של הגה
מעשה הוא ומפי את למר
מאברהם מה כתי ביום
ההוא כרת אברהם ברית
לדודן נתתי אתן אינו אפ
אלה נתתי ועד עכשו
לא הוליד בני אלה
שפאמרן של הגה מעשה
אפ הקבה אמרת דבר
מעשה מעשה אף כאן
הוא אופ נאולי סכבר
נאלים i. Dixit. R. Iu.
da filius Salom. Pulchre
dictum est redemit & congregauit, q;
nis futurum esset quoniam
dictum Dei sancti & benedicti tanquā
factum est. Dixit. R. Huna
in nomine. R. Dufstai, in
nomine. R. Samuel filii Nachman
Ex alio quoq; loco docemur,
q; dictum Dei tanquā factum
est, ubi .s. de Abraham scrip-
tum est in illa die sciuit
dit Deus cum Abraham pactum
dicens. Semini tuo dedi terram
hanc non autē ait dabo fed
dedi. Cū enim adhuc non
genuisset filios nō potuit
sic dici, nisi q; dictum Dei
tanquam factū est, & illud.
Ego dominus locutus sum &
feci, & quando fecerat
illud. Sed ideo sic dixit,
quia dictum Dei factum
reputatur. Bene ergo dictum
est, redemit quāuis futurū
esset.

וּנְפִלְאֵתוֹ לְבָנֵי & mirabilia eius in filios
 אֲדָם כִּי הִשְׁבִּיעַ hominum. Quia saturavit
 נַפְשׁוֹ שִׂיקָה וְנַפְשׁ aīam desiderantem, & aīam
 רָעָה מְלֵא שׂוֹב. esurientem impleuit bono.
 חֹשֶׁב יְסֻבִּי Habitantes
 וְרַחֲוֵי in tenebris
 אֶת צִלְמֹת & vmbra mortis,
 עֲוֹנוֹת alligatos
 וּבִצְרָתוֹ in afflictione
 וּבַיָּדוֹ & ferro.
 כִּי הִקְמָה אֱמֹתָיִם Quid repulerūt fīdēs Dei,
 וְעֲצַת עֲלִיּוֹן & consilium excelsi
 בִּלְשׁוֹן בְּלָשָׁה : וַיִּכְנַע blasphemaueūt. Et hūlliauit
 בְּעֵמֶל לֶבָם כִּשְׂלֵל in labore cor eorū, ceciderūt
 וַיִּזְן עֲוֹנוֹ : & non erat qui adiuuaret.
 וַיִּזְעַק אֶל־יְיָ Et clamaue ad DEVM ī tribu
 לְהֵם מִצַּרְתֵּיהֶם sua, & de āguſti(e)orū (bulatōe
 יוֹשִׁיעֵם : יוֹצֵאֵם saluauit eos. Et eduxit eos
 מִצַּרְתֵּיהֶם & vmbra mortis
 וּמִצַּרְתֵּיהֶם יִשְׁבַּר & vincula eorum dirupit.
 יוֹדֵי לִיהוָה חֲסִדוֹ Cōfiteant DEO mīſericōdiā
 וּנְפִלְאֵתוֹ לְבָנֵי & mirabilia eius ī filios (eius,
 אֲדָם : כִּי שִׁבַּר hominum. Quia contriuit
 דְּלֹתוֹת נְחָשֵׁת portas ereas,
 וּבְרֵיתֵי בְרֹזֶל גִּדְעָ : & vectes ferreos confregit.
 מְטֹרָתִים Stultos
 מִנְּהַר פֶּשַׁע propter viam
 וּמִפְּשָׁעֵם sceleris eorum,
 וּמִצַּרְתֵּיהֶם & propter iniquitates
 יִשְׁבַּר : & affictos.

& mirabilia eius filiis
 hominum. Quia saturavit
 animam inanem, & animam
 esurientem satiavit bonis.
 Sedentes
 in tenebris
 & in vmbra mortis,
 vinctos
 in mendicitate
 & ferro.
 Quia exacerbaueūt eloqa Dei,
 & consilium altissimi
 irritauerunt. Et humiliatū est
 ī laboribz cor eorū, & īfirmati sūt
 nec fuit qui adiuuaret.
 Et clamaueūt ad dñm cū tribu
 & de necessitatibus eorū (larēt,
 liberauit eos. Et eduxit eos
 de tenebris & vmbra mortis,
 & vincula eorum dirupit.
 Cōfiteant dño mīſericōdie eius,
 & mirabilia eius filiis
 hominum. Quia contriuit
 portas ereas,
 & vectes ferreos confregit.
 Su'cepit
 eos de via
 iniquitatis eorum,
 propter iniustitias
 enim suas humiliati sunt.

ἢ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς
 τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχορτάσθη
 ψυχῶν κενῆν, ἢ ψυχῶν
 πεινῶσαν ἐπέπλησεν ἀγαθῶν.
 Καθημένους
 ἐν σκοτεινίᾳ,
 ἢ σκιά θανάτου,
 πεπεδημένους
 ἐν πτωχείᾳ
 καὶ σιδήρῳ.
 Ὅτι παρωκρέμαυ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ,
 ἢ τὴν βουλήν τοῦ ὑψίστου
 παραξέωαυ. Καὶ ἐταπείνωθήναι,
 ἐν κόποις ἢ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἐγῆσθη
 ἢ οὐκ ἦν ὀβριθῶν. (ἀδαι)
 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίξει
 αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν
 ἕλωσεν αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοῦ
 ἐκ σκώτους ἢ σκιάς θανάτου,
 καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διάρρηξεν.
 Ἐξομολογήσασαυ τῷ κῶ· τὰ εἰρήν
 ἢ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς (αὐτῶν)
 τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε
 πύλας χαλκῆς,
 ἢ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.
 Ἐντελέθει το
 αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ
 ἀνομίας αὐτῶν,
 διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας
 αὐτῶν ἐταπείνωσεν αὐτοῦ.

כָּל־אֱמֹתָיִם Omnem escām abominata est
 נַפְשָׁם וַיִּגְעוּ עַד aīa eorū, & accesserunt ad
 שַׁעַר מוֹתִים portās mortis.
 וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְיָ Et clamauerunt ad DEVM
 בְּצַרְתֵּיהֶם in tribulatione sua,
 מִצַּרְתֵּיהֶם de angustiiis eorum
 יוֹשִׁיעֵם : saluauit eos.
 יְשַׁלֵּחַ דְּבַר־וֹ A. Mittet verbum suum
 וַיִּרְפֵּאֵם & sanabit eos, & eripiet eos

Omnem escām abominata est
 aīa eorū, & appropinquerūt vsqz
 ad portas mortis.
 Et clamauerunt ad dominum
 cum tribularentur,
 & de necessitatibus eorum
 liberauit eos.
 Misit verbum suum &
 sanauit eos, & eripuit eos

Πᾶν βρῶμα ἐβλεψέατο
 ἢ ψυχὴ αὐτῶν, ἢ ἠπίσταν ἕως
 τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον
 ἐν τῷ θλίξει αὐτοῦ,
 ἢ ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν
 ἕλωσεν αὐτοῦ.
 Ἄπεσθε τὸν λόγον αὐτοῦ, ἢ
 ἰάσατο αὐτοῦ, ἢ ἔρριψατο αὐτοῦ,

A. Ex cōmentariis in librum numeri. R. Isaac arama quibus titulus ē sacrificiū Isaac ישראל דברו ויפאסופוט פאיתותם וי שפאא הלי אומר דבר יתא טליתו דתיב הלא כת דברי כאש נאם י והוא שאמר באדרך וקבדנך כשיבא דבר האהים אשר הוא שלוחו אינכבדו אפרג שאול וכי דאנא הנביאים והדגנא ושפכנופם איך נקבל עתה מדברו או צפה נאמין אמר לית שרפאם ופולטם פשיתותם ועם אלו הפופתים נאמניהו נכבדוהו אל לית למת לא אמר ישראל דברו ויפאסם אוא ויפאסם בעבור כי נראת לי כי היה מדבר פרטי ענת לו אמר דברתהי הדיבור ביאלום אגלי לא קבלתו כי אם הפרטיים אשר היו היותר גסי טבל מין הכלות דיגים עבדי הים וזה הוא שאמר יורדי הים באונות עושה פלכת בפנים רבים המת ראו פשית י אתם טמן הוא לא היו נכת לקבל שום דבר טבלי מעד נסותם קברו אמיתות הנבואה והמראה מעד שה אמינו לדברו וזה הוא שאמר והאמין ביי ויחשיבא לו עוקה .i. Mittet uerbum suum & sanabit eos, & eripiet eos de plagis eorū. Dixit. R. Semuel leuita. Verbū Dei, est nūctius siue orator eius, de quo scriptum est. Profecto tale uerbum meū, qualis est ignis, dixit Deus. Et hoc est quod dictum est. Veni et uerbum tuū, & honorificabimus te. Vti qz cum ueniet uerbū Dei, quod est nuntius eius, tūc honorabimus eum. Dixit. R. Saul. Nōne uenerūt pphete & occidimus illos, fudi musqz sanguinē eorū, quō ergo nunc accipiemus uerbū eius, aut q obrē credemus ei. Re spōdit ei. R. Semuel. Quoniam sanabit eos, & liberabit eos a plagis eorum, ppter hec inquā signa credemus ei, & honori eum habebimus. Dixit tunc illi, quare precor nō dixit, mittet uerbum suū & sanabit uos sed dixit,

וזהו דבר ה' ויחשיבא לו עוקה

& narrabunt mirabilia eius filiis hominum. Quoniam saturauit animam egentem, & animam famescentem impleuit bono. De Sedechia & de principibus israel, pphetauit & dixit, Sedechias (bylonia, & principes israel fuerūt captiui i babilonia & fuerunt in tenebris & in vmbra mortis, & fuerunt in carceribus in afflictione & vinculis ferreis. Quia rebelles fuerunt verbo Dei, & consilium a' rissimi abiecerunt, Et depressit in labore cor eorum impegerunt & non fuit qui adiuuaret. Et orauerunt DEVM in tribulatione sua, & de tribulationibus eorum redemit eos. Eduxit eos de tenebris & vmbra mortis, & vincula eorum dirupit. Confitebunt corā DEO ppter (eius) misericōdiā eius, & narrabūt mirabilia filii hominum. Quoniam confregit portas calibeas, & pessulos ferreos contriuit. De Ezechia rege tribuum domus Iuda prophetauit & dixit Ezechias rex domus Iuda, qui renuit coniugiū afflictus fuit sicut declinātes ad superbiam, qui propter viam iniquā suā, & pp peccata sua afflicti sūt. Omnem cibum abomina: a est anima eorum, & appropinquauerunt ad portas mortis. Et orauerunt coram DEO in tribulatione eorum, & de tribulationibus eorum redemit eos. Misit uerbum sanationis sue & sanauit eos, & eripuit

וּסְמַעְיִין פְּרִי־שִׁמְיָהוּ לְבָנֵי נִשְׂאֵי אֲרוֹם אֲשֶׁר עָלָה סִרְיָהוּ וְנִפְשָׁהוּ כִּפְיָהּ מִלֵּי טַבְיָהוּ עַל צִדְקֹתָיו וְרַדְרָבֵי יִשְׂרָאֵל אֲחֵרֵי וְאָמַר צִדְקָתָיו וְרַדְרָבֵי יִשְׂרָאֵל דָּגְלוּ בְּבָבֶל וְחֵיבוּ בְּחֹשֶׁךְ וּבְטוֹלָה דְמִלְחָה וְהָיוּ אֲסִירִין בְּסִינְיֹף שִׁירֵי דְפְרִזְלָה אֲרוֹם סִרְבֵּי עַל־מַמְרֵי אֱלֹהֵי וּמִלְכַת עֵלְיָהוּ רַחֲמֵינוּ וְיִרְדְּנוּ בְּלֵעֵי־חַיִּים לְפָנֵינוּ אִתְקַלּוּ וְלֵית דְּסַעֲדֵי וְעַל־יְדֵי קִדְמֵי בְּדִיעֵי לִי־מִן מְפַעֲקֵי־חַיִּים פְּרִי־קִינִין וְאִפְקִינִין מִחֹשֶׁךְ וּטוֹלָה דְמִלְחָה וְשִׁטְלֵי־חַיִּים יִתְעֵי יְהוֹדִין קִדְמֵי־מְטוֹלָה חֲסִידֵיהּ וּמְשַׁמְעֵי פְרִי־שִׁמְיָהוּ לְבָנֵי נִשְׂאֵי אֲרוֹם הַבֵּר דְּשִׁירֵי בְרִי־שִׁמְיָהוּ וְעַבְרֵי דְפְרִזְלָה קִינִין עַל חֹקֵי מֶלֶךְ שִׁבְטֵי דְבָל יְהוּדָא אֲחֵרֵי וְאָמַר חֹקֵידֵי מֶלֶךְ דְּבָרֵי יְהוּדָה דְסִרְבֵי לְמִסְבֵּי אֲמַת אֲסַמְנָה הִדְפְּטִין דְמֵהֵל דְמֵאוֹרֵי מְרִדְהוֹן וּמְעוֹמְהוֹן מְסַמְנָמִין כָּל־מִכְלָה מְרִדְהוֹן נִפְשִׁי־מִן וּכְטִינִין עַד מְעַרְבֵי מַרְיָהוּ וְעַל־יְדֵי קִדְמֵי־יִי מְפַעֲקֵי־חַיִּים בְּדִיעֵי מְפַעֲקֵי־חַיִּים יִפְרִי וְקִינִין יִשְׂרָאֵל וּפְחִינָה וְיִסֵּי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁעֵי־יְהוּדָה

في بني البشر وحمانيه لا نه اشع دغوسا حناويده وملا قلوبا جايعد من الخيزرات الدين كانوا يسلكيون في الكلمة وكلال الموت موثقين بالمسكنة والحديد من اجل انهم خالفوا كلام الله واستخدموا العلي في فعلوا بالنعك فلوبهم ضعفوا فلم يكن لهم معين صرخوا الي الرب في حزنهم من شدايدهم واخرجهم من الضلمات وكلال الموت وقطع اغلاقهم فلتشكر للرب فراحمهم وحمانيه البشر اجواب النحاس وقطع اغلاق الحديد واحادهم من اجل انهم كريتوا اذا مهمم لا دعهم دخلوا من اجل اذا مهمم ومقتت دغوسهم وكل كلامهم الى ابواب الموت صرخوا الي الرب في حزنهم فنجاههم من شدايدهم ارسل فشفاهم

בְּשֵׂרֵי יְהוָה
יִחַי לִיהוָה חֶסֶד
וּנְפִלְאוֹתֵי בְנֵי
אָדָם : וַיִּזְכְּרוּ זְבַחַת
וַיִּזְכְּרוּ וַיִּסְפְּרוּ
מַעֲשֵׂי כְבוֹדוֹ :
לֵךְ יַמַּי הַיָּם
בְּאֲנֵי יָם עֲשֵׂי
מַלְאָכָה
בַּיָּם
בַּיָּם : הַיָּם
הַמַּה רָא מַעֲשֵׂי
יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו
בְּמַצְלוֹתַי וַיִּמְצָא
וַיַּעֲמֵד כַּחַס סְעֵדָה
וַיִּמְצָא וַיִּמְצָא גִלְיוֹן :
יַעַל שָׁמַיִם יִרְחַ
תְּהוֹמָת נַפְשָׁם
בְּרַעַה תְּתַמְנֵג :
יִתְנוּגוּ וַיִּתְנוּעוּ
כְּשִׁכְרוּ וְכָל
חֲכָמָה תְּתַפְּלֵעַ :
וַיִּצְעֲקוּ אֵלֵי בְּצַר
לָהֶם וַיִּמְצָא קַחְתֵּהֶם
יִצְעָקוּ : יָקָם
סְעֵדָה לְדַמְעָה
וַיִּחַשְׁוּ גִלְיוֹתָם :
וַיִּשְׂמְחוּ בְּ
שִׂמְחָה וַיִּתְנוּ
אֶל־מַחֹח חֲפִצָּם :
יִחַי לִיהוָה
חֶסֶד וּנְפִלְאוֹתֵי
בְנֵי אָדָם :
וַיִּזְכְּרוּ מַהוּ קַחְתֵּל
עַם וּבְמוֹשֶׁב זָק
זְקֵנִים יִלְלוּהוּ :
שֵׁם
גִּלְיוֹת
מִדְבָּר וּ
וּמַצְיָהוּ
לְאֵ

a vulneribus eorum. (eius,
Cōfiteāť DEO mificordiā
& mirabilia eius in filios
hominū. Et immolēt hostias
confessionis, & narrent
opera eius in laude.
Qui conscendunt mare
in nauibus, facientes
opus
in aquis
multis.
Ipsi viderunt opera
DEI, & mirabilia eius
in profundo. Dixit
& stetit ventus tempestatis,
& eleuati sūt gurgites eius.
Ascēdūt in celū & descēdūt
in abyssos, anima eorum
in afflictione liquebat.
Obstupuerūt & itremuerūt
quasi ebrius, & vniuersa
sapientia eorum absorpta est.
Clamaueť āť ad DEVM
ī suā, & de āgustiiis eorū (tribu
educet eos. Statuet
turbinem in tranquillitatē,
& filebunt fluctus eius.
Letabuntur quoniam
quieuerunt, & dedacet eos
ad portum quem voluerūt.
Confiteantur DEO (eius
mificōdiā eius, & mirabilia
in filios hominum.
Et exaltent eum in ecclesia
populi, & in cathedra
seniorum laudent eum.
B. Ponet B .i. Couertet.
flumina
in desertum,
& egressiones
aquarum

de interitionibus eorum.
Cōfiteant dño mificordie eius,
& mirabilia eius filii
hoīum. Et sacrificēt sacrificium
laudis, & annuncient
opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare
in nauibus, facientes
operationem
in aquis
multis.
Ipsi viderunt opera
domini, & mirabilia eius
in profundo. Dixit
& stetit spiritus procelle.
& exaltati sūt fluctus eius. (dūt
Ascēdūt vsq; ad celos, & descēc
vsq; ad abyssos, anima eorum
in malis tabescebat.
Turbati sunt & moti sunt
sicut ebrius, & omnis
sapientia eorum deuorata est.
Et clamaueť ad dñm cū tribu
& de necessitatibus eorū (larēť,
eduxit eos. Et statuit
procellam eius in auram
& siluerunt fluctus eius.
Et letati sunt quia
siluerunt, & deduxit eos
in portum voluntatis eorum.
Confiteantur domino
mificōdie eius, & mirabilia eius
filiis hominum.
Et exaltent eum in ecclesia
plebis, & in cathedra
seniorum laudent eum.
Poliuit
flumina
in desertum,
& exitus
aquarum

ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. (αὐτῶν,
Ἐξομολογήσασθε τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεος
ἢ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς (θυσίαν
τῶν ἀνθρώπων. Καὶ θυγάτωσαν αὐτῶν
ἀντίθεως, ἢ ἐξαγέλωτῶσαν
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
Οἱ καταβαίγοντες εἰς θάλασσαν
ἐν ναύοις, ποιῶντες
ἔργασίαν
ἐν ὕδασι
πολλοῖς.
Αὐτὰ ἴδον τὰ ἔργα
κυρίου, ἢ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε
ἢ ἔση πνεῦμα καταπέλοσ,
ἢ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτοῦ. (βαίνοντες
Ἄναβαινεσιν ἕως τῆς οὐρῆς), ἢ κατα
ἕως τῶν ἀβύσσων. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν
ἐν κακοῖς ἐτίκτετο,
ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν
ὡς ὀμβρῶν, ἢ παύσα
ἠσοφία αὐτῶν) καταπόθη. (βέβαιον αὐτῶν)
Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλί
ἢ ἐκ τῶν ἀνάγκῶν αὐτῶν,
ἐξήγαγεν αὐτοὺς. Καὶ ἐπέταξε
τῇ καταγίδι ἢ ἔση εἰς αὐρα,
ἢ εἰσῆκσαν τὰ κύματα αὐτῶν.
Καὶ ἄφραγθησαν, ὅτι
ἠσυχασαν, ἢ ὠδήγησιν αὐτοὺς
ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.
Ἐξομολογήσασθε τῷ κυρίῳ
τὰ ἔλεος αὐτοῦ, ἢ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
Ἐθυσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ
πρεσβυτέρων ἀκησάτωσαν αὐτοῦ.
Ἔθετο
ποταμούς
εἰς ἔρημον,
καὶ διεξέσθου
ὕδατων

من الغمامة
 فليشكر الرب من احسنهم
 وحجا بيده في بنجي
 في البحر
 في السفن
 في مياه
 في كثيره
 في البحر قال
 في لاج
 في اوج البحر
 في القعر
 في من الشدايد
 في ما حوا
 في مثل السكاره
 في حكه
 في صرخوا الى الرب
 في من
 في زحزحه
 في العاصف
 في فسكن
 في واستقرت امواج البحر
 في ففر حوا
 في بسكو نهها
 في الى امينا
 في فليشكر
 في مرا حمد
 في في بنجي
 في في مجمع
 في مجدوه
 في في مجالس
 في لا نه
 في الا نه
 في قفار
 في في
 في في

eos a ruina eorum. (celus,
 Confitebuntur coram DEO propter misericordiam
 & narrabunt mirabilia eius filiis
 hominum. Et sacrificabunt sacrificia
 confessionis, & narrabunt
 opera eius in letitia.
 De nautis A. Ione filii
 Amitai prophetauit & dixit
 naute descendentes in mare
 cum nauibus facientes opus
 in aquis multis.
 Ipsi viderunt opera
 DEI & mirabilia eius
 in profundo. Et dixit in verbo suo
 & surrexit tempestas & nimbus,
 & exaltati sunt fluctus eius. (Ascēdūt q̄
 Ascēdūt vsq̄ ad summitatē celorū, de
 vsq̄ ad profunditatem abyssi,
 animus eorum in malis deficit.
 Tremuerunt & moti sunt
 sicut ebrius, & omnis
 sapientia eorum deuorata est.
 Et orauerunt coram DEO in tribulatōe
 sua & de tribulatōibus eorū liberauit
 eos. Commutauit
 tempestatem in tranquillitatem,
 & cessauerunt fluctus eius.
 Et letati sunt quia
 cessauerunt & duxit eos
 ad portum voluntatis eorum.
 Confitebuntur coram DEO propter
 benignitatem eius, & narrabunt
 mirabilia eius filiis hominum.
 Et exaltent eum in congregatione
 populi filiorum israel, in ordine
 sapientum laudent eum.
 De generatione Ioel filii Petuel
 prophetauit & dixit, quando peccauit
 domus israel in diebus Ioel
 prophete induxit caritatem annone
 in orbem, posuit flumina

& sanabit illos. Respo
 dit hoc ideo est ut ego
 sentio, quoniam loque
 batur de parte deoꝝ a
 liquibus dūtaxat non
 etiam de omnibus, qd̄
 signatur. s. fm proprie
 tatē hebrei sermonis
 in dictione, illos. Dixit
 illi. Verum certe dicis.
 Nam uerbum uenit sa
 nare omnes in uniuersum
 non tantum ali
 quos, & in parte. Verū
 non fuit acceptus nisi
 ab aliquibus particula
 ribus, qui censebantur
 inter omnes crassioris
 ingenii, uiri piscato
 res exercentēq̄ se in
 mari. Et hoc est quod
 dictum est. Conscen
 dentes in mare nauibus,
 facientes opera in
 aquis magnis ipsi uide
 runt opus Dei. Illi pro
 fecto qui si recte confi
 deres, non uidebantur
 apti posse admittere
 quicquam intellectuū
 siue qd̄ ad intellectum
 pertinet, ob ruditatem
 sensus eorū, illi in quā
 acceperunt ueritatem
 prophetie & uisionis,
 quoniam crediderunt
 uerbo eius. Et hoc est
 quod dictum est. Credidit
 Deo & reputatū
 est illi ad iustitiam.

A. Ut Ionas figura
 fuit Christi dñi nostri
 ita naute eius figura
 fuerunt apostolorum
 Christi, qui & ipsi nau
 te maritimiq̄ hoies
 fuerunt quos intellex
 isse inter omnes sul
 tēporis, opera Dei, in
 carnatiōis. s. redēptio
 nis, mortisq̄ & resur
 rectionis, testati sunt
 p̄ses hebrei, quod ma
 xime liquet ex his q̄
 imediate premisimus
 Ad que quid responde
 re, aut potius quid mu
 tate ualeant iuniores
 hebrei nō satis cōstat.

Iona fuit figur
 ita nauis
 figura ap
 5

in sitim.
 Terram
 fructiferam in deuastationē
 propter malitiam
 habitatorum eius.
 Ponet desertum in paludes
 aquarum, & terram aridam
 fontes aquarum.
 Et collocauit ibi esurientes,
 & formabunt urbem
 ad habitandum. Et ferent
 agros & plantabunt
 vineas, & facient
 fruges & germina. (bunt
 Et bñdicet eis & multiplicat
 nimis, & pecora eorum non
 minuet. Imminuta sunt autē
 & afflicta, ppter agustliā mali
 & axietatē. Effudet despectōē
 sī p̄ncipes & errat eos faciet
 in solitudine deuia.
 Et subleuabit pauperem
 de inopia, & ponet q̄si gregē
 familias, Videbunt recti
 & letabuntur, & omnis
 iniquitas cōtrahet os suum.
 Quis sapiens & custodit
 hec, & itelliget misericordias
 DEI.

קח שער
 מפור ליהודי
 נכון לבי אלהים
 אשירה ואמחה
 אף כבודי ועודת
 הנבל וכנור
 אערה שחר אודת
 בעמים יתה
 ואמחה בדאמים
 כי גדול מעל שמים
 חסדך ועד שרקם
 אמחה: תסתעל

CVIII. Canticū.
Psalmus Dauldis.
 Paratum cor meum Deus,
 cantabo & psallam,
 sed & gloria mea. Consurge
 psalterium & cithara,
 cōsurgā mane. Cōfitebor tibi
 in populis DEVS,
 & cantabo te in nationibus.
 Quoniam magna sup celos
 misericō. tua, & vsq̄ ad ethera
 veritas tua. Exaltare super

in sitim.
 Terram
 fructiferam in saluginem,
 a malitia
 inhabitantium in ea.
 Posuit desertum in stagna
 aquarum, & terram sine aqua
 in exitus aquarum.
 Et collocauit illic esurientes,
 & ostituerūt ciuitatē hītatōis.
 & seminauerunt
 agros & plantauerunt
 vineas, & fecerunt
 fructum natiuitatis.
 Et bñdixit eis & multiplicati sūt
 nimis, & iumenta eorum
 nō minorauit. Et pauci facti sūt,
 & vexati sūt a tribulatōe malorū
 & dolore. Effusa est contentio
 sup principes, & errare fecit eos
 in inuiso & non in via.
 Et adiuuit pauperem
 de inopia, & posuit sicut oues
 familias. Videbunt recti
 & letabuntur, & omnis
 iniquitas opilabit os suum.
 Quis sapiens & custodiet
 hec, & intelliget misericordias
 domini.

CVII. Allā. Canticū
psalmi ipsi Dauld.
 Paratū cor meū Deus paratum
 cor meum, cantabo & psallam
 in gloria mea. Exurge
 psalterium & cithara,
 exurgā diluculo, Cōfitebor tibi
 in populis domine,
 & psallam tibi in nationibus.
 Quia magna est super celos
 misericordia tua, & vsq̄ ad nubes
 veritas tua. Exaltare super

εις διψασιν
 Γην
 καρποφορον εις αλμια,
 απο κακίας
 των κατοικούντων εν αυτη.
 Εθετο ερημον εις λιμνας
 υδατων, η γην ανυδρου
 εις διεξιου υδατων.
 Και κατακιστη εκφραγαντας,
 η σωματιστατο πολης κατοικισιας.
 Και εσπειραν
 αγρους, και εφυτρωσαν
 αμπελωνας, και επαισασαν
 καρπων γληήματος.
 Και εβλοησεν αυτους, η επληθυνθησαν
 σφοδρα, η τα κτηνη αυτων
 ουκ εμικρωη. Και ωλιωθησαν
 η εκακωθησαν, απο θλιψεως κακων
 η οδυνης. Εξιχυθη εξουθενωσις
 επ αρχοντας αυτη, η επλογησθη αυτη
 εν αβυσσω η ουχουδω.
 Και εβουηθη πηνητι
 εκπτωχιας, η εθετο ως προβατα
 πατριας. Ολονται δεκτι
 και εσφραγηθησονται, η πασαι
 ανομια εμφραξει το στομα αυτης.
 Τις σοφος και φυλαξει ταυτα,
 η σωσει τα ελεη,
 του κυριου.

ρβ. Ωδη
 ψαλμου τω Δαβιδ.
 Εταμη η καρδια μου ο θεος εταμη,
 η καρδια μου, εσομαι και ψαλω
 εν τη δόξη μου. Εξειερθητι (θαρα)
 η δόξα μου, εξειερθητι ψαλτήριον η κιθ
 εξειερθησονται ορθρον. Εξομολογησο
 εν λαοις κυριε, (μοισα)
 ψαλωσω εν εθελι.
 Οτι μεγα επανω των ουρανων
 το ελεος σου, η ως των νεφελων
 η αληθεια σου. Υψωθητι εως

عكشي
 والارض
 دانه
 الذمار
 سجناسو اعمال
 سا كينها جعل البريه
 بحيراتما والارض
 الضاميه يدا بيع مياه
 واسكن هناك الجياع
 بنو قريه وسكنوها
 وزرعوا مزارع
 وغرسوا الكروم
 واكلوا من
 ثمار
 غلاتها
 وبارك فيهم فكثروا
 جدا
 وولر ثقل
 ما شبتهم دلوا
 وقلوا بكثره الشر
 والفاقد
 على رؤسائهم اذ لهم في
 التيه في غير كريف
 انقد المساكين
 من فقرهم جعل قبا يلهم
 كالاغنام لتريد الابرار
 ويدر حيون وتستد
 اقواه جميع الاثمة
 من كان حكيما فليجف
 هذا ويعلم رحمة
 الرب

المزمور
 السابع والمايه
 مستعد
 مستعد قلبي اسبح وارث
 في تمجيدك و استيقك
 يا مجدك استيقك ايها
 الكيثار والقيثاره انا في
 الغدوات استيقك واشكر
 يارب في الشعوب ولا سمط ارث
 في الامم بلت على السموات
 رحمتك والي السحاب
 ام يبتك
 اللهم قلبي
 مستعد قلبي
 يا مجدك استيقك ايها
 الكيثار والقيثاره انا في
 الغدوات استيقك واشكر
 يارب في الشعوب ولا سمط ارث
 في الامم بلت على السموات
 رحمتك والي السحاب
 ام يبتك

sicut desertum, & egressus
 aquarum sicut siccitatem. Terram
 israel facientem fructus, desolatam
 sicut sodomam que submersa est
 propter malitiam habitantium in ea.
 Quando conuersi sunt ad legē posuit
 desertum sicut fluenta aquarum,
 & terram aridam cursus
 aquarum. Et habitare fecit ibi
 esurientes & constituerunt ciuitatē (uerūt
 ad hitādū. Et seminauerunt agros & plāta
 vineas & fecerunt fructū & germiauerunt.
 Et benedixit eis & multiplicati sunt
 nimis, & iumenta eorum non
 diminuit. Et cū peccauerunt iminuti sunt,
 & afflicti ab angustia
 mali & doloris.
 Misit contentionem super
 principes & errare fecit eos
 in inani ubi non erat via.
 Et ubi conuersi sunt ad legē, subleuauit
 pauperem de miseria, & posuit
 sicut oues familias.
 Videbunt recti & letabuntur,
 & omnis auctor iniquitatis aperiet
 os suum ut frenetur.
 Quis sapiens & custodiet
 hec, & intelliget misericordias
 DEI.

CVIII. Canticum
 & laudatoria per manū Dauidis.
 Paratum cor meum Deus
 canam & psallam
 in super gloria mea que laudabit
 psalterio & cithara,
 laudabo mane. Confitebor
 coram te in populis,
 & laudabo te in gentibus.
 Quā magna est plusquam altitudo celorum
 benignitas tua, & usque ad nubes attingit
 veritas tua. Exaltare super

שמים אלהים ועל
 כל הארץ כבודך
 למען ירצון
 ידידת הטיעו
 מינד וענני
 אלהים דבר
 בקדשו אלה
 אהלמך שכב
 ועמק סכור
 יאמר ל
 ליל נלעדולי מנשה
 אפרים מעון ראש
 יהודה מן נקק
 מוצג סו
 רחמי על ידום
 יאמר נעל
 עלי פלי
 יאמרועע מ
 יבילני ער
 מבצר מי נחני
 עדי ידום ה
 הלא אלהים
 זנחני ולא תצא
 אלהים פצבאותינו
 הבת לנו עזרת
 מצר וישא תשועת
 אדם פאלתנעשה
 חיל והוא יבוס
 ציני

קט למנחה
 לחן מוקור אלה
 תהלת אל תחרשו
 כי פי רשע ופי
 ברמה על פתחי
 דבר אתי לשון
 שקר ודבר שנת
 סבבני ולחמני
 חנם ומתת אהבתי
 ישבבני ויבני
 תפלה וישבני
 על רעה תת

celos DEVS & super
 omnem terram gloria tua.
 Vt liberentur
 dilecti tui, salua
 dexterā tuam, & rfide mihi.
 Deus locutus est
 in sanctuario suo, gaudebo
 diuidam sichem
 & vallem sochor
 demetiar. (nasse,
 Meus est gilad & meus ē ma
 & ephraim fortitudo capit
 Iuda dux meus. (mei,
 Moab lebes
 ablutionis mee, super edom
 proificiam calciamentū meū,
 cum palestinis
 percutiam fedus. Quis
 deducet me in ciuitatem
 munitam, quis deducet me
 vsq; in edom.
 Nonne Deus
 qui piecisti nos, & nō exibis
 Deus in exercitijs nostris.
 Da nobis auxilium
 ī tribulatiōe, vana ē. n. salus
 ab homine. In Deo faciemus
 virtutē, & ipse conculcabit
 molestatores nostros.

CIX. Ad victoriā.

Dauidis. Psalmus. A. Deus
 laudis mee, ne taceas
 quia os impij, & os
 dolosi contra me apta sunt,
 locuti sunt de me lingua
 mendaci. Et verbis odii
 circūde me, & oppugna me
 frustra. Pro dilectione mea
 aduersabantur mihi, ego autē
 orabam. Et posuerunt
 contra me malum pro

celos Deus, & super
 omnem terram gloria tua,
 vt liberentur dilecti tui,
 Saluum fac dextera tua
 & exaudi me,
 Deus locutus est
 in sancto suo. Exultabo
 & diuidam sichimam,
 & conuallem tabernaculorum
 dimetiar. (nasses,
 Meus est galaad & meus est ma
 & ephraim susceptio capitis mei.
 Iuda rex meus,
 moab lebes
 spei mee. In idumeam
 extendam calciamentū meum,
 mihi alie nigene
 amici facti sunt. Quis
 deducet me in ciuitatem
 munitam, quis deducet me
 vsq; in idumeam.
 Nonne tu Deus
 qui repulisti nos & non exhibis
 Deus in virtutibus nostris.
 Da nobis auxilium
 de tribulatione, quia vana salus
 hoīs. In Deo faciemus virtutē,
 & ipse ad nihilum deducet
 inimicos nostros.

CVIII. In finem.

psalmus Dauid. Deus
 laudem meam ne tacueris,
 quia os peccatoris & os
 dolosi super me apertum est.
 Locuti sunt aduersū me lingua
 dolosa, & fimoibus odii (rūt me
 circūdedēnt me, & expugnaue
 gratis. Pro eo vt me diligere
 detrahebant mihi, ego autem
 orabam. Et posuerunt
 aduersum me mala pro

τους ουρανους ο θεος, η ετοι
 πασαι τω γη η δοξα σου.
 Οπως αν ευδωσιν οι αγαπητοι
 σου, σωσον τη δεξιου σου
 η επακουσον μου.
 Ο θεος ελαλησεν
 εν τω αγιω αυτου, αγαλλιασομαι
 η διαμεριω σιχημα,
 και τω κοιλαλα των σκηνων
 διαμετριω.
 Εμος ετι galaad, η εμος ετι μαμαουης
 η εφραιμ αντιληψις της κεφαλης μου.
 Ιουδας βασιλευς μου,
 moab lebes
 της ελπίδος μου. Ετοι τω ιδουμαίω
 επαβολω το υποδημα μου,
 εμοι αλλοφυλοι
 υψαιταησαν. Τis
 απεξεμε εις πολιν
 περιοχης, η τις οδηγησε με
 εως της ιδουμαίας.
 Ουχι συ ο θεος
 ο απωσαρμος ημας, η ονα εξελουση
 ο θεος εν ταϊς δυναμεισιν ημων
 Δος ημιν βοθηαν
 εκθημεως, η ματαια σωτηρια (μη)
 ανθρωπου. Εν τω θεω ποισωμεν δυνα
 η αυτους εξουθενωσει
 τους εχθρους ημων.
 ρη. Εις το τελος
 θαλμος τω Δαβιδ. Ο θεος
 τω οικισιμου μη παρασιωπησ,
 οτι σωμα αμαρτανου η σωμα
 δουλου επεμε ηνα χθλι.
 Ελαλησαν κατεμου γλωσσαι
 δουλια, η λογαι μισους
 εκυκλωσαν με, η επολημσαν με
 δωρεαν. Αντι του αγαπημε,
 εν διεβαλλον με, εγω δε
 προσηυχουμην. και εθεντο
 κατεμου προκα αυτι

טובה וטובה תחת
אהבתי הפקדו עליו
רשע ורשע יעמי
על מינו בהשפטו
יצא רשע ורפתו
היה לחטא
יהי ימי מעטים
פקדו יקח אחר
יהי בנני יחומים
השמו אלמנו
ונע ינוע בנני
ונאלו ויחטו
מחרבה יהם ינקש
נחשה לכל אשר לו
ויבנו ימים
יעזו אל יהוה לו
מטב חסד ומל יתי
הנן ליתומים
יהי יחרינו
להקרות ביד
אחר ימח שמם
יזכר עון אבתו
אל יהות וחמת
אמו אל תמח יתי
נגד יהות פסד
תכרת מא
זכרם יעזאזר לא
זכר עשות חסד
חרוף יחטענו
ומבין ונכח
לבב לטות ואהב
קלה וקבואה
ולא חפץ בקרבת
ותרוק ממנו
ולבש קלה כמד
ומבא במים בקרקו
וכשמן בעצמתו
היה לו כבני
יעטה ולמח חסד
יתרה ונחא פעלת
שמי קאת יהות

bono, & odium pro
dilectōe m̄a. Cōstitue sup eū
implū, & fata n̄ stet (dicatus
a dextris eius. Cū fuerit iudicatus
exeat cōdēnatus & orō eius
fiat in peccatum.
Sint dies eius pauci, (ter.
& p̄icipatū eius accipiat alter
Sint filii eius pupilli,
& vxor eius vidua. (filii eius
Et pegr̄iationē pegr̄iabūt
& mendicabunt, & inquirēt
de parietinīs suis. Scrutetur
exactor vn̄uersa que habet,
& diripiant alieni
labores eius. Non sit q̄ eius
miseretur, nec q̄ clemēs sit
in pupillos eius.
Fiat nouissimū eius
interitus, in generatione
altera deleatur nomen eius.
Redeat ī mēoriā iniquas patris
ap̄d DEVM, & p̄cā (trū eius
marris eius nō deleat. Sint
coram DEO semper,
& intereat de terra
memoria eorū. Eo quod non
ē recordatus facere misericōdiā,
& p̄secutus est virū inopem
& pauperem, & humiliatum
cōde vt iterficeret. Et dilexit
maledictionē que veniet ei,
& noluit benedictionē (suo,
& elongabit ab eo. (vestim̄to
Et idutus ē maledictōe q̄si
& ingrediet q̄si aq̄ ī visce. eiō,
& quasi oleum in ossa eius.
Sit ei sicut pallium (temp
quo circūdat, & cingulū quo
accingitur. Hoc opus
eorū q̄ adūsant m̄hi a DEO,

bonis, & odium pro
dilectione mea. Cōstitue sup eū
peccatorem, & dyabolus stet
a dextris eius. Cum iudicatur
exeat cōdēnatus, & oratio eius
fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci,
& episcopatū eius accipiat alter
Fiant filii eius orphani,
& vxor eius vidua.
Nutantes transferant filii eius
& mendicent eis ciantur
de habitationibus suis. Scrutetur
fenerator omnē substantiā eius,
& diripiant alieni
labores eius. Non sit illi
adiutor, nec sit qui miseretur
pupillis eius.
Fiant nati eius in
interitum, in generatione
vna deleatur nomē eius. (eius
In mēoriā ideat iniquas patrū
in conspectu domini, & peccatū
matris eius nō deleatur. Fiant
contra dominum semper
& dispareat de terra
memoria eorum, pro eo q̄ non
ē recordatus facere misericōdiā.
Et persecutus est hominem,
inopē & mendicū, & cōpunctū
corde mortificare. Et dilexit
maledictionem & veniet ei,
& noluit benedictionem
& elongabitur ab eo. (mentū,
Et iduit maledictionē sic vestit
& trauit sic aqua ī interiora eiō,
& sicut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum
quo operit, & sic zona qua semp
precingitur. Hoc opus
eorū q̄ detrahūt m̄hi apud dñm,

ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀπὸ
τῆς ἀγαπῆς μου. Κατάσπασον ἐπ' αὐτοῦ
ἁμαρτῶλον, καὶ διαβόλος στήτω
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίκει αὐτῷ,
ἐξέλθοι κἀπὸ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἡ προσηγορία
γινώσκω εἰς ἁμαρτίαν. (Χὴ αὐτοῦ
Γενηθήτωσαν οἱ ἡμέρας αὐτοῦ ὀλίγαι,
καὶ πῶς ἐπισκοπῶ αὐτὸν λάβω ἔπιτρος.
Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί,
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. (αὐτοῦ,
Σαλεύσονται μετασπῆσθαι οἱ υἱοὶ
καὶ ἐπωπιησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν
ἐκ τῶν οἰκιστῶν αὐτοῦ. Ἐξερῶνυσάτω
διψήσης πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ,
καὶ διαρπασάτωσαν ἄλλοτριοὶ
τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ
ἀντιλήτωρ, μή δὲ γινώσκῃ τὸ οἰκίστημα
τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.
Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς
ἐξολοθροῦσιν, ἐν γῆ.
μὴ ἐξαλειφθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (αὐτοῦ
Ἀναμνηθῆναι ἢ ἀνομία τῶν ποτίρων
ἐν θυμῷ κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθῆναι, γενηθήσεται
ἐν θυμῷ κυρίου διαψῆσθαι, (τῶσιν
καὶ ἐξολοθροῦσιν ἐκ γῆς
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἀνθ' ὧν οὐκ
ἐμνήσθη, ποιῆσαι ἕλεος,
καὶ κατελίψειν ἀνθρώπων
πένιτα καὶ πτωχόν, καὶ κατεφυγμένον
τῆς καρπῆς τῶν βλαστῶσιν. Καὶ ἡ ἀπίστος
κατάρων καὶ ἡξί αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀλογία,
καὶ μακροθυῖαται ἀπ' αὐτοῦ.
Καὶ ἐκδύσατο κατάρων ὡς ἱμάτιον,
καὶ ἐσπῆλθεν ὡς ἕλπις ταῖς ἐκκαταῖς αὐτοῦ
καὶ ὡς ἕλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.
Γενηθήτω αὐτῷ, ὡς ἱμάτιον (σφῆτοι
ὁ περιβάλλεται, καὶ ὡς ζώνη καὶ διασ
περιζώνεται. Τοῦτο τὸ ἔργον
τῶν ἐγθροβαλλόντων με παρὰ κυρίου,

وشيوخ
 محبتى بقذاقم عليهم
 خا كيا الشيكان فليقف
 عن ايديهم اذ احوكم
 يخرج مخصوما صلاته
 تصير الي حنكته
 ايامه تكون قصيره
 ورياسته تصير الي غيره
 تكون بنوه ايتاما
 وامراته اولاده
 وتزحج اولاده
 ويتصدقون ويديفون
 من مساكتهم يجوز
 مفروضه كل شيء له
 تختف الغربا
 جميع غناه ولا يكون له
 ناصر ولا من يتراف
 علي ايتامه
 وتسا كل دريتهم
 ويحيا اسمه
 من جيل واحده
 وتذكر ايام ابايه
 امام الرد ولا تسمى حنكته
 امه وتكون
 امام الرب في كل حين
 ويبعد من الارض
 ذكره لانه لم
 يدكر ان يعمل خيرا
 كره المسكين والبايس
 والحزين القلب
 لدميته احد
 اللغات فلندركه
 ولم يشا البركات
 فلندعه عنه ليس
 اللغه كالردا وخذ خلد في
 جوادته مثل الما
 وكالدهن في عكامه
 تكون له مثل الردا
 اذا اشتمل به ومثل الانكفا
 التي يشد بها حنكته
 في كل حين هذا اخبرا

طيبه او سيئه
 يلقا درهميات اسع على
 ربيعه او سيمناه يكرم
 على يمينه : فاحسنه
 يظن حبيب او صديق
 تيسر له الحنكته
 يحون يمينه كليلان
 مدين ستمه يبيت او حنون
 يرون فبني يرمون
 ايامه ايامه ايامه
 ومثل اولاد بلون بنوه
 وشيلون وبعون من هون
 صديقون : يرفد
 مرفقا لكل حنكته
 ويحون نون
 ليعونه : لا يهني له
 يندى حسده ولا يهني
 حنكته على يمينه
 يمينه سفيه
 لا يسمعه في
 حنون يرمم سفيه
 يندى عرفت انكره
 قدس في حنكته امه
 لا تسمى : يحون
 لكل ميمه في حنكته
 ويشي حنكته
 حنكته : مطول ولا
 يندى لمعقد سفيه
 ولا في حنكته
 ولا يندى
 لبقا لا يكتله : ودرهم
 لوسا واتهم على
 ولا ايتهم في حنكته
 ودرهم ميمه
 ولبس لوسا في حنكته
 وعلت في حنكته
 في حنكته في حنكته
 حنكته في حنكته
 حنكته في حنكته
 حنكته في حنكته
 حنكته في حنكته

bono, & odium
 pro dilectione, irruat super
 eum peccator. & satanas stet
 super dexteram eius. Cum iudicatur
 exeat condénatus, & oratio eius
 fit ad peccatum.
 Sint dies eius pauci,
 nūq̄ ānoꝝ eius hfditate acgrat alius.
 Sint filii eius pupilli
 & vxor eius vidua.
 Vagatione vagentur filii eius
 & petant & inquirant que fuerint
 defolationes eorum. Colligat
 fiscus omnia que ipsius sunt,
 & consumant extranei
 labores eius. Non sit illi
 adiutor misericors, & non sit
 qui misereatur pupillis eius.
 Sit finis eius
 ad interitum in generatione
 altera deleatur nomen eius.
 Cōmemoretur iniquitas patris eius
 ī cōspectu DEI & iniqtas matris eius
 non deleatur. Sint
 in conspectu verbi DEI semper,
 & deleatur de terra
 memoria eorum. Quoniam non
 meminit facere benigne,
 & persequitur hominem pauperem
 & mendicum & compunctum
 corde ad internitionem. Et dilexit
 maledictionem & veniet super eum
 & non voluit benedictionem
 & elongabitur ab eo. (mentū,
 Et indutus est ma'edictionē sic vesti
 & intravit quasi aqua in corpus eius,
 & sicut oleum in membris eius.
 Sit ei sicut vestimentum
 copertionis, & cinctorium quo semp
 cingitur. Hec est hereditas
 detrahentium mihi apud DEVM,

והזכרם רע על
נפשי ואמה יהיה
אדני עשה אמי
למען שמך כי טוב
חסדך והצילני
כי עני ויבבון
אנכי ולפי חללי
בקראתי כי
בנתיבותי נהלתי
ונגדתי בארצה
כרתי בשלל מצום
ויבשרי כהש משמן
ואני הייתי חרפה
להם כי אני
יגעון אשם
עזרי יהוה אלהי
הושיעני כחסדך
ודעו כי ידך זאת
אמה יהוה עשימה
יקללו המה ואמה
תבדד קמי ויבשו
ועבדך ישמר
יבשו שוטי
כלמה מעט במעיל
בשמים אודה יהוה
מצד כפי ובחוד
רבנים אהללנו
כי עמדי לא ימין
אביון להושיע
משפטי נפשי
קי לדוד
מומו
נאם יהוה לאדני
שב לאמי
עד גאיתי
אניב והיום
לתיב
משה צדק ישלח
יהוה מציון ויה
פקד בניב
עמך נדבר

& qui loquuntur malū cōtra
aīam meā. Tu autē DEVS
Deus fac mecum
pp nomen tuū, qm̄ bona est
misericordia tua libera me.
Quoniam egenus & pauper
ego, & cor meū vulneratū ē
intrinsicus. Quasi vmbra
cū inclinatur abductus sum,
& excussus quasi locusta.
Ge.m. vacillauit a ieiunio
& ca.m. macilē. absq̄ pigue.
Ego aut̄ factus sum opprobriū
eis, videntes me
mouerunt caput suū. (meus
Adiuua me DEVS Deus
salua me fm̄ misericordiā tuā.
Et sciant qm̄ plaga tua hec,
tu DEVS fecisti eam.
Maledicent illi, & tu (dent,
bñdices, ifurrexerit & cōfun
seruus autē tuus letabitur.
Induantur aduersarii mei
ofusione, opianē (bor DEO
qm̄ toga ofusiōe sua. Cōfite
vehemētī ore mō, & ī medio
multorum laudabo eum.
Quoniam stabit a dextris
pauperis, vt saluet
a iudicibus animam meam.
CX. A. Davidis.
Psalmus.
Dixit DEVS domino meo,
fede ad dexteram meam.
Donec ponam
inimicos tuos, scabellum
pedum tuorum. (mittet
Virgam fortitudinis tue ec
DEVS ex sion, dominare
in medio inimicorū tuorū.
Populus tuus voluntarij

& qui loquuntur mala aduersus
animam meam. Et tu domine
fac mecum
ppter nomen tuū, q̄a suavis est
misericordia tua. Libera me
quia egenus & pauper
sum ego, & cor meū turbatū ē
intra me. Sicut vmbra
cum declinat ablatu sum,
& excussus sum sicut locuste.
Genua mea infirmata s̄t a ieiunio
& caro mea imutata ē ppoleū.
Et ego factus sum opprobrium
illis viderunt me
& mouerunt capita sua.
Adiuua me domine Deus meus
saluū me fac pp misericordiā tuā.
Et scient quia manus tua hec,
& tu domine fecisti eam.
Maledicent illi & tu
bñdices, q̄ surgūt ī me ofundāt
seruus autem tuus letabitur.
Induantur qui detrahunt mihi
pudore, & opiant (fitebor dño
sicut diploide ofusione sua. Cōc
nimis in ore meo, & in medio
multorum laudabo eum.
Quia astitit a dextris
pauperis. vt saluam faceret
a persecuentibus animam meā.
CIX. Psalmus
ipsi David.
Dixit dominus domino meo,
fede a dextris meis.
Donec ponam
inimicos tuos scabellum
pedum tuorum.
Virgam virtutis tue emittet
dominus ex sion, dominare
in medio inimicorum tuorum.
Tecum principium

η τῶν λαζούρων πονηρὰ κατὰ
τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ κύριε
κύριε ποιήσον μετ' ἐμοῖ,
ἵνα κεν τὸ ὄνομα τοῦ σου, ὅτι χρηστὴ
τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαι με
ὅτι πτωχὸς ἢ πένυς
εἰμι ἐγώ, ἢ ἡ καρδίαν μου ταρακτῶ
ἐντόσμον. Ὡσεὶ σκία
ἐν τῷ ἐκκλῆναι αὐτῶν ἀντήρηθῆναι,
ἐξέτινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.
Τὰ γόνατά μου ἠδένθησαν ἀπὸ νηστείας,
ἢ ἡ πᾶρξ μου ἠλλαώθη δι' ἔλεός σου
κατὰ ἐγρηθήτω ὄψις
αὐτοῖς, ἔδουλε,
ἰσάζουσαι κεφαλὰς αὐτῶν.
Βοηθήσομαι κύριε ὁ θεός μου,
ἢ σώσω με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεῖρ σου αὐτῶν,
ἢ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν. (τῶσαν,
καταρῶσονται αὐτοῖς, ἢ σὺ (χωθῆς
ἀλογίης. Οἱ ἐπὶ φημισαίμοι αἰσ
ὁ δὲ δουλοῦ σου ἀσφραγίσεται
ἐν λυσία δάσασαι αἱ ἐν διαβάλλοντες με
ἐν τρωθῆν, ἢ περιβαλεῖσθε (ματῶ κα
ὡς διπλασιασὸν αὐτῶν, ἐξομοζοῦσθε
σφύρα ἐν τῷ τόματί μου, ἢ ἐν μέσῳ
παυδῶν αἰνεῖσθε αὐτόν.
Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν
πένης, τοῖς σώσασαι
ἐκ τῶν κατὰ δεικόντων τῶν ψυχῆς μου
ρθ. Υαλμός
τῷ Δαβὶδ.
Εἰπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου,
κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως αὐθῶ
τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου.
Ῥαβδον δυνάμεως ἐξαποσελθεῖ
κύριος ἐκ σιών, καὶ κατὰ κυρίῳ
ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
Μετὰ σοῦ ἢ ἀρχῆ

A. Ex commentariis R. Isaac arama i librū geneleos, in expositōe capli. xlyii. uel circa, ubi fit sermo de loco q datus est Iaacob i quo comode hitare posset.

פרחם משחר לך טלילותיך לא מענו אדם ונביא שיתנבא ימותו קודם ילדת אביו ואמו כי אם בשית צדקו ולזה רפו פרחם משחר לך קודם שיברא רחם יולדתך נתנבא יולדתך ולזה רפו לפני שמש עין שמש כי אפילו קודם בריאת השמש היה תוק זקנים שבו שופשיחנו והיה יושב בימין האל והיהוא שאמר שכל מיני ואמר נכ והוכן בחסד כסא וישב עליו נאמת .i. De uulua bona annūciatio, siue ortus est, siue ex aurora, tibi ros, siue terminus adolefcētie, siue natiuitatis tue Non inuenimus hominem etiam prophetam cuius pphetata sit natiuitas, ante natiuitatem patris & matris, nisi tātūmō MESSIAM iustum nostrum, & propterea dicit a uulua euāgelizatus est tibi terminus natiuitatis tue, hoc est anteq̄ crearetur uulua genitricis tue, pphetata fuit natiuitas tua. Et huic concinit illud, ante solem filius nomen eius, cuius sensus est, quod anteq̄ crearetur sol subsistēs ac firmum erat, nomen MESSIE nostri, & se debet ad dexterā Dei. Et hoc est q̄ dicit sede a dextris meis. Et alibi dicit, cōcinnabit misericordia solū, & se debet super illud ueritate.

Psalmi. cxl. A. Ex commentariis R. Isaac ben schola.

ראשית חכמת יראת יי שכל טוב לכל עושותם תהלתו עוסדות לעד תחכמה אשר רפו אליה בזכוק הזה כי היא החכמה אשר מאין תפאז והיא הנדמות גפולת ברא שית רל באות היות ואפרו אל תקרא בית אלא בית שג בחכמה יגנה בית והפדת הואת פכוסת ונעוסת בחותם העלוסת פתפתת כענין שנתוערפה מצנין כלה ומעוף השמים נסתרה אמר אלהים מבין

& loquentium malum aduersus animam meam. Et tu DEVS Deus operare mihi pp nomē tuū, iuxta benignitatē tuam, & misericordiam tuam libera me. Quoniam egenus & pauper ego & cor meum conturbatum est in me. Sicut umbra cum declinat ablatus sum, fugatus sum sicut locusta. Genua mea infirmata sunt a ieiunio & caro macillenta absq̄ pinguedine. Et ego fui opprobrium eis, & viderunt me & mouerunt capita sua. Adiuua me DEVS Deus meus, salua me fm misericordiam tuam. Et sciant quia percussio tua hec, tu DEVS fecisti eam. Maledicent illi & tu benedices, insurgent & confundētur, seruus autem tuus letabitur. Induantur detrahentes mihi pudore & cooperiantur sicut clamide confusione sua. Confitebor DEO multum in ore meo, in medio sapientum laudabo eum. Quoniam stabit ad dexteram pauperis ut redimat a iudicibus animam meam.

CX. Per manum Daudis.

Laudatoria. Dixit DEVS i verbo suo, quod daret mihi dominationem eo quod federim ad discendam legem, dextera mea expecta, donec ponam patronos inimicitie tue supedaneū pedū tuorū. Virgam fortitudinis tue mittet DEVS ex cion, & dominaberis in medio patronorum inimicitie tue. Populus tuus domus israel, q̄ incūbūt

וימללן פִּינֵן עַל- נפְשִׁי : וְאֵתְּ יְיָ אֱלֹהִים עֲבַדְתִּי מִן כְּבִלֵי שִׁמְדֵי הַיָּד הַיְמָנִית וְהַיְשִׁיבָה אֵינִי וְהַלְבֵּדִי שִׁפְי פְּגוּמֵי הַיָּד-הַיְמָנִית בְּעֲלִיזוֹתַי אֲחַנְּמָרָה אִשְׁלִטְלָה הַיָּד גְּדוֹנָה : רַכִּיבִי אֶתְקַלֵּי מְצוּמָה וּבִשְׂרָף פְּתַח מַלְמָתִי פְּטִים : וְאֵמָה הַיָּמִית קִלְנָה לְיָדַי וְיִרְמִיזוּ יְיָ יִטְלִטְלוּ רִשְׁתֵּי-הָעֵין סַעֲדֵי-בָרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵי פְּרוּק יְיָ הַיָּד חִסְדֵּךְ : וְיַדְעוּן אֲרוּם מַחְרַדְךָ דָּא אֵת יְיָ עֲבַדְתִּי : יִטְיִטְוּ הַיָּנִין וְאֵת תְּבַדְדֵּי יְיָ וְיִבְהַתוּן וְעַבְדֵּי יְיָ : יִלְבְּשׁוּן סוּטְרֵי כִּסּוּפָא וְעֵטְפוּן הַיָּד מְעִילָא בְּהַתְהוּן : אֲהוּדְרָה יְיָ לְחַוָּא פְּפוּקִי וּבְמַעַע חֲכִימֵי אֲשֵׁפְרָה : אֲרוּם יִקְוִים מִן יְמִינָא וְהַשִּׁיבֵנִי לְמַפְרוּק מְמַדִּינִי נַפְשִׁיחָי :

על יד הוד

וּשְׂפָחַת אֵת יְיָ בְּמַמְרָה לְמִימֵן לִירְבֻּנְתָּא חֲלוּף דִּיתִיבֵר לְאוּרָפִין אֲרִיזִית יְמִינִי אוּרְיָךְ עַד דְּאֲשׁוּי בְּעַלְיָךְ דְּבַבְךָ כְּבִישׁ לְרַעְלוּךְ : חוּרָא דְעוֹשְׁבֵךְ יִשְׁדַּךְ יְיָ מַצִּיּוֹן וְהַתִּירָה יְיָ פְּמַעַע בְּעַלְיָךְ דְּבַבְךָ : עֲפַךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְּבַדְּכִין

والدين ينطقون بالسيات على نفسي وادت ياربي واله اصبح معي رحمة لاجل اسمك لان رحمتك يارب ذي سا بقده نجني قاني مسكين يا يسر وقد جزع قلبي يا كني وانا مثل الافى يا ميلانك اذهب وكا اراذ نقصد ركبا يد ضغتنا من الصوم وتغير جسدي لعدم الدهن كرت لهم معيره نكروا الي وهزوا روسهم اعنني ياربي والهي وخلصني بقدر رحمتك وليعلموا ان هذا هو يدك وادت يارب صنعها لهم يلعدون وادت تبارك القايمون على فليخزوا واما عبدك فتفرح اماكرون بي بلبسون هوادا يشتملون بالجزد كالرذا اشكرت يارب جدا اسبحك في الاملا لا نه قام عن يمين المسكين وخلصني من الدين يكلبون نفسي المزور

الذاسع والمايه قال الرب لربي اجلس عن يميني حتى اضع اعداك تحت موكبي قدمك يرسل لك الرب من كهيون قضيت قوه وتملك على اعدائك تكون معك الرياسه

ה ביום in die
 ב ביריבך virtutis tue,
 ב ימי קדש in decoribus sanctorum
 מ מרחם ex matrice
 ב משרתך ab aurora, tibi
 טל ילדותך ros adolescentie tue.
 נשבע יהוה ולא
 ינחם אמה כהן penitebit eum, tu es sacerdos
 לעולם על דברתי in eternum propter verbū
 מלכי צדק Malchicedec.
 אדני על ימיני Dominus a dextera tua.
 מחץ ביום אפיו percussit in die furoris sui
 מלכים reges. Iudicabit
 ב גוים in gentibus,
 מלצו עוונות plena cadauera,
 מחץ ראש על ארץ percutiet capita in terra
 רבתי multa.
 מנורול פיה De torrente in via
 ישבע bibet,
 על כן ירם ראש propterea exaltabit caput.
 קיא הללויה CXI. Alleluia.
 אודה יהוה בכל Confitebor DEO in toto
 לבב בסוד ישראל corde, in secreto rectorum
 ועדה גדולתם & congregatione. Magna
 מעשה יי דחשים opera DEI, exquisita
 לכל חפצי הים in cunctis voluntatibus eius.
 יהוה Confessio
 ויהוה פועלו & decor opus eius,
 ודקתו ועומדת & iustitia eius perseverans
 לעד : זכר עשה semper, Memoriam fecit
 לנפלאותו חסדו mirabilem suorum, clemēs
 ורחם יהוה טרח & misericors DEVS. Escā
 נתן ליראיו זכור dedit timentibus se, memor
 לעולם בריתו כח erit i sēpitnū pacti sui. Fōtē
 מעשה יהוה גדו opus suorum annūciabit (tudie
 לעמו להם להם populo suo, vt det eis
 נחלת גוים : מעשה hereditatē gentium. Opus
 ידו אמת ומשפט māuū eius veritas & iudiciū,
 נאמנים כל פקודיו fidelia omnia mandata eius.
 סמכים לעד Firmata vsq; in
 לעולם עשויים sempiternum, facta

in die
 virtutis tue
 in splendoribus sanctorum,
 ex utero
 ante luciferum
 genui te.
 Iuravit dominus & non
 penitebit eum, tu es sacerdos
 in eternum s̄m ordinem
 Melchisedech.
 Dominus a dextris tuis,
 confregit in die ire sue
 reges. Iudicabit
 in nationibus
 implebit ruinas,
 conquassabit capita in terra
 multorum.
 De torrente in via
 bibit,
 propterea exaltabit caput.
 CX. Alleluia. Aleph.
 Cōfitebor tibi dñe. Beth, i toto
 corde meo in consilio iustorum
 & cōgregatione. Gimel. Magna
 opera domini. Daleth, exquisita
 in omnes voluntates eius.
 He. Confessio
 & magnificentia opus eius,
 Vau. & iustitia eius manet
 i sc̄lm sc̄li. Zain. Memoriam fecit
 mirabiliū suorum. Heth. misericors
 & miserator dñs. Teth. escam
 dedit timentibus se. Iorh. Memor
 erit i sc̄lm testi sui. Caph. ututē
 operum suorum annūciabit
 populo suo. Lamed. Vt det illis
 hereditatē gētium. Mem. opera
 manuū eius veritas & iudiciū.
 Nun. Fidelia oīa mandata eius.
 Samech. confirmata in
 seculum seculi. Ain. facta

εν ημέρα
 της δωαμεώσου,
 εν ταῖς λαμπρότησι των ἁγίων σου.
 Ἐκ γαστροῦ
 πρὸ ἕως φόρου
 εἰγέννησα σε,
 ὡμοσε κύριος ἢ ὄν
 μεταμελήσειται. Σὺ κερύς
 εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν ταξίην
 μελχισεδέκ.
 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου
 συνέλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ.
 βουλή. Κριεῖ
 ἐν τοῖς ἔθνεσι,
 πληρώσει πτώματα,
 συνέλασεν κεφαλὰς ἐπὶ γῆς
 ποταμῶν.
 Ἐκ χειμᾶρος ἐν ὄσῳ
 πίεται,
 διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλῆς
 ρί. Ἀλληλουία.
 Ἐξομολογήσομαι σοὶ κύριε ἐν ὄσῳ
 καρδίᾳ μου, ἐν βουλή ἁδίων
 ἢ συναγωγῆ. Μεγαλα,
 τὰ ἔργα κυρίου, ἐξῆρημένα
 εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ
 Ἐξομολογήσεις
 ἢ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,
 ἢ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μέγα
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ αἰῶνος. Μηνια
 ἐπαύσατο τὴν θαυμασίω αὐτοῦ. Ἐλεήμων
 ἢ οἰκτιρῶν ὁ κύριος, τροφὴ
 ἴσλακε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσθαι
 εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, ἵνα χύνη
 ἔργων αὐτοῦ, ἀντίφλε
 τῶ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δουλοῦ αὐτοῦ
 κληρονομίαν ἔθνων, ἔργων
 χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια ἢ κρίσις.
 Γισαὶ παύσαι ἐν ἐντολαὶ αὐτοῦ,
 ἐσηρήμενοι εἰς
 τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένοι

באמת וישר פיה
שלהל עמו צדק
לעולם פרו
קדוש ונורא שמו:
ראשית חכמת
יראת יהוה שכל
טוב לכל עשיהם
יהיה עמדת לעד:
קיב הללו יה
אשר איש יראת
יהוה כמצורנו
חפץ מאדו ופיו
בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יבדו:
הון ועשר בביתו
ועקרו עמדת לעד
זרע פרוש או
לישרים וזמן
ורחמים ועדק:
טוב איש וזמן
ומלוה יכלכל
דבריו כמשפט
כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה
צדק משפט
רעה לא ירא נכון
לבו בטח ביהוה:
סמוך לזכו לא
ירגז עד אשר
יראה בצרו ופיו
נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד
קרתו מתכבד
רשע יראה וכעס
שנוי יחוק ונפש
האמת רשע ימאנו:
קיב הללו יה
הללו עבדי יהוה
הללו את שם יי
יהי שם יהוה
מבורך מעתה ועד

i iutate & eqtate. Redēptōē
misit populo suo, mandauit
in eternum pactum suum.
Sāctū & timēdū nomē eius,
A. principium sapientie
timor DEJ. Intellectus (illa.
bono iest cūct's q opant fm
Lauseius pseuerat iugiter.
CXII. Aleluia.
Beatus vir qui timet
DEVM, in mandatis eius
volet nimis. Potens
in terra erit semen eius,
generatio rectorū benedicet.
Substātia & diui. i domo eius,
& iustitia eius pseuerās sēp.
Resplēdit in tenebris lumē
rectis, clemens
& miserator & iustus.
Bonus vir & clemens
& cōmodans, dispensabit
verba sua in iudicio.
Quia i etnū nō cōmouebif,
in memoria sempiterna erit
iustus, Ab auditu
malo non timebit, paratum
cor eius confidens in DEO.
Firmum cor eius non
timebit, donec (perfit
aspiciat i eos q agūt eū. Dis
cedit pauperibus
iustitia eius pmanet i etnū,
cornu eius exaltabit in glia.
Impius videbit & irascetur,
dētibo suis frēdet & tabescet
desideriū impiorum peribit.
CXIII. Aleluia.
Laudate serui DEI,
laudate nomen DEI.
Sit nomen DEI
benedictum ex nunc & vsq

i verita. & eqta. Phe. Redēptōē
misit dñs pplō suo. Zadic, man
in eternū testamētū suū. (dauit
Coph. Sāctū & tribile nomē eius,
Res, initium sapientie
timor dñi. Sin. Intellectus
bonus oibus facientibus eum,
Thau, laudatio eius manet i se
CXI. Alfa. culū scfi.
Aleph. Beatus vir qui timet
dominū, Beth. in mādati eius
volet nimis. Gimel. Potens
in terra erit semen eius,
Daleth. gnatio rectorū bñdicet.
He. Gl'a & diuitie i domo eius,
Vau. & iusti. eis māet scīm scfi
Zain. Exortū est i tenebris lumē
rectis, Heth. misericors
& miserator & iustus.
Teth. Iocundus homo q miset
& cōmodat, Ioth. disponet
sermone suos in iudicio,
Caph. ga i etnū nō cōmouebif.
Lamed. In memoria etna erit
iustus, Mem. ab auditione
mala non timebit, Nun. Paratū
cor eius sperare in domino,
Samec. cōfirmatū ē cor eius, n
cōmouebitur, Ain. donec (psit
despiciat inimic. suos. Phe. Dis
cedit paupibus (culū seculi,
Zadic. iustitia eius manet in se
Coph. cornu eius exaltabit i glia
Res. Peccator videbit & irascet
Sin. dētibo suis fremet & tabe.
Thau. desiderū pcōrū peribit.
CXII. Alleluia. Alleluie.
Laudate pueri dominum,
laudate nomen domini.
Sit nomen domini
benedictum, ex hoc nunc & vsq

εν αληθεια η δδουτητι. Αντρωπιη
απεισθη τω λαω αυτου. Εκτιλατο
εις τον αυγα διαθηκω αυτου,
αγιος η φοβερου το ονομα αυτου.
Αρχη σοφιας,
φοβος κυριου, συσκεσι
δε αγαθη παση τοις παιουσι αυτην.
η ανισι αυτς βενδ εις τον αυγα τος
ρια. Αλληλουια. (αιωγος.
Μακαριος ανηρ οφθαλουμης
τον κυριου, εν ταις εντολαις αυτου
θελοσφ σοφια. Διατανη
εν τη γη εσαι το σπερμα αυτου,
γληια σβειωυ αλογηθησεται.
Δρεα η πλουτος εν τω οικω αυτου,
η ηλικασουνη αυτς μενδ εις τ) αυγα
Εξμετφλεν εν σκοτφωσ (το αιωγος.
τοις Δδουσι, ελεμων
η οικτιρωμω και δικαιο.
Χρησος ανηρ ο οικτειρωσ
και κυχρω, οικογομψει
τους λογους αυτου εν κριση,
οτι εις τον αυγα ουσολαθησεται.
Εισμημοσων αιωγιου εσαι
δικαιοσ, απο ακοησ
πονηρωσ ουφραθησεται. Ετι με,
η καρδια αυτου ελωι ζην ετω κυριου,
εσηρικτω η καρδια αυτου σμη
φραθηη, εωσ (κορτωσιη
ου ετωσθη ετω τους εχθρουσ αυτς. Εσ
ελωκι τοις πηνσιη, (το αιωγος.
η δικασουνη αυτς μενδ εις τον αυγα
Το κερασ αυτς υφωθησεται εν δρεη.
Αμαρτωλοσ ομεται η οριωθησεται,
τους οδλυτωσ αυτς βρυξη η τακισεται.
Επιθυμια αμαρτωλουσ ατωλησεται.
ριδ. Αλληλουια
Αινητε παιδεις κυριου,
ακηιτε το ονομα κυριου.
Ειν το ονομα κυριου
αλογημεγον απο του νυν η εωσ

بالعدل والصدق ارسل
 خلاصا لشعبه امر بعهد
 الى الابد
 اسمه قدوس ومخوف
 راس الحكمة
 هي مخافة الله او الفهم
 نافع لمن عمل به تمجيده
 خايم الى الابد
 المزمور الثاني عشر والمايه
 كوي للرجل الخائف من
 الرب المنسكب بوجاهه خدا
 زرعه
 جبل الابرار
 قويا على الارض
 ويكثر المال والغنى
 بيته عدله يدوم الى الابد
 اشرف النور في الكلمه
 للصد يقين الله الرب
 روف رحيم
 بار الرحيل الداح
 هو الذي يرحم ويقرض
 ويميز كلامه بالحف
 لا تحول الى الابد
 ذكر الصديق دايم
 الى الدهر من خير
 سولا يحشي قلبه
 مستعد للتوكل على الرب
 قلبه ثابت لا
 يخرج حبتين
 يكفر باعدايه ويفرق
 عكايه على اهل العاقه
 وبره يدوم الى الابد
 ذكره يعلو بالمجد
 ينظر الخاطي ويفظاظ
 ويصرا سدا نه وينغار
 شهوة الخاطي تبيد
 المزمور الثاني عشر والمايه
 سجدوا الرب يا عبيد
 الرب سجدوا اسم الرب
 مبارك فايكن اسم
 الرب من الان والى

فكوتها وتميها: فوركها
 تلتوا لعمية فكنو
 باليه كيميه
 قد نسا ودحا سمية:
 شير: حنميه
 دحلمه دي: سينيه
 טובا لدا: عوديه
 متسبه: كيميه: لعلميه:
 הללו יה
 טוביה: דברה: דחלה: ית-
 יל: פפיקודי:
 צבי: ל: ד: גיבר:
 באר: ית: ית: ית:
 פדר: מ: ית: ית:
 מ: ית: ית: ית:
 וכותיה: קיימה: לעלמין:
 דנה: פחשוכא: ג: ית:
 לת: ית: ית:
 ורחמיה: ו: ית:
 טוביה: ג: ית:
 ע: ית: ית:
 טוב: מ: ית:
 אח: לעלם: ית:
 לד: ית: ית:
 זכא: מ: ית:
 ב: ית: ית:
 לפיה: דחיש: במ: ית:
 ס: ית: ית:
 ית: ית: ית:
 ית: פורק: פ: ית:
 כ: ית: ית:
 וכותיה: קיימה: לעלמין:
 וקפיה: ית: ית:
 ו: ית: ית:
 ית: ית: ית:
 ר: ית: ית:
 הללו יה
 טוביה: ע: ית:
 ית: ית: ית:
 ית: ית: ית:
 ית: ית: ית:
 כ: ית: ית:

in veritate & equitate. Redemptionē
 misit populo suo, precepit
 in eternum pactum suum,
 sanctum & timendum nomen eius.
 Principium sapientie
 timor DEI, intellectus
 bonus omnibus qui se exercent in eis
 laus eius manet in eternam.
 CXII, Aleluia.
 Beatus vir qui timet
 DEVM, in mandatis eius
 expetit multum. Fortes
 in lege erunt filii eius,
 in generatione rectorum benedicetur
 Felicitas & diuitie in domo eius,
 & iustitia eius manet in eternum.
 Orietur in tenebris lumen
 rectis, clemens
 & miserator & iustus.
 Beatus vir qui miseretur
 pauperum & commodat eis,
 disponit verba sua quasi sententiam.
 Quoniam in eternum nō cōmouebit,
 ad memoriam perpetuam erit
 iustus. Ab auditu
 malo non timebit, paratum est
 cor eius sperans in verbo DEI.
 Firmat cor suum non
 timebit, donec (suis. Disperfit
 videat redēptionē in tribulationibus)
 pecuniam dedit pauperibus,
 iustitia eius manet in secula,
 fortitudo eius exaltabitur in gloria.
 Impius videbit & irascetur super eū,
 dentibus suis frendet & deficiet, A.
 desiderium impiorum peribit.
 CXIII. Aleluia.
 Laudate serui DEI,
 laudate nomen DEI.
 Sit nomen DEI
 benedictum, ex nunc & vsq

tractissimi, hic est De
 us, hec, n. oia presert
 dictio mean, & reperi
 tur in dictioe גראמיה
 berefit. i. in principio,
 hoc est in lra bet, & p
 pter ea dixerūt, ne uo
 ces illā bet, sed bait. i.
 domū, sicut dictū est.
 Sapiētia edificabit do
 mus, & pprietas hec ē
 copta & occulta atqz
 sigillata sigillo secreto
 rō, sicut dictū est. Cop
 ta ē & occulta abocu
 lioisum uiuētū, & ab
 aibus celoz abscondi
 ta. Et dicit. Deus itel
 ligit uias eius & ipse
 scit locū eius, ac sidi
 cat nullus pter eū scit
 semitas q̄ sculpe sūt
 in ea. Et ubiqz enu
 merauerūt sapiētes p
 prietas posuerūt eā
 q̄ principē sapiētiā,
 qm extrahit de fonte
 uite, & est principū ois
 numeri. Et dixerūt il
 lam esse ppriatē ite
 riorem, q̄ est exuberā
 tissima cris uena q̄ uul
 gus minerā uocat, &
 fōs sue emanatio i ea
 deprehēsa est, siqdē &
 argēti pfluētes uene
 sūt. Et dicit, q̄ qualis
 umbra sapiētie, talis
 & umbra argēti. Et
 authores sapiētie no
 minauerūt hanc inte
 riorem ppriatē mul
 tis noibus. Alii. n. no
 minauerūt eā coronā,
 q̄ singule pprietas
 coronent ab illa, & illa
 a singulis. Et alii noia
 uerūt eā an q̄ nullus
 sic q̄ imaginatione de
 prehendere eā possit,
 est. n. solo intellectu a
 tingibilis. Et huic al
 ludit q̄ dictū ē i mean,
 i. Vñ ueniet auxiliū
 meū, mean sigdē signi
 ficare uideēt qd incor
 poreum, abstractum,
 secretū & itelligibile
 Et si fueris fortunatus
 in dictis meis scies se
 creta mōtū altissimo
 rū, qm hec pprietas ē
 ueluti lux qua coronā
 tur oēs alie pprietas
 i uia lucis. Itaqz i hoc
 textu, aduerte pprie
 tatem hāc in dictioe
 principū, in qua cōti
 netur sapiētia. Dixe
 runt itaqz authores.
 Oēs pphete pphetis
 zauerūt in uisione nō
 lucida, Mosse uero pro
 phetauit uisione luci
 V in

עלם כבודו שמש
עד כבודו הליל
יהוה : רם על כל
גוים יהוה על
השמים כבודו :
כי ביהוה אלהינו
התנבא לשבת
המטפיל לראות
בשמים ובארץ :
מקום סעפרו על
באשפות ימים
אביון : להשיב
עם נדיבים עם
נדיבי עמו : ס
מושיב עק
עקר ה
הפיר גוים
הנבנים שמת
הללו יהוה :
קד בצאת
ישראל ממצרים
בית יעקב מעם
לועז : היתה יהודה
לקדשו ישראל
במסלולו : הים
ראת ויגוס הירדן
סב לאחור :
הרים גקד
כאלים נבעור
בבני צאן : מה לה
הים כי רתנס
הירדן סב לאחור
ההרים הוקת
כאלים נבעור
בבני צאן : מלפני
איון חלי הירדן
מלפני יאלוה יעקב
והפכי הצוד אגם
מים וקמיש
מעט מים :
קט לאלהינו :

f eternū. Ab ortu solis (nomi
vsq ad occasū eius, laudabile
DEI. Excelsus super omnes
gentes DEVS, supra
celum gloria eius.
Quis vt DEVS Deus nri,
qui altus ad sedendum
qui humilis ad videndum
in cellis & in terra.
Erigens de terra inopem,
de stercore eleuat
pauperē. Vt eū sedere faciat
cum principibus, cum
principibus populi sui.
Qui collocat
sterilem
in domo, matrem
filiorum letantem.
Alleluia.

CXIII. Cū egredereſ
israel de egypto,
domus Iacob de populo
barbaro. Fuit Iuda
in sanctificatione eius, israel
potestas eius. Mare
vidit & fugit, iordanis
conuersus est retrorsum.
Montes subfillerunt
quasi arietes, colles
quasi filii ouium. Quid est tibi
mare quod fugisti, (trorsū.
iordanis qd conuersus es re
Montes subsultasti
quasi arietes, colles
quasi filii ouium. A facie
domini contremiscit terra,
a facie Dei Iacob.
Qui ouertit petrā in stagna
aquarum, silicem
in fontes aquarum.

CXV. Nō nobis DEVS

in seculum. A solis ortu
vsq ad occasum, laudabile nomi
domini. Excelsus super omnes
gentes dominus, & super
celos gloria eius.
Quis sicut dñs Deus noster
qui in altis habitat,
& humilia respicit
in celo & in terra.
Suscitans a terra inopem,
& de stercore erigens
pauperem. Vt collocet eum
cum principibus, cum
principibus populi sui.
Qui habitare facit
sterilem
in domo, matrem
filiorum letantem.
Alleluia. Alleluia.

CXIII. In exitu
israel de egypto,
domus Iacob de populo
barbaro. Facta est iudca
sanctificatio eius, israel
potestas eius. Mare
vidit & fugit, iordanis
conuersus est retrorsum.
Montes exultauerunt
vt arietes, & colles
sicut agni ouium. Quid est tibi
mare quod fugisti, (trorsum.
& tu iordanis qd conuersus es re
Montes exultasti
sicut arietes, & colles
sicut agni ouium. A facie
domini mota est terra,
a facie Dei Iacob.
Qui conuertit petrā in stagna
aquarum, & rupem
in fontes aquarum.

Non nobis domine

του αιδου. Απο ανατολων ηλιου
μεχρι δυσμων, απητην το ονομα
κυριου. Υψηλος επι παντα
τα υψη ο κυριος, επι
τους ουρανοους η δεξα αυτου.
Τις ως κυριος ο θεος ημων,
ο εν υψηλοις κατοικων
η τα ταπεινα σφοδρα.
Εν τω ουρανω και εν τη γη,
ο ευερωγ απο γης πτωχον,
η απο κοπριος ανυψων
πεινητα. Του καθισαι αυτον
μετα αρχοντων, μετα
αρχοντων λαου αυτου.
Ο κατοικισων
εθρα
εν οικω, μητερα
επι τεκνας εφροισμενισω
Αληλουια.
ριγ. Εν εξοδο
ισραηλ εξ αιγυπτου,
οικου Ιακωβ εκ λαου
βαρβαρον. Εγρηθη Ιουδαεα
αγιασμα αυτου, Ισραηλ
εξουσια αυτου. Ηθαλασα
εισε η εφυγη, ο Ιορδανης
εστραφη εις τα οπισω.
Τα ορη ισχυρησαν
ωσει κρια, και εβουνοι
ως αρηα προβατων. Τισαι επι
θαλασα οτι εφυγη,
η συ Ιορδανη οτι εστραφη εις τα οπισω
Τα ορη οτι ισχυρησαν
ωσει κρια, η εβουνοι
ως αρηα προβατων. Απο προσωπου
κυριου ισταληθη η γη,
απο προσωπου του θεου Ιακωβ.
Το σπριψτος τω πετρας εις λιμνας
υδατων, η τω ακροτομου
εις πηγας υδατων.
Μη ημιν κυριε,

الابد من مشارف الشمس
 التي مغاربها تجار
 اسم الرب عالي
 على جميع الامم وعلى
 السموات تدبجته
 من مثل الرب الهنا
 الساكن في العلا
 يعاين • المتواضعين
 في السما والارض
 ويقهر المسكين من التراب
 برفع الفقير من
 الرذاله • ليجلسه
 مع الروسا مع
 روسا شعبه
 يقعد
 العاقر
 في البيت ام
 الاولاد بقر حينا
 الاليونا • المز مور الثالث عشر
 والمايه • عند خروج
 اسراييل من مصر
 وال يعقوب من شعب
 الجبركار يهودا من
 قدسه واسراييل
 هو سلكانه راه
 انبحر فهدرج
 الارضن التي وراحي
 رقت الجبال
 كالايابل والذلال
 كالاولاد النان فمالا
 ايها البحر هر بتوانت ايها
 الارضن حتى رجعت الي
 ورايد الجبال اذ رقت
 كالايابل والا كام
 كالاولاد النان تزلزلت
 الارض من قدام وجه
 الرب ومن امام كجه اله
 يعقوب الذي حول الحجره
 وجعلها
 واجحر الاصح
 يذابح
 ليسر لنا يارب

עלמא : ממדתה שמשא
 ועד ממעיה משבח ש
 די : ומא עלא
 עלמיה : על
 שמיה אקרוין :
 מאן פותיה די אלהא
 דגניה מהבית למיב
 דמפיד עיניה
 למיב : בשמיא וארעא
 מקים מן עפרא מסכינא
 ומקלקלה בים
 חסוכא : לאותניה
 עם דגרי בני ים
 דגרי בני יעמיה :
 מימיב דנ ישמא דניר
 דמילא לעקרא דהבא
 דמקא לאיני בנייה
 מליא אוכלוסין היד אימ
 דעל דגיא חדיא תלוליה :
 פסיק
 ישראל ממעריב
 בית יעקב מעמיה
 דברא יהות דנ ישמא דג
 יהודא חיה לקדיש ישר
 לטיא : ימיב
 אסתכל ומפד יודנה
 חר לאחוריה :
 טורי יב טפו
 היד דגרי גילמתה
 היד דגרי דעאן : מא לד
 ימא אתם טאפן יודנ
 תחור לאחוריה :
 טורי יב טפו
 דגרי גילמתה היד
 דגרי דעאן : מוקום
 קרים איתחלה ארעא
 מוקום אל דעקב
 דהפד טינה לארעא
 דמיה טמר
 לעיני דמין :
 לא מטולמיה :

in eternum. Ab ortu solis
 & vsq ad occasum eius laudabile nomē
 DEI. Excelsus super omnes
 populos DEVS, super
 celos gloria eius.
 Quis sicut ipse DEVS Deus noster,
 qui exaltat habitationē suā ad sedēdū
 demittit oculos suos
 vt videat in celis, & in terra.
 Erigens de puluere miserum,
 & de stercore exaltans
 egenum. Vt sedere eum faciat
 cum principibus, cum
 principibus populi sui.
 Qui habitare faciet ecclesiam israelis
 que similis est sterili degenti
 segregate ab hominibus domus sue
 plene exercitibus, sicut mater
 que letatur cum filiis suis Aleluia.
 CXIII. Dum exiret
 israel ex egypto,
 domus iaacob ex populo
 barbaro. Fuit ecclesia domus Iude
 vnita sanctis, israel
 potestatibus eius. Mare
 vidit & fugit iordanis
 conuersus est retrorsum.
 Montes resilierunt
 sicut arietes, colles
 sicut filii ouium. Quid tibi mare
 quod fugisti iordanis cur
 conuersus es retrorsum.
 Montes insiliistis
 sicut arietes, colles sicut
 filii ouium. Ab aspectu
 domini commota est terra,
 a presentia Dei iaacob.
 Qui conuertit petram in lacum
 aquarum, rupem
 in fontes aquarum.
 CXV. Non propter nos DEVS,

da & clara, sicut dictū
 est, & uisum est princi
 piū ei. Et sequitur ti
 mor Dei, & hoc insup
 declaratiū est princi
 pii sicut dictum est, &
 Deus fecit q̄ timerem
 a facie eius & sūt iste
 tres pprietates uocae
 te facies, cōtineturq̄
 inuicem una ab alia.
 Et dictū est. Pricipiū,
 sapiētia, timor Dei. Et
 dicit sapiēs pfecto ti
 mor Dei est sapiētia, &
 dictū est, ecce sapiētia,
 ecce intellecto. Ecce di
 dicisti quō tres iste co
 rone sunt una corona,
 unite unitate, admodū
 equali. Et sunt qd ele
 cūsimū, tresq̄ firmi
 tates qbus firmat mū
 dus, suntq̄ luminaria
 ascēdētia, & supēni
 nētia, q̄ reliqua est
 intantū q̄ luce eoy cū
 cla illuminant. Et sūt
 uerba Dei uerba mun
 da & p̄ciosa, significa
 tio septē spicax. i can
 na una q̄ plene sunt &
 optime, & qm sunt li
 gamen unū forte atq̄
 inseparabile oēs cōpre
 hendunt in unū, sicut
 dictum est. Intellectus
 bonus oibus faciētib
 ea. i. illis q̄ intendūt in
 ea sicut et alibi dicit.
 Certe Deus fecit hō
 die, & dixit laus eius
 p̄seuerat iugiter, pp
 pprietatē interiorē q̄
 supra mēorauimus &
 etiā dicit. Timor Dei
 mundus p̄manet iugi
 ter, & dixit. Ipsa laus
 tua & ipse Deus tuus,
 Et intelligastu.
 Psalms. cxii.
 A. Ex commentariis
 R. Isaac ben schola
 רשע ירא ונעם שיני
 יתרוק ונפסתאות רשעיה
 האנד תפסוק תול דת
 לפדת חזין שלפתי כ
 הישע בועט ביסורין
 וחורק שיני כלי
 שבעת ופני זה תאות
 רשעים האנד ועל כיוצא
 בה נאמר כי יאליח
 חש אכלה הוא וממר
 חש לפני האנד וסבי
 ביונסערה פאר הריתם
 בדמין מה שפחת במסור
 חראסון רודע כי
 חכמות וחסדות
 ותאונות ותם שפן
 של חבת ושמן הוא י
 ופני זה הוא פועל בני
 רמותי במדת העריות
 V tui

לא לנו בידלשמך non nobis, sed nomini tuo
מִן כְּבוֹד עַל-מִסְדָּךְ da gloriā, propter
חֲסִידֶיךָ וְעַל-אֱמֻנָתְךָ: misericordiā tuā, & pp verita
לְמַת יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם, Quare dicunt gentes,
אֵי-הוּא אֱלֹהֵיהֶם: vbi nunc Deus eorum.
וְאֵלֵינוּ בְּשָׁמַיִם Deus autem noster in celis,
כִּלְאִשְׁרַחֲפָץ עָשָׂה: vniuersa que voluit fecit.
עֲצֵמֵיהֶם כַּסִּפְחוֹתָיִךְ Idola eorū argentū & aurū,
מַעֲשֵׂה יַד אָדָם: opus manuum hominum.
פִּה לָהֶם לֹא יִפְתָּח Os habent & nō loquentur,
עֵינַיִם לָהֶם לֹא videbunt. Aures habent
יִרְאוּ: אָזְנוֹת לָהֶם & non audient, nāsū
וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף habent & non odorabunt.
לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ: Manus habent & non
יִדְרֹגוּ וְלֹא palpabunt, pedes habent
יִמְשֹׁךְ רַגְלֵיהֶם & non ambulabunt, nec
וְלֹא יִהְיוּ בְּרַגְלֵיהֶם differtabunt in gutture suo.
וְלֹא יִגְוּ בְּגֻדְהֶם: Similes illis sūt,
כְּמַלְאָכָיִם יִפְעֹלוּ qui faciunt ea, omnes qui
עֲשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר confidunt in eis. Israel
בְּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל confidit i DEO, auxiliator eorū
בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם & protector eorum est.
וּמַגִּנָּם הוּא: Domus Aharon confidit
בֵּית אַהֲרֹן בְּטַח in DEO, auxiliator eorum
וּמַגִּנָּם הוּא: & protector eorum est.
יִרְאֵי יְהוָה בְּטַח Timentes DEVM cōfidunt
בֵּית יְהוָה עֲזָרָם in DEO, auxiliator eorum
וּמַגִּנָּם הוּא: & protector eorum est.
יִרְאֵי יְהוָה בְּטַח DEVS memor nūi bñdicet,
בֵּית יְהוָה זְכַרְנוּ יְבָרַךְ benedicet domui
יְבָרַךְ אֶת-בֵּית israel, benedicet
יִשְׂרָאֵל יְבָרַךְ אֶת- domui Aharon. Benedixit
בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרַךְ omnibus q timēt dñm, pusillis
יְרֵא יְהוָה הַקְּטָנִים & magnis. Addat
עִם הַגְּדֹלִים: יִסַּף DEVS super vos,
יְהוָה עֲלֵיכֶם super vos & sup filios vestros.
עֲלֵיכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם: Benedicti vos a
בְּרוּכִים יִהְיוּ לְהוֹיָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם DEO, qui fecit celum
וְאָרֶץ: & terram. Celum
שָׁמַיִם לִי וְאָרֶץ: celi domino, terram autem

nō nobis, sed nomini tuo
da gloriā, Super
misericordiā tuā & veritate tua,
nequando dicant gentes
vbi est Deus eorum.
Deus autem noster in celo,
oīa quecūq; voluit fecit. (rū,
Simulachra gētiū argētū & au
opera manuum hominum.
Os habent & non loquentur,
oculos habent & non
videbunt. Aures habent
& non audient, nates
habent & non odorabunt.
Manus habent & non
palpabunt pedes habent
& non ambulabunt, non
clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiant
qui faciunt ea, & omnes qui
confidunt in eis. Domus israel
sperauit i domino, adiutor eorū
& protector eorum est.
Domus Aaron sperauit
in domino, adiutor eorum
& protector eorum est.
Qui timent dñm sperauerunt
in domino, adiutor eorum
& protector eorum est.
Dñs memor fuit nūi, & bñdixit
nobis. Benedixit domui
israel benedixit
domui Aaron. Benedixit
omnibus q timēt dñm, pusillis
cum maioribus. Adficiat
dominus super vos, super vos
& super filios vestros.
Benedicti vos a
domino, qui fecit celum
& terram. Celum
celi domino, terram autem

μη, ἡμῖν, ἀλλὰ τῷ ὀνόματι σου
δοῦς δόξαν. Ἐπὶ
τῷ ἐλεῖσον ἢ τῇ ἀληθείᾳ σου,
μήποτε εἰπωσὶ τὰ ἔθνη,
ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν.
Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ
ἢ ἐν τῇ γῆ, πάντ' ὅσα θέλω εἰποι
τὰ ἑσθλά τ' ἐθνῶν, ἀργύριον ἢ χρυσόν,
ἔργα χερῶν ἀνθρώπων.
Ὅσους ἔχουσι, ἢ οὐκ ἀκούουσιν,
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ
ὄψονται. Ὅσους ἔχουσι,
ἢ οὐκ ἀκούονται, ῥίνας
ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφραμύσσονται.
Χεῖρας ἔχουσι ἢ οὐ
ἠλαφίσουσιν, πόδας ἔχουσι
καὶ οὐκ περιπατήσουσιν, οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ λαλήσει αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γέγοντο
ὁ παοῦντες αὐτοί, ἢ πάντες ὁ
πεπωθῆτες ἐπ' αὐτοῖς. Ὁ οἶκος ἰσραὴλ
ἠλπίσεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
Ὁ οἶκος ἀαρῶν ἠλπίσεν
ἐπὶ κύριον, βοηθὸς ἢ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
Ὁι φοβούμενοι τὸν κύριον ἠλπίσεν
ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
Κύριος μνηστὴς ἡμῶν, ἄλογος
ἡμῶν, ὁλοῦσε τὸν οἶκον
ἰσραὴλ, ἄλογος
τὸν οἶκον ἀαρῶν. Ἐυλόγησε
τῷ φοβουμένους τὸν κύριον, τῷ μικροῦς
μετὰ τῶν μεγάλων. Ἰσθλάει ἢ
κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς
ἢ ἐπὶ τοῦς υἱοὺς ἡμῶν.
Ἐυλογημένοι ἡμεῖς τῷ
κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς
τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν

נתן לבני אדם : לא המתים יהללו
יה ולא כלה ידה
חמה : ואני ונני
בבדך יה מעתה
ועד עולם יהללו יה :
קיו אהבתי כי
ישמע יהוה את
קולי הרונני :
כי הטה אתו לי
ובימי אקרס :
אפסוני הבל
מות ומצח שאל
מצאני צד
ונון ידמעה :
ובשם יהוה אקרא
אנא יהוה שלטה
נפשי : חנון יהוה
יצחק ודלהני
מרחם שפרפתאים
יהוה דלותי ויהוה
עשע : שובני
נפשי למחיהני
כי יגמל עלי בני :
כי חלצת נפשי
מפיות את עיני מן
דמעה את תל
מרחי : יתהלך
לפני יהוה בארצות
החיים : האמנתי
כי אדבר יהוה
עניתי מאד :
אני ידמתי
בהפה כל האדם
כחוב : מה אשיב
ליתתה כל תגמולה
עלי : כוס ישועות
אשא ובשם יהוה
יהללו יה :
נדרתי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמך

dedit filiis hominum.
Non mortui laudabunt
DEVM, nec oēs q descēdūt
in silentium. Sed nos
benedicemus DEO, a modo
& vsq̄ in seculum Aleluia.
CXVI, Dilexi qm̄
exaudiet DEVS,
vocem deprecationis mee.
Quia inclinauit aurē suā mihi,
& in diebus meis inuocabo.
Circūdederunt me dolores
mortis, & angustie inferni
inuenerunt me, angustiam
& dolorem reperi.
Et in nomine DEI inuocabo,
obsecro Deus libera
animā meā. Clemēs DEVS
& iustus, & Deus noster
mifericors. Custodit infīpētes
DEVS, attenuatus sum &
saluauit me. Reuertere
anima mea in requiem tuā,
quia DEVS reddet tibi.
Quia eripuit animam meam
de morte, oculos meos a
lachrymis, pedem meum
ob offēnsā. Deambulabo
coram DEO, in terris
viventium. Credidi
pp̄ qd̄ locutus sum, ego autē
afflictus sum nimis.
Ego dixi
in festinatione mea, oīs homo
mendax. Quid reddam
DEO, p̄ oībus que retribuit
mihi. Calicem salutaris
accipiam, & in nomine DEI
inuocabo.
Vota mea DEO reddam
coram omni populo eius,

dedit filiis hominum.
Non mortui laudabunt te
dñe, neq̄ omnes qui descēdunt
in infernum. Sed nos
q̄ viuimus bñdicim̄ dño, ex hoc
nunc & vsq̄ in seculum.
CXIII. Allā. Dilexi qm̄
exaudiet dominus,
vocem orationis mee.
Quia inclinauit aurē suā mihi,
& in diebus meis inuocabo.
Circūdederunt me dolores
mortis, & pericula inferni
inuenerūt me. Tribulationem
& dolorem inueni.
& nomen domini inuocaui.
O domine libera
aīam meā misericors dominus
& iustus & Deus noster
miseretur. Custodiēs paruulos
dominus, humiliatus sum &
liberauit me. Conuertere
anima mea in requiem tuam,
quia dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam
de morte, oculos meos a
lachrymis, pedes meos
a lapsu. Placebo
domino, in regione
vivoꝝ. Allā. CXV. Credidi
pp̄ter qd̄ locutus sum, ego autē
humiliatus sum nimis.
Ego dixi
in excessu meo omnis homo
mendax. Quid retribuam
dño, pro oībus que retribuit
mihi. Calicem salutaris
accipiam, & nomen domini
inuocabo.
Vota mea domino reddam
coram omni populo eius,

ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
Ὁυχοῦμαι ἀνεύουσι
κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβύτουσι
εἰς ἄδου. Ἀλλήμεις
ἔζωντες βλῶσιν τὸν κύριον, ἀπὸ
τοῦ νῦν ἕως τοῦ αἰῶνος.
ριε. Ἀλληλουία. ἤγαπησα, ὅτι
εἰσακούσεται κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Ὅτι ἐκλίπτο σου αὐτὸς ἐμοί,
ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι
Περὶ ἔχοντα ὠδύνας
θρόνου, κινδύω ἄδου
ἔυρον με. Θλίψιν
ἢ ὀδύνην ἔδρον,
ἢ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι,
ὡς κερὶ ψῦσιν
τὴν ψυχῆ μου. Ἐλέησον ὁ κύριος
ἢ δίκαιος, ἢ ὁ φίλος ἡμῶν
ἐλεῖ, φυλάσσων τὰ νήπια,
ὁ κύριος, ἐταπείνωθι καὶ
ἴσωσέ με. Ἐπίστρεψον
ψυχῆ μου ὡς τὴν ἀπαυτίτισον,
ὅτι κύριος ἔλεησέν με.
Ὅτι ἐξήλετο τὴν ψυχῆ μου
ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ
δακρύων, ἢ τοὺς πόδας μου
ἀπὸ ὀλισθήματος. Ἐυαρίστησον
ἐνώπιον κυρίου ἔνχαρος
ζώντων. ριε. Ἐπίστρεψον
διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ
ἐταπείνωθι σφάδρα μου
Ἐγὼ δὲ εἶπα,
ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πῶς ἄνθρωπος
ἔμεναι. Τί ἀντοπέδωσα
τῷ κυρίῳ περὶ πάντων, ὡς ἀντοπέδωσα
μα. Γοτῆριον σωτηρίου
λήψομαι, ἢ τὸ ὄνομα κυρίου
ἐπικαλέσομαι.
Τὰς δόχασα μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω,
ἐν ψυχῆ μου πάντοτε τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

קָרָב בְּעֵינֵי יְהוָה
הַמִּזְבֵּחַ לְחִסְדֶּיךָ
אֲנִי יְהוָה בְּיָמַי
עַבְדְּךָ יְהוָה
עַבְדְּךָ בְּדַאמְתָּה
פָּתַחְתָּ לְמוֹסְרִי
לֵךְ אֲנִי וְנָכְרִי
הוֹדֵה וּבִשְׁם יְהוָה
אֲקַרָא וְגִדְרָה לִיהוָה
אֲשֶׁלֶךְ בְּגִידֵי נָא
לְכָל עַמּוֹת בְּחַצְרוֹת
בַּיִת יְהוָה בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ יְהוָה
קִוּ הַלְלוּ אֶת
יְהוָה כָּל גּוֹתִים
שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִי
בִּי בְּבֵר עַל גּוֹ
חֲסִדוֹ וְאֱמֶת יְהוָה
לְעוֹלָם הַלְלוּ יְהוָה
קִוּ הַנֶּחֱדָה לִיהוָה
בִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ יֵאמֶר נְבִי
יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ וְאֱמֶת נְבִי
בַּיִת יְהוָה כִּי
לְעוֹלָם יִסְדּוּ
יֵאמֶר נָא יְהוָה
יִי כִי לְעוֹלָם
יִסְדּוּ
כִּדְמַעַר
קִרְאֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי
בְּמִרְחַב יְהוָה
לֵךְ לֹא אֶחָד מֵהֶם
עֲשֵׂה לִי יָדוּם
יְהוָה לִי בְּעֹצֵר
וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי
טוֹב לְחֲסוֹן
בְּיְהוָה כִּבְטָח
בְּיָדוּם
טוֹב לְחֲסוֹן בְּיְהוָה
כִּבְטָח בְּיָדוּם

preciosa in oculis DEI
mors sanctorum eius.
Obsecro DEVS quia ego
seruus tuus, ego
fuius tuus filius ancille tue
dissoluisti vincula mea.
Tibi sacrificabo sacrificium
confessionis, & in noſe DEI
inuocabo. Vota mea DEO
reddam in conſpectu
omnis populi eius, in atris
domus DEI, in medio
tui ierusalem Aleluia.
CXVII, Laudate
DEVM omnes gentes,
laudate eum omnes populi.
Quia roborata eſt ſup nos
miſericōdia eius, & v̄itas DEI
in eternum Aleluia.
CXVIII. Cōfitemini DEO
qm̄ bonus, quoniā in eternū
miſericōdia eius. Dicat nūc
iſrael, quoniam in eternum
miſericōdia eius. Dicat nunc
domus Aharon quoniam
in eternū miſericōdia eius.
Dicat nunc qui timent
DEVM, quoniam in eternū
miſericōdia eius.
Cum tribularer
i uocauī DEVM, r̄ſidit mihi
i latitudine DEVS. DEVS
pro me, non timebo quid
faciat mihi homo.
DEVS mihi auxiliator
& ego deſpicia odientes me.
Melius eſt ſperare
in DEO, quam ſperare
in homine.
Melius eſt ſperare in DEO,
quā ſperare in principibus.

preciosa in conſpectu domini
mors sanctorum eius.
O domine quia ego
seruus tuus, ego
seruus tuus & filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea,
tibi sacrificabo hoſtiam
laudis, & nomen domini
inuocabo. Vota mea domino
reddam in conſpectu
omnis populi eius, in atris
domus domini in medio
tui hierusalem.
CXVI. Alfa. Alfa. Laudate
dominum omnes gentes,
laudate eum omnes populi.
Qm̄ confirmata eſt ſuper nos
miſericōdia eius, & veritas dñi
manet in eternum. Alleluia.
CXVII. Alfa. Cōfitemini doc
bonus, qm̄ in ſeculū (mino qm̄
miſericōdia eius. Dicat nunc
iſrael qm̄ bonus, qm̄ in ſeculum
miſericōdia eius. Dicat nunc
domus Aaron, quoniam
in ſeculum miſericōdia eius.
Dicant nunc qui timēt
dominum, quoniam in ſeculum
miſericōdia eius.
De tribulatione
inuocauī dñm, & exaudiuit me
in latitudine dominus. Dñs
mihi adiutor, non timebo quid
faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor,
& ego deſpicia inimicos meos.
Bonum eſt confidere
in domino, quam confidere
in homine.
Bonum eſt ſperare in domino,
quam ſperare in principibus.

Τίμιος ἐνφῶτιον κυρίου
ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Ὡ κύριε ἐγὼ
δούλος σου, ἐγὼ
δούλος σου, ἢ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου,
διέρρηξας τὰς δεσμύμην.
Σαί θύσω θυσίαν
αἰέτως, ἢ ἐν ὀνόματι κυρίου
ἐπικαλισόμεθα. Τὸς ἀχάμετῶ κυρῶ
ἀπολαύω, ἐνφῶτιον
παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἐγὼ αὐλαῖς
ἴσκον κυρίου ἐν μέσῳ
σου ἱεροσολήμ.
ρις. Ἀλληλούια. Αἰνήτη
τοῦ κυρίου πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινεῖσατε αὐτὸν πάντες ἄλαιο.
Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐν ἡμαῖς, ἢ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
μείνη εἰς τὸν αἰῶνα. (κυρῶ ὅτι
ρις. Ἀλληλούια. Ἐξομολογήσατε τῶς
ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὲ (αἰῶνα
οἶκος ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὲ
οἶκος ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Εἰπάτωσαν δὲ πάντες οἱ φοβούμενοι
τοῦ κυρίου ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ
Ἐκ θλίψεως (σίμην
ἐπικαλεσάμενος τὸν κύριον, ἢ ἐπῆκουσ
εἰς πλατυσμόν ὁ κύριος. Κύριος
ἐμοὶ βοηθός, ἢ σὺφοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι ἀνθρώπου.
Κύριος ἐμοὶ βοηθός
κατὰ ἐπῶφομαι τοὺς ἐχθρούμην.
Ἀγαθὸν πεποιθέμενος
ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέμενος
ἐπ' ἀνθρώπου.
Ἀγαθὸν ἐλπίσει ἐπὶ κύριον,
ἢ ἐλπίσει ἐπ' ἀρχόντου

امام الرب كريم
 اصفيايه
 الاسم انا
 عبدك انا
 وابن امتك
 حلاله وثاقي
 ادع ذبايح
 الشكر وادعوا اسم
 الرب واو في الله
 ندور به
 جميع شعبه
 بيت الرب فيك
 اورشليم الليلويا
 السادس عشر واما
 الرب يا جميع الامم
 مجدوه يا جميع الشعوب
 فان رحمتك سابعه
 علينا
 يدوم الي الابد الليلويا
 المزمور السابع عشر واما
 اشكروا الرب فانه
 كالخ والي الابد
 رحمتك فليقل بيت
 اسراييل انه كالخ
 والي الابد رحمتك وليقل
 ال هرون انه كالخ
 والي الابد رحمتك
 وليقل
 الرب انه كالخ والي
 الابد رحمتك
 دعوت الرب عند
 حزقي
 لي واخرجني الي السعده الرب
 عودتي فلا خشى ما اذا
 يصنع بي
 الرب ذا صرحت وانا اظفر
 التوكل علي با عسايد
 الرب خير من التوكل
 علي الانسان
 والرحا للرب
 من الرحا للروسا

יְקִיר קְדוֹם יְיָ מִיְהוּדָה
 דְּמִשְׁכַּן לְרֵאשִׁית לֹדֹם יְיָ
 בְּבִעֲרֵי יְיָ אֲחִים אֲנִי
 עֲבָדְךָ יְיָ
 עֲבָדְךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 שְׂרִיתָא לְשׁוֹשְׁלוֹרֵי
 קְדוֹם אֲדַבַּח דְּבָר
 נִיבְסַתָּא וּבְשֵׁמֵךְ דִּי
 אִקְרָא : נִיבְרַח קְדוֹם יְיָ
 אִישְׁלֵי אִמְתִּי נִיבְרַח נִיבְרַח
 לְכָל עַמִּי : בְּדִרְחָא דִּי
 בֵּית מוֹקֵדֶשׁ אֱלֹהִים בְּמַעְרָא
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ יְיָ
 שְׁבַח יְיָ
 יְיָ כָּל עַמִּי
 שְׁבַחוּ יְיָ כָּל אֲמִינָא
 אֲחִים אֲבָר עַלְיָה
 טוֹבִיָּה וְקוֹשְׁטָא דִּי
 לְעַלְמָא הַלְלוּ יְיָ
 שְׁבַחוּ קְדוֹם יְיָ
 אֲרִיבֵי אֲחִים לְעַלְמָא
 טוֹבִיָּה : יְמַחוּ כְחֹז
 יִשְׂרָאֵל אֲחִים לְעַלְמָא
 טוֹבִיָּה : יְמַחוּ כְחֹז
 בֵּית אֲחֵינוּ אֲחִים
 לְעַלְמָא טוֹבִיָּה :
 יְמַחוּ כְחֹז יְחַלְיָה
 דִּי אֲחֵינוּ לְעַלְמָא
 טוֹבִיָּה :
 מִן עֲקָתָא
 קְרִיתִי יְיָ קָבִיל צְלוֹתִי
 בְּפִתּוּחַ יְיָ מִמְרָא דִּי
 בְּסֻעְדִי לֹא אֲחַל מִן
 יַעֲבִיד כָּל בְּרִי
 מִמְרָא דִּי לְמַסְעָתָא יְיָ
 וְאַנְּה אֲחֵמִי פוֹרְעוֹנָתָא
 בְּסֻבָּא : טָב לְמַתְרַחַץ
 בְּמִמְרָא דִּי מִן
 לְמַרְחֵץ בְּבֵרַת בְּשָׂא
 טָב לְמַתְרַחֵץ בְּמִמְרָא דִּי
 מִן לְמַרְחֵץ בְּכֹכְבֵי אֲ

Honorifica coram DEO, mors
 que infertur sanctis eius.
 Obsecro DEVS quia ego
 seruus tuus, ego
 seruus tuus filius ancille tue,
 dirupisti vincula mea.
 Coram te sacrificabo sacrificium
 confessionis, & in nomine DEI
 inuocabo. Vota mea coram DEO
 reddam, narrabo tunc mirabilia eius
 omni populo suo. In atriis
 domus sanctuarii Dei nostri, in medio
 tui ierusalem Aleluia.
CXVII. Laudate
 DEVM omnes populi,
 laudate eum omnes nationes.
 Quoniam roborata est super nos
 benignitas eius & veritas DEI
 in eternum. Aleluia.
CXVIII. Laudate DEVM
 quoniam bonus, quoniam in eternum
 benignitas eius. Dicant
 nunc israel, quoniam in eternum
 benignitas eius. Dicant nunc
 domus Aharon, quoniam
 in eternum benignitas eius.
 Dicant nunc qui timent
 DEVM, quoniam in eternum
 benignitas eius.
 De tribulatione
 iuocauit DEVM, exaudiuit orationem meam
 in latitudine DEVS. Verbum DEI
 in adiutorium mihi, non timebo quid
 faciat mihi homo.
 Verbum DEI in adiutorium mihi
 & ego videbo ultionem
 inimicorum meorum. Melius est confidere
 in verbo DEI quam
 confidere in homine.
 Melius est sperare in verbo DEI,
 quam sperare in principibus.

hebraice, uideť q cum
 uterq mundus crea
 tus sit. Verum cum
 hic p̄sens m̄dus crea
 tus est, & qm̄ litera
 a parte inferiori apta
 est, & clausa ab oibus
 lateribus, sic ois huius
 m̄di creatura descen
 dit ad infernũ. Et il
 lud modici apicis, quo
 una partium alteri
 coniungit, denotat ui
 uificatione siue resur
 rectionem mortuorũ.
 Mundus uero futurus
 creatus est cũ . Quã
 admodũ uero figurã li
 tere . curua est sic fa
 cies impiorum mundo
 uenturo erunt pallide
 & propter erubescen
 tiam recurue . Sermo
 alius, sicut litera . par
 ua undiqz est sic & im
 pii minimi uilesqz e
 runt in futurũ sicut dī
 ctum est . Deprimens
 arrogantiam hominis
 Cernēs autem Dauid
 duabus l̄ris istis, creaf
 se Deum sanctũ & be
 nedictum mundos du
 os cepit magnificare
 cũ eis & laudare Deũ
 dixitqz aleluia . i. laudate Deũ cu
 ius dictionis due ul
 time l̄re sunt . i. ioh̄e .
A. Interpretō arabica
 egyptia clarius sic h̄z
 مود قد يسيد
A. Paulus episcopus
 burgenis, refert sex
 psalmos hunc . f. & qn
 qz precedentes, apud
 hebreos magnũ & so
 lennem hymnum ap
 pellari, quem in neome
 nis & in tribus preci
 puis festis cum maiori
 celebritate quam cete
 ros hymnos canunt, &
 insuper moris eorum
 fuisse, nocte pasche
 sumpto paschali agno
 hunc hymnum recum
 bentes in mensa solē
 niter recitare. De quo
 uult & illud Matthei
 intelligi, & hymno di
 cto exierunt in montē
 oliueti.

: הַעֲלִיתָ נָא : prosperate obsecro.
 בְּיּוֹד הַפֶּנַּי Benedictus qui venit
 בְּשֵׁם יְהוָה in nomine DEI,
 בְּרַכּוּבְכֶם benediximus vobis
 מִפֵּי יְהוָה de domo DEI.
 יְהוָה Deus DEVS
 וַיִּלְחֹם & illuminabit nos,
 וַיִּלְחֹם ligate
 בַּע oblationem
 בַּעֲבָדֵי funibus,
 עַד קַרְנֵי vsq̄ ad cornua
 אֲלֵי altarís. (bor tibi,
 אֱלֹהֵי אֲמֵת וְאֹדֶרֶת Deus meus es tu & confitebor
 אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אֱלֹהֵי אֲבֹתָי
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Deus meus es tu & exaltabo te. A.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Confitebor DEO
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי quoniam bonus, quoniam
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי in eternū misericordia eius. in seculum misericordia eius.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי CXIX. B. Beati p̄fecti CXVIII. Allá. Aleph. Beati
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי in via, qui ambulat in via, qui ambulat (imaculati
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי in lege DEI. in lege domini.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Beati qui custodiunt Aleph. Beati qui scrutantur
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי testimonia eius, in toto testimonia eius, in toto
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי corde inquirent eum. corde exquirunt eum.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Nec enim qui operantur Aleph. Non enim qui operantur
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי iniquitatē, i. viis eius ambulauerunt. iniquitatē, i. viis eius ambulauerunt.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Tu mandasti, Aleph. Tu mandasti,
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי mandata tua custodiri nimis. mandata tua custodiri nimis.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Vtinā dirigantur Aleph. Vtinā dirigantur
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי vte mee, ad custodiēda p̄cepta tua. vte mee, ad custodiē. iustificatō.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Tunc non confundar Aleph. Tunc non confundar
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי cum perspexero ad cum perspexero in
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי omnia mandata tua. omnibus mandatis tuis.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Confitebor tibi in directōe Aleph. Cōfitebor tibi i directōe
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי cordis, cum didicero cordis, in eo q̄ didici
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי iudicia iustitiae tue. iudicia iustitiae tue.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי Precepta tua Aleph. Iustificaciones tuas
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי custodiam, ne custodiam, non
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי derelinquas me nimis. me derelinquas vsq̄ quaq̄.
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי In quo corrigit Beth. In quo corrigit
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי puer semitam suam, adolescentior viam suam,
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָי vt obseruet fm̄ verba tua. in custodiendo sermones tuos.

bene prosperare,
 benedictus qui venit
 in nomine domini.
 Benediximus vobis
 de domo domini,
 Deus dominus
 & illuxit nobis.
 Constituite
 diem solēnem
 in condensis,
 vsq̄ ad cornu
 altarís.
 Deus meus es tu & confitebor tibi,
 Deus meus es tu & exaltabo te.
 Confitemini domino
 quoniam bonus, quoniam
 in seculum misericordia eius.
 CXVIII. Allá. Aleph. Beati
 in via, qui ambulat (imaculati
 in lege domini.
 Aleph. Beati qui scrutantur
 testimonia eius, in toto
 corde exquirunt eum.
 Aleph. Non enim qui operantur
 iniquitatē, i. viis eius ambulauerunt.
 Aleph. Tu mandasti,
 mandata tua custodiri nimis.
 Aleph. Vtinā dirigantur
 vte mee, ad custodiē. iustificatō.
 Aleph. Tunc non confundar
 cum perspexero in
 omnibus mandatis tuis.
 Aleph. Cōfitebor tibi i directōe
 cordis, in eo q̄ didici
 iudicia iustitiae tue.
 Aleph. Iustificaciones tuas
 custodiam, non
 me derelinquas vsq̄ quaq̄.
 Beth. In quo corrigit
 adolescentior viam suam,
 in custodiendo sermones tuos.

Δόξα σου δὴ.
 Ἐυλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 ἐν ὀνόματι κυρίου.
 Ἐυλογημένοι ὑμᾶς
 ἐξ οἴκου κυρίου.
 Θεὸς κύριος
 ἡ ἐπιφάνεια ἡμῶν.
 Συστήσατε
 ἑορτῶν
 ἐν τοῖς πυκαῖουσι,
 ἕως τῶν κερατῶν
 τοῦ θυσιαστηρίου.
 Οἰόμενος εἴ σύ, ἡ ἐξομολογησάμενος,
 ἤξιμα εἰ σύ, ἡ ὑψώσασθε.
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ
 ὅτι ἀγαθός, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 15. Ἀλληλούια. Μακάριοι ἁμαρτωλοὶ
 ἐν ὄλω, ἀπορριμμένοι
 ἐν νόμῳ κυρίου.
 Μακάριοι οἱ ἐξεργαζόμενοι
 τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὕψι
 καρδία ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι (θησοῦν)
 τὴν ἀγαμίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύσονται
 Σὺ ἐκτίλω
 τὰς ἐντολάς σου τὰ φυλάξασθαι σφύρα
 ὀφελὸν κατὰ δεικνύσαν (ματῶσόν).
 οἱ ὁδοί μου, τὰ φυλάξασθαι τὰ δίκαια
 τότε οὐμὴ ἀισκωθῶ
 ἐν τῷ με ἐπιβλεψῶν ἐπὶ
 πάλαι τὰς ἐντολάς σου.
 Ἐξομολογησάμενοι ἐν ἀνύτητι
 καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι
 τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 Τα δίκαιά ματῶσόν
 φυλάξω, μή
 με ἐκατολίπῃς ἕως σφύρα
 Ἐντίμι κατορθώσῃ
 γῶτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
 ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

אמרו יש אמתה : سهل طريقنا
 ברוך ואתי בשם מימרא : مدارك هو الاتي
 דיו אמת אודי כליל : باسم الرب
 ברוך אמתה כון מבית : باركانكم
 מקדשא דיו אמר חז : בבית الرب
 אלה יאמר לה לאמת : الرب
 ישבת דב ידיו כפיתו : كما نزلنا
 טליא לה כסת חנה : ووصل
 בשאלון עד : اعيا دننا
 דתקדשה וירדון : بال لا كا
 אדמה בקרת מדבת : لب ال
 אמר טטאל בבית : علو المذبح
 אלה אמתה קדמך אלה : انت اهل
 אטבחך אמר דוד : انت رب
 כתיב טטאל טפדיו : اشكروا الرب
 כתיב אמת דוד : فانه صالح والى الابد
 אדמה בקרת מדבת : رحمة امر مور الذا من عشر
 אדמה בקרת מדבת : والمائة كوا بهم الدين
 אדמה בקרת מדבת : بلا عيب الابد السالكين
 אדמה בקרת מדבת : في سنة الاله
 אדמה בקרת מדבת : كوا بهم الذين بعدون
 אדמה בקרת מדבת : عن شهادته
 אדמה בקרת מדבת : ويتدفق منه بكل قلوبهم
 אדמה בקרת מדבת : لان عاملي الاثم
 אדמה בקרת מדבת : لا يسلكون
 אדמה בקרת מדבת : في سبله
 אדמה בקרת מדבת : انت امرت
 אדמה בקרת מדבת : ان تحفظ ودايات جدا
 אדמה בקרת מדבת : لذل هو يد ان تستقيم
 אדמה בקרת מדבת : سبل لا خوفك عدلك
 אדמה בקרת מדבת : حينئذ لا اخزيك
 אדמה בקרת מדבת : اذا ملت
 אדמה בקרת מדבת : جمع ودايات
 אדמה בקרת מדבת : اشكرت يارد
 אדמה בקרת מדבת : بقلد صادق اذا
 אדמה בקרת מדבת : تعبد احكامك العادل
 אדמה בקרת מדבת : سننت
 אדמה בקרת מדבת : حفتت فلا
 אדמה בקרת מדבת : ترفضي ابدا
 אדמה בקרת מדבת : بما خايعوم
 אדמה בקרת מדבת : الشاب سبله
 אדמה בקרת מדבת : ودايات

dixerunt Issai & vxor eius.
 Benedictus qui venit in nomine verbi
 DEI dixerunt edificatores,
 benediximus vobis a domo
 sancta Dei dixit Dauid.
 Deus DEVS illuminabit nos dixerunt
 tribus domus iude, ligate
 iuniorem ad sacrificium solēnitatis
 catenis donec
 sacrificemus illum, & effundite
 sanguinem ipsius in cornibus altaris,
 dixit Semuel propheta. (us meus
 Deus meus tu & confitebor corā te, De
 laudabo te dixit Dauid.
 Respondit Semuel, laudate
 ecclesia israel confitemini corā (eius.
 DEO qm̄ bonus, qm̄ i etnū bēignitas
 CXIX. Beati qui perfecti sunt
 in via, qui ambulant
 in lege DEI.
 Beati qui obseruant
 testimonia eius, in toto
 corde querunt doctrinam eius.
 Et enim q nō operati sūt mēdaciter,
 in viis rectis ambulauerunt.
 Tu mandasti
 mandata tua custodiri multum.
 Bonum mihi quod preparantur vic
 DEI, ad custodienda pcepta tua.
 Tunc non confundar
 cum prospiciam
 ad omnia mandata tua.
 Confitebor coram te
 in directione cordis,
 cum didicero iudicia iustitie tue.
 Precepta tua
 custodiam non
 derelinquas me profus.
 In quo purificabit
 iunior viam,
 vt obseruet verba tua.

A. Confitebor tibi quoniam exaudisti me, & factuses mihi in salutem.

Εξομολογησάμεθα ὅτι ἐπικουράσῃ μου, καὶ εἰργασάμεθα ἐν σωτηρίῳ σου.

اشكرت يارد لاذنا استجبت لي وكنت لي مخلصا

A. Hic superscriptus uersus, habetur in cōmuni latina interpretatione, habeturq; in graeca & in utraq; arabe, nihilominus est obelo confodiendus, quādo nec hebraea nec chaldaea, que archetypus censentur illi minime habeant.

B. Hec que subiciimus octo carmina edita sunt ad similitudinē octo primorū uersū huius psalmi, Beati immaculati, quorū uti omniū principū apud hebreos est aleph, prima hebreorum litera, ita horum principum est. A prima latinorum litera.

Ambular in dñi quicquid est lege beatus. Atq; eius sequitur cōstanti pectore iussa. Atius a recto declinat tramite iniquus. Arcta Deus nūquid q tu seruanda dedisti. Ad mandata tñ tua sit mea pmp̄ta uolūtas. Alme in te genitor nūquid confundar amādo. Addictusq; tuæ legi te corde fatebor. At tu seruante me ne trā uerba relinquas.

Fuere ex nostris latinistum antiquis tum iunioribus, qui obseruarunt, nullū esse uersum in his duabus & uiginti octo uersibus, uno dumtaxat excepto, in quonō ponatur aliquod horū duodecim uersuum, uia, le x, testimonium, mandatum, iustifi

בְּכָל-לִבִּי In toto corde meo
דְּרַשְׁתִּיךָ אֱלֹהֵי exquisiui te, ne erraui me facias
מִמְצִוֹתֶיךָ : a mandatis tuis.
בְּלִבִּי צִפְרִיתִי In corde meo abscondi
אִמְרֹתֶיךָ לִמְעַן eloquia tua, vt
לֹא-אֶחְטֵא-לְךָ : non peccem tibi.
בְּיָדְךָ אֱמֹת יְהוָה Benedictus tu DEVS,
לִמְדֵנִי חֻקֶּיךָ : doce me precepta tua.
בְּשִׁפְתַי סִפְּרֵתִי In labiis meis narraui
כָּל מִשְׁפָּטֵי חֵסֶדֶךָ : omnia iudicia oris tui.
בְּדַרְכְּךָ עֲדֹתֶיךָ In via testimoniorū tuorum
שִׂשְׁתִּי כַעֲלֵל-הַדְּרוֹן : letatus sū, q̄sū i oībo diuitiis.
בְּפִקְדוֹתֶיךָ אֶשְׁחַת In mādati tuis meditor,
וְאֶמְצִיחַ אֲדֹתֶיךָ : & contēplabor semitas tuas.
בְּחֻקֶיךָ אֶשְׂמַעֲשֶׂע In preceptis tuis delectabor
לֹא אֶשְׁכַח דְּבָרֶיךָ : non obliuiscar verba tua.
כַּמְלַעַל עֲבֹדֶיךָ אֱהִי Retribue seruo tuo, viua
וְאֶשְׁמְרָה דְּבָרֶיךָ : & custodiam verba tua.
כַּל-עֵינַי וְאֶבְיֹת Reucla oculos meos, & videbo
כַּל-לְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ : mirabilia, de lege tua.
כִּי אֲנִי בְּאֶרֶץ Aduena ego sum in terra,
כַּל-חֲסִמָּה ne abscondas
מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ : a me mandata tua.
כִּרְסִי נִפְשִׁי Attrita est anima mea,
לְחַאֲבָה אֶרְצֵה desiderare
מִשְׁפָּטֶיךָ כְּכֹל-עֵת : iudicia tua i omni tempore.
נִצְרַתִּי וְהִמְאַחֲרִים Incipuisti s̄b̄os maledictos,
הַשׁוֹנִים מִמְצִוֹתֶיךָ : qui recedunt a mādati tuis.
נִלְ-מִעַל Aufer a me
וְרִפְרִי וְבוֹז : opprobrium & cōtemptum,
כִּי עֲדֹתֶיךָ נִצְרַתִּי qm̄ testimonia tua exquisiui.
גַּם-יֹשְׁבֵי שָׂדִים Etenim sedentes principes
בְּיַדְךָ וְעֲבֹדֶיךָ adūsū me loqbāt, f̄uo āt tuus
יִשְׁתַּיְכֶם כִּי יִקְרָא meditabatur precepta tua.
גַּם-עֲדֹתֶיךָ שִׁעֲשִׂעִי Sed & testimōia tua solatiū
אֶנְשֵׁי עֲצָרִים : viri consilii mei. (meū,
דְּבָרֶיךָ לַעֲפָר Adhesit pulueri (ūbū tuū.
נִפְשִׁי חַיִּי בְּיַדְךָ aīa mea, viuifica me iuxta
דְּרַכֶּיךָ סִפְּרֵתִי Vias meas exposui
וְהִעֲנֵנִי לְמִדְּנֵי & respondisti mihi, doce me
דְּבָרֶיךָ : precepta tua.

Beth. In toto corde meo
 Beth. In corde meo abscondi
 Beth. Benedictus es domine,
 Beth. In labiis meis pnunciaui
 Beth. In via testimoniorū tuorū
 Beth. In mādati tuis exercebō,
 Beth. In iustificatōibō tuis, me
 Gimel. Retribue seruo tuo viui
 Gimel. Reucla oculos meos, & cōsi
 Gimel. Incola ego sum i terra,
 Gimel. Concupiuit anima mea
 Gimel. Increpa. sup. maledicti
 Gimel. Aufer a me
 Gimel. Etenī sederūt p̄ncipes
 Gimel. Nā & te. tua medi. m. ē,
 Daleth. Adhesit pauimento
 Daleth. Vias meas enunciaui
 & exaudisti me, doce me
 iustificationes tuas.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
 ἐξήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με
 ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα
 τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν
 μὴ ἁμάρτησα.
 Ἐπληκτὸς εἶ κύριε,
 διδασκόν με τὰ δικαιώματά σου.
 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐπέφρασα
 πάντα τὰ κρίματα τῶ στόματός σου,
 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου
 ἐτερόθην ὡς ἐπὶ πέφυτι πλούτῳ.
 Ἐν τοῖς ἐντολαῖς σου ἀδολέσχισα
 ἢ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.
 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελέτησά,
 οὐκ ἐπιλήσονται τῶν λόγων σου.
 Ἄντα πόδες τῶ δούλου σου, ζήσονται
 ἢ φυλαξέω τοὺς λόγους σου. (τῆ μοῦσα
 Ἀποκάλυψον τῷ ὀφθαλμῷ μου ἢ καὶ
 τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.
 Πάρακος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῆ,
 μὴ ἀποκρύψῃς
 ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
 Ἐτεκούθησεν ἡ ψυχὴ μου
 τοῦ ἐπιθυμῆσαι
 τὰ κρίματά σου ἐν πᾶσι, κατὰ.
 Ἐτετίμησας ὑπερηφάνους, ἐτεκόσφαροι
 οἱ ἐκκλίγοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
 Περιελε ἀπ' ἐμοῦ
 ὄφθλόν μου ἢ ἐξωλέθωσιν
 ὅτι τὰ μαρτύρια σου ἐξήτησα.
 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες
 ἢ κατέμεσ κατελάλαμ, ὅτε δούλους
 ἢ ἀδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύρια σου μελέτησά ἐγώ,
 ἢ ἂν συμβεβῆαι με τὰ δικαιώματά σου.
 Ἐκολλήθη τῷ ἔδαφει
 ἡ ψυχὴ μου, ζήσονται κατὰ τὸν λόγον σου.
 Τὰς ὁδούς σου ἐπέφρασα
 ἢ ἐπὴ κηραίσαι μου, διδασκόν με
 τὰ δικαιώματά σου.

casto, iudiciū, iustitia,
fermo, eloquium, uer-
bum, ueritas, & boni:
dixeruntq3 omnia hec
in unum conspirare, &
pro lege diuina accipi-
enda esse, ut res quidē
eadem sit, nomina plu-
ra, substantia una, ra-
tiones nominum diuer-
se. Et ingeniose quidē
& docte. Sz & hoc idē
etiā primitus obserua-
tū est a patribus he-
breis, qui nihilominus
nō contenti pro digni-
tate legis sue illam
duodecim tantum no-
minibus coartari, affe-
rūt septuaginta legis
nomina septuaginta
q3 nomina synagoge,
ac septuaginta nomina
Dei, uolunt q3 tria hec
quantum ad nomen at-
tinet paria esse. Que q-
dem noia opere pretiū
recensenda duxi omif-
sis plurimis que illi ad-
ducit, de diuisione hu-
ius psalmi in duas &
uiginti partes, iuxta
numerū hebraicarum
literarum, & cur quelibet
sectionis pars octo
contineat uersus, uen-
dicentq3 sibi singulis
ctonari singularem li-
tera em alphabeti he-
braici seriem. Itaq3 in
cabalisticis fragmen-
tis, hec legūtur. Noia
Dei septuaginta
אל אלהים אחד אחד

אוזן אחד אהיה
אמץ אמתי אחד
אפים אחרון אשכול
הנופר ברוך בורא
גדול נאה גואל
גיבור וגול היודע
ועד זוכר הי חסיד
חנן חוקר חסן חכם
טוב טהור ענים ישר
יושב בסתר נביר
נח מלך מסתתר
נורא נשגב נצח
נזיר הסוד נושא עון
נושא פשע
נושא חטא נאמן
נרם נטר סודה

In toto corde meo
quesiui doctrinam tuam, ne
deficere me facias a mandatis tuis.
In corde meo abscondi
verbum tuum, propterea
non peccabo coram te.
Benedictus tu DEVS
doce me precepta tua.
In labiis meis narraui
omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum
gauius sū sic de sup̄ma oīum fortuna:
In preceptis tuis loquar
& speculabor uias tuas.
In preceptis tuis delectabor
non oblitiscar uerborum tuorum.
Perfice bonum seruo tuo
& uiam & custodiam uerba tua.
Reuela oculis meis, & considerabo
mirabilia de lege tua.
Peregrinus ego sum in terra,
non auferas
a me mandata tua.
Desiderauit anima mea,
desiderate
mandata tua in omni tempore.
Increpuisti superbos maledictos, qui
declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium
& vituperium, quoniam
custodiui testimonia tua.
Quāuis sedeant principes
de me loquentes, seruus tamen tuus
intentus est ut annunciet p̄cepta tua.
Sed & testimonia tua
delectatio mea, authores consilii mei.
Adhēsit pulueri
anima mea, sana me uerbis tuis.
Uias meas enarraui
& accepisti orationem meam,
doce me precepta tua.

בכל לבבי
הבנית אולפנד לך
בשליני מפקודיך
בכלי ימי
ממך מן דבריך
ולא איהוד קומך
ברוך ה' אלהי
אלהי ימי
בספרותי אשתעבדי
כל ימי פומך
באורי סהודיך
חתי כעילת כל מילא
בפקודיך ימי
ואסתכל ארתיך
בגזירתי אפרתיך
לא איהיני דבריך
שלים טוב על עבדך
ואחי ואסור דבריך
גלי עיני ואסתכל
פרשן מאוריך
דיר אנה בארתי
באשריך
מיני פיקודיך
גרר נפשי
באשריך
לפיקודיך בבר עיני
נפש זרען לינין די
אשריך מפקודיך
בעד מעלה בהתא
וביני ארס
בטרי סהודיך
לחוד אחס יתקן וברביא
מיני ממלתי עבדך
עסק בארתי גזירך
לחוד סהודיך
פירוקי מר עעתי
איפקת לעפרתי
נפשי אסייתי בדבריך
ארתי מניתי
וקבלתי עאתי
אלהי ימי יתגודיך
בכל לבבי
הבנית אולפנד לך
בשליני מפקודיך
בכלי ימי
ממך מן דבריך
ולא איהוד קומך
ברוך ה' אלהי
אלהי ימי
בספרותי אשתעבדי
כל ימי פומך
באורי סהודיך
חתי כעילת כל מילא
בפקודיך ימי
ואסתכל ארתיך
בגזירתי אפרתיך
לא איהיני דבריך
שלים טוב על עבדך
ואחי ואסור דבריך
גלי עיני ואסתכל
פרשן מאוריך
דיר אנה בארתי
באשריך
מיני פיקודיך
גרר נפשי
באשריך
לפיקודיך בבר עיני
נפש זרען לינין די
אשריך מפקודיך
בעד מעלה בהתא
וביני ארס
בטרי סהודיך
לחוד אחס יתקן וברביא
מיני ממלתי עבדך
עסק בארתי גזירך
לחוד סהודיך
פירוקי מר עעתי
איפקת לעפרתי
נפשי אסייתי בדבריך
ארתי מניתי
וקבלתי עאתי
אלהי ימי יתגודיך

דברך פקדתי
הבניני ואמרת
בנפלאותיך
לפהנפשי ממיתה
קמנו כדברך
דוד שקדתי פני
ומרתה יונני
דוד אמנת בהרמי
משפטך שרתי
דבתי בעדותך
יהיה אל תבשתי
דוד מצוהך אחי
כי תרוב רוב
הרמי יהיה
דברך רוקח
ואמרת עקב
הבניני ואמרת
חיותה ואמרת
בנפלאות
הדרכי בניתי
מצוהך פי
בו ופקדתי
הט לפי אל עדותך
אל יל בעע
העבר עיני
מראי שוע
בדרכי יוני
תקם לעבוד
אמרת אשר
לך אמרת
העבר הרפתי
אשר ינרתי פי
משפטך טובים
הנר ראיתי
לפקודך ב
בדרכיך היני
ויבאני חסדך
יהי תשועתך ב
באמרתך
ואעט הרפי דבר
כי בשתמי בדברך

Viam mandatorum tuorum
fac me intelligere, & loquar
in mirabilibus tuis.
Distillauit aia ma ob dolorē,
serua me iuxta eloquiū tuū.
Viam mendācīi aufer a me,
& de lege tua miserere mei.
Viam fidei elegi,
iudicia tua propofui.
Adhesi testimoniis tuis
DEVS, ne confundas me.
Viā mandatorū tuorū currā,
quoniā dilatasti cor meum.
Ostende mihi DEVS
viam preceptorum tuorum,
& custodiā ea vsq; in finem.
Doce me & obseruabo
legem tuā, & custodiā eam
in toto corde,
Deduc me in semitam
mandatorum tuorum, quia
ipsam volui. (nia tua,
Inclina cor meū ad testimo
& non ad auariciam.
Auerte oculos meos
ne videant vanitatem,
in via tua viuifica me.
Firma seruo tuo
eloquium tuum, in
time sem tuum.
Auerte opprobrium meum
quod reuerfus sum, quia
iudicia tua bona.
Ecce desideravi
mandata tua,
in iustitia tua viuifica me.
Et vēiāt mihi misericōdie tue
DEVS, salus tua
iuxta eloquiū tuū. (fmonē,
Et rīd. bō exprobrāti mihi
quia sperau' in sermone tuo.

Daleth. Viā iustificationū tuarū
instrue me, & exercebar
in mirabilibus tuis. (pre tedio,
Daleth. Dormitau it aia mea
ofirma me i verbis tuis. (me,
Daleth. Viā iniquitatis amoue a
& de lege tua miserere mei.
Daleth. Viam veritatis elegi,
iudicia tua non sum oblitus.
Daleth. Adhesi testimoniis tuis
dñe, noli me cōfundere. (curri,
Daleth. Viā mādatorū tuorū cu
cum dilatasti cor meum.
He, Legem pone mihi domine
viam iustificationum tuarum,
& exquisam eam semper. (bor
He. Da mihi itellectū & scruta
legem tuam, & custodiā illam
in toto corde meo.
He. Deduc me in semitam
mandatorum tuorum, quia
ipsam volui. (nia tua,
He. Inclina cor meū in testimo
& non in auariciam.
He. Auerte oculos meos
ne videant vanitatem,
in via tua viuifica me.
He. Statue seruo tuo
eloquium tuum, in
timore tuo.
He. Amputa opprobriū meum
quod suspicatus sum, quia
iudicia tua iocunda.
He. Ecce concupiui
mandata tua,
in equitate tua viuifica me.
Vau. Et vēiat sup me misericō
dñe, salutare tuum (dia tua
fm eloquiū tuū. (mihi verbū,
Vau. Et rīdebo exprobrātibus
quia sperau' i sermonibus tuis.

Οδου δικαιοματων σου
σωτησιον μου, η απολοσχηνω
εγ τοις θαυμασιαι σου.
Ενυσαξεν η ψυχη μου απο ακηλαιο,
βιβαιωσον με εγ τοις λογισου.
Οδου αδικιας αποστεισον απεμου,
η το νόμου σου ελεησον με.
Οδου αληθιας ηρητισα μου,
η τα κριματα σου ονκ επιλαθωμι.
Εκολληθη τοις μαρτυρια σου
κυριε μημεκατω χυνη.
Οδου εντολων σου εδραμον
οταν επιλατωσ τι καρδια μου.
Νομοθητησιν με κυριε
τιω οδου των δικαιοματων σου,
η εκ ζητησω αυτω διαπρατοσ.
Σωτησιον μου, η εξιδωσω
τον νόμου σου, η φυλαξω αυτου
εγ ολη καρδια μου.
Οδηγησον με εγ τη τριβω
των εντολων σου οτι
αυτω ηδελπωσ (ριασιν
Κληνον τω καρδια μου εις τα μαρτυ
η μη εις πλοηξιασ.
Αποστειλον τουσ οφθαλμου μου
του μη ιδωυ ματαωτητα,
εγ τη οδου σου ζησιν με.
Στησιν το δουλωσ σου
το ληγιωσ σου εις
τον φάλοσ σου.
Εριελε τον οφθισμιν μου
ον υπαπτωσα οτι
τα κριματα σου χρησαι.
Ιδου επιθυμωσ
ταισ εντολων σου
εγ τη δικαιοσυνησ σου ζησιν με.
Και ελθαι επε με το ελεησ σου,
κυριε το σωτηριον σου
κατα τον λογον σου. (μη λογον,
Και αποκριθησ μου τοις οφθισουσιν
οτι πλησισ επι τοις λογισου.

עליון עפר עיון
 פארה צור צדק צבי
 צבאות ישראל קדוש
 קנא קרב רחם רם
 ראשון שלא קבל
 מלכותו מאור
 רב-חסד שומר שופט
 שלטון שדי שוכן עד
 תמים תקף תור

כאן שבעים לגבורה
 i. Deus, Dii, Vnus,
 Dñi mei, Dominus,
 Terribilis, Futurus,
 Firmus, Verax, Distas
 ab ira, Vltimus, Boss
 trus camphor e. i. uir p
 omnibus satisfaciens,
 Benedictus, Creator,
 Magnus, Sublimis,
 Redemptor, Gigas, Cui
 antefertur uexillum,
 Sciens, Testis, Memor,
 Viuus, Pius, Miseri
 cors, Scrutator, Su
 stinens, Sapiens, Bon
 nus, Mundus oculis,
 Rectus, Sedes in ocul
 to, Multus, Preditus
 uirtute, Rex, Cellator,
 Qui timetur, Exalta
 tus, Eternus, Retribu
 tor mercedis, Remit
 tens scelus, Remittens
 iniquitatem, Remittens
 peccatum, Fidelis, Fe
 rox, Vltor, Parcens, Al
 tus, Capreolus, Vigés,
 Pulchritudo, Fortis,
 Iustus, Politus, Exer
 citus israelis, Sactus,
 Zelator, Propinquus,
 Cõpatiens, Excelsus,
 Primus, Qui non acce
 pit regnũ ab alio, Mul
 tus bonitate, Custos,
 Iudex, Potestas, Suffi
 ciens, Habitatator in es
 ternũ, Perfectus, For
 titudo. Et hec quidem
 septuaginta fortitudi
 nis noia. Atqui israel,
 synagoga, s. & popu
 lus etiam septuaginta
 amoris nominibus do
 natus est.

70 dñe fortitudinis

ישראל נקרא
 בשבעים שמות של
 אהבה אלוהים אמת
 נעורים איש העזק
 אלופים אחים
 אדונים אום אום
 X 111

Viam mandatorum tuorum
 fac me intelligere, & loquar
 in mirabilibus tuis.
 In agonia fuit anima mea pre dolore,
 viuifica me fm̄ verba tua.
 Viam mendacii aufer a me
 & lex tua misereatur mei.
 Viam fidei elegi
 iudicia tua propofui.
 Adhesi testimoniis tuis
 DEVS, non me confundas.
 Viam mandatorum tuorum petcurram,
 quoniam dilatasti cor meum.
 Docce me DEVS
 viam preceptorum tuorum,
 & seruabo ea vsq; in finem.
 Da mihi intellectum & seruabo
 legem tuam, & custodiam illam
 in toto corde.
 Dirige me in semitam
 mandatorum tuorum, quoniam
 in illis complacuit mihi.
 Inclina cor meum in testimonia tua,
 & non in pecuniam.
 Auerte oculos meos
 a videnda falsitate,
 verbis tuis sana me.
 Confirma seruo tuo
 verbum tuum, quod sit
 ad timorem tuum.
 Amoue opprobrium meum
 quod suspicatus sum,
 quoniam iudicia tua bona.
 Ecce desiderauit
 precepta tua,
 iustitia tua viuifica me.
 Et veniant super me
 misericordie tue DEVS, redemptio tua
 secundum verbum tuum.
 Et respõdebo exprobrati mihi verbũ,
 quoniam sperauit in verbis tuis.

ואור פקודך
 תבניניני ואמלי
 דברי שמוך
 אמת נפשי מדבונא
 קיים ימי דבריך
 אורח ושיקרא אעז מני
 ואורחך חיסוב
 אורח היסטתא בדת
 דניך שמיך
 אדפקית פסתחך
 לי ליה תבתיניני
 אורח פקודך ארוח
 אחים תפתי לפני
 אליך ימי
 אורח דניך
 ואנטרנה עד גמיה
 תבניניני ויבטור
 אורחך ואטרנה
 דניך ביה
 תבניניני ושבתי
 פקודך יגרום
 פיה עבירי
 אעל לי לסתוויך
 וליה לות מוניה
 אעני עני
 מן למימי שקריה
 דבריך אמי ימי
 יקום לעבוד
 פקודך די
 באורחך
 יעני ריפוד
 דניך ביה
 אורח דניך טבין
 ינה דניך
 פקודך בעזק
 בעזקתך אמי ימי
 ויתון עלי
 חסידך יי פור קנד
 ריך פקודך
 ואתיב מסת פירנים
 אחים ספרת דבריך

אישך נני אלי
 סבל עמך
 לא פשמ
 דבילת נפשי מן
 אסתך
 פתבתי בעול
 אבעד עני
 طرف אקל
 וארחמי
 בשך ע
 פחד אחרת
 כריף
 אהפ
 ולראס
 אהכאמ
 לאמר
 לא תרני
 פחד לזמ
 שמה אדא
 נא
 ופי
 כרף
 ודאיא
 סלכת
 לאנא
 אפרחתי
 לאמר
 עמני
 סבל עמך
 לא תבעה
 פי כל
 חסין
 אפמי
 ודאיא
 לא פער
 עמך
 ואחפז
 בכל
 פלבי
 אהפ
 נני
 אלי
 כרף
 ודאיא
 פא
 נני
 להא
 ויט
 אמל
 פלבי
 אלי
 שחא
 דאנא
 לא
 אלי
 אקל
 אפר
 עיני
 לילא
 ינטרא
 הבא
 כל
 ואחייני
 פי
 סבל
 חפף
 לעבד
 פולא
 הרשב
 פי
 מנא
 פ
 אנרע
 עני
 אגאר
 הדג
 כנסת
 פאן
 אהכא
 מ
 שמי
 א
 חביב
 ודאיא
 פא
 חייני
 בעמך
 לתפשא
 נני
 רחמך
 יארד
 וכלא
 כמחל
 דמחל
 חייני
 אהב
 העירי
 נני
 לא
 נני
 נני
 על
 פולא

ואל תעל ספר דבר
אמת עד מאד כי
לשפטתה יהלמי
ואשמרה תורתך
תמיד לעולם ועד
ואתהלכה ברחבת
כי פקודת דברתי
מדברת בעדותך
נגד סלבים
ולא נאבזש
וישמעתי
במצותיך
אשר אהבתי
ואשמר כל
מצותיך אשר
אהבתי ואשמר
במצותיך
זכר דבר לעבדך
על אשר יהלמי
ואת נחמתי בעני
כי אמרת חייני
זרם וליצוני
עד מאד סתורתך
לא נטיתי
זכרתי משפטך
לעולם ואתנחם
לעפה אחורני
סעעם עובי
גורתי
זמרת הויה
הקנה בבית מגורי
זכרתי בלילה סמך
ואשמרה תורתך
ואת תורתה לך
פקודת נצותי
חלקתי אמרתי
לשמי דבר
חלמי פניך בכל
לב חנני באמרתך
חשבתי דבר
ואשמרה תורתך אל

Et ne auferas de ore mo ubi
uitatis vsq ad nimietate, qm
iudicia tua expectaui.
Et custodiam legem tuam
iugiter, in seculum & vltra.
Et ambulabo in spatioso,
quia mandata tua quesui.
Et loquar in testimonis tuis
coram regibus,
& non confundar.
Et delectabor
in mandatis tuis,
que dilexi.
Et leuabo manus meas ad
mandata tua que
dilexi, & loquar
in preceptis tuis.
Memento s monis seruo tuo.
que me sperare fecisti. (mea,
Hec e consolatio ma i afflicoe
ga eloqui tuu viuificauit me.
Superbi deridebant me
nimis, a lege tua
non declinaui.
Recordato su iudicio tuo
a sclo DEVS, & consolatus su.
Horror obtinuit me
ab impiis, qui dereliquerunt
legem tuam.
Carmia erat mihi (tiols me.
pcepta tua, i domo pegrina
Recodat su i nocte nois tui
DEVS, & custodiui lege tuā
Hoc fuit mihi, quia
mandata tua custodiui.
Pars mea DEVS, dixi
vt custodiam verba tua.
Depcatus su vultu tuu i toto
code, miferi mi sm eloqui tuu
Recogitau i vias meas,
& conuerti pedes meos ad

Vau. Et ne auferas de ore meo
veritatis vsq; qua, ga (verbū
in iudiciis tuis supersperauis.
Vau. Et custodiam legem tuā
semp, in seculū & in seculū scil.
Vau. Et ambulabā i latitudine,
quia mandata tua exquisiui.
Vau. Et loq̄bar de testimoniis tui
in conspectu regum
& non confundebar.
Vau. Et meditabar
in mandatis tuis,
que dilexi.
Vau. Et leuauī manus meas ad
mandata tua que
dilexi, & exercebor
in iustificationibus tuis.
Zain. Memor esto verbi tui
suo tuo, in quo mihi spē dedisti.
Zain. Hec me consolata ē i hu. mā,
ga eloquiū tuū viuificauit me.
Zain. Superbi inique agebant
vsq; qua, a lege autem tua
non declinaui.
Zain. Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ
a seculo dñe, & consolatus sum.
Zain. Defectio tenuit me
p peccatoribus derelinquentibus
legem tuam.
Zain. Cātābiles mihi (grā. mē.
erāt iustificatōes tue, i loco pe
Zain. Memor fui nocte noīs tui
domine, & custodiui legem tuā.
Zain. Hec facta est mihi, quia
iustificationes tuas exquisiui.
Heth. Portio mea domine, dixi
custodire legem tuam. (toto
Heth. Depcatus sū faciē tuā in
cōde mō, miferi mī sm elo. tuū.
Heth. Cogitau i vias meas,
& conuerti pedes meos in

Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τῶν ἐπιτάσεων μου λόγος
ἀληθείας εἰς σφόδρα, ὅτι
ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπέληπισα.
Καὶ φυλάξῃς τὸν νόμον σου (τὸ αἴσιον
διασφραγιστὸς, εἰς τὴν ἀλήθειαν ἢ εἰς τὴν ἀλήθειαν
Καὶ ἐπορεύσω ἐν πλατυσμῷ,
ὅτι τὰς ἐπιτάσεις σου ἐξέζητησα.
Καὶ ἐλόλωσα ἐν τοῖς μαρτυρίαις σου
ἐν ἔμφυτον βασιλείαν
ἢ οὐκ ἠσχυρόμην.
Καὶ ἐμελίτων
ἐν ταῖς ἐπιτάσεσιν σου
ὡς ἠγάπησα σφόδρα.
Καὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς
τὰς ἐπιτάσεις σου ὡς
ἠγάπησα, ἢ ἠδούλοισα
ἐν τοῖς δικαιομασί σου.
Μηνῶδητι τῶν λόγων σου
τῶ δούλωσον ὡς ἐπέληπισαί με.
Ἄυτη με παρκαίεσθαι ἐν τῇ ταπεινώσει,
ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξέπησε.
Ἵπερήφρονι παρηγόμω
ὡς σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
οὐκ ἐξέκλιθα.
Ἐμνήσθῃς τῶν κρίματων σου
ἀπαύων κῆρι, ἢ παρκαλίθῃς.
Ἄθυμία κατῆσχε με (τῶν
ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐκκαταλιμπανόντων
τὸν νόμον σου. *
Ὡς τὰ ἠσώνημοι (μου
τὰ δικαιοματά σου, ἐν τῷ παρκαίεσθαι
Ἐμνήσθῃς ἐγγυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου
κῆρι, ἢ ἐφυλάξῃς τὸν νόμον σου.
Ἄυτη ἐγλήθησα
ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἐξέζητησα.
Μερίσμου δ' κῆρι, ἔπα
τὸ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
Ἐδούλωσα τὸ πρῶτον ἐν ὅλη
καρδίᾳ μου, ἐλεήσομαι κατὰ τὸ λόγιόν σου.
Δηλιγισάμην τὰς ὁδοὺς σου,
ἢ ἰωέρετα τοὺς πόδας μου

לא תנزع מן פמי قول
الحق لا ياتي
على احكامك اعتمدت
سندك الذي
الابد والى ابد
في السعة اسلك
لا تاتي ابتغيت
وانطق بشهادتك
بين يدي الملوذ
ولا اخيرا
واستلو
وداياك
التي احببت
بسببتي يدي الي
سندك التي
هو بيت وامجد
بالايمان بك
اذكر كلامك لعبدك
الذي عليه اتكلذني
هو عزاي في توادعي لان
قولك يارب هو احيائي
المتعصمون حادوا
عن سندك وانا لم احد
عن سندك
ذكرت احكامك يارب
منذ القديم فتعزيتني
لزمتني كما به
من احكامك الذين يرفضون
شرعك
وداياك كادت
قواتني في غربتي
في الليل ذكرت اسمك
يارب وحفظت سندك
هنا اكارلج لانني
تعبت وداياك
انت هو خفي يارب
اذ احفظت وداياك
كادت وحبها بكل
قلبي فارحمني كقولك
فكرت في طرفك
وصرفت قدمي الي

ولا تسلك مفاوي سنانم
وكشيت عد لخوا ارحم
لديك اوتير
واستور اوتير
تدريا לעلمي على من
وامך בפתיח اوتير
ارحم في فקה تבעيت
بسطك في فקה
קביל סביל
וילא אביר
ובתר פיריק
בפיקודיך
הי רחמי
ובקוקיך
בפיקודיך
רחמי ואמלי
בגזיריך
אידך פתגמא לעבדך
דא תתמתני בסגופי
אחם למיד קימת ימי
זדין ממקניך
עד לחוא מאוריך
למה אעלירי
אידכרתי דיניך מד
עלמא יי ואיתתמי
רתתא אחור
ברטיעיה בדיבקין
אוריך
לתושבתי הודי
גזיריך בבית הותבותי
דכרתי בלילא שמך
יאטור אוריך
דא הויר ל לכותא
אחם פקודך בטרי
חלקי יי אמרי
למי דבר ייך
עליתי קוסך בכל
לבא חס על ידי סמך
חטיבת לאטבת אח
בדיכרתי תרי

Et ne auferas de ore meo verbum
veritatis penitus, quoniam
in iudiciis tuis speraui.
Et seruabo legem tuam
semper in seculum seculi.
Et ambulabo in latitudine legis,
quoniam precepta tua que siui.
Et loquar de testimoniis tuis
coram regibus,
& non confundar.
Et delectabor
in mandatis tuis
que dilexi,
Et leuabo manus meas ad
mandata tua que
dilexi, & loquar
in preceptis tuis.
Memento verbi tui seruo tuo,
quod me expectare fecisti.
Hoc cōsolatio mea in humilitate mea,
quoniā verbum tuum viuificauit me.
Superbi detrahebant mihi
nimis, de lege tua
non declinaui.
Recordatus sum iudiciorum tuorum a
seculo Deus & consolatus sum.
Tremor obrinuit me,
a peccatoribus qui dereliquerunt
legem tuam.
Hymni fuerunt mihi
pcepta tua i domo peregrinatōis mee.
Recordatus sum nocte nominis tui
DEVS & seruabo legem tuam.
Hec fuit mihi ad meritum,
quoniam mandata tua seruauī.
Pars mea est Deus, dixi
vt cūstodiam verba tua.
Oraui coram te in toto
corde, miserere mei sicut verbum tuū.
Cogitavi bonam facere viam meam,
& conuerri pedes meos

אזרים אשים אזרים
אזלים אנו אגודה
אומה בגים בני אל
הי ברוכי ברוך בתי
בחורים ברא בעולה
גוי גדולגן נעול נפן
העמוסים ונשואים
זרע קדש חכמים
טובים יחידים יהירים
יקרים ישראל ישוחן
יעקב יוסף יודים
ילד יודים כלה
כנה כרם כתנים
כשרתים מלכים
כעין חמוס נחלה
כדכבים נאה נער
נטע סגולה עלונים
עניוס עמים עדה
עם עבדים פדויים
צאן צדיקים קדושים
קנזים רפים רבים
שבטי יה תמימים
1. Vxor adolescentie,
Vir, Iustus, Duces, Fra
tres, Amici, Gens, Ma
ter, Ephraim, Proce
res, Fortes, Liberati,
Nuces, Vinculum, Ex
alcata, Filii, Filii Dei
uiui, Benedicti, Bene
dictus, Filia, Electi,
Clara, Cōiugata, Gēs,
Magna, Ortus clau
sus, Vitis, Desiderati,
Sublimati, Sermia la
cūtatī, Sapientes, Bo
ni, Singulares, Luci
di, Pretiosi, Israel, Re
ctus, Iacob, Ioceph,
Iudei, Adolescens, Di
lecti, Spōsa, Possessio,
Vinea, Sacerdotes,
Serui, Reges, Fons si
gnatus, Hereditas, Li
berales, Gratiōsi, Ado
lescens, Planta, Secre
tum, Alti, Modesti, Po
puli, Societas, Popu
lus, Serui, Redempti,
Oues, Iusti, Sacti, Em
pti, Multi, Augumen
tati, Tribus dei, Per
fecti. Sequuntur totā
dem nomina legis.

ה : צוהיך :
א : ושמתי
החמתי
לשמר מצוהיך :
חבל רועים עותי
תורה לא שכחתי :
חצות לילה אקום
להודות לך ער
משפט צדקה :
חבר אני לכל אשר
יחיה ולשמר
פקדיך :
חסד יהוה מלאה
הארץ תקדו למתני
טוב עשית עם
עבדך יי בדיברך
טוב טעם ודעת
למדני כן ב
במצותיך האמת
טוב אמר אני שונך
ועלה אמרתי
טוב אתה ומטיב
למדני ויקדך :
טפל על שרבי
ידיים אני בכל
לב אשר פקדיך
טפס בחלב לב אני
תורה טעטעתי :
טוב לי כי עניתי
למען אלמד חקך :
טוב לי תורת פך
מאלפי זהב וכסף :
ידך עשיתי
ויכוננוני הבינני
ואלמתי מצותיך :
יחיה ידעתי
וישמרוני כי ל
לדברך דברתי
יעמי יהוה כי
צדק משפטך

testimonia tua.
Festinaui & non
neglexi,
custodire madata tua. (me,
Caterue ipioꝝ depdate sūt
legem tuā non sum oblitus.
Medio noctis surgam
ad confitendum tibi,super
iudicia iustitie tue.
Particeps ego sum omnium
timentium te,& custodiētū
mandata tua. (uit
Misericordia tua DEV Siple
terrā,precepta tua doce me.
Bonum fecisti cum
fuo tuo DEV S, fm ūbū tuū
Bonū, disciplinā, & scientiā,
doce me, quia
mandatis tuis credidi.
Anteq̄ ruderē ego erraui,
nunc autem eloquium tuum
custodiui.
Bonus tu & beneficus,
doce me precepta tua.
Cōposuerūt adūsū me falsū
superbi, ego autem in toto
corde seruabā mandata tua.
Crassū sc̄m ē vt adeps cō.e.
i lege tua delectabar. (& ego
Bonū mihi qa afflictus sum,
vt discerem precepta tua.
Melior est mihi lex oris tui,
super millia auri & argenti.
Manus tue fecerunt me,
& p̄parauerunt me, doce me
& discam mandata tua.
Qui timēt te videbunt me
& letabuntur, quia
sermonem tuum expectaui.
Sciui DEVS quia
iustitia sunt iudicia tua,

testimonia tua.
Heth.Paratus sum & non
sum turbatus,
vt custodiā madata tua. (st me,
Heth.Funes pctōꝝ circūplexi
& legem tuam non sum oblitus.
Heth.Media nocte surgebam
ad confitendum tibi,super
iudicia iustificationis tue.
Heth.Particeps ego sum oīum
timentium te,& custodientium
mandata tua.
Heth.Misericordia tua dñe plena
ē tra,iustificatōes tuas doce me.
Teth.Bonitatem fecisti cum
seruo tuo dñe, fm verbū tuum.
Teth.Bonitatē & disciplinā &
doce me, quia (scientiam
mandatis tuis credidi.
Teth. Priusq̄ humiliarer ego
propterea eloquiū tuū (deliq,
custodiui.
Teth.Bonuses tu & i bonitate
tua doce me iustificatiōes tuas.
Teth.Multiplicata ē s̄r me ini
supbon, ego aut in toto (qras
cōde mō scrutabor madata tua.
Teth.Coagu.ē tūc lac cor eoꝝ,
vero legē tuā meditatō sū, (ego
Teth.Bonū mihi qa hūillasti nte
vt discam iustificatiōes tuas.
Teth.Bonū mihi lex oris tui,
super millia auri & argenti.
Iod.Manus tue fecerunt me
& plasmauerūt me, da mihi in
vt discā madata tua. (lectū
Iod.Qui timēt te videbūt me
& letabuntur, quia
in verba tua super speraui.
Iod.Cognoui domine quia
equitas iudicia tua

εις τα μαρτύρια σου
Ἡταρώδην ἢ ὄνκ
ἰταράχην
τοῦ φυλασσοῦ τὰς ἐντολάσων.
Σχαιῆ ὁμαρτῶλ) περιπαλοῦσάνμε,
ἢ τοῦ γυμνοῦ σου ὄνκ ἰπελοσῶμην.
Μισοῦνκτιον ἐξυγφῶμην
τοῦ ἐξομολογιῶσῶσι ἐπὶ
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Μίτοχος ἐγώ εἰμι πάντων
τῶν φοβουμένων σου, ἢ τῶν φυλασούτων
τὰς ἐντολάσων.
Τοῦ ἐλέου σου κύριε πλήρης
ἡ γῆ, τὰ δικαιώματα σου δὶ δόξομε.
Χρηστότητα ἐπαίσεις μετὰ
τῶ δούλου σου, κύριε κατὰ τὸν λόγον σου
χρηστότητα ἢ παλιῶν ἢ γῶσιν
δὶ δόξομε, ὅτι
ταῖς ἐντολαῖσων ἐπαύλασ. (ἴπσο,
Πρότσο με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπαλημῆς
διατοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφύλασσα. (τητί
Χρηστός εἶσὺ κύριε ἢ ἐν τῇ χρηστό
σου δὶ δόξομε τὰ δικαιώματα σου.
Ἐταπεινώθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία
ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὕλη
καρλίσμο ἐξεργνήσω τὰς ἐντολάσων.
Ἐταπειώθη ὡς γάλα ἡ καρλίσα αὐτῶν, ἐγὼ
δὲ τὸν νόμον σου ἐμὲ ζήτησα.
Ἀγαθόνμα ὅτι ἐταπεινωσάσμε,
ὅπως αὐ μάθα τὰ δικαιώματα σου.
Ἀγαθόνμα ὄνκμος τῶ σματόσου
ὑπὲρ χιλιάσων χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ
Ἀιχφῆσων ἐπαίσομε
ἢ ἐταλασῶμε, σωῆτισόνμε
ἢ μαθήσομαι τὰς ἐντολάσων.
Οἱ φοβούμενοί σοι ὄμονταί με
ἢ ἀφρῆμῶσονται, ὅτι
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπαύλασ.
Ἐγῶν κύριε ὅτι
δικαιοσύνη τὰ κρίματα σου,

שפא דנט :
 استعددت ولم
 انقبض
 لحفا وداياك
 عقاتي مايد الخطاي
 ولم اسر سبتك
 استيفك في
 نصف الليل واستجدك
 على احكامك عن ذلك
 انا قرين انغياك
 وحا فطري
 وداياك
 الارض مملوه من رحمتك
 يارب فطرتي عندك
 اصنع بعدك
 خيرا كقولك
 اذممتي صلاحا واخيرا
 ومعرفتي لاني
 صدقت وداياك
 اذنته قبل خضوعي
 فذلك حفتك
 كلامك
 انك انت لخال يارب
 فصلاحك علمني حقوقك
 اكثر على كل المتفكرين
 وانا بكل قلبي افحم
 عن وداياك
 فلكل قلوبهم مثل اللبن
 وانا كنت انا لو سبتك
 الصلاح لني في التواضع
 لكي اتعلم وداياك
 سبتك عندك افضل
 من الوفاء الذهب والفضة
 يداك
 وحياتاني فا فهمني
 لا تعلم وداياك
 براني خا يفوق
 وديرون لاني
 رحوت قولا
 علمت تاربان
 احكامك عايد له هي

בלתי יחיד :
 יחידותי ובלתי
 איתרעבתי
 בלתי פקודי :
 סע רשע אהבני על
 ארתיך לא אחשיתי :
 בפלגות לילי אקים
 לשבח קימך מטר
 דיני צדקתיך :
 חכמי אלה לכל
 דחלון סנד ולבתי
 פקודי :
 סנד י מליך בלתי
 ארע נזרתי אליך יתי :
 טמא עבדתי עם
 עבד י הוד דברתי :
 יסיר טעם ומדעתי
 אליך יתי איום
 בפקודי היסורים
 עד לא אסתנף אלה
 טחיל אכזבן סנד
 נפתי :
 טוב ית אמיב
 אליך יתי נזרתי :
 חכמי עלי טיקרתי
 יתיך אלה בלתי
 לפי אטוד פקודי :
 אטפט חד חרדי יתי
 חלדתיך אית פיניתי
 טוב לך אדם אפלגתי
 מן בגלל אליך נזרתי :
 טוב לי אודיית פומך סנד
 אלה כי כרתיך וסמא
 איד עבדתי יתי
 ואתקני יתי חכמי
 וספתי פקודי :
 יחיד יתני
 יתי ויחזן אדם
 לפיך אורתי :
 ידעתי יתי איום
 יתיך יתי ונקו

ad testimonia tua.
 Festinaui & non
 neglexi,
 obseruare mandata tua.
 Cohors ipiorum congregata est contra me,
 legem tuam non sum oblitus.
 In medio noctis surgebam
 vt laudes dicerem coram te, propter
 iudicia iustitiae tuae.
 Socias ego sum omnium
 timentium te, & custodientium
 mandata tua.
 Benignitate tua DEVS plena est ois
 terra, precepta tua doce me.
 Bonitatem fecisti cum
 seruo tuo DEVS, fm verbum tuum.
 Pulchritudinem, ordinem, & scientiam
 doce me, quia
 preceptis tuis credidi.
 Donec affligerer fui ego
 in errore, nunc autem verbum tuum
 obseruaui.
 Bonus es tu & beneficus,
 doce me precepta tua.
 Cumulabant super me mendacia
 superbi, ego autem in toto
 corde seruabo mandata tua.
 Crassius factus est sicut adeps fomes
 cordis eorum, ego vero in lege tua dele
 Bonum mihi quoniam humiliasti me, (ctabar.
 propterea didici mandata tua.
 Bonum mihi lex oris tui,
 super millia talentorum auri & argenti.
 Manus tuae fecerunt me,
 & cocinauerunt me, da mihi intellectum,
 & discam mandata tua.
 Qui timent te videbunt me
 & letabuntur, quia
 verbum tuum expectaui.
 Scio DEVS quoniam
 iusta iudicia tua,

ותמן הבלת התורה
 טנקראת בשבעים
 טמות ואלותן אמת
 אור-חיים אורח-אילת-
 אהבים אמרי-טעם
 אמון בר ברית בינה
 גבורה דעת דת דבש
 הלכות-עולם ואמונות
 זהב זקקה חכמה
 חוק חלב חיים טהרה-
 טוב יקרה יין זפי
 יעלת-חן ידשה
 ירשה יראה נבוד
 כסף לקח-טוב לוית-
 חן לחם סנוקה
 מועצות מים
 משיבת-נפש
 משרים משפט מוסה
 מחכימת-פתי מצוא
 משל מליצה מארת
 ענים משמחילג
 נאמנה נחמדים
 טעם נפת נגידים
 סוד ערמה עזות
 ענקים עוטר פקודים
 פז פאר צוק קנין
 ראשת שמן שלישים
 תמימה תהבולת
 תושאת תורה תעורה
 i. Veritas, Lux uitae, Semite, Cerua amoris, Eloquentia suauias, Fides, Clara, Pactum, Intellectus, Fortitudo, Scientia, Mel, Semite mundi, Theauri, Aurum, Coniugata, Sapientia, Regula, Lac, Vitae, Muditates, Bonitas, Pretiosa, Vinum, Pulchritudo, Capreolla gratiae, Hereditas, Heres, Timor, Honor, Argentum, Lex bona, Societas gratiae, Panis, Purificata, Retinens, Aqua, Redemptio anime, Rectitudines, Iustitia, Cogitabunda, Dans sapientiam per

ויקרא 70 אמת

וְאֵיךְ עָשִׂיתָ לִּי
יְהִי נָא חֶסֶד
לְנַפְשִׁי כְּאֲמַרְתָּה
לְעַבְדְּךָ
יְבֹאֵי חַמְדָּה
וְאֲחִיָּה כִּי ת
חֲדָחָה שְׁעָשִׂי
יִבְשׁוּ יָדַי כִּי
שָׁקַר עֲוֹנֵי אָנֹכִי
אֲשִׁיחַ בְּפִקְדוֹתֶיךָ
יִשְׁבְּנוּ לִי יְרֵכֶיךָ
וְיִדְעוּ עֲדוֹתֶיךָ
יִתְרַלֵּב לִּי חַמְדָּה
בְּחֶקְךָ לְמַעַן
לֹא יִשְׁבֹּשׂוּ
כְלִתְהֵלֵק שׁוֹעֵתָה
נַפְשִׁי לְדַבְרֵי חַלְמֵי
כְּלוּ עֵינַי לְאֲמַרְתָּה
לְאֲמַר מִתְּחַמְדֵּנִי
כִּי הִיִּיתִי כְּנֶאֱדָר
בְּקִטְוֹר חֶסֶד
לֹא שָׁכַחְתִּי
בְּמַתֵּי עַבְדְּךָ מֵי
תַעֲשֶׂי בְּרֹדֶף מִשְׁפָּט
בְּחַדְלֵי יָדָי
שִׁיחָה אֲחִיר לִּי
כְּאֲמַרְתָּה
כָּל-מִצְוֹתֶיךָ אֲמִינָה
שָׁקַר וְדַמְיוֹת עֲשִׂיתִי
בְּמַעַשׂ כְּלוֹנֵי בְּאֵר
וְאָנֹכִי לֹא עֲוֹנֵי
פִקְדוֹתֶיךָ
בְּחֶסֶדְךָ יְיָ
וְאֲשִׁמְרָה עֲצֻת פִּי
לְעוֹלָם יְיָ וְדַבְרֶךָ
נֶעֱבַד בְּשִׁפְטֵי
לִדְרֹךְ וְדֹר אֲמוֹנֶתְךָ
כִּוְנֵי אֲרֻצְוֹת עַבְדֶּךָ
לְמַשְׁפָּטֶיךָ עֲמִי
חַיִּים כִּי יִבְלֵ
עַבְדְּךָ לִּי

& vere affixisti me.
Sit obsecro misericordia tua
i consolatōe mea, sic locutus es
seruo tuo.
Veniāt mihi misericordie tue
& viuam, quia
lex tua delectatio mea.
Confundantur superbi qm̄
iniq̄ue torserunt me, ego
autē loquar in mādatīs tuis.
Reuertāt ad me q̄ timēt te,
& q̄ sciūt testimoniū tuum.
Fiat cor meum perfectum
in preceptīs tuis, vt
non confundar.
Defecit in salutare tuum
aīa mea, ūbū tuū expectaui.
Cōsūpti sūt oculi mī i ūbū tuū,
dicentes qm̄ cōsolaberis me.
Et cum essent quasi vter
in fumo, precepta tua
non sum oblitus.
Quot sunt dies serui tui, qm̄
facies i p̄sequētibz me iudic
Foderunt mihi supbi(cū.
foucas, que non
erant iuxta legem tuam.
Omnia mandata tua vera,
falso p̄f. sūt me auxiliare mihi.
Paulominus cōsumpsit me i tra
ego autem non dimisi
mandata tua. (fica me,
Secūdū misericordiā tuā viuific
& custodiā testimoniū or̄i tui.
In etnū DEVS, verbū tuū
perstat in celis. (tua,
In ḡnatiōe & ḡnatiōe fides
cōposuisti terrā & p̄manet.
Iudicis tuis permanserunt
vsq̄ hodie, quia omnes
serui tui.

& i veritate tua humiliasti me.
Iod. Fiat misericordia tua
vt consoletur me, fm̄ eloquium
tuum seruo tuo.
Iod. Veniāt mihi misericordies tue
& viuam, quia
lex tua meditatio mea est.
Iod. Cōfundantur superbi quia
iniuste iniq̄tatē fecerūt i me, ego
autē exercebor i mādatīs tuis.
Iod. Cōuertāt mihi timētes te,
& qui nouerunt testimonia tua.
Iod. Fiat cor meū immaculatū
in iustificationibus tuis vt
non confundar.
Caph. Defecit in salutare tuum
aīa m̄a, & i verbū tuū sup̄spauī.
Caph. Defecerūt oculi mī i celo.
dicētes qm̄ cōsolaberis me. (tuū,
Caph. Quia factus sum sic vter
in pruina, iustificationes tuas
non sum oblitus.
Caph. Quot sūt dies fui tui, qm̄
facies de p̄sequētibz me iudicū
Caph. Narrauerūt mihi iniqui
fabulationes, sed non
vt lex tua.
Caph. Oīa mādata tua veritas,
iniq̄ p̄secuti sunt me adiuua me.
Caph. Paulominus cōsumpsit
ego autē nō dereliqui (me i terra,
mandata tua. (viuifica me,
Caph. Secūdū misericordiā tuā
& custodiā testimonia or̄is tui.
Lamed. In etnū dñe, verbū tuū
p̄manet in celo. (veritas tua,
Lamed. In ḡnatiōe & ḡnatiōe
fundaisti terram & permanet.
Lamed. Ordinatiōe tua p̄sue
dies, quoniam omnia (rant
seruiunt tibi.

η ἀληθία ἐταπείνωσάσμε.
Γενθήτω δὴ τὸ ἔλεόςσου
τὸ παρακαλέσασαι κατὰ τὸ λόγιόν
σου τῷ δούλω σου.
Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρισμοὶ σου
ἢ ζήτομαι, ὅτι
ὄνομόςσου μελέτη μου ἐστίν.
Ἀισχυρῆθήτωσαν ὑπερήφροι, ὅτι
ἀδίκως ἠγόμισαν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ
δὲ ἀδολοχήσω ἐν ταῖς ἐγτολαῖσιν.
Ἐπιστρέψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σου
ἢ εἰ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
Γενθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος
ἐν τοῖς δικαίωμασί σου ὅπως ἂν
μὴ ἀισχυρῶ.
Ἐκλίπει εἰς τὸ σωτήριόν σου
ἡ ψυχὴ μου εἰς τοὺς λόγους ἐπιλήψεως
(Ἐξίλιπ) οἱ ὄφθαλμοί μου εἰς τὸ ἕλπίσθαι
λίγοντες ποτε παρακαλέσεις με.
Ὅτι ἐγνώθην ὡς ἄσπός
ἐν πάχυν, τὰ δικαίωμάτά σου
οὐκ ἐπελαθόμενος.
Γόσαι εἰσὶν οἱ ἡμέραι τοῦ δούλου, ποτε
ποιήσεις μοι ἐκ τῆς καθολικότητος με κρίση
δικήσασάν μοι παράνομα
ἀδολοχίας, ἀκούχως
ὄνομόςσου κύριε.
Πάσαι οἱ ἐγτολαῖ σου ἀληθία,
ἀδίκως κατεβλάσαν με βοηθήσάν μοι,
παρὰ βραχυσυμπετίσαν μοι ἐν τῇ γῆ.
Ἐγὼ δὲ οὐκ εἰκατέλασόν σου
τὰς ἐγτολαῖ σου.
Κατὰ τὸ ἔλεόςσου ἔψον μοι
ἢ φυλάξω τὰ μαρτύρια τῆς σώματόςσου.
Ἐἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὀλογοῦ σου
διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ,
εἰς γῆραν ἢ γῆραν ἡ ἀληθεία σου.
Ἐθιμλίωσας τὴν γῆν ἢ διαμένη
τῇ διαταξῆ σου, διαμένει
ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπεφρατα
δούλωσάν σου.

ويخف اذلتني
 فاتكن رحمتك
 تعزيني كمثل قولك
 لعبدك
 ولنفسني رافطك
 فاحيا لاني
 ادرس سبتك
 لجزا المنعمون
 لا نهم انموا في كلامنا
 واننا
 اهتتم بوجاهاتك
 فليقبلني اصفيا وك
 ونار فواشاهد انك
 وليكن قلبني في حقوقك
 بلا عيب لكيلا اخزبه
 نافت نفسي الي
 خلاصك ورجوت قولك
 نصبت عيناي لا حبل
 قولك قايلتين مني تعزيني
 صرت مثل زرق
 في جليد ولم
 اسر حقوقك
 كم هي ايام عبدك مني
 تنتقم بالحق من الظالمين
 لي اخبرني اله الفون
 باخبار ليست
 من سبتك
 جميع ودايات كادقه
 ما دوني كلما فكن
 لمعونتي كادوا يهلكونني
 من الارض وانا فلر
 اسر وداياتك
 تكبر رحمتك احبيبي
 لا حفاك شهادت فيك
 كلمتك يارب
 دايمه في السما الي الابد
 وعدلك ثابت من جيل الي
 جيل اسست الارض فدامت
 وبامرك يكون
 النهار
 لان الكل عبديك

وادق شتاه عيني
 يهتد
 لانتقامي اليك
 لعبدك
 يثمن عيالي
 ويحييني
 اورشليم في
 يهتدون
 على سكرات
 اعلمك
 يثوبون
 ويذوقون
 يرا لفي
 في
 دلا
 تزعيت
 نفسي
 سفي
 لميم
 انهم
 ذليل
 ليه
 كچه
 يعفون
 جوي
 سيقون
 عقيمون
 كل
 سكرات
 كوعير
 وانما
 فقولك
 يد
 انسون
 لعلما
 كيم
 ليد
 انهم
 رادني
 ومن
 يمد
 عيني

& in veritate affixisti me
 Sit nunc misericordia tua
 ad cōsolationem meā, sicut verbū tuū
 seruo tuo.
 Veniāt mihi misericordiē tue
 & viuam, quoniam
 lex tua delectatio mea est.
 Confundantur superbi quoniam
 iniuste iniquitatem fecerunt, ego
 autem loquar in mandatis tuis.
 Reuertāt ad doctrinā meā timētes te,
 & qui sciunt testimonium tuum.
 Fiat cor meum perfectum
 in preceptis tuis, vt
 non confundar.
 Desiderauit redemptionem tuam
 anima mea, verbumq; tuū expectaui.
 Defecerunt oculi mei in verbum tuū,
 dicentes quando consolaberis me.
 Quoniam factus sum sicut vter
 suspensus ad fumum, precepta tua
 non sum oblitus.
 Quot sunt dies serui tui, quando
 facies in persecutoribus meis iudiciū.
 Foderunt mihi superbi,
 fougas, quas non
 precepisti in lege tua.
 Omnia mandata tua veritas
 mēdaciter psecuti sunt me adiuua me.
 Paulominus cōsumpserūt me in terra,
 ego autem non dimisi
 precepta tua.
 Secundū misericordiā tuā viuifica me
 & custodiam testimonia oris tui.
 In eternum Deus, verbum tuum
 firmum est in celo.
 In generatione & generatione fides tua,
 preparasti terram & permanet.
 Iudicio tuo permanent
 dies quoniam cuncta
 seruiunt tibi.

fidis, Preceptum, Exē
 plum, Rethorica, Illu
 minans oculos, Letifi
 cans cor, Fidelis, Desi
 derium, Dulcedo, Fa
 tum melis, Nuntia, Se
 stamentum, Ingenium, Te
 stamentum, Torques,
 Diuitie, Precepta, Ob
 rizum, Gratia, Iusti
 tia, Emptio, Principi
 um, Deus, Oleum, Tri
 nitas, Perfecta, Ars,
 Subtilitas, Lex, Ex
 pectatio.

לַלֵּל הַזֶּה נִסִּי
 א נִסִּי
 בְּכַפְּי בְּעֵינַי
 לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח
 פְּקוּדֵי כִדְבָרִים
 לְיָיָהּ
 לְךָ אֲנִי הַשְׁעָנִי
 בִּי פְקוּדֵי דַשְׁמִי
 לִקְוֵי רַחֲמֵי
 לְאֲדֹנָי עֲלֵיהֶם
 לְחַבּוֹנִי
 לְכָל חַבְלֵי רַחֲמֵי
 קָרָה רַחֲמֵי מִצְוֵה
 מִצְוֵה
 מִתְּהַבְּלֵי מִצְוֵה
 בְּלֵיל הַיּוֹם הַזֶּה אֲשִׁיחֵת
 מֵאֵיבֵי חַבְּמֵי
 מִצְוֵה בִּי לְעוֹלָם
 הַיָּהּ
 מְבַלֵּם מְלֵמָה
 הַשְׁבִּילֵי בִּי
 עֲזוּתֵיךְ שִׁיחֵת לִי
 מִקְנֵי אֲחַבּוֹנִי
 בִּי פְקוּדֵי נִצְרֵי
 מִכָּל אֲרָחֵי בְּלֵיל
 תִּלְּלֵי לְמַעַן אֲשַׁמֵּךְ
 דְּבַרְךָ :
 מִמִּשְׁפָּטֵיךָ לְאֶסְרֵת
 בְּיָמֵי הַיּוֹרֵתִי :
 מִתְּנַלְמֵץ לִדְבַר
 אֲמַרְתָּ מִדְּבַר לִפְּנֵי
 מִפְּקוּדֵי אֲחַבּוֹנִי
 עַל־כֵּן שָׁנְאֵתִי כָּל־
 אֲרָחֵי שִׁקְרָה :
 נֵר לְרַגְלֵי דְּבַרְךָ
 וְאוֹר לְנֶתִיבֵיךָ :
 נִשְׁפָּעִי וְאֲדַמָּה
 לְשִׁמְרֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה
 נִעַנְתִּי עַד מָאֵד
 יְהִי תִנְיָ כְּדְבַרְךָ :
 נִדְבוֹתֵי רַחֲמֵיךָ

Lamed. Nisi q lex tua
 meditatio mea est, tunc
 forte perissem in hūllitate mea.
 Lamed. In eternū nō obliuiscar
 mādatorū tuorū, quia p ipsa
 uiuificasti me.
 Lamed. Tuus sū ego saluū me
 quonīā mandata tua quesui.
 Lamed. Me expectauerunt impij
 vt pderēt me testimonia tua
 intellexi.
 Lamed. Oīs cōsumationis vidi
 finem. latū mandatum tuum
 nimis.
 Mem. Quomō dilexi legē tuā
 dñe, tota die meditatio mea est.
 Mem. Si inimi. me. prudētē me
 mādato tuo, qā in etnū (fecisti
 mihi est.
 Mem. Sup omnes docentes me
 intellexi, quia
 testimonia tua meditatio mea ē.
 Mem. Super senes intellexi,
 quia mandata tua seruauī.
 Mem. Ab oī vīa mala prohibui
 pedes meos, vt custodiam
 verba tua.
 Mem. A iudiciis tuis si declinaui,
 quia tu legem posuisti mihi.
 Mem. Quā dulcia faucibus meis
 eloquia tua, super mel ori meo.
 Mem. A mandatis tuis itellexi
 propterea odio habui omnem
 viam niquitatis. (verbū tuū,
 Nun. Lucerna pedibus meis
 & lumen semitae meae.
 Nun. Iuravi & statui,
 custodire iudicia iustitiae tue.
 Nun. Humiliatus sū vsq̄quaq̄
 dñe, uiuifica me fm verbū tuū.
 Nū. Volūta. orī mī bñplaci. fac

Εἰμή ὅτι ὀνόμοσόν
 μελίτημον εἶμι, τότε
 ἀν' ἀπαλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
 Εἰς τὸν ἀκόνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι
 τῶν δικαιοματάων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς
 ἐξήσωσά με.
 Σὺ εἶμι ἐγὼ σωθόμενος,
 ὅτι τὰ δικαιοματάων σου ἐξήτησα.
 Ἐμὲ ὑπέμενον ἁμαρτωλοὶ
 τὰ ἀπολέσαι, τὰ μαρτύρια σου
 σωήκα.
 Πάντες σωτηρίας εἶδον
 πῆρας, πλατῆα ἢ ἐντολή σου
 σφόδρα.
 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου
 κύριε, ὅλη τῆν ἡμέραν μεζήτημα εἶμι.
 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισα σε
 τῶν ἐντολή σου, ὅτι εἰς τὸν ἀκόνα
 εἶμή εἶμι.
 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκαλοτάτους
 σωήκα, ὅτι
 τὰ μαρτύρια σου μελίτημον εἶμι.
 Ὑπὲρ προσβυτέρους σωήκα,
 ὅτι τὰς ἐντολῶν σου ἐξήτησα.
 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρίας ἐκάλυσα
 τοὺς πόδας μου, ὅπως ἀν' φυλάξω
 τοὺς λόγους σου.
 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,
 ὅτι σὺ ἐνομαθεύτησά με.
 Ὡς γλυκία τῶ λάρντιμον
 τὰ λόγια σου ὑπὲρ μέλι τῶ σ' ματί μου.
 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου σωήκα,
 διὰ τοῦτο ἐμίσσησα πάσαν
 ὁδὸν ἀδικίας.
 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ λόγος σου,
 ἢ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
 Ὡμωσα ἢ ἔσπασα (σύνησσαν).
 Τὰ φηλαξάδουτὰ κριματα τῆς δικαιο
 ἔταπεινάθην ἕως σφόδρα,
 κύριε, ἐξήσωσά με κατὰ τῶν λόγων σου.
 Γὰ ἐκούσια τὰ σωματί μου, ἀδύνατοι

لو لا درسي سنك
 في تراضي والي الابد
 وكايات لان
 ما احييتني يارب
 لانني ابتغيت وكايات
 الخفاء رعدوني
 ليهدوني ففهمت
 شهادتك
 رايت لكل هام
 انقضت فاما وكايات
 فواسعه جدا
 اللهم اني احببت سنك
 وكل يوم اتلوها
 افهمني وكايات
 افضل من اعجاز
 لانها تابتة الي الابد
 علمتني اكثر من
 جميع المعلمين لاني
 ادرس سنك
 فهذا اكثر من الشيوخ
 لاني ابتغيت وكايات
 من كل منة قدمي
 طريق سواك
 احفظ كلامك
 لمر احد عن اجكامك
 لانك علمتني سنك
 كلامك حلو في نكفي
 افضل من الشهد في نفي
 ففهمت وكايات
 لاجل ذلك شديت
 جميع عرف الادمه
 قولك مباح لقد مي
 ونور في سبل
 فسمت وتبت
 لاحفظ احكامك عدلك
 علم يارب
 يارب ما احييتني كقواك
 ارض عن قولك يارب

Nisi quod lex tua
 delectatio mea est, iam
 perissem in pressura mea.
 In eternum non oblitiscar
 preceptorum tuorum, quonia in ipsis
 vivificasti me.
 Tuus ego sum salua me
 quoniam mandata tua quesivi.
 Me expectauerunt impij
 vt perderent me testimonia tua
 intellexi.
 Omnium que cepra sunt
 & fundata vidi finem,
 latam mandatum tuum nimis.
 Quam dilexi legem tuam,
 tota die hec locutio mea.
 Abundantius qua dnos inimicitie mee
 doce me mandata tua,
 quoniam in eternum hec mihi sunt.
 Plusqua omnes doctores meos
 intellexi, quoniam
 testimonia tua cogitationes mee sunt.
 Plusqua sapientes intellexi,
 quoniam precepta tua seruaui.
 Ab omni via mala prohibui
 pedes meos, vt custodiam
 verba tua.
 A iudicijs tuis non declinaui,
 quoniam tu docuisti me.
 Quam dulcia palato meo verba tua
 dulciora quam mel
 ori meo. A pceptis tuis eruditus sum,
 propterea odi omnem
 virum mendacem.
 Sicut lucerna pedibus meis verba tua,
 & lumen semitis meis.
 Iuraui & constitui,
 custodire precepta iustitie tue.
 Conturbatus sum vehementer,
 DEVS sana me fm eloquia tua.
 Voluntaria oris mei complacent tibi

יְיָ וְיִשְׁפָּטֵנִי לְמִתְנִי
 נִפְתָּח בְּכַף הַמִּי
 וְהוֹרֵד בְּלֹא שִׁבְחֵי
 נַרְנוּ וְשָׁעִים פֶּחַד
 לִי וּמִפְקֹדֶיךָ
 לֹא הֵעִירָנִי
 נִחַלְתִּי עִדְוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם כִּי שִׂיחַ
 לִבִּי הַמֵּת
 נִטִּיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת
 הַקֶּדֶד לְעוֹלָם עֲקֹב
 סַעֲפִים שִׁנְאַתִּי
 וְהוֹרֵד אֶהְבֵּתִי
 סַחַר וּמַגְנֵי אֶתֶּךָ
 לִדְבַר יְהוָה לִי
 סַחַח מִמֶּנִּי מֵעַתָּה
 וְאַצְרֶה מִצְוֹת אֱלֹהֵי
 סַמְכֵנִי כְּאֶמְרֶתֶךָ
 וְאַרְוֶה אֶת הָאֵרֶץ
 הַבְּשִׁיטִי מִשִּׁבְרֵי
 סַעֲדֵנִי וְאַשְׁעֶר
 וְאַשְׁעֶר בְּהַקְדֶּךָ
 סֶל
 סִלַּח כָּל שׁוֹגֵים
 מִן הַקֶּדֶד כִּי
 יִשְׁקֶר תְּרַמְּתֵם
 סִגִּים הַשִּׁבְתָּ כֹּל
 וְשָׁעִי אֶרְץ לִבִּי
 אֶתְקַח עִדְוֹתֶיךָ
 סַחַר מִפְּחָדֶךָ בְּשִׁחַ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה לִי
 עֲשִׂיתָ מִשְׁפָּט וְצִדִק
 כֹּל מִגִּיחֵי לְעֵשֶׂקִי
 עֲרַב עֲבָדֶךָ לְטוֹב וְאֵי
 יַעֲשֶׂקֶנִי יְהוָה
 עֲנֵנִי כָּל לַיְשׁוּעֶיךָ
 וְלֹאֲמַרְתָּ צִדִקָּה
 עֲשֵׂה עִם עֲבָדֶךָ
 כְּחַסְדֶּךָ וְיִשְׁקֶדֶךָ
 לִמִּתִּי
 עֲבָדֶךָ אֲנִי הִבְנֵנִי

DEVS, & iudi. tua doce me.
 Aīa mea in manu mea semp,
 & legis tue non sum oblitus.
 Posuerunt impii laqueum
 mihi, & a mandatis tuis
 non aberravi.
 Hereditavi testimonia tua
 in sempiternū. quia gaudiū
 cordis mei sunt.
 Inclinaui cor meū vt facerē
 precepta tua ad eternū finē.
 Praue cogitātes odio habui,
 & legem tuā dilexi. (tu es,
 Protectio mea & scutū meū
 verbum tuum expectavi.
 Recedite a me maligni,
 & custodiā mādata Dei mei.
 Confirma me fin verbū tuū
 & viuā, & nolī me
 ofundeī ab expectatōe mea.
 Auxiliare mihi & saluus ero,
 & loquar in preceptis tuis
 iugiter.
 Conculcasti oēs qui aberrāt
 a preceptis tuis, quia
 mendax deceptio eorum.
 Chalchimiā computasti oēs
 impios terre, propterea
 dilexi testimonia tua.
 Exhortuī a timoī tuo caro
 & iudicia tua timui. (mea,
 Feci iudicium & iustitiam,
 ne dereliq̄s me iis q̄ pdāf me
 Dulcescat fūo tuō i bono, ne
 calumnientur me superbi.
 Oculi mei defecerūt i salutaī
 & i eloquū iustitie tue. (tuū,
 Fac cum seruo tuo (tua
 fm misericordiā tuā, & p̄cepta
 doce me.
 Seruus tuō sū ego iſtue me,

dñe, & iudicia tua doce me.
 Nun. Aīa mea i mābo mīs sēp,
 & legem tuā non sum oblitus.
 Nun. Posuerunt p̄cōres laqueū
 mihi, & de mandatis tuis
 non erravi.
 Nun. Hereditate acquisiui
 testimōia tua i etnū, q̄a ex iſtatio
 cordis mei sunt. (ciendas
 Nun. Inclinaui cor meū ad fa
 iustifica. tuas i etnū, p̄p retribu.
 Samech. Iniquos odio habui,
 & legē tuā dilexi. (meus es tu,
 Samech. Adfutor & susceptor
 & i verbū tuū sup speravi. (gni,
 Samech. Declinate a me mali
 & scrutabor mandata Dei mei.
 Samech. Suscipe me fin eloquū
 & viuā, & nō cōfundas (tuū
 me ab expectatione mea. (ero,
 Samech. Adiuua me & saluus
 & meditabor i iustificatōibō tuis
 semper.
 Samech. Sp̄uisti oēs discedētes
 a iudiciis tuis, quia
 iniuste cogitatio eorū. (ui oēs
 Samech. Preuaricātes reputa
 peccatores terre, ideo
 dilexi testimonia tua. (nes mās,
 Samech. Cōfige timoī tuo car
 a iudiciis enim tuis timui.
 Ain. Feci iudicium & iustitiam,
 nō tradas me calūniātibus me.
 Ain. Suscipe fūū tuū i bonū, nō
 calūnient me supbi. (tare tuū,
 Ain. Oculi mei defecerūt i salu
 & i eloquium iustitie tue.
 Ain. Fac cū fūo tuo (tōest uas
 fm misericordiā tuā, & iustifica
 doce me. (hi intellectu
 Ain. Seruus tuus sū ego, da mi

διὸ κύριε, ἢ τὰ κρίματά σου δι' ἄδικόν μου.
 Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαδοχῆτος,
 ἢ τοῦ γόμου σου οὐκ ἐπιλαθῶμαι.
 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδες,
 ἢ ἐν τῶν ἐντολῶν σου
 οὐκ ἐπληρώθην.
 Ἐκλήρονησα τὰ (λύματα
 μαρτυρία σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαθὸς
 τῆς καρδίᾳ μου εἶσθαι.
 Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τὸν ποιῆσαι
 τὰ δικαιοσύματά σου εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ
 Γοργύμους ἐμίσσησα. (τόρμηται
 τοῦ δι' νόμου σου πλάσσειν
 Βοηθῶν μου ἢ ἀντιλήπτωρ μου εἶσθαι,
 εἰς τοὺς αἰῶνας σου ἐπληρώθην.
 Ἐκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρὰ ἔργα,
 ἢ ἐξερλήθητε τὰς ἐντολάς τοῦ θ̄ου μου.
 Ἀντιλαβῶν μου κατὰ τὸ λόγιον σου
 ἢ ζῆλον μου, ἢ μὴ κατασχῆναι
 με ἀπὸ τῆς προσδοκίᾳ μου.
 Βοηθῶν μου, ἢ σωθῆσθαι μου,
 ἢ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιοσύματά σου
 διαδοχῆτος.
 Ἐξολέγωσας πάντα τῆ ἀποστασίαν
 ἀπὸ τῶν δικαιοσύματά σου, ὅτι
 ἄδικον τὸ ἐγθύμημα αὐτῶν.
 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας
 τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο
 ἠγαπήσα τὰ μαρτυρία σου. (μου,
 Κατήλασον ἐκ τῶ φθόνου τὰς σάρκας
 ἀπὸ γὰρ τῶν κρίματά σου ἐφοβήθην.
 Ἔποιησα κρίμα ἢ δικαιοσύνην,
 μὴ παραλώμει τοῖς ἀδικούσι μου.
 Ἐκλίξαι τὸν δούλον σου εἰς ἀγαθόν, μὴ
 σκωφῶνται σὺ τῶσάν με ὑπερήφανοι.
 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωθῆναι μου
 ἢ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
 Πλῆσον μετὰ τοῦ δούλου σου
 κατὰ τὸ ἔλεός σου, ἢ τὰ δικαιοσύματά σου
 δι' ἄδικόν μου.
 Δούλος σου εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με

וְהִתְחַלֵּץ עִי וְיִתְחַלֵּץ
עַתָּה לַעֲשׂוֹת לְהַתְחַלֵּץ
הַפֶּחַח תִּוְרַתְךָ
עַל־כֵּן יִתְחַלֵּץ
מִצִּיבֵיךָ מִצִּיב
וּמִפְּנֵי : ע
עַל־כֵּן כָּל־פְּקוּדֹת
כָּל־יְשׁוּעָתְךָ כָּל־אֲרָץ
שִׁקְרָה יִתְחַלֵּץ :
פְּלִיאֵי עֲוֹנוֹתֶיךָ עַל
כֵּן נִצְרַתְּם נִפְשֵׁי :
פֶּחַח דְּבַרְךָ אֵין
בְּכֵן פְּרִיָּם :
פִּי פִּעְרֹתִי וּמִאֲמַתְךָ
כִּי לֹא מִצִּיבֵיךָ
יִתְחַלֵּץ : פ
פְּנֵיךָ אֵל וּמִנֵּי
כִּסְפֵיךָ לֹא־הָיָה שִׁמְךָ
פְּעַם הַכּוֹנֵן אֲרָצְךָ
וְאֵת שִׁלְטֹן בְּיַדְךָ
פְּנֵי מַעֲשֵׂי אֲדָם
וּמִשְׁפָּרָה פְּקוּדֹת :
פְּנֵיךָ הָיָה בְּעַבְדְּךָ
וְלִמְדֵי אֶת־הַקְּדוּבָה :
פְּלִינֵי פִּי־יְיָ
עֵינֵי עַל־לֹא
שִׁמְךָ תִּוְרַתְךָ :
עֵדֶיךָ אֲמַת יְהוָה
וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ
עֵדֶיךָ עֵדֶיךָ עֵוֹתֶיךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ סֵאד :
עֲמַתְךָ קִנְיַתְךָ
שִׁמְךָ דְּבַרְךָ עַד :
עַד־פִּי אֲרָצְךָ סֵאד
וְעַבְדְּךָ אֵין :
עֵצֶיךָ אֵנִי וּבְבוֹת
פְּקוּדֹתֶיךָ לֹא שְׁכַחְתִּי :
עֵדֶיךָ עֵדֶיךָ לְעוֹלָם
וְתוֹרַתְךָ אֵין :
עֵדֶיךָ עֵדֶיךָ מִשְׁפָּטֶיךָ
מִצִּיבֵיךָ שִׁעֲשֵׂעֵי :

& cognoscā testimonia tua.
Tempus est vt facias DEO,
preuaricati sunt legem tuā.
Propterea dilexi mādata tua
super aurum
& obrizum. (ta tua
Propterea ī vniuersa p̄cep̄
dixi me, omnem semitam
mendacii odio habui.
Mirabilia testimonia tua, id
custodiuit ea anima mea.
Apertura sermonis tui illu
docēs nescientes. (minabit
Os meū aperui & respiraui
quia mandata tua
desideraui.
Respice ad me & misere mei
iuxta iudi. diligētīū nom̄ tuū
Gre. m̄os firma fm fmo. tu.
& si des prātē ī me oī iniquitati
Redime me a calūnia hoīum
& custodiā mādata tua. (tuū,
Vultū tuū lucere fac ī fuū
& doce me precepta tua.
Riuī aquarum fuebant
de oculis meis, quia non
custodierunt legem tuam.
Iustus tu DEVS,
& rectum iudiciū tuum.
Precepisti iustitiam testimo
& veritatē nimis. (niī tuī,
Cōsūp̄it me zelus meus, quā
obliti sūt ūbā tuōx mole. mī
Repurgatus fmo tuo nimis,
& seruus tuus dilexit illum.
Paruulo ego sū & otēptibilī,
mādata tua nō sum oblitus.
Iustitia tua iustitia sēpitna,
& lex tua veritas. (rūt me,
Tribulatio & āgustia iuene
mādata tua delectatiōes mē.

vt sciam testi. nonia tua.
Ain. Tempus faciendi domine,
dissipauerunt legem tuam.
Ain. Idco dilexi mandata tua,
super aurum
& topazion. (tua
Ain. Propterea ad oīa mādata
dirigebar, omnem viam
iniquam odio habui.
Phe. Mirabilia testimōia tua, id
scrutata ē ea aīa mea. (luminat
Phe. Declaratio fmōū tuōx il
& intellectu dat paruulis.
Phe. Os meū aperui & attraui
quia mandata tua (spūm,
desiderabam.
Phe. Aspice ī me & misere mei,
fm iudiciū diligētīū nomē tuū.
Phe. Gre. me. dirige fm eloquē
vt fides mei oīs ī iustitia. (tuū,
Phe. Redime me a calūniā hoīū,
vt custodiā mādata tua. (tuū,
Phe. Faciē tuā illūina sup fuū
& doce me iustificatiōes tuas.
Phe. Exitus aquarū deduxerunt
oculi mei, quia non
custodierunt legem tuam. e
Sadic. Iustus es domine
& rectū iudiciū tuū. (nia tua,
Sadic. Mādasti iustitiā testimo
& veritatē tuā nimis. (meo, ga
Sadic. Tabescere me fecit zelus
obliti sūt ūbā tua inimici mī. (ter,
Sadic. Ignitū eloq. tuū vehemē
& fuus tuo dilexit illū. (otēptō,
Sadic. Adolescētulo sū ego &
iustificatiōes tuas nō sū oblitus.
Sadic. Iustitia tua iustitia ī etnū
& lex tua veritas. (nerūt me,
Sadic. Tribulatio & āgustia iue
mādata tua meditatio mea est.

ἢ γνώσωμαι τὰ μαρτυρία σου.
Καὶρός τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ,
δισκέλισαν τὴν νόμον σου.
Διὰ τοῦτο ἀγάπησα τὰς ἐντολάσους
ὑπὲρ χρυσοῦ
καὶ τοπαζιον.
Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάσους
ἠεταρθούμην, πασαι ὁδὸν
ἄδικου ἐμίσησα.
Θωμάσα τὰ μαρτυρία σου, διὰ τοῦτο
ἐξερύνησιν αὐτὰ ἡ ψυχῆ μου.
Ἡ δὴ λῆσις τῶν λόγων σου φασί
καὶ σακτικῆν πνεῦσ.
Τὸ φόρημα ἡνοῖξα ἢ ἕλκυσσα πνεῦμα,
ὅτι τὰς ἐντολάσους
ἐπιπόθουν.
Ἐπίβλεψον ἐπὶ με ἢ ἐλεησον με,
κατὰ τὸ κρίμα τῶ ἀγαπῶν τὸ ὄνομα σου
Τὰ λαβηρὰ μου κατέβησα κατὰ τὸ λόγιόν σου
ἢ μὴ κατακυρηνύσω τὸ πᾶσα ἀνομία
λύτρωσαι με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνομῶν,
ἢ φυλαξάτωσ ἐντολάσους. (δουλοῦσας,
Τὸ πρόσωπόν σου ἐπέφραμον ἐπὶ τὸν
ἢ δὴ λαξόν με τὰ δικαιώματα σου.
Δικαιοῦσ ὑψάτωσ κατέβησα
ἀ ὀφθαλμοῦ μου, ἐπὶ οὐκ
ἐφυλαξα τὸν νόμον σου.
Δίκαιος εἶ κύριε.
ἢ ἀλάτῃσ ἀπερυσισου.
Ἐπιτύλω δικαιούσ ἡ τὰ μαρτυρία σου,
ἢ ἀλήθειαν σφύρασ.
Ἐξέτηξέ με ὀφλοῦμον, ὅτι
ἐπελαθοντο τῶν λόγων σου ἀ ἔχθροί με.
Πετυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφύρασ,
ἢ ὁ δουλοῦσ σου ἡγάπησεν αὐτό.
Νιώπιρος ἐγὼ εἰμι ἢ ἐξουδενωμένον,
τὰ δικαιώματα σου οὐκ ἐπελαθούμην
Ἡ δικαιούσ ἡσ δικαιούσ ἡσ εἰσ τὸν
ἢ ὄνομα σου ἀλήθειαν. (σάτωσ
Οὐλίξ ἢ ἀνά και εὔρονη,
ἀ ἑντολάσους μελέτη μου.

צדק עדותך לעולם
: וְגַם יִבְנֶה אֶת-הַיְיָ
קְרָאתִי בְּכָל-לֵב
עֲנֵנִי יְיָהּ הַקֹּדֶשׁ
: וְעֲזָרְתָּנִי
קְרָאתִי הוֹשִׁיעֵנִי
: וְשָׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ
קְדָמַי בְּנֶשֶׁף
וְשֹׁמֵרָה לְדַבְרֶיךָ
: יְיָהּ אֱלֹהֵי
קְדָמִי עֲנֵנִי אֵל
: וְשָׁמְרָה
לְשִׁיחַ בְּאֶמְרֹתֶיךָ
: קוֹלִי שִׁמְעָה כְּהַסְדֶּךָ
: יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי
: קְרֹב רִדְפֵי זִמְרֹתֶיךָ
: בְּתוֹרֹתֶיךָ רַחֵק
: קְרֹב אֵתֶיךָ וְלֹא
: מִצְוֹתֶיךָ יִשְׁמַת
: קְדָם יְדַעֵמִי
: מַעֲדוֹתֶיךָ כִּי
: לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם
: וְהִלְצֵנִי
: כִּי תוֹרֹתֶיךָ רַחֵם
: שְׂכָרְתֵמִי
: רַבָּה רַבִּי וְיִאֱלֹהֵי
: לְאֶמְרֹתֶיךָ רַחֵמֵנִי
: רַחֵם מִשְׁעֵם
: יִשְׁמְעֵנִי כִּי תִקְרָה
: רַחֵם דַּת־שׁוֹ
: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָהּ
: כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי
: רַבִּים רִדְפֵי יִצְרָה
: מַעֲדוֹתֶיךָ לֹא נִשְׁחִיתוּ
: רַחֲמֵי בְּגֵדִים
: וְאֶתְקַטְטָה אֲשֶׁר
: אֶמְרֹתֶיךָ לֹא שָׁחִיתוּ
: וְאֵהָא בְּיַד-פְּקוּדֶיךָ
: אֶתְבַּמְּתִי יְיָהּ
: כְּהַסְדֶּךָ רַחֵמֵנִי
: וְאֵת-דַּבְרֶיךָ אֶמַּת

Iustitia testimonia tua i scim
doce me & viuam.
Clamaui in toto corde
rfide mihi, Deus pcepta tua
custodiam.
Inuocaui te saluum me fac,
& custodiam testimonia tua.
Preueni in mane
& clamabam verbum tuum
expectans.
Preueniebant oculi mei
vigilias,
vt loquerer i fmonibus tuis.
Vocē mā audi iuxta misf.tu.
DEVS, fm iudi. tua viuif. me
Apppinquēit psecu. sceleri,
a lege tua procul facti sunt.
Prope tu DEVS, & omnia
mandata tua veritas.
A principio noui
de testimoniis tuis, quod
in eternum fundaueris ea.
Vide afflictionē meā & eri
quia legis tue, non (pe me,
sum oblitus.
Iudica cām mā & redime me,
in sermone tuo viuifica me.
Longe ab impiis
salus, quia precepta tua
non quēsierunt.
Misericōdie tue multe DEVS
iuxta iudicia tua viuifica me
Misti q psequit me & affli. me
a testimoniis tuis nō declinaui.
Vidi preuaricatores
& fastidio affectus sum, quia
verbū tuū nō custodierunt.
Vide quoniam precepta tua
dilexi domine, (ca me.
iuxta misericordiā tuā viuifi
Caput verborū tuorū veritas

Sadic. Eqtas testimo. tua i cnsi,
intellectum da mihi & viuam.
Coph. Clamaui in toto corde
exaudi me dñe, iustificatio. tuas
requiram. (me fac
Coph. Clamaui ad te & saluum
vt custodiam mandata tua.
Coph. Preueni in maturitate
& clamaui, quia in verba tua
supersperaui.
Coph. Preueniuit oculi mei
ad te diluculo,
vt meditarer eloquia tua.
Coph. Vo. meā au. fm misf. tu.
dñe & fm iudi. tuū viuifica me.
Coph. Appro. psequē. me iniq.
a lege autē tua longē facti sunt.
Coph. Prope es tu dñe, & oēs
vie tue veritas.
Coph. Initio cognoui
de testimoniis tuis, quia
in eternum fundasti ea. (pe me,
Res. Vide hūilitatē meā & eri
quia legem tuam non
sum oblitus. (dime me,
Res. Iudica iudiciū meū & re
ppter eloquiū tuū viuifica me.
Res. Longe a peccatoribus
salus, quia iustificationes tuas
non exquiesierunt.
Res. Misericōdie tue multe dñe,
fm iudiciū tuum viuifica me.
Res. Misti q psc. me & tribu. me,
a testimoniis tuis nō declinaui.
Res. Vidi preuaricantes
& tabescebam, quia
eloquia tua non custodierunt.
Res. Vide quoniā mandata tua
dilexi domine,
in misericordia tua viuifica me.
Res. Principiū ūborū tuorū ūtras,

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὰ κῆρα,
σωτήριόν μου, ἢ ζήσομαι.
Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, ἑτάκουσόν μου κῆ, τὰ δικαιοματί σου
ἐκζητήσω.
Ἐκέκραξα σοὶ σωθόν μου,
ἢ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
Προέφασα ἐν ἀσῶρῳ
ἢ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπιπάσσω.
Προέφασον οἱ ὀφθαλμοί μου
πρὸς ὄρθρον τοῦ
μελετᾶν τὰ λόγια σου. (ἐλεός σου)
Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κῆ κατὰ τὸς
κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσομαι. (μία)
Προσῆτίσασα ἡ, καθ' ἡδυσίαν ἔμενοι ἀνο
ἀπὸ δὲ τὸ νόμου σου ἐμακρύνθησα.
Ἐγὼ εἰς κύριε, ἢ πάσαι
αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
Κατ' ἀρχᾶς ἔγνων
ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι
εἰς τὸν ἀδνα ἐθελήσωσιν αὐταί.
Ἰλετὼ τὸ πᾶσι νόμου ἢ ἐξελούμε,
ὅτι τὸ νόμου σου οὐκ
ἐπιπαύσωμαι.
Κρίνον τὼ κρίσιμον ἢ λύτρωσάμε,
διὰ τὸν λόγον σου ζήσομαι.
Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν
σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιοματά σου
οὐκ ἐξεζητήσα.
Οἱ ἀκτιρμαί σου ποιοὶ κύριε,
κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσομαι.
Ποιοὶ οἱ ἐκ δὲ ἡδυσίαν ἢ θλίβοντες ἡ,
ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
Ἐίδον ἀσκητοῦντας
ἢ ἐξετηκόμην
ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξασα.
Ἰλε ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἠγάπησα, κύριε
ἐν τῷ ἐλέθῳ σου ζήσομαι.
Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια

شهادة انك صادق الى
 الابد فاشهدني لاجل
 دعوتك بارب من
 كل قلبي فاستجب
 لي لا بتعني ودايات
 دعوتك فدعني
 لاجلك شهادة انك
 ابتكرت في الغدوات
 ودعوتك وعلم كلامك
 توكلت
 ايقظت عيني
 في الاضمار
 لا تسلمو كلامك
 اسمع صوتي يارب كرحمتك
 واحيييني بعدلك
 اقترب الي الذين
 يفر فونتي بالسوء وتداعدوا
 من سنتك قريب اند يارب
 وكل وكايات حقا هي
 من اليد علمت
 شهادة انك انك
 استشهد الي الابد
 انكر الي نواصي
 وخلصني فاني
 لم اسر
 احكم في فضيتي وانقذني
 وبكلام احييني
 الخالص بعيد من
 الخطاه لانهم لم
 يكذبوا
 فكيف هي رافقتك
 يارب فاحييني بقضاك
 كثر الذين يكاردونني
 ويحزنونني ولم اعدل عن
 سنتك رايت الجهال
 فدبت لانهم
 لم يحفظوا اقوالك
 انكر يارب فاني هويت
 وكايات احييني
 يارب برحمتك
 يد وكلامك الحقا

صدقته من ابد الى ابد
 انكر الي نواصي
 وخلصني فاني
 لم اسر
 احكم في فضيتي وانقذني
 وبكلام احييني
 الخالص بعيد من
 الخطاه لانهم لم
 يكذبوا
 فكيف هي رافقتك
 يارب فاحييني بقضاك
 كثر الذين يكاردونني
 ويحزنونني ولم اعدل عن
 سنتك رايت الجهال
 فدبت لانهم
 لم يحفظوا اقوالك
 انكر يارب فاني هويت
 وكايات احييني
 يارب برحمتك
 يد وكلامك الحقا

Iustitia testimonia tua in eternum,
 intellectum da mihi & viam.
 Clamaui in toto corde
 exaudi me DEVS precepta tua
 custodiam.
 Clamaui ad te redime me,
 & custodiam testimonia tua.
 Preueni mane
 & oraui, & verba tua
 expectaui.
 Anticipauerunt oculi mei
 vigilias matutinas & vespertinas,
 vt loquerer in verbo tuo.
 Vocem meã audi fm misericordiã tuã
 DEVS, fm iudicia tua viuifica me.
 Appropinquãt psecutores mĩ aduiterio,
 a lege autem tua longe facti sunt.
 Prope es tu Deus & omnia
 mandata tua veritas.
 A principio
 scĩui de testimoniis tuis,
 quod in eternum fundaueris ea.
 Vide humilitatem meã & libera me,
 quia legem tuam non
 sum oblitus.
 Age causam meam & fedime me,
 verbo tuo sana me.
 Longe ab impiis
 salus quoniam mandata tua
 non exquisierunt.
 Misericordie tue multe DEVS,
 fm iudicia tua, Deus sana me. (mei,
 Multi psecutores mei & molestatores
 a testimoniis tuis non declinaui.
 Vidi preuaricatores
 & certauĩ cum illis, quoniam
 verbum tuum non obseruaerunt.
 Vide quoniam mandata tua
 dilexi DEVS, fm
 misericordiam tuam sana me.
 Principium verbi tui veritas,

וְלֹעֲלֹף כָּל מִשְׁפָּטֵי-
צִדְקָה :
שָׂרִים רָדְפוּ בִּי הַנֶּגַע
וּמִדְבַר רֹדֶף פָּחַד לִבִּי :
שֵׁשׁ אַנְכֵךְ עַל אֲמֹתַי
כַּמְצֵא שָׁלַל רֶב :
שִׁדְדָה שִׁנְאַת אֲמֵעֵבֶךְ
וְיִרְתָּךְ אֲהַבְתִּי :
שֶׁבַע בְּיוֹם הַלְלוֹתֶיךָ
עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה :
שָׁלוֹם רֶב לְאֲהֵבֵי
תִּוְרָתְךָ וְאִין לְמֹו
מִכְשָׁוֹר :
שִׁבְחִי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ
עֲשֵׂי-יָמֵי :
שִׁמְרָה נֶפֶשׁ עֲדֹתֶיךָ
וְאֲהַבֵם מְאֹד :
שִׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ
תְּעֹדֶיךָ כִּי כֹו
דָוֶה בִּי נִגְדָה :
תִּקְרַב רַחֵם לִפְנֵיךָ
יְהוָה בְּדַבְרֶיךָ הַבְּיָנִי
מִבְּאֵת חַחְתִּי לִפְנֵיךָ
כְּאֲמֹתֶיךָ הַעֲלֵנִי :
תִּפְעַעַן שִׁפְתֵי תְהִלָּתְךָ
כִּי תִלְמַדְתִּי חֻקֶיךָ :
תַּעֲזֹר לִשְׁוֵי אֲמֹתֶיךָ
כִּי כָל-מִצְוֹתֶיךָ צִדְקָה
תִּתִּי-יְיָ לְעֹזִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּרַחֵמֵי
תִּאֲבָתִי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וְתִוְרָתְךָ טַעֲשָׁעִי
תְחַיֵּנֵנִי נֶפְשִׁי וְתִהְיֶה לְךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי
תַּעֲזֹר כִּשְׁה אֲבֹד
בְּקֶשׁ עֲבָדֶיךָ כִּי-
מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי
קֶם שִׁיר הַמַּעֲלֹת
אֲדַבְּרָה בְּצַרְתְּךָ
לִי קֶו-אֲמֵי

In eternum omnia iudicia
iustitie tue. (causa,
Principes persecuti sūt me sine
verba at tua timuit cor mū.
Gaudēs ego sū in eloquo tuo,
sicut q̄ inuenit spolia multa.
Mēdaciū odio habui & dete
legē at tuā dilexi. (status sū,
Septies in die laudau te,
super iudiciis iustitie tue.
Pax multa diligentibus
legem tuā, & non est in illis
scandalum.
Expectaui salutare tuum
DEVS, & mandata tua
feci. (nia tua,
Custodiuit aīa mea testimo
& dilexit ea nimis.
Custodiui mandata tua
& testimonia tua, quia oēs
vie mee in conspectu tuo.
Appropinquet laus mea corā te
DEVS s̄m ubi tuū doce me
Vēiat de p̄ca. m̄sañ vul. tuū,
s̄m eloquiū tuū libera me.
Fundēt labia meā hymnum,
docebis enī me p̄cepta tua.
Loq̄t lingua m̄a s̄monē tuū,
quia oīa mandata tua iusta.
Sit mano tua auxiliatrix m̄a,
quia mandata tua elegi.
Desideraui salutaī tuū (m̄e.
DEVS, & lex tua delecta.
Viuet aīa m̄a & laudabit te,
& iudicia tua auxiliabūt mi
Erraui q̄si ouis pdita, (hi.
quere seruum tuum, quia
mādatoꝝ tuoz nō sū oblitus
CXIX. Canticū graduū.
Ad DEVM in tribulatione
mea clamaui,

In eternum omnia iudicia
iustitie tue. (gratis,
Sin. Principes persecuti sunt me
& a ubis tui formidauit cor mū.
Sin. Letabor ego sup eloqa tua,
sicut qui inuenit spolia multa.
Sin. Iniquitatē odio habui & abo
sū, legē at tuā dilexi. (minatus
Sin. Septies i die laudē dixi tibi,
super iudicia iustitie tue.
Sin. Pax multa diligentibus
legem tuam, & non est illis
scandalum.
Sin. Expectabam salutare tuū
domine, & mandata tua
dilexi. (monia tua,
Sin. Custodiuit aīa mea testi
& dilexit ea vehementer.
Sin. Seruaui mandata tua
& testimonia tua, quia omnes
vie mē i ospe, tuo. (spe tu
Tau. Appro. de p̄cario m̄a i cō
dñe, iuxta elo. tu. da mihi itelle.
Tau. Intret postula. m̄a i ospec.
s̄m eloqū tuū eripe me. (tuo,
Tau. Eructabūt lab. m̄a hymnū
cū docueris me iustificatōe se.
Tau. Pronūciabit h̄i. m̄a eloqū
qa oīa mādata tua eqtas. (tuū,
Tau. Fiat ma. tua vt saluet mē,
quoniam mandata tua elegi.
Tau. Concupiui salutare tuum
dñe, & lex tua meditatione mea ē.
Tau. Viuet aīa mea & lauda. te,
& iudicia tua adiuuabunt me.
Tau. Erraui sicut ouis q̄ periiit
quere seruum tuum, quia
mandata tua non sum oblitus.
CXIX. Alia. Canticū graduū.
Ad dominum cum tribularer
clamaui

η̄ εις τον αιωνα παντα τα κριματα
της δικαιοσυνης σου.
Αρχοντες κατιδωξαθημε δωραγ,
η̄ απο τῆς λογως εδωξασεν η καρδια μου
Αγαθισμοι εγω επι τα λογισου,
ω̄ς ο ευρισκων σκυλα πολλοι.
Αδικιαν εμισσησ η̄ εβδελυξομαι,
τον δε νόμου σου η̄ γαπασσω.
Επτακις της ημερας ηπισασι,
επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου.
Ειρηνη παρη τοις αγαθωσι
τον νόμου σου, η̄ ουκ εστιν αυτοις
σκανδαλον.
Γροσδωσκων το σωτηριου σου
κυρι η̄ τας εντολας σου
η̄ γαπασσω.
Εφυλαξην η̄ ψυχην μου τα μαρτυρια σου,
η̄ ηγαπασεν αυτα σφοδρα,
Εφυλαξα τας εντολας σου
η̄ τα μαρτυρια σου, οτι πασαι
αι ολαι μου ενθυπιου σου κυρι.
Επισοτω η̄ δεκτισμον ενωτισου σου
κυρι, κατα το λογισου σου σωε τιτουμα
Εσειθαι το αξιωμα μου ενωτισου σου
κυρι, κατα το λογισου σου ρυσαι με.
Εξερυσαντο τα χυλη μου υμνον,
οταν διδωξηνε τα δικαιοματά σου.
Φθίξαιτο η̄ γλωσσα μου τα λογισα σου
οτι πασαι αι εντολας δικαιοσυνης σου
Γιγαδω η̄ χυρουν του σωσαι με,
οτι τας εντολας σου η̄ρετισα μω
Επισωθισα το σωτηριου σου
κυρι, η̄ ο νόμου σου μελετη μου ε̄.
Ζησεται η̄ ψυχην μου η̄ αθεσισε
η̄ τα κριματα σου βοηθησι μοι.
Επλημθην ω̄ς κριβα του απολαλος,
ζητησον τον δουλον σου οτι
τας εντολας σου ουκ επαλαθωμω.
ριθ. Ω̄σθη των αγαθαθμων.
Προς κυριον εν τῷ θλιβωσαι με
ε̄κκραξω

וק וצנני : & respondit mihi
 יהוה וצנני : DEVS libera
 נפשי משפת שקר aīam meā a labio mendacii,
 מלשון דמיה : a lingua dolosa. (ponet
 מה יתקדמה עמי : Quid dabit tibi aut qd apc
 לך לשון דמיה : tibi, lingua dolosa.
 וצנני גבור : Sagittas potentis
 עטני עם : acutas
 עם גורל : cum carbonibus
 וצנני : genistarum.
 אוהל בגרתי : Heu mihi qa peregrinatus sū
 בטד שבעתי עם : in cappadocia, habitavi cum
 וצנני קדר : tabernaculis cedar.
 רבת שכנ לה נפשי : Multū sibi hītauit A. aīa mīa,
 עם שונא שלום : cum osore pacis. A. i. Depref
 וצנני שלום וק : Ego pax, & dum fa fuit.
 אדבר הים למלהם : loquebar illi ad bellum.
 קנא שיר למעלות : CXXI. Canticū graduū.
 וצנני עיני : Leuabo oculos meos in
 וצנני עיני : montes, vnde
 וצנני עיני : veniet auxiliū meum.
 וצנני עיני : Auxiliū meum a DEO.
 עשה שמים וארץ : factore cell & terre.
 אל תתן לפוט תלה : Nō det ī cōmotōē pedē tuū,
 עיני שמי : nec dormitet q custodit te.
 הנה לא עם ולא : Ecce non dormitabit neq
 וצנני שמי : dormiet qui custodit israel.
 וצנני עיני : DEVS custodit te
 וצנני עיני : DEVS vmbra tua,
 על יד ימיני : super manum dexterā tuā.
 וצנני עיני : Per diem sol
 וצנני עיני : non percūtiēt te,
 וצנני עיני : neq luna per noctem.
 וצנני עיני : DEVS custodit te ab omni
 וצנני עיני : malo, custodiat animā tuam.
 וצנני עיני : DEVS custodiat
 וצנני עיני : exitum tuum
 וצנני עיני : & introitum tuum, ex nunc
 וצנני עיני : & vsq in eternum.
 קנב שיר המעלות : CXXII. Canticū graduū.
 לדוד שמי : Davidis. Letatus sum

& exaudivit me.
 Domine libera
 animam meam a labiis iniquis,
 & a lingua dolosa.
 Quid des tibi aut qd apponat
 tibi, ad linguam dolosam.
 Sagitte potentis
 acute
 cum carbonibus
 desolatoriis.
 Heu mihi, quia incolatus
 meus prolongatus est, habitavi
 cum habitantibus cedar
 multum incola fuit anima mea.
 Cum his qui oderunt pacem
 eram pacificus, cum
 loquebar illis impugnabāt me
 CXX. Canticū graduū.
 Leuavi oculos meos in
 montes, vnde
 veniet auxiliū mihi.
 Auxiliū meum a domino,
 qui fecit celum & terram.
 Nō det in cōmotiōē pedē tuū,
 neq dormitet qui custodit te.
 Ecce non dormitabit neq
 dormiet qui custodit israel.
 Dominus custodit te,
 dominus protectio tua
 super manum dexteram tuam.
 Per diem sol
 non viēt te,
 neq luna per noctem.
 Dominus custodit te ab omni
 malo, custodiat animam
 tuam dominus. Dñs custodiat
 introitum tuum
 & exitum tuum, ex hoc
 nunc & vsq in seculum.
 CXXI. Canticū graduū,
 Letatus sum

η, εἰσπικουσέμεν.
 Κύρα ρῦσαι
 τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδικῶν
 ἢ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
 Τί δέσῃ σου ἢ τί προσθήσει
 πρὸς γλῶσσαν δολίαν.
 Τὰ βέλη τοῦ δολοῦ
 ἠκουήματα
 σὺν τοῖς ἀνθραξι
 τοῖς ἐρημικοῖς.
 Οἶμαι ὅτι ἠπαρτίσθην
 ἐμακρίνηθῃ, κατισκίνασα
 μετὰ τῶν σκηνωμάτων κηδῶν,
 ποτὶ παρακίλευ ἠψυχῆ μου.
 Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην,
 ἦμην ἐρηγικός. Ὅταν
 ἐλάσω αὐτοῖς ἐπολέμου μεδραταίν.
 ρκ. Ωδὴ τῶν ἀγαθαθμῶν.
 Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοῦ μου εἰς
 τὰ ὄρη, ὅθεν
 ἦξῃ ἠβοήθειά μου.
 Ἠβοήθην παρὰ κυρίου
 τὸ πάπτατος τοῦ οὐρανοῦ ἢ τὴν γῆσ.
 Μὴ δῶν εἰς σάλοῦ τοῦ πόδα σου,
 μὴ δὲ νυσᾶξῃ ὄφθαλαγοῦ.
 Ἰδοὺ οὐ νυσᾶξῃ οὐ δὲ
 ὑπνώσει ὄφθαλαγοῦ τοῦ ἰσραὴλ.
 Κύριος φυλάξει,
 κύριος σκέπη σου,
 ἐπὶ χεῖρα δεξιᾶ σου.
 Ἡμέρας ὅ ἡλιος
 οὐ σὺ κάσσει,
 οὐ δὲ ἠσλήνη τὴν νύκτα.
 Κύριος φυλάξει ἀπὸ πάντος
 κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου
 ὁ κύριος. Κύριος φυλάξει
 τὴν εἰσοδόν σου
 ἢ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ
 νῦν ἢ ἕως τοῦ ἁῶνος.
 ρκα. Ωδὴ τῶν ἀγαθαθμῶν.
 Ευφράνη

... **فَا سَجَّابٌ لِي** **يَا رَبِّ** **نَحْ** **الفا شد** **المكرر** **وما اذا** **تزيدك الا لسن** **الفاشد** **دبل القوي** **مسعود** **مثل الجمر** **المحرف** **الويل لي فان** **مغر بتي** **قد كالت** **وعلى** **في مساكن** **قيدار** **كال سكون** **نفسى** **مع با غضى** **السلامة** **وكنت اذا** **كلتهم** **بالسلامة** **جاهدونى با كلا** **المزمر العشرون** **والمايد** **رفعت** **عبيى الى** **الجبال من** **حيث تاتي** **مغوى نتي** **من عند الرب** **خالق السما** **والارض** **لا يعك الزلل** **رحب لك** **ولا يفتو** **حافك** **اسرا بيل** **لا يعفو** **ولا ينام** **الرب** **حافك** **الرب** **يكال** **عليك يده** **اليمنى** **لا تعرفك** **الشمس نهارا** **ولا القمر ليلا** **الرب يحفظك** **من كل** **سو الرب** **يحفظك** **نفسك الرب** **يحفظك** **مدحك** **ومنحربك** **من الارض** **واله الا بد** **المزمر الحادى والعشرون** **والمايد** **فرحيت**

& accepit orationem meam
DEVS libera
animam meam a labiis mendacii,
& a lingua dolosa.
Quid dabit tibi aut quid adiciet
tibi lingua dolosa.
Sagitte robusti acute,
sicut fulgura superna, cum
carbonibus genistarum ardentibus
in gehenna inferius.
Hei mihi, quoniam peregrinatus sum
cum asiaticis, habitavi cum
tabernaculis arabum.
Plusquam illi peregrinata est aia mea,
cum osoribus pacis.
Ego eram pax, quando
orabam & ipsi ad bellum.
CXXI. Canticū q̄ dictū est pro
ascensionibus abyssi.
Leuabo oculos meos ad montes,
vnde veniet auxilium meum.
Auxilium meum a presentia DEI
qui fecit celum & terram.
Non dabit vt cōmouebantur
pedes tui, nec dormitabit q̄ custodit te.
Ecce non dormitabit neq̄
dorm'et, custos israel. (bit tibi,
DEVS custodiet te DEVS obūbra
propter chartulam preceptorum
q̄ confirmata ē ad manū dexterā tuā in
In die qm̄ dñatur sol nō (igressu tuo.
nocebunt tibi diurni, neq̄ nocturni
quando dominatur luna in nocte.
Verbum DEI custodiet te, ab omni
malo, custodiet animam tuam.
DEVS custodiet exitum tuū ad nego
(ciationē,
& introitum tuū ad studia
legis, ex nunc
& vsq̄ in eternum.
CXXII. Canticū quod dictū est pro
ascensionibus abyssi per

Tua uerba promet os meū, & q̄ naq̄ lex tua. Tua dextra fuet me, mandata si elegit tua Tu mihi salus, mihi tunica cura, lex semp tua Tibi uiuo, te laudabo iudicis mixus tuis Trahe me: ouē ab actā ceu, haud tamē immemorem legis tue.
Beati immaculati i uia,
Tורה כהנים
Torat choanim
אמר רב אחא פה דא דאמר דוד תמי' ודרך הית לו דומר תמי' לב אלא תא טפע דיקרי ליה תמי' ודרך עפיר קרי ליה לפי טמי' הו' תולכס כפח ופפת כדי להווע תורת י' ווא היו קיפסם בפוקס אזו אלא דרשם בגל תקופות תורתו וציותו ותרנים על קוות טמו לפי שנפסרו וזכר לגס ווא היו חטטים תפיתא ווא תא סאמר בכל לב ידשות וספד ליה אף לא פועלו עורא בדרקיותו וז' ב' תמיפותם לא היתא לבד ב' תמיותם זעזע הרע אבל היו נבגעים פתוע דורות הטוב ועוד כי היו סובלים כל העוה שבועות כזי לחנך מעולם נחודה ונאמת ווא ווא פדת תמיפות שלמת וזי לך בואת י' ד' Dixit. R. Achas, quid nam illud est quod dixit Dauid. Beati immaculati siue beati perfecti in uia, nōne magis cōueniēs erat dicere, pfecti corde quā perfecti in uia. Verum audi quā ob rē appellauerit eos pfectos i uia, q̄ & rōnabī liter factū ē. Illi siqdē fuere hoies qd̄ discurrēbāt circūquaq̄ p oās uias docētēs legē Dei, nec q̄secebāt i loco ali quo, uex sine intermissione discurrēbāt p̄ dīcātēs legē & tēllimōia Dei, & p̄ sanctū nom̄ Dei mortē libēter amplectebant, qm̄ deuouērāt se Deo i toto corde, nec moti formidabant p̄ eū, & hoc est q̄ dicit i toto corde exgrūr eū. Et huic cōcimit q̄ legitur. Ete nī nō operātes iniquatē i uis iu is abular. Cuius dicti sensus est, q̄ perfectio hoꝝ nō erat q̄ t̄ rece-
Y iiii

Beati immaculati

בְּאֵפֶסֶיִם in his qui dicebant mihi,
בֵּית יְהוָה נִלְךְ in domum DEI ibimus.
עַמּוּדֵי הַיָּד יִרְלָנוּ Stantes erant pedes nostri,
בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם in portis tuis iherusalem.
יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה Iherusalem que edificata est
כְּעִיר שְׂחֻבָה vt ciuitas, in qua conueniant
יְהוָה יְהוָה insimul.
שָׁשׂוּ עָלָיו Quia eo ascenderunt
שְׁבָטִים שְׁבָטִים tribus, tribus
יְהוָה עֵדוּת ל DEI testimonium
לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוּת israel, ad confitendum
יְהוָה יְהוָה nomini DEI.
כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ Quia ibi
בְּמִשְׁכַּן sederunt sedes
לְמִשְׁפַּחַת דָּוִד in iudicio, sedes
בְּיַד דָּוִד domui Davidis.
שְׁאַלְוּ שָׁלוֹם Rogate pacem
יְרוּשָׁלַם יְהוָה iherusalem, sit pax
אֲהַבְדְּ יְהוָה שָׁלוֹם iis qui diligunt te. Sit pax
בְּחַיִלךָ שְׂדוֹת in exercitu tuo, sitq; pax
בְּאַרְמְנֵיךָ לַמְּצֹן in regis tuis. Propter
אֲחֵי וְרֵעֵי אֲדֹרְתֵי fratres meos & socios meos, loq; bar
יְהוָה שָׁלוֹם nunc pacem
בְּךָ לַמְּצֹן בֵּית יְהוָה in te. Propter domum DEI
אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשׁה nostri, queram
טוֹב לְךָ bonam tibi.
קַנֵּה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת CXXIII. Canticū gradū.
אֲלֵךְ בְּשָׁמַיִם Ad te leuau
יְהוָה עֵינַי oculos meos,
הִישָׁבֵי בַשְּׁמַיִם qui habitas in celis.
הִנֵּה כְּעֵינַי עַבְדִים Ecce sicut oculi seruorum
אֶל יְדֵי אֲדֹנָיִם ad manū dominorū suorū.
כְּעֵינַי שֹׁפְתָה אֶל־יְדֵי Sicut oculi ancille ad manū
גְּבִירָתְךָ כִּן עֵינֵינוּ domine sue, sic oculi nostri
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ad DEVM Deum nostrum,
עַד שֶׁיִּרְחַמֵּנוּ donec misereat nostri. (qm̄
הֲנֵנוּ יְהוָה חֲנֻנוּ כִּי Misere nū dñe misere nū, (C
רַב שְׁבַענו כִּי multū satiati sumus despectōe.
רַב שְׁבַענו לֵה נַפְשֵׁנוּ Multū satiata est aīa nostra,
תִּרְעַג הַשְּׂאֲנָנִים opprobriū delicioforū
הַנְּבוֹ לְגֵאוֹנִים & despectio superborū.

in his que dicta sunt mihi,
 in domum domini ibimus.
 Stantes erant pedes nostri,
 in atris tuis hierusalem.
 Hierusalem que edificatur
 vt ciuitas, cuius participatio
 eius in idipsum.
 Illuc enim ascenderunt
 tribus, tribus
 domini testimonium
 israel ad confitendum
 nomini domini.
 Quia illic
 sederunt sedes
 in iudicio, sedes
 super domum David.
 Rogate que ad pacem sunt
 hierusalem, & abundantiam
 diligentibus te. Fiat pax
 in virtute tua, & abundantia
 in turribus tuis. Propter
 fratres meos & p̄xios meos, loq; bar
 pacem de te.
 Propter domum domini
 Dei nostri quesui
 bona tibi.
 CXXII. Canticū gradū.
 Ad te leuau
 oculos meos,
 qui habitas in celis.
 Ecce sicut oculi seruorum,
 in manibus dominorum suorū.
 Sicut oculi ancille in manibus
 domine sue ita oculi nostri
 ad dominum Deum nostrum,
 donec misereatur nostri.
 Misere nū dñe misere nū, quia
 multū repleti sumus despectōe.
 Quia multū repleta ē aīa n̄ra,
 opprobriū abundantibus
 & despectio superbis.

ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιμοι,
 εἰς οἶκον κυρίου πορεύομεθα.
 Ἐστῆτες ἵσαν αἱ πόδες ἡμῶν
 ἐν ταῖς αὐλαῖσιν ἱερουσαλήμ.
 Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη,
 ὡς πόλις, ἧς ἡμετοχὴ
 αὐτῆς ἐπὶ το αὐτῶ.
 Ἐκεῖ γὰρ ἀνεβήσαν
 αἱ φυλαὶ, φυλαὶ
 κυρίου μαρτύριον
 τοῦ ἰσραὴλ. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι
 τῷ ὀνόματι κυρίου.
 Ὅτι ἐκεῖ
 ἐκάθισαν θρόνοι
 εἰς κρίσιν, θρόνοι
 ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ.
 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
 τῶν ἱερουσαλήμ, καὶ Ἀθηνᾶ
 τοῖς ἀγαπῶσι. Γενέσθω δὴ εἰρήνη,
 ἐν τῇ δωμάσῃ σου, καὶ Ὀβελία,
 ἐν ταῖς πυργοβαρῖσι σου. Ἐγκα
 τ) ἀδελφῶν μου καὶ τ) πλησίον μου, ἐλάλω
 δὴ εἰρήνην περί σου.
 Ἐγκα τοῦ οἴκου κυρίου
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξήχησαν
 ἀγαθά σοι.
 ρκβ. Ὡς δὴ τῶν ἀγαθαῶν.
 Πρὸς σέ ἤρην
 τοὺς ὀφθαλμοῦσ σου
 τὸν κατακούοντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
 Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων
 εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
 ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας
 τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως, ὀφθαλμοὶ
 πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν (ἡμῶν
 ἕως οὗ οἰκτερήσῃ ἡμᾶς.
 Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι
 ἐπὶ πολὺ ἐπληρώθημεν ἐξουλενώσεως.
 Ἐπὶ πλείον ἐπληρώθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
 τὸ ὄνηλος τοῖς Ἀθηνοῦσι
 καὶ ἡ ἐξουλενώσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

لبي الذي
تذكف
قيا ما
اورشليم
مدها سور
صعدت
قبايل
شهاده
ليشكروا
لان
فيها نصبت
كراسي
الحكم
ال داود
سلوا السلام
لاورشليم
والغنى
لمدينها فلتكن السلامه
في جنودك الحصن
واليسار في ابرجة منازلك
لاجل اخوتى واقاريبي
انكلم فبك بالسلامه
ولاجل بيت الرب
ال هنا
لذا الخيرات
المزمور الثاني والعشرون
والما يه و رفعت يدي اليك
ايها الرب
الساكن
في السما
كا عين
التي ابدت
موالهم
وكعيني الامه التي بدت
سيدتها كذا لط عيوننا
الي الرب
الها
حتى يتراف
علينا
ارحمنا يا رب ارحمنا فقد
امدنا من الفوا كثيره
وبكثره امتدنا نفوسنا
اعط عارا للموسرين
وهو انا للمتعممين

יד יד חיתי באמרן
לבית מקדשא דיי גייל
קיימן דמאן דעליה
בחרתך ירושלים
ירושלים דמבדנייה
ברקיעא היד קרית
דאיתחברלה כהדבארע
דחמן סלקו טיבטא
טבטין דיי מסהיד לשל
דשניניה שריה
בנימון כמילון
לאוראה לטיבה דיי
אדם חמן כמייבן
כורסון בארנה
ביח שלם כורסון בבית
מקדש למלכה דבית דוד
טאלו פטיבה
דיח שלם אכונ דשלוחא
דחמיד: יתא שריה
בחרתך שלוחנה
בביתך: מן בגיל
איתן ויתב
אסריל כדון שלם כד:
כטול בית מקדשא דיי
אלהיה כהרב
לאוטבה יד:
שירא דאתאמס על
כסוקין דתהומס קדסך
וקקית ית עיני דיתב
על כורסיה יקרא בשם
היה כפה זמדיקן
עיני דעבדן אסותא
כניסנה סודנה ד
דריפותא חכדון מקדן
עינא לוי אלחנא עד
די דוס עליה
חיס עלן ירוסעלן את
סג טבענא כסידחא:
סודעא סבעת לה נפס
תילענה דטראון
כסברתא ת יותניא:

manu Daudis. Letatus sum in his quod dicitur
mihi, in domum sanctuarii DEI ibimus.
Stantes erant pedes nostri
in portis tuis ierusalem.
Ierusalem que edificatur
in cellis tanquam ciuitas.
in qua conueniant simul in terra,
quoniam eo ascenderunt tribus
tribus DEI testificantis israel,
quod diuinitas eius habitauit
inter eos cum accesserunt
ad confitendum nomen DEI.
Quia ibi preparabantur
sedes ad iudicium
in ierusalem, sedes in domo
sanctuarii, regibus domus Daud.
Rogate pro pace
ierusalem, sedeant in tranquillitate
amatores tui. Sit pax
in exercitu tuo, tranquillitas
in pretoris tuis. Propter
fratres meos & socios meos,
loquar nunc pacem pro te.
Propter domum sanctuarii DEI
Dei nostri, queram
vt bona adsint tibi.
CXXIII. Canticum quod dictum est pro
ascensionibus abyssi. Coram te
leuavi oculos meos qui habitas
super sedem glorie in cellis.
Ecce sicut respiciunt
oculi seruorum & ancillarum
de latere
dominorum suorum, sic respiciunt
oculi nostri DEVM Deum nostrum donec
miseretur nostri.
Miserere nri DEVS, miserere nostri, quoniam
multum saturati sumus despectione.
Multum saturata est anima nostra
opprobrio opulentorum,
& despectione superborum.

derent a malo tantum
imo quod recedentes
a malo operabant bonum,
& sufferebant que
cumq; aduersa mundi
tametsi multa & mala,
quo dirigeret mundum
in uia legis, & in uia ue
ritatis. Et citra dubium
hec est uera pprietas
pfectionis que perdu
cit ad beatitudinem. Et
satis fit nunc tibi hac
modica excitatione.

קבר שיר המעלות
לדוד
יהוה שפוטנו
נא ישראל
לול יהוה שפוטנו
לנו בקום עלינו
אדם : אה : חיים
בלענו בתורת
אפס בני : יח
המים שפוטנו
נחל עבר על נפשנו
אז עבר על
נפשנו והמים
הזרנים בדרך יהוה
שלא נתנו טרף
לשניהם : נפשנו
בצפור נמלטנו
מפרא יקשים
הפח נשבר
ואנחנו נמלטנו :
עזנו בשם יהוה
עשה שמים וארצה
קנה שיר המעלות
הפסחים ביהוה
בדור ציון ל
לא ימוט ל
לעולם ישב :
ירושלם והרים
סביב לה ויהוה
סביב לעמו מעתה
ועד עולם :
כי לא ינוח שבט
הישע על גוה
הצדיקים למצן
לא יטלה הצדיקים
בעולות ידיהם :
הטיבה יל לטובים
ולישרים בלבבותם :
והמטים עקלקלהם
ילקחם יתה אר

CXXIII. Canticū gradūi
Davidis. Nisi quod
DEVS aderat
nobis, dicat
nunc israel.
Nisi quod DEVS aderat
nobis, cū exurgerēt sup nos
homines. Tunc viuos
absorbūisset nos, cū irasceret
furor eorum sup nos. Tunc
aque circumdēdissent nos,
torrēs trāsisset sup aīā nrām.
Tunc transissent super
anīmā nostrā aque
supbie. Benedictus DEVS,
qui non dedit nos in predam
dentibus eorū. Anima nostra
quasi auis erepta est,
de laqueo venantium.
Laqueus contritus est
& nos liberati sumus.
Auxiliū nostrū in noīe DEI
facientis celum & terram.
CXXV. Canticū gradūi.
Qui confidunt in DEO
sicut mons sion
immobilis,
in eternum habitabilis.
Ierusalem habens montes
in circuitu suo, & DEVS
in circuitu populi sui nunc
& vsq; in eternum.
Quia non requiescet virga
impletatis super sortem
iustorum, vt
non mittant iusti
in iniquitates manus suas.
Benefac DEVS, bonis
& his q recti sūt i corde suo
Qui at decli. ad prauī. suas,
deducet eos DEVS, cum

CXXIII. Canticū gradūi.
Nisi quia
dominus erat
in nobis dicat
nunc israel,
nisi quia dominus erat
in nobis. Cum exurgerent
homines in nos forte viuos
deglutissent nos. Cū irasceret
furor eorum in nos, forsitan
aqua absorbuisset nos.
Torrentē pertrāsuit aīa nostra,
forsitan pertransisset
anima nostra aquam
intolerabilem. Benedictus dñs
qui non dedit nos in captiōnem
dentibus eorum. Anima nostra
sicut passer erepta est
de laqueo venantium.
Laqueus contritus est,
& nos liberati sumus.
Adiutorium nostrū in noīe dñi,
qui fecit celum & terram.
CXXIII. Canticū gradūi.
Qui confidunt in domino
sicut mons syon,
non commouebitur
in eternum qui habitat
in ierusalem. Montes
in circuitu eius & dominus
in circuitu populi sui, ex hoc
nunc & vsq; in seculum.
Quia non relinquet dñs virgā
peccatorum super sortem
iustorum, vt non
extendant iusti
ad iniquitatem manus suas.
Benefac domine, bonis
& rectis corde.
Declinātes autē in obligatiōnes
adducet dominus cum

רקט. Ω δὴ τῶν ἀγαθῶν.
Εἰ μὴ ὅτι
κύριος ἦν
ἐν ἡμῖν, εἰπάτω
δὴ ἰσραὴλ.
Εἰ μὴ ὅτι κύριος
ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαγαθῆναι
ἀνθρώπων ἐφ' ἡμᾶς. Ἀρσένωντος
ἀν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι
τοῦ θυμοῦ αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς. Ἀρα
τὸ ὕδωρ ἀν κατέπιόντισιν ἡμᾶς
χείμαρρον διήλθεν ἡψυχῆ ἡμῶν.
Ἄρα διήλθεν
ἡψυχῆ ἡμῶν (κύριος,
τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Ἐυλογητὸς
ὅς οὐκ ἔλακυν ἡμᾶς εἰς θῆραν
τοῖς ἀλοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχῆ ἡμῶν
ὡς στρογγύλον ἐρ' ἰαδί,
ἐκ τῆς παλῆος τῶν θηρῶντων.
Ἦπαρ ἰς συνετρίβη,
ἢ ἡμᾶς ἐρ' ἰαδί.
Ἦβοῦθα ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου,
τὸ ποίησαντος τὸν οὐρῶν ἢ τῶν γῆν.
רקט. Ω δὴ τῶν ἀγαθῶν.
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον
ὡς ὄρος σιών,
οὐ σαλευθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα ὀκατοκῶν
ἔρουσολίμα ὄρη
κύκλω αὐτῆς, ἢ ὁ κύριος
κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ
γῆν ἢ ὡς τοῦ αἰῶνος.
Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τῶν ῥαβδῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τῶν κληρῶν
τῶν δικαίων. Ὅπως ἀν μὴ
ἐκτύγασιν οἱ δίκαιοι
ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.
Ἄγαθῶν κύριε τοῖς ἀσθεῖς
ἢ τοῖς ἄθετοι τῆ καρδίας (λαοί,
τοὺς δὲ ἐκκλῶντας εἰς τὰς στροφᾶς
ἀπαλεῖψι κύριος μετὰ

المزمور الثالث والعشرون
 والمياه لا لولا ان
 الرب كان
 لنا يقول
 اسراييل
 لولا ان الرب
 كان لنا عند قيام
 الناس علينا نحن لا نجلو
 ونحن احيا وعند شدة
 غضبهم علينا اراخوا
 تفر يقنا
 صارت نفوسنا كأنها
 في وادها لكه وقلوبنا
 في ايده كمثل الماء الذي
 لا يستقر تبارك الرب
 الذي لم يجعلنا اذلالا
 سنا نهم نجيت نفوسنا
 مثل الغصون
 من فم الصياد
 انكسر الفخ
 ونحن نجونا
 لان عوننا اسم الرب الذي
 خلق السما والارض
 المزمور الرابع والعشرون
 والمياه لا الهوكلون على
 الرب مثل جبل صهيون
 الذي باور سليم
 لا يزول
 الى الابد
 الجبال
 حولها
 والرب يحيط بشعبه
 من الان والى الابد
 ان الرب لا يدع عصا
 الخطاة على نصيب
 الصديقين لئلا
 نمسك الصديقون
 ايديهم الى السياط
 اصع يارب الخير الى
 الصالحين ولمستقيمي القلوب
 واما الذين يميلون الى
 سبل التجديج الرب

شירה דאיהאמר על
 מסוקין דהוואמר על יד
 דוד אלולי יהוה
 בסעדינו כדקאים
 עראייל ברנט
 אלולי מימרא דיהוה
 בסעדינו כדקאים
 עלנא ברנט: הקבין כד
 חזון בלעז: חזון כד הקין
 חזון חזון: חזון
 מיא שפוי יתנא מרעית
 עבר על נפשנו
 הקבין עבר על נפשנו
 מלכא דמחיל למא דמא
 חזניא: ברך שפא דיהוה
 דלא מסרנא חיד מבניא
 לטני דמ: נפשנו חיד
 ציפריא אשת ציפריא
 מפורי חקייא
 פוריא נביא
 איהו נביא שפוי
 סעיד נשום מימר איהו
 דעבר שפא וארעא
 שירה דאיהאמר על
 מסוקין דהוואמר צדיק
 דמתרחצין במימרא דיהוה
 חיד טורא דחזון אל
 יתעורר לעולם יתעורר
 ירושלים שחר
 ירושלים
 לעמיה ט
 וערעראם
 איהם לא עורר שייב
 רשיע על פי צמא דצדיק
 מן בגליל דלא יתחזן
 צדיקא בשיקרא
 יתעורר
 איהו יתעורר
 ולתרחצין בלבנת
 וימטיין בשר
 עיקרנותו חזון יתעורר

CXXIII. Canticū quod dictū est pro
 ascensionibus abyssi per manum
 Davidis. Nisi Deus fuisset
 in adiutoriū nostrū, cum insurrexisset
 aduersum nos homo.
 Nisi verbum DEI fuisset
 in adiutoriū nostrum, cum insurrexisset
 aduersum nos homo. Tunc
 viuos deglutissent nos, cū irascebatur
 furor eorum aduersum nos. Tunc
 aque absorbuissent nos,
 torrens trāsīuit super animam nostrā,
 Tunc pertransisset super aīam nostrā
 rex similis voragini aquarum
 elatarum. Benedictum nomen DEI
 qui non dedit nos tanquam predam
 dentibus eorum. Anima nostra sicut
 auis elapsa est,
 de laqueo venantium,
 laqueus contritus est
 & nos liberati sumus.
 Adiutoriū nostrū ī noīe verbi Dei nīi,
 qui fecit celum & terram.
 CXXV. Canticū quod dictū est pro
 ascensionibus abyssi. Iusti
 qui confidunt in verbo DEI
 sicut mons cion, qui non
 cōmouebitur & in eternum habitabit.
 Ierosolyme montes
 in circuitu
 populi sui, ex nunc
 & usq; in eternum.
 Quoniam non quiescet virga
 impietatis super sortem iustorum,
 ne extendant
 iusti in iniquitatem
 manus suas.
 Benigne fac DEVS, bonis
 & rectis corde.
 Sed declinantium post
 obliquitates suas, deducet DEVS

פעליו און שלום
על ישראל
קטו שיר המעלות
בשוב יהוה את
שבת ציון
היינו בחלמים
או יפלא שרעק
פנינו ולשוננו
רנה או יאמר
בגוים הגדיל יהוה
לעשות עם אלה
הגדיל יהוה לעשות
עמנו היינו שפחים
שובת יהוה את
שבותו כאפיקים
בנגב
הורעים ביעקב
ברנה יקעת
הלוח ילד
ובנה נשנה
משך הורע
בא יבא ברנה
נשא אלמנה
קטו שיר המעלות
לשלמה אם יהוה
לא יבנה בית
שונה עמוד
באנו בו אם יהוה
לא ישמר עיר שוא
שקנו שומר
שונה לבנים
משבתיקים
מאתר שבת
לכלי האם
המעצבים בן
יתו לידיו ש
שינה
הנה נחלתנו בנים
שכר פר המצון
כחצים ביד נקור
בן בני הנערם

his q operant iniquitatē, pax
super israel,
CXXVI. Canticū graduū.
Cum conuerteret DEVS
captiuitatem cion
facti sumus quasi somnīates.
Tunc implebitur risu
os nostrum, & lingua nostra
laude. Tunc dicent (VS
ī gētibus, magnificauit DEVS
facere cum istis.
Magnificauit DEVS facere
nobiscū, facti sumus letātes.
Conuerte DEVS (uuli,
captiuitatē nostrā, veluti rici
in arido.
Qui semināt in lachrymis,
in exultatione merent.
Ambulans ambulabit
& flebit, portans
charum semen.
Veniēs veniet in exultatōe,
portans manipulos suos.
CXXVII. Canticū graduū.
Salomonis. Si DEVS
non edificauerit domum,
vane laborauerunt
qui edificāt eam. Si DEVS
si custodierit ciuitatē, frustra
vigilat custos.
Frustra vobis est
mane consurgere,
detenti sessione
manducantes panem
dolorum. Sic
dabit dilecto suo
somnia,
ecce hereditas DEI, filii
mercedis, fructus ventris.
Sic sagitte in manu potētis,
ita filii iuuentutis.

operantibus iniquitatem pax
super israel.
CXXV. Canticū graduū.
In conuertendo dominus
captiuitatem syon,
facti sumus sicut consolati.
Tunc repletum est gaudio
os nostrum, & lingua nostra
exultatione. Tunc dicent
inter gentes, magnificauit dñs
facere cum eis
Magnificauit dominus facere
nobiscum. facti sumus letantes.
Conuertere domine
captiuitatē nostrā sicut torrens
in austro.
Qui seminant in lachrymis,
in exultatione merent.
Euntes ibant
& flebant mittentes
semina sua. (tatione
Veniētes aut venient cū exul
portantes manipulos suos.
CXXVI. Cāti. grad. salomonis
Nisi dominus
edificauerit domum,
in vanum laborauerunt
qui edificant eam. Nisi dominus
custodierit ciuitatem, frustra
vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis
ante sticem surgere,
surgite postq̄ sederitis
qui manducatis panem,
doloris. Cum
dederit dilectis suis
somnia
ecce hereditas domini filii
merces fructus ventris.
Sicut sagitte in manu potentis,
ita filii excussorum.

Τῶν ἐργαζομένων τῶν ἀνομιῶν. Ἐιρήνη
ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ.
Ῥέε. Ὡς τὴν τῶν ἀγαθῶν.
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον
τῶν ἀχμαλώσιον σιών,
ἐγνώθημεν ὡς παρακλημένοι.
Τότε ἐπλήθη χαρᾶς
τὸ στόμα ἡμῶν, ἢ ἡ γλῶσσα ἡμῶν
ἀγαπίστως. Τότε ἔρουσιν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμγάλασε κύριος
τοὺς παῖσιν μετὰ τῶν,
ἐμγάλασε κύριος τοὺς παῖσιν
μετὰ ἡμῶν, ἐγνώθημεν ἀφρανόμηναι.
Ἐπιστρέψου κύριε
τῶν ἀχμαλώσιον ἡμῶν ὡς χημάρρον
ἐν τῷ νότῳ.
Ὅσπερ ῥεῖντες ἐν λάρυγγι,
ἐν ἀγαλλιασιν ἰθρυῖσι.
Πρωτόμηναι ἐπορεύοντο,
ἢ ἐκλαυθ βαλλόντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν.
Ἐρχόμενοι δεξιῶν ἐν ἀγαπασί
ἀρῶντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.
Ῥέε. Ὡς τὴν τῶν ἀγαθῶν.
Ἐὰν μὴ κύριος
οἰκοδομήσῃ οἶκον,
εἰς μάτην ἐκοπίσασιν
οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ κύριος
φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἠγρύπνησιν οὐφυλάσσον.
Ἐἰς μάτην ὑμῶν ἐστὶ
τὸ ὀρθρῆσαι.
Ἐγείρατε μετὰ τὸ κερῆσαι,
οἱ ἐδόντες ἄρτους
ἐλύτης, ὅταν
δῶ τοῖς ἀγαπῆ τοῖς αὐτοῦ
ὑπνον.
Ἰδοὺ ἠκλήρωμα κυρίου ὑπὲρ
ὀμῶδες τοῦ κερῆσαι τῆς γαστρῆς.
Ὡς βέλη ἐν χερσὶ δυνάτου,
οὕτως οἱ ὑπὲρ τῶν ἐκτετιγομένων.

אשר הִגְבִּיר
אשר מלא את
אֶשְׁפָּתוֹ מִדְּבָרִים
לֹא יִבְשׁוּ כִי יִדְבַח
אֶת אֲבִיבֵי בִשְׁעָרָיו
קָבַח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
בְּאֶשְׁרֵי מִלֵּךְ
יְדֵי יְהוָה
הַיֹּלֵךְ בְּדֶרֶךְ צִדִּיק
יַעַבְדְךָ כִּפְיָךְ כִּי
כִי תִאֲמָר
אֶשְׁרֵיךָ וְטוֹב לְךָ
אֶשְׁרֵיךָ כִּנְפֵן פִּרְיָהּ
בִּדְרָכֵי בֵּיתְךָ
בְּנֵיךָ כְּשֵׁרְבִי
חֲתִימֵיכָל לְשִׁלְחָהּ
הֵיטֵב כִּי בָן יִבְדֶּךָ
נִבְרָךְ יְהוָה יְהוָה
יְבָרְכֵךָ יְהוָה
בְּצִיּוֹן וְיִרְאֶה בְּעֵינָיו
יְהוָה כָּל
יְסֵי יְהוָה
וְיִרְאֶה בְּנֵי לְבָבְךָ
שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל
קָבַח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
רַבַּת צָרָתִי
מִנְעוּרָי
יִשְׂרָאֵל
רַבַּת צָרָתִי
מִנְעוּרָי
לֹא יִכְלָה לִּי
עַל-נַפְשִׁי חֲרֹשׁ הַרְשֵׁי
הָאֲרִיבִי לְמַעַנְיָהֶם
יְהוָה צִדִּיק קָצָץ
עֲבֹת רִשְׁעִים
יִבְשׁוּ וְיִפְגְּוּ אַחֲרָיו
כָּל שִׁנְאָה צִיּוֹן
יְהוָה בְּחֻצְרוֹ
בְּגוֹרֹת שְׂקֻמָּת
שִׁלְחָהּ יִבְשׁוּ
שְׁלֹא מִיָּדָא בְּפִקוּרָיו

Beatus vir
qui implevit
pharetram suam ex ipsis,
nō confundet cum loquetur
inimicis suis in porta.
CXXVIII. Canticū graduū
Beatus omnis
qui timet DEVM,
qui ambulat in viis eius.
Laborem manuum tuarum
cum comederis,
beatus tu & bene tibi erit.
Vxor tua sic vitis fructifera,
in angulis domus tue.
Filii tui sicut germina
olivarum, in circuitu mēse tue.
Ecce sic benedicetur
viro qui timet DEVM.
Benedicat tibi DEVS
ex syon, & videas in bono
Ierusalem omnibus
diebus vite tue.
Et videas filios filiorum tuorum
pacem super Israel.
CXXIX. Canticū graduū.
Sepe oppugnaverunt me
ab adolescentia mea,
dicat nunc Israel.
Sepe oppugnaverunt me
ab adolescentia mea, sed
non potuerunt mihi. (tes,
Supra dorsū mē arābat arā
prolongauerunt sulcū suum
DEVS iustus incidet
funes implorum, (trorsum,
Cōfundant & reuertant re
omnes qui oderunt cion.
Fiant sicut fenum
tectorum, quod priusquā
euellatur arscit. (messor
De quo si implebit manū suā

Beatus vir
qui implevit
desiderium suum ex ipsis
non confundetur cū loquetur
inimicis suis in porta.
CXXVII. Canticū graduū.
Beati omnes
qui timent dominum,
qui ambulant in viis eius.
Labores manuum tuarum
quia manducabis,
beatus es & bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundans
in lateribus domus tue.
Filii tui sicut nouelle
olivarum, in circuitu mēse tue.
Ecce sic benedicetur
homo, qui timet dominum.
Benedicat tibi dominus
ex syon & videas bona
hierusalem omnibus
diebus vite tue.
Et videas filios filiorum tuorum
pacem super israel.
CXXVIII. Canticū graduū.
Sepe expugnaverunt me
a iuuentute mea,
dicat nunc israel.
Sepe expugnaverunt me
a iuuentute mea, etenim non
potuerunt mihi. (peccatores,
Supra dorsū meū fabricauerunt
prolongauerunt iniquitatē suā.
Dominus iustus concidet
ceruices peccatorum,
cōfundat & cōuertat retrorsū
omnes qui oderunt syon.
Fiant sicut fenum
tectorum quod priusquā
euellatur exaruit. (metet,
De quo nō implevit manū suā

Μακάριος
ὁ δὲ πληρώσει
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν.
Ὁυκατανοησώμεθα, ὅταν λαλήσῃ
τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.
ρξ'. Ὡς ἡ τὴν ἀγαθομίαν.
Μακάριοι πάντες
οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον,
οἱ πορεύμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
Τοὺς πότους τῶν καρπῶν σου
φάγεται.
Μακάριος ὁ ἢ καλῶσαι ἔσαι,
ἠγαθήσον ὡς ἀμπέλος ἀθροῦσα,
ἐν ταῖς κλίταις τῆς οἰκίας σου.
Οἱ ἴρισον ὡς γέφυτα,
ἐλαδὺ κύκλιω τῆς τραπέζης σου.
Ἰλου ὅπως ἀλλοθῆσεται
ἀνθρώπος ὀφθουόμενος τὸν κύριον.
Ἐυλογησαίσε κύριος
ἐκ σιών. Καὶ ἴδεις τὰ ἀγαθὰ
ἐρουσάγημα πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
Καὶ ἴδεις ἴριον τῶν ἡδύων,
εἰρήνην ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ.
ρξ'. Ὡς ἡ τὴν ἀγαθομίαν.
Πλεονάκις ἐπολέμησα ἡμε
ἐκ κόπτητος μου,
εἰπάτω δὴ ἰσραὴλ.
Πλεονάκις ἐπολέμησα ἡμε
ἐκ κόπτητος μου, ἡ γὰρ
οὐκ ἠλπίθησα ἡμε. (ταλοῖ,
ἐπὶ τῶν νεότητων ἐτέκτανον οἱ ἁμαρ
ἐμάκρωσα τὴν ἀγομίαν αὐτῶν.
Κύριος δίκαιος συγκόμει
ἀσχετὰς ἁμαρτωλῶν. (εἰς ταρπίσω
Ἄσχωθήτωσαν ἡ ἀποσροφήτωσαν
πάντες οἱ μισοῦντες σιών.
Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χέρτος
διωμάτων, ὅς πρό τοῦ
ἐκπαδῆται ἐξ ἐπράνθης. (ρξ'ων
Ὁυ οὐκ ἐτάληρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ

طوبى للرجل
 الذي يذم
 شتموته
 فانهم لا يحزون اذا
 كملوا اعداءهم في الابواب
 المزمور السابع والعشرون
 والمايه ٨ طوبى لكم جميع
 الخائفين من الرب
 السالكين في سبله
 ذمرا
 ذمرا
 تعبط طوبى
 والنعمة لك
 امراتك تكون كالكرمة
 المخصبة في جوارح بيتك
 بنوك كغروس
 الزيتون حول مايدتك
 هكذا يبارك في الرجل
 الخائف من الرب
 الرب يباركك
 من صهيون وتذكر خيراتك
 اورشليم كل
 ايام حياتك
 وترا النبين
 والسمر على اسراييل
 المزمور الثامن والعشرون
 والمايه ٨ مرارا كذبره
 حار بوني مند صبايد
 يقول اسراييل
 مرارا كذبره
 حار بوني مند صبايد
 ولم يطيعوا صوتي
 وعلى كهري جلدني الخطاه
 واظالوا اذمهم
 الرب عادل قاطع اعذار
 الاثمة جميع ما غضي
 صهيون قاطعوا
 وليرثوا على اعقابهم
 وليكونوا مثل غشش
 الاجار الذي من جبل
 ان يترع بحرف
 ولا يهلاجا صده منه يد

طوبى لرجل الذي
 يذم شتموته
 فانهم لا يحزون
 اذا كملوا اعداءهم
 في الابواب المزمور
 السابع والعشرون
 والمايه ٨ طوبى
 لكم جميع الخائفين
 من الرب السالكين
 في سبله ذمرا
 ذمرا
 تعبط طوبى
 والنعمة لك امراتك
 تكون كالكرمة
 المخصبة في جوارح
 بيتك بنوك كغروس
 الزيتون حول مايدتك
 هكذا يبارك في
 الرجل الخائف من
 الرب الرب يباركك
 من صهيون وتذكر
 خيراتك اورشليم
 كل ايام حياتك
 وترا النبين والسمر
 على اسراييل المزمور
 الثامن والعشرون
 والمايه ٨ مرارا
 كذبره حار بوني
 مند صبايد يقول
 اسراييل مرارا
 كذبره حار بوني
 مند صبايد ولم
 يطيعوا صوتي
 وعلى كهري جلدني
 الخطاه واظالوا
 اذمهم الرب عادل
 قاطع اعذار الاثمة
 جميع ما غضي
 صهيون قاطعوا
 وليرثوا على اعقابهم
 وليكونوا مثل
 غشش الاجار الذي
 من جبل ان يترع
 بحرف ولا يهلاجا
 صده منه يد

Beatus vir qui impleuit
 scholas suas ex ipfis, non
 confundetur, quando contenderit
 cum patronis inimicitie sue
 in porta domus iudicii.
 CXXVIII. Canticū quod dictū est p
 ascensionibus abyssi.
 Beati omnes qui timent DEVM,
 qui ambulant in viis eius.
 Laborem manuum tuarum cum
 comederis beatus tu in mundo
 isto, & beatus tu in mundo venturo.
 Vxor tua erit sic vitis que facit
 fructum in lateribus domus tue,
 filii tui sicut plantationes oliuarum
 in circuitu mense tue.
 Quoniam ecce sic benedicetur
 viro, qui timet a conspectu DEI.
 Benedicat tibi verbum
 DEI ex cion, & videas
 bona ierusalem
 omnibus diebus vite tue.
 Et videas filios filiorum tuorum,
 pax super israel. (sionibus
 CXXIX. Canticū q̄ dictū est p ascē
 abyssi. Multi qui molestias intulerunt
 mihi a iuuentute mea, dicat
 nunc israel.
 Multi qui molestias intulerunt mihi
 a iuuentute mea, verum non poterūt
 inferre malum mihi.
 Super corpus meum arauerūt arātes,
 prolongauerunt a rationes suas.
 Deus iustus concidit
 funes impiorum.
 Confundantur & reuertantur
 retto sum omnes qui oderunt cion.
 Fiant sicut fenum tectorum quod
 ante q̄ floreat itruit ventus norus
 spirat q̄ in illud & siccatur.
 De quo nō implebit manū suā messor,

וְחַנּוּן מֵעַמּוּךְ :
וְלֹא יִגְמְרוּ
הַעֲבָרִים בְּרִבְתֶּיךָ
אֲלֵיכֶם בְּרִבְתֶּיךָ
אֲתֵכֶם בְּשֵׁם יְהוָה
קֹל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
מִמַּעַמְּךָ קְרָא אֲדֹנָי
אֲדֹנָי שְׂמַעְהָ בְּקוֹל
תְּהִינָה לְךָ יְהוָה
קְשִׁבוֹת לְקוֹל
תְּחַנּוּן יְהוָה אֲדֹנָי
הַשְׁמִיעָה אֲדֹנָי
כִּי יַעֲמִדְכִי עִמָּךְ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן
תִּירָא : קִיַּמְתָּ יְהוָה
קִיַּמְתָּ נַפְשִׁי
וְדַבְּרוּ הַיְחִלְתִּי :
נַפְשִׁי לְאֲדֹנָי
פְּסִיכִים לְבָ
לְבַקֵּר שְׂמַיִם
לְבַקֵּר : יְחִל יִשְׂרָאֵל
אֶל יְהוָה כִּי יַעֲמֵד
יְהוָה רַחֲמֵיךָ
וְתִרְבֶּה עִמּוֹ פְּדוּתִי
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו
קֹל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
לְדָוִד יְהוָה לֹא נִגְבַּת
לְבִי וְלֹא דָרַשׁ עֵינַי
וְלֹא הִלַּכְתִּי
בְּגִדֵי אֲוֶן
וּבְגִדֵי פִלָּאוֹת מְסֻבִּי :
אִם לֹא שִׁוִּיתִי
וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי
בְּגִמְלָה עַל אִמִּי
בְּגִמְלָה עַל נַפְשִׁי
יְחִל יִשְׂרָאֵל אֲלֵי-
יְהוָה יְהוָה וְעַד עוֹלָם :
קֹל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
זָכֹר יְהוָה לְדָוִד
אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו :

& sinū suū manipulos faciēs.
& non dixerunt
transcuntes, bñdictio DEI
super vos, benediximus
vobis in nomine DEI.
CXXX. Canticū graduū. A.
De pfūdis cla. ad te DEVS,
Deus exaudi vocem meam.
Fiant aures tue
intendentes ad vocem
deprecationis mee. Si iniquitates
obseruaueris DEVS, Deus
quis sustinebit. Quia tecum
est indulgentia, vt
timearis. Sustinui DEVM
sustinuit anima mea,
& verbum eius expectaui.
Anima mea ad dominum,
a custodia
matutina vsq; ad custodiam
matutinam. Expectet israel
DEVM, quia apud
DEVM misericordia,
& multa apud eū redēptio.
Et ipse redimet
israel ex oībus iniquitatibus eius.
CXXXI. Canticū graduū
Dauidi, DEVS nō ē exaltatū
cor meū, neq; elati sūt oculi mei.
Et non ambulauī
in magnis, A.
& in mirabilibus super me.
Si non reposui
& filere feci animam meam,
tanq̄ lactentē sup matre sua,
tanq̄ lactētē sup me aīā meā.
Expectabit israel DEVM
ex nunc & vsq; in seculum.
CXXXII. Canticū graduū.
Memento DEVS Dauidis
& omnis afflictionis eius,

& sinū suū q manipulos colliget
Et non dixerunt
qui p̄teribāt benedictio domini
super vos benediximus
vobis in nomine domini.
CXXXIX. Canticū graduū
De pfundis clamaui ad te dñe,
domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tue
intendentes in vocem
deprecationis mee. Si iniquitates
obseruaueris domine, domine
quis sustinebit. Quia apud te
propitiatio est, &
propter legem tuam sustinui
te domine. Sustinuit anima mea
in verbo eius, speraui
anima mea in domino.
A custodia
matutina vsq; ad noctem
speret israel
in domino. Quia apud
dominum misericordia,
& copiosa apud eum redēptio.
Et ipse redimet
israel ex oībus iniquitatibus eius.
CXXX. Canticū graduū.
Domine non est exaltatum
cor meū neq; elati sūt oculi mei.
Neq; ambulauī
in magnis,
neq; in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebam
sed exaltaui animam meam.
Sic ablactatus ē sup matrē suā,
ita retributio in animam meā.
Speret israel in domino,
ex hoc nunc & vsq; in seculum.
CXXXI. Canticū graduū.
Memento domine Dauid,
& omnis mansuetudinis eius.

ἢ τὸν κόλπον αὐτοῦ τὰ δρόματά
καὶ οὐκ ἔσται (συγγέγον.)
οἱ παραλογεῖς, ὀσλογία κυρίου
ἐφ' ὑμᾶς, ἄλογηκαμῶ
ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.
ρκθ'. Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐκβαθῶν ἐκείραξαι κύριε,
κύριε ἰσοκαίου τῆς φωνῆς μου.
Γενῶν τὰ ὠτασίου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν
τῆς διπλώσεως. Ἐὰν ἀνομίας
παρατηρήσῃς κύριε, κύριε
τίς ὑποστήσεται, ὅτι παράσῃ
ὁ ἴλασμός ἐστιν. Ἐκκεν
τοῦ ὀνόματος σου ὑπέμνησται
κύριε, ὑπέμνησται ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὸν λόγον σου, ἡλπίσει
ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον.
Ἐκ τοῦ φυλακῆς
πρωίας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπίσάτω ἰσραὴλ
ἐπὶ τὸν κύριον. Ὅτι παρὰ
τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος
ἢ πολλὴν παράπτω λύτρωσιν,
ἢ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν ἰσραὴλ ἐκ πάσης τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
ρλ'. Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Κύριε ἀχύνεσθε, (ὀφθαλμῶν μου.)
ἡ καρδίαν μου, ὅπως ἐμπεριείρασται ἐξ
Ἰουδαίας ἐπιπορεύσῃ
εἰς μεγάλας,
ὅπως ἐθαυμάσιος ὑπὲρ ἐμῆς.
Ἐμὴ ἐταπείνωσάντων
ἀπὸ ὑψώσεως τῆς ψυχῆς μου. (τίρα αὐτοῦ)
Ὡς τὸ σπορίσθαι ἐπὶ τῆς γῆς
ὡς ἀνταποδώσει ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.
Ἐλπίσάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον
ἀπὸ τοῦ νῦν ἢ ἕως τοῦ αἰῶνος.
ρλ'. Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μνησθήτι κύριε τοῦ Δαβὶδ,
ἢ πῶσος τῆς προσητίης αὐτοῦ.

אשר נשבע יהוה
נדר לאבד יעקב
אמאב אבאיהל ביה
אם אעלה על ערס
יעזי : אם יעזי
שעתי לעיני
לעפעפי תנומה
עד אמא מקום
להוה משכנתי
לאבד יעקב
תנה שמענו
באפרתה מצאנו
בשדו יעזי
נבואה למשכנתי
נשכחתי להם
נלוי קומת יהוה
למנוחה אמה
וארון צדק : ביה
בשט צדק
וחסידך ירננו
בעבור
דוד
עבדך
השב פני
משיחך
נשבע יהוה לתד
אמר לא ישוב
ממנה מפני בטחך
אשית לכפא לך
אם ישמח בנך
ברתי ועדתי
אלמדם גם בנייהם
עד ישובו לכפא
לך : כי בחר יהוה
בעין אמה למשכנ
לו : זאת מנוחתי
עדי עד פה אשב כי
אותה : צדה ברת
אבך אבנייה
אשביע להם
וקתניה ידלפי

qui iuravit DEO
votū vouit fortissimo Iacob
Si irtraue. i tabna. domo me,
si ascendero super lectum
straminis mei. Si dederō
fomnū oculis meis, (tionē.
& palpebris meis dormita
Donec inueniam locum
DEO, tabernacula
fortissimo Iacob.
Ecce audiui mus eam
in ephrata, inuenimus eam
in regione saltus.
Intremus i tabernacula eiō,
adoremus scabellum
pedum eius. Surge DEVS
in requiē tuā, tu (cerdotes
& archa fortitudinis tue. Sa
tui induant iustitiam,
& misericordes tui laudent.
Propter
Dauid
seruum tuum ne
auertas faciem
Messie tui.
Iuravit DEVS Dauidi
veritatem, non auertetur
ab ea. De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.
Si custodierint filii tui (hac,
pactū meū, & testifica. meā
quā docuero eos. Et filii eorū
vsq̄ i etnū, sedebūt s̄ thronū
tuū. Quoniā elegit DEVS
eiō, desiderauit eā i hitaculū
sibi. Hec requies mea A.
in sempitnū, hic habitabo qa
desideraui eā. Viaticū eius
bñdicā, paupes eius (bñdicēs
saturabo pane.
Sacerdotes eius induam

Sicut iurauit domino,
votū vouit Deo Iacob. (mee,
Si introierō i tabnaculū domus
si ascendero in lectum
strati mei, Si dederō
fomnum oculis meis,
& palpebris meis dormitatonē.
Et requiē tpiibus meis donec
dño, tabernaculū (iueniā locū
Deo Iacob.
Ecce audiui mus eam
ineffrata, inuenimus eam
In campis silue.
Introibimus i tabernaculū eiō,
adotabimus in loco,
vbi steterūt pedes eiō. Surge dñe
in requiem tuam, tñ (cerdotes
& archa sanctificationis tue, Sa
tui induantur iustitiam
& sancti tui exultent.
Propter
Dauid
seruum tuum, non
auertas faciem
christi tui.
Iurauit dominus Dauid
veritatem & non frustrabitur
eum, de fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.
Si custodierint filii tui (hec
testimē meū, & testimonia mea
que docebo eos. Et filii eorum
vsq̄ in seculū sedebūt sup sedē
tuam. Quoniā elegit dominus
syon, elegit eam in habitationē
sibi. Hec requies mea
in seculū seculi, hic habitabo qm̄
elegi eā. Viduā eius benedicēs
benedicam, pauperes eius
saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam

Ως ὤμοσε τῷ κυρίῳ
ἠνέξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ,
Ἐἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα ἰκομη,
εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης
στρωμνῆ μου. Ἐἰ δώσω
ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου,
ἢ τοῖς βλεφάρουσιν μου νυκτὶ μόνῃ,
ἢ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἐως
τῷ κυρίῳ, σκηνώμα, (δὲ ἄρα τόπου
τῷ θεῷ Ἰακώβ.
Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτῆς
ἐν ἔφραθα, ἄρα μὲν αὐτῆς
ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
Ἐἰσελεύσομεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῆς.
Προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον
οὗ ἔστησαν ἀπόλιες αὐτῆς. Ἀνάσθη καὶ
εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ
ἢ ἠκυβητὸς τῶ ἀγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς
σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
ἢ αἱ ὀσείσου ἀγαλλιάσονται.
Ἐνεκεν
Δαβὶδ
τοῦ δούλου σου μὲν,
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
τοῦ χριστοῦ σου.
Ὡμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ
ἀλήθειαν, ἢ οὐ μὴ ἀδιτήσει
αὐτήν. Ἐκκαρποῦ τῆς καλλίας σου,
θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου.
Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου (ταῦτα
τῷ διαθήκη μου, ἢ τὰ μαρτύριά μου
ἀ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ἕως τοῦ αἰῶνος καθιούνηται ἐπὶ τῶ θρόνον
σου. Ὅτι ἐξελέξατο κύριος
τὴν σιών, ἠρέτισατο αὐτῷ εἰς κατοικίαν
ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ καταπαύσις μου
εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὡς καταπαύσω ὅτι
ἠρέτισα μὲν αὐτήν. Τὴν χηρὰν αὐτῆς ἐν
ἀληθείᾳ, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς (λογω
χηρὰσων ἄρτων.
τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω

שָׁע וְחַסְדֵיהָ תִּבְרַח
 יְבָרְכֵנוּ : שֵׁם אֲמִינִי
 קַח לְדָוִד עֲרֹכֶתִי
 נֵר לְמִשְׁחֵי :
 אֲרִיבֵי אֲלֹהֵי שָׁ
 בְּשֵׁם אֲלֹהֵי
 יִצְחָק נִבְרָא :
 קִלְג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
 לְדָוִד הַנְּהַמְהֵרָה
 וְהַמְנַעֵם שְׁבֹת
 אֲחֵים נִסְיָוִד :
 בְּשֵׁם הַטּוֹב עַל
 הָאֵשׁ יָרַד עַל הַקָּן
 וְקָנְתָהּ שֵׁי
 עַל פִּי מִדְּבָרֵי :
 כְּשֶׁל הַרְמוֹן שִׁירָה
 עַל הַרְמֹן צִיּוֹן כִּי
 שָׁם צִוְּיָה אֶת הַבְּרָכָה
 הַיּוֹם עַד הָעוֹלָם :
 קִלְד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
 הַנְּהַמְהֵרָה אֶת יְבָרְכֵם
 עַבְדֵי הָעַמִּים
 בְּבֵית יְיָ בְּלִילֹת
 שְׁמַי יִדְבַּק קִדְשׁ
 וְבִרְכֵי אֶת יְהוָה :
 יְבָרְכֵךָ יְיָ הַמַּצִּיּוֹן
 עֲשֵׂה שְׁמֵיךָ מִצְוֶיךָ :
 קִלְה הַלְלוּ הַתְּהִלָּה
 אֶת שֵׁם יְיָ
 הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה :
 שְׁעַבְדֵי בְּבֵית יְיָ
 בְּחַצְרוֹת בְּיָם
 אֲלֹהֵינוּ : הַלְלוּ יְיָ
 כִּי טוֹב יְהוָה וְהַמְהֵרָה
 לְשֵׁם כִּי נַעֲמִים :
 כִּי יַעֲקֹב בְּחַר לְרוּחָה
 יִשְׂרָאֵל לְסֻכֹּתָהוּ :
 כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
 גָדוֹל יְהוָה מִדְּבָרָה
 מִכָּל אֱלֹהִים כָּל
 אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עֲשֵׂה

salute & misericōdeselo laude
 laudabunt. Ibi oriri faciam
 cornu David, parauit
 lucernam Messie meo.
 Inimicos eius induam
 confusione, super ipsum autē
 effulgebit diadema eius.
CXXXIII. Canticū gradū
 Dauidis. Ecce quā bonum
 & quam suauē, habitare
 fratres simul.
 Sicut oleum optimum in
 capite, qđ descendit in barbā,
 barbā Aharon, qđ descendit
 sup oram vestimentoꝝ eius.
 Sic ros charmon, q descendit
 super montana cion, quoniā
 ibi mandauit DEVS bñdīc
 & vitā vsq̄ i etnū. (ctionē,
CXXXIII. Canticū gradū.
 Ecce nunc benedicite DNO, oēs
 serui DEI, qui statis
 in domo DEI in noctibus.
 Leuate manus v̄stras ad sanctū
 & benedicite DEO.
 Bñdicat te DEVS ex cion,
 factor celi & terre.
CXXXV. Allā. Laudate
 nomen DEI,
 laudate serui DEI.
 Qui statis in domo DEI,
 in atrils domus
 DEI nr̄i. Laudate DEVM
 qm̄ bonus DEVS, cantate
 nomini eius qm̄ suauē est.
 Qm̄ Iacob elegit sibi DEVS
 israel in peculiū suū. (VS
 Quia ego scio quod
 magnus DEVS, & dñs nr̄i
 pre omnibus DIIS. Omnia
 que voluit DEVS fecit

σωτήριον, ἢ ὅσα αὐτῆς, ἀγαθίστου
 ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξήματι λαὸ
 κέραι τῷ Δαβὶδ, ἠτοιμάσθη
 λύχνον τῷ χριστῷ μου.
 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐγλύσθη
 ἀσχήνω, ἐπὶ δὲ αὐτὸν
 ἐξήματι τὸ ἁγίασμα μου.
 ρλβ. Ὡς δὲ τῶν ἀγαθοῦ μου
 Ἰδὸν δὴ τί καλόν,
 ἢ τί τρυφήν, ἀλλ' ἡ τὸ καταβαῖν
 ἀδελφούς ἐπι τοῦ αὐτοῦ.
 Ὡς μῦρον ἐπὶ
 κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πάγου,
 τὸν πάγου τὸν ἄραγον. Τὸ καταβαῖνον
 ἐπὶ τῷ ὕδατι τῷ ἐν δύματι αὐτοῦ.
 Ὡς δρόσος ἁρμών ἠκαταβαῖνον μου,
 ἐπὶ τὰ ὄρη σιών. Ὅτι
 ἐκεῖ ἐντίλητο κύριος τῷ ἀλογίῳ
 ἢ βλάτῃ ἵος τοῦ αὐτοῦ.
 ρλγ. Ὡς δὲ τῶν ἀγαθοῦ μου
 Ἰδὸν δὴ ἀλλοεῖται τὸν κύριον πάντες
 ἀδελφοὶ κῦ. Ὅι ἐσώθητε ἐν ταῖς νυξίῃ
 ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.
 Ἐπαράτε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια,
 ἢ ἀλογίτε τὸν κύριον.
 Ἐυλοῖσάτωσε κύριος ἐκισῶν,
 ὅσα ἵσασ τὸν οὐρανοῦ ἢ τῷ γῆν.
 ρλδ. Ἀλληλουῖα. Αἰνεῖτε
 τὸ ὄνομα κυρίου.
 ἀνεῖτε δούλοι κυρίου.
 Ὅι ἐσώθητε ἐν οἴκῳ κυρίου,
 ἐν αὐλαῖς οἴκου
 θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον
 ὅτι ἀγαθὸς κύριος, ἡλάτῃ
 τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.
 Ὅτι τὸν ἱσκέδῃ ἐξήματι εἰσῶ ὁ κῦ
 ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμον ἑαυτοῦ.
 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι
 μέγας ὁ κύριος, ἢ ὁ κύριος ἡμῶν
 παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. Πάντα
 ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν

פורקן וחסידות משבח
 ויבדיל מן אצל מלך
 יקר לבית דוד סדרת
 שתיגה למשיח
 בעל דבבו אלפי
 לבושי דברה ועלו
 יעץ כליליה
 שירא על מסוק דההו
 דא כמה טוב וכמה
 בסל למחב ציון וירושלם
 כהרין נם לחיה
 כמשה יב דמרהק
 על רשע נהיר
 על דיקניה דההו דנהת
 על אמתה דלבושי
 היד טלא דחרמין דנהת
 על פורת ציון אחים
 תמן פקדו ית ברכיה
 ותני עד עלמא
 שיראית על מסוק דההו
 דא פריכות ית כל עבדי
 דיו דקיסין על מסרת בל
 מקדש דיו וספח כליל
 טול דידון בהניא על
 דובן קודש וברכות ית
 יברך ביד ית סצין
 דעבד שמיא ותתא
 הללויה ית שפוח
 יברך שמיא דיו שד
 שפוח עבדי דיו
 דקיסין בבית מקדשא
 דיו דההו פיר
 אלהינא שפוח קדם ית
 יתום ית זמח
 לטמיה אחים בפס
 אח דבית יעקב בחר ליה
 ית ישראל לחיבוביה
 אחים אנא ידעית אחים
 ית ורפוביב
 על כל אלהינא ית
 דא ית ית ית ית ית

خلاصا وابرارها سرورا
 ومجداهدا ط اشرف
 لداود قرتا واضي
 لمسيحي تورا
 واشمل اعداه
 خزيا وبزهر
 عليه قحسي
 المزمور الثاني والدلتون
 والمهايه ما احسن
 وابهج الاحسوس
 ادا سكنوا جميعا
 كمثل الكعب الاكين على
 الراس النازل على اللحية
 كحبة هرون الدار له
 على جيب قميصه
 ومثل كل حرمون السخدر
 على جبل صهيور لان
 هذا ايمم الرب بالبركة
 والحياة الى الابد
 المزمور الثالثو والثلاثون
 والمهايه باركوا الرب
 يا جميع عبيد الرب العايمين
 في بيد الرب في مواضع
 بيد الهنا ارفعوا ايديكم
 في الليل الى القدس وباركوا
 الرب يباركك الرب من صهيون
 خالدا السماء والارض المزمور
 الرابع والثلاثون والمهايه سبحوا
 الاسم الرب
 مجدوا يا عبيد الرب
 العايمين في بيد الرب
 في حيار بيت
 الهنا سبحوا الرب
 فانه صالح وتلوا
 الاسمه العظيم
 لان الرب اذكفي يعقوب له
 واسراييل مبرا ذاله
 علمت ان الرب عظيم
 هو وان الهنا عظيم
 من جميع الالهة وكلما
 شا الرب صنع

redemptionis & pii eius laude
 laudabūt. Vbi germinare faciā regnū
 glorie domui Dauidis, ordinauit
 lucernam Messie meo.
 Patronos inimicitie eius
 induam vestes cōfusionis, & sup ipsum
 florebit corona eius. (sionibus abyssi.
 CXXXIII. Canticū q̄ dictū est pascē
 Ecce quam bonum & quam
 iocundum habitare cion & ierusalem
 sicut duo in vnum.
 Sicut unguentū bonū qd̄ effusum est
 super caput descenditq̄
 super barbam Aharon, & descendit
 super oram vestimenti eius.
 Sicut ros hermon qui descendit
 super montes cion, quoniam
 illic precepit Deus benedictionem
 & vitā vsq̄ in etnū. (sionibus abyssi.
 CXXXIII. Canticū q̄ dictū ē pascē
 Ecce benedicite Deo omnes serui
 DEI, Qui statis super custodia domus
 sanctuarii DEI, & laudatis in nocte.
 Leuate manus vestras sacerdotes sup
 ambonem sanctū & benedicite DEO.
 Benedicat tibi DEV Sex cion
 qui fecit celum & terram.
 CXXXV. Aleluia. Laudate
 nomen DEI,
 laudate serui DEI.
 Qui manetis in domo sancta
 DEI in atrijs domus
 Dei nostri. Laudate coram DEO
 quoniam bonus DEV S, psallite
 nomini eius quoniam suaue.
 Quoniam domum Iacob elegit sibi
 DEV S israel dilectum suum.
 Quoniam ego scio quod
 magnus est DEV S, & dñator noster
 pre omnibus Diis. Omnia
 que voluit DEV S fecit,

Ille qd̄ reuersurus est
 a monte moria in pace
 reqz bene peracta. Dixit.
 R. Isaac cūta hec
 propter meritum adora
 rationis, Abraham pa
 ter noster nō est reuer
 sus nisi propter meri
 tum adorationis sicut
 dictum est. Et adorabi
 mus & reuertemur ad
 uos, Israel non fuit re
 demptus ex egypto nisi
 propter adorationis
 meritum sicut dictum
 est. Et adorabitis a lō
 ge, & prope accedet
 Mosse. Lex data non
 fuit nisi propter meri
 tum adorationis sicut
 dictū est. Et credidit
 populus & audiuit qd̄
 redēptionem fecisset
 Deus, & incuruate sūt
 & adorauerunt Anna
 non fuit exaudita nisi
 ppter adorationis me
 ritum sicut dictū est.
 Et adorauit corā Deo
 & recordatus est eius.
 Transmigrationes si
 ue captiuitates nō sūt
 redempte nisi propter
 meritum adorationis
 sicut dictū est. Et erit
 in illo die clange tū
 ba magna & uenient
 qui dispersi erant de
 regione Assur, & qui
 non erant in uia, de ter
 ra egypti & adorabūt
 dominum in habitacu
 lo sanctuarii & in Ier
 usalem Templū edifi
 catum non fuit nisi
 propter meritum ado
 rationis sicut dictū est
 Exaltate dominū De
 um nostrū & adorare
 in templo sancto eius.
 Mortui non resurgēt
 nisi propter meritum
 adorationis sicut dictū
 est. Venite adoremus
 & genuflectamus &
 benedicamus corā te
 q̄ fecisti nos. Et qd̄ de
 resurrectōe mortuoz
 hec leguntur in libro
 Helle hadeuarim rab
 ba כפא אופר כל
 בריות שנבראו מן השמים
 נפשו תופן מן השמים
 ובר שנבראו מן הארץ
 נפשו תופן מן הארץ
 לפיכך עשת אדם תורה
 ועשת רצון אביו שנשפך
 הרי הוא בבריות מן
 שם אבי אפרתי אחים
 אתם וגו לא עשת תורה
 ולא רצון אביו שנשפך
 הרי הוא בבריות של
 כפא שם אבן כאום
 Z iii

Cap data non fuit
 nisi propter meritum
 adorationis
 Mirabilia ob
 adoratio meriti

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ in celo & in terra
בַּיָּם וּבְכָל in mari & in omnibus
מַעְלָה abyssis. Leuanis
נִשְׂאָה מִקְצֵת הָאָרֶץ nubes de summitatibus tre,
פָּרַק לְמַטֵּר עֲשֵׂה fulgura in pluuiam fecit.
מְעִיב רִיחַ Educens ventos
מֵאֲצֻדְוֹתָיו שֶׁתֵּבָה de thesauris suis, qui percussit
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם primogenita egypti
מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה : ab homine vsq; ad pecus.
שָׁלַח אֹתָהּ וּמִקְטָה Misit signa & portenta
בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם in medio tui egypte,
בְּפֶרֶץ עֲהוּבִכְל עֲבָדָיו in Pharaonem & in oēs seruos
שֶׁתֵּבָה גוֹיִם רַבִּים eius. Qui percussit gētes multas,
וַהֲרַג מַלְכִים & occidit reges (ras,
עֲצֻמִּים : לְמִצְרַיִם fortes. Cichon
מֶלֶךְ הָאֲמֹרִית וְלַעֲוֹת regem amorreorum, & Og
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְלִכְל regem Basan, & omnia
מַמְלְכוֹת כְּנָעַן regna chanaan.
וְנָחַן אֶרֶץ נַחֲלָתָהּ Et dedit terrā eorū hīditatē,
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ hereditatē israel populo suo.
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם DEVS nomē tuū ī eternū,
יְהוָה זִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר DEVS mēo. tua ī ge. & ge.
כִּי-יִדְּוֹן יְהוָה Quia iudicabit DEVS
עַמּוֹ וְעַל- populum suum, & in
עַבְדָּיו יִתְנַחֲמוּ seruis suis consolabitur.
עֲצֵב תְּגוֹיִם כֶּסֶף Idola gentium argentum
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָד & aurum opera manuum
אָדָם : פִּתְלָהֶם וְלֹא hominum. Os habent & non
יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם loquentur, oculos habent
וְלֹא יִרְאוּ : אָזְנוֹת & nō videbunt. Aures habēt
לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ & non audient,
אֲך־אֵין-יֵשׁ תָּח sed nec est spiritus
בְּפִיהֶם כְּמֹדֵם in ore eorum. Similes illis
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל sint facientes ea, & omnes
אֲשֶׁר בָּטְחָה בָהֶם : qui confidit in eis.
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ Domus israel benedicite
אֶת-יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן DEO, domus Aharon
בְּרַכּוּ אֶת-יְהוָה benedicite DEO.
בֵּית לֵוִי בְרַכּוּ Domus leui benedicite
אֶת-יְהוָה יְהוָה יְהוָה DEO, timentes DEVM
בְּרַכּוּ אֶת-יְהוָה benedicite DEO.

in celo & in terra,
 in mari & in omnibus
 abyssis. Educens
 nubes ab extremo terre,
 fulgura in pluuiam fecit.
 Qui produxit ventos
 de thesauris suis, qui percussit
 primogenita egypti
 ab homine vsq; ad pecus.
 Et misit signa & prodigia
 in medio tui egypte,
 in Pharaonem & in oēs seruos
 eius. Qui percussit gētes multas,
 & occidit reges
 fortes. Seon
 regem amorreorum & Og
 regem Basan, & omnia
 regna chanaan.
 Et dedit terram eorū hīditatē,
 hereditatem israel populo suo.
 Domine nomen tuū ī eternū,
 dñe mēoriale tuū ī gñatōnē &
 Quia iudicabit dñs (gñationē.
 populum suum, & in
 seruis suis deprecabitur.
 Simulachra gentium argentū
 & aurum, opera manuum
 hominum. Os habent & non
 loquentur, oculos habent
 & non videbunt. Aures habent
 & non audient,
 neq; enim est spiritus
 in ore ipsorum. Similes illis
 fiant qui faciunt ea, & omnes
 qui confidunt in eis.
 Domus israel benedicite
 domino, domus Aaron
 benedicite domino.
 Domus leui benedicite
 domino, qui timetis dominum
 benedicite domino.

ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐν τῇ γῆ.
 Ἐν ταῖς θαλάσσαις ἢ ἐν πάσαις
 ταῖς ἀβύσσαις. Ἀνάγων
 νεφέλας ἐξ ἑσχάτου τῆς γῆς,
 ἀστράτας εἰς ὑέτος ἐποίησε.
 Ὁ ἐξάγων ἀνέμους
 ἐκθησαυρῶν αὐτοῦ. Ὁς ἐπέταξε
 τὰ πρωτότοκα αἰῶντος,
 ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου.
 Ἐξέπεσε οἱ σημεῖα ἢ τέρατα
 ἐν μέσῳ αἰῶντος.
 Ἐν φαραῶν ἢ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις
 αὐτοῦ. Ὁς ἐπέταξε ἔθνη πολλὰ,
 ἢ ἀπέκτενε βασιλεῖς
 κραταιοὺς. Τὸν σῶν
 βασιλεία τῶν ἀμωρραίων ἢ τὸν ὄν
 βασιλεία τῆς βασάν, ἢ πάσας
 τὰς βασιλείας χηναίων.
 Καὶ ἔδωκε τῷ γῆν αὐτῷ κληρονομίαν,
 κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
 Κύριε τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα
 ἢ τὸ μνημόσυόν σου εἰς γενεὰ ἢ γενεὰ
 Ὅτι κριτὴ κύριος
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ
 τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
 Τὰ ἕδωλα τῶν ἔθνων ἀργύριον
 ἢ χρυσοῦ ἔργα χερῶν
 ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι ἢ οὐ
 λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι
 ἢ οὐκ ὄψονται. Ὅτι ἔχουσι
 καὶ οὐκ ἐγνωθήσονται,
 οὐ δὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα
 ἐν τῷ σώματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς
 γένηντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, ἢ πάντες
 οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
 Οἶκος Ἰσραὴλ ἄλογησατε
 τὸν κύριον. Οἶκος ἀαρῶν
 ἄλογησατε τὸν κύριον.
 Οἶκος λευὶ ἄλογησατε
 τὸν κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
 ἄλογησατε τὸν κύριον.

في السماء والارض
 وفي البحار وجميع
 الاعماق الذي يبعد
 السحاب من اقصى الارض
 وجعل البرق للمطر
 الذي اخرج الرياح
 من خزائنه الدمع اهبط
 ابقار مصر
 من الانسان الى البهيمة
 وارسل الايات والعجايب
 في وسطك يا مصر
 في فرعون وجميع عبيده
 الذين اهبط شعوبا كثيرة
 وقتل ملوكا
 اعرا شيدون
 ملك الامور بين وعوج
 ملك تدسان وجميع
 مملكات كنعان
 واعطى ارضهم ميراثا
 ميراثا لشعب اسرائيل
 اسمك يارب دايم الى الابد
 وداكر ط من جبل الى جبل
 الرب يتراف
 على شعبه
 ويعزبه عبيده
 اوذان الامر تدهب
 وفمه كذبة ايدي
 البشر لها افواه ولا
 تنطق واعين ولا
 تنظر واذان
 ولا تسمع
 ولا روح
 في افواهها فليكن
 كالنعوما مثلا . وجميع
 من يتوكل عليها
 يا ال اسرائيل باركوا
 الرب يا ال هرون
 باركوا الرب
 يا ال لاوي باركوا
 الرب يا تفيار الرب
 باركوا الرب

في السموات والارض
 وفي البحار وجميع
 العمق الذي يبعد
 السحاب من اقصى الارض
 وجعل البرق للمطر
 الذي اخرج الرياح
 من خزائنه الدمع اهبط
 ابقار مصر
 من الانسان الى البهيمة
 وارسل الايات والعجايب
 في وسطك يا مصر
 في فرعون وجميع عبيده
 الذين اهبط شعوبا كثيرة
 وقتل ملوكا
 اعرا شيدون
 ملك الامور بين وعوج
 ملك تدسان وجميع
 مملكات كنعان
 واعطى ارضهم ميراثا
 ميراثا لشعب اسرائيل
 اسمك يارب دايم الى الابد
 وداكر ط من جبل الى جبل
 الرب يتراف
 على شعبه
 ويعزبه عبيده
 اوذان الامر تدهب
 وفمه كذبة ايدي
 البشر لها افواه ولا
 تنطق واعين ولا
 تنظر واذان
 ولا تسمع
 ولا روح
 في افواهها فليكن
 كالنعوما مثلا . وجميع
 من يتوكل عليها
 يا ال اسرائيل باركوا
 الرب يا ال هرون
 باركوا الرب
 يا ال لاوي باركوا
 الرب يا تفيار الرب
 باركوا الرب

in celis & in terra
 in mari, & in omnibus
 abyssis. Eleuans
 nubes ab extremis terre,
 fulgura pro descensu pluuię
 fecit. Qui produxit ventos de
 thesauris suis. Qui interfecit
 primogenita egypti
 ab homine vsq; ad pecus.
 Misit signa & portenta
 in medio tui egyptę,
 in Pharaonem & in omnes seruos eius.
 Qui percussit populos plurimos,
 & interfecit reges fortes.
 Sichon regem
 amorreocum, & Og regem
 Bassan & omnes
 reges cananeos.
 Et dedit terras eorum hereditatem,
 hereditatem israel populo suo.
 DEVS nomen tuum in eternum,
 DEVS męoria tua i gñatõe & gñatõe
 Quoniam iudicabit verbum DEI
 iudiciũ populi sui, & super seruos suos
 iustos cõuertet in miserationibus suis.
 Idola populorum argentea
 & aurea, opera
 hominis. Os habent & non
 loquuntur, oculos habent
 & non vident. Aures
 habent & non audiunt,
 nãsum habent & non est spiritus
 vite in ore ipsorum. Similes illis
 fiant qui faciunt ea, & omnes
 qui confidunt in eis.
 Domus israel benedicite
 DEVM, domus Aharon
 benedicite DEVM
 domus leui benedicite
 DEVM, timentes DEVM
 benedicite DEVM.

الحياتون وكن هت د كمان
 اين لى فم فرستة سمان
 من تزييت الحيات انا
 سمان بنو كت لودش سن
 يقرأ انا السمن معن
 ونو يقرأ انا السمن معن
 او نسمة والى المادى لود
 عموه الحوق في ديدن عمو
 ومنين سمان مدبر انا
 بتزييت الحيات سن
 مارتبص روموت باا هرون
 في سن ياتوه اقرا
 نبعينو لفيدي شواونكر
 سمان سمن سلماقوس انا
 لاندو عشرين واندو دبر
 سمن لمد مملاني السدة
 لمد سمان مملاني السدة
 موكدين انا السمن انا
 لاندو سلس قونوت
 سن وقران او ان او راندر
 قودس قودس قودس
 .i. Dixit. R. Cimai.
 Omnium creaturard
 que de celo create sũt,
 anima & corpus ad ce
 lum pertinet. Creatur
 rar: uero que de terra
 create sunt, aia & cor
 pus ad terrã pertinet.
 Itaq; si obseruat homõ
 legem ac uoluntatem
 patris sui qui in celis
 est, citra dubiũ efficit
 de numero creaturaz
 supernaz sicut scriptũ
 est. Ego dixi Dii estis
 uos. Atqui si nõ obser
 uat legẽ ac uoluntatẽ
 patris sui qui in celis
 est efficitur de numero
 creaturaz inferiorum
 sicut scriptũ est. Profe
 cto sicut hoies morie
 mini. Quapropter ed i
 ctum a. R. Cimai non
 extare aliquod scrip
 pture capitulũ in quo
 non fiat mentio de re
 surrectione mortuoz,
 tam & si uis nostra non
 possit illud penetrare.
 Et hoc est q; scriptum
 est. A quatuor partib;
 ueniet spiritus quẽ no
 men Dei uocabit. Res
 pertum est aut in cõ
 mentariis iudicum q;
 nõ protulit Mosse no
 men domini, nisi post
 unũ & uiginti uerba.
 Sz a quo didicit hoc.
 Ab angelis ministran
 tibus. Quãdoquidem
 angeli ipsi ministran
 tes non proferunt Dei
 nomen, nisi post ternã
 sanctitatem quẽ admo
 dum dictum est. Voca
 bit hunc & illum & di
 cet sanctus sanctus sã
 ctus, &c.

Creatura de
 Creatura de

Resurrectio

No profertur
 nomini
 nisi post
 unũ & uiginti
 uerba.

Angeli ministran
 tes non proferunt
 Dei nomen nisi post
 ternã sanctitatem

Benedictus DEVS
 ex cion, qui habitat
 in Ierusalē Aleluia. (bonus,
 cxxxvi. Cōfitemī DEO, qm̄
 qm̄ in etnū misericordia eius.
 Confitemini Deo Deorum,
 qm̄ in etnū misericordia eius.
 Confitemini domino
 dominorum, quoniam
 in eternū misericordia eius
 Qui fecit mirabilia
 magna solus,
 qm̄ in etnū misericordia eius.
 Qui fecit celos
 in intellectu, qm̄ in eternum
 misericō. eius. Qui extēdit frā
 super aquas, qm̄ in eternum
 misericō. eius. Qui fecit luminaria
 magna, quoniam in eternū
 misericordia eius. Solem
 in potestate diei, quoniam
 in eternū misericordia eius.
 Lunam & stellas
 in potestatibus noctis,
 qm̄ in etnū misericordia eius.
 Qui percussit egyptum
 in primogenitis eorū, quoniam
 in eternū misericordia eius.
 Et eduxit Israelem
 de medio eorū qm̄ in eternū
 misericordia eius. In māu valida
 & brachio extēto, quoniam
 in eternū misericordia eius.
 Qui diuisit mare rubrum
 in diuisiones, qm̄ in eternum
 misericō. eius. Et trāsire fecit
 Israel p̄ mediū eius, quoniam
 in etnū misericō. eius. (citū eius
 Et ouoluit Parao B. & exer
 in mari rubro, qm̄ in eternū
 misericō. eius. Qui duxit pplm̄ suū

Benedictus dominus
 ex syon, qui habitat
 in hierusalē. Alfa. (dño qm̄ bono
 CXXXV. Alfa. Cōfitemī
 qm̄ in seculū misericordia eius.
 Confitemini Deo Deorum,
 qm̄ in seculū misericordia eius.
 Confitemini domino
 dominorum.
 qm̄ in seculū misericordia eius.
 Qui facit mirabilia
 magna solus,
 qm̄ in seculū misericordia eius.
 Qui fecit celos
 in intellectu, quoniam in seculum
 misericō. eius. Qui firmavit terrā
 super aquas, quoniam in seculum
 misericō. eius. Qui fecit luminaria
 magna, quoniam in seculum
 misericordia eius. Solem
 in potestatem diei, quoniam
 in seculum misericordia eius.
 Lunam & stellas
 in potestatem noctis,
 qm̄ in seculū misericordia eius.
 Qui percussit egyptum
 cum primogenitis eorum,
 qm̄ in seculū misericordia eius.
 Qui eduxit israel
 de medio eorum, qm̄ in seculū
 misericōdia eius. In manu potēti
 & brachio excēso,
 qm̄ in seculū misericordia eius.
 Qui diuisit mare rubrum
 in diuisiones, quoniam in seculū
 misericordia eius. Et eduxit
 israel per medium eius, quoniam
 in seculū misericō. eius. (tē eius
 Et excussit Pharaonē & virtu
 in mari rubro, quoniam in seculū
 misericō. eius. Qui traduxit pplm̄ suū

Ευλογοῦντες κυριος
 εν σιων ο κατακλιθ
 ην σταλημα. (κυριος οτι αγαθος,
 ρλι. Αηληλυια. Εξομολογηθε τω
 οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Εξομολογηθε τω θεω των ανων,
 οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Εξομολογηθε τω κυριω
 των κυριων,
 οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Τω ποιητητι θαυμασιω
 μεγαλομωγα,
 οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Τω ποιητητι τους ουραμους
 εν σιωπη, οτι εις τον αιωνα
 το ελεος αυτου. Τω περιωρητη τιω γη
 επι των υδατων, οτι εις τον αιωνα
 το ελεος αυτου. Τω ποιητητι φωτα
 μεγαλομωγα, οτι εις τον αιωνα
 το ελεος αυτου. Τον ηλιον
 εις εξουσια της ημερας, οτι
 εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Τω σεληνω η τους αστερας
 εις εξουσια της νυκτος,
 οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Τω παταξαντι αιυατου
 συν τοις πρωτοτοκοις αυτων,
 οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Και εξογαγοντι εν τη ισραηλ
 εκμετρου αυτων, οτι εις τον αιωνα
 το ελεος αυτου. Εν χειρι κραταιω
 η εν βραχιωνι υψηλω,
 οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου.
 Τω καταδιωλοντι τιω ερυθρον θαλασσαν
 εις διαφρασι, οτι εις τον αιωνα
 το ελεος αυτου. Και διαγαγοντι
 τον ισραηλ δια μετρου αυτης, οτι
 εις τον αιωνα το ελεος αυτου. (μην αυτου
 και εκτινωξεντι φαραω η τιω δυνα
 εις θαλασσαν ερυθραν, οτι εις τον αιωνα
 το ελεος αυτου. Τω διαγαγοντι τηλα αυτου

الرب من
 السالكين
 في اورشليم المزمور الحامس
 والثلثون واما به اشكروا
 الرب فانه صالح والى الابد
 رحمته اشكروا اله الالهه
 فانه صالح والى الابد رحمته
 اشكروا رب
 الارباب
 فانه صالح والى الابد رحمته
 الذي صنع الايات
 الباهره وحده
 والى الابد رحمته
 الذي خلق السموات
 بحكمته والى الابد
 رحمته الذي ثبت الارض
 على المياه والى الابد
 رحمته الذي خلق الانوار
 الحكيمه وحده والى الابد
 رحمته الشمس
 لسلكان النهار والى
 الابد رحمته
 القمر والنجوم
 لسلكان الليل
 والى الابد رحمته
 الذي ضرب مصر
 مع اسكارها والى
 الابد رحمته
 واخرج اسراييل
 من بينهم والى الابد
 رحمته بيده عزيزه
 وذراع رفيعه والى
 الابد رحمته
 الذي فلق البحر الاحمر
 افلاقا والى الابد
 رحمته واخرج
 اسراييل في وسطه والى
 الابد رحمته
 وغرق فرعون وكل جنوده
 في البحر الاحمر والى الابد
 رحمته الذي هدانا شعبه

Benedictus DEVS
 ex cion qui posuit diuinitatem suam
 in ierusalem Alelufa. (qm̄ bonus,
 CXXXVI. Laudes dicite corā DEO
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Laudes dicite Deo Deorum
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Laudes dicite domino
 dominorum, quoniam
 in eternum benignitas eius.
 Qui fecit mirabilia
 magna solus,
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Qui fecit celos
 in intelligentia, quoniam in eternum
 benignitas eius. Qui extendit terram
 super aquas, quoniam in eternum
 benignitas eius. Qui fecit luminaria
 magna, quoniam in eternum
 benignitas eius. Solem
 vt precesset in die, quoniam
 in eternum benignitas eius.
 Lunam & stellas
 vt precessent in nocte,
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Qui percussit egyptum
 plagis, & occidit primogenita eorum,
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Qui eduxit israelem
 redimēs eos de medio eorum, qm̄ i eternū
 benignitas eius. In manu forti
 & brachio excelso, quoniam
 in eternum benignitas eius.
 Qui diuisit mare rubrum
 in diuisiones, quoniam in eternum
 benignitas eius. Et transire fecit
 israelem per medium eius, quoniam
 in eternum benignitas eius.
 Et inuoluit Pharaonē & exercitū eius
 in mari rubro, quoniam (pulū suū
 i eternū benignitas eius. Et eduxit poc

A. Ex fragmentis ca
 balisticis
 המאורות שכתו בהן
 פי מאורות ברקיעאשמג
 ופרשלונו אופתמידועתו
 בלי כפס עליהם האמר
 מאורות כתו חום השמש
 אשד והלבנה אשד אשר
 סודם ברבו קו ירוק ולב
 פן סוף דבר יודע לך
 באמת כי סגת כל עבודת
 ורת הית שניהם ודע ות
 האמת ור מאורות כתוב
 הוא סוד השולש
 שקראוהו אותו מאור
 בתוספת על עצמו
 וראיהם מעד השמש
 אופעד הלבנה אשר
 בפעולם הם כל המלים
 De duobus luminari
 ribus scriptū est. Sint
 luminaria in extensio
 ne celorum. Et quidē
 sapientes auctores no
 stri, declarauerunt no
 bis citra dubium quā
 rum datum est eis itel
 ligere de re hac, dixit
 rūtq; Luminaria scri
 ptum est, & alter eorū
 est sol, alter uero luna,
 quorum occultus sen
 sus denotat siue signifi
 cat, lineā prafina, &
 cor tenerum. Et demū
 iubeo te ueraciter sci
 re, quod caula totius
 idolatrie fuit deasitas,
 & bene aduertito hoc.
 Id uero quod dixerunt
 sapientes Luminaria
 scriptū ē, cōtinēt my
 sterium siue secretum
 trinitatis, quam uoca
 uerūt adornatum siue
 pulchritudinem cū cō
 iunctione ad suam pro
 priam substantiā per
 spicies. autem tum ex
 sole tum ex luna, quod
 operibus eius compre
 hendit mundū totum.

B. Parao. Sic. n. pro
 ferunt hebrei, nec re
 ritur scriptum Pharaon
 in tota serie sacre scri
 pture nisi tantū semel.

במדבר כ' לעולם
חסדו למכה מלכ'
גדלים כ' לעולם
חסדו ויזכרו
מלכים ויזכרו
כ' לעולם חסדו
לסחן מלך האמה
כ' לעולם חסדו
ולעוג מלך הבשן
כ' לעולם חסדו
ונתן ארצם לנחלה
כ' לעולם חסדו
נחלה לישראל
עבדו כ' לעולם
חסדו : שכשפלו
זכר לנו כ' לעולם
חסדו : חסדו חסדו
כ' לעולם חסדו
נתן לחם לכל בשר
כ' לעולם חסדו
הודו לאל השמים
כ' לעולם חסדו

per desertum, qm̄ in eternū
misi. eius. Qui percussit reges
magnos, quoniam in eternū
misericordia eius. Et occidit
reges fortes,
qm̄ in eternū misericordia eius.
Cichon regem ammoreorum,
qm̄ in eternū misericordia eius.
Et Og regem Bassan,
qm̄ in eternū misericordia eius.
Et dedit terra eorū hēditatē,
qm̄ in eternū misericordia eius.
Hereditatem israel
seruo suo, quoniam in eternum
misi. e. Quia i hūilitate nra
memor fuit nostri, qm̄ i eternū
m. e. Et idemit nos de mole
qm̄ i et. ml. e. (statoribus nris,
Qui dat escam omni carni,
qm̄ in eternū misericordia eius.
Confitemini Deo celorum,
qm̄ in eternū misericordia eius.

p desertū, qm̄ in sc̄l'm nisi. eius.
Qui percussit
reges magnos. qm̄ in seculum
misericordia eius. Et occidit
reges fortes,
qm̄ in seculū misericordia eius.
Seon regem ammoreorum,
qm̄ in seculū misericordia eius.
Et og regem basan,
qm̄ in seculū misericordia eius.
Et dedit terram eorū hēditatē,
qm̄ in seculū misericordia eius.
Hereditatem israel
seruo suo, quoniam in seculum
misi. eius. Quia i hūilitate nra,
memor fuit nostri, qm̄ in seculū
m. e. Et idemit nos ab inimicis
qm̄ i seculū nisi. eius. (nris,
Qui dat escam omni carni,
qm̄ in seculū misericordia eius.
Confitemini Deo celi,
qm̄ in seculū misericordia eius.
Confitemini domino domino,
qm̄ i et. ml. eius. (na babilonis

ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔξ
τῶ πατάξιμτι (λεος αὐτοῦ.
βασιλεῖς μεγάλους ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἀποκτείνουσι
βασιλεῖς κραταυούς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
τὸν σῶν βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ τὸν ὄγ βασιλεῖα τῆς βασαν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
καὶ δόνητι τῶ γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
κληρονομίαν ἰσραὴλ
δούλω αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα (μῶν
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ὅτι ἐν τῇ πατάξιμτι ἢ
ἐμνήθη ἡμῶν ὁ κ̄ς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ
οἱ εἰς τ) αὐ. τὸ ἔλεος αὐ. (τ) ἐχθρ) ἡμ),
Ὀδιδου τροφῶν πάση σαρκί,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐξομολογῶτε τῷ ἁγίῳ τῷ οὐρανοῦ,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐξομολογῶτε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
ρλς. τῶ Δ δὲ διὰ κριμῶ. Ἐπί τ) πο
ἐκτ) ἐκαοθισαμῆν ἢ ἐκλουσαμῆν (ταμῶν
ἐν τῶ μνηδῆναι ἡμᾶς τῆς σιῶν. (βαβυ
Ἐπί τῶν ἰτέων ἐν μέσῳ αὐτῆς (λαῶν,
ἐκρεμάσαμῆν τῶ ὄργανα ἡμῶν.
Ὅτι ἐκεῖ ἐπαρώτησαν ἡμᾶς,
οἱ ἀχμαλῶτευσμῆτες ἡμᾶς,
λόγους ἀδῶν,
ἢ αὐ ἀποταγόντες ἡμᾶς ὑμῶν.
Ἄσατε ἡμῖν
ἐκ τῶν ἀδῶν σιῶν,
πῶς ἀσώμῆν
τῶ ἀδῶ
κυρίου ἐπὶ
γῆς
ἀλλοτρίας.
Ἐὰν ἐπιλοθωμάισον

קלו על נהרות ככל
שם ישב גם בכני
בכרנא את ציון
על ערבים בתוכה
תלינו כנרתינו
כ' שם שאילנו
שכנינו דב
דבר שר
ותולינו שפחה
שר לנו
כ' שר ציון
כ' שר ציון
אשר שר
יהוה ער
תחת
נ
נכר :
אם יאשכרנו

CXXXVII. Sup flumia ba
ibi sedimus & fleuimus,
cum recordaremur cion.
In salicibus in medio eius,
suspendimus citharas nras .
Qm̄ ibi i terrogauerūt nos,
qui captiuos duxerunt nos
verba carminis.
Et qui abduxerunt nos leti,
cantate nobis
de canticis cion.
Quomodo cantabimus
canticum
DEI in
terra
aliena.
Si oblitus fuero tui

qm̄ i et. ml. eius. (na babilonis
cxxxvi. A la. ps, Dd. Sup flumi
illic sedimus & fleuimus,
dum recordaremur tui syon
In salicibus in medio eius,
suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogauerūt nos
qui captiuos duxerunt nos,
verba cantionum.
Et qui abduxerunt nos, hymnū
cantate nobis
de canticis syon.
Quomodo cantabimus
canticum
domini, in
terra
aliena.
Si oblitus fuero tui

في الغفر والى الابد رحمة
 الذي ضرب
 ملوكا عظيمه والى الابد
 رحمة
 ملوكا حبيبه
 والى الابد رحمة
 سخون ملك الامورادين
 والى الابد رحمة
 وعوج ملك تبسان
 والى الابد رحمة
 واعطي ار ظهر ميراثا
 والى الابد رحمة
 ميراثا لاسراييل
 عبده والى الابد
 رحمة الرب ذكرنا في
 تواضعنا والى الابد
 رحمة وخلصنا من اعدائنا
 والى الابد رحمة
 الرارق فوذا لكل خدي
 حسد والى الابد رحمة
 اشكروا اله السماء
 والى الابد رحمة
 اشكر واراد الارباب فانه
 صالح والى الابد رحمة
 اله السماء التهو على انهار بابل
 جلسنا هناك ويكنا
 حين ذكرنا صهيون
 وعلعدنا قيثارا لنا
 الصفا فالدي في
 وسطها لان الذين سبونا
 سالونا هناك
 قول التمجيد
 والدين انطلقوا بد
 قالو اسجدوا لنا
 من تسابح
 كيف تسبح
 تسابح
 الرب في
 ارض
 غر بيده
 ان تستيد

במדבריהם
 לעולם טובה למחילת
 רב
 לעולם טובה וקטל
 מלכין
 אחרים לעולם טובה
 לסין מלכה
 אחרים לעולם טובה
 ולעא מלכין
 אחרים לעולם טובה
 וידב ארעלן
 אחרים לעולם טובה
 אחסנהם
 לעבדיהם אחרים לעולם
 טובה
 דבר לנאקיסיה
 טובה
 אחרים לעולם טובה
 דיהב מונ
 אחרים לעולם טובה
 שפדו
 אחרים לעולם טובה
 על נהרות
 תמן
 במדבר
 על
 מלכין
 אחרים
 בדלא
 טיילין
 על
 שפדו
 דהרתון
 מן
 אל
 אמרין
 ית
 ארעא
 מתב

per desertum, quoniam
 in etnū benigni. eius. Et pcussit regts
 magnos, quoniam
 in eternū benignitas eius. Et occidit
 reges superbos,
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Sichon regem amorreorum,
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Et Og regem Bassan,
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Et dedit terram eorum hereditatem,
 quoniam in eternum benignitas eius.
 Hereditatem israel
 seruo suo, quoniam in eternum
 benignitas eius. Et i humilitate nostra
 comēoravit nob pactū suū, qm̄ i etnū
 be. e. Et redemit nos ab his q̄ angebāt
 qm̄ in eternū benignitas eius. (nos,
 Qui dat escam omni carni,
 quoniam in etetnum benignitas eius.
 Laudes dicite Deo celi,
 quoniam in eternum benignitas eius.

CXXXVII, Sup flumina babylonis
 ibi sedimus & fleuimus
 cum recordaremur cion.
 Super salices in medio eius
 suspendimus citharas nostras.
 Ibi aut̄ rogauerūt nos (vt diceremus
 babylonil, q̄ captiuos abduxerūt nos,
 verba cantilenarū, & raptores nostri
 affecti letitia dicebant,
 psallite nobis cantica
 que dicebatis in cion.
 Subito preciderunt sibi leuite
 pollices dentibus suis
 & dixerunt, quomodo cantabimus
 hymnos DEI in
 terra aliena.
 Respondit vox spiritus sancti

المزمر السابعة
 والذنون والمايه

ירושלים, Ierusalem,
 יתשבר, in obliuione fit
 ימיני : תדבק, dextera mea. Adhereat
 לשוני להכי אם, lingua mea gutturi meo, si
 לא אזכרתי אם לא, nō recordatus fuero tui. Si nō
 אעלה את ירושלים, propofuero Ierusalem
 על ראש שמחתי : in principio letitie mee.
 וקר ידוה לבני, Memento DEVS filiorum
 אדום ארם יום, edom, in die
 ירושלים האמרים, Ierusalem dicentium
 ערו ערו עד, subuertite subuertite, vsq̄
 ריסוד פיה : ad fundamentum eius.
 בת בבל השחיה, Filia babilonis vastata,
 בשטר שישלם, beatus quis retribuet
 לך את גמולך, tibi viciffitudinem tuam,
 שגמלת לנו : quam tu retribuiffi nobis.
 אשר יש אהו ונפץ, Beatus q̄ tenebit & allidet,
 את ערליך א הסלע, paruulos suos ad petram.
 קלח לדוד אזכר, Cxxxviii. Dauī. Cōfitebō tibi
 בכל רגלי נגד, in toto corde meo, ī cōfpectu
 אלהים אומרים : Deorum cantabo tibi.
 אשתחוה אל היכל, Adorabo in templo
 קדושה ואודה את, sancto tuo, & cōfitebor (sup
 שמך על חסדך ועל, noi tuo. Sī mīfīcōdia tua, & c
 אסמך בידך ודלת, veritate tua, q̄a magnificasti.
 על כל שמך אמת : Sup oē nom̄ tuū, & monē tuū.
 פנים קר ארמי, In die inuocabo
 ומענגי מרתבני, & respondebis mīhi, dilatabis
 בגפתי עוז : anime mee fortitudinem.
 יתוך ידוה פלא, Cōfiteantur tibi DEVS oēs
 מלכי יחד בני, reges terre, quoniam
 שמעו אמת פיה : audierunt eloquia oris tui.
 וישאו ביד בני, Et cantent in viis
 ידוה בידוה, DEI, quoniam magna
 כבוד יהוה : gloria DEI. (mīssa
 בידוה וישל, Qm̄ excelsus DEVS & hu
 יראו ונגוה, respicit & excelsa
 במקורו וק ידע : de longe cognoscit. (latiōis
 אם ארך בקרב עות, Sī ābulauero ī medio tribu
 תחייני על גמול, viuificabis me, sī furorē (tuas
 אבי תשלח ידו, inimicorū mōx mīrttes māus(

hierusalem
 obliuioni detur
 dextera mea. Adhereat
 lingua mea faucibus meis, si
 non memine ro tui. Si non
 proposuero hierusalem,
 in principio letitie mee:
 Memor esto domine filiorum
 edom in die
 hierusalem. Qui dicunt
 exinanite exinanite, vsq̄
 ad fundamentum in ea.
 Filla babilonis misera,
 beatus qui retribuet
 tibi retributionem tuam
 quam retribuiffi nobis.
 Beatus qui tenebit & allidet
 paruulos suos ad petram. (tibi
 Cxxxvii. ps. ipsi Dē. Cōfitebor
 dñe ī to. cō. m. qm̄ audi. oīa ūba
 āgelorū psallā tibi, (oris mei. In
 adorabo ad templū. (cōfpectu
 sanctum tuum & confitebor
 nomini tuo. Sup mīfīcōdia tua
 & veritate tua, qm̄ magnificasti
 sup omne nomen sanctū tuum.
 In quacūq̄ die inuocauero
 te exaudi me, multiplicabis
 in anima mea virtutem.
 Confiteantur tibi domine oēs
 reges terre, quia
 audierunt oīa verba oris tui.
 Et cantent in viis
 domini, quoniam magna
 gloria domini.
 Qm̄ excelsus dñs & humilla
 respicit, & alta
 a longe cognoscit. (tionis
 Sī ābulauero ī medio tribula
 viuificabis me, & sup irā (tuā,
 inimicorū mōx extēdisti manū(

ἱεροσόλημ,
 ἐπιλιπιδεύει,
 ἡ δεξιὰ μου. κολληθεῖς,
 ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου εἰς μὴ
 σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ
 προποσάτωμαι τῷ ἱεροσόλημ
 ὡς ἐν ἀρχῇ, τῆς εὐφροσύνης μου.
 Μνησθήτι κύριε τῶν υἱῶν
 ἔδωκα τῷ ἡμέραν
 ἱεροσόλημ. Τῶν λιγόντων
 ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως
 τῶν θεμελίων αὐτῆς.
 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ πάλαι παρῶς.
 Μακάριος ὁς ἀνταποδώσει
 τὸ ἀνταποδωμά σου,
 ὃ ἀνταπέδωκες ἡμῖν.
 Μακάριος ὁς κρατήσει ἢ ἐλαφίει
 τὰ νήπια σου πρὸς τὴν πέτραν.
 Ἐξομολογήσομαι σοι, ῥαββί. Ὑψάλος τῶ
 κέ ἐν ὕψει καρδίᾳ μου, ἢ ἐν φθόνῳ (Δα
 ἀγγέλ) ψάλλω σοι. (ἰβὶ) ἀγγαῖς ἢ ζαχαρίας.
 Ὅτι ἠκούςαι πάντα τὰ τῶς σῶματος μου
 ἁγίον σου, ἢ ἐξομολογήσομαι (Προσκυνη
 τῶ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῶ ἐλεῖσθε (σω πρὸς
 ἢ τῆ ἀληθείας σου. Ὅτι ἐμεγάλυνες (γὰρ
 ἐπὶ παρὶ τὸ ὄνομα τὸ ἁγίου σου,
 ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε,
 ταχὺ ἐπακούσῃ μου. Πολυωρήσεις
 με ἐν τυχῆ μου θλωμαί μου.
 Ἐξομολογήσομαι σοι κύριε, πάντες
 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι (τόσους
 ἠκούσαν πάντα τὰ ῥήματα τῶς σῶμα
 καὶ ἠσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς
 κυρίου, ὅτι μεγάλη
 ἡ δόξα κυρίου.
 Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, ἢ τὰ ταπεινά
 ἐφορᾷ, ἢ τὰ ὑψηλά
 ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.
 Ἐὰν παραδῶ ἐν μέσῳ θλίψεως,
 ζήσεις με. Ἐπὶ ὀπίσω
 ἐχθρῶν μου ἐξέτηνας χεῖρας σου,

וְחַיְתִי עִנִּי יְמִינָה :
יְהִי עֲצֵר בְּעַדִּי
יְהִי רַחֲמֵי יְהוָה
לְעוֹלָם מְעַשֵׂי
יְדָה לְעַלְתָּהּ :
קִלְט לְמַנְצַח לְדוֹת
מִזְמֵר יְהוָה
יְחַקְרֵנִי וְתוֹדַעִי :
יְדָה יְהוָה
יְדַעַת שֶׁב
שָׁבַתִּי וְקוֹמֵי בְנֵי
בְּנֵימָה לְיַדֵּי
מִרְחֹק :
יְהוָה יְהוָה
וְיִבְעֵי
וְיִבְעֵי וְכָל
דְּרָבֵי רַחֲמֵי
בְּיַאֲזֵלָה בְּלִטּוֹת
תָּן יְיָ יְדַעַת בְּלִיָּה :
אֲחִיר וְקוֹמֵי צְרִימִי
וְתִשֵׁת עָלַי בְּכַפְתָּה :
פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי
נִשְׁבָּר לֹא אֲכַל לֵהָהּ
אֲנִי אֵלֶךְ מִחֶבֶד
וְאֲנִי מִפְּנֵי דְאֲבָרָה :
אִם אֶפְקֵשׁ שָׁמַיִם
אֲתֵּת אֲמַעֲצֵה שָׁמַיִם
הֲכֵד אֲשֵׁא בְּנַפְשִׁי
אֲשֵׁבֶנָה בְּאֲחֵיטִים
גַּם שָׁם יְדָה תִּנְחַמֵּנִי
וְתִאחֲזֵנִי יְמִינָה :
אֲמַר אֶדְוֶה
יִשְׁפֹּנֵי וְלִי לֵהָהּ
אֲרֵ פְעוֹתַי : גַּם
תִּשְׁדָּ לֹא יִשְׁדָּ
מִמֶּךָ וְלֵילָה בְּעֵם
אֲרֵ כְּחֶשֶׁת
כְּאֹרֶה : כִּי אֲתֵּת
קִנְיֵת בְּלִיָּה
הִסְכֵּנִי בְּבֶטֶן אֲמִי

& saluabit me dextera tua.
DEVS perficiet pro me,
DEVS misericordia tua
in eternum, opera
manuū tuarū ne remittas.
CXXXIX. Ad victo. Daul.
Psalmus. DEVS
vestigasti me, & cognouisti.
Tu
cognouisti
sessionem meam
& resurrectionem meam,
intellexisti cogitationē meā
de longe.
Semitam meam
& accubitum meum
euentilasti, & omnes
vias meas didicisti.
Quia nō ē eloquī i lingua mēa,
ecce DEVS nosti omnia.
Retro & an formasti me, A.
& posuisti sup me manū tuā.
Occulitur mihi scientia,
ardua est nō potero ad eam.
Quo ibo a spiritu tuo
& quo a facie tua fugiam.
Si ascendero in celum ibi
est tu, si iacuerō i inferno (tias
ades. Si portauerō alas matu
si habitauerō i extrēo maris
Etiā ibi manū tua deducet me,
& tenebit me dextera tua.
Et dixi forte tenebre
obscurabunt me, & nox
lux erit circa me. Vti q
tenebre non obtenebrant
apud te, & nox sicut dies B.
lucet, tantum tenebre
quantum lux. Quoniam tu
possedisti renes meos,
cognouisti me i vtero mātis mee.

& saluum me fecit dextera tua.
Dominus retribuet pro me
domine misericordia tua
in seculum, opera
manuum tuarum ne despicias.
CXXXVIII. In fine. ps.
Dauid. Domine
probasti me & cognouisti me,
tu
cognouisti
sessionem meam
& resurrectionem meam.
Intellexisti cogitationes meas
de longe,
semitam meam
& funiculum meum
inuestigasti. Et omnes
vias meas preuidisti,
quia nō est sermo i lingua mea.
Ecce domine tu cognouisti oīa
nouissima & antiq, tu formasti me
& posuisti super me manū tuā.
Mirabilis facta est scientia
tua ex me, confortata ē & nō pote
Quo ibo a spū tuo (ro ad eā.
& quo a facie tua fugiam.
Si ascendero in celum tu ille
es, si descēdero i infernū (luculo,
ades. Si supsero pēnas meas di
& habitauero i extremis maris.
Etenī illuc māus tua deducet
& tenebit me dextera tua. (me
Et dixi forsitan tenebre
cōculcabant me, & nox (Quia
illuminatio mea i delitiis meis. (Quia
tenebre non obscurabuntur
a te, & nox sicut dies
Illuminabitur, sicut tenebre
elusita & lumen eius. Quia tu
possedisti renes meos,
suscepisti me de vtero mātis mee

η̄ ἰσώσῃ με ἡ δεξιὰ σου.
Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἔμοιθι.
Κύριε τὸ ἔλεός σου
εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα σου
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. (ζαχαρίας
ρλῆ. Εἰς τὸ τέλος τῶ Δαβὶδ Δαυὶδ
ἐν τῇ διασπορᾷ. Κύριε
ἐλοκίμασάς με ἡ ἰσώσῃ με.
Σὺ
ἔγνων
τὴν κατέβραχμον
ἡ τὴν ἔγρησῃ μου
Σὺ σωπῆσαι τοὺς διαλοισμούς μου
ὅσο μακροθεν
Τὴν τριβουμον
ἡ τοῦ σχοῖνον μου
σὺ ἐξίχῃσας. Καὶ πάσας
τὰς ὁδοῦ μου προείδεις,
ὅτι οὐκ ἔστι ἄβυσσος ἐν γλώσσῃ μου.
Ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνων πάντα, (σάγμα
τὰ ἔσχατα ἡ τὰ ἀρχαία. Σὺ ἔπλασ
ἡ ἔθηκες ἐπέμει τὴν χεῖρα σου.
Ἐθαυμασάθη ἡ γνῶσις σου (αὐτῆ.
ἔξ ἔμοι. ἐκραυάθη, οὐ μὴ δύνάμει πρὸς
τοῦ πνεύματος ἀπὸ τοῦ πνεύματος σου,
ἡ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω.
Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ
ἐσθὶ καταβῶ εἰς τὴν ἄβυσσον, (κατ' ὄρθρον,
πάρῃ. Ἐὰν ἀιχαθῶμαι τὰς πτέρυγας μου
ἡ παύσασκην εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης
καὶ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὁδηγήσῃ με, (λάσῃς
ἡ κατέβῃ με ἡ δεξιὰ σου.
καὶ ὅσα ἔρασκῶτος
καταπατήσῃ με, ἡ νύξ
φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι
σκοτός οὐ σκοτιώσεται
ἀπὸ σου, ἡ νύξ ὡς ἡμέρα
φωτιώσεται. Ὡς τὸ σκοτός,
αὐτῆς, οὕτως ἡ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ
ἐκτίσω τὸν νεφροῦ μου,
ἀντιλαβούμον ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου.

תתקן
 לאלהיך
 اللهم ان رحمتك
 خالني
 لا بعد لا تخرج ما
 الامور الثامن والثلاثون
 والما يدرك اللهم
 انك بلوتني وعرفتني
 انك
 تعرف
 حلو سي
 وقبلي من
 وتعلم من
 سر البرية
 فحسنت
 سب لي
 وتديريه وعرفت
 قدما جميع مسالك
 وانه ليس في لساني
 غشوانت يارب عارف جميع
 ما تقدم وما تاخر انت
 خلقتني ووضعت يدي على
 وكان علمك بعبيد
 مدي تشددت فلما استخرج
 لها اين اخذ من روحك
 واين اهدى من وجحك
 ان عدد الى السماء فانت
 فيها وان هبكت الى الجحيم
 فانت هبكت الى الجحيم
 ارتفعت بجانا حين كالنسر
 وسقطت فاقا في البحر
 فان يديك تهديني
 ويمينك
 قلت ان الكلمة
 تغشاني لو ايل ينير لهدمتني
 الكلمة لا تظلم عليك
 والليد ينير
 كالنهار مثل كلمته
 كدلت ابنا دوره وانته
 يارب حببتك كاليد
 وقبلي من بكن امي

להפלית הון ותפרוקני
 מינד: יי יולם פישא
 עליון אסטולתי
 יי טובך לעלם עובדי
 מינד ליה אסטוק
 לטברא על ידיו
 תושבתי יי
 פושטתני וידעתי
 את דמדך גלי אותותי
 למעסק באותותי
 ואקמותי למי
 בקרבך אחפיינתי
 לתברתי בקרבך
 בן עם ידוק
 וקחן בהלכותי באורתי
 וברכתי למעס באורתי
 איתעבית חילוני וכל
 אורתי אסכנת
 וקדתי סל לישני דא
 יי ידעתי מחשב לך בול
 סאורי ומאפי אעקת
 יתונרתי על מחת היד
 מינס יי למנדע מיני
 איתוקפת לא אכול לה
 דא איתל מן קדם ועמד
 ודאן קדמך אפוד
 אין אסתלם יסמא
 איתיד לטאל דא חסן
 מיסר אוקור ציצין דרש
 אטרי בסופי ימדי
 למד תמן איד תדבר
 יתי ותחונני מינד
 ואמר פוס תטוד
 מתברר על וללי
 קביל אסטולתי לחוד
 חטונא לא יחטוד מימר
 ולליא היד יומא יתד
 היד נהרתי היד חטונא
 שוין יי
 קניתא כוליתי אסתית
 יי בקרבך דאמי

quo destruas illos, & redimet me
 dextera tua. DEVS reddet malum
 illis propter me,
 DEVS benignitas tua in eternū, opa
 manuum tuarum ne derelinquas.
 CXXXIX. In laudē p manū Daudis,
 Laudatoria. DEVS
 perscrutatus es me, & cognouisti.
 Coram te nota est sessio mea
 ad studendum legi,
 & resurrectio mea ad eundum
 in prelium. Vestigatus sum,
 quo sim in societate ecclesie tue,
 populi longinqui.
 Sed & quando ambulauero in via.
 aut quando accubuerō ad studēdū legi
 fecisti me extraneum, & omnes
 vias meas frequentasti.
 Et cū nō est eloquū i lingua mea, ecce
 DEVS nosti cogitatōes cōdis mei oēs.
 Posterius & anterius molefasti (tuax
 me, cōcitasti sup me p cussionē manuū
 Occultata est scientia a me,
 ardua facta est non potero ad eam.
 Quo ibo a presentia tempestatis tue,
 & quo a conspectu tuo hinc vertam.
 Si ascendero in celum illic tu es,
 & si descēdero ad infernū ecce ibi (culo,
 ē ubi tuū. Si leuauero pēnas meas diluc
 & habitauerō in extremis maris.
 Etiam ibi manus tua deducet
 me, & apprehendet me dextera tua.
 Et dixi certe tenebre
 obscurabunt me, nox quoq; est
 obscuritas propter me. Verum
 tenebre nō obtenebrabūt verbū tuū,
 & nox sicut dies illuminabit,
 & lux & tenebre
 equales. Quoniam tu
 possidisti renes meos, iecisti fūdāntū
 mihi in ventre matris meae

A. Ex fragmentis ca
 balisticis
 שמע את כל
 אסד אני דובר אליך
 ידע כי תבורא ית ברא
 אנשים תתחננים בעולם
 אנשים עריגים וברא
 את האדם בשני פרעותין
 פנים והחוד כמו שאמר
 אחוד וקדם ערתי וני
 ונמצאת בו יעד טוב
 ויער דע והם שני מלאכי
 אעפ שום שד ומלאך
 שכו מן שדמאן חאל
 הנקרא מלאך ועל כן
 אכדור מלאך טוב ומלאך
 דע מלאך טוב הוא
 הפנאני את האדם
 לעשות טוב בחייו ואם
 הוא באפך מתעבד
 בעצמו הוא נהנה וכן
 יקרא דעי כלו חצי עולה
 טוב וחצי דע והוא
 סוד פנים ואחוד ומפני
 ימצא המון הפחית
 והפחית ומפני הנוגע
 חטוב או הפכו וכן אמר
 חאגם כי הפעלה
 צתתתנים היא מן שכו
 שכו נסתר שהוא פניג
 כל הפעמות כאשר אמרו
 ומפני זה נשענו מפני
 שני ידים וסוד השתי
 והעוב עבאות עבאות
 כלו מין ושמה חשם
 עכור בשמו ית ואמר לו
 יקרא שכו שמי והוא
 אמרו כי שמי בקדשו
 ולפיכך קראוהו אישים
 שחאפסות על האשים
 תפני שימצא חרע
 בתורה הטוב
 i. Tu ue ro aduertito omnia q
 ipse loquor tibi. Scire
 te uolo, q creator De
 us, creauit homines in
 feriores, ad imaginem
 hominum superiorum
 creauitq; hoiem, duos
 habentē uultus, ante
 riorē & posteriorē sicut
 dictū est. Ante &
 terro formasti me, &
 inuenitur in illo appeti
 tus bonus & appeti
 tus malus, & sunt duo
 angeli h alter eorū sit
 fatanas & alter ange
 lus. Atqui intellectus
 q dedit eis esse, est De
 us, & uocat angelus, &
 ppter ea dictū est a fa
 pientibus, angelus bo
 nus & angelus malus.
 Angelus bonus ille q
 dirigit hoiem in bonū
 in uita sua. Et si homo
 operat corraui uertit
 se in ipsum & est ho
 mimi infernus & ppte
 rea uocatur mediu, si
 gnificans q medietas
 Ipere est bona, & me
 dietas mala, & hoc est

de Jovis creatura

אֲדַבֵּר עִלְיָיִךְ
 נִחְלֵאת נִפְלְאוֹתֵי
 נִפְלְאוֹת מַעֲשֵׂיךָ
 וּנְפִשֵׁי יִדְעֵת מְאֹד
 לֹא נִכְחַד עֵצִים מִמֶּנִּי
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּפִתְחֵי
 רִקְמֹתַי בְּחַתְמוֹתַי
 אֲרָץ יִלְמֵךְ אֵל
 עֵינֶיךָ וְעַל
 סִפְרֵיךָ
 כָּל־סֵפֶר
 יִבְרָאוּ יָמִים
 יִצְרֹו וְיִהְיֶה
 אֶחָד בָּהֶם
 וְלִי מִתְיָדְךָ
 רַעֲיָה אֵל סֵפֶר עֲצֻמוֹתַי
 רַעֲשֵׁי יָמִים
 יִסְפְּרוּם
 מִתְחַלֵּל יִבְרָאוּ
 וְיִקְרָאוּ
 וְעוֹד עִסְדֶּךָ
 אִם־תִּקְטֹל אֱלֹהִים
 יִטַּע וְיִבְרָאוּ
 דָּמִים כִּי־וּמְנֵי
 אֲשֶׁר־יִחַדֵּךְ לִמְסִיחָה
 נִשְׂאֵל לִשְׂמֵעַ עֲרֵךְ
 הַלֹּא־מִשְׁנֵאֲדָרְךָ
 אֲנִי וּבְתַקְוַתְךָ
 יִתְקַוֶּה
 תְּכַלֵּלֵנִי שְׂנֵאֲדָה
 שְׂנֵאֲתִים לֵאמֹר
 הִיוּ לִי חֲקָרֵי אֵל
 וְדַע לִבִּי בְּחַנְךָ
 וְדַע שְׂרָעֵפִי
 וְדָא אִם־דָּרִיד
 עֲצֵב בִּי וְיִהְיֶה
 בְּדֶרֶךְ עוֹלָם
 קָם לִפְנֵי מִטְרָה
 לְדוֹד חֲרָצֵי יְהוָה
 מֵאֲדָם רַע מֵאִשׁ
 חֲסִים תִּנְצְרוּנִי

Confitebor tibi quoniam
 terribiliter mirificasti me,
 mirabilia opera tua,
 & aīa mea cognouit nimis.
 Nō ē occultatū os meum a te,
 qua factus sum in abscondito,
 acupictus in inferioribus
 terre. Informē adhuc me vi
 oculi tui, & in
 libro tuo
 omnes
 scribentur, dies
 formati sunt & non est
 vna in eis.
 Mihi autem, quā honorifice
 cogitationes tue Deus, q̄
 cōputatio earum. (difficilis
 Dinumerabo eas
 & harena plures erunt,
 euigilau
 & adhuc sum tecum.
 Si occideris DEVS
 impium, viri
 sanguinum declinate a me.
 Qui tradicēt tibi scelerate,
 eleuati sūt frustra adūsarii tui
 Nonne odientes te DEVS
 odio habui, & i adūsarios tuos
 certabam.
 Perfecto odio
 oderam illos, inimici
 scī sūt mihi. Scrutare me Deo
 & scito cor meum, proba me
 & scito cogitationes meas.
 Et vide si via
 iobediētice i me est, & deduc
 me in via eterna.
 CXL. Advictoriā. ps.
 Dauidis. Erue me DEVS
 ab homine malo, a viro
 iniquis serua me.

Ἐξομολογήσομαι ὅτι
 φοβερὰς θαυμασώδους
 θαύματα τὰ ἔργασον
 ἢ ἡ ψυχὴ μου γινώσκῃ σφέδρα
 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄσουλῶν ἀποστόλῃ,
 ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ,
 ἢ ἡ υποστάσιμον ἐν τοῖς κατωτάτοις
 τῆς γῆς. Τὸ ἀκατίρατῶν μου, εἶδος
 οἱ ὀφθαλμοῦ μου, καὶ ἐπὶ
 τὸ βιβλίον σου.
 πάντις
 γραφήσονται. Ἡμέρας
 πληθύνονται ἢ
 οὐκ εἰς αὐτοῖς.
 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμώθησας
 οἱ φίλοις ὁ θεός, λίαν ἐκραταιώθησας
 αἰ ἀρχαὶ αὐτῶν.
 Ἐξοριθίμωμαι αὐτοῖς
 ἢ ὑπὲρ ἄμμου πληθύνονται
 Ἐξεγέρθη
 ἢ ἐτι εἰμι μετὰ σου,
 εἰς ἀποκτίγις
 ἁμαρτωλοῦς ὁ θεός. Ἄνδρες
 ἁμαρτωλῶν ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,
 ὅτι ἔρισα ἐπὶ εἰς διαλογισμοῖς. Λήθη
 εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.
 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάσθε κύριε
 ἐμίσησα, ἢ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούσθε
 ἐξετηκώμην.
 Τέλει μίσος
 ἐμίσησα αὐτοῖς, εἰς ἐχθρῶν
 ἐγένοντο μοι. Δοκίμασόν με ὁ θεός,
 ἢ γινώθι τι τὴν καρδίαν μου. Ἐτάσόν με,
 ἢ γινώθι τὰς ἐπιβουλάσ μου
 Καὶ εἴθε εἰ ὄλις
 ἀνομίας ἐν ἐμοί, ἢ ὀδῆπῶσόν με
 ἐν ὄσῳ ἀνομίας.
 ρλθ'. Εἰς τὸ τέλος θαλάσ
 τῷ Δαβὶδ. Ἐξελούμε κύριε
 ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀγλήρος
 ἀλίκου ῥύσαι με.

اشكر يا رب
 بالرهبة اظهرت عبادتك
 اعمالك غريبة
 ونفسي موقنة بها
 لم يخف عنك عظامي
 التي صنعتها مخفيا
 ومقامي في اعماق
 الارض بدوا عما لي ابصر
 عيني
 وحينئذ
 كتاب
 مكتوب انت
 خالف الايام
 وليس
 قديسا انسان
 اللهم ان احببنا كرموا
 على جدا و جدا عزت
 رووسا هم
 ان احصيتهم فهم
 اكثر من الرمل
 استيقظت
 كنت معك
 اللهم احببنا اهلكت
 الخطاة و قلد للرجال
 الساقطة الدما حديد واعدي
 لانكم تما حكون
 الافكار ياخذون بالباكل
 مداينك اللهم اني ابدقت
 مبعديك هو وسخطت
 على مخالفتك
 انقضتهم بغضا
 كالا
 والي اعد اللهم اختبرني
 واعرف قلبي وامتنعني
 واعرف سبلي وانكر ان
 كنت على طريق الزور
 اهتدي الي سبل الابد
 المزمور التاسع والثلثون
 والمايه هـ اللهم نجني
 من الانسان السوء ومن الرجل
 الظالم انقذني هـ

اعترف
 بالرهبة اظهرت
 اعمالك غريبة
 ونفسي موقنة بها
 لم يخف عنك عظامي
 التي صنعتها مخفيا
 ومقامي في اعماق
 الارض بدوا عما لي ابصر
 عيني
 وحينئذ
 كتاب
 مكتوب انت
 خالف الايام
 وليس
 قديسا انسان
 اللهم ان احببنا كرموا
 على جدا و جدا عزت
 رووسا هم
 ان احصيتهم فهم
 اكثر من الرمل
 استيقظت
 كنت معك
 اللهم احببنا اهلكت
 الخطاة و قلد للرجال
 الساقطة الدما حديد واعدي
 لانكم تما حكون
 الافكار ياخذون بالباكل
 مداينك اللهم اني ابدقت
 مبعديك هو وسخطت
 على مخالفتك
 انقضتهم بغضا
 كالا
 والي اعد اللهم اختبرني
 واعرف قلبي وامتنعني
 واعرف سبلي وانكر ان
 كنت على طريق الزور
 اهتدي الي سبل الابد
 المزمور التاسع والثلثون
 والمايه هـ اللهم نجني
 من الانسان السوء ومن الرجل
 الظالم انقذني هـ

Confitebor tibi quoniam
 terribiliter mirificasti me,
 mira opera tua,
 & anima mea sapiens nimis.
 Non sunt abscondita ossa mea a te
 que facta sunt in secreto,
 figuræq; adepta sūt i vtero (li tui, & in
 mīs mee. Corporeū meū viderūt ocu
 libro memorie tue omnes
 dies mei scripti sunt, in die
 quæ creatus est mundus a principio
 create sunt omnes
 creature & non in vno
 die vnico in illis
 Mihi autē q̄ honorabiles sunt q̄ amant
 te iusti Deus & quam
 validi sunt principes eorum.
 Dinumerabo eos in mundo isto,
 exuberātius q̄ arena multiplicabunt,
 relurgam in mundo venturo
 & adhuc sum tecum.
 Si occideris Deos impios,
 viri additi iudicio
 mortis discedant a me.
 Qui iurant in noīe tuo mendacium,
 iurant in vanum patroni
 inimicitie tue. Nōne odiētes te DEVS
 odi, & in eos qui surgunt
 ad resistendum tibi nōne ego certavi,
 vsq; ad consumatum odium
 odi illos, patroni inimicitie
 facti sunt mihi. Scrutare me Deus
 & scito cogitationes meas, proba me
 & cognosce affectus meos,
 & vide si via iniquitatis
 in me est, & deduc me in via
 rectorum mundi.
 CXL. In laudem. Laudatoria
 p manum Dauidis. Libera me DEVS
 a homine malo, a viro
 peccanti custodi me.

secretū cōtentū in eo
 q̄ dicitur & retro & c.
 Ab eo at pcedit essen
 tia pbens uitā pbēsq;
 mortē, & ab eo isup ē
 natura bona & natura
 cōtraria. i. mala. Et di
 xerūt q̄ opus iferioꝝ
 est intellectus secundi
 occulti, q̄ ppositus est
 toti uniuerso & diri
 git illd sic iā p̄diximo
 & propterea ab illo fa
 cti sumus hntes duas
 cōcupiscēntias quarū
 secretū est crux, & in
 nuit ceuaot ceuaot.
 (Cōputatib. n. arith
 metica ratione literas
 gbus significāt cruce
 & literas quibus scri
 bitur bis ceuaot, resul
 tat idē precise nume
 rus ex utraq; supputa
 tione significās dex
 trum & sinistrū. Et no
 men. i. Deus donauit
 eam corona q̄ est nom
 suum altissimū & di
 xit ei uocetur nomen
 tuum noīe meo, & hoc
 est quod dictum est no
 men meū est in ea, & p
 pterea uocauit illā ho
 minem, qm̄ influit sup
 oēs hoīes. Et inuentū
 ē q̄ fomes prauus siue
 cōcupiscētia corrupta
 est oppositū eius, c̄m
 ipsa est summū bonū.
 Hec ibi Quo at itelli
 gēdū sit cruce eē sum
 mū bonū influereq; in
 oēs hoīes donatq; co
 ronā, esseq; in ea nom
 Dei altissimi, callētib;
 theologiā arbitror nō
 difficile.
 A. Et nox q̄si dies lu
 cet. F. Oculis diuinis q̄
 nō ex obiectis pēdent,
 s; oīa i ueritate uidēt,
 ubi oīa coincidunt dis
 crete & discernunt cō
 iūcte, nō aliud & aliud
 lux & tenebre, neq; ibi
 tenebre priuatio, s; sū
 ma lux, neq; lux posi
 tio, s; emīēs negatio,
 atq; idē lux & tene
 bre, & ut odorās i luce
 & tenebris eque cogno
 scit, suntq; ei tenebre
 ad odorandum ut lux
 & lux ut tenebre, ita
 Deus eque in luce &
 in tenebris cognoscit,
 & si surgis, ut lux & te
 nebre nihil faciunt ad
 odorādū, ita nulla crea
 tura, nullū iteruallū,
 nullusq; creature po
 sitio aut priuatio Deo
 ad intelligendum.
 &

+

Summi boni

אֲשֶׁר חֲשַׁבּוּ הַעֲוֹת
 פֶּלֶב בְּלִבְךָ כָּל יוֹם עֲוֹת
 מִלְחָמוֹת שֶׁנִּבְנוּ
 לְשׁוֹנֵם כְּמוֹ נָחָשׁ
 הַמָּת עַל שֵׁיב הַחַת
 שֶׁפִּתְיָם סִלְהִי :
 שְׁמַרְנִי יְהוָה מִיַּד
 רָשָׁע מֵאִישׁ חַמְסִים
 הַנִּצְרָה אֲשֶׁר חֲשַׁבּוּ
 לְדַחֲוֵת פַּעַמִּי :
 כְּמִנְיָאִים פָּח לִי
 וְחִבְלֵי פִרְשֵׁי שֶׁת לִי
 מֵעַגְלָה מִקַּדְשׁ
 מִקְשֵׁי שֶׁתִּי לִי סִלְהִי :
 אֲמַרְתִּי לַיהוָה
 אֱלֹהֵי אֲמֵת הָאֲוֹנָה
 יְהוָה קוֹל הַחֲנוּנִי :
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 יְשׁוּעָתִי סִבְרָתָה
 לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נִשְׁקָה :
 אֶל תִּתֵּן יְהוָה
 מֵאֵי רָשָׁע וְזָמְנוֹ
 אֶל תִּפְקֵן יְהוָה
 סִלְהִי : וְרֹאשׁ מִסְבֵּי
 עַמְּךָ שֶׁפִּתְיָם
 יִכְסִימוּ :
 יִכְוִו עַל יְהוָה
 נִחְרָתִים בְּאֵשׁ
 יִפְלֹם בָּם
 בְּמַלְאָכָה
 בְּלֹא יִקְמוּ :
 אִישׁ לִשׁוֹן
 בְּלֹא יִבָּחַן בָּא
 בְּאֶרֶץ אִישׁ
 רָמַס רָע
 יִצְדָּקוּ לְמִדְחָפָת :
 יִדְעָה בִּי עֲשֵׂתִי
 יְהוָה דִּן עֲנִי
 מִשְׁפַּט אֲבִיּוֹתַי :
 אֲךְ צְדִיקִים יִוֹדוּ
 לְשִׁמְךָ יְהוָה

Quia cogitauit malitias
 i corde, tota die versati sunt
 in preliis. Exacuerunt
 linguam suam quasi serpens,
 venenum aspidum sub
 labiis eorum semper.
 Custodi me DEVS de manu
 impii, a viro iniquitatum
 serua me. Qui cogitauerunt
 supplantare gressus meos,
 abscodeſt supbi laqueū mihi,
 & funibus extenderunt rete,
 iuxta semitam (semper.
 offencicula posuerunt mihi
 Dixi DEO
 Deus meus es tu, exaudi
 DEVS vocē deprecationis mee.
 DEVS domine fortitudo
 salutis mee, protexisti
 caput meum in die belli.
 Ne perficias DEVS
 desideria ipii cogitatioē eius
 ne perficias ne eleuetur
 i etnū. Caput circuitus eorū,
 prauitas laborum eorum
 operiet eos.
 Cadent super eos
 carbones, in ignem
 deficiet eos
 in foueas,
 non confurgent.
 Vir linguax
 non dirigetur
 in terra, virum
 iniuſtum mala
 capient in interitu.
 Scio quod faciet
 DEVS cauſam inopis,
 iudicia pauperum.
 Attamen iusti confitebūtur
 nomini tuo, habitabunt

Qui cogitauerunt iniquitates
 in corde, tota die conſtituebant
 prelia. Acuerunt
 linguas suas sicut serpentes,
 venenum aspidum sub
 labiis eorum.
 Custodi me domine de manu
 peccatoris & ab hoibus iniquis
 eripe me. Qui cogitauerunt
 supplantare gressus meos,
 abscodeſt supbi laqueū mihi.
 Et funes extēderūt in laqueū,
 iuxta iter
 scandalum posuerunt mihi.
 Dixi domino
 Deus meus es tu, exaudi
 dñe vocem deprecationis mee.
 Domine domine virtus
 salutis mee, obumbrasti
 super caput meum in die belli.
 Non tradas me dñe (gitauerūt
 a deſiderio meo peccatori, co
 tra me ne dereliq̄s me ne forte
 exaltent. Caput circuitus eorū,
 labor laborum ipſorum
 operiet eos.
 Cadent super eos
 carbones, in ignem
 deficiet eos,
 in miſeriis
 non ſubſiſtent.
 Vir linguoſus
 non dirigetur
 in terra virum
 iniuſtum mala
 capient in interitu.
 Cognouit quia faciet
 dominus iudicium inopis,
 & vindictam pauperum.
 Verū tamen iusti confitebūtur
 nomini tuo, & habitabunt

*Οἱ τινὲς ἐλογίσθητο ἀδικίαν
 ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν πορεύσονται
 τὸ πολέμου. Ἠκούθησαν
 γλώσσας αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεις,
 ἵος ἀσπίδων ὑπὸ
 τὰ χεῖλη αὐτῶν, διάβολοι.
 Φύλαξόν με κύριε ἐκ χερῶν
 ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδικῶν
 ἐξελοῦ με. Οἱ τινὲς διλογίσθητο
 τοῦ ὑπερκελίσει τὰ διαβήματά μου,
 ἔκρουσαν ὑπερήφανα παγίδαί μου, διάβολοι
 καὶ σχαίαισι διέτρεψαν παγίδαί μου
 τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου
 σκαθίσαντο ἔθεντό μου.
 Ἐἶπα τῷ κυρίῳ,
 θύοί μου ἦ σύ, ἐνώτισται
 κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεκτικῶσ μου
 Κύριε κύριε δύναμις
 τῆς σωτηρίας μου, ἐπισκίασας
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
 Μὴ παραλίῳ με κύριε (λογίσθητο
 ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλοῦ. Δὲκ
 κατέμου, μὴ εἰ καταλίπη με, μή ποτε
 ὑβλώσῃ με διάβολοι. Ἡ κεφαλὴ τοῦ
 κότους τῆς χεῖρὸς αὐτῆς, (κυκλωμάτος αὐτῆς)
 καλύψει αὐτούς.
 Πιουνοῦνται ἐπ' αὐτούς
 ἄνθρακες ἐν πυρὶ,
 καταβαλεῖς αὐτούς
 ἐν ταραχώρῳ,
 καὶ οὐ μὴ ὑποσώσῃς.
 Ἄνηρ γλωσσώδης,
 οὐ κατ' ἀνομήσειται
 ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνθρωπος
 ἄδικος, κακὰ
 θηρήσει εἰς διασφορῶν.
 Ἔγνω ὅτι ποιήσει
 κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν
 τὴν δίκην τῶν πενήτων.
 Ἐλὼ δίκαιοι ἐξομολογήσονται
 τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν

الذي يفكرون السوء
 في قلوبهم اعداء والحروب
 الدمار اجمع وسدوا
 السنتهم كالسنة الحيات
 سم الافاعي شفاهم
 اجفكذي يارب من يده
 الشرير ومن الرجال
 الظالمين سادتي الذين هموا
 ان يعرفوا اخكواني
 المتكلمون اخفوا الي فخا
 بسكو القديمي في سبل
 حيا لا و حطوا الي
 عثره فريده من كريقي
 فقلت للرب
 انت هو الهى استجب
 يارب صوت تضرعي
 الالهى يارب قوه
 خلاصى وكلاى
 راسى في يوم القدال
 يارب لا تنهك
 الفا جر شهوته وعنده
 فكرهم على لا تطرحنى
 لكيلا يذبحكموا وعندا حنيا
 كلهم وكلام شفاهم
 اعطهم
 ينزل عليهم
 حبر نار
 الارض وفي الشفا
 القديهم فلا يستكفون
 القيام من المسكنه
 رحل ذو لسدين
 لا يستكفيم
 على الارض الرجل
 الكالم يبتغى
 اشر لهلاكه
 علمت ان الرب يصح
 للمساكين حبرا
 والفقرا حكما
 الاير اريشكرون
 والستقيمون اسما

في قلبهم اعداء والحروب
 الدمار اجمع وسدوا
 السنتهم كالسنة الحيات
 سم الافاعي شفاهم
 اجفكذي يارب من يده
 الشرير ومن الرجال
 الظالمين سادتي الذين هموا
 ان يعرفوا اخكواني
 المتكلمون اخفوا الي فخا
 بسكو القديمي في سبل
 حيا لا و حطوا الي
 عثره فريده من كريقي
 فقلت للرب
 انت هو الهى استجب
 يارب صوت تضرعي
 الالهى يارب قوه
 خلاصى وكلاى
 راسى في يوم القدال
 يارب لا تنهك
 الفا جر شهوته وعنده
 فكرهم على لا تطرحنى
 لكيلا يذبحكموا وعندا حنيا
 كلهم وكلام شفاهم
 اعطهم
 ينزل عليهم
 حبر نار
 الارض وفي الشفا
 القديهم فلا يستكفون
 القيام من المسكنه
 رحل ذو لسدين
 لا يستكفيم
 على الارض الرجل
 الكالم يبتغى
 اشر لهلاكه
 علمت ان الرب يصح
 للمساكين حبرا
 والفقرا حكما
 الاير اريشكرون
 والستقيمون اسما

Qui cogitauerunt mala
 in corde, tota die componunt
 bella. Exacuerunt
 linguas suas sicut serpentes,
 venenum aspidis sub
 labils eorum in eternum.
 Custodi me DEVS de manu
 Impii, a viro peccati
 custodi me, qui cogitauerunt
 supplantare gressus meos.
 Abfconderunt superbi laqueum mihi,
 & funibus extenderunt rete
 iuxta semiram scandala
 posuerunt mihi continenter.
 Dixi coram
 DEO Deus meus es tu, exaudi
 DEVS vocem deprecationis meae.
 DEVS Deus fortitudo
 & redemptio mea, obumbrasti
 caput meum in die belli.
 Non des DEVS defick'ria
 Doeg impii, cogitationes eius
 ne perficias, auferantur
 in eternum Achitophel caput senatus
 & discipulorum doli, infimulatio
 labiorum eorum coepriet eos.
 Cadent super illos
 carbones de celo in ignem
 & in gehennam precipitabis eos,
 & in foueas illaqueationis cadet vt no
 resurgant ad vitam eternam.
 Vir delator lingua
 tertia nequaq̄ habitare poterit
 in terra viuentium, Virum prauum
 & malignum venabitur angelus
 mortis & detrudet in gehennam.
 Propterea constat mihi,
 facturum DEVM iudicium
 pauperum, & iudicium egenorum.
 Profecto iusti confitebuntur
 nomini tuo, reuertentur recti

A. Quia cogitauerunt
 malitias in corde. Ma
 litias cogitat impij q
 prouidentiam negant
 diuinam, quicqz dicunt
 res hoium syderu po
 siture fatocqz & fortu
 ne subditas ee. Hi no
 solu redargui possut,
 ex his que legunt ap f
 theologos christiano
 Sed & ex his que ha
 bent authores hebrei
 & in primis comentar
 tor libri genesis quicu
 qz is fuerit quem tamē
 constat Ierosolyma lin
 gua usum cui super
 illud. In principio.
 Creauit Deus celum
 & terram, que sequun
 tur contra impios istos
 scripta reliquit
 קם ד אלעזר בריה פהח
 ואמר הכותלוני במול
 ואפי כפר תורה במיכל
 פלא דא תוקמה ספרא
 דעניצותא חכמי אמר וכי
 במול הכל תלוי ותנינן
 ספר תורה הוא קדוש
 נרתיקו הוא קדוש החיכל
 קדוש וכתיב וקרא זה
 אל זה ואמר קדוש קדוש
 תורה אינו וכפר תורה
 לקבליהוון החיכל קדוש
 נרתיקו קדוש הוא קדוש
 התורה ניתנה בשלט
 קדושת בישיש מצולות
 בימים שלשת טענה
 בישיש לוחות וארון שלש
 והכל ספר תורה תליא
 ואינו תליא במול וכתיב
 ומאמות השמים אל
 תחתומאן ואינו בקדושין
 תולו ליהו תליא גמולא
 אלא חכי אוקמה ספרא
 דעניצותא הוא חוסא
 יקרא קדושא דכל טער
 דיקנא תליין ביה אתקרי
 פור פא טעמא משום
 זכי קדושי קדושין
 דקדושיא ביה פורא
 תליין. Surrexit. R.
 Eleazar orfus est & di
 xit. Cuncta subiecta
 sunt fortune etiā uo
 lumen legis quod in al
 tari recoditū est. Hoc
 enim reperimus in fe
 niota de ciphra, hoc est
 in libro cellate uocif
 tie in quo sic habet.
 Est ne uerū omnia sub
 iecta esse fortune?
 Nobis traditū est, uo
 lumen legis esse sancti
 tatem, archā quocqz e
 ius esse sanctitatem, al
 tare etiā esse sancti
 tatem. Et scriptum est
 uocabit hunc & hunc
 & dicet sanctus factus
 sanctus. Tres sunt. Et
 & ii

Cuncta subiecta sunt fortune

יְרִים אֶת־פָּנֶיךָ : reat cum vultu tuo.
 קָמָא מִיַּמִּין לְדָוִד CXLII. Psalmus Davidis.
 יְהוָה קְרָא־לִי DEVS inuocauit te,
 יְהוָה לִי הִשְׁמָע festina mihi, exaudi
 קוֹלִי בְקִרְבֵי לֵךְ : vocē meā clamantis ad te.
 מִפְּנֵי תְּפִלָּתִי Dirigatur oratio mea,
 קְטֹרֶת לִפְנֵיךָ sicut fumigatio in cōspectu tuo,
 מִשְׁבַּח־לֵךְ eleuatio manuum mearum
 מִנְחַת־עֶרְבַּי sacrificium vespertinum.
 שְׂמֵחָה יְיָ שְׂמַחֵה Ponē DEVS custodiam
 לִפְנֵי נֶפְשִׁי לִפְנֵי נֶפְשִׁי orī meo, serua hostiū (meū
 שְׂפָתַי : אֲלֵה־טֹבִי labiorū mōrū. Ne declines cō
 לִדְבַר רַע לְהַתְּעוֹלֵל in verbum malum, voluere
 עֲלֹוֹת בְּרָשָׁע אֶת cogitationes impias, cum
 אֲנִישֵׁי פְעֹל־אֹן viris operantibus iniquitatē,
 וְבִל אֶחָד בְּמַנְעֵמֵי neq̄ comedere, in delicatis cibis
 יִתְּכֵנִי צִדִּיק Percutiet me iustus (bis eoq̄
 חֶסֶד רִוְכֵי־נַפְשִׁי in misericordia, & arguet me,
 שֶׁמֶן רִוְכֵי־נַפְשִׁי oleum principatus
 גִּידֵי־נַפְשִׁי non deuitabit caput meum,
 כִּי־עוֹד וְתְּפִלָּתִי quia adhuc oratio mea
 בְּרֵעוֹתֵי־הֵם נִשְׁמָעֵת p maliciis eoq̄. Declinauet
 בְּיַד־סַלְעֵי iuxta petram
 שְׂפָטֵיהֶם וְשִׁפְטוּ & audient verba mea quoniam
 נִשְׁמָעוּ : אֶמְרֵי placētia sunt. Sicut
 פִּלְתָּ וּבִקְעָא partiente & scindente
 בְּאֶרֶץ נִפְתָּרֵי terram, dissipata sunt
 עֲצָמֵינוּ לִפְנֵי־שָׂאוֹל : ossa nostra in ore inferni.
 כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה Quia ad te DEVS
 אֲדַבֵּר עֵינַי בְּנֶחֱמָה domine oculi mei,
 חֶסֶד־אֱלֹהֵי־חַסְדֵּךָ in te speraui ne frustreris
 נַפְשִׁי : וְשִׂמְחָתִי aīam meā. Custodi me (mihi,
 מִיַּד־פַּח יִקְשׁוּ לִי de māibus laq̄i quē posuerūt
 וּמִקְשׁוֹת פְּעֻלֵי אֹן : & de offēdiculis opātīū iniquitatē.
 יִפְּלוּ בְּמַכְרֵי Incidēt in retiaculo eius
 שְׂטֵמִים יַחְדָּם impii simul,
 אֲנִי עַד אֶעְבֵּר : donec ego transeam.
 קָמָא מִיַּמִּין לְדָוִד CXLII. Intellectus, Davidis
 בְּהַיְהוּוֹתִי בְּמַעְיָרָה cum esset in spelunca.
 תְּפִלָּה : קוֹלִי אֶל Oratio. Voce mea ad

reat cum vultu tuo.
 CXL. Psalmus David.
 Domine clamaui ad te
 exaudi me, intende
 voci mee cum clamaui ad te.
 Dirigatur oratio mea
 sicut incensum in cōspectu tuo,
 eleuatio manuum mearum
 sacrificium vespertinum.
 Ponē domine custodiam
 ori meo, & hostiū (clines cōmū
 circumstātie labiis meis. Nō de
 in verba malitie, ad excusandas
 excusationes in peccatis. Cum
 hoībus operantibus iniquitatem,
 & nō cōcabo cum electis eorū.
 Corripiet me iustus
 in misericordia & increpabit me,
 oleum autem peccatoris
 non impinguet caput meum.
 Quoniam adhuc & oratio mea
 in beneplacitis eoq̄, absorpti sūt
 iuncti petre
 iudices eorum.
 Audient verba mea quoniam
 potuerunt sicut
 crassitudo terre, efrupta est sup
 terram. Dissipata sunt
 ossa nostra secus infernum,
 quia ad te domine
 domine oculi mei,
 in te speraui non auferas
 animam meam. Custodi me
 a laqueo quē absconderūt mihi,
 & a scādalis operantiū iniquitatē.
 Cadent in retiaculo eius
 peccatores, singulariter
 sum ego donec transeam.
 CXLII. Intellectus David
 cum esset in spelunca.
 Oratio. Voce mea ad

ἄδεις σὺν τῷ προσώπῳ σου.
 ῥμ'. Υαλμός τῷ Δαβίδ.
 Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ
 εἰσακούσόν μου, πρόσχεε (νομίε πρὸς σέ
 τῆ φωνῆ. Τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκρατέ
 Κατ' ἐπισημάντω ἡ προσέχθη μου
 ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.
 Ἐπαροῖς τῶν χερσῶν μου,
 θυσία ἑσπερινή.
 Οὐδ' ἐνὶ φυλακῇ (καρδίαν μου
 τῷ σώματί μου, καὶ θύραν (καθίης τῷ
 πρὸς χεῖρας μου. Μὴ ἐκ
 εἰς λόγους πονηρίας, τὸ προσέχθη μου
 πρὸς σέ ἐν ἁμαρτίαις. Σὺ
 ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τῷ ἀνομίῳ,
 ἢ ἂν μὴ σωθῶ μετὰ τῆ ἐλεότητός σου
 Παιδείσθημε δικαίως
 ἐν ἐλεεί ἢ ἐλέγξῃς με,
 ἔλαιον τῆ ἁμαρτωλοῦ,
 μὴ λιπαρῶν τῷ κεφαλῆ μου.
 Ὅτι ἔτι ἢ ἡ προσευχή μου
 ἐν ταῖς ἀλοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν
 ἐχόμενα πέτρας
 οἰκρῆται αὐτῶν.
 Ἀκούονται τὰ ῥήματά μου ὅτι
 ἡλύθησαν, ὡς
 πάχος γῆς ἐρραῖ ἐπὶ
 τῆς γῆς, δις κορπίδι,
 τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν ὄψιν.
 Ὅτι πρὸς σέ κύριε
 κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου,
 ἐπὶ σὴ ἤλπισσα, μὴ ἀντὶ μέλης
 τῷ ψυχῆ μου. Φύλαξόν με
 ἀπὸ παγίδος ἢς σκεπῆσαν ἄνθρωποι,
 ἢ ἀπὸ σκεπῆσαν ἄνθρωπων ἐργαζομένων τῆς
 Περσῶν ἐν ἀμφιβλησῶ αὐτῶν (ἀνομίῳ
 οἱ ἁμαρτωλοί, καταμόγας
 εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.
 ῥμ'. Συνέλεος τῷ Δαβίδ
 ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ
 προσευχόμενον. Φωνῆς πρὸς

יהוה אלהי קורא DEVM clamabo, voce mea
 אל יהוה אלהי : ad DEVM deprecabor.
 אשפך לפני שחי Effūdā ī oſpēcū eiꝰ eloqū mū,
 צרתי לפני אגד : tribula. meā corā illo ānūci.
 בהתעטף עלי חיה Cū āxiā ī me fuerit ſpūs m̄ꝰ,
 ואתה דעת נחיתת tu enim noſti ſemita meam,
 בארץ אהלך in via hac qua ambulabo.
 טמנו פח לי abſconderunt laqueos mihi.
 חפצו ימין וימין Reſpice ad dexterā & vide,
 ואין לי סגיד אבד q̄a nō ſit q̄ cognoſcat me, p̄iit
 מנוס סגני אין fuga a me, & non eſt
 דתש לה נפשי qui requirat animam meam.
 וקמתי אליך יהוה Clamaui ad te DEVS,
 אמרתי אתה מחסי dixi tu eſ ſpes mea,
 חלקי בארץ החיים : pars mea in terra viuētium.
 הקשיבה אל דבתי Auſculta deprecationē meā,
 כי דלתי מאד quia paup factus ſu. n nimis,
 העירני מידמי libera me a perſecutoribus
 כי אמש ממני qm̄ cōfortati ſunt ſuper me.
 והצאת ממסגרי Educ de carcere
 נפשי להודות animā meam, vt confiteatur
 אלהיך שםך כי nomini tuo, in me
 יקמרו צדיקים coronabuntur iuſti,
 כי הנבחר עלי cum retribuēris mihi.
 קמנו מפורדיון CXLIII. Pſalmus Dauidis.
 יהוה שמע הפלתי DEVS exaudi oſonē meam,
 האוננה אל auſculta
 מהנוני באמנתך deprecationē meas, ī ueritate tua
 עניני בצדקתך : reſponde mihi in iuſtitia tua.
 ואל תבא בפשע Et non irres in iudicium
 את עבדך כי לא cū ſeruo tuo, q̄a non
 יצדק לפניך כל הו iuſtificabit ī oſpēcū tuo, oīs
 כי רדתי אהב נפשי Quia pſecu. ē inimicō aiā meā,
 דבא לארץ חית : pſtrauit ad terrā vitā meā,
 הושיבני במהטבלי poſuit me in tenebris
 כמתים עירום : quali mortuos ſeculi.
 והתעטף עמי חיה Et āxius fuit ī me ſpūs m̄ꝰ,
 בתוכי ושהובס לפני ī medio m̄i ſollici. fuit cōmū.
 זכרתי ימים מקדם Recordato ſui dieꝝ ātiquorū,
 והתחתי בבר פעלך meditatari oīa opera tua,
 בפעולת ידך in factis manuum tuarum

dominum clamaui, voce mea
 ad dominum deprecatus sum.
 Effūdō ī oſpēcū eiꝰ oſonē meā,
 & tribularō ē m̄ā añ ip̄m p̄nūcio
 In deficiēdo ex me ſp̄iritū meū,
 & tu cognouiſti ſemitas meas.
 In via hac qua ambulabam
 abſconderūt ſupbi laqueū mihi.
 Cōſiderabā ad dextā & videbā,
 & n̄ erat q̄ cognoſcēt me. Perſit
 fuga a me, & non eſt
 qui requirat animam meam.
 Clamaui ad te domine,
 dixi tu eſ ſpes mea,
 portio mea in terra uiuentium.
 Intēde ad deprecationē meam
 quia humiliatus ſuſi nimis.
 Libera me a perſequentibus
 me, quia confortati ſunt ſup me
 Educ de custodia
 an' m̄ā meam ad confitendum
 nomini tuo me
 expectant iuſti (filius ſuus Ab
 donec retribuas mihi. (baſ eū
 CXLII. p̄s. Dauid qm̄ pſeque
 Domine exaudi orationē meā,
 auribus percipe
 obſecrationē meā, ī ueritate tua
 exaudi me in tua iuſtitia.
 Et non irres in iudicium
 cum ſeruo tuo, quia non
 iuſtificabit ī oſpēcū tuo oīs uiuēs
 Quia pſecutor ē inimicō aiā m̄ā
 humiliauit in terra vitā meam.
 Collocauit me in obſcuris
 ſicut mortuos ſeculi,
 & āxiatus eſt ſup me ſpūs meꝰ,
 in me turbatum eſt cor meum.
 Memor ſui dierum antiquorū,
 meditatatus ſū ī oībus op̄ibꝰ tuis,
 in factis manuum tuarum

κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου
 πρὸς κύριον ἐδέησα.
 Ἐκχέω ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέσιν μου.
 Τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγέλω.
 Ἐν τῷ ἐκδηῖσθαι ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
 ἢ σὺ ἴγως τὰς τριβού μου.
 Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορεύομαι,
 ἔκρυψαν οἱ ὑπερήφανοι παγίδα μου
 Κατηύω εἰς τὰ δεξιά ἢ ἐπέβλεπον,
 ἢ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπάλετο
 φωνὴ ἀπέμου ἢ οὐκ ἔστι.
 ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε,
 ἔφα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίσι μου,
 μερίμου ἔει γῆ ζώντων
 Ἔρῳ χες πρὸς τὴν δέσιν μου
 ὅτι ἐταπείνωθαι σφόδρα
 Ἔνυλαι με ἐκ τῶν καταλιπόντων με,
 ὅτι ἐκραυάσθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς
 τὴν ψυχὴν μου, τὸ ἐξομολογησάσαι
 τῷ ὀνόματι σου. Ἐμε (ὁ ὡς αὐτὸς
 ὑπομνησθῆναι δίκαιον (τοῦ ἀβισσαλωμ
 ἔως ὅν ἀνταποδώσω με. (δίακεν αὐ
 ρμὴ. Ὑαλμοῖ τῷ Δαβὶδ ὁ ποτε κατε
 Κύριε εἰσακούσου τῆς προσάχθη μου
 ἐνώπιον
 τὴν δέσιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
 Ἐισακούσθη μου ἐν τῇ δικαιοσύνη σου,
 ἢ μὴ εἰσέληθαι εἰς κρίσιν
 μετὰ τοῦ δούλου σου. Ὅτι οὐ
 δικαιώθηται ἐνώπιόν σου πάλαι ζῶν.
 Ὅτι κατὰ δίκην ὁ ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς μου,
 ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώντων μου.
 Ἐκόθισέ με ἐν σκοταφύοις
 ὡς νεκροῦς αἰῶνος,
 ἢ πενήσιν ἐπέμε τὸ πνεῦμά μου.
 Ἐν ἐμοῖ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου,
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων.
 Ἐμλέττισα ἐν παντί τοῖς ἔργοισιν σου,
 ἐν ποιήμασι τῶν χερῶν σου

ל יהוה אלהי קרתי **DEVM** clamabo, voce mea
אל יהוה ארחנו ad **DEVM** deprecabor.
אשפך לפני שיהי Effūdā ī oſpecū eiſ eloquū mēū,
צרת לפני אנכי tribula. meā corā illo anūci.
בהתעטף עלי חיה Cū āxiō ī me fuerit ſpūs mō,
ואתה ידעת נתיבת tu enim noſti ſemitā meam,
בארחי אהלך in via hac qua ambulabo.
טמנו פה לי abſconderunt laqueos mihi.
הפגט ימין ויחא Reſpice ad dexterā & vide,
ואין לי סבך אבן quā nō ſit q cognoscat me, pilt
מנוס סבני אין fuga a me, & non eſt
דרש לנפשי qui requirat animam meam.
ועקמי אליה יהיה Clamaui ad te **DEVS**,
אמרת אתה מחסני dixi tu es ſpes mea,
חלקי בארץ החיים pars mea in terra viuētium.
הקשיבה אל רנתי Auſculta deprecationē meā,
כי דלתי מאד quia paup factus ſum nimis,
הצילני מיריבי libera me a perſecutoribus
כי אמצו ממני quā cōfortati ſunt ſuper me.
והצאיה ממסגרי Educ de carcere
נפשי להודות animā meam, vt confiteatur
את שמך כי nomini tuo, in me
יכתרו צדיקים coronabuntur iuſti,
כי רגבר עלי cum retribueris mihi.
קסנ מפור דוד CXLIII. Pſalmus Dauidis.
יהוה שמע הפלתי **DEVS** exaudi orōnē meam,
האונן אלהי auſculta
מחנותי באמנה deprecationē meam, ī ueritate tua
עניי בצדקתך reſponde mihi in iuſtitia tua.
ואל תבא בפשט Et non uenias in iudicium
את עבדך כי לא cū ſeruo tuo, quā non
יעקל לפניך כל חיי iuſtificabit ī oſpecū tuo, oīs
כי רדתי איתך נפשי Quia pſecu. ē inimicō aīā meā,
דבא לארץ חיתי pſtrauit ad terrā vitā meā,
הושיבני במחשפי poſuit me in tenebris
כמת עירום quaſi mortuos ſeculi.
והרעטף עמי רחמי Et āxiuſ fuit ī me ſpūs mōſus,
בתוכי ישהוכסלני ī medio mī ſollici. fuit cōmū.
זכרתי ימים מקדם Recordato ſui dierum antiquorū,
והנהי ככל פעלך meditabar oīa opera tua,
במעשה ידך facta manuum tuarum

dominum clamaui, voce mea
 ad dominum deprecatus sum.
 Effūdo ī oſpecū eiſ eloquū meā,
 & tribulatōē mēā an īp̄m p̄nūcio
 In deficiēdo ex me ſp̄ritū meū,
 & tu cognouiſti ſemitas meas.
 In via hac qua ambulabam
 abſconderūt ſupbi laqueū mihi.
 Cōſiderabā ad dextā & videbā,
 & ſi erat q cognoscēt me. Perlit
 fuga a me, & non eſt
 qui requirat animam meam.
 Clamaui ad te dominē,
 dixi tu eſ ſpes mea,
 portio mea in terra uiuentium.
 Intēde ad deprecationē meam
 quia humiliatus fui nimis.
 Libera me a perſequentibus
 me, quia confortati ſunt ſup me
 Educ de custodia
 an' mā meam ad confitendum
 nomini tuo me
 expectant iuſti (ſilius ſuus Ab
 donec retribuas mihi. (baſ eū
 CXLII. p̄s. Dauid qn pſeque
 Domiſce exaudi orationē meā,
 auribus percipe
 obſecrationē meā, ī ueritate tua
 exaudi me in tua iuſtitia.
 Et non intres in iudicium
 cum ſeruo tuo, quia non
 iuſtificabit ī oſpecū tuo oīs uiuēs
 Quia pſecutor ē inimicō aīā meā
 humiliat in terra vitā meam.
 Collocauit me in obſcuris
 ſicut mortuos ſeculi,
 & anxiatuſ eſt ſup me ſpūs meō,
 in me turbatum eſt cor meum.
 Memor fui dierum antiquorū,
 meditatūſ ſū ī oībus op̄ibō tuis,
 in factis manuum tuarum

κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου
 πρὸς κύριον ἐδέησα.
 Ἐκχέω ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου.
 Τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγέλω.
 Ἐν τῷ ἐκκρίψῃ ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
 ἢ σὺ ἴγνως τὰς τριβούλους μου.
 Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπιπορεύω μου,
 ἔκρυπον οἱ ὑπερήφανοι παγίδεμαί μου.
 Κατηύωμαι εἰς τὰ δεξιὰ ἢ ἐπιβλεπῶν,
 ἢ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπάλετο
 φυγὴ ἀπέμωρ ἢ οὐκ εἶμι.
 ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σὺ κύριε,
 ἔφα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίσ μου,
 μερίμου εἴ ἐν γῆ ζώντων.
 Ἰστῶχετ πρὸς τὴν δέησίν μου
 ὅτι ἐταπείνωθῶ ἰσφόδρα.
 Ῥυθίμε ἐκ τῶν καταλιπόντων μου,
 ὅτι ἐκραυάωντισον ὑπὲρ ἐμοῦ.
 Ἐξάσῃ ἐκ φυλακῆς
 τὴν ψυχὴν μου, τὰ ἐξ ἐμολογησάσθαι
 τῷ ὀνόματι σου. Ἐμε (ὁ ὡς αὐτοῦ
 ὑπομνησῶν δίκαι (τοῦ ἀβισσαλαμ
 εἰς ὅν ἀνταποδώσει. (δίακει αὐ
 ρμὸς. Ὑαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὁ ποτε κατε
 κύριε εἰσακούσου τῆς προσάχῃ μου
 ἐνώτισαι
 τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
 Ἐισακούσῃ μου ἐν τῇ δικαιοσύνη σου,
 ἢ μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν
 μετὰ τοῦ δούλου σου. Ὅτι οὐ
 δικαιώσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
 Ὅτι κατὰ δέησιν ὁ ἐχθρὸς τῆ ψυχῆ μου,
 ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώνη μου.
 Ἐκάθισέ με ἐν σκοτῆφοῖς
 ὡς κερὸν σκῆνος,
 ἢ πικηλασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.
 Ἐν ἐμοῖ ἐταράχθη ἡ καρδία μου,
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων.
 Ἐμλέτισα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοισιν μου,
 ἐν ποιήμασι τῶν χερῶν μου

אֲשׁוּחָהּ פְּרִשְׁתִּי יָדַי
אֵלֶיךָ נַפְשִׁי בְּאֶרֶץ
עֵינֶיךָ לֹד סִלְהוּ
מִהָרַע עֵינַי יְהוָה
כִּלְמָה חִתִּי אֶרֶץ
יִסְתַּר פְּנֵיךָ מִפָּנָי
וְנִסְתָּלְמִי עִם-יְהוָה
כִּי- : הַשְׁמִיעֵנִי
בְּפִקֵּר חֶסֶדְךָ כִּי-
בְּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי
דָּדְךָ אֵלֶיךָ כִּי-
אֵלֶיךָ נִשְׁאַלְתִּי נַפְשִׁי
הַצִּילֵנִי מֵאֲבֵי
יְיָ אֵלֶיךָ בְּסִפְתֵי :
לְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת
רַעְיוֹנֶיךָ כִּי-אֵמֶנָה
אֵלֹהֵי חֶסֶד טוֹבָה
תִּנְחַנֵּנִי בְּאֵ-
מִשׁוֹר לְמַעַן-שִׁבְּרָה
יְהוָה רַחֲמֵי
בְּצַדִּיקְךָ תוֹצִיֵא
מִצָּרָה נַפְשִׁי :
וּבְחֶסֶדְךָ תִּצְמַח
אֵינִי וְהִלְבִּדְתָה
כִּי-צִרְתִּי נַפְשִׁי
כִּי-נִשְׁבַּח עַבְדְּךָ :
קָמַד לְיוֹד בְּחֶדְךָ
יְהוָה צִוֵּי הַמַּלְאָכִים
יְיָ רַחֲמֵי
אֲבַעְעֵת לְמַלְאָכֶיךָ
חֶסֶד וּמִצְדִּיקְתֵּךָ
מִשְׁבֵּר וּמַפְלִט
רַחֲמֵי מִגְּנֵי וּבָנִים
חֶסֶדְךָ רַחֲמֵי
עֲמִי רַחֲמֵי :
יְהוָה מִהָ-אָדָם
וּתְדַעְתָּהּ כִּי-אֵשׁ
וּתְחַשְׁבֶּהּ : אָדָם
לְהִלְבֵּד וּמִ-
כִּי-עֹבֵר יְהוָה
הִטְשֵׁנוּ וְתִרְדַּגְעוּ

loq̄bar. Expādi manus meas
ad te, anima mea quasi terra
fitiens ad te semper.
Cito responde mihi, DEVS,
defecit spiritus meus ne
abscōdas faciem tuam a me,
& cōparabor descēdētibus ī
lacum. Fac me audire
mane misericordiā tuā, qm̄ ī te
confido, notam fac mihi
viā in qua ambulem, quoniā
ad te leuavi animam meam.
Libera me de inimicis meis,
DEVS ad te occulte cōfugl.
Doce me, vt faciam
voluntatem tuam, quia tu
DEVS meus, spūs A. tuus
deducet me in terrā (bonus
rectā. Propter nomen tuum
DEVS, viuificabis me
in iustitia tua, educes
de angustia animam meam.
Et ī misericordia tua dissipabis
inimicos meos. Esperdes
oēs qui angunt animā meā,
ego enim sum seruus tuus.
CXLIII. Dauidis. Bñdictus
DEVS fortitudo mā, q̄ docet
manus meas ad prelium,
digitos meos ad bellū. (mea
Misericordia mea & fortitudo
auxiliator meus & liberator
meus. Scutū meum & in ipso
speraui, qui subiecit
populos sub me.
DEVS quid est homo,
quia agnoscis eū, filius hoīs
quia reputas eum. Homo
vanitati siliis factus est, dies eius
q̄si vmbra ptrāsiens. DEVS
icliā celos tu. & descēde, t̄age

meditabar. Expādi manus meaf
ad te, anima mea sicut terra
sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine,
defecit spiritus meus. Non
auertas faciem tuam a me,
& similis ero descendētibz in
lacum. Audīram fac mihi
mane misericordiā tuā, q̄a in te
speraui. Notam fac mihi
viām in qua ambulem, quia
ad te leuavi animam meam.
Eripe me de inimicis meis
domine, quia ad te confugi,
doce me facere
voluntarem tuam quia
Deus meos tu. Spūs tuos bono
deducet me in terram
rectam, propter nomen tuum
domine viuificabis me
in equitate tua. Educes
de tribulatione animam meam,
& in misericordia tua disperdes
omnes inimicos meos. Et pdes
oēs qui tribulant animam meā,
quoniam ego seruus tuus sum.
Bñdictus CXLIII. ps. Dauid
dñs meus q̄ docet
manus meas ad plū, (Gollath.
& digitos meos ad bellum.
Misericordia mea & refugū meū
susceptor meus & liberator
meus. Protector meus & in ipso
speraui, qui subdit
populum meum sub me.
Domine quid est homo,
quia innotuisti ei, aut filius hoīs
quia reputas eum. Homo
vanitati siliis factus est, dies eius
sicut vmbra pretereunt. Dñe
icliā celos tuos & descēde, t̄age

εμελετων. Διεπετασα προς σε τας
χερας μου, η ψυχη μου, ως γη
ανυδρος σου. Διαιταλαμα.
Ταχυ εισακουσθη μου κυριε,
εξελιπει το πνευμα μου. Μη
αποστρεφης το πρωτογονου απεμου,
η ομοιωθησομαι τοις καταβουνοσι
εις λακκω. Ακουσθη παισονμου
το πρωι το ελεισον, οτι ετωι σου
ηλπισα. Εγερθησονται κυριε οδοι,
εν η περιουσομαι, οτι
προς σε ηρα τω ψυχη μου.
Εξελομη εκ των εχθρων μου,
κυριε προς σε καταφυγω,
διπλασον με του ποιειν
το ελημασον. Οτι (αγαθη
συ ει ο θεο μου, το πνευμα σου το
οδηγησεν με εν γη
δαια. Επηκεν του ονοματος σου
κυριε ζητει με.
Εν τη δικαιοσυνη σου εξεξις
εκθλιφωσ τω ψυχη μου.
Και εν τω ελεψον εξολοθρευσις
τους εχθρους μου. Και απολεις
παγτας τους θλιβοντας τω ψυχη μου,
οτι εγω δουλος σε εμι. (προς Γολιαθ.
Ευλογητος ρμας. Υαλωσ τω δαυιδ
κυριος ο θεο μου. Οδηλασκων
τας χερας μου εισ παραταξι,
τους λακτυλουμου εισ πολεμου.
Ελεσμου η καταφυγη μου,
αγτιληστωρ μου η ρυσις
μου, υπερασπισησ μου η επαυτη
ηλπισα. Ο υποτασων
του λαου μου υπεμε.
Κυριε τι εστιν ανθρωπος
οτι εγνωσ η αυτω, η ως ανθρωπου
οτι λογιση αυτω. Ανθρωπος
ματαιωτητι ομοιωθη, οι ημεραι αυτε
ωσει σκια παραουσι. Κυριε
κλιγω σαρφουσ η καταβουσι, ολου

בהרם ויעשגו : פחה פרה ופחים
שלה העיד ויהי קמו
שלה ידה מ
מחרום פאני
והצי לני קמים
רגים פיד ב
פני נכר :
אשר פיהם דבר
שמה ומינם ימן
שקר : אלהים שיר
חדש אשרה לד
בגבל עשור אומרת
לד הנותן משועת
למלכים הפועת
אין דון עבדו
מחרב תעה : פאני
ורגילני פיד
פני נכר אא
פיהם דבר שונא
ומינם ימן שקר :
בנטעים פגהלים
בנעוריהם :
בנותינו כנור
פחשבות חבנות
היכה :
פוננו פלאים
פפיקים פון אל
ון צאנו
פאפוח פרבנות
בדוצתנו :
אלופנו פפלים
אין פרח ואין
יוצאת ויהי
צחה כדלגתינו :
אשר העם שגבה
לו אשר ויעם
שיות אלהו :
קפה תהלה לדת
ארוםמה יעלה

mōtes & fumigabūt. / pa eos,
Fulminatiōe fulmīa & dissi
mitte sagittas tuas & inter
Mitte manū tuā (turba illos.
de excelsō, libera me
& erue me de aquis
multis, de manu
filiōrum alienorū.
Quorū os locutum est
vāitatē, & dextera eorū dex
mēdaci. Deus cāticū (tera
nouum cantabo tibi,
in psalterio decado psallam
tibi. Qui dat salutem
regibus, qui eruit
Dauid seruum suum
de gladio malo. Libera me
& erue me de manu
filiōrum alienorū, quorū
os locutum est vanitatem,
& dexta eorū dexta mēdaci.
Vt sint filii nostri,
quasi plantatio crescens
in adoleſcentia sua,
filie nostre quasi anguli
dolari ad similitudinem
templi.
Promptuarīa nostra plena,
& supēfundētīa, de alimēto
in alimentum, pecora nostra
mīllia & myriās,
in plateis nostris.
Tauri nostri laboriosi,
non est interruptio & nō est
egressus, & non est
clamor in plateis nostris.
Beatus pplūs cuius talia A.
sunt. Beatus populus
cuius q dat esse, est Deus eiō.
CXLV. Hymnus Davidis.
Exaltabo te Deus meus

mōtes & fumigabūt. (pabis eos,
Fulgura corruscationē & dissi
emitte sagittas tuas & cōtur
Emitte manū tuā (babis eos.
de alto, eripe me
& libera me de aquis
multis, & de manu
filiōrum alienorū.
Quorū os locutum est
vāitatē, & dextera eorū dextera
iniquitatis. Deus canticum
nouum cantabo tibi
in psalterio decachordo psallā
tibi. Qui das salutem
regibus, qui redemisti
Dauid seruum tuum,
de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu
filiōrum alienorū quorū
os locutum est vanitatem,
& dextera eorū dextera iniquitatē.
Quorū filii,
sicut nouelle plantationes
in iuuentute sua.
Filie eorum compositae,
circūornate vt similitudo
templi.
Promptuarīa eorum plena,
eructantia ex hoc
in illud. Oues eorum fctose e
abundantes in
egressibus suis,
boues eorum crasse.
Non est ruina macerie neq
transitus neq
clamor in plateis eorum.
Beati dixerunt populū cui hec
sunt beatus populus
cuius dominus Deus eius.
CXLIII. Laudatio ipsi dauid.
Aleph. Exaltabo te Deus meus

τῶν ὀρέων ἢ καταδύσσονται. (αὐτῶν,
Ἄσρατον ἀσρατῶν, ἢ σκόρπισον εἰς
ἐξάποσθη) Τα βέησος ἢ σωτῆρα ἔξείραν
Ἐξαπίσφλον τῶν χερσῶν
ἐξ ὑψώσε, ἐξελύμε,
ἢ ῥύσαι με ἐξ ὑλάτων
πολλῶν, ἐκ χερσῶν
ἦδον ἀγοτρίων.
Ὡν τὸ σῶμα ἐλάσσει
ματαιότητα, ἢ ἡ δεξιά αὐτῶν, δεξιά
ἀδικίας. Ὁ θεὸς ἐδὴ
κατὰ ἄσσομαίσει,
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχρῶσ ψαλλῶσαι.
Τῶ δὴ δούτι τῶ σωτηρίῳ
τοῖς βασιλεῦσι, τῶ λυτρομένῳ
Δαβὶδ τῶν δουλοῦ αὐτοῦ,
ἐκ βροφάιας πονηραῖς. Ῥύσαι με
ἢ ἐξελύ με ἐκ χειρῶν
ἦδον ἀλλοτρίων. Ὡν
τὸ σῶμα ἐλάσσει ματαιότητα,
ἢ ἡ δεξιά αὐτῶν δεξιά ἀδικίας.
Ὡν οἱ ἦν
αὐτῶν ὡς κόρυθα ἰδρυμένα,
ἐν τῇ πότει αὐτῶν.
Ἄι θυγατέρες αὐτῶν κακαῶσπισμένα,
πρηνεκασημένα ὡς ὄμοιμα,
γασῶ.
Τὰ τομίτια αὐτῶν πλήρη,
ἐξερῶσμένα ἐκ τούτου
εἰς ἴστο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτομα,
πληθύνοντα ἐν
τοῖς ἐξόλοις αὐτῶν.
Οἱ βόες αὐτῶν παχέεις
Ὅν ἐστὶ κατὰ πτωμαφραί με, ὅν δὲ
δέξοδος, ὅν δὲ κραυγῆ,
ἐνταῖς πλατύσις αὐτῶν.
Ἐμακάρισον τὸν λαόν ὅ τούτοι
ἐστὶ μακάριος ὁ λαός
ὅν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.
ρμῶ. Αἰνέσιος τῶ Δαβὶδ
Υψώσε ὁ θεὸς μου

פטור אופסקון תגדית: الجبال
 אפרק ברוקן ברוקן אפר ברוקא
 שדר גידות שגשגון: ارسل سها ما
 אוטי איד מפי סוס: ابسط يدك
 פצא יתי ושיד יתי: من العلاء
 אוקלסין זמתי: واصعدني
 סין סניען סן: القرم من اجدي
 אידהון דני נגראן: المتخالفين
 פומהון ממלך: الدين نكلت افواههم
 פומהון ממלך: بالباكل يمينهم
 אורית שיקראת שבת: الكلم اللهس اهل مجدك
 חרת אשבה קדם בניב: تمجيدا جدا وارثك
 מאר עשרתי נים: لكديتار خدي عشره
 קימך: די יתב פוקון: اوذاراتك الذي تعطي
 לסלמיא דפאצי: الملوك خلاصا
 דוד עבדיה מחרפה: داود عبدك
 פשא דמולית: من السيف السو
 ושיד יתי: نجدي وخلصني من ايدي
 דני נגראן: المتخالفين
 פמלל פומהון: افواههم
 אורית שיקרא: يمينهم
 די בניב: بنوهم
 דיקלן פאולפן: يشون
 דני סן טרעהון פני: في شبيذهم
 דורגין ודגרון: بناتهم
 לכהנייה דימטמטון: الزينه كشبه
 כסצר היקרה: الهياكل
 פמלל פומהון: خزائهم
 כספקן סן שמה לשי: تفيض بعظما
 עאננה מולון אלפי: اي بعضا مضم بكثر
 פפון רבונתיה: الاولاد
 פבי שקרה: في اسواقهم
 אורנה מאר מטולית: وقرهم سما
 מקור וולית מפקא פשא: سياحهم ليس
 ולית ציותת ככיתיה: فيها شي واسع طرفهم
 פפאטייה: لانوح فيها ولاصراخ
 טובה דערה: مفيوك الشعب الذي
 דהקון ליה טוב: هداله كودي للشعب
 דעפא דיל אליה: الذي الرب الهه
 תושבה ליד: المزهور الراح ولارعون
 און אמיד אפא: والمايه اعظم يا الهى

montes & emittent fumum.
 Fulgura fulgurationes & dissipa eos,
 mitte sagittas tuas & conturbabis eos.
 Extende manū tuam de celis excelsis,
 eripe me & libera me de
 exercitibus similibus
 aquis multis & de
 manu filiorum alienorum.
 Quorum os locutum est
 iuramentū vanum, & dextera eorum
 dextera iniquitatis. Deus laude
 noua laudabo corā te, in psalterio, dñio
 decem cordarum psallam
 coram te. Qui das salutem
 regibus, qui liberafti
 David seruum tuum a gladio
 prauo Golic. Libera me
 & eripe me de manu
 filiorum alienorum, quorū os
 locutum est iuramentū vanitatis,
 & dextera eorū dextera mendacil.
 Quod filii nostri sint sicut plantatiōes
 da cylorum in doctrina legis
 nutriti a iuuentute sua, filie nostre
 splendide & accepte
 sacerdotibus qui ministrant
 in medio templi.
 Cellaria nostra plena
 super effudentia quotānis,
 oues nostre pregnantēs, forde nostre
 crescentes in millenarium
 in stabulis nostris.
 Tauri nri portātes & onerarij, qm nō
 est fortitudo nō est extractio iniquitatis,
 non est clamor luctuosus
 in plateis nostris.
 Beatus populus
 cui hec sunt, beatus
 populus cuius q dar esse est Deus eius.
 CXLV. Laudatoria Daudis.
 Exaltabo te Deus meus

A. Beatus populus
 cui hec sunt. Ex sepe
 memoratis comētariis
 libri geneleos ierosoly
 ma lingua perscriptis
 קם ר יוס פתח ואמר
 אשרי העם שנכת לו
 אשרי העם שיהיה אלהי
 אשרי העם שנכת לו מהו
 שנכת כזה ומסת דפוך
 שנכת שנכת שכך
 מרומא דא שכך ברומא
 ויהי אם נכת את
 עשת לי ורנני נא דא
 הוא זמא דדיני אשרי
 העם שיהיה אלהי רופי
 דרופי דא שנכת שפא
 זכריל שפי הן וקורטא
 גרין הוא פערב ורופי
 האת רית לוער אמין
 ופעבר על כל אינון ובר
 דמיא אודיא דתיקונא
 וקורטא עילא עתיקא
 דעתיקין דאיתו נחית
 בדיקניה תפוח עקבי
 תוטטא ותא אורחא
 דלתתא שקילו אינון
 בברא דתא לעילא דא
 דרתתא. Stetit. R.
 Ioci, orfus est & dixit.
 Beatus ppfus cui
 sic est. Beatus populus
 cuius q dar esse est De
 us eius. Beatus popu
 lu: cui sic est. Quid est
 cui sic est. Hoc est q
 dictū est. Cessauit fu
 ros regis. i. mutatus ē
 rex a furore quo perci
 tuserat. Alia exposi
 tio, cui sic est. i. qui suf
 fert sustinetqz iram &
 furorem, sicut dictum
 est. Et si sic mecum te
 habes, interfice me nūc,
 hec est iustitia iustitia
 rum. Beatus populus
 cuius qui dar esse est
 Deus eius. Pietas pie
 tatum. Alia exposi
 tio, cui sic est. Hoc est no
 men q comprehendit
 sanctum & benedictū
 .i. Deum cuius quidē
 cessat ira, & dar pote
 statem iuniori facie
 rum & iubet transire
 omnes has potestates
 ad filium quādmōdū
 nobis traditū est. Via
 adoratus sanctitatis
 supreme est antiquus
 antiquorum, qui illam
 ponit concinne subfe
 minino uultu. Et hec
 uia inferior tanti pie
 tti est quāti omnes uie
 superiores. Et q sunt
 superius, sunt etiā in
 ferius.

הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָחָם
שָׂמָּה לְעוֹלָם וָעֶד :
בְּכָל יוֹם אֲבִירָה
וְאֶלֶּה שָׂמָּה
לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוּל
יְיָ וְהַלֵּל מְגִיד
וְלִגְדֹלְתוֹ אִין חֲקָר :
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ
עֲגִידוֹ : הַדָּר כְּבוֹד
הַדָּר וְיִבְרַח
כְּפִלְאֵיךָ אֲשֵׁיחָה :
וְעוֹן כָּרָא מְגִיד
אֲמַר וּגְדֹלְתְךָ
אֲסַפְרֶנּוּ וְזָכַר רַב-
טוֹבְךָ יִבְרָעוּ וְהוֹדוּ
וְיִקְרָא יְיָ נִגְוָה
בְּתוֹךְ וְרֵעִים יִהְיֶה
אֶדְ אֲפִים וְיִגְדֹל
חֲסִדוֹ : טוֹב יְיָ לְכָל
וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו : יוֹדֵה יִהְיֶה
כָּל מַעֲשֵׂיךָ
וְהַסִּדָּה יִבְרָכְנָה
בְּכָוֹד מְלִכּוּתְךָ
אֲמַר וּגְבוּרָתְךָ
יִדְבַח : הַהוֹדֵעַ
כִּי יְיָ אֱדָם
גְּבוּרָתוֹ וְכָבוֹד
הַדָּר מִלְּשׁוֹנָה :
מְלִכּוּתְךָ מְלִכּוּת
כָּל עוֹלָם וְיִבְרָכְנָה
בְּכָל דוֹר וָדוֹר :
טוֹב יְיָ לְכָל
הַנְּפֹאֲלִים וְהוֹקֵף
לְכָל הַנְּפֹאֲלִים :
עֵינֵי כָל אֲלֵה
יִשְׁבַּח וְיִתְהַלָּל
לְהַסִּיאַת אֲבָל בְּעֵינָיו
כְּפִי־וְאֶת-יְיָ
וְיִבְרָעוּ לְכָל חַי

rex & benedicam
nomini tuo i seculū & vltra.
In omni die benedicam tibi,
& laudabo nomen tuum
in seculū & vltra. Magnus
DEVS & laudabilis nimis,
& magnificentie eius nō ē finitō.
Gñatio ad gñationē laudabit
opa tua, & fortitudines tuas
annunciabunt. Decorē glie
laudis tue, & verba
mirabilium tuorum loquar.
Et fōtitudiē horribiliū tuorū
loquent, & magnitudinē tuā
narrabo. Memoriam multe
bonitatis tue loquentur,
& iustitias tuas canent.
Clemēs & misericors DEVS,
alienus ab ira & magne
miferatōis. Bonus DEV Sōibo
& misericordie eius, super
vniversa opa eius. Cōfiteant
oīa opera tua, (tibi DEVS
& misericōdes tui bñdicāt tibi.
Gloriam regni tui
dicent, & fortitudines tuas
loquentur. Vt ostendant
filiis hominum
fortitudines eius, & gloriam
decoris regni eius.
Regnum tuum regnum
oīum seculorū, & potestas tua
i omni gñatiōe & gñatione.
Sustentat DEV S omnes
corruentes, & erigit
omnes iacentes.
Oculi omnium inte
sperant, & tu das
eis escā. A. cor, in tpe suo.
Aperis manus tuas,
& facias cunctorum aīalium

rex, & benedicam
nomini tuo i iclm & i scfm scfi.
Beth. Per singulos dies bñdicā
& laudabo nomen tuum (tibi
i scfm & i scfm scfi. Gimel. Ma
dñs & laudabilis nimis, (gnus
& magnitudinis eius nō ē finis.
Daleth. Gñatio & gñatō lauda
opa tua, & potentiā tuā (būt
pnūciabūt. He. Magnificētiā
sanctitatis tue loquent, (glie
& mirabilia tua narrabunt.
Vau. Et ututē terribiliū tuorū
dicent, & magnitudinem tuam
narrabūt. Zain. Mēoriā abūdā
suauitatis tue eructabūt, (tie
& iustitia tua exultabunt.
Heth. Misericors & misericors dñs
patiens & multum (uersis,
miferors. Teth. Suavis dñs vni
& miserationes eius super
oīa opa eius. Ioth. Cōfiteāt tibi
omnia opera tua, (dñe
& sancti tui benedicant tibi.
Caph. Gloriam regni tui
dicent, & potentiam tuam
loquent. Lamed. Vt notā faciāt
filiis hominum
potentiam tuam, & gloriam
magnificentie regni tui.
Mem. Regnum tuum regnum
oīum seculorū, & dominatio tua
i oī gñatione & generationem.
Nū. Fidelis dñs i oībo vbi sup,
& corrūit, & erigit (& scūs i cī
oēs clifos. (bo opibo suis. Sam. C
Ain. Oculi oīum i te (Alleuat
sperāt dñe, & tu das (dñs oēs
escam illoz in tpe opportuno.
Phe. Aperis tu manum tuam,
& implez omne animal

ὁ βασιλεύς, ἢ ἄλλοτρω (τὸ αἰῶνος.
τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν αἰῶνα ἢ εἰς τὴν αἰῶνα
καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄλλοτρωσθε,
ἢ ἀνεῖσω τὸ ὄνομά σου (γος. Μέγας
εἰς τὸν αἰῶνα ἢ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ αἰῶν
κύριος ἢ αἰνεῖς σφόδρα,
ἢ τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
Γεῖα ἢ γῆμα ἰσπανίσει
τὰ ἔργα σου, ἢ τὴν δύναμίν σου (δύξῃς
ἀπασιλεύει. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς
τῆς ἁγιοσύνης σου λαλήσουσι,
ἢ τὰ θαυμάσια σου διηγήσονται.
καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου
ἔρουσι, ἢ τὴν μεγαλοσύνην σου
διηγήσονται. Μνήμων τοῦ πληθους
τῆς χρηστότητός σου ἐξιμύξονται,
ἢ τῆ δικαιοσύνης σου ἀγαλλιάσονται.
Ὀικτιρῶν ἢ ἐλεημῶν ὁ κύριος,
μακροθυμὸς ἢ πολυέλεος.
Χρυσὸς κύριος τοῖς σύμφοσι,
ἢ οἱ οἰκτιρῶν αὐτοῦ ἐπι(δεδάσασιν καὶ
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησά
πάντα τὰ ἔργα σου,
ἢ οἱ οὐρανοῦ ἄλλοτρωσάτωσιν.
Δύξῃς τῆς βασιλείας σου
ἔρουσι, ἢ τὴν δυνατείαν σου
λαλήσουσι. Τοῦ γγαρίσαι
τοῖς ἴφῃς τῶν ἀνθρώπων
τὴν δυνατείαν σου, ἢ τὴν δύξῃς
τῆς μεγαλοπρέπειας τῆς βασιλείας σου.
Ἡ βασιλεία σου βασιλεία
πάντων τῶν αἰῶνων, ἢ ἡλιεσποτύασου
εἰς πάντα γῆμα ἢ γῆμα.
Πιστὸς κἄν εἰς πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἢ
τῆ κατὰ πλοῦθας, ἢ ἀγορῆ (ὁσιος εἰς
πάντας τῆ κατ' ἔργα μέγας. (πᾶσι τοῖς
Ὀὐρανοῦ πάντῃ εἰς (ἔργα αὐτοῦ.
ἐλπίζουσι, ἢ σὺ δίδως (ὑποσπρίξῃς
τὴν τροφήν αὐτῶν) εἰς ἀκαρία. (κἄν πᾶν
Ἀνοίξεις σὺ τὴν χεῖρά σου, (τας
ἢ ἐμπριπλῶς πᾶν ζῶον

وملكي وبارك
 اسمك الى الابد والى الابد
 كل يوم ابارك
 وبارك اسمك
 الى الابد والى الابد
 عظيم هو الرب ومجد جدا
 لا منتهى لعظمته
 جيل فجيل يمدحون
 اعمالك ويخبرون
 جبروتك ويتكلمون بعظيم
 بها مجدك . قدسك
 ويقولون عجايبك
 ويذكرون بعظمة
 مجدك وبتكثرة
 جبروتك ويستبشرون
 وبعدك يذمسون
 الرب روون رحيم
 هو كثير الانام
 والرحمة كالح . هو الرب
 في جميع اعماله . رافتك
 على جميع خلقه فانتشرك
 بارك جميع اعمالك
 وتبسط ادنياوتك
 يخبرون بمجدك
 ملكك ويحمدون بعزتك
 لتعرف الناس
 جبروتك وعظيم
 مجدك . جلال
 ملكك ملك
 الابد وربوديتك
 الى دهر الداهرين
 الرب كاد في كل
 قوله يارب جميع
 اعماله الرب يشد
 جميع الاساقطين
 ويقهر جميع المنكسرين
 لان اعدى الكل اليك
 يترجون لتوتيدهم
 كما مهمم في حينه
 تبسط يدك
 فتشع جميع
 نفوس

ملكي وبارك
 اسمك الى الابد
 كل يوم ابارك
 وبارك اسمك
 الى الابد والى الابد
 عظيم هو الرب
 ومجد جدا لا منتهى
 لعظمته جيل فجيل
 يمدحون اعمالك
 ويخبرون جبروتك
 ويتكلمون بعظيم
 بها مجدك . قدسك
 ويقولون عجايبك
 ويذكرون بعظمة
 مجدك وبتكثرة
 جبروتك ويستبشرون
 وبعدك يذمسون
 الرب روون رحيم
 هو كثير الانام
 والرحمة كالح . هو الرب
 في جميع اعماله .
 رافتك على جميع
 خلقه فانتشرك
 بارك جميع اعمالك
 وتبسط ادنياوتك
 يخبرون بمجدك
 ملكك ويحمدون
 بعزتك لتعرف
 الناس جبروتك
 وعظيم مجدك .
 جلال ملكك ملك
 الابد وربوديتك
 الى دهر الداهرين
 الرب كاد في كل
 قوله يارب جميع
 اعماله الرب يشد
 جميع الاساقطين
 ويقهر جميع
 المنكسرين لان
 اعدى الكل اليك
 يترجون لتوتيدهم
 كما مهمم في
 حينه تبسط يدك
 فتشع جميع

rex, & benedicam
 nomen tuum in secula seculorum.
 Omni die benedicam tibi,
 & laudabo nomen tuum
 in secula seculorum. Magnus
 DEVS & laudabilis multum,
 & magnificentie eius non est finis.
 Generatio generationi laudabit
 opera tua, & robur tuum
 narrabunt. Decorem glorie
 splendoris tui, & verba
 mirabilium tuorum loquentur.
 Et fortitudinem terribilium tuorum
 dicent, & magnificentiam tuam
 narrabunt. Memoriam multe
 bonitatis tue personabunt,
 & iustitiam tuam laudabunt.
 Clemens & misericors DEVS
 distans ab ira & multus (omnibus,
 vt faciat benignitatē. Bonus DEVS
 & misericordie eius super omnia
 opera eius. Confiteantur tibi DEVS
 omnia opera tua,
 & misericordes tui benedicant tibi.
 Gloriam regni tui
 dicent, & fortitudinem tuam
 loquentur. Vt ostendant
 filiis hominum
 fortitudinem tuam, & gloriam
 decoris regni tui.
 Regnum tuum regnum
 omnium seculorum,
 & potestas tua in omni generatione & generatione.
 Sustentat DEVS omnes
 corruentes, & dirigit
 omnes curuatos.
 Oculi omnium in te
 sperant, & tu das illis,
 cibum illorum in tempore eorum.
 Aperis tu manus tuas
 & satias omne animal

A. Et tu das eis es
 cam. Inter cunctas es
 cas, qbus Deus pascit
 creaturas suas princi
 patum tenet extra om
 nem controuersiam, ef
 ca illa, qua fideles sua
 uissimo gustu in spiri
 tu nutriuntur, omnium
 sacramentorum caput
 omniumq; miraculorū
 maximum. Cuius infi
 tutionis sacramenti q
 nis multe afferant cau
 se, illa tamen qua ad
 ducit Robertus libro
 de uictoria uerbi Dei,
 his que subiunximus
 uerbis nō est inter po
 stremas computanda.
 Quod scilicet primi
 homines Deo incre
 duli, diabolo nimis ma
 le creduli fuerunt :
 quia cum nō uiderent
 nisi pomum, quantūli
 bet suaue redolens &
 uisu pulchrum, credi
 derunt in illo esse di
 uinitatis effectum, cre
 diderunt diabolo dice
 ti, nequaquam ita erit ut
 Deus dixit, sed erit q
 dico ego, uidelz eritis
 ut Dii. Contra cibum
 illum qui cibum fuit
 mortis, dictante ratioe
 iustitie dari oportebat
 cibum alium, qui esset
 cibum uite: & simili or
 dine ut . s . inesse illi
 mens crederet: q ocul
 us non uidit crederet
 esse cibum & potū ue
 raciter comunicāde di
 uinitatis effectuum :
 esse carnem & sangui
 nem Christi q sentire
 non possunt sensus car
 nis & sanguinis, p hāc
 fidem sibi Deus ab ho
 mine satisfactum esse
 iudicat, dum non mi
 nus sibi credit ab ho
 mine, q diabolo credi
 tum fuit.

De (2 uirgines) ...
 Refertur ...

רעון צדק יהוה
 בכל דרכיו והסוד
 ככל מעשיו
 קרוב יהוה לכל
 קראו לכל אשר
 יקראו באמת
 רצו ראו עשה
 ואת שפעתם שמע
 וישמעם שומע
 יי את כל אלהינו
 ואת כל הרשעים
 ישמיד מהלל יהוה
 ידבר פי וברוך
 כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד
 קמו הללו יהוה
 הללו נפש את יהוה
 אהללה יי בחיי
 אומיה לאלהי
 בעודי אל תבטחו
 בנדיבים בבן אדם
 שאין לו תועה
 תשא חוה יעב
 לאדם ביום ההוא
 אבד עשתנתיו
 אשר שאל יעקב
 בעדו שברו על
 יי אלהיו עשה
 שמים וארץ את
 הים ואת כל אשר
 בהם השמר אמת
 לעולם עשה שפט
 לעשוקים נתן
 לחם לרעבים יהוה
 פתח אסורים
 יהוה פתח
 עוריים
 יהוה זקן כפופים
 יהוה אהב צדיקים
 ישמר את גרים
 יתום ואלמנה

voluntatem. Iustus DEVS
 in oibus visis suis, & misericors
 in omnibus operibus suis.
 Propinquus est DEVS oibo
 qui inuocant illum in veritate.
 Voluntatē timētiū A. se fa
 & clamorē eorū audiet, (ciet,
 & saluabit eos. Custodit
 DEVS omnes diligētes se,
 & vniuersos impios
 conteret. Laudem DEI
 loquetur os meū, & bñdicet
 oīs caro, nomini sancto eius
 in seculum & vltra.
 CXLVI. Halleluia.
 Lauda anima mea DEVM,
 laudabo DEVM i vita mea,
 cantabo DEO meo
 q̄ diu sum. Nolite confidere
 in principibus, in filio hoīs
 qm̄ non est i eo salus. (etur
 Egrediet spūs eius, & reuert
 in humum suam, in die illa
 peribunt cogitationes eius.
 Beatus cuius DEVS iacob
 auxiliator eius, spes eius in
 DEO Deo eius. Qui fecit
 celos & terram,
 mare & omnia que (ritatē
 in eis sunt. Qui custodit ver
 in seculū, qui facit iudiciū,
 calūniā sustinentibus & dat
 panem esurientibus. DEVS
 soluit vinctos,
 DEVS illuminat
 cecos,
 DEVS dirigit recuruos,
 DEVS diligit iustos.
 DEVS custodit aduenas
 pupillum & viduam

benedictione. Sadic. Iustus dñs
 in omnibus visis suis, & sanctus
 in omnibus operibus suis.
 Coph. Prope est dñs omnibus
 inuocantibus eum, omnibus
 inuocantibus eum in veritate.
 Res. Volūtātē timētiū se faciet
 & deprecationē eorū exaudiet,
 & saluos faciet eos. Sin. Custodit
 dominus omnes diligētes se,
 & omnes peccatores
 disperdet. Tau. Laudationē dñi
 loquetur os meū, & benedicat
 omnis caro nomini sancto eius,
 in seculum & in seculum seculi.
 CXLV. Alleluia.
 Lauda anima meā dominum
 laudabo dominum in vita mea,
 psallam Deo meo
 q̄ diu fuero. Nolite confidere
 i principibus, neq; i filiis hoīum
 in quibus non est salus.
 Exibit spiritus eius & reuertet
 in terram suam in illa die
 peribunt oēs cogitationes eorū.
 Beatus cuius Deus iacob
 adiutor eius spes eius in
 domino Deo ipsius qui fecit
 celum & terram,
 mare & omnia que
 i eis sūt. Qui custodit veritatē
 in seculum, facit iudiciū
 iniuriā patientibus dat
 escam esurientibus. Dominus
 soluit compeditos.
 dominus illuminat
 cecos.
 Dominus erigit elisos,
 dominus diligit iustos.
 Dominus custodit aduenas
 pupillum & viduam

Δλοκίας. Δίκαιος κύριος
 εν πάσις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἡ ὕσιος
 εν παντι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 Εἰς κύριος παντι
 τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν πᾶσι
 τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν εν ἀληθείᾳ.
 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει,
 ἡ τῆς δόξης αὐτῶν εισακουσεται,
 καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει
 κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν,
 ἡ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
 ἐξολοθρεύει. Αἰκισμὸν κυρίου
 λαλήσῃ τὸ στόμα μου, ἡ ἀλογίῳ
 πᾶσα σὰρξ, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ,
 εἰς τὸν αἰῶνα ἡ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.
 ῤημοῦ. Ἀγγελουῖα ἀγαθῆς ἡ ζαχαρίας
 Αἰνῆ ἡ ψυχῆ μου τὸν κύριον,
 αἰνῶ κύριον εν τῇ ζωῆ μου
 τῶν τῶν ψαῖμον
 ἕως ὑπορχῶ. Μὴ πεσοῖθατε
 ἐπ' ἀρχοντας ἐπὶ ἄνθρωπων
 οἷς οὐκ ἔστι σωτήρια.
 Ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ἡ ἐπιστρέψῃ
 εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Εν ἰκεῖνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 ἀπολοῦνται πάντες ὀδυσσογισμοὶ ἀνθρώπων
 Μακάριος ὁ ὁ θεὸς ἰσχυρὸς
 βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ
 κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσασατα
 τὸν οὐρανὸν ἡ τὴν γῆν,
 τὴν θάλασσαν ἡ πάντα τὰ
 εν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀληθείᾳ
 εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα
 τοῖς ἀδικουμένοις, δυνάμει,
 τροφῶν τοῖς πεινῶσι. Κύριος
 λύει πεπεδημένους,
 κύριος φωτίζει
 τυφλοὺς,
 κύριος ἀγορῶν κατεργαζόμενος,
 κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,
 κύριος φυλάσσει τοὺς προσκυλήτους
 ὀρφανῶν καὶ χήρων

لا حياء في الرب عاذل
 في جميع سبله بار
 في كل اعماله
 الرب قريب من الذين
 يذوقونهم ومن جميع
 الراغبين اليه بالحق
 يفعل مسرعة . انقياهم
 ويستجيب تضرعهم
 ويخلصهم الرب
 يحفظ جميع محبيهم
 ويبيد جميع الخاطاه
 بتساج الرب
 يتكلم فمي هليبارك
 الرب جميع البشر واسمه
 القدوس الي الابد
 المزمور الخامس والاربعون
 والما يه في نفسي تبارك الرب
 اسبح الرب في حياتي
 وارثي لالهني .
 ما خدمت لا تتوكلوا علي
 الروسا ولا علي بني البشر
 الذين ليس عندهم خلاص
 فان ارواحهم تفارقهم
 ويعودون الي تربيهم في
 ذلك اليوم يبطل جميع
 اعمالهم كوني من اله يعقوب
 عونه الرب الهه
 السما والارض
 البحار وجميع ما
 فيها حيا في العدا
 الي الابد داع الحكم
 لمكرومين يعطي
 الجياع كعاما الرب
 يكلف الاسريه
 الرب يقيم
 الساقطين
 الرب يرفعهم العميان
 الرب يحب الصد يقين
 الرب يحفظ الغربا
 ويرزق الارامل

كرمه وحلمه : زكيه
 بكل ابراهيمه وحسنه
 بكل عيوبه : ك
 كرمه يهوه لدا
 دكرين ليه لجله
 دكرين يهيه بكسوت :
 رعيه يهيه يعقوب
 وبتضرعهم يخلصهم
 ويبيد جميع الخاطاه
 بتساج الرب
 يتكلم فمي هليبارك
 الرب جميع البشر واسمه
 القدوس الي الابد
 المزمور الخامس والاربعون
 والما يه في نفسي تبارك الرب
 اسبح الرب في حياتي
 وارثي لالهني .
 ما خدمت لا تتوكلوا علي
 الروسا ولا علي بني البشر
 الذين ليس عندهم خلاص
 فان ارواحهم تفارقهم
 ويعودون الي تربيهم في
 ذلك اليوم يبطل جميع
 اعمالهم كوني من اله يعقوب
 عونه الرب الهه
 السما والارض
 البحار وجميع ما
 فيها حيا في العدا
 الي الابد داع الحكم
 لمكرومين يعطي
 الجياع كعاما الرب
 يكلف الاسريه
 الرب يقيم
 الساقطين
 الرب يرفعهم العميان
 الرب يحب الصد يقين
 الرب يحفظ الغربا
 ويرزق الارامل

iuxta desiderium eius. Iustus DEVS
 in omnibus viis suis, & misericors
 in omnibus operibus suis.
 Proximus est DEVS omnibus
 qui inuocant eum, omnibus
 qui inuocant eum in veritate.
 Voluntatem timentium se faciet,
 & preces eorum exaudiet
 & sanabit illos. Seruat
 DEVS omnes diligentes se,
 & omnes impios
 disperdet. Laudem DEI
 loquetur os meum, & benedicent
 cuncti filii carnis, nomē sanctitatis eius
 in secula seculorum.

CXLVI. Aleluia.

Lauda anima mea DEVM,
 laudabo DEVM in vita mea,
 psallam Deo meo quam diu ero.
 Nolite confidere
 in principibus in filio hominis
 in quo non est salus.
 Egredietur flatus eius
 reuertetur in puluerem suum, in die
 illo peribunt cogitationes eorum.
 Beatus cuius Deus Iacob
 adiutor eius, spes eius
 in DEO Deo eius. Qui fecit
 celos & terram,
 maria & omnia que in eis sunt,
 qui custodit veritatem
 in perpetuum. Qui facit iudicium
 calumniam sustinentibus, dat
 cibum esurientibus,
 DEVS soluit vincos.
 DEVS illuminat alienigenas,
 qui similes sunt cecis,
 DEVS rectos facit curuos,
 DEVS diligit iustos.
 DEVS seruat aduenas,
 pupillum & viduam

A. Voluntate timentium se faciet. Diligit
 n. Deus timentes se.
 Est siquidem similitudo
 ut constat dilectionis
 causa. Inter timentes
 uero Deum & Deum ip-
 sum, non ignobilis iter
 cedit similitudo, quan-
 do Deus ipse, inter re-
 liqua nomina etiam ti-
 moris nomine donatus
 est. Appellatur autem re-
 cte timor, quia dignum sit
 ut ab omnibus timeatur.
 Hic uero timor .i. De-
 us ille est qui gratia ti-
 metium se non horruit
 femine corpus uti legi-
 mus in commentariis li-
 bri geneleos ierosoly-
 ma lingua conscriptis
 cuius auctor creditur
 R. Simeon ben Iochai,
 super illud Gen. xviij.
 Ambula coram me &
 esto perfectus. Ver-
 ba eius sunt hec
 זכור זאתפוש אמה זא
 אתפוש ספר גבורה
 פנינו גבורא בשמאלא
 דנוקבא ואתתקע בנוקבא
 באתר חור ורשים
 בעיריהא כסיתא דכל
 גופא דנוקבא ונתחא
 אתר אתקרי ערות דכלא
 לאענשה אתר דהחוא
 אמה זא זרי חסד בגין
 לאתבסמא גבורא זא
 דכליל חסד גבורא זא
 חסד כליל גופא חסד
 חסד גבורא גבורא שפארא
 את זא ברא ואתקרי אדם
 כליל פתרון סטרוי ובגין
 כך גבורא כתרין עד לא
 זמן תקומא פלכא עתיקא
 דעתיקין ובגא ערפין
 ואתקין תקוין לאתקיימא
 התיא נוקבא לאתבסמא
 חלא אתקיימו עד דתתיא
 חסד עילאה ואתקיימו
 ואתבסמו תקוין נוקבא
 בהא אמה זאקרי חסד
 Et quoniam declaratum est
 quoniam est timor iste,
 declaratum est ratione for-
 titudinis, illa .s. for-
 titudinum que uenerunt
 in latus sinistrum femi-
 ne, & coniunctus est fe-
 mine in loco uno. Si-
 gnauit autem siue potius
 refedit primo, in mem-
 bro illo occulto quod est in
 cunctis feminarum cor-
 poribus. Locus uero il-
 le appellatus est ma-
 trix, estque apud omnes
 occultus. Est uero ma-
 trix hec fabrefca quo
 incorporaret in ea ti-
 mor hic qui etiam appel-
 latus est misericordia,

יעודד : exalrabit, & viam
 רשעים יעורר : impiorum obliquam faciet.
 ימלך יהוה לעולם : Regnabit DEVS in seculū,
 אלהיך ציון לנור : DEVS tuus cion, in gñatōe
 ודור הללויה : & generatione Halelufa.
 קמו הללויה : CXLVII. Laudate DEVM
 כי טוב זמרה : quoniam bonum est canere
 אלהינו כי נעים : Deum nostrū, qm̄ suavis est,
 נאה תהלה : pulchra laudatio.
 פניה יושלם יהוה : Edificās ierusalem DEVS,
 נדחי ישראל יבנם : electos israel congregabit.
 הרופא לשבור לב : Qui sanat contritos corde,
 ומחפש לעצבתם : & alligat plagas eorum
 מנה מספר : Qui supputat numerum
 לכוכבים ללילם : stellarum, & omnibus
 שפות יקרא : גדול nomina vocat. Magnus
 אדונינו ורב כח : dñs noster & magna virtus ei,
 לתבניתו יצן : & sapientie eius non est
 מספר : numerus. Exaltans
 ענים יהוה משמיד : mansuetos dominus, humiliās
 רשעים ערי ארץ : impios vsq̄ ad terram.
 עני ליהוה בתודה : Canite DEO in confessione,
 זמרו לאלהינו : canite DEO nostro
 בכנור, חסנים : in cithara. Qui operit
 שמים בעבים : celum nubibus,
 הכנין לארץ מטר : & parat terre pluuiam,
 המצמיח רותם : & oriri facit in montibus
 חציר : germen. Qui dat
 לבהמה לחמה לבנה : iumentis cibum suum, filijs
 ערב אשר יקראו : corui qui clamant.
 לא בגבורת הסוס : Nō est in fortitudine equi,
 יחפץ לא בשוק : voluntas eius, neq̄ in tibijs
 האיש יטי : viri beneplacitum est ei
 רצונו יהוה : Voluntas DEI
 את יראו : in his qui timent eum,
 המיחלים לחסדו : & expectāt misericordiā eius.
 שפתי יחשלו : Lauda ierusalem
 את יהוה הללו : DEVM, lauda
 אלהיך ציון : Deum tuum cion,
 כי חנן ברהמי : Quia confortauit feras
 יעודד בך בניך : portarū tuarū, bñdixit filijs

suscipiet, & vias
 peccatorum disperdet.
 Regnabit dominus in secula
 Deus tuus syon, in generatione
 & generationem. Allelufa.
 CXLVI. Laudate dominm
 quoniam bonus est psalmus,
 Deo nostro sit iocunda
 decoraq̄ laudatio.
 Edificans hierusalem dominus,
 dispersiones israelis ogregabit
 Qui sanat contritos corde,
 & alligat contritiones eorum.
 Qui numerat multitudinem
 stellarum, & omnibus
 eis nomina vocat. Magnus
 dñs noster & magna virtus ei,
 & sapientie eius non est
 numerus. Suscipiens
 mansuetos dominus, humilians
 autē peccatores vsq̄ ad terrā.
 Precinite domino ī cōfessione,
 psallite Deo nostro
 in cithara. Qui operit
 celum nubibus,
 & parat terre pluuiam.
 Qui pducit in mōtibus (lat
 fenū & herbā, fuit. hoīū. Qui
 iumentis escam ipsorū, & pullis
 coruorum inuocantibus eum.
 Non in fortitudine equi
 volūtātē habebit, neq̄ in tibijs
 viri beneplacitum erit ei.
 Beneplacitum est domino
 super timentes eum, (eius.
 & ī eis q̄ sperāt sup misericordia
 Lauda hierusalē cxlvi. Alla.
 dñm, lauda (Aggei & zacharie.
 Deum tuum syon.
 Quoniam confortauit feras
 portarū tuarum benedixit filiis

ἀγαπήτεται, καὶ ὁδοῦ
 ἁμαρτῶν ἀφανίει.
 Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
 ὁ θεοῦ σου σιών εἰς γενεὰν
 καὶ γενεάν. Ἀλληλουία.
 ρμς. Ἄνεψτε τὸν κύριον
 ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς,
 τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυσμένῳ,
 ᾠδαίς,
 οἰκοδομῶν ἱερουσαλήμ ὁ κύριος,
 τὰς δισποράς τοῦ ἰσραὴλ ἐπισπασέξῃ.
 Ὁ ἰσχυρὸς τῆς σωτηρίας τῆς καρ-
 τῆς, δεσπόζων τὰ σωτήριά σου αὐτῆς, δίαυ,
 Ὁ ἀριθμῶν πλήρη,
 ἄστρον, καὶ πᾶσιν
 αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας
 ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ,
 καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν
 ἀριθμοί. Ἀγαλαμβάων
 πραιὶς ὁ κύριος, ταπεινῶν
 δὲ ἁμαρτωλοῦς ἕως γῆς.
 Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἑξομολογίῃ,
 ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν
 ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι
 τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
 τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῆ ἕταρον. (δόντι
 τῷ ἐξοματεύοντι ἐν ὄρεσι (τῷ δικ-
 χῶρῳ), καὶ χλοῶν τῆς ἔσθλας τῶν ἀνθρώπων,
 τοῖς κτήνεσι τροφῶν αὐτῆς, καὶ τοῖς κοροῖς
 τῶν κορακῶν τοῖς ἐπικαλυμένοις αὐτοῦ.
 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἰσραὴλ
 θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κήμαις
 τοῦ ἀνθρώπου ἄσκησει.
 Εὐδοκῆς κύριος
 ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν,
 καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 Ἐπαινῆ ἱερουσαλήμ, ρμς. Ἀλληλουία
 τὸν κύριον, σινθ (αἰεὶς καὶ zachariou.
 τὸν θεόν σου σιών.
 Ὅτι ἐἰσχυσε τοὺς μοχλοὺς
 τῶν πυλῶν σου, ἀλόγησε τοὺς ἄσους

בקרנך : דהשם
בבילך שלום חלב
השם שביעד
השלחאמתו ארץ
עד סתתה ירו
דברו : הנותן שלב
בעפר כפור באפר
יפוך : משלך קרתו
בפתים לפני קרתו
ק יעבר
ישלח דברו
הסם שם
הווי ירו
מים סגיד דברו
לעקב הקו
ומשפטיו לשלח
לא עשה כן לכל גו
ומשפטיו ברו
יעום הללו ירו
קח הללו יה
הללו את יי סג
השמים הללו יה
במחקים : הללו יה
כל מלאכיו
והללו יה
כל עבדיו
הללו יה שמש
ורח הללו יה כל
בוכבי האור
הללו יה
השמים והמים
אשר מעל השמים
הללו את שם יי
כי הוא צהונו בראו
ועמידם לעד
לעולם תקנה ונולד
יעבור הללו את
יהלמן הארץ
מגבוכלתהמות
אש וברד שרד
וקורו רוח

In medio tui. Qui posuit
fines, tuos pacem, adipe
frumenti, saturavit te.
Qui emittit eloquū suū tre,
velociter currit
verbū eius. Qui dat niuem
quasi lanā, pruinas quasi cinerē
spargit. Proficit glaciē suam
quasi bucellas, an fa. frigo. eius,
quis stabit.
A. Mittet verbum suum
& sanabit illa, gescere faciet
spiritum suum & fluent
aque. Qui annūciat ūba sua
Iacob, precepta sua
& iudicia sua israel.
Nō fecit similiter omni gēti,
& iudicia non
fecit nota eis Halleluia.
CXLVIII. Halleluia.
Laudate DEVM de
cellis, laudate eum
in excelsis. Laudate eum
omnes angeli eius,
laudate eum
omnes exercitus eius.
Laudate eum sol
& luna, laudate eum omnes
stelle luminis.
Laudate eum celi
celorum, & aque
que super celos sunt.
Laudent nomen DEI,
qm̄ ipse mādavit & creata sūt.
Statuit ea in eternum,
& i sc̄lm, p̄ceptū dedit & nō
preteribit. Laudate
DEVM de terra,
cete & omnes abyssi.
Ignis & grando, nix
& vapor, ventus

tuis in te. Qui posuit
fines tuos pacem, & adipe
frumenti satiat te.
Qui emittit eloquū suū terre,
velociter currit
sermo eius. Qui dat niuem
sicut lanam, nebulā sicut cinerē
spargit, Mittit crystallum suum
sic bucellas an facie frigorj eius
quis sustinebit.
Emittet verbum suum
& liquefaciet ea, fluit
spiritus eius & fluent
aque. Qui annūciat verbū suū
Iacob, iustitias
& iudicia sua israel.
Non fecit taliter omni nationi,
& iudicia sua non
manifestavit eis. (charle.
CXLVIII. Allā. Aggel & za
Laudate dominum de
celis, laudate eum
in excelsis. Laudate eum
omnes angeli eius,
laudate eum
omnes virtutes eius.
Laudate eum sol
& luna, laudate eum omnes
stelle & lumen.
Laudate eum celi
celorum, & aque
que super celos sunt
laudent nomen domini.
Quia ipse dixit & facta sunt,
ipse mada. & crea. sūt. Sta. ea i et.
& i sc̄lm & in sc̄lm sc̄li, p̄ceptū
preteribit. Laudate (posuit & nō
dominum de terra
dracones & omnes abyssi.
Ignis grando nix
glacies spiritus

εἰσοί. Ὁ τιθεῖς
τὰ ὅρια σου εἰρήνην, καὶ τὸ εἶαρ
πυροῦ ἐμπιπλώσῃ.
Ὁ ἀποπέλλων τὸ λόγιον αὐτῆς τῆς γῆς,
ὡς τὰ χουε δραμῆται
ὁ λόγος αὐτοῦ. Διιδόντος χιόνα
αὐτῆς ὡς ἱριον, ὅμιχλω ὡς ἱ σποδῶν
κρυσταλλοῦ. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτῆς
ὡς ἱ βουλλῆς, κατὰ πρόσωπον ψυχῶν
τις ὑποσπίται αὐτοῦ,
Ἐξαποσελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ,
καὶ τρέξῃ αὐτῶν, πνεῦσι
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυτίται
ύλατα. Ὁ ἀποπέλλων τὸ λόγιον αὐτῆς
τῶ ἱακώβ, δικαιοῦματα,
καὶ κρίματα αὐτοῦ τῶ ἱσραὴλ.
Ὁκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνε,
καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ
ἐδήλωσεν αὐτοῖς.
ρμῆ. Ἀλληλουῖα ἀγία καὶ ζαχαρίου.
Ἄκητε τὸν κύριον ἐκ
τῶν οὐρανῶν, ἀκητε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἄκητε αὐτὸν
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
ἀκητε αὐτὸν
πάνσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
Ἄκητε αὐτὸν ἅλας
καὶ σιλήνη, ἀκητε αὐτὸν πάντα
τὰ ἄστρο καὶ τὸ φῶς.
Ἄκητε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ
τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, (ἀκούσατε)
ἀκούσατε τὸ ὄνομα κυρίου. (εἰς τὴν)
Ὅτι αὐτὸς ἔειπεν καὶ ἐγένεθησαν, (αὐτὰς)
αὐτὸς ἐκτίθησεν καὶ ἐκτίθησεν. Ἔστησεν
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ αἰῶνος, πρόσταμα
παρλίσειται. Ἄκητε (εἰθετο καὶ οὐ)
τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πάντα ἄβυσσοι.
Γῦρ, χαλαζα, χιόν,
κρύσταλλος, πνεῦμα

فيل الخيد جعل
السلامة في نخل وحط
ومن شحم الحنطة اشبع
يرسل كلمته التي الارض
كلمته حاربه
بسرعة يبعث الثلج
كالصوف ويمزقه الضباب
كالذخاان ويخزل الجليد
كلاب البر من يطقف
القيام امام برده
يرسل قوله
فيديده نه
ريجه فتجرب
المياه في يعقود وسنده
ووكاياه في اسراييل
لم يفعل هذا لجميع الشعوب
ولا علمهم
احكامه
المرمورالذامن والاربعون
واما يده في يعيدج الرد من
في السموات سبحوه
يا جميع ملايكته
سبحوه
يا جميع قواته
الشمس والقمر
تسبحانه جميع
الكواكب والنور
سبحه
السموات والمياه
التي فوق السموات
فلتسبح الجميع اسم الرب
لانك قال فكانوا واجر
فخلقوا واقامهم الى الابد
والي ابد الابد وجعل لهم
مقدرا لا ينتجوا وزه يسبح
الرب من في الارض
التانيين وجميع البحار
والنار والبرد والثلج
والجليد والرياح العاصف

במיצוד : דש
תזכור טיהם שמן
ותב חטיא יספעניד
ומשור סיסרה לארע
עד סיהונא ירוש
מילוליהרב תלנא חיה
היד עסר גלוד היד קים
בבר : מטליק קורחיה
פלא היד רסוקן קים
קוריה מן אפטר ליה
למיקם : ישדר קיחם
חכמתיה ומסיבון
במבד חיה חלהן
במא : דתאני דברא
דאריתיה לעקב
קמה ודנה לישראל
לא עבדוהיכנא לכל עם
ודנין בא תוד
הודיענון הללויה
שבתיה
שבתו ית לי בירחא
קדישאמן טמא שבתיה
אנגלי סווסא : שבתו
יתו ברא סלאכי
דמטמטין קדמו שבתו
יתיה כל חילותיה
שבתו יתיה טמא
וסיהרא שבתו יתיה כל
דוככי ברא
שבתו יתיה טמא
ומיא דתליין במים
מייליה טמא שבתו
ישבחון ית טמא דיה
ארום הוא פקידותיה
וקמינין בא
עלמא גודתיה יהב ולא
יעבר : שבתו ית
ית סן
תניניא וכליהו
אשח וברוא תלייה
קורח חיה עלוליה

in medio tui. Qui posuit
terminos tuos pacem, electo
& optimo frumento saturavit te.
Qui mittit verbum suum in terram,
festinanter curret
sermo eius. Qui dat niuem albam
sicut lanam, glaciem sicut cinerem
spargit. Disperget glaciem suam
diuisam tanquā bucellas, ante faciem
frigoris eius quis poterit
permanere. Mittet vigorem
caliditatis sue & sanabit eos,
faciet sedere spiritum suum & fluent
aque. Qui annunciat verba
legis sue Iacob,
pacta sua & iudicia sua israel.
Non fecit similiter omni populo.
& iudicia non
docuit eos. Aleluia.
CXLVIII. Laudate DEVM.
laudate DEVM creature
sancte de celis, laudate eum
angeli excelsi. Laudate
eum omnes angeli eius.
qui ministratis coram eo, laudate eum
omnes exercitus eius.
Laudate eum sol
& luna, laudate eum omnes
stelle lumine.
Laudate eum cell celorum,
& aque que sustinentur in verbo eius
super celos celorum
laudabunt nomen DEI,
quoniam ipse mandauit & creata sunt.
Firmauit ea in seculum
seculi preceptum dedit & non
precefibit. Laudate
DEVM de terra,
cete & omnes abyssi,
Ignis & grando nix
& vapor, spiritusque tempestatis

rus manibus suis pro
priis, sed uirtute diui
na. Et q̄ omniaque be
nedicet erunt benedi
cta, & omnia que male
dicet erunt maledicta.
Quoniā non mutabit
Deus sine augēdo siue
diminuēdo salutem q̄
ipse operabitur. Inten
dit etiā ppheta, q̄ nō
erit necessarii ei mo
uere bellum. Quoniā
Deus salutem prestat
nō ense aut lācea sicut
dictū est. Non in uiri
bus equi beneplacitū
est Deo, nec in coxis ui
ri cōplacet sibi. Bene
placitū est Deo in his
qui timent eum. Beati
oēs qui expectant eū.
Et repertum est in eo
q̄ dicit uirgā oris sui,
quod os est signū oris
intelligentie. In eoue
ro quod dicit os suum
& spiritum oris sui cō
tinetur medietas nomi
nis Dei. Et demum
comprehendit scienti
am, intellectum, & sa
pientiam. Et ut dicit
sapientes, tria hec data
erunt regi Messie nō
utinā cito ueniat die
bus nostris.
A. Libertatis (sic. n.
est uero nomen) cōmi
neti hispani nuper a
iudaismo ad fidē con
uersi, quatuordecim lin
guarum periti exposi
tio non spernenda
ישלח דברו ויפסח הית
לו ווסר ידבר דברו ולא
ישלח דברו כי גדיבד
תוא יותר נאות אמרת
מטלימות כמו טמא ויאמר
אלהים יתי אור ויהי אור
ולא אפר וישלח אלהים
דברו לעשות או לברוא
או ויאמר לפי שמאנו לשון
נזופל טלימות בלתי שלוח
כמו שאמר דגני שולח
לכם אל אלהינו וביא דו
כי האלהים הית שולח
הגביאים להניד דברו
ולברואת נברואותיו
ואנתנו רחם ות לכ
מנחם חנה ושת טעומה
אמיתם לעשותו על יד
פיה גני או כד
לופאות את ישראל
גאנתם אלו כי סן
דואי היה יותר רחי
גאתם חופנים טעומה
גדיבור לבד כד שיראו
חכם נברואותיו ויאמנתו
ולא עם אותו הנחש אשר
היה פושט חשש בלב
חכם היותו טעומה
כיסוף הנקודות היות
C ii

Comitatus
Regum

טַרְבוּ וְעַלֵּי דְבַר	turbo que factis verbū eius.	פְּעֵלָרֵא, וְעַלֵּי דְבַר	pcellarū, q̄ facit verbū eius.	καὶ οἱ δόλοι, ταπειοῦντα τοῦ λόγου αὐτοῦ.
הַרִים וְכָל גְּבוּעוֹת	Montes & omnes colles,	הַרִים וְכָל גְּבוּעוֹת	Montes & omnes colles,	Τὰ ὄρη, ἢ πάντες οἰβουνοί,
עֵץ פְּרוֹ וְכָל אֲרָזִים:	lignū fructiferū & vniuerſe	עֵץ פְּרוֹ וְכָל אֲרָזִים:	ligna fructifera & omnes cedri.	ξύλα καρποφόρα, ἢ πῶσαι κείδρι.
הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה	Aialia & oēs bestie (cedri.	הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה	Bestie & vniuerſa pecora,	Τὰ θηρία, ἢ πάντα τὰ κτήνη,
רֶפְטִים וְצִפּוֹר כָּנָף:	reptilia & aues alate.	רֶפְטִים וְצִפּוֹר כָּנָף:	serpentes & volucres pennate.	ἑρπιτὰ, ἢ πετιτὰ πτερωτά.
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל	Reges terre & omnes	מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל	Reges terre & omnes	Βασιλεῖς τῆς γῆς, ἢ πάντες
לְאֻמִּים שְׂרִים וְכָל	natiōes, p̄ncipes & vniuerſi	לְאֻמִּים שְׂרִים וְכָל	populi, p̄ncipes & omnes	λαῖ, ἄρχοντες, ἢ πάντες
שֹׁפְטֵי אֶרֶץ:	iudices terre.	שֹׁפְטֵי אֶרֶץ:	iudices terre.	κριτὰ γῆς
בְּחַרִּים וְגַם	Iuuenes &	בְּחַרִּים וְגַם	Iuuenes &	Νεώσκα, ἢ
בְּחַלּוֹת וְזָקֵנִים	virgines, ſenes	בְּחַלּוֹת וְזָקֵנִים	virgines ſenes	παρθέναι, πρῶτον βῆτα
עִם נְעָרִים: יְהִלֵּל	cum pueris, laudent	עִם נְעָרִים: יְהִלֵּל	cum iunioribus laudent	μῦτα, κατέρων, ἀνεστᾶσθαι
אֶת שֵׁם יְיָ בְּנִשְׁבָּח	nomen DEI. Quā sublimē	אֶת שֵׁם יְיָ בְּנִשְׁבָּח	nomen dñi, quia exaltatum est	τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη, (αὐτοῦ)
שֵׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹד	nom̄ eius solius. Cōfessio ei	שֵׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹד	nomē eius solius. Cōfessio eius	τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις
עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:	super terram & celum.	עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:	super celum & terram,	ἐπὶ γῆς, ἢ οὐρανοῦ,
וַיִּשְׂבֹּחַ קוֹן לְעַמּוֹ	Et exaltauit cornu pp̄li sui,	וַיִּשְׂבֹּחַ קוֹן לְעַמּוֹ	& exaltauit cornu populi sui.	ἢ ὑψώσκειρας λαοῦ αὐτοῦ.
יְהִלֵּל לְכָל חַסְדֵי	laus omnibus plis eius,	יְהִלֵּל לְכָל חַסְדֵי	Hymnus omnibus sanctis eius,	Ἦμος πᾶσι τῶν ὁσίων αὐτοῦ,
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם	filii israel populo	לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם	filii israel populo	τοῖς ἡγίοις Ἰσραὴλ, λαοῦ
קָרוּבוֹ הִלְלוּ יְיָ:	appropinquāti sibi Halelūia	קָרוּבוֹ הִלְלוּ יְיָ:	appropinquanti sibi.	ἐπίσονται αὐτῷ.
קַמֵּט הִלְלוּ יְיָ שִׁיר	CXLIX. Halelūia. Cātate	קַמֵּט הִלְלוּ יְיָ שִׁיר	CXLIX. Allelūia. Cātate	ρμθ. Ἀλληλουία. Ἄσαπ
לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ	DEO canticum nouum,	לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ	domino canticum nouum,	τῷ κυρίῳ ᾠσμα καινόν,
יְהִלֵּלוּ בְּקִרְבָּן	laus eius in congregatione	יְהִלֵּלוּ בְּקִרְבָּן	laus eius in ecclesia	ἢ ᾠδῆσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ
חַסְדִּים: יְשַׁבַּח	plorum. Letetur	חַסְדִּים: יְשַׁבַּח	sanctorum. Letetur	ὁσίων. Ευφραδῆται
יִשְׂרָאֵל בְּעֵשֶׂב בְּנֵי	israel in factore suo, filii	יִשְׂרָאֵל בְּעֵשֶׂב בְּנֵי	israel in eo qui fecit eum, & filii	Ἰσραὴל ἐπὶ τῷ πατήρῳ αὐτοῦ, ἢ ἡ
צִיּוֹן עִיר דָּוִד	cion exultent	צִיּוֹן עִיר דָּוִד	syon exultent	σιὼν ἀγαλλιοῦσασα
בְּמִלְכָם: יְהִלֵּל	in rege eorū. Laudēt (pano	בְּמִלְכָם: יְהִלֵּל	in rege suo. Laudent	ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰκιστάσασα
שִׁבּוֹ בְּסַחֵר בְּתוֹךְ	nom̄ eius ī A. choro, ī tym(	שִׁבּוֹ בְּסַחֵר בְּתוֹךְ	nomē eius in choro, ī tympano	τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπανῷ
וְכַנּוֹר וְסַחֵר לֵל	& incithara cantent ei.	וְכַנּוֹר וְסַחֵר לֵל	& psalterio psallant ei.	ἢ ψαλτηρίῳ ψαλλάτωσιν αὐτῷ.
בִּיְרוּצָה יְהוָה	Quia cōplacet sibi DEVS	בִּיְרוּצָה יְהוָה	Quia beneplacitū est domino	Ὅτι ἀλοκεῖ κύριος
בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲבוֹדָתוֹ	in pp̄lo suo, pulchros faciet	בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲבוֹדָתוֹ	ī pp̄lo suo, & exaltauit māsuetoſ	ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἢ ὑψώσῃ πραεῖς
בְּיִשׁוּעָה: עַלֵּי	ī salutari. Exultabūt (mā(	בְּיִשׁוּעָה: עַלֵּי	in salutem. Exultabunt	ἐν σᾶτηριᾳ. Καυχῶντο
רַחֲמֵינוּ בְּכַבוֹד	sancti in gloria, (suetos	רַחֲמֵינוּ בְּכַבוֹד	sancti in gloria	ὅτι ἐν δόξῃ
יְהִלֵּלוּ עַל מַשְׁבַּחָתָם	laudabunt in cubilibus suis.	יְהִלֵּלוּ עַל מַשְׁבַּחָתָם	letabuntur in cubilibus suis.	ἢ ἀγαλλιοῦσονται ἐπὶ τῶν κατώων αὐτοῦ.
וְרַמְסוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם	Exultatōes DEI ī guttore eorū,	וְרַמְסוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם	Exultatōes Dei ī gutture eorū,	Ἄι ὑψώσῃς τὸ θεῖ ἐν τῷ λάρυγγί αὐτοῦ,
וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:	& gladii ācipites ī māibꝰ eorū	וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:	& gladii ācipites ī māibus eorū.	ἢ ῥομφαῖαι δόσσοι ἐν τῶν χερσῶν αὐτοῦ.
לְעֵשֶׂב נִקְמָה	Ad faciendam vindictam	לְעֵשֶׂב נִקְמָה	Ad faciendam vindictam	Τὸ ποιῆσαι ἐκδίκησιν
בְּגוֹיִם הַיְכַחֲוּ	in gentibus increpationes	בְּגוֹיִם הַיְכַחֲוּ	in nationibus increpationes	ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεῖ μόνος
בְּלְאֻמִּים: לְאֶסוֹ	in nationibus. Ad alligandū	בְּלְאֻמִּים: לְאֶסוֹ	in p̄pulis. Ad alligandos	ἐν τοῖς λαοῖς. Τὸ δῆσαι
מַלְכֵי דָמִים בְּזָמִים	reges eorum catenis,	מַלְכֵי דָמִים בְּזָמִים	reges eorum in compedibus,	τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις
וְנִבְכְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי	& inclutos eorū compedibus	וְנִבְכְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי	& nobiles eorum in manicis.	ἢ τοὺς ἐμβόλους αὐτῶν ἐν χερσῶν δαμ
בְּרִחָל לְעֵשׂוֹת בְּהֵם	ferreis. Vt faciant in eis	בְּרִחָל לְעֵשׂוֹת בְּהֵם	ferreis. Vt faciant in eis	σιληραῖς. Τὸ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
מִשְׁפַּט כְּתוּב הַדָּר	iudicium cōscriptum, decor	מִשְׁפַּט כְּתוּב הַדָּר	iudicium conscriptum gloria:	κρίμα ἑγγράτω, δόξα.

מני המה סאם תע
 מראם בויבור לבד
 היה מסיר כל החששים
 מלבם אבל מה שנתת
 לי מות הפסוק כי דוד
 נבא באת ישעה פשית
 צדקנו באומר דבר
 כי האמת הוא שהיה
 דברו ומגיד דברו וכמו
 שהדיבור הנודבר נפרד
 מצעמיותו כך הוא אינו
 נפרד ממהלך חת הוא
 שאמר יבא דברך
 ובגודך כי היה לו לומר
 יבא דברך וכנגדו אלא
 שמראת היותו הוא ית
 ודיבורו דבר אחד כי
 בכבודם הדיבור מכבדים
 אותו ובכבודם אותו
 מכבדים הדיבור והם
 בלתי נפרדים בעצמותם
 וזה הוא דבר אשר
 נתבאר לבא לדפנות
 תולים ולהחיות פתים
 בדיבור והיה עצמו
 הדיבור כמו שנתת
 בישועא פשית צדקנו
 שדפאנפת וכמה תולים
 והחיות את אל גור שלשת
 ימים אחרי מותו ואלו
 הדברים אינם נאמרים כי
 אם לאו וכפיך דוח ישב
 דוחו ולפיכך נראת שאין
 קישור פחות הנפשים עם
 גילת הפנים כולו אבל
 הבין אך נבא דוד
 האפניות באומר ישב
 ולא אמר ישב שול
 שהאזן יושב את דוחו
 וקדוש אלו ולישועא דוד
 זה יזון פים דר שישאר
 הפים תקדושים כדי
 להשיג את עמו והם סבת
 ישועתו כמו ש
 ושאנתם פים בששון
 פמציני תישועא אשר
 בגאפניותו חיל נדבק
 בנו כמו שאמר כי תעבור
 במים אתך אני ולא אמר
 במים אלא במים שרד
 פים הקדושים Mit
 ter uerbu suum & facta
 nabit eos. Videur di
 cendu fuisse loquetur
 uerbum suum, non au
 tem mitter uerbu sua
 um. Verbo liquidem
 magis conuenit pronu
 cia & profertur, quam
 mitti quod uiaetur p
 priu esse oratoris. Et
 huic rei concinit scri
 ptura. Dixit Deus lux
 & fuit lux. No au
 tem dixit mitit Deus
 uerbum suu ad crea
 dam lucem quonia le
 gatio tunc legato im
 pleri nequit. Quapro
 pter dictum est. Ecce
 mitto ad uos Heliam
 prophetam. Innuens
 Deum mittere prophe

facientes uerbum eius.
 Montes & omnes colles arbores
 fructifere, & uniuerse cedri.
 Animalia & omnes bestie,
 reptile & auis uolatilis.
 Reges terre & omnes
 populi, principes & omnes
 iudices terre.
 Adolescentes simul
 cum uirginibus, senes
 eum iunioribus. Laudabunt nomen
 DEI, quoniam forte nomen eius
 folius laus eius
 super terram & celos.
 Et extulit gloriam populo suo,
 laus omnibus plis eius,
 filiis israel populo
 propinquo ei. Aleluia.
CXLIX. Aleluia. Laudate
 coram DEO laude noua,
 laus eius in ecclesia
 piorum. Letentur qui sunt de domo
 israelis in factore eorum, filii
 cion exultent
 in rege suo. Laudent
 nomen eius in choris, in tympanis
 & citharis psallant ei.
 Quoniam uoluntas DEI
 in populo eius glorificabit humiles
 in redemptione. Exultabunt
 misericordes in gloria, iubilabunt in
 cubilibus suis.
 Laudes DEI in gutture eorum
 & tanquam gladii ancipites
 in manibus eorum. Ad faciendā vindictā
 in nationibus, increpationes
 in populis. Ad alligandos
 reges eorum catenis,
 & proceres eorum compedibus
 ferreis. Ad faciendum in eis iudicium
 quod scriptum est in lege

לעבדו פתנמיה :
 טורא וכול גלמתיא אילן
 ועבד פירין וכל ארזן :
 חיתא וכל בעלי רגל
 רחשא ועיפר דפחין :
 מלכא דארמא וכל
 אימיה דבניא וכל
 דיני דארמא :
 על מינה וכל עווד
 פרויא סבייה
 עם טליא שפחותיה טם
 דיני ארום תקיף שפי
 הבלחיה וטפחיה
 על ארעא ושמייה :
 וקף אקרו לעמיה
 שבחא לך חסיד
 לבני ישראל עמא
 דקרין ליה הללויה
 הללויה שבח
 קדם יי שבח חיר
 וטפחיה בקהלא
 דחסידי יחזן דביר
 ישראל בעבדיון דיני
 ציון ידועין
 במלכותו :
 שפיה בחינגן דחופין
 וכל עירין ימרון לך :
 ארום רעיה דיני
 בעמיה שבת ענותני
 פפורקיה :
 חסיד בקרא ענגין על
 דמכירין :
 הושבחן דאתל בענקיה
 ותך סיפא דיסטריה
 בידיהן למעפד נקמתא
 בעמיה פכסותיה
 באימיה :
 מלכיהון פטיגין
 וקרדין פכדין
 דפרולא למעפד פחיון
 דתתב פאוריה

המנו ענה דמלתה
 החיאל העליוה וכל האקאמ
 והשחר המזמר וجميع الارز
 السباع وکل الدواب والوحوش
 والهوام وکل طایر دابة
 جناح ملوط الارض وسائر
 الامر عظامهم . وجميع
 حاکم الارض
 الشباب
 والعدارجه والشيوخ
 والاكفال فليسدخوا
 جميعا اسم الرب لان اسمه
 قد تعا لا وحده مجده
 في السما والارض
 هو رافع قرن شعبه
 ومجده جميع ابراره
 بنو اسرييل الشعب
 القرب اليه في المزمور التاسع
 والاربعون واليه في سبخوا
 الرب سييدا
 لان تسبخته في جميع
 الابري فلفرح
 اسرييل بحالفه ولتبتدح
 بنو صليون
 بملكهم ليسدخوا
 اسمه
 وليردوا له بالند خوف
 والمعازف لان الرب يسر
 بشعبه وبشرف اهل الدعة
 بالخلاص
 اصفياء
 بالتسبيح
 وبتهللون على ما جعلهم
 يعكزون الله بحدا جرهم
 في ايدى غير سبوح وحمد بين
 ليصعوا النعمة
 في الشعوب والموغ
 في الامر ليوثقوا
 ملوا كهم بسلاسل
 من حديد
 لينفذوا فيهم
 الحكم المكتوب لهذا

magis et potius
 quod mitti
 magis et potius
 quod mitti

נמגידהו לך כל חסידיו
 המזמור الخمسون والمايه
 سبحوا الرب جميع قديسيه
 سبحوه في فلط
 قوته سبحوه
 في جبروته سبحوه ككثرة
 كلمته سبحوه
 بصوت الفرج
 سبحوه بالمرمار
 والقيثاره سبحوه
 بالاعازف والدفوف
 سبحوه بالاونوار
 والارغن سبحوه
 בכל ص
 الصوت سبحوه باصوت
 عالنيه
 كل سمعه
 الرب
 الليلويه

תבדור הוא לכל חסידיו
 הללויה הללויה
 תבדורו אלהים בכל
 מקדשיה תבדורו יתיה
 בקרקע דעושיה תבדורו
 יתיה בגבורתיה תבדורו
 יתיה היך סגדניה :
 רפנותיה : תבדורו יתיה
 בתקיעתא דתופריה
 תבדורו יתיה בגיבורין
 ותקירין : תבדורו יתיה
 בגרושין וקורבנין
 תבדורו יתיה בגבורתיה
 ובאבובין : תבדורו יתיה
 בגלילין דמסמעין
 לגלגליתיה תבדורו יתיה
 בגלגליתיה דמסמעין
 בגלגליתיה
 כל שמע
 הללויה

gloria ipse est omnibus pils eius.
 Alelula. CL. Alelula.
 Laudate Deum in domo
 sanctuarii eius, laudate eum in extensa
 fortitudine eius. Laudate
 eum in fortitudinibus eius, laudate
 eum fm multitudinem
 magnificentie eius. Laudate eum
 sono buccine,
 laudate eum psalteris
 & citharis. Laudate eum
 tympanis & choris.
 Laudate eum cordis
 & organis. Laudate eum
 cymbalis resonantibus
 tantum illum, laudate eum
 cymbalis sonantibus in iubilo.
 Omne quod spirat
 laudet Deum,
 Alelula.

tas ad annunciantum
 uerbu suum, & ad ma
 nifestandum mirabilia
 sua. Preterea auget
 dubium, eneus serpes,
 quem precepit Deu
 us fieri p manu Moise
 prophete sui, quo sa
 naret populus israel
 cum prospexissent in
 eum. Rationabilis. n.
 apparet & conuenien
 tius precipue illis tem
 poribus debuisse Deu
 uerbo curare popu
 lu, quam serpentis as
 pectu, que res iducere
 poterat in suspitione
 incantationis & magice,
 & nihilominus tuc no
 sanauit uerbo. Quo et
 go quadrat q dicit p
 pheta. Mittet uerbum
 suum & sanabit eos.
 Sed soluitur. Na qua
 tum ipse sentio David
 hoc loco uaticinatus e
 aduetum Iesu Messie
 iusti nostri. Qui res
 te dictus est uerbum
 eius, quonia ueritas e
 Iesum esse uerbu Dei,
 esseq; nuntium uerbo
 rum Dei, & sicut Dei
 uerbum non est quid
 distinctum ab essentia

כתבא דליה דכר הוא נקבא אשתתפו בודא אלוה אקרי ונסבתא קרישא פא אתר את אמורא ודלא תליא בוסא ועל דא כתב ופסגד אלוה אלוה דוס
 שלמותא דלא פסטר פתאאת פמש ועל דא זכאן אינון ישדאל קדישין דאפרין בית דקבל וזכאן בעלמא תרין בעלמא דאמי עליהו כתב דנסרת
 ליה פכאן אלו פנא פאן דנסר ליה את קיימא פלכו איתנסרית ליה מנארן פבועו דכתב די יהוה טבגי עד תבקר דהא מסטונ בו יצרת עד
 דאמי אשתתפו ונסר ליה ברית בגיני כך זכת דנסקו פיגית פוכין שליטין על כל שאר פוכין ומכא משיהא דאיתקרי בשמיה דקבא .i. Et de
 carne mea uidebo Deum. Job capite. xix. Quid na sibi uult de carne mea: Conueniens. n. magis erat dicere, de substantia mea, tamen di
 xit de carne mea propria. Hoc autem est quod scriptum est. Et caro sanctitatis transibit super te, & insuper scriptum est, & erit fedus
 meum in carne uestra, quod significat signum quod datum est nobis. Quoties sciq; uero signatus erit homo hoc signo quod procedit ab
 illo uidebit Deum ipsum, & anima ipsius sancta unum fiet cum illo, quoties uero no seruabit fedus hoc, in eum scriptum est. A flatu Dei
 peribunt. Sigdem signu istud Dei est & no obseruant illud. Quod si fueris de eo signo bnmeritus, & custodies illud, diuinitas nequaqua
 te recedet & in tempore illo colligaberis sanctitati & ascendes in preparatum locum. Sed que nam est ratio eius quod legimus supra
 de unione adime sancte hoc est Dei, ad hominem? Non alia certe nisi quod mas unus & femina una iungentur in unu quod uocabitur
 nomine uno, ueluti iustitia procedens a superna misericordia que requiescet super eos. In hoc uero loco est requies claritatis siue splen
 doris masculi. Et que nam est misericordia? Misericordia inquam que ueniet a sapientia altissima, & coronabitur a uerbo, & propterea
 incorporabitur femine. Sed & sic nobis traditum est, Deus. Ecce Deus illuminator fortis, littera ד dalet masculina, littera ה he femi
 nina, iuncte sunt in unum quod uocatur Deus. Et anima eius sanctissima in hoc loco posita est, non tamen alligata in eo. Et propterea
 scriptum est, & de carne mea uidebo Deum. Quandoquidem felicitas hec uniuersalis censetur. Sequitur & de carne mea, ac si dicat de
 hac ipsa mea carne propria. Propter hoc autem benemeriti erunt illi de populo israel sancti duxat qui dicent hunc esse Deum. Bene
 meriti erunt tum in mundo hoc tum in mudo uenturo. Et huius rei gratia scriptum est, qui custodiet fedus hoc. Et hinc didicimus,
 quod qui custodiet pactum istud Deus custodiet illum. Sed que huius rei probatio? Liquec hoc in Boaz qui dixit moabitide mulieri. Vi
 uis Deus. Iaceas usq; mane, & cum esset plectus a concupiscentia, tamen custodiuit fedus illud. Quapropter meruit ut de illo egre
 derentur reges potentissimi reliquor regum omnium & rex insuper MESSIAS qui uocatur noie Dei sancti & bndicti. i. q est Deus.

Efcio Augustine pater, quid potissimum mirer in tuo hoc psalterio te ne unq̄ cogitasse, tam multifariam linguarum seriem, in re uniuersis gentibus necessaria, an adgressum fuisse cogitaram. Perfecisse tam immanes ausus, an incepisse, secreta tot linguarum indagasse, an indagata non pro te modo didicisse sed uniuersis discenda, esse impertitum, deniq; uoluisse an ualuisse, rem tot seculis desideraram, sed a nullo uel tentatam uel prestitam, & perficere & perfectam tanto labore & sumptu, cunctis prebere inspiciendā, & ad cuiusq; uolentis usum & pfectum accommodandā. Tot curis monasticis addictum hominem, & ipsam paupertatem ac alienis nutibus obnoxiam uitam, soleni uoto professum, tum omnium linguarum una latina excepta ignarum, potuisse tam breui temporis spatio, & tot linguarum peritiā comparare, & compararam omnibus percipiendam proponere & exarare nimirū, fuit nedū difficile & arduū, s; pene impossibile & uires humanas excedens. Adde q̄ in tanta linguarum mixtura, & tam multiuga cōnexionē uix credibile est non sepiissime fuisse erratum, non mendosam creberrime impressionem euasisse. Dum & ministri huiuscemodi artis impressorie quam uocant, ignari sunt bonarum literarum, & tu omnia unus corrigere & emendare non sufficis: & tamen ego quantum uidem ualui reuoluere & excutere quæ ad latinam pertinent linguam. preter pauca admodum quæ subieci huic epistola, nihil fere offendi aliud in quo insignis menda appareat, uideant reliqua qui ceteras linguas callent. nam mihi uel earum linguarum ignorantia uel moles ipsa curarum forensium, adimit facultatem tot uarietates uocum, & literarum scrutandi. Tu uero perge diuinitum complere negocium, & q̄ psalterio dauidico tribuisti, confer cæteris quoq; sacrae scripturae partibus, ut ea tot nationū auribus accommodata, inuiterur uniuersus orbis, ad tantarum rerū noticiam, neq; enim deerit spiritus domini bonus, qui difficilia & dura emolliat, & inuoluta & clausa referet, & aspera & confragosa complanet. Tum Leo ipse pontifex maximus cui tu opus ipsum dicasti, pro sua erga omnes benignitate & munificentia non deerit tibi quoq; in cunctis operi necessariis presertim adeo utiliter nauanti operam ei cuius uices gerit in terris. Ego uero quicquid ualeo, quicquid sum, ero in idem paratus tibi in multo sicut fui in modico. Vale.

Perperá .R.C.L.	נהלי	xx.xxiii.	Charta.línea.Perperá.Recte.	Charta.Línea.Perperá.Recte.
והכל בכל ii.xxiii.	והכל			ii ii προγενος δικοουσι,
והכל בכל xi.viii.	ורעת	xxiii.xii.	xxxv x .xxviii xxvii	προγενος δικοουσι
והכל בשוכ בשוכ ii.xx.	ורעת			iii τοις τοις
כנה xiii.xxii.	עסי	xxiiii.yiii.	xlvi. xxvii. fons fons	liii * μνημοσύματα
גבוכה	עסי			μνημοσύματα
אתה אהב אהב xy.yi.	יהו	xlx.xxiiii.	lxx. xviii. deest Dei.	v πλεονεκτισμοσι
לבי לבי xvi.xvi.	יהו			πλεονεκτισμοσι
יהו יי xxi.xii.	אתרה	xlx.xxiiii.	cxl. xii. superiora superiora	xvii γνώμη γνώμη
דמאורתי xxiii.y.	אתרת			xxiiii. εὐρισκίται εὐρισκίται
המאורתי	ותככרני	lxvii. xix	clix. xv. dolorom dolorē	xxv προχφοριτε η̄ η̄τα
יהו יי xxix.xxii.	ותככרני			μασμονου προχφορι
כג כג xxx.xxiii.				τε η̄ η̄ταμασμεγου
כח כח xxxv.x.				xxvii ἐκολάπτουσι
כח כח xxxvii.				ἐκολάπτουσι
היו היו הין הין lii.xxv.	Charta.línea.Perperá.recte			xxiii φιλοφροσύνη
דבר דבר lxi.yi.	xxvi. liii. fortem fortē			φιλοφροσύνη
חשבא ciii.xxxyii	viii. erit erit.			x xxxiiii ἡμῶν ἡμῶν.
הטבח	xi. xi. inficitatis			xiii xx ἑχθῆς ἑχθῆς
				xv viii τέκος τέλος
עח עח ciii.xxvii.				xvii xxix σαγδάηοιτε
והלוך xlii.xxiii.	xii. viii. eius eius.			
נהלת xyii.xii.	lxv. xix. rectos recti			xviii xxxv μου σου
נהלת	lxxiii. xv. timeut timēt			xxi vi deest ἐκτόδου.
וי וי xyii.xvi.	lxxvii. xxxvi. forte forte			xxiiii xliii deest ἑαυτοῦ
הט חט xix.x.	lxxxii. xxx. in uia inuisa			xxvi xvi γῆν γῆν
בחקץ	xcvi. xvi. prociinet			xlii xl ὀου του
בחקץ				lxxviii vii deest διάβασμα.
אפופוני xx.xxi.	clix. ix. nec nec			
כי אפופוני	clxxxiiii. xliii. quis qui			

סחוקק בתשיבה נפלאה בעד
ג'נבא עליד פיסחש פבלש
פוחש בבית ג'קולא גוטשינין בן
פבלש בתיות נגיד וסעוד סעוד
הודת וגדולת סלך צופת יה השד
אטאניאנו פראגוסא טנת ביאת
סעודא אלה רק י' חודש כסלו

Impressit miro ingenio, Petrus Paulus
Porrus, genuæ in ædibus Nicolai Iusti
niani Pauli, præsidente reipub. genuensi
pro Serenissimo Francoꝝ Rege, præstan
ti viro Octaviano Fulgoso, anno christia
ne salutis, millesimo quingentesimo sex
to decimo mense. VIII libri.

Ἐκτύπησι τῶν ἑγγύων θαυμαστὸς πῆτρος
παῦλος ὁ πύρρος, ἐγγύων τῆ πόλει τῆ γῆνοῦ, ἐν
δὲ εἰς τὸν Νικόλω ἰουστινιανὸν τὸν παῦλον,
προσδραστήριος δὲ ἐν τῆ τῶν γῆνοῦ πολυ
τῶν ἐπιφθούσων ἀνδρῶν τοῦ ὀκταβιανῶ φρε
γασίου τὸ, τῶν γαλινοτάτου τῶν κελτῶν
ἦτα τῶν φραγκῶν βασιλείας ὑπάρχει. Ἐπί
μην τῆς τῶν χριστιανῶν σωτηρίας χιλιστῶ
πεντακασιοῦ δέκατος ἑκτὸς μῆνας δὲ τοῦ
νοβημβρίου.

~~1-5-2~~
1-2-1

